

श्रीः ।

अथ श्रीमन्मार्कण्डेयपुराणस्थविषयानुक्रमणिकाप्रारंभः

अ०. प०
२२ ४९
२३ ५०

प०	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
२४ ५२	१ अथ ग्रंथादौ मंगलाचरणम्, जैमिनिमार्कण्डेयसंवादप्रारंभः, मार्कण्डेय प्रतिजैमिनिकृतप्रश्रवणनम्, मार्कण्डेयेन जैमिन्योपिगाक्षादिपक्षिसमीपे गमनायाज्ञादानम्, पिगाक्षादिपक्षिचरित्रम्, तत्र वपुनाभ्यामपसरसोदूर्वासः शापवर्णनम्, ५४	५	८	व्यूहावतारवर्णनम्, ५९ वृत्रासुरोत्पत्तिः, तद्वधादिद्राराशकृतजोहानिः, धरणीप्रार्थनया शक्रस्य स्वांशदानेन पृथिव्यां युधिष्ठिरादिपाण्डवैयानां जन्मवर्णनम्, द्रौपद्याः शक्रस्यैव पत्नीत्वम्, २६
२५ ५३				
२६ ५४				
२७ ५५				
२८ ५६				
२९ ५७	२ विद्युद्रुपराक्षसकृतकंकपक्षिवधः, कंधरपक्षिकृतविद्युद्रुपवधः, विद्युद्रुपभार्यायाः कंधरकृतस्वीकारः, तस्यां तार्क्षीनाम्नावपुनामाप्सरसोत्पत्तिः, तार्क्षीगर्भे चटकानां उत्पत्तिः, शमीकण्डपिकृतचटकरक्षणम्, ६५ चटकानां ज्ञानप्राप्तिः, शमीकाग्रे चटककथितनिजनिजट्टतातवर्णनम्, तत्र मुकुषऋषिरापः, इंद्रेण मुकुषायैन्द्रज्ञानदानम्, पुत्रप्रसादितमुकुषर्षिणा पुत्राणां पांक्षजन्मन्यपिज्ञानदानवर्णनम्, शमीकर्षिणा स्वशिष्याग्रेपक्षिप्रशंसावर्णनम्, ८५ विध्यशिखरे पक्षिसमीपे जैमिनेर्गमनम्, पक्षिकृतजैमिनिसत्कारः, जैमिनिकथितमात्मागमनकारणम्, स्वसंदेशप्रश्नाः, पक्षिकथितभगवच्चतु	६	९	बलदेवकृतसूतवधः, सरस्वतीतीरे बलरामकृतसूतवधजनि तब्रह्महत्यापनुत्त्यर्थं प्रायश्चित्तकरणम्, ३७ हरिचंद्रराजचरित्रम्, वत्र विश्वामित्रकृतहरिश्चंद्रच्छलवर्णनम्, विश्वामित्रस्य शापेन विश्वेपादेवानां मनुष्यत्वप्राप्तौ द्रौपद्याः सकाशाज्जन्मवर्णनम्, ६९ हरिश्चंद्रस्य विश्वामित्रकृतदक्षिणादानच्छलेन स्त्रीपुत्रात्मविक्रयणम् चंडालदास्यस्थित्यानेकविधदुःखानुभववर्णनम्, स्मशानभूमौ हरिश्चंद्रस्य स्वप्रदर्शनम्, भार्यया स्मशाने मृतपुत्रानयनम्, उभयोः शोकः राजराजपत्नीसंवादः चितारोहोद्युक्तयोर्हरिश्चंद्रशैव्ययोः समीपे धर्मपुरः सर
३० ५९				
३१ ६०				
३२ ६३				
३३ ६६				
३४ ६६				

	विषयाः	अ०	प०	विषयाः
१०	सर्वदेवागमनम्, इंद्रकृतराजपुत्रोज्जीवनम्, अयोध्यास्थसर्वजनानामेककालंस्वर्गारोहणम्, शुक्राचार्योक्तहरिश्चंद्रश्लोकवर्णनम्, २८५			चनेनसूर्योदयावरोधेऽनुसूययापातिव्रित्यमाहात्म्यवर्णनम्, ब्राह्मणीसांत्वनम्, अनुसूययामृतब्राह्मणोज्जीवनम्, अनुसूयायांब्रह्मविष्णुरुद्राणांपुत्रत्वप्राप्तिः, तत्रदत्तात्रेयमाहात्म्यम्, १८२
११	हरिश्चंद्रयजमाननिमित्तंवसिष्ठविश्वामित्रयोः परस्परंशापदानेन—	१७	३८	कार्तवीर्यार्जुनकृतदत्तात्रेयोपासना, दत्तात्रेयकारितकार्तवीर्यराज्यपदाभिषेकः, दत्तात्रेयप्रभाववर्णनम्, ४३
२	आडीवकाख्यतिर्यग्जन्मप्राप्तौपरस्परंसर्वलोकभयंकरयुद्धवर्णनम् ३३	१८	३९	शत्रुजिन्नृपोपाख्यानं, तत्रतस्यपुत्रस्यऋतध्वजस्यनागपुत्राभ्यांसहमैत्रो, गालवाश्रमेऋतध्वजनामकस्वपुत्रंप्रतितपोविघ्नशान्त्यर्थंप्रेषणम्, ५८
२	पितृपुत्रसंवादद्वारामृत्युकालतआरभ्यनानाजन्मविचित्रचेष्टावर्णनपूर्वकोर्ध्वाघोगतिप्रापणरूपसंसारचक्रवर्णनम्, तत्रसुखदुःखादिप्राप्तिवर्णनम् ९७	१९	४१	नागराजतत्पुत्रसंवादेऋतध्वजविक्रमवर्णनम् ऋतध्वजस्यपातालविवरेमदालसासमागमपूर्वकपरस्परवृत्तवेदनम्, मदालसर्तध्वजयोर्विवाहः, भार्याप्रशंसा, ऋतध्वजदानवसंग्रामः, ऋतध्वजस्यपितृसमीपमागमनम्, पितृकृतपुत्रप्रशंसा च १०६
२५	मातृगर्भप्रवेशमारभ्यजीवस्यमरणावधिकप्रवृत्तिस्थितिप्रकारवर्णनम् ३१	२०	४४	शत्रुजितास्वपुत्रंप्रतिविप्रत्राणायमूमंडलेप्रेषणम्, एवंप्रतिदिनंऋतध्वजेमूमंडलेसंचरतिसतिकस्मिंश्चिदिनेकेनचित्कपटरूपधारिणातालकेतुराक्षसेनऋतध्वजंवंचयित्वानगरमागत्यकुवल्याश्वऋतध्वजोदुष्टराक्षसैर्मारितइत्युक्तेतच्छ्रुत्वामदालसाकृतप्राणत्यागवर्णनम्, ५१
२६	महारौरवादिनरकप्राप्तिप्रकारवर्णनम्, महारौरवादिनरकस्वरूपवर्णनम्, ४८	२१	४५	ऋतध्वजस्यस्वपुरंप्रत्यागमनम्, ऋतध्वजस्यमदालसानिमित्तंवैक्यपूर्वकान्ययोषिदुपभोगपरित्यागप्रतिज्ञा, मदालसोज्जीवनोपायायनागराजकृतदेवीस्तोत्रम्, स्तवसंतुष्टदेव्याअश्वतरकंठलाभ्यांस्वरतालज्ञानदानम्, ऋतध्वशकुवल्याश्वस्यनागपुत्राभ्यांपाताललोकेस्वपितरंअश्वतरंप्रतिनयनम्, अश्वतरकृततर्ध्वजप्रशंसा, ११९
२७	सुमतिपुत्रस्यस्वानुभूतनरकप्राप्तिक्लेशवर्णनम्, तस्यनरकेविपश्चिद्रूपदर्शनेनसुखाप्तिवर्णनम्, २१			
२८	विपश्चिद्यमर्किकरसंवादेयमर्किकरप्रोक्तनरकप्राप्तिकारणवर्णनम्, पापकर्मफलोदयवर्णनम्, पापिजनानांपापतारतम्येनयमलोकेयातनाभोगप्रकारः ९६			
३०	पापिनांकृतपापकर्मभुक्तेनरकवासानंतरंनरकोद्धारपूर्वकशेषकर्मभुक्त्यर्थयोन्यंतरप्राप्तिवर्णनम्, विपश्चितःस्वर्गप्राप्तिः ५२			
३३	पुत्रेणपित्रेमोक्षमार्गशिक्षणम्, दत्तात्रेयालर्कसंवादरूपेणयोगमार्गवर्णनम्, तत्रपतिव्रताचरित्रम्, तत्रहिमांडव्यशापश्रवणोत्तरंपतिव्रताव			

अ०	प०	विषयाः
२२	४९	अश्वतरनागराजेन ऋतुध्वजायमायामयीमदालसादर्शनम्, ततोमृतसंजीवनीवलेन मदालसांलब्ध्वा ऋतुध्वजस्य स्वगृहं प्रत्यागमनम्, ४६
२३	५०	ऋतुध्वजस्य राज्याभिषेकवर्णनम्, मदालसया स्वबालं प्रति प्रतिदिनं ज्ञानोपदेशवर्णनम्, चतुर्थपुत्रस्यालर्कनामकरणकारणम्, अलर्कप्रतिप्रवृत्तिमार्गोपदेशः, ६२
२४	५२	मदालसया स्वपुत्राय अलर्काय राजनीतिवर्णनम्, ३४
२५	५३	सर्ववर्णधर्मवर्णनम्, ३७
२६	५४	गार्हस्थ्यधर्मवर्णनम्, ४८
२७	५५	गृहस्थस्य नित्यनैमित्तिकमिश्रकर्मनिर्णयभेदवर्णनम्, २५
२८	५६	श्राद्धक्रियाप्रकारकल्पवर्णनम्, ६७
२९	५८	और्ध्वदेहिकश्राद्धकर्मणि कर्तव्यनियमवर्णनम्, ३९
३०	५९	काम्यकर्मफलविधिवर्णनम्, १७
३१	६०	धर्मादित्रिवर्गवर्णनम्, तत्र वर्ज्यावर्ज्यकर्मनिर्णयः, समस्तसदाचारवर्णनम्, ११९
३२	६३	वर्ज्यावर्ज्यसेवने तत्प्रतिकारवर्णनम्, धर्माधर्मनिरूपणं, तत्र पदार्थगृद्धिवर्णनम्, स्त्रोधर्मवर्णनम्, मृतिकषण्ठादिसंज्ञाविशेषमनुष्याणां तादृशकर्मपरतया लक्षणानितेषां कर्माणि तन्निमित्तमन्यैः कर्तव्यनियमाः, प्रेतकर्म ९७
३३	६६	कुवल्याश्वमदालसयोः स्वपुत्राय राज्यावितरणपूर्वकतपोवनगमनम् १०
३४	६६	सुबाहुना पीड्यमानस्यालर्कस्य मातृदत्तगुलियकस्य शासनचित्ति

अ०	प०	विषयाः
		त्वादत्तात्रेयं प्रतिशरणगमनम्, दत्तात्रेयवचनादलर्कस्यात्मविवेकप्राप्तिवर्णनम्, ४२
३५	६७	दत्तात्रेयेणालर्काय ज्ञानोपदेशवर्णनम्, २०
३६	६८	दत्तात्रेयेणालर्काय योगमार्गयोगविधिवर्णनम्, योगसाधनोपवर्णनम्, ६५
३७	७०	योगविप्रकरोपसर्गवर्णनम्, उपसर्गनिवृत्त्यर्थमुपायाः, योगेनोत्तरोत्तरावस्थाः, योगसिद्धिः, ४२
३८	७१	योगिचर्यावर्णनम् २६
३९	७२	ओंकारमाहात्म्यवर्णनम्, १७
४०	७२	सृष्ट्युद्धानकरारिष्टवर्णनम्, तत्र स्वग्रहवस्तुविशेषतारतम्येनारिष्टवर्णनम्, आचरणतारतम्येन चारिष्टज्ञानवर्णनम्, अरिष्टनिरसनार्थयोगोपासनम्, योगिनामुपदेशविशेषाः, अलर्ककृतदत्तात्रेयप्रशंसाकाशोराजसनिधौ स्वनिर्वेदवर्णनम्, ८३
४१	७५	सुबाहुना काशिराजाय स्वसाहाय्यकरणार्थं प्रार्थिताय स्वकीयकनिष्ठभ्रातृबोधलभनाय समुद्यमवर्णनम्, सुबाहुना काशिराजाय चात्मज्ञानवर्णनम्, अलर्कगाथा, पुत्रपित्रोः परमसिद्धिप्राप्तिवर्णनम् ४३
४२	७६	जैमिनीनापक्षिभ्यः सकलमृष्टिप्रपंचस्थितिप्रभृतिज्ञानाय प्रश्नकरणम्, पक्षिभिर्मार्कण्डेयकौष्टुकि संवादरूपेण ब्रह्माद्युत्पत्तिकमवर्णनम्, ७३
४३	७८	ब्रह्माण्डमृष्टेः प्रथमं प्रकृतिपुरुषप्रवेशपूर्वकं परमात्मनो ब्रह्मादिरूपैः क्रियाविशेषैश्चालति वै विध्यवर्णनम्, ब्रह्मण आयुः प्रमाणवर्णनम्, वाराहक

अ०	प०	विषयाः
		ल्पवर्णनम्, ४४
४४	७९	प्राकृतवैकृतसर्गवर्णनम्, ३७
४५	८१	देवादिस्थावरांतब्रह्मानसिकदैहिकप्रजोत्पत्तिवर्णनम्, ४५
४६	८२	ब्रह्मसृष्टमैथुनजन्यप्रजामेदवर्णनम्, ग्रामनगरखेटखर्वटादिसंस्थापनक्रमः ब्रह्मदेवकृतयज्ञेसृष्टप्रजाकृतात्विज्यादिवर्णनम् ८०
४७	८४	भृगवादिमानसप्रजोत्पत्तिः, स्वायंभुवतदंशवर्णनम्, यक्षमोत्पत्तौ ब्रह्मणा तत्स्थाननिर्देशवर्णनम्, ९७
४८	८७	दौःसहादोनां उत्पत्तिक्रमवर्णनम्, ११२
४९	९०	रुद्रसर्गवर्णनम्, ३१
५०	९१	विस्तारेण स्वायंभुवादिमन्वंतरभुवनकोशवर्णनम्, ४४
५१	९२	क्षीपसमुद्रपर्वतवर्णनदीमहाभूतानां प्रमाणलक्षणविषयप्रश्ने जंबूद्वीपवर्णनम्, ३२
५२	९३	जंबूद्वीपांतर्गतखंडमंडलवर्णनम्, २३
५३	९४	भूतले गंगावतरणसंचारस्थलविशेषवर्णनम्, २६
५४	९५	विस्तारेण भारतखंडभूमंडलस्य कर्मभूमित्वप्राशस्त्यवर्णनपूर्वकवर्षवर्तनद्यादिविभागवर्णनम्, ६४
५५	९७	कूर्मरूपिभगवत्संस्थानवर्णनम्, कूर्मदेहोपरि भरतखंडस्थजननिवासभूतस्थानविभागवर्णनम्, ८१
५६	९९	भारतवर्षाधोत्तरकुरुक्षेत्रांतवर्णनम्, २९
५७	१००	किंपुरुषादिवर्षस्थवृत्तांतवर्णनम्, १५

अ०	प०	विषयाः
५८	१००	स्वारोचिषमन्वंतरानुवर्णनम्, तत्र हिमवद्गतब्राह्मणवक्त्रथिनीसंगमः, ब्राह्मणकृताग्निप्रार्थना, ७९
५९	१०२	निजगृहगतब्राह्मणानिमित्तवक्त्रथिनीकृतस्वशोकः, कलिगंधर्वस्य द्विज रूपेण वक्त्रथिनीसमीपं प्रत्यागमनं, तयोः संवादः ३१
६०	१०३	कलिगंधर्ववक्त्रथिन्योर्विहारवर्णनम्, वक्त्रथिनीगर्भे स्वरोचिष उत्पत्तिः, स्वरोचिर्भनोरमासंगमः, मनोरमया स्ववृत्तविनिवेदनम्, स्वरोचिरिंदी वराक्षराक्षससंवादः, इंदी वराक्षस्य राक्षसत्वमुत्तयनंतरं स्वरोचिषे मनोरमासमर्पणम्, ६५
६१	१०५	विभावर्ग्याख्ययागंधर्वपुत्र्या स्वरोचिषे विद्यादानं, विभावरी कलावती पाणिग्रहणम् १९
६२	१०६	स्वरोचिषाहंस्याद्युक्तस्वविहारमहाभाग्यश्रवणम्, मृगेण मृगीणां पुरतः स्वरोचिर्गर्हणम्, २९
६३	१०७	मृगोक्तधिग्वचसा स्वरोचिषो बोधलब्ध्या धर्माश्रितक्रियाकरणपूर्वकं पुत्रोत्पत्तिवर्णनम्, पुत्राणां स्थाने स्थाने निवेशनं, मृगी स्वरोचिः संवादः, स्वरोचिरालिंगनेन मृग्यादिव्यांगनात्वप्राप्तिः, मृगी प्रोक्तस्ववृत्तनिवेदनम्, तस्यां दिव्यांगनायां स्वारोचिषमनूत्पादनं, हंसोक्तविरक्तिवाक्यश्रवणेन स्वरोचिषस्तपःकरणपूर्वकलोकांतरप्राप्तिवर्णनम्, ४२
६४	१०८	संपूर्णस्वारोचिषमन्वंतरवर्णनम्, ७
६५	१०९	पश्चिमी विद्यामालाक्ष्मीदेवताकानामष्टानां निधीनां तद्वतां मनुष्याणां च लक्षणवर्णनम्, ४६

अ०	प०	विषयाः
६६	१०९	औत्तममन्वंतरवर्णनम्, तत्र उत्तमस्यभार्यात्यागः, ब्राह्मणभार्या न्वेषणायोत्तमस्यमेदिनीध्रममाणस्यऋषिसमागमवर्णनम्, ६९
६७	१११	उत्तमस्यराक्षसेनसहसमागमवर्णनम्, राक्षसोक्तद्विजपत्नीहरणकार णम्, ब्राह्मणायभार्यालब्धिवर्णनम्, ३९
६८	११३	उत्तमेनऋषिमुखात्पातालस्थस्वभार्यादृष्टांतवेदनम्, २९
६९	११३	लब्धभार्याब्राह्मणस्यउत्तमेनसहसंवादानंतरंब्राह्मणद्वारेष्टिकरणं, रा क्षसद्वारापातालस्थस्वभार्यानयनंच, ब्राह्मणेनसारस्वतेष्टिकारयित्वा नागराजमुतायामूकत्वनिवारणम्, नागमुतयोत्तमायवरप्रदानं, औत्तम मन्वंतरवर्णनम्, ४२
७०	११५	औत्तममन्वंतरेदेवहंद्रऋषिराजवर्णनम्, तामसमन्वंतरवर्णनम्, १६
७१	११५	स्वराष्ट्राजस्यराज्यभंगपूर्वकतपःकरणम्, स्वराष्ट्रमृगीसंवादः, मृ ग्याःस्वदृष्टांतकथनम्, मृगीजठरेतामसमनुजन्मवर्णनम्, तामसेनमन्वं तरप्रवर्तनम्, तामसमन्वंतरेदेवादिवर्णनम्, ६१
७२	११७	रैवतमन्वंतरवर्णनम्, ऋतवाष्ट्रपितोरेवतोत्पत्तिः, रेवतस्यदुश्चेष्ट ता, गर्गेणरेवतस्यदुश्चेष्टत्वनिदानवर्णनम्, ऋतवाष्ट्रपिदत्तशापेनरेवती नक्षत्रपतनं, कुमुदाद्वारेवतीनक्षत्रपातपूर्वकरेवतीनामकन्योत्पत्तिः, दुर्गम नृपस्यरेवत्यासहविवाहवर्णनम्, रैवतमनूत्पत्तिः, रैवतमन्वंतरेदेवादि कथनम्, ७७
७३	११९	चाक्षुषमन्वंतरकथनम्, अनमित्रराजपिपत्न्यास्वपुत्रंप्रतिजातहारि ण्याभयाद्विक्रांतराजस्यप्रसूतपत्नीशयनंस्थापनं, तस्याप्यन्यत्रस्थाप

अ०	प०	विषयाः
७४	१२१	नं, तृतीयस्यस्वदृष्टानयनम्, अनमित्रपुत्रस्यविक्रांतदृष्टेस्थितस्यानंद नाम्नोगुरुसमीपंजातिस्मरत्वेनज्ञानवर्णनम्, ब्रह्मदेवानुज्ञायाचाक्षुषमनु त्वप्राप्तिः, चाक्षुषमन्वंतरेदेवादिवर्णनम्, ५९
७५	१२२	वैवस्वतमन्वंतरवर्णनम्, संज्ञायांसूर्याद्वैवस्वतयमयमुनोत्पत्तिः, छा यांसूर्यसंनिधौसंस्थाप्यसंज्ञायाःपितृगेहगमनम्, छायायांसूर्यात्तनयक न्योत्पत्तिः, विश्वकर्मकृतसूर्यतेजःशातनम्, ४२
७६	१२२	सर्वदेवकृतसूर्यस्तुतिः, सूर्यतेजसादेवानामायुधकरणम्, नासत्यद स्रोत्पत्तिः, वैवस्वतादिपुत्राणांसूर्यकृतनियोगवर्णनम्, ३५
७६	१२३	वैवस्वतमन्वंतरेदेवादिवर्णनम्, १३
७७	१२४	सावर्णिकमन्वंतरवर्णनम्, तत्रदेवादिवर्णनम्, ११
७८	१२४	सप्तशतीमंत्ररूपेणसावर्णिमनुचरित्रवर्णनम्, तत्रसुरथराज्ञोराजांत रकृताक्रांतराज्यतयातपोविपिनगमनम्, सुरथभूपसमाधिर्वैश्ययोः समा गमः, सुमेधसासहसुरथसमाध्योः संवादः, सुमेधसामहर्षिणासावर्णयेम हामायाप्रभाववर्णनम्, देवीमाहात्म्यवर्णनम्, योगनिद्रायामाहात्म्यवर्ण नेब्रह्मदेवकृतदेवीस्तोत्रं, महाविष्णोःशरीराद्योगनिद्रायाः प्रादुर्भाव वर्णनम्, विष्णुकृतमधूकैटभदैत्यवधः, ७८
७९	१३८	चंडिकादेवीमाहात्म्यम्, तत्रदेवतानांप्रार्थनयाविष्णवादि सर्वदेवानां वदनतोमहातेजःकूटोत्पत्तिवर्णनम्, तस्यतेजसोनारीरूपेणपरिणतिः, तस्यैदेव्यैसर्वदेवकृतस्वस्वायुधसमर्पणम्, महादेव्याः महिषासुरसैन्यैः सहय्यैःसर्वासुरसैन्यनाशः, ७०

अ०	प०	विषयाः
८०	१४७	महादेव्याश्चक्षुरादिमहिषासुरसेनापतिभिः सह महायुद्धे सर्वासुरसेनाप- तिवधः, महिषासुरकृतदेवत्रासः, महादेव्यामहिषेण सह महायुद्धं, महि- षासुरवधः, सर्वलोकमहोत्पातवर्णनम्, ४४
८१	१५२	इन्द्रादिसर्वदेवगणकृतमहादेवीस्तोत्रवर्णनम्, महादेव्यासर्वदेवेभ्यो वरप्रदानम्, ३८
८२	१५९	गौरीदेवीकृतदेवीमाहात्म्यम्, तत्र शुभनिशुभकृतसर्वलोकोपद्रवः, हिमवन्नगे सर्वदेवकृतविष्णुमायास्तोत्रवर्णनम्, देवकृतस्तुत्यापार्वतो शरीरात्कौशिकीदेव्याः प्रादुर्भावः, पार्वत्यापि कालिकात्त्वधारणम्, शुं- भनिशुभयोश्चण्डमुण्डकृतदेवोसौंदर्यवर्णनम्, शुंभनिशुभभ्यां देवीकृतेषु ग्रीवनामकदूतप्रेषणम्, दूतेन देव्यैशुंभनिशुभसंदेशाहरणम्, देव्योत्तर- दानं, ७९
८३	१७०	देव्याघूर्णलोचनाख्यशुंभनिशुभदूतस्य हुंकारेणैव भस्मसात्करणं, स- र्वतत्सैन्यविनाशनंच, शुंभनिशुभभ्यां देवीकृते चण्डमुण्डादिदैत्यानां प्रेषणा- य आज्ञादानं, २०
८४	१७४	चण्डमुण्डादीनामसुराणां देव्यासह महाहववर्णनम्, देवीललाटात्कालि- कोत्पत्तिः, काल्यादेव्यासर्वासुरविमर्दनम्, चण्डमुण्डयोर्वधः, कालिका- देव्याश्चामुण्डानामप्राप्तिः, २६
८५	१७७	शुंभनिशुभयोर्देव्यासह युद्धायागमनम्, ब्रह्मादिदेवानां शरीरेभ्यो ब्र- ह्मण्यादिशक्तिप्रादुर्भावः, तासां स्वरूपादिवर्णनम्, शिवेन महादेव्याः व्युत्पत्त्यस्वीकरणम्, देव्याः शिवदूतीत्वेन ख्यातिः, देवीशक्तीनामसुरैः

अ०	प०	विषयाः
८६	१८५	सहस्रमुल्लयुद्धम्, रक्तबीजासुरयुद्धम्, चामुण्डयारक्तबीजासुररक्तप्राश- नं, रक्तबीजवधः, ६१
८७	१९०	देवीकृतनिशुभवधः, काल्यादिभिरन्यासुरसैन्यवधः, ३९
८८	१९४	शुभासुरस्य देव्यासह महाहववर्णनम्, शुभासुरवधानंतरंगत्स्वास्थ्या- दिमहानंदवर्णनम्, २८
८९	२०२	अग्न्यादिदेवकृतकाल्यायनीदेवीस्तोत्रम्, देव्यासर्वदेवेभ्यो वरप्रदा- नम्, देव्याजगद्रक्षणवशेन स्वमूर्तिप्रादुर्भाववर्णनम्, स्वाविमूर्तीनां ना- मनिर्वचनंच, ११
९०	२०६	देव्यासर्वदेवानामग्रेस्वचरित्रस्थपठनपाठनश्रवणश्रावणफलवर्णन- म्, पूजाप्रकारवर्णनम्, देव्या अंतर्द्धानम्, देवीवातितावशिष्टासुरा- णां पातालप्रवेशः, सुमेधसामहर्षिणासुरथराजसमीपे देव्यामाहात्म्यवर्ण- नम्, ३८
९१	२०९	सुमेधसर्षिणा देवीकृतसर्वजगन्मोहवर्णनम्, सुमेधऋषिप्रोक्तमहादे- वीकृतमहामोहश्रवणेनातिविरक्तसुरथसमाधि वैश्वयोर्नदीपुलिनं प्रतिग- मनपूर्वकं देवीमुद्दिश्य तपश्चर्याकरणम्, तत्तपस्तुष्टदेव्याप्रत्यक्षरूपं विधाय तयोर्वरप्रदानम्, सुरथराज्ञो देवीपसादाद्भविष्यत्काले सार्वणिमनुत्वप्राप्ति- वर्णनम्, समाधि वैश्वस्य ज्ञानसिद्धिवर्णनम्, दुर्गासप्तशतीसंपूर्णा, १७
९२	२१०	पंचसार्वणिं कमन्वतरवर्णनम्, ३१
		रोच्यमन्वतरवर्णनम्, तत्र रुचये ब्राह्मणाय पितृभिर्विवाहकरणार्थं जप- देशदानम्, २६

अ०	प०	विषयाः
९३	२११	रुचिब्राह्मणायतपःसंतुष्टब्रह्मणाप्रजापतित्वापादकवरप्रदानम्, रुचिकृतपितृस्तुतिः, ४८
९४	२१२	रुचिस्तोत्रप्रसीदत्पितृजनोद्धृततेजोराशिमुद्दिश्यरुचिब्राह्मणेनपुनः पितृस्तोत्रकरणम्. पितृभीरुचयेवरप्रदानम्. स्तोत्रफलश्रुतिः, ३८
९५	२१३	रुचेर्मालिन्यासहविवाहः, रौच्यमनूत्पत्तिः रौच्यमन्वन्तरेदेवादिवर्णनम्, १०
९६	२१४	भौत्यमन्वन्तरवर्णनम्, तत्रपरमकोपिष्ठभूतिमहर्षेःपुत्रकामनयातपसि कृतेऽपिमनोरथासिद्धौसुवर्चसोभ्रातुर्यज्ञार्थगमनेसतिशान्तिशिष्येणाश्रमरक्षणम्, शान्तिनाम्नःशिष्यस्यआश्रमरक्षणावसरेष्टहमेधीयाग्नेःप्रज्ञांतौ भीतेनशान्तिनाजातवेदसःस्तुतिकरणम्, ७१
९७	२१६	शान्तिरुतस्तुत्याग्नेः प्रादुर्भावपूर्वकशान्तियाचितगुरुधिष्ण्याधिष्ठान—गुरुपुत्रप्राप्तिवरप्रदानं, स्वाश्रमागतमुनयेशान्तिशिष्येणवृत्तांत निवेदनम्, भौत्यमनूत्पत्तिः भौत्यमन्वन्तरेदेवादिवर्णनं, चतुर्दशमन्वन्तरेषुप्रत्येकमन्वन्तरश्रवणेपृथक्पृथक्फलश्रुतिवर्णनम्, ४५
९८	२१७	क्षत्रियवंशानुकोर्तनवर्णनम्, तत्रसूर्यवंशवर्णनम्, पूर्वब्रह्मांडोत्पत्तिवर्णनम्, २७
९९	२१८	अंडाद्ब्रह्मणउत्पत्तिः, ततश्चक्रगाद्युत्पत्तिः छांदसतेजसोमार्तंडसंज्ञा, मार्तंडमाहात्म्यम्, २२
१००	२१८	सिद्धस्तुब्रह्मदेवकृतसूर्यस्तुतिः, ब्रह्मणःस्तुत्यासूर्येणस्वतेजसउपसंहारकृतेब्रह्मणामृष्टिकरणम्, १५

अ०	प०	विषयाः
१०१	२१९	सर्वजगत्सृष्ट्यनन्तरं वर्णाश्रमादिविभागवर्णनम्, अदितिकृतसूर्यस्तुतिः, ३९
१०२	२२०	आदितिस्तुतिप्रीतसूर्यस्यादित्यागर्भेसौमुद्राख्यकरद्वाराप्रवेशः, कश्यपरोषोक्तिकुद्धयादित्यागर्भोत्सर्जनम्, मार्तंडमुद्दिश्याकाशवाणी, मार्तंडेनदैत्यविनाशवर्णनम्, २७
१०३	२२१	विवस्वतः सकाशात्संज्ञायांवैवस्वतमनूत्पत्तिः, श्राद्धदेवयमयमीनामुत्पत्तिः, संज्ञायाः सूर्यसमीपेछायास्थापनपूर्वकंवडवारूपेणोत्तरकुक्ष्यप्रतिगमनम्, छायायांमूर्यात्सकाशात्सावर्णिमनु-शनैश्चर-तपतीनदीनामुत्पत्तिः, यमद्वारामावृत्तध्रुवणेनसूर्यकृतस्वभार्याशोधः, सूर्येणस्वभार्यावृत्तेविदितेविश्वकर्मणास्वतेजःशातनम्, तत्तेजःशातनेसर्वदेवादिप्राणिमात्रकृतसूर्यस्तुतिः, ६५
१०४	२२३	विश्वकर्मकृतसूर्यस्तुतिः, ११
१०५	२२३	शान्तिमूर्त्यतेजसाविष्णवादिदेवानांचक्राद्यायुधनिर्माणम्, उत्तरकुक्षुस्थितयावडवारूपधारिण्यासंज्ञयासहसूर्यस्यसंयोगः, तत्रनासिकासंयोगेननासत्यदस्त्रोत्पत्तिः श्वेतस्योत्पत्तिः वैवस्वतादीनामधिकारनियोजनम्, २९
१०६	२२४	सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्, तत्रराज्यवर्द्धनराजकथा, राज्यवर्द्धनस्यनिजांगेपत्नीदर्शितपक्षितदर्शननविरक्ततायांवनं यियासायांजातायांसर्वजनैराज्यवर्द्धनायुष्काम्ययासूर्योपासना, तत्रसुदामगन्धर्ववचनात्सर्वपौराणांकामरूपशैलेसिद्धसेवेसूर्याधनवर्णनम्, सर्वजनकृतसूर्यस्तुतिः ७८

अ०	प०	विषयाः
१०७	२२६	सूर्येणसर्वपौरान्प्रतिराज्यवर्द्धनस्यदशवर्षसहस्रायुष्यवरप्रदानम्, तादृशायुष्यप्राप्त्यापिराज्यवर्द्धनस्यसर्वजनात्पायुष्यविचारेणमहाचिताप्राप्तिः, सर्वपौराणांस्ववदायुष्यदैर्घ्यप्राप्त्यर्थसूर्याराधनयासर्वजनदोषायुष्यप्राप्तिःसूर्यचरित्रश्रवणमहिमा, ४२
१०८	२२८	वैवस्वतमनोःइक्ष्वाकवादिपुत्राणांवंशवर्णनम्, मनुनाविशिष्टतरपुत्राकांक्षयामित्रावरुणपृथ्याक्रियमाणार्थाहोतुरपचारादिलानामककन्योत्पत्तिमित्रावरुणप्रसादेनेलायाः सुद्युम्नत्वप्राप्तिः, ईश्वरकोपात्सद्युम्नस्यइलात्वप्राप्तौबुधादिलायांपुत्ररवसोत्पत्तिः, सुद्युम्नस्यचपुंत्स्वेउत्कलादयः पुत्राः १८
१०९	२२८	पृषध्राख्यमनुपुत्रचरित्रम्, ऋषिपुत्रशापेनपृषध्रस्यशूद्रत्वप्राप्तिः २९
११०	२२९	कारूषवंशवर्णनम्, नाभागचरित्रम्, तत्रनाभागेनराक्षसविधिनावैश्यकन्यापरिणयेकृतेसतिनाभागस्यस्वपित्रासहयुद्धवर्णनं, तत्रयुद्धेआकाशागतपरिव्राजोपदिष्टरोज्ञयुद्धोद्यमान्विवर्तनेउपदेशः, ३७
१११	२३०	नाभागस्यवैश्यकन्यापरिणयेनवैश्यत्वप्राप्तौमुनिप्रोक्तवैश्यधर्माचरणम्, नाभागाद्भलंदनामकसुतोत्पत्तिः भलंदायनीपराजर्षिणास्त्रविद्यादानम् भलंदस्यात्मवंशजैः सहराज्यार्धलिप्सयायुद्धम्, भलंदस्यराज्यप्राप्तिः, भलंदपितुर्नाभागस्यसुप्रमानाभ्यापत्न्याराज्यस्वीकारेआग्रहकरणं, तत्रस्ववृत्तांतनिवेदनं तत्रसुदेवराजस्यपत्नीरिरक्षिपयाप्रमत्युषिणाप्रार्थितस्यसतः स्वस्यवैश्यत्वोत्पत्त्याप्रमत्तपुत्रविणवैश्यत्वापादकशापप्रदानम् ३६

अ०	प०	विषयाः
११२	२३१	सुदेवस्थप्रमत्तिप्रसादेनवैश्यत्वनिवृत्तिः, सुप्रभायाः पूर्वजन्मनिशारिकात्वेसुरतराजर्षिकृतपोषणं, अगस्त्यभ्रात्रवैश्यत्वापादकशापदानं प्रतिशापदानेनक्षत्रियत्ववर्णनं २३
११३	२३२	नाभागानुज्ञयाभलंदनस्यराज्याभिषेकः, भलंदनपुत्रस्यवत्सप्रीतिश्चरित्रम्, तत्रसौनंदाख्यानम्, तत्रचविदूरथेनविवरगतकुजंभः तांतवेदनं, कुजंभेणमुदावतनिाम्नीराजपुत्रीहरणम्, कुजंभवधायस्वसुतप्रेषणं, कुजंभेणराजपुत्रवंधनेराज्ञाघोषणेकृतेभलंदनसुतेनवत्सप्रीतिनाकुजंभवधंकृतवाराज्ञःपुत्रीपुत्राणामानयनं, विदूरथेनभलंदनमुतायवत्सप्रीतयेमुदावतोकन्यादानम्, वत्सप्रीतेराज्यप्राप्तिः, ७६
११४	२३४	वत्सप्रीतेःप्रांश्वादिपुत्राणांवंशवर्णनं, खनित्रस्यराज्यरीत्याशंसनम् शौरिनामकखनित्रभ्रातुर्मात्रिणाविश्वोदिनाशौरिणासहमंत्रकरणेनसमोद्यखनित्रोपरिअभिचारकरणार्थं निर्जितचतुर्दिकस्थराजपुरोहितनियोजनंपुरोहितकृताभिचारापचारेणोत्पन्नकृत्ययाखनित्रतेजसाप्रतिनिवर्त्यपुरोहितनाशनं, ५१
११५	२३८	पुरोहितनाशश्रवणानंतरंखनित्रकृतपश्चात्तापवर्णनम्, खनित्रस्यमुक्तिवर्णनम् २१
११६	२३६	क्षुपनामकखनित्रपुत्रचरित्रं, तत्रक्षुपकृतब्रह्मपुत्रक्षुपानुकरणं, विविशचरित्रम् १९
११७	२३७	खनीनेत्रचरित्रम्, तत्रखनीनेत्रेणुत्रेष्ठवर्धमांसाहरणायदनंप्रतिगमनेकृतेसतितत्रसृगयोःखनीनेत्रेणसहसंवादः, ततःसंवादात्खनीनेत्रस्य

अ०	प०	विषयः
		मृगवर्णावृत्तिः ३९ (इतोऽध्यायात् १२२ अध्यायपर्यंतमध्यायां काविपर्यस्ताः संति)
११८	२३८	खनीनेत्रेणगोमतीतीरेइंद्रस्तुतिकरणम् इंद्रदत्तवरेणखनीनेत्रस्यव लाश्वपुत्रप्राप्तिः, बलाश्वस्यकरंधमत्वप्राप्तिकारणवर्णनम् २३
११९	२३९	करंधमसुतस्यअविक्षितराजस्यचरित्रं तत्रस्वयंवरेबहुराजकन्याभिर्व रणं, वैशालिनीस्वयंवरेसर्वराजभिरविक्षितासहयुद्धार्थमुद्यमकरणम् ३०
१२०	२४०	सर्वराजकृताविक्षितपराजयः, वैशालिनीविवाहायमुहूर्तान्वेषणम् २७
१२१	२४०	करंधमेनपुत्रवृत्तांताकर्णनोत्तरंमंत्रेक्रियमाणेतत्पत्न्यास्वपुत्रस्यवीरत्वा दिप्रभावख्यापनम्, करंधमस्यसर्वराजभिःसहयुद्धेसर्वराजपराभवः वि शालेनस्वकन्यायांविवाहार्थमानीतायांअविक्षितातद्विवाहप्रत्याख्यानंवै शालिन्यापिअन्यराज्ञासहविवाहप्रत्याख्यानंवेनेतपस्तप्यमानायादेवदू तवोधितायवैशालिन्याःस्थितिवर्णनम् ६५
१२२	२४२	अविक्षिन्मात्रारब्धकमिच्छकव्रतनियमितस्यअविक्षितः समीपेकरं धमेनपौत्रमुखदर्शनच्छलेनऋयाचनम्, करंधमकृताविक्षितपुत्रोपदेशः
१२३	२४३	कदाचिद्वनेतपस्तप्यमानायादानववृहीतायावैशालिन्याआक्रोशा कर्णनोत्तरंतत्समीपेअविक्षिद्रमनं अविक्षितकृतदैत्यवधः. अविक्षितास्व भार्यावृत्तांतवेदनम् ४७
१२४	२४५	अविक्षित्समीपेगंधर्वागमनं गंधर्वेणस्वकन्यायास्तस्यावैशालिन्यावृ त्तांतवर्णनपूर्वकतत्परिणयार्थकप्रार्थनम्, अविक्षितावैशालिन्याः पाणिग्र हणम्. अविक्षितः सकाशाद्वैशालिन्यामरुतचक्रवर्तिजम् ३९

अ०	प०	विषयः
१२५	२४६	अविक्षितः पुत्रभार्याभ्यांसहस्वपुत्रं प्रत्यागमनपूर्वकंपितुः किमिच्छ कवरप्रदानम् पितामहेनमरुतस्यराज्याभिषेकः ३६
१२६	२४७	मरुतचरित्रम् तत्रमरुतेनाभूतपूर्वसंभारसंभृतयज्ञकरणम् वनस्थि तऋषिदंशकरोरगोपप्लवंहृद्वापितामह्यामरुतंप्रतितापसद्वारासंदेशप्रेष णं, संदेशहरेणतापसेनमरुतस्यराज्यनोत्पुपदेशः ३९
१२७	२४८	तापसोक्तसंदेशंश्रुत्वामरुतस्यस्वंप्रति धिक्करणपूर्वकंसर्वोरगकुलना शार्थंप्रतिज्ञाकरणम्, सर्वोरगकदनप्रवर्तनम् सर्वोरगकृतमरुतमातृप्रा र्थना, मरुतमात्रापुत्रंप्रतिनागकुलवधोद्यमान्निवर्तयितुंस्वभर्तारमविक्षितं प्रतिप्रार्थनाकरणम्, पत्नीप्रार्थनयाअविक्षितापुत्रबांधेकृतेऽपिपुत्रकृतस्व वावयानादरदशनेनउभयोर्द्वेद्यमः ऋषिजनकृतसांत्वनेनयुद्धावृत्तिः, सर्पेभ्यः सकाशाद्वृष्ट्राह्मणसंजीवनं, मरुतान्नरिष्यंतोत्पत्तिः (५१ (अत्राध्यायांकविपर्यासः)
१२८	२५०	नरिष्यंतचरित्रम् तत्रनरिष्यंतेनअभूतपूर्वसंभारदक्षिणाकयज्ञकरणम् यद्यज्ञलब्धदक्षिणयासर्पेर्ब्राह्मणायज्विनोवभूवुः, येनचनरिष्यंतकृत द्वितीययज्ञेऋत्विजोनलब्धाःतादृशमहायज्ञकरणम्, पृथिव्यामेककाली नयज्ञसंख्या ३४
१२९	२५१	नरिष्यंतसुतदमचरित्रम्. तत्रदमकृतविद्योपादानम् दमस्यदशार्णा धिपतिमुतयासुमनयास्वयंवरेवृतस्यसतःमद्रराजसुतादिभिश्चतुर्भिराज पुत्रैःसुमनाद्वरणकृतेदमस्यमध्यस्थानांचतैःसहपरस्परधर्मचर्चासंवादपु रस्सरंदमस्यराजपुत्रैःसहमहाहवेसर्वप्रतिपक्षिपराभवः दमसुमनयोर्वैवा

अ०	प०	विषयाः
१३०	२५३	हकौतुकवर्णनम् ६३ नरिष्यंतस्यदमंप्रतिराज्याभिषेकानंतरंतपोवनगमनं तत्रतपोवनेस्थित स्यनरिष्यंतस्यदाक्षिणात्यसंक्रंदनसुतकृतशिरश्छेदः इंद्रसेनयादममात्रा तपोवनवृत्तवेदनायदमंप्रतिशूद्रतापसप्रेषणम्, इंद्रसेनायाअग्निप्रवेशः ३७
१३१	२५४	शूद्रतापसमुखात्पितृवृत्तांतवेदनपूर्वकंदमप्रतिज्ञा १५

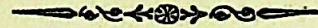
अ०	प०	विषयाः
१३२	२५५	दमस्यदाक्षिणात्यसंक्रंदनसुतेनवपुष्मतासहयुद्धम्, युद्धेदमेनवपुष्म न्मारणम् तद्रक्षेत्रचस्वर्यातस्वपितृतर्पणम् ३८
१३३	२५६	मार्कंडेयपुराणश्रवणपठनमाहात्म्यं. श्लोकसंख्या. जैमिनिनापक्षिणः प्रतिवरप्रदानम् जैमिनेः स्वाश्रमंप्रतिगमनम्, ग्रंथसमाप्तिः

इति स्वाम्देशीयरावेरग्रामनिवासिपरशुरामभट्टतनयगोविंदशास्त्रिणा
विरचिता मार्कंडेयपुराणस्थाव्यायविषयानुक्रमणिका संपूर्ण
तामगमत् ॥ श्रीः ॥ ७ शके १८११ संवत् १९४६
मार्गशीर्ष शुक्ले ८

॥ श्रीहरिः ॥

प्रस्तावना.

अथात्रभवद्भिर्भवद्भिर्दीयमानमवधानमवगत्य किञ्चिदावेदनाय नियोजितोहमुपढौकयामि समया विविधविद्यालाभवत्तो भवतो भवतोषकरोमिमां मार्कण्डेयपुराणप्रस्तावनाम्।

नाविदितमेतद्वो यद्वापरान्ते परमंकारुणिको भगवान्बादरायणः कालेयदौषप्रालेयपुञ्जपरिशुष्यन्मेधाविचारकमलमुकुलानां स्वल्पायुष्यव्याकुलानां द्विजकुलानामुपचिकीर्षया विगलितभेदं वेदमनेकधा व्यास्थत्।

लक्षणप्रमाणाभ्यां सिद्धं वेदं को हि नामापलपितुं प्रभवति। स किमुपादेयवचनो भवति। धर्मब्रह्मणोरवगमो हि वेदादेव भवतीति निर्विवादम्। नहि तत्र प्रत्यक्षादिकं शङ्कितुमप्यलम्। प्रत्यपादि चेदं मीमांसयोः। साङ्गवेदाध्ययनस्यावश्यकतां द्विजानां कोहि नाम विशेषवित्प्रत्याचक्षीत। यथा व्याकरणादीनामङ्गानां वेदार्थावगतावुपकारकत्वमेवमेव पुराणानामप्युपयोगस्तत्र तत्र स्मर्यते।

पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ॥ वेदाः स्थानानि विद्याना धर्मस्य च चतुर्दशेति ।

इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ॥ बिभेत्यल्पश्रुतोद्वेदो मामयं प्रहरेदिति ।

इतिहासो भारतं रामायणं च । पुराणानि ब्राह्मादीन्यष्टादश । एकवचनं जात्यभिप्रायम् । यदिदं सृष्टिस्थितिप्रलया-
दिकं संक्षेपतो वेदेष्युक्तं तत्पुराणेषु विस्तरतो दृश्यते । सर्गप्रतिसर्गादिप्रतिपादकत्वं पुराणानामसाधारणं लक्षणम् । यतः
सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च । वंशानुचरितं चेति पुराणं पंचलक्षणमिति ।

महापुराणेधिकमप्यस्तीत्यन्यदेतत् ।

एवं च द्विजानामप्यत्राधिकार इति सिद्धं नः समीहितम् ।

किंच वेदानधिकारिणामपि स्त्रीशूद्रादीनामतिदीनानां गतिहीनानामुद्दिधीर्षयापि भगवांश्चतुर्दशविद्यास्था-
नकुशलः सत्यवतीसुतो व्यासो ब्राह्मादीनि पुराणानि प्रादुरबीभवत् । तानीमानि चाष्टादश पुराणानि ।

ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवं च शैवं लैङ्गं सगारुडम् । नारदीयं भागवतमाग्नेयं स्कान्दसंज्ञितम् ॥

भविष्यं ब्रह्मवैवर्तं मार्कण्डेयं सवामनम् । वाराहं मात्स्यं कौर्मं च ब्रह्माण्डाख्यमिति त्रिषट् ॥

नचास्तिकः कश्चित्प्रत्यवतिष्ठते यं प्रति अष्टादश पुराणानि कृत्वा सत्यवतीसुतः ॥ भारताख्यानमखिलं चक्रे तदु-
पबृंहितमिति स्कान्दमात्स्यवचनम् अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारतसंहितामि-
ति भविष्यवचनम् अष्टादशपुराणानि कर्ता सत्यवती सुत इत्यादि चोदाहरामः तस्मात्कृतमनुत्थिताकाङ्क्षापूरणेन ।

यद्यपि तत्र तत्र पुराणेषु कथानां परस्परं विरोधः परिदृश्यते तथापि कल्पभेदादिना सुपरिहरः ॥ नच जगज्जन्मादि-
हेतुतया क्वचिद्विष्णुः क्वचिच्छिवः क्वचिद्ब्रह्मा क्वचिच्छक्तिः क्वचिच्च सूर्यादिर्देवो वर्ण्यते व्यत्यस्ति च परस्परस्य सेव्य से-
वकतेति महान् विरोधो आपद्यते इति वाच्यम् । तस्य च विचारा सहवात् । अत्र विरोधो हि भेदोपजीवकः ॥ स च भे-
दो वास्तवोऽवास्तवो वेति विचार्यते न तत्र प्रथमः सकलाद्वैतश्रुतिव्याकोपात् । न द्वितीयः स चोपाधिकृतो भवेत् ॥ उपा-
धिश्च प्रकृते कः । किञ्च सोऽपि अनादिः सादिर्वेति विकल्पव्याहतः । वस्तुतस्तु सर्वशक्तेः सच्चिदानन्दलक्षणस्य परम-
पुरुषस्येयं लीलैवेत्यन्यत्र विस्तरः ।

इदं च मार्कण्डेयपुराणं नवसहस्र्या श्लोकानां संकलितं परमेश्वरस्य परशक्तेर्माहात्म्यप्रतिपादकमस्ति । अत्र
अष्टसप्ततितममध्यायमारभ्यैकनवतितममध्यायं यावन्नयोदशभिरध्यायैर्दुर्गासप्तशती स्तोत्रं वर्तते । सप्तशत्याष्टीकाः
परःशताः सन्ति । तासु काश्चन मुद्रिता अपि समुपलभ्यन्ते । तत्र चेयं शान्तनवीनाम्नी टीका नाद्यावधि कापि
मुद्रितेति विचार्यायास्या गुणगरिमाणमपि परिकल्प्य तथा सनाथा सप्तशती अत्र मुद्रितास्ति । तत्रेमावादिमौ श्लोकौ
ब्रह्मा यस्यै हरिर्यस्यै रुद्रो यस्यै व्यधान्नमः ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १ ॥

अव्युत्पन्नमुखान्धकूपपतिता गावो मुनेः खिन्दते ताः प्रोद्धर्तुमहो यतध्वमभितः स्व-
स्वार्थवत्सोत्सुकाः ॥ सूत्रैः पाणिनिसंभृतैरतितरामाकृष्यमाणः पुनस्ता वः कामदुघा भ-
वन्त्यपि तमस्तोमद्विषः सत्विषः ॥ २ ॥

पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ॥ वेदाः स्थानानि विद्याना धर्मस्य च चतुर्दशेति ।

इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यल्पश्रुतोद्वेदो मामयं प्रहरेदिति ।

इतिहासो भारतं रामायणं च । पुराणानि ब्राह्मादीन्यष्टादश । एकवचनं जात्यभिप्रायम् । यदिदं सृष्टिस्थितिप्रलया-
दिकं संक्षेपतो वेदेष्युक्तं तत्पुराणेषु विस्तरतो दृश्यते । सर्गप्रतिसर्गादिप्रतिपादकत्वं पुराणानामसाधारणं लक्षणम् । यतः
सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च । वंशानुचरितं चेति पुराणं पंचलक्षणमिति ।

महापुराणेधिकमप्यस्तीत्यन्यदेतत् ।

एवं च द्विजानामप्यत्राधिकार इति सिद्धं नः समीहितम् ।

किंच वेदानधिकारिणामपि स्त्रीशूद्रादीनामतिदीनानां गतिहीनानामुद्दिधीर्षयापि भगवांश्चतुर्दशविद्यास्था-
नकुशलः सत्यवतीसुतो व्यासो ब्राह्मादीनि पुराणानि प्रादुरबीभवत् । तानीमानि चाष्टादश पुराणानि ।

ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवं च शैवं लैङ्गं सगारुडम् । नारदीयं भागवतमाग्नेयं स्कान्दसंज्ञितम् ॥

भविष्यं ब्रह्मवैवर्तं मार्कण्डेयं सवामनम् । वाराहं मात्स्यं कौर्मं च ब्रह्माण्डाख्यमिति त्रिषट् ॥

नचास्तिकः कश्चित्प्रत्यवतिष्ठते यं प्रति अष्टादश पुराणानि कृत्वा सत्यवतीसुतः ॥ भारताख्यानमखिलं चक्रे तदु-
पबृंहितमिति स्कान्दमात्स्यवचनम् अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारतसंहितामि-
ति भविष्यवचनम् अष्टादशपुराणानि कर्ता सत्यवती सुत इत्यादि चोदाहरामः तस्मात्कृतमनुत्थिताकाङ्क्षापूरणेन ।

यद्यपि तत्र तत्र पुराणेषु कथानां परस्परं विरोधः परिदृश्यते तथापि कल्पभेदादिना सुपरिहरः ॥ नच जगज्जन्मादि-
हेतुतया कचिद्विष्णुः कचिच्छिवः कचिद्ब्रह्मा कचिच्छक्तिः कचिच्च सूर्यादिर्देवो वर्ण्यते व्यत्यस्ति च परस्परस्य सेव्य से-
वकतेति महान् विरोध आपद्यते इति वाच्यम् । तस्य च विचारा सहत्वात् । अत्र विरोधो हि भेदोपजीवकः ॥ स च भे-
दो वास्तवोऽवास्तवो वेति विचार्यते न तत्र प्रथमः सकलाद्वैतश्रुतिव्याकोपात् । न द्वितीयः स चोपाधिकृतो भवेत् ॥ उपा-
धिश्च प्रकृते कः । किंच सोऽपि अनादिः सादिर्वेति विकल्पव्याहतः । वस्तुतस्तु सर्वशक्तेः सच्चिदानन्दलक्षणस्य परम-
पुरुषस्येयं लीलैवेत्यन्यत्र विस्तरः ।

इदं च मार्कण्डेयपुराणं नवसहस्र्या श्लोकानां संकलितं परमेश्वरस्य परशक्तेर्माहात्म्यप्रतिपादकमस्ति । अत्र
अष्टसप्ततितममध्यायमारभ्यैकनवतितममध्यायं यावन्नयोदशभिरध्यायैर्दुर्गासप्तशती स्तोत्रं वर्तते । सप्तशत्याष्टीकाः
परःशताः सन्ति । तासु काश्चन मुद्रिता अपि समुपलभ्यन्ते । तत्र चेयं शान्तनवीनाम्नी टीका नाद्यावधि कापि
मुद्रितेति विचार्याथास्या गुणगरिमाणमपि परिकलय्य तथा सनाथा सप्तशती अत्र मुद्रितास्ति । तत्रेमावादिमौ श्लोकौ
ब्रह्मा यस्यै हरिर्यस्यै रुद्रो यस्यै व्यधान्नमः ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १ ॥

अव्युत्पन्नमुखान्धकूपपतिता गावो मुनेः खिन्दते ताः प्रोद्धर्तुमहो यतध्वमभितः स्व-
स्वार्थवत्सोत्सुकाः ॥ सूत्रैः पाणिनिसंभृतैरतितरामाकृष्यमाणः पुनस्ता वः कामदुघा भ-
वन्त्यपि तमस्तोमद्विषः सत्पिषः ॥ २ ॥

अस्याष्टीकायाः कर्ता परमवैयाकरणो राजाधिराजश्रीतोमरवंशमुक्तामणिरुद्धरणात्मजनुश्वक्रवर्ती शंतनुः ॥
अस्य वैयाकरणत्वं टीकापर्यालोचनतः स्फुटं भविष्यति ।

अथैतत्पुस्तकमुद्रणायास्मन्मित्रेण पण्डितज्येष्ठाराममुकुन्दजीशर्मणा प्रोत्साहितः प्राचीनतरपुस्तकप्रदानेन
चोपकृतः कलिकत्ताप्रभृतिस्थलेषु बहुशोधनव्ययेन मुद्रितमपि बहुशोधनाभावादनादरपात्रमभूदिति पण्डितैः सं
शोध्य विशदेन सूचीपत्रेण संयोज्य मुद्रितमित्याकलनीयं विद्वद्भिः । प्रार्थयेते च विपश्चितो यन्मानुषशेमुषीसुलभानि
स्खलितानि क्षमध्वमुपयुज्यध्वं चेति प्रसिद्धकर्तारौ श्रीवेङ्कटेशमुद्रालयाध्यक्षौ श्रीकृष्णदासात्मजौ गङ्गाविष्णुक्षेमराजौ ।

आशास्ते चेदं गुणगृह्यैः पण्डितप्रवरैः पौराणिकैश्च भूयोभूय उपयुज्यमानं स्तावयिता जामनगरवास्तव्यो
भट्टवालजीतनुजनुः शास्त्री श्यामजीशर्मा ।

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीमल्लक्ष्मीवेङ्कटेशायनमः ॥ ॥ अथ मार्कण्डेयपुराणप्रारंभः ॥ ॥ ओं नमो भगवते वासु
 देवाय ॥ ॥ यद्योगिभिर्भवभयार्तिविनाशयोग्यमासाद्य वंदितमतीव विविक्तचित्तैः ॥ तद्वः पुनातु हरिपादसरोजयुग्ममा
 विर्भवत्क्रमविलंघितभूर्भुवः स्वः ॥ १ ॥ पायात्सवः सकलकल्मषभेददक्षः क्षीरोदकुक्षिफणिभोगनिविष्टमूर्तिः ॥ श्वासा
 वधूतसलिलोत्कणिकाकरालः सिन्धुः प्रनृत्यमिव यस्य करोति संगतम् ॥ २ ॥ नारायणं नमस्कृत्य न रंचैव न रौत्तमम् ॥ दे
 वीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ ३ ॥ तपः स्वाध्यायनिरतं मार्कण्डेयं महामुनिम् ॥ व्यासशिष्यो महातेजा जैमिनि
 निःपर्यपृच्छत ॥ १ ॥ भगवन् भारतारख्यानं व्यासेनोक्तं महात्मना ॥ पूर्णमस्तमलैः शुभैर्नानाशास्त्रसमुच्चयैः ॥ २ ॥
 जातिशुद्धिसमायुक्तं साधुशब्दोपशोभितम् ॥ पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठा समन्वितम् ॥ ३ ॥ त्रिदशानां यथा विष्णुर्द्वि
 पदा ब्राह्मणो यथा ॥ भूषणानां च सर्वेषां यथा चूडामणिर्वरः ॥ ४ ॥ यथा युधानां कुलिशमिन्द्रियाणां यथा मनः ॥ तथेह सर्व
 शास्त्राणां महाभारतमुत्तमम् ॥ ५ ॥ अत्रार्थश्चैव धर्मश्च कामो मोक्षश्च वर्ण्यते ॥ परस्परानुबन्धाश्च सानुबन्धाश्च ते पृथ
 क् ॥ ६ ॥ धर्मशास्त्रमिदं श्रेष्ठमर्थशास्त्रमिदं परम् ॥ कामशास्त्रमिदं चाग्र्यं मोक्षशास्त्रं तथोत्तमम् ॥ ७ ॥ चतुराश्रमधर्माणा
 माचारास्थितिसाधनम् ॥ प्रोक्तमेतन्महाभागवेदव्यासेन धीमता ॥ ८ ॥ तथा तात कृतं ह्येतद्व्यासेनोदारकर्मणा ॥ यथा
 व्याप्तं महाशास्त्रं विरोधैर्नाभिभूयते ॥ ९ ॥ व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ॥ वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्कामही
 कृता ॥ १० ॥ कलशब्दमहाहंसं महाख्यानपराम्बुजम् ॥ कथाविस्तीर्णसलिलं काष्णं वेदं महाह्रदम् ॥ ११ ॥ तदिदं
 भारताख्यानं बह्वर्थं श्रुतिविस्तरम् ॥ तद्वक्तेजा तु कामोहं भगवंस्त्वामुपस्थितः ॥ १२ ॥ कस्मान्मानुषतां प्राप्नोति गुणैः

मा०पु०
॥ १ ॥

पिजनार्दनः ॥ वासुदेवोजगत्सूतिस्थितिसंयमकारणम् ॥ १३ ॥ कस्माच्चपाण्डुपुत्राणामेकासाद्रुपदात्मजा ॥ पञ्चा
नामहिषीकृष्णात्यत्रनःसंशयोमहान् ॥ १४ ॥ भेषजं ब्रह्महत्यायाबलदेवो महाबलः ॥ तीर्थयात्राप्रसङ्गेन कस्माच्चक्रेह
लायुधः ॥ १५ ॥ कथंचद्रौपदेयास्तेऽकृतदारामहारथाः ॥ पाण्डुनाथामहात्मानोवधमापुरनाथवत् ॥ १६ ॥ एतत्
सर्वं विस्तरशो ममाख्यातुमिहार्हसि ॥ भवन्तो मूढबुद्धीनामवबोधकराः सदा ॥ १७ ॥ इतितस्यवचः श्रुत्वामार्कण्डेयो
महामुनिः ॥ दशाष्टदोषरहितो वक्तुं समुपचक्रमे ॥ १८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ क्रियाकालोऽयमस्माकं संप्राप्तो
मुनिसत्तम ॥ विस्तरेचापि वक्तव्येनैष कालः प्रशस्यते ॥ १९ ॥ ये तु वक्ष्यन्ति वक्ष्येऽद्य तानहं जैमिने तव ॥ तथा च नष्ट
सन्देहं त्वां करिष्यन्ति पक्षिणः ॥ २० ॥ पिङ्गाक्षश्च विबोधश्च सुपुत्रः सुमुखस्तथा ॥ द्रोणपुत्राः खगश्चेष्टास्तत्त्वज्ञाः शास्त्र
चिन्तकाः ॥ २१ ॥ वेदशास्त्रार्थविज्ञाने येषामव्याहतामतिः ॥ विन्ध्यकन्दरमध्यस्थास्तानुपास्य च पृच्छ च ॥ २२ ॥ ए
वमुक्तस्तदा तेन मार्कण्डेयेन धीमता ॥ प्रत्युवाचर्षिशार्दूलो विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ २३ ॥ ॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥
अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन् खगवागिव मानुषी ॥ यत्पक्षिणस्ते विज्ञानमापुरत्यन्तदुर्लभम् ॥ २४ ॥ तिर्यग्योन्यां यदि भव
स्तेषां ज्ञानं कुतोऽभवत् ॥ कथञ्च द्रोणतनयाः प्रोच्यन्ते ते पतत्रिणः ॥ २५ ॥ कश्च द्रोणः प्रविख्यातो यस्य पुत्रचतुष्टयम् ॥
जातंगुणवततिषां धर्मज्ञानं महात्मनाम् ॥ २६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणुष्व अवहितो भूत्वा यद्वृत्तं नन्दनेपुरा ॥
शक्रस्याप्सरसांचैव नारदस्य च संगमे ॥ २७ ॥ नारदो नन्दतेऽपश्यन् पुंश्चलीगणमध्यगम् ॥ शक्रं सुराधिराजानं तन्मु
खासक्तलोचनम् ॥ २८ ॥ स तेन र्षिं वरिष्ठेन दृष्टमात्रः शचीपतिः ॥ समुत्तस्थौ स्वकं चास्मै ददा वासनमादरात् ॥ २९ ॥

अ०
१

॥ १ ॥

तदृष्ट्वाबलवृत्रघ्नमुत्थितं त्रिदशाङ्गनाः ॥ प्रणेमुस्ताश्च देवर्षिर्विनयावनताः स्थिताः ॥ ३० ॥ ताभिरभ्यर्चितः सोऽथ उप
विष्टेशतक्रतौ ॥ यथार्हकृतसंभाषः कथाश्चक्रे मनोरमाः ॥ ३१ ॥ ततः कथान्तरे शक्रस्तमुवाच महामुनिं ॥ ॥ शक्र
उवाच ॥ ॥ देव्याज्ञानृत्यतामासांतवयाभिमतेतिवै ॥ ३२ ॥ रम्भावाकर्कशावाथ उर्वश्यथ तिलोत्तमा ॥ घृताचीमेन
कावापियत्र वाभवतोरुचिः ॥ ३३ ॥ एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठो वाचं शक्रस्य नारदः ॥ विचिन्त्याप्सरसः प्राह विनयावनताः
स्थिताः ॥ ३४ ॥ युष्माकमिह सर्वासां रूपौदार्यगुणाधिकम् ॥ आत्मानं मन्यते या तु सानृत्य तु ममाग्रतः ॥ ३५ ॥ गुण
रूपविहीनायाः सिद्धिर्नात्यस्य नास्ति वै ॥ चार्वधिष्ठानवन्नृत्यं नृत्यमन्यद्विडम्बनम् ॥ ३६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥
तद्वाक्यसमकालंच एकैकास्तान तास्ततः ॥ अहंगुणाधिकान त्वं न त्वंचान्या ब्रवीदिदम् ॥ ३७ ॥ तासां संभ्रममालोक्य
भगवान्पाकशासनः ॥ पृच्छयतां मुनिरित्याह वक्ता यां वो गुणाधिकाम् ॥ ३८ ॥ शक्रश्छन्दानुयाताभिः पृष्टस्ताभिः स नार
दः ॥ प्रोवाच यत्तदा वाक्यं जैमिने तन्निबोध मे ॥ ३९ ॥ तपस्यन्तं न गेन्द्रस्थं यावः क्षोभयते बलात् ॥ दुर्वाससं मुनिं श्रेष्ठं
तां वो मन्ये गुणाधिकाम् ॥ ४० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वा विपितकन्धराः ॥ अशक्यमेत
दस्माकमिति ताश्च क्रिरे कथाः ॥ ४१ ॥ तत्राप्सरावपुर्नाम मुनिक्षोभणगर्विता ॥ प्रत्युवाचानुयास्यामि यत्रासौ संस्थि
तो मुनिः ॥ ४२ ॥ अद्य तं देहयन्तारं प्रयुक्तेन्द्रियवाजिनम् ॥ स्मरशस्त्रगलद्रश्मिकरिष्यामि कुसारथिम् ॥ ४३ ॥ ब्रह्माजना
र्दनो वापि यदिवानीललोहितः ॥ तमप्यद्य करिष्यामि कामबाणक्षतान्तरम् ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वा प्रजगामाथ प्रालेयाद्रिव
पुस्तदा ॥ मुनेस्तपःप्रभावेण प्रशान्तश्चापदाश्रमम् ॥ ४५ ॥ सापुंस्का किल माधुर्ययत्रास्ते समहामुनिः ॥ क्रोशमात्रं

मा०पु०
॥ २ ॥

अ०
२

स्थितातस्मादगायतवराप्सराः ॥ ४६ ॥ तद्गीतध्वनिमाकर्ण्यमुनिर्विस्मितमानसः ॥ जगामतत्रयत्रास्तेसावालारुचि
रानना ॥ ४७ ॥ तां दृष्ट्वाचारुसर्वाङ्गीमुनिः संस्तभ्यमानसम् ॥ क्षोभणायागतां ज्ञात्वा कोपामर्षसमन्वितः ॥ ४८ ॥
उवाचे दंततो वाक्यं महर्षिस्तां महातपाः ॥ ४९ ॥ यस्माद्दुःखार्जितस्येहतपसो विघ्नकारणात् ॥ आगतासिमदोन्मत्ते मम
दुःखाय खेचरि ॥ ५० ॥ तस्मात्सुपर्णगोत्रे त्वं मत्क्रोधकलुषीकृता ॥ जन्मप्राप्त्यसि दुष्प्रज्ञेया वद्वर्षाणि षोडश ॥ ५१ ॥
निजरूपं परित्यज्य पक्षिणीरूपधारिणी ॥ चत्वारस्ते च तनयाजनिष्यन्तेऽधमाप्सरः ॥ ५२ ॥ अप्राप्य तेषु च प्रीतिं शस्त्रपू
ता पुनर्दिवि ॥ वासमाप्त्यसि वक्तव्यं नोत्तरं ते कथंचन ॥ ५३ ॥ इति वचनमसत्यं कोपसंरक्तदृष्टिश्चलकलवल्यांतां मा
निर्नीश्रावयित्वा ॥ तरलतरतरङ्गां गं परित्यज्य विप्रः प्रथितगुणगणौघां संप्रयातः खगङ्गाम् ॥ ५४ ॥ ॥ इति मार्कण्डे
यपुराणे वपुशापकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अरिष्टनेमिपुत्रोऽभूद्रुडो नाम पक्षिराट् ॥ गरुडस्याभवत्पुत्रः सम्पातिरिति विश्रुतः ॥
॥ १ ॥ तस्याप्यासीत्सुतः शूरः सुपार्श्वो वायुविक्रमः ॥ सुपार्श्वतनयः कुन्तिः कुन्तिपुत्रः प्रलोलुपः ॥ २ ॥ तस्यापि
तनयावास्तां कङ्कः कन्धर एव च ॥ ३ ॥ कङ्कः कैलासशिखरे विद्युद्रूपेति विश्रुतम् ॥ ददशाम्बुजपत्राक्षं राक्षसं धनदानुगं ॥
॥ ४ ॥ आपानासक्तममलस्रग्दामाम्बरधारिणम् ॥ भार्यासहायमासीनं शिलापट्टेऽमलेशुभे ॥ ५ ॥ तदृष्टमात्रं कङ्केन
रक्षः क्रोधसमन्वितम् ॥ प्रोवाच कस्मादायातस्त्वमितो ह्यण्डजाधम ॥ ६ ॥ स्त्रीसन्निकर्षेतिष्ठन्तं कस्मान्मामुपसर्पसि ॥
नैषधर्मः सुबुद्धीनां मिथो निष्पाद्यवस्तुषु ॥ ७ ॥ ॥ कङ्क उवाच ॥ ॥ साधारणोऽयं शैलेन्द्रो यथा तव तथा मम ॥ अ

॥ २ ॥

न्येषांचैवजन्तूनांममताभवतोऽत्रका ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ब्रुवाणमित्थंखड्गेनकड्गंचिच्छेदराक्षसः ॥ क्षरत्क्षत
जबीभत्संविस्फुरन्तमचेतनम् ॥ ९ ॥ कड्गंविनिहतंश्रुत्वाकन्धरःक्रोधमूर्छितः ॥ विद्युद्रूपवधायाशुमनश्चक्रेण्डजेश्वरः ॥
॥ १० ॥ सगत्वाशैलशिखरंकड्गोयत्रहतःस्थितः ॥ तस्यसंकलनंचक्रेभ्रातुर्ज्येष्ठस्यखेचरः ॥ कोपामर्षविवृत्ताक्षोनागे
न्द्रइवनिःश्वसन् ॥ ११ ॥ जगामाथसयत्रास्तेभ्रातृहातस्यराक्षसः ॥ पक्षवातेनमहताचालयन्भूधरान्वरान् ॥ १२ ॥
वेगात्पयोदजालानिविक्षिपन्क्षतजेक्षणः ॥ क्षणात्क्षयितंशत्रुःसपक्षाभ्यांक्रान्तभूधरः ॥ १३ ॥ पानासक्तमर्तितत्रतं
ददर्शनिशाचरम् ॥ आताम्रवक्रनयनंहेमपर्यङ्कमाश्रितम् ॥ १४ ॥ स्त्रग्दामापूरितशिखंहरिचन्दनभूषितम् ॥ केतकीप
त्रगर्भाभैर्दतैर्वोरतराननम् ॥ १५ ॥ वामोरुमाश्रितांचास्यददर्शायतलोचनाम् ॥ पत्नीमदनिकांनामपुंस्कोकिलकलस्व
नाम् ॥ १६ ॥ ततोरोषपरीतात्माकन्धरःकन्दरस्थितम् ॥ तमुवाचसुदुष्टात्मन्नेहियुध्यस्ववैमया ॥ १७ ॥ यस्माज्ज्ये
ष्ठोममभ्राताविश्रब्धोघातितस्त्वया ॥ तस्मात्त्वांमदसंसक्तंनयिष्येयमसादनम् ॥ १८ ॥ विश्वस्तघातिनांलोका
येचस्त्रीबालघातिनाम् ॥ यास्यसेनिरयान्सर्वास्तांस्त्वमद्यमयाहतः ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्येवंपतगेन्द्रे
णप्रोक्तंस्त्रीसन्निधौतदा ॥ रक्षःक्रोधसमाविष्टंप्रत्यभाषतपक्षिणम् ॥ २० ॥ यदितेनिहतोभ्रातापौरुषंतद्विदर्शितम् ॥
त्वामप्यद्यहनिष्येहंखड्गेनानेनखेचर ॥ २१ ॥ तिष्ठक्षणंनत्रजीवन्पतगाधमयास्यसि ॥ इत्युक्ताञ्जनपुञ्जाभंविमलं
खड्गमाददे ॥ २२ ॥ ततःपतगराजस्ययक्षाधिपभटस्यच ॥ बभूवयुद्धमतुलंयथागरुडशक्रयोः ॥ २३ ॥ ततःसराक्ष
सःक्रोधात्खड्गमाविध्यवेगवत् ॥ चिक्षेपपतगेन्द्रायनिर्वाणाङ्गारवचसम् ॥ २४ ॥ पतगेन्द्रश्चतंखड्गंकिञ्चिदुत्सृत्यभूत

मा०पु०
॥ ३ ॥

लात् ॥ वक्त्रेणजग्राहतदागरुडःपन्नगंयथा ॥ २५ ॥ वक्रपादतलैर्भेङ्गत्वाचक्रेक्षोभमथाण्डजः ॥ तस्मिन्भग्नेततःख
ड्बेबाहुयुद्धमवर्तत ॥ २६ ॥ ततःपतगराजेनवक्षस्याक्रम्यराक्षसः ॥ हस्तपादकरैराशुशिरसाचवियोजितः ॥ २७ ॥
तस्मिन्विनिहतेसास्त्रीखगंशरणमभ्यगात् ॥ किञ्चित्सञ्जातसन्त्रासाप्राहभार्याभिवामिते ॥ २८ ॥ तामादायखगश्रे
ष्ठःस्वकंगृहमगात्पुनः ॥ गत्वासनिष्कृतिंभ्रातुर्विद्युद्रूपनिपातनात् ॥ २९ ॥ कन्धरस्यचसावेशमप्राप्येच्छारूपधारि
णी ॥ मेनकातनयासुभ्रूःसौपर्णरूपमाददे ॥ ३० ॥ तस्यांसजनयामासतार्क्षीनामसुतांतदा ॥ मुनिशापान्निविष्टु
ष्टांवपुमप्सरसांवराम् ॥ तस्यानामतदाचक्रेतार्क्षीमितिबिहंगमः ॥ ३१ ॥ मन्दपालसुतांश्वासंश्चत्वारोऽमितबुद्धयः ॥
जरितारिप्रभृतयोद्रोणान्ताद्विजसत्तमाः ॥ ३२ ॥ तेषांजघन्योधर्मात्मावेदवेदांगपारगः ॥ उपयेमेसतांतार्क्षीकन्धरा
नुमतेशुभाम् ॥ ३३ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यतार्क्षीगर्भमवापह ॥ सप्तपक्षाहितेगर्भेकुरुक्षेत्रंजगामसा ॥ ३४ ॥ कुरु
पाण्डवयोर्युद्धेवर्तमानेसुदारुणे ॥ भावित्वाञ्चैवकार्यस्यरथमध्येविवेशसा ॥ ३५ ॥ तत्रापश्यत्तदायुद्धंभगदत्तकिरी
टिनोः ॥ निरंतरंशरैरासीदाकाशंशलभैरिव ॥ ३६ ॥ पार्थकोदण्डनिर्मुक्तमासन्नमतिवेगवत् ॥ तस्याभल्लमहिश्यामंत्व
चंचिच्छेदजाठरीं ॥ ३७ ॥ भिन्नेकोष्ठेशशाङ्काभंभूमावण्डचतुष्टयम् ॥ आयुषः सावशेषत्वात्तूलराशाविवापतत् ॥ ३८ ॥
तत्पातसमकालञ्चसुप्रतीकाद्भजोत्तमात् ॥ पपातमहतीघण्टाबाणसच्छिन्नबन्धना ॥ ३९ ॥ समंसमन्तात्प्राप्तातुनि
भिन्नधरणीतला ॥ छादयन्तीखमाण्डानिस्थितानिपिशितोपरि ॥ ४० ॥ हतेचतस्मिन्नृपतौभगदत्ते नरेश्वरे ॥ बहून्य
हान्यभूद्युद्धंकुरुपाण्डवसैन्ययोः ॥ ४१ ॥ वृत्तेयुद्धधर्मपुत्रेगतेशान्तनवान्तिकम् ॥ भीष्मस्यगदतोऽशेषान्श्रोतुंधर्मान्म

अ०
२

॥ ३ ॥

हात्मनः ॥ ४२ ॥ घण्टागतानितिष्ठन्तियत्राण्डानिद्विजोत्तम ॥ आजगामतमुद्देशंशमीकोनामसंयमी ॥ ४३ ॥ सत
 त्रशब्दमश्रुणोच्चिचीकुचीतिवाशताम् ॥ बाल्यादस्फुटवाक्यानांविज्ञानेऽपिपरेसति ॥ ४४ ॥ अथर्षिःशिष्यसहितोघ
 ण्टामुत्पाद्यविस्मितः ॥ अमातृपितृपक्षाणिशिशुकानिददर्शह ॥ ४५ ॥ तानितत्रतथाभूमौशमीकोभगवान्मुनिः ॥
 दृष्ट्वासविस्मयाविष्टःप्रोवाचानुगतान्द्विजान् ॥ ४६ ॥ सम्यगुक्तंद्विजाग्र्येणशुक्रेणोशनसास्वयम् ॥ पलायनपरंदृष्ट्वादैत्य
 सैन्यंसुरादितं ॥ ४७ ॥ नगन्तव्यंनिवर्तध्वंकस्माद्व्रजतकातराः ॥ उत्सृज्यशौर्य्यशसीक्रगतानमरिष्यथ ॥ ४८ ॥ नश्य
 तोयुध्यतोवापितावद्भवतिजोवितं ॥ यावद्वातासृजत्पूर्वनयावन्मनसेप्सितं ॥ ४९ ॥ एकेघ्नियन्तेस्वगृहेपलायन्तोऽ
 परेजनाः ॥ भुञ्जन्ताऽन्नंतथैवापःपिबन्तोनिधनंगताः ॥ ५० ॥ विलासिनस्तथैवान्येकामयानानिरामयाः ॥ अविक्षतां
 गाःशस्त्रैश्चप्रेतराजवंशगताः ॥ ५१ ॥ अन्येतपस्यभिरतानीताःप्रेतनृपानुगैः ॥ योगाभ्यासेरताश्चान्येनैवप्रापुरमृत्युतां ॥
 ५२ ॥ शम्बरायपुराक्षिप्तंवज्रंकुलिशपाणिना ॥ हृदयेऽभिहतस्तेनतथापि नमृतोसुरः ॥ ५३ ॥ तेनैवखलुवज्रेणतेनैवन्द्रे
 णदानवाः ॥ प्राप्तेकालेहतदैत्यास्तत्क्षणाग्निधनंगताः ॥ ५४ ॥ विदित्वैवंनसंत्रासःकर्तव्योविनिवर्तत ॥ ततोनिवृत्ता
 स्तेदैत्यास्त्यक्तामरणजंभयम् ॥ ५५ ॥ इतिशुक्रवचःसत्यंकृतमेभिःखगोत्तमैः ॥ येयुद्धेऽपिनसंप्राप्ताःपञ्चत्वमतिमानुषे
 ॥ ५६ ॥ काण्डानांपतनंविप्राःकघण्टापतनंसमम् ॥ कचमांसवसारक्तैर्भूमेरास्तरणक्रिया ॥ ५७ ॥ केऽप्येतेसर्वथाविप्र
 नैतेसामान्यपक्षिणः ॥ दैवानुकूलतालोकेमहाभाग्यप्रदर्शिनी ॥ ५८ ॥ एवमुक्त्वासतान्वीक्ष्यपुनर्वचनमब्रवीत् ॥ निवर्त
 ताश्रमंयातगृहीत्वापक्षिबालकान् ॥ ५९ ॥ माजीराखुभययत्रनैषामण्डजजन्मनाम् ॥ श्येनतोनकुलाद्वापिस्थाप्यतांतत्र

पक्षिणः ॥ ६० ॥ द्विजाः किंवातियत्नेनमार्यन्तेकर्मभिः स्वकैः ॥ रक्षयन्तेचाखिलाजीवायथैतेपक्षिबालकाः ॥ ६१ ॥ तथा
 पियत्नः कर्तव्यो नरैः सर्वेषुकर्मसु ॥ कुर्वन्पुरुषकारं नुवाच्यतां याति नो सताम् ॥ ६२ ॥ इति मुनिवरचोदितास्ततस्ते मुनि
 तनयाः परिगृह्य पक्षिणस्तान् ॥ तरुविटपसमाश्रिता लिसंघं ययुरथ तापसरम्यमाश्रमं स्वम् ॥ ६३ ॥ सचापिवन्यं मनसा
 भिकामितं प्रगृह्य मूलं कुसुमं फलं कुशान् ॥ चकार चक्रायुधरुद्रवेधसां सुरेन्द्रवैवस्वतजातवेदसाम् ॥ ६४ ॥ अपांपतेर्गीष्प
 तिवित्तरक्षिणोः समीरणस्यापि तथा द्विजोत्तमः ॥ धातुर्विधातुस्त्वथ वैश्वदेविकाः श्रुतिप्रयुक्ता विविधास्तु सत्क्रियाः ॥ ६५ ॥
 इति मार्कण्डेयपुराणे चटकोत्पत्तिकथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अहन्यहनि विप्रेन्द्रसतेषां मुनिसतमः ॥ चकाराहारपयसा तथा गुह्याचपोषणं ॥ १ ॥ मासमात्रे
 ण जग्मुस्ते भानोः स्यन्दनवर्त्मनि ॥ कौतूहलविलोलाक्षैर्दृष्ट्वा मुनिकुमारकैः ॥ २ ॥ दृष्ट्वा महींसनगरां साम्भो निधिसरिद्वरां ॥
 रथचक्रप्रमाणां ते पुनराश्रममागताः ॥ ३ ॥ श्रमक्छांतां तरात्मानो महात्मानो वियोनिजाः ॥ ज्ञानं च प्रकटीभूतं तत्र तेषां प्रभा
 वतः ॥ ४ ॥ ऋषेः शिष्यानुकम्पार्थवदतो धर्मनिश्चयं ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं सर्वे चरणावभ्यवा दयन् ॥ ५ ॥ ऊचुश्च मरणाद्वोरा
 न्मोक्षिताः स्मस्त्वयामुने ॥ आवासभक्ष्यपयसां त्वं नो दाता पिता गुरुः ॥ ६ ॥ गर्भस्थानां मृतामाता पित्रा नैवापि पालिताः
 ॥ त्वयानो जीवितं दत्तं शिशवो येन रक्षिताः ॥ ७ ॥ क्षितावक्षतते जास्त्वं कृमीणामिव शुष्यतां ॥ गजघंटां समुत्पाद्य कृतवान्
 दुःखरेचनं ॥ ८ ॥ कथं वर्द्धेयुरबलाः स्वस्थान् द्रक्ष्याम्यहंकदा ॥ कदा भूमेर्दुर्मं प्राप्ता न्द्रक्ष्ये वृक्षांतरंगतान् ॥ ९ ॥ कदामे
 सहजा कान्तिः पांसुना नाशमेष्यति ॥ एषां पक्षा निलौत्थनमत्समीपविचारिणाम् ॥ १० ॥ इति चिन्तयता तात भवता प्रतिपा

लिताः ॥ तेषांप्रतंप्रवृद्धाः स्मः प्रबुद्धाः करवामकिं ॥ ११ ॥ इत्यृषिर्वचनं तेषां श्रुत्वा संस्कारवत्स्फुटं ॥ शिष्यैः परिवृतः सर्वैः
 सह पुत्रेण शृङ्गिणा ॥ १२ ॥ कौतूहलपरो भूत्वारोमांचपटसंवृतः ॥ उवाच तत्त्वतो ब्रूत प्रवृत्तेः कारणं गिरः ॥ १३ ॥ कस्य
 शापादियं प्राप्ता भवद्भिर्विक्रियापरा ॥ रूपस्य वचसश्चैव तन्मे वक्तुमिहार्हं ॥ १४ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ विपुलस्वानिति ख्यातः
 प्रागसीन्मुनिसत्तमः ॥ तस्य पुत्रद्वयं जज्ञे सुकृषस्तुंबुरुस्तथा ॥ १५ ॥ सुकृषस्य वयं पुत्राश्चत्वारः संयतात्मनः ॥ तस्यैषे
 विनयाचारभक्तिनम्राः सदैव हि ॥ १६ ॥ तपश्चरणशक्तस्य शास्यमानेन्द्रियस्य च ॥ यथाभिमतमस्माभिस्तदा तस्योपपा
 दितं ॥ १७ ॥ समित्पुष्पादिकं सर्वं यच्चैवाभ्यवहारिकं ॥ एवं तत्राथ वसतां तस्यास्माकंच कानने ॥ १८ ॥ आजगाम म
 हावर्णमभिग्नपक्षोजरान्वितः ॥ आतामनेत्रः स्त्रस्तात्मा पक्षी भूत्वा सुरेश्वरः ॥ १९ ॥ सत्यशौचक्षमाचारमतीवोदारमानसं
 ॥ जिज्ञासुस्तमृषि श्रेष्ठमस्मच्छापभवाय च ॥ २० ॥ ॥ पक्ष्युवाच ॥ ॥ द्विजेन्द्रमांक्षुधाविष्टं परित्रातुमिहार्हसि ॥
 भक्षणार्थं महाभाग गतिर्भवममातुला ॥ २१ ॥ विन्ध्यस्य शिखरे तिष्ठन्पत्रिपत्रे रितेन वै ॥ पतितोऽस्मि महाभाग श्वसने
 नातिरंहसा ॥ २२ ॥ सोऽहं मोहसमाविष्टो भूमौ सप्ताहमस्मृतिः ॥ स्थितस्तत्राष्टमेनाह्लाचेतनां प्राप्तवानहम् ॥ २३ ॥ प्राप्त
 चेताः क्षुधाविष्टो भवंतं शरणं गतः ॥ भक्ष्यार्थं विगतानंदो दूयमानेन चेतसा ॥ २४ ॥ तत्कुरुष्वामलमते मत्प्राणायाचलां
 मतिं ॥ प्रयच्छ भक्ष्यं विप्रैर्षे प्राणयात्राक्षमं मम ॥ २५ ॥ स एव मुक्तः प्रोवाच तमिन्द्रं पक्षिरूपिणम् ॥ प्राणसन्धारणार्थाय दा
 स्ये भक्ष्यं तवेप्सितम् ॥ २६ ॥ इत्युक्ता पुनरप्येनमपृच्छत्सद्विजोत्तमः ॥ आहारः कस्तवार्थाय उपकल्प्यो भवेन्मया ॥ स चाह
 नरमांसेन तृप्तिर्भवति मे परा ॥ २७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ कौमारं ते व्यतिक्रान्तमतीतं यौवनं च ते ॥ वयसः परिणाम

स्तेवर्ततेनूनमंडज ॥ २८ ॥ यस्मिन्नराणांसर्वेषामशेषेच्छानिवर्तते ॥ सकस्माद्द्वभावेऽपिसुनृशंसात्मकोभवान् ॥ २९ ॥
 क्रमानुषस्यपिशितंकवयश्चरमंतव ॥ सर्वथादुष्टभावानांप्रथमोनोपपद्यते ॥ ३० ॥ अथवाकिंमयैतेनप्रोक्तेनास्तिप्रयोज
 नं ॥ प्रतिश्रुत्यसदादेयमिति नोभावितं मनः ॥ ३१ ॥ इत्युक्त्वा तं सविप्रं द्रुस्तथेति कृतनिश्चयः ॥ शीघ्रमस्मान् समाहूय गुण
 तोऽनुप्रशस्य च ॥ ३२ ॥ उवाच क्षुब्धहृदयो मुनिर्वाक्यं सुनिष्ठुरम् ॥ विनयावनतान् सर्वान् भक्तियुक्तान् कृतांजलीन् ॥ ३३ ॥
 कृतात्मानो द्विजश्रेष्ठ ऋणैर्युक्तमया सह ॥ जातं श्रेष्ठमपत्यं वो यूयं मम यथा द्विजाः ॥ ३४ ॥ गुरुः पूज्यो यदिमतो भवतां पर
 मः पिता ॥ ततः कुरुत मे वाक्यं निर्व्यलीकेन चेतसा ॥ ३५ ॥ तद्वाक्यं समकालं च प्रोक्तमस्माभिरादृतैः ॥ यद्वक्ष्यति भवांस्त
 द्वैकृतमेवावधार्यतां ॥ ३६ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ मामेष शरणं प्राप्तो विहंगः क्षुत्तृषान्वितः ॥ युष्मन्मांसेन येनास्यक्ष
 णंतृप्तिर्भवेत वै ॥ ३७ ॥ तृष्णाक्षयश्चरक्तेन तथा शीघ्रं विधीयतां ॥ ततो वयं प्रव्यथिताः प्रकम्पोद्भूतसाध्वसाः ॥ कष्टं कष्टमि
 ति प्रोच्य नैतत्कर्मैति चाब्रुवन् ॥ ३८ ॥ कथं परशरीरस्य हेतोर्देहं स्वकंबुधः ॥ विनाशयेद्घातयेद्वा यथा त्यात्मा तथा सुतः ॥
 ॥ ३९ ॥ पितृदेवमनुष्याणां यान्युक्तानि ऋणानि वै ॥ तान्यपाकुरुते पुत्रो न शरीरप्रदः सुतः ॥ ४० ॥ तस्मान्नैतत्करिष्या
 मो नो चीर्णं यत्पुरातनैः ॥ जीवन् भद्राण्यवाप्नोति जीवन् पुण्यं करोति च ॥ ४१ ॥ मृतस्य देहनाशश्च धर्माद्युपरतिस्तथा
 ॥ आत्मानं सर्वतो रक्ष्यमाहुर्धर्मविदो जनाः ॥ ४२ ॥ इत्थं श्रुत्वा वचोऽस्माकं मुनिः क्रोधादिवज्ज्वलन् ॥ प्रोवाच पुनरप्यस्मा
 न्निर्दहन्निवलोचनैः ॥ ४३ ॥ प्रतिज्ञातं वचो मया यस्मान्नैतत्करिष्यथ ॥ तस्मान्मच्छापनिर्दग्धास्तिर्यग्योनौ प्रयास्यथ
 ॥ ४४ ॥ एवमुक्त्वा तदा सोऽस्मांस्तं विहंगममब्रवीत् ॥ अन्त्येष्टिमात्मनः कृत्वा शास्त्रतश्चौर्ध्वं देहिकं ॥ ४५ ॥ भक्षयस्व सुविश्र

बधोमामत्रद्विजसत्तम ॥ आहारीकृतमेतत्तेमयादेहमिहात्मनः ॥ ४६ ॥ एतावदेवविप्रस्यब्राह्मणत्वंप्रचक्ष्यते ॥ यावत्प
 तगजात्यग्न्यस्वसत्यपरिपालनम् ॥ ४७ ॥ नयज्ञैर्दक्षिणावद्भिस्तत्पुण्यंप्राप्यतेमहत् ॥ कर्मणान्येनवाविप्रैर्यत्सत्यपरिपा
 लनात् ॥ ४८ ॥ इत्यृषेर्वचनंश्रुत्वासोऽन्तर्विस्मयनिर्भरः ॥ प्रत्युवाचमुनिंशक्रःपक्षिरूपधरस्तदा ॥ ४९ ॥ योगमास्थाय
 विप्रेन्द्रत्यज्येदंस्वंकलेवरम् ॥ जीवजंतुंहिविप्रेन्द्रनभक्षामिकदाचन ॥ ५० ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वायोगयुक्तोऽभवन्मुनिः ॥
 तंतस्यनिश्चयंज्ञात्वाशक्रोऽध्याहस्वदेहभृत् ॥ ५१ ॥ भोभोविप्रेन्द्रयुध्यस्वबुद्ध्याबोध्यंबुधात्मक ॥ जिज्ञासार्थमयाऽयंते
 अपराधःकृतोऽनघ ॥ ५२ ॥ तत्क्षमस्वामलमतेकाचेच्छाक्रियतांतव ॥ पालनात्सत्यवाक्यस्यप्रीतिर्मेपरमात्वयि ॥
 ॥ ५३ ॥ अद्यप्रभृतितेजानमैन्द्रंप्रादुर्भविष्यति ॥ तपस्यथतथाधर्मेनतेविघ्नोभविष्यति ॥ ५४ ॥ इत्युक्त्वातुगतेशक्रेपिता
 कोपसमन्वितः ॥ प्रणम्यशिरसास्माभिरिदमुक्तोमहामुनिः ॥ ५५ ॥ बिभ्यतांमरणात्तातत्वमस्माकमहामते ॥ क्षन्तुमर्ह
 सिदीनानांजीवितप्रियताहिनः ॥ ५६ ॥ त्वगस्थिमांससंघातेपूयशोणितपूरिते ॥ कर्तव्यानरतिर्यत्रतत्रास्माकमियंरतिः
 ॥ ५७ ॥ श्रूयतांचमहाभागयथालोकोविमुच्यति ॥ कामक्रोधादिभिर्दोषैरवशःप्रबलारिभिः ॥ ५८ ॥ प्रज्ञाप्राकारंसयुक्त
 मस्थिस्थूणंपुरंमहत् ॥ चर्मभित्तिमहारोधंमांसशोणितलेपनं ॥ ५९ ॥ नवद्वारंमहायासंसर्वतःस्नायुवेष्टितं ॥ नृपश्चपुरुष
 स्तत्रचेतनावानवस्थितः ॥ ६० ॥ मंत्रिणौतस्यबुद्धिश्चमनश्चैवविरोधिनौ ॥ यतेतेवैरनाशायताबुभावितरेतरम् ॥ ६१ ॥
 नृपस्यतस्यचत्वारोनाशमिच्छंतिविद्विषः ॥ कामःक्रोधस्तथालोभोमोहश्चान्यस्तथारिपुः ॥ ६२ ॥ यदातुसन्तपस्तानि
 द्वाराण्यावृत्यतिष्ठति ॥ सदासुस्थबलश्चैवनिरातंकश्चजायते ॥ ६३ ॥ जातानुरागोभवतिशत्रुभिर्नाभिभूयते ॥ ६४ ॥

यदातुसर्वद्वाराणिविद्वतानिसमुंचति ॥ रागोनामतदाशत्रुर्नेत्रादिद्वारमृच्छति ॥ ६५ ॥ सर्वव्यापीमहायामःपञ्चद्वार
प्रवेशनः ॥ तस्यानुमार्गंविशतितद्वैघोरंरिपुत्रयम् ॥ ६६ ॥ प्रविश्याथसवैतत्रद्वारैरिन्द्रियसंज्ञकैः ॥ रागःसंश्लेषमाया
तिमनसाचसहेतुरैः ॥ ६७ ॥ इन्द्रियाणिमनश्चैववशेकृत्वादुरासदः ॥ द्वाराणिचवशेकृत्वाप्राकारंनाशयत्यथ ॥ ६८ ॥ म
नस्तस्यांश्रितंदृष्ट्वाबुद्धिर्नश्यतितत्क्षणात् ॥ अमात्यरहितस्तत्रपौरवर्गोज्झितस्तथा ॥ ६९ ॥ रिपुभिर्लब्धविवरःसन्तपो
नाशमृच्छति ॥ एवंरागस्तथामोहोलोभः क्रोधस्तथैवच ॥ ७० ॥ प्रवर्ततेदुरात्मानोमनुष्यस्मृतिनाशकाः ॥ रागात्क्रो
धःप्रभवतिक्रोधाह्लोभोऽभिजायते ॥ ७१ ॥ लोभाद्भवतिसम्मोहःसम्मोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोबु
द्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ७२ ॥ एवंप्रणष्टबुद्धीनारागलोभानुवर्तिनां ॥ जीवितेचसलोभानांप्रसादंकुरुसत्तम ॥ ७३ ॥
योऽयंशापोभगवतादत्तःसनभवेत्तथा ॥ नतामसींगतिकष्टां व्रजेसमुनिसत्तम ॥ ७४ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ यन्म
योक्तंनतन्मिथ्याभविष्यतिकदाचन ॥ नमेवागनृतंप्राहयावदद्येतिपुत्रकाः ॥ ७५ ॥ दैवमात्रपरमन्येधिकूपौरुषमनर्थक
म् ॥ अकार्यंकारितोयेनबलादहमचिन्तितम् ॥ ७६ ॥ यस्माच्चयुष्माभिरहंप्रणिपत्यप्रसादितः ॥ तस्मात्तिर्य्यक्तमापन्नाः
परंज्ञानमवाप्स्यथ ॥ ७७ ॥ ज्ञानदर्शितमार्गाश्चनिर्धूतक्लेशकल्मषाः ॥ मत्प्रसादादसन्दिग्धाःपरांसिद्धिमवाप्स्यथ ॥
॥ ७८ ॥ एवंशप्ताःस्मभगवन्पित्रादैववशात्पुरा ॥ ततःकालेनमहतायोन्यन्तरमुपागताः ॥ ७९ ॥ जातांश्चरणमध्येवै
भवतापरिपालिताः ॥ वयमित्थंद्विजश्रेष्ठस्वगत्वंसमुपागताः ॥ नास्त्यसाविहसंसारयोनिदिष्टेनबाध्यते ॥ ८० ॥ ॥ मा
र्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वाशमीकोभगवान्मुनिः॥प्रत्युवाचमहाभागःसमीपस्थायिनोद्विजान् ॥ ८१ ॥

पूर्वमेवमयाप्रोक्तंभवतांस्त्रिधाविदं ॥ सामान्यपक्षिणो नैतेकेऽप्येतेद्विजसत्तमाः ॥ येयुद्धेऽपिनसंप्राप्ताःपंचत्वमतिमा
नुषे ॥ ८२ ॥ ततःप्रीतिमतातेनतेऽनुज्ञातामहात्मना ॥ जग्मुःशिखरिणांश्रेष्ठंविध्यंद्रुमलतायुतम् ॥ ८३ ॥ यावदद्यस्थि
तास्तस्मिन्नचलेधर्मपक्षिणः ॥ तपःस्वाध्यायनिरताःसमाधौकृतनिश्चयाः ॥ ८४ ॥ इतिमुनिवरलब्धसत्क्रियास्तेमुनित
नयाविहगत्वमभ्युपेताः ॥ गिरिवरगहनेऽतिपुण्यतोयेयतमनसोनिवसन्तिविन्ध्यपृष्ठे ॥ ८५ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपु
राणेविन्ध्यप्राप्तिकथनं नामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥

॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवंचेद्रोणतनयाःपक्षिणोज्ञानिनोऽभवन् ॥ वसन्तिह्यचलेविन्ध्येतानुपास्वचपृच्छच ॥ १ ॥
इत्यृषेर्वचनंश्रुत्वामार्कण्डेयस्यजैमिनिः ॥ जगामविन्ध्यशिखरंयत्रतेधर्मपक्षिणः ॥ २ ॥ तन्नगासन्नभूतश्चशुश्रावपठ
तांध्वनिम् ॥ श्रुत्वाचविस्मयाविष्टश्चिन्तयामासजैमिनिः ॥ ३ ॥ स्थानसौष्ठवसम्पन्नंजितश्वासमविश्रमम् ॥ विस्पष्टमप
दोषंचपठ्यतेद्विजसत्तमैः ॥ ४ ॥ वियोनिमपिसंप्राप्तानेतानमुनिकुमारकान् ॥ चित्रमेतदहंमन्येनजहातिसरस्वती ॥ ५ ॥
बन्धुवर्गस्तथामित्रंयच्चेष्टमपरंगृहे ॥ त्यक्त्वागच्छतितत्सर्वंनजहातिसरस्वती ॥ ६ ॥ इतिसंचिन्तयन्नेवविवेशगिरिकन्द
रम् ॥ प्रविश्यचददर्शासौशिलापट्टगतान्द्विजान् ॥ ७ ॥ पठतस्तान्समालोक्यमुखदोषविवर्जितान् ॥ सोऽथशोकेनहर्षे
णसर्वानिवाभ्यभाषत ॥ ८ ॥ स्वस्त्यस्तुवोद्विजश्रेष्ठाजैमिनिर्मांनिबोधत ॥ व्यासशिष्यमनुप्राप्तंभवतांदर्शनोत्सु
कम् ॥ ९ ॥ मन्युर्नखलुकर्तव्योयत्पित्रातीवमन्युना ॥ शप्ताःखगत्वमापन्नाःसर्वथादिष्टमेवतत् ॥ १० ॥ स्फीतद्रव्ये
कुलेकेचिज्जाताःकिलमनस्विनः ॥ द्रव्यनशिद्विजेन्द्रास्तेशबरेणसुसान्त्विताः ॥ ११ ॥ द्वायाचन्तिपुरुषाहत्वावध्यन्तिचा

परे ॥ पातयित्वाचपात्यन्तेतएवतपसः क्षयात् ॥ १२ ॥ एतदृष्टंसुबहुशोविपरीतंतथामया ॥ भावाभावसमुच्छेदैरजस्रं
व्याकुलंजगत् ॥ १३ ॥ इतिसंचिन्त्यमनसानशोकंकर्तुमर्हथ ॥ ज्ञानस्यफलमेतावच्छोकहर्षैरधृष्यता ॥ १४ ॥ ततस्तेजै
मिनिसर्वेपाद्याध्याभ्यामपूजयन् ॥ अनामयंचपप्रच्छुःप्रणिपत्यमहामुनिम् ॥ १५ ॥ अथोचुःखगमाःसर्वेव्यासशि
ष्यंतपोनिधिम् ॥ सुखोपविष्टंविश्रांतंपक्षानिलहतक्लमम् ॥ १६ ॥ ॥ पक्षिणञ्जुः ॥ ॥ अद्यनःसफलंजन्मजीवि
तंचसुजीवितम् ॥ यत्पश्यामःसुरैर्वन्द्यंतवपादाम्बुजद्वयम् ॥ १७ ॥ पितृकोपाग्निरुद्धूतोयोनोदेहेषुवर्तते ॥ सोद्यशान्तिगं
तोविप्रयुष्मदर्शनवारिणा ॥ १८ ॥ कच्चित्तेकुशलं ब्रह्मन्नाश्रमेमृगपक्षिषु ॥ वृक्षेष्वथलतागुल्मत्वक्सारतृणजातिषु ॥ १९ ॥
अथवानैतदुक्तंहिसम्यगस्माभिरादृतैः ॥ भवतासंगमोयेषांतेषामकुशलंकुतः ॥ २० ॥ प्रसादंचकुरुष्वान्ब्रूव्यागमन
कारणम् ॥ देवानामिवसंसर्गोभवतोऽभ्युदयोमहान् ॥ केनास्मद्भाग्यगुरुणाआनीतोदृष्टिगोचरम् ॥ २१ ॥ जैमिनिरु
वाच ॥ श्रूयतांद्विजशार्दूलाःकारणंयेनकन्दरम् ॥ विन्ध्यस्येहागतोरम्यरेवावारिकणोक्षितम् ॥ सन्देहान्भारतेशास्त्रेता न्
प्रष्टुंगतवानहम् ॥ २२ ॥ मार्कण्डेयंमहात्मानंपूर्वभृगुकुलोद्बहम् ॥ तमहंपृष्ठवान्प्राप्यसन्देहान्भारतंप्रति ॥ २३ ॥
सचपृष्ठोमयाप्राहसन्तिविन्ध्येमहाचले ॥ द्रोणपुत्रामहात्मानस्तेवक्ष्यन्त्यर्थविस्तरम् ॥ २४ ॥ तद्वाक्यचोदितश्चेममाग
तोऽहंमहागिरिम् ॥ तच्छृणुध्वमशेषेणश्रुत्वाव्याख्यातुमर्हथ ॥ २५ ॥ पक्षिणञ्जुः ॥ विषयेसतिवक्ष्यामोनिर्विशङ्कः
शृणुष्वतत् ॥ कथंतन्नवदिष्यामोयदस्मद्बुद्धिगोचरम् ॥ २६ ॥ चतुर्ष्वपिदिवेदेषुधर्मशास्त्रेषुचैवहि ॥ समस्तेषुतथाङ्गेषुय
च्चान्यद्वेदसंमितम् ॥ २७ ॥ एतेषुगोचरोऽस्माकंबुद्धेर्ब्राह्मणसत्तम ॥ प्रतिज्ञांतुसमावोढुंतथापिनहिशङ्कमः ॥ २८ ॥ त

अवलुंच्यजटामेकामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ अद्यपश्यन्तु मे वीर्यं त्रयो लोकाः स देवताः ॥ स च पश्यतु दुर्बुद्धिर्ब्रह्महापा
 कशासनः ॥ ४ ॥ स्वकर्माभिरतो येन मत्सुतो विनिपातितः ॥ इत्युक्त्वा कोपरक्ताक्षोजटामग्नौ जुहावताम् ॥ ५ ॥ ततो वृ
 त्रः समुत्तस्थौ ज्वालामाली महासुरः ॥ महाकायो महादंष्ट्रो भिन्नाञ्जनचयप्रभः ॥ ६ ॥ इन्द्रशत्रुरमेयात्मा त्वष्टृतेजोपबृंहि
 तः ॥ अहन्यनिसोऽवर्द्धदिषु पातं महाबलः ॥ ७ ॥ वधाय चात्मनो दृष्ट्वा वृत्रं शक्रो महासुरम् ॥ प्रेषयामास सप्तर्षीन् सन्धि मि
 च्छन् भयातुरः ॥ ८ ॥ सख्यं चक्रुस्ततस्तस्य वृत्रेण समयांस्तथा ॥ ऋषयः प्रीतमनसः सर्वभूतहिते रताः ॥ ९ ॥ समय
 स्थितिमुल्लंघ्य दशक्रेण घातितः ॥ वृत्रो हत्याभिभूतस्य तदा बलमशीर्यत ॥ १० ॥ तच्छक्रदेहविभ्रष्टं बलं मारुतमाविश
 त् ॥ सर्वव्यापिनमव्यक्तं बलस्यैवाधिदैवतम् ॥ ११ ॥ अहल्यां च दशक्रोगौ तमं रूपमास्थितः ॥ धर्षयामास देवेन्द्र
 स्तदारूपमहीयत ॥ १२ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गलावण्यं यदतीव मनोरमम् ॥ विहाय दुष्टं देवेन्द्रं नासत्यावगमत्ततः ॥ १३ ॥ धर्मेण
 तेजसा त्यक्तं बलहीनमरूपिणम् ॥ ज्ञात्वा सुरेशं दैतेयास्तज्जयेच्चक्रुर्द्वयम् ॥ १४ ॥ राज्ञामुद्रिक्तवीर्याणां देवेन्द्रविजि
 गीषवः ॥ कुलेष्वतिबलादैत्या अजायन्त महामुने ॥ १५ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य धरणीभारपीडिता ॥ जगाम मेरुशि
 खरं स दौयत्र दिवौकसाम् ॥ १६ ॥ तेषां सा कथयामास भूरिभारावपीडिता ॥ दनुजात्मजदैत्योत्थं खेदकारणमात्मनः ॥
 १७ ॥ एते भवद्भिरसुरानिहताः पृथुलौजसः ॥ ते सर्वे मानुषलोके जाता गेहेषु भूभृताम् ॥ १८ ॥ अक्षौ हि ण्यो हि बहुला
 स्तद्भारात्तत्रिजाम्यधः ॥ तथा कुरुध्वं त्रिदशायथाशांतिर्भवेन्मम ॥ १९ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ तेजो भागैस्ततो देवा
 अवतेरुर्दिवोमहीम् ॥ प्रजानामुपकारार्थं भूभारहरणाय च ॥ २० ॥ यदिन्द्रदेहजं तेजस्तन्मुमोच स्वयं वृषः ॥ कुन्त्यां जातो

मा०पु०
॥ ८ ॥

गुणातिगा ॥ वासुदेवाभिधानोऽसौ निर्ममत्वेन दृश्यते ॥ ४६ ॥ रूपवर्णादयस्तस्यानभावाः कल्पनामयाः ॥ अस्त्येव सा स
दाशुद्धासुप्रतिष्ठैकरूपिणी ॥ ४७ ॥ द्वितीया पृथिवी मूर्ध्ना शेषाख्याधारयत्यधः ॥ तामसी सा समाख्यातातिर्यक्कंसमुपाश्रि
ता ॥ ४८ ॥ तृतीया कर्मकुरुते प्रजापालनतत्परा ॥ सत्त्वोद्विक्ता तु सा ज्ञेया धर्मसंस्थानकारिणी ॥ ४९ ॥ चतुर्थी जलमध्य
स्था शेते पन्नगतल्पगा ॥ रजस्तस्या गुणः सर्गसाकरोति सदैव हि ॥ ५० ॥ या तृतीया हरेर्मूर्तिः प्रजापालनतत्परा ॥ सा तु
धर्मव्यवस्थानं करोति नियतं भुवि ॥ ५१ ॥ प्रोद्धूतानसुरान् हन्ति धर्मविच्छित्तिकारिणः ॥ पातिदेवान्सतश्चान्यान् धर्म
रक्षापरायणान् ॥ ५२ ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति जैमिने ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजत्यसौ ॥ ५३ ॥
भूत्वा पुरावराहेण तुण्डेनापो निरस्य च ॥ एकया दंष्ट्रया त्वातानलिनी ववसुन्धरा ॥ ५४ ॥ कृत्वानृसिंहरूपं च हि रण्यक
शिपुर्हतः ॥ विप्रचित्तिमुखाश्चान्ये दानवा विनिपातिताः ॥ ५५ ॥ वामनादींस्तथैवान्यान् संख्यातुमिहोत्सहे ॥ अवता
रांश्च तस्येह माथुरः सांप्रतं त्वयम् ॥ ५६ ॥ इति सा सा त्विकी मूर्तिरवतारान् करोति वै ॥ प्रद्युम्नेति च साख्यातारक्षाकर्मण्यव
स्थिता ॥ ५७ ॥ देवत्वेऽथ मनुष्यत्वेति र्यग्योनौ च संस्थिता ॥ गृह्णाति तत्स्वभावं च वासुदेवेच्छया सदा ॥ ५८ ॥ इत्येत
त्ते समाख्यातं कृतकृत्योऽपियत्प्रभुः ॥ मानुषत्वं गतो विष्णुः शृणुष्व अस्योत्तरं पुनः ॥ ५९ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे चतु
र्व्यूहावतारश्चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥

॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ त्वष्टृपुत्रे हते पूर्वं ब्रह्मन्निद्रस्य तेजसः ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्य पराहानिरजायत ॥ १ ॥ तद्धर्मं प्रवि
वेशाथ शाक्रे तेजोऽपचारतः ॥ निस्तेजाश्चाभवच्छक्रो धर्मे तेजसि निर्गते ॥ २ ॥ ततः पुत्रं हतं श्रुत्वा त्वष्टा क्रुद्धः प्रजापतिः ॥

अ०
५

॥ ८ ॥

अवलुंच्यजटामेकामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ अद्यपश्यन्तु मे वीर्यं त्रयो लोकाः स देवताः ॥ स च पश्यतु दुर्बुद्धिर्ब्रह्महापा
 कशासनः ॥ ४ ॥ स्वकर्माभिरतो येन मत्सुतो विनिपातितः ॥ इत्युक्त्वा कोपरक्ताक्षोजटामग्नौ जुहावताम् ॥ ५ ॥ ततो वृ
 त्रः समुत्तस्थौ ज्वालामाली महासुरः ॥ महाकायो महादंष्ट्रो भिन्नाञ्जनचयप्रभः ॥ ६ ॥ इन्द्रशत्रुरमेयात्मा त्वष्टृतेजोपबृंहि
 तः ॥ अहन्यनिसोऽवर्द्धदिषु पातं महाबलः ॥ ७ ॥ वधाय चात्मनो दृष्ट्वा वृत्रं शक्रो महासुरम् ॥ प्रेषयामास सप्तर्षीन् सन्धिमि
 च्छन् भयातुरः ॥ ८ ॥ सख्यं चक्रुस्ततस्तस्य वृत्रेण समयांस्तथा ॥ ऋषयः प्रीतमनसः सर्वभूतहिते रताः ॥ ९ ॥ समय
 स्थितिमुल्लंघ्य दशक्रेण घातितः ॥ वृत्रो हत्याभिभूतस्य तदा बलमशीर्यत ॥ १० ॥ तच्छक्रदेहविभ्रष्टं बलं मारुतमाविश
 त् ॥ सर्वव्यापिनमव्यक्तं बलस्यैवाधिदैवतम् ॥ ११ ॥ अहल्यां च दशक्रोगौ तमं रूपमास्थितः ॥ धर्षयामास देवेन्द्र
 स्तदारूपमहीयत ॥ १२ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गलावण्यं दतीव मनोरमम् ॥ विहाय दुष्टं देवेन्द्रं नासत्यावगमत्ततः ॥ १३ ॥ धर्मेण
 तेजसा त्यक्तं बलहीनमरूपिणम् ॥ ज्ञात्वा सुरेशं दैतेयास्तज्जयेच्चक्रुर्दुर्मम ॥ १४ ॥ राज्ञामुद्रिक्तवीर्याणां देवेन्द्रविजि
 गीषवः ॥ कुलेष्वतिबलादैत्या अजायन्त महामुने ॥ १५ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य धरणीभारपीडिता ॥ जगाम मेरुशि
 खरं स दौयत्र दिवौकसाम् ॥ १६ ॥ तेषां सा कथयामास भूरिभारावपीडिता ॥ दनुजात्मजदैत्योत्थं खेदकारणमात्मनः ॥
 १७ ॥ एते भवद्भिरसुरानिहताः पृथुलौजसः ॥ ते सर्वे मानुषलोके जाता गेहेषु भूभृताम् ॥ १८ ॥ अक्षौहिण्यो हि बहुला
 स्तद्भारान्तां त्रिजाम्यधः ॥ तथा कुरुध्वं त्रिदशायथाशांतिर्भवेन्मम ॥ १९ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ तेजोभागैस्ततो देवा
 अवतेरुर्दिवोमहीम् ॥ प्रजानामुपकारार्थं भूभारहरणाय च ॥ २० ॥ यदिन्द्रदेहजं तेजस्तन्मुमोच स्वयं वृषः ॥ कुन्त्यां जातो

मा० पु०
॥ १ ॥

महातेजास्ततो राजायुधिष्ठिरः ॥ २१ ॥ बलमुमोच पवनस्ततो भीमो व्यजायत ॥ शक्रवीर्यार्धतश्चैव जज्ञे पार्थो धनंजयः ॥
॥ २२ ॥ उत्पन्नौ यमजौ माद्र्यांशक्ररूपौ महाद्युती ॥ पञ्चधा भगवानित्थमवतीर्णः शतक्रतुः ॥ २३ ॥ तस्योत्पन्ना महा
भागा पत्नी कृष्णा हुताशनात् ॥ २४ ॥ शक्रस्यैकस्य सापत्नी कृष्णानान्यस्यैकस्य चित् ॥ योगीश्वराः शरीराणि कुर्वन्ति बहु
लान्यपि ॥ २५ ॥ पंचानामेकपत्नीत्वमित्येत्कथितं तव ॥ श्रूयतां बलदेवोऽपि यथायातः सरस्वतीम् ॥ २६ ॥ इति मार्कण्डे
यपुराणे इन्द्रविक्रियानामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ रामः पार्थे परां प्रीतिं ज्ञात्वा कृष्णस्य लाङ्गली ॥ चिन्तयामास बहुधा किं कृतं सुकृतं भवेत् ॥ १ ॥ कृष्णेन हि वि
नाना हंयास्ये दुर्योधनान्तिकम् ॥ पाण्डवान्वासमाश्रित्य कथं दुर्योधनं नृपम् ॥ २ ॥ जामातरं तथा शिष्यं घातयिष्ये नरे
श्वरम् ॥ तस्मान्न पार्थ यास्यामि नापि दुर्योधनं नृपम् ॥ ३ ॥ तीर्थेष्वप्युपविष्यामि तावदात्मानमात्मना ॥ कुरूणां पाण्ड
वानां च यावदन्ताय कल्पते ॥ ४ ॥ इत्यामन्त्र्य हृषीकेशं पार्थ दुर्योधनावपि ॥ जगाम द्वारकां शौरिः स्वसैन्यपरिवारितः ॥ ५ ॥
गत्वा द्वारवतीं रामो हृष्टपुष्टजनाकुलः ॥ श्वोगन्तव्येषु तीर्थेषु पौपानं हलायुधः ॥ ६ ॥ पीतपानो जगामाथ रेवतोद्यानमृ
द्धिमत् ॥ हस्ते गृहीत्वा समदारेवतीमप्सरोपमाम् ॥ ७ ॥ स्त्रीकदम्बकमध्यस्थो ययौ मत्तः पदास्खलन् ॥ ददर्श च वनं वीरो
रमणीयमनुत्तमम् ॥ ८ ॥ सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यं शाखामृगगणाकुलम् ॥ पुण्यं पद्मवनोपेतं सपल्वलमहावनम् ॥ ९ ॥ स
शृण्वन् प्रीतिजननान् बहून् मदकलान् शुभान् ॥ श्रोत्ररम्यान् सुमधुरान् शब्दान् खगमुरखेरितान् ॥ १० ॥ सर्वर्तुफलभा
राढ्यान् सर्वर्तुकुसुमोज्ज्वलान् ॥ अपश्यत् पादपौस्तत्र विहगेरनुनादितान् ॥ ११ ॥ आम्नानाम्नातकान् भव्यान् नारि

अ०
६

॥ १ ॥

केलान्सतिन्दुकान् ॥ आबिल्वकांस्तथाजीरान्दाडिमान्बीजपूरकान् ॥ १२ ॥ पनसोल्लिकुचान्मोचान्नीपांश्चाति
 मनोहरान् ॥ पारावतांश्चकङ्कोलान्नलिनानम्लवेतसान् ॥ १३ ॥ भल्लातकानामलकांस्तिन्दुकांश्चमहाफलान् ॥ इंगु
 दान्करमर्दांश्चहरीतकविभीतकान् ॥ १४ ॥ एतानन्यांश्चसतरून्द्दर्शयदुनन्दनः ॥ तथैवाशोकपुन्नागकेतकीबकुलान
 थ ॥ १५ ॥ चम्पकान्सप्तपर्णांश्चकर्णिकारान्समालतोन् ॥ पारिजातान्कोविदारान्मन्दारान्बदरांस्तथा ॥ १६ ॥ पा
 टलान्पुष्पितान्रम्यान्देवदारुद्रुमांस्तथा ॥ सालांस्तालांस्तमालांश्चकिंशुकान्वंजुलान्वरान् ॥ १७ ॥ चकोरैःशा
 तपत्रैश्चभृंगराजैस्तथाशुकैः ॥ कोकिलैःकलविकैश्चहारीतैर्जीवजीवकैः ॥ १८ ॥ प्रियपुत्रैश्चातकैश्चतथान्यैर्विविधैःख
 गैः ॥ श्रोत्ररम्यंसुमधुरंकूजद्विश्चाप्यधिष्ठितम् ॥ १९ ॥ सरांसिचमनोज्ञानिप्रसन्नसलिलानिच ॥ कुमुदैःपुण्डरीकैश्च
 तथानीलोत्पलैःशुभैः ॥ २० ॥ कल्हारैःकमलैश्चापिआचितानिसमंततः ॥ कादम्बैश्चक्रवाकैश्चतथैवजलकुकुटैः ॥ २१ ॥
 कारण्डवैःप्लवैर्हंसैःकूर्मैर्मद्गुभिरेवच ॥ एभिश्चान्यैश्चकीर्णानिसमन्ताज्जलचारिभिः ॥ २२ ॥ क्रमेणेत्यंवनंशौरिर्वीक्ष्यमा
 णोमनोरमम् ॥ जगामानुगतःस्त्रीभिर्लतागृहमनुत्तमम् ॥ २३ ॥ सददर्शद्विजांस्तत्रवेदेदांगपारगान् ॥ कौशिकान्भार्ग
 वांश्चैवभारद्वाजान्सगौतमान् ॥ २४ ॥ विविधेषुचसंभूतान्वंशेषुद्विजसत्तमान् ॥ कथाश्रवणबद्धोत्कानुपविष्टान्महत्सुच ॥
 ॥ २५ ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयेषुकुशेषुचवृत्सीषुच । सूतंचतेषांमध्यस्थंकथयानंकथाःशुभाः ॥ २६ ॥ पौराणिकीःसुरर्षीणा
 माद्यानांचरिताश्रयाः ॥ दृष्ट्वारामंद्विजाः सर्वमधुपानारुणेक्षणम् ॥ २७ ॥ मत्तोऽयमितिमन्वानाःसमुत्तस्थुस्त्वरान्विताः
 पूजयन्तोहलधरमृतेतंसूतवंशजम् ॥ २८ ॥ ततःक्रोधसमाविष्टोहलोसूतंसहाबलः ॥ निजघानविवृत्ताक्षःक्षोभिताशेष

मा० पु०
॥१०॥

अ०
७

दानवः ॥ २९ ॥ अध्यास्यतिपदं ब्राह्मं तस्मिन्सूते निपातिते ॥ निष्क्रान्तास्ते द्विजाः सर्वे वनात्कृष्णाजिनाम्बराः ॥ ३० ॥
अवधूतं तथात्मानं मन्यमानो हलायुधः ॥ चिन्तयामास सुमहन्मयापापमिदं कृतम् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मं स्थानं गतो ह्येष यत्सू-
तो विनिपातितः ॥ तथा हीमे द्विजाः सर्वे मामवेक्ष्य विनिर्गताः ॥ ३२ ॥ शरीरस्य च मे गन्धोलोहस्ये वा सुखावहः ॥ आ-
त्मानं चावगच्छामि ब्रह्मघ्नमिव कुत्सितम् ॥ ३३ ॥ धिगमर्षं तथा मत्स्यमतिगानमभीरुताम् ॥ यैराविष्टेन सुमहन्मयापाप-
मिदं कृतम् ॥ ३४ ॥ तत्क्षयार्थं च रिष्यामि व्रतं द्वादशवार्षिकम् ॥ स्वकर्मरूपापनं कुर्वन्प्रायश्चित्तमनुत्तमम् ॥ ३५ ॥ अथ ये-
यं समाख्यातीर्थयात्रामयाधुना ॥ एतामेव प्रयास्यामि प्रतिलोमां सरस्वतीम् ॥ ३६ ॥ अतो जगाम रामोऽसौ प्रतिलोमां
सरस्वतीम् ॥ ततः परं शृणुष्वेमं पाण्डवेयकथाश्रयम् ॥ ३७ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे बलदेवब्रह्महत्याकथनं नाम
षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ धर्मपक्षिण ऊचुः ॥ ॥ हरिश्चन्द्रेति राजर्षिरासीत् त्रेतायुगे पुरा ॥ धर्मात्मा पृथिवी-
पालः प्रोह्य सत्कीर्तिरुत्तमः ॥ १ ॥ न दुर्भिक्षं न च व्याधिर्ना कालमरणं नृणाम् ॥ नाधर्मरुचयः पौरास्तस्मिन्शासति पार्थि-
वे ॥ २ ॥ बभूवुर्न तथोन्मत्ता धनवीर्यतपोमदैः ॥ नाजायन्त स्त्रियश्चैव काश्चिदप्राप्तयौवनाः ॥ ३ ॥ सकदाचिन्म-
हाबाहुररण्येऽनुसरन्मृगम् ॥ शुश्राव शब्दमसकृत्प्रायस्वेति च योषिताम् ॥ ४ ॥ स विहाय मृगं राजामाभैषीरित्यभूषत ॥
मयि शासति दुर्मैधाः कोऽयमन्यायवृत्तिमान् ॥ ५ ॥ तत्क्रन्दितानुसारी च सर्वा रम्भविघातकृत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे रौद्रो वि-
घ्नराट्समचिन्तयत् ॥ ६ ॥ विश्वामित्रोऽयमनुलं तप आस्थाय वीर्यवान् ॥ प्रागसिद्धाभवादीनां विद्याः साधयति व्रतो ॥ ७ ॥
साध्यमानाः क्षमामौनचित्तसंयमिनाऽमुना ॥ तावैभयात्ताः क्रन्दन्ति कथं कार्यमिदमाया ॥ ८ ॥ तेजस्वी कौशिकश्चेष्टो व-

॥१०॥

नृणां विनिः

यमस्य सुदुर्बलाः ॥ क्रोशन्त्येतास्तथाभीता दुष्पारं प्रतिभाति मे ॥ ९ ॥ अथवायं नृपः प्राप्तो माभिरातवदन्मुहुः ॥ इमं मे
 प्रविश्याशुसाधयिष्ये यथेप्सितम् ॥ १० ॥ इति संचिन्त्य रौद्रेण विघ्नराजेन वैततः ॥ तेनाविष्टो नृपः कोपादिदं वचनमब्रवी
 त् ॥ ११ ॥ कोऽयं बध्नाति वस्त्रान्ते पावकं पापकृन्नरः ॥ बलोष्णतेजसा दीप्ते मयि पत्यावुपस्थिते ॥ १२ ॥ सोऽद्य मत्कार्मुकाक्षे
 पविदीपितदिगन्तरैः ॥ शरैर्विभिन्नसर्वांगो दीर्घनिद्रां प्रवेक्ष्यति ॥ १३ ॥ विश्वामित्रस्ततः क्रुद्धः श्रुत्वा तन्नृपतेर्वचः ॥ क्रुद्धे च र्षि
 वरे तस्मिन्नेशुर्विद्याः क्षणेन ताः ॥ १४ ॥ स चापिराजा तं दृष्ट्वा विश्वामित्रं तपोनिधिम् ॥ भीतः प्रावेपतात्यर्थं सहसा श्वत्थप
 र्णवत् ॥ १५ ॥ सदुरात्मन्नितियदामुनिस्तिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ ततः सराजा विनयात् प्रणिपत्याभ्यभाषत ॥ १६ ॥ भगवन्ने
 षधम्मो मेनापराधो मम प्रभो ॥ न क्रोद्धुमर्हसि मुने निजधर्मरतस्य मे ॥ १७ ॥ दातव्यं रक्षितव्यं च धर्मज्ञेन महीक्षिता ॥
चापंचोद्यम्य योद्धव्यं धर्मशास्त्रानुसारतः ॥ १८ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ दातव्यं कस्य के रक्ष्याः कैर्योद्धव्यं च ते
 नृप ॥ क्षिप्रमेतत्समाचक्ष्वद्य धर्मभयंतव ॥ १९ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ॥ दातव्यं विप्रमुख्येभ्यो ये चान्ये कृशवृ
 त्तयः ॥ रक्ष्याभीताः सदा युद्धं कर्तव्यं परिपन्थिभिः २० ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ यदिराजा भवान्सम्यग्राजधर्म
 मवेक्षते ॥ निर्वेष्टुकामो विप्रोऽहं दीयतामिष्टदक्षिणा ॥ २१ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एतद्राजा वचः श्रुत्वा प्रहृष्टेनान्त
 रात्मना ॥ पुनर्जातिमिवात्मानं मेने प्राह च कौशिकम् ॥ २२ ॥ उच्यतां भगवन् यत्ते दातव्यमविशङ्कितम् ॥ दत्तमित्ये
 व तद्विद्विद्यपि स्यात्सुदुर्लभम् ॥ २३ ॥ हिरण्यं वा सुवर्णं वा पुत्रः पुत्री कलेवरम् ॥ प्राणाराज्यं पुरं लक्ष्मीर्यदभिप्रेतमा
 त्मनः ॥ २४ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ राजन् प्रतिग्रहो तोऽयं यस्ते दत्तः प्रतिग्रहः ॥ प्रयच्छ प्रथमं तावदक्षिणां

मा०पु०
॥११॥

राजसूयिकीम् ॥ २५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ ब्रह्मंस्तामपिदास्यामिदक्षिणांभवतोत्थहम् ॥ त्रियतांद्विजशार्दूल
यस्तवेष्टः प्रतिग्रहः ॥ २६ ॥ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥ ससागरांधरामेतांसभूभृद्भामपत्तनाम् ॥ राज्यंचसक
लंवीररथाश्वगजसंकुलम् ॥ २७ ॥ कोष्ठागारंचकोशंचयच्चान्यद्विद्यतेतव ॥ विनाभार्यांचपुत्रंचशरीरंचतवानघ ॥
॥ २८ ॥ धर्मंचसर्वधर्मज्ञयोयान्तमनुगच्छति ॥ बहुनावाकिमुक्तेनसर्वमेतत्प्रदीयताम् ॥ २९ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥
प्रहृष्टेनैवमनसासोऽविकारमुखोऽनृपः ॥ तस्यर्षेर्वचनंश्रुत्वातथेत्याहकृताञ्जलिः ॥ ३० ॥ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥
सर्वस्वंयदिमेदत्तंराज्यमुर्वीबलंधनम् ॥ प्रभुत्वंकस्यराजर्षेराज्येऽस्येतापसेमयि ॥ ३१ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ॥ यस्मि
न्नपिमयाकालेब्रह्मन्दत्तावसुन्धरा ॥ तस्मिन्नपिभवान्स्वामीकिमुताद्यमहीपतिः ॥ ३२ ॥ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥
यदिराजंस्त्वयादत्ताममसर्वावसुन्धरा ॥ यत्रमेविषयेस्वाम्यंतस्मान्निष्क्रान्तुमर्हसि ॥ ३३ ॥ ॥ श्रोणीसूत्रादिसकलंमु
क्ताभूषणसंग्रहम् ॥ तरुवल्कलमाबध्यसहपत्न्यासुतेनच ॥ ३४ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ तथेतिचोक्ताकृत्वाचरा
जागन्तुंप्रचक्रमे ॥ स्वपत्न्याशैब्ययासार्धंबालकेनात्मजेनच ॥ ३५ ॥ ॥ व्रजतःसततोरुद्धापन्थानंप्राहतंनृपम् ॥ कयास्य
सीत्यदत्वामेदक्षिणांराजसूयिकीम् ॥ ३६ ॥ ॥ हरिश्चन्द्रउवाच ॥ ॥ भगवन्राज्यमेतत्तेदत्तंनिहतकण्टकम् ॥ अव
शिष्टमिदं ब्रह्मन्नद्यदेहत्रयंमम ॥ ३७ ॥ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥ तथापिखलुदातव्यात्वयामेयज्ञदक्षिणा ॥ विशेष
तोब्राह्मणानांहन्त्यदत्तंप्रतिश्रुतम् ॥ ३८ ॥ ॥ यावत्तेषोराजसूयेब्राह्मणानांभवेन्नृप ॥ तावदेवतुदातव्यादक्षिणाराजसूयि
की ॥ ३९ ॥ ॥ प्रतिश्रुत्यचदातव्यंयोद्धव्यंचाततायिभिः ॥ रक्षितव्यास्तथाचार्तास्त्वयैवप्राक्प्रतिश्रुतम् ॥ ४० ॥ ॥

अ०
७

॥११॥

हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ॥ भगवन्साम्प्रतं नास्ति दास्ये कालक्रमेण ते ॥ प्रसादं कुरु विप्रर्षे सद्भावमनुचिन्त्य च ॥ ४१ ॥ ॥
 विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ किं प्रमाणो मया कालः प्रतीक्ष्यस्ते जनाधिप ॥ शीघ्रमाचक्ष्वशापाग्निरन्यथा त्वां प्रधक्ष्यति ॥ ४२ ॥
 ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ॥ मासेन तव विप्रर्षे प्रदास्ये दक्षिणाधनम् ॥ साम्प्रतं नास्ति मे वित्तमनुज्ञां दातुमर्हसि ॥ ४३ ॥ ॥
 ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ गच्छ गच्छ नृपश्रेष्ठ स्वधर्ममनुपालय ॥ शिवश्च तेऽध्वा भवतु मासन्तु परिपन्थिनः ॥ ४४ ॥ ॥ प
 क्षिण ऊचुः ॥ अनुज्ञातः स गच्छेति जगाम वसुधाधिपः ॥ पद्भ्यामनुचिता गन्तुमन्व गच्छतं प्रिया ॥ ४५ ॥ तं स भार्ये नृपश्रेष्ठं
 निर्यान्तं स सुतं पुरात् ॥ दृष्ट्वा प्रचुक्रुशुः पौरा राज्ञश्चैवानुयायिनः ॥ ४६ ॥ हानाथ किं जहास्यस्मान्नित्यार्तिपरिपीडितान् ॥ त्वं ध
 र्मतत्परो राजन् पौरानुग्रहकृत् तथा ॥ ४७ ॥ न यास्मान्पिराजर्षेयदिधर्ममवेक्षसे ॥ मूढं तं तिष्ठ राजेन्द्र भवतो मुखपङ्कजम्
 ॥ ४८ ॥ पिबामो नेत्रभ्रमरैः कदा द्रक्ष्यामहे पुनः ॥ यस्य प्रयातस्य पुरोयान्ति पृष्ठे च पार्थिवाः ४९ ॥ तस्यानुयाति भार्ये
 यं गृहीत्वा बालकं सुतम् ॥ यस्य भृत्याः प्रयातस्य यान्त्यग्रे कुक्षरस्थिताः ॥ ५० ॥ स एष पद्भ्यां राजेन्द्रो हरिश्चन्द्रोऽद्य ग
 च्छति ॥ हाराजन्सुकुमारं ते सुभ्रुसुत्वचमुन्नमस् ॥ ५१ ॥ पथि पांशुपरिक्लिष्टं मुखं कीदृग्भविष्यति ॥ तिष्ठतिष्ठ नृपश्रेष्ठ
 स्वधर्ममनुपालय ॥ ५२ ॥ आनृशंस्यं परो धर्मः क्षत्रियाणां विशेषतः ॥ किं दारैः किं सुतैर्नाथ धनैर्धान्यैरथापि वा ॥ ५३ ॥
 सर्वमेतत्परित्यज्य छायाभूता वयं तव ॥ हानाथ हामहाराजहास्वामिन् किं जहासिनः ॥ ५४ ॥ यत्र त्वं तत्र हिवयं तत्सुखं य
 त्र वै भवान् ॥ नगरं तद्भावान् यत्र स स्वर्गो यत्र नो नृपः ॥ ५५ ॥ इति पौरवचः श्रुत्वा राजा शोकपरिभ्रुतः ॥ अतिष्ठत्सत दामा
 ग्नेतेषामेवानु कम्पया ॥ ५६ ॥ विश्वामित्रोऽपि तं दृष्ट्वा पौरवाक्या कुलीकृतम् ॥ रोषामर्षविवृत्ताक्षः समागम्य वचोऽब्रवीत्

अनुचिता ५
 न ५२५५

मा० पु०
॥१२॥

॥ ५७ ॥ धिक्त्वांदुष्टसमाचारमनृतंजिह्मभाषिणम् ॥ ममराज्यंचदत्वायः पुनः प्राकृष्टमिच्छसि ॥ ५८ ॥ इत्युक्तः परुषं
तेन गच्छामीतिसवेपथुः ॥ ब्रुवन्नेवं यौ शीघ्रमाकर्षन्दयितांकरे ॥ ५९ ॥ कर्षतस्तांततो भार्या सुकुमारीं श्रमातुराम् ॥
सहसादण्डकाष्ठेन ताडयामास कौशिकः ॥ ६० ॥ तांतथा ताडितां दृष्ट्वा हरिश्चन्द्रो महीपतिः ॥ गच्छामीत्याह दुःखार्तो
नान्यत्किञ्चिदुदाहरत् ॥ ६१ ॥ अथ विश्वेतदा देवाः पंचप्राहुः कृपालवः ॥ विश्वामित्रः सुपापोऽयं लोकान्कान्समवाप्स्यति
॥ ६२ ॥ येनायं यज्वनां श्रेष्ठः स्वराज्यादवरोपितः ॥ कस्य वा श्रद्धया पूतं सुतं सोमं महाध्वरे ॥ पीत्वा वयं प्रयास्यामो मुदं
मन्त्रपुरःसरम् ॥ ६३ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ इति तेषां त्रिवचः श्रुत्वा कौशिकोऽतिरुषान्वितः ॥ शशाप तान् मनुष्यत्वं सर्वे
यूयमवाप्स्यथ ॥ ६४ ॥ प्रसादितश्च तैः प्राह पुनरेव महामुनिः ॥ मानुषत्वेऽपि भवतां भवित्री नैव सन्ततिः ॥ ६५ ॥ न दा
रसंग्रहश्चैव भवितान च मत्सरः ॥ कामक्रोधविनिर्मुक्ता भविष्यथ सुराः पुनः ॥ ६६ ॥ ततोऽवतेरुरंशैः स्वैर्देवास्ते कुरुवेशम
नि ॥ द्रौपदी गर्भसम्भूताः पंच वै पाण्डुनन्दनाः ॥ ६७ ॥ एतस्मात्करणात् पंच पाण्डवेयामहारथाः ॥ नदारसंग्रहं प्राप्ताः
शापात्तस्य महामुनेः ॥ ६८ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं पाण्डवेयकथा श्रयम् ॥ प्रश्नं च तुष्टयं गीतं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥
॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे द्रौपदेयोत्पत्तिकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ६९ ॥
॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥ भवद्भिरिदमाख्यातं यथा प्रश्नमनुक्रमात् ॥ महत्कौतूहलं मेऽस्ति हरिश्चन्द्रकथां प्रति ॥ १ ॥ अहो
महात्मना तेन प्राप्तं कृच्छ्रमनुत्तमम् ॥ कञ्चित्सुखमनुप्राप्तं तादृगेव द्विजोत्तमाः ॥ २ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ विश्वामि
त्रिवचः श्रुत्वा सराजा प्रययौशनैः ॥ शैब्ययानुगतो दुःखी भार्याया बालपुत्रया ॥ ३ ॥ स गत्वा वसुधापालो दिव्यां वाराणसीं

अ०
८

॥१२॥

पुरीम् ॥ मैषामनुष्यभोग्येतिशूलपाणेःपरिग्रहः ॥ ४ ॥ जगामपद्भ्यांदुःस्वार्तःसहपत्न्यानुकूलया ॥ पुरोप्रावश्यददशवि
 श्वामित्रमुपस्थितम् ॥ ५ ॥ तं दृष्ट्वा समनुप्राप्तं विनयावनतोऽभवत् ॥ प्राहचैवाञ्जलिं कृत्वा हरिश्चंद्रो महामुनिम् ॥ ६ ॥ इ
 मे प्राणाः सुतश्चायमियं पत्नो मुने मम ॥ येन ते कृत्यमस्त्याशु तद्गृहाणा धर्ममुत्तमम् ॥ ७ ॥ यद्वान्यत्कार्यमस्माभिस्तदनु
 ज्ञातुमर्हसि ॥ ८ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ पूर्णः समासो राजर्षे दीयतां मम दक्षिणा ॥ राजसूयनिमित्तं हि स्मर्यते स्वव
 चो यदि ॥ ९ ॥ ॥ हरिश्चंद्र उवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्नद्यैव संपूर्णो मासोऽम्लानतपोधन ॥ तिष्ठत्येतद्दिनार्धं यत्तत्प्रतीक्षस्व माचिर
 म् ॥ १० ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ एवमस्तु महाराज आगमिष्याम्यहंपुनः ॥ शापंतव प्रदास्यामि न चेदद्य प्र
 दास्यसि ॥ ११ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ विप्रो राजा चाचिंतयत्तदा ॥ कथमस्मै प्रदास्यामि दक्षिणाया
 प्रतिश्रुता ॥ १२ ॥ कुतः पुष्टानि मित्राणि कुतोऽर्थः सांप्रतं मम ॥ प्रतिग्रहः प्रदुष्टो मे नाहं यायामधः कथम् ॥ १३ ॥ किमु
 प्राणान् विमुञ्चामि कां दिशं याम्यकिञ्चनः ॥ यदि नाशंगमिष्यामि अप्रदाय प्रतिश्रुतम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मस्वहृत्कृमिः पापो भ
 विष्याम्यधमाधमः ॥ अथवा प्रेष्यतां यास्ये वरमेवात्मविक्रयः ॥ १५ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ राजानं व्याकुलं दोनं चि
 न्तयानमधोमुखम् ॥ प्रत्युवाच तदा पत्नी बाष्पगद्गदया गिरा ॥ १६ ॥ त्यज चिन्तां महाराज स्वसत्यमनुपालय ॥ श्मशानव
द्वर्जनीयो नरः सत्यबहिष्कृतः ॥ १७ ॥ नातः परतरंधर्मवदन्ति पुरुषस्य तु ॥ यादृशं पुरुषव्याघ्रस्वसत्यपरिपालनम् ॥
 ॥ १८ ॥ अग्निहोत्रमधीतं वा दानाद्याश्चाखिलाः क्रियाः ॥ भजन्ते तस्य वै फल्यं यस्य वाक्यमकारणम् ॥ १९ ॥ सत्यमत्य
 न्तमुदितं धर्मशास्त्रेषु धीमताम् ॥ तास्मादायान्तं तद्गृह्णातनायाकृतात्मनाम् ॥ २० ॥ सताश्वमेधानाहत्य राजसूयं च पार्थि

अहं कथिम्
 इति निश्चा-
 न्तिमं निश्चा-

अथवा विप्रो
 राजानं

वः ॥ कृतिर्नामच्युतः स्वर्गादिसत्यवचनात्सकृत् ॥ २१ ॥ राजन्जातमपत्यमिदृत्युक्ताप्ररुरोदह ॥ बाष्पाम्बुषुतनेत्रांता
मुवाचेदंमहीपतिः ॥ २२ ॥ ॥ हरिश्चंद्र उवाच ॥ ॥ विमुंचभद्रे संतापमयं तिष्ठति बालकः ॥ उच्यतां वक्तुकामासि य
द्वात्वं गजगामिनि ॥ २३ ॥ ॥ पत्न्युवाच ॥ ॥ राजन्जातमपत्यमे सतां पुत्रफलाः स्त्रियः ॥ समां प्रदाय वित्तेन दे
हिविप्राय दक्षिणाम् ॥ २४ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ययो मोहं महीपतिः ॥ प्रतिलभ्य च संज्ञां स
विललापाति दुःखितः ॥ २५ ॥ महदुःखमिदं भद्रे यच्च मेवं ब्रवीषि माम् ॥ किंतवस्मितसंलापाममपापस्य विस्मृताः ॥
॥ २६ ॥ हाहा कथं त्वया शक्यं वक्तुमेतच्छुचिस्मिते ॥ दुर्वाच्यमेतद्वचनं कर्तुं शक्नोम्यहं कथम् ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वा स नरश्रेष्ठो
धिग्धिगित्यसकृद्बुवनम् ॥ निपपात महो पृष्ठे मूर्च्छया भिपरिप्लुतः ॥ २८ ॥ शयानं भुवितं दृष्ट्वा हरिश्चंद्रं महीपतिम् ॥ उवाचेदं
सकरुणं राजपत्नी सुदुःखिता ॥ २९ ॥ ॥ पत्न्युवाच ॥ ॥ हामहाराज कस्येदमपध्यानमुपस्थितम् ॥ यत्त्वं निपति
तो भूमौ राड्वास्तरणोचितः ॥ ३० ॥ येन कोट्यग्रशो वित्तं विप्राणामपवर्जितम् ॥ स एष पृथिवीनाथो भूमौ स्वपिति मे पतिः
॥ ३१ ॥ हा कष्टं किंतवानेन कृतं देवमहीक्षिता ॥ यदि द्रोपेद्रतुल्योऽयं नीतः पापामिमांशाम् ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा सापि सुश्रो
णीमूर्छितानिपपातह ॥ भर्तुदुःखमहाभारेणासत्येन निपीडिता ॥ ३३ ॥ तौ तथा पतितौ भूमावनाथो पितरौ शिशुः ॥ दृष्ट्वा
त्यंतक्षुधाविष्टः प्राह वाक्यं सुदुःखितः ॥ ३४ ॥ तात तात ददस्वान्नमम्बाम्बभोजनं दद ॥ क्षुन्मे बलवती जाता जिह्वाग्रं शुष्यते
तथा ॥ ३५ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्राप्नो विश्वामित्रो महातपाः ॥ कालकल्प इव क्रुद्धो धनं संमार्गितुं तदा ॥ दृष्ट्वा
तु तं हरिश्चंद्रः पतितो भुवि मूर्छितः ॥ ३६ ॥ सवारिणा समभ्युक्ष्य राजानमिदमब्रवीत् ॥ उत्तिष्ठो तिष्ठ राजेन्द्र तां ददस्वेष्टदक्षिणा

म॥ ३७ ॥ ऋणधारयतोदुःखमहन्यहनिवर्द्धते ॥ आप्यायमानः सतदाहिमशीतेनवारिणा ॥ ३८ ॥ अवाप्यचेतनं राजा वि-
 श्वामित्रमवेक्ष्य च ॥ पुनर्मोहं समापेदे स च क्रोधं ययौ मुनिः ॥ ३९ ॥ स समाश्वास्य राजानं वाक्यमाह द्विजोत्तमः ॥ दीयतां द-
 क्षिणा सामेयदि धर्ममवेक्षसे ॥ ४० ॥ सत्येनार्कः प्रतपति सत्येति श्रुतिमेदिनी ॥ सत्यं चोक्तं परो धर्मः स्वर्गः सत्ये प्रतिष्ठितः ॥
 ॥ ४१ ॥ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया धृतम् ॥ अश्वमेधसहस्रादिसत्यमेव विशिष्यते ॥ ४२ ॥ अथवा किं ममैतेन साम्ना प्रो-
 क्तेन कारणम् ॥ अनार्ये पापसंकल्पे क्रूरे चानृतवादिनि ॥ ४३ ॥ त्वयिराज्ञि प्रभवति सद्भावः श्रूयतामयम् ॥ अद्य मे दक्षिणां रा-
 जन्न दास्यति भवान्यदि ॥ ४४ ॥ अस्ता चलं प्रयातेऽर्केशः स्यामि त्वांततो ध्रुवम् ॥ इत्युक्त्वा स ययौ विप्रो राजा चासौ द्वया-
 तुरः ॥ ४५ ॥ कान्दिग्भूतोऽधमो निःस्वो नृशंसधुनि नार्दितः ॥ भार्यास्य भूयः प्राहेदं क्रियतां वचनं मम ॥ ४६ ॥ माशा-
 पानलनिर्दग्धः पंचत्वमुपयास्यसि ॥ सतया चोद्यमानस्तुराजापत्न्या पुनः पुनः ॥ ४७ ॥ प्राह भद्रे करोम्येष विक्रयं तव
 निर्धृणः ॥ नृशंसैरपियत्कर्तुं न शक्यं तत्करोम्यहम् ॥ ४८ ॥ यदि मे शक्यते वाणी वक्तुमीदृक् सुदुर्वचः ॥ एवमुक्त्वा ततो भा-
 र्यां गत्वानगरमातुरः ॥ वाष्पापिहितकण्ठाक्षस्ततो वचनमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भो भो नागरिकाः सर्वे
 शृणुध्वं वचनं मम ॥ किं मां पृच्छथ कस्त्वं भो नृशंसोऽहममानुषः ॥ ५० ॥ रक्षसो वातिकठिनस्ततः पापतरोऽपि वा ॥ विक्रे-
 तुं दयितां प्राप्तो यो न प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ ५१ ॥ यदिवः कस्यचित् कार्यं दास्याप्राणेष्टयामम ॥ स ब्रवीतु त्वरा युक्तो याव-
 त्सन्धारयाम्यहम् ॥ ५२ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ अथ वृद्धो द्विजः कच्चिदागत्याहनराधिपम् ॥ समर्पयस्व मे दासी-
 मङ्क्रेता धनप्रदः ॥ ५३ ॥ अस्ति मे वित्तमस्तु कंसु कुमारी च मे प्रिया ॥ गृहकर्म न शक्नोति कर्तुमस्मात्प्रयच्छ मे ॥ ५४ ॥

कर्मण्यतावयोरुपशीलानांतवयोषितः ॥ अनुरूपमिदं वित्तं गृहाणार्पय मेऽबलाम् ॥ ५५ ॥ एवमुक्तस्य विप्रेण हरिश्चन्द्र
स्य भूपतेः ॥ व्यदीर्य्यत मनो दुःखान्न चैनं किंचिदब्रवीत् ॥ ५६ ॥ ततः स विप्रो नृपतेर्वल्कलान्ते दृढं धनम् ॥ बद्धा केशेष्वथा
दाय नृपपत्नीमकर्षयत् ॥ ५७ ॥ रुरोदरो हितास्योऽपि दृष्ट्वा कृष्ठांतुमातरम् ॥ हस्तेन वस्त्रमाकर्षन् काकपक्षधरः शिशुः ॥
॥ ५८ ॥ मुंचार्य्य मुंचतावन्मां यावत् पश्याम्यहं शिशुम् ॥ दुर्लभं दर्शनं तात पुनरस्य भविष्यति ॥ ५९ ॥ पश्यैहि वत्स मामे
वं मातरं दास्यतां गताम् ॥ मां मास्त्राक्षीराजपुत्र अस्पृश्याहंत वाधुना ॥ ६० ॥ ततः स बालः सहसा दृष्ट्वा कृष्ठांतुमातरम् ॥
समभ्यधावदम्बेति रुदन्न स्राविलेक्षणः ॥ ६१ ॥ तमागतं द्विजः क्रोधाद्बालमभ्याहनत् पदा ॥ वदंस्तथापि सोऽम्बेति
नैवा मुंचत मातरम् ॥ ६२ ॥ ॥ राजपत्न्युवाच ॥ ॥ प्रसादं कुरु मे नाथ क्रोणीष्वेमं च बालकम् ॥ क्रीतापि नाहं भवतो
बिनैनं कार्य्यसाधिका ॥ ६३ ॥ इत्थं ममाल्पभाग्यायाः प्रसादसु मुखो भव ॥ मां संयोजय बालेन वत्सेनेव पयस्विनीम् ॥
॥ ६४ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ गृह्यतां वित्तमेतत्ते दीयतां बालको मम ॥ स्त्रीपुंसो धर्मशास्त्रज्ञः कृतमेव हि वेतन
म् ॥ शतं सहस्रं लक्षं च कोटि मूल्यं तथा परैः ॥ ६५ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ तथैव तस्य तद्वित्तं बद्धोत्तरपटे ततः ॥ प्रगृ
ह्य बालकं मात्रा सहैकस्थमबन्धयत् ॥ ६६ ॥ नीयमानौ तु तौ दृष्ट्वा भार्यापुत्रौ स पार्थिवः ॥ विललाप सुदुःखार्तो निःश्व
स्योष्णं पुनः पुनः ॥ ६७ ॥ यां न वायुर्न चादित्योर्नेन्दुर्न च पृथग्जनः ॥ दृष्ट्वन्तः पुरा पत्नीं सेयं दासी त्वमागता ॥ ६८ ॥ सूर्य
वंशप्रसूतोऽयं सुकुमारकरांगुलिः ॥ संप्राप्तो विक्रयं बालाधिदूमा मस्तु मुदुर्मतिम् ॥ ६९ ॥ हा प्रिये हा शिशो वत्स ममा
नार्य्यस्य दुर्नयैः ॥ दैवाधीनां दशां प्राप्तो न मृतोऽस्मि तथापि धिक् ॥ ७० ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एवं विलपतो राज्ञः

सविप्रोऽन्तरधीयत ॥ वृक्षगेहादिभिस्तुंगैस्तावादायत्वरान्वितः ॥ ७१ ॥ विश्वामित्रस्ततःप्राप्तोऽनृपं वित्तमयाचत ॥ तस्मै
समर्पयामासहरिश्चन्द्रोऽपितद्वनम् ॥ ७२ ॥ तद्वित्तंस्तोकमालोक्यदारविक्रयसंभवम् ॥ शोकाभिभूतं राजानं कुपितः कौ
शिकोऽब्रवीत् ॥ ७३ ॥ क्षत्रबंधो ममेमांस्त्वंसदृशीयज्ञदक्षिणाम् ॥ मन्यसे यदि तत्क्षिप्रं पश्यत्वं मे बलं परम् ॥ ७४ ॥ तपसोऽ
त्र सुतप्तस्य ब्राह्मण्यस्यामलस्य च ॥ मत्प्रभावस्य चोग्रस्य शुद्धस्याध्ययनस्य च ॥ ७५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अन्यांदास्या
मि भगवन्कालः कश्चित्प्रतीक्ष्यताम् ॥ साम्प्रतं नास्ति विक्रीता पत्नी पुत्रश्च बालकः ॥ ७६ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥
चतुर्भागः स्थितो योऽयं दिवसस्य नराधिप ॥ एष एव प्रतीक्ष्यो मे वक्तव्यं नोत्तरं त्वया ॥ ७७ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥
तमेव मुक्त्वा राजेद्रं निष्ठुरं निर्धृणं वचः ॥ तदा दायधनं तूर्णं कुपितः कौशिको ययौ ॥ ७८ ॥ विश्वामित्रे गते राजा भयशोका
दिमध्यगः ॥ स्वविक्रयं विनिश्चित्य प्रोवाचोच्चैरधो मुखः ॥ ७९ ॥ वित्तक्रीतेन यो ल्यर्थी मया प्रेष्येण मानवः ॥ सब्रवी
तु त्वरायुक्तो यावत्तपति भास्करः ॥ ८० ॥ अथाजगाम त्वरितो धर्मश्चण्डालरूपधक् ॥ दुर्गन्धो विकृतोरुक्षः श्मश्रुलो
दन्तुरो घृणी ॥ ८१ ॥ कृष्णोलम्बोदरः पिङ्गरुक्षाक्षः परुषाक्षरः ॥ गृहीतपक्षिपुंजश्च शवमाल्यैरलंकृतः ॥ ८२ ॥
कपालहस्तो दीर्घास्यो भैरवोऽतिवदन्नमुहुः ॥ श्वगणाभिवृतो घोरो यष्टिहस्तो निराकृतिः ॥ ८३ ॥ ॥ चण्डाल उवाच ॥
अहमर्थी त्वया शीघ्रं कथय स्वात्मवेतनम् ॥ स्तोकेन बहुना वापियेन वै लभ्यते भवान् ॥ ८४ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ तं
तादृशमथालक्ष्य क्रूरदृष्टिं सुनिष्ठुरम् ॥ वदन्तमतिदुःशीलं कस्त्वमित्याह पार्थिवः ॥ ८५ ॥ ॥ चण्डाल उवाच ॥ ॥ च
ण्डालोऽहमिहाख्यातः प्रवीरेति पुरोत्तमे ॥ विख्यातो वध्यवधको मृतकम्बलहारकः ॥ ८६ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ना

हंचण्डालदासत्वमिच्छेयं सुविगर्हितम् ॥ वरंशापाग्निनादग्धोनचण्डालवशंगतः ॥ ८७ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ त
 स्यैवं वदतः प्राप्तो विश्वामित्रस्तपोनिधिः ॥ कोपामर्षविवृत्ताक्षः प्राह चेदं नराधिपम् ॥ ८८ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥
 चण्डालोऽयमनल्पं ते दातुं वित्तमुपस्थितः ॥ कस्मान्न दीयते मत्स्यमशेषाय ज्ञदक्षिणा ॥ ८९ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥
 भगवन्सूर्यवंशोत्थमात्मानं वेद्मि कौशिक ॥ कथंचण्डालदासत्वं गमिष्ये वित्तकामुकः ॥ ९० ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥
 यदि चण्डालवित्तं त्वमात्मविक्रयजं मम ॥ न प्रदास्यसि कालेन शप्स्यामि त्वामसंशयम् ॥ ९१ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥
 हरिश्चन्द्रं ततो राजा चिन्तावस्थितजीवितः ॥ प्रसीदेति वदन् पादावृषेर्जग्राहविह्वलः ॥ ९२ ॥ दासोऽस्म्यार्तोऽस्मि भी
 तोऽस्मि त्वद्भक्तश्च विशेषतः ॥ कुरु प्रसादं विप्रर्षेकष्टश्चण्डालसङ्कुरः ॥ ९३ ॥ भवेयं वित्तशेषेण सर्वकर्म करो वशः ॥ त
 वैवमुनिशार्दूलप्रेष्यश्चित्तानुवर्तकः ॥ ९४ ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ ॥ यदि प्रेष्ये मम भवांश्चण्डालाय ततो म
 या ॥ दासभावमनुप्राप्तो दत्तो वित्तार्बुदेन वै ॥ ९५ ॥ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ ॥ यद्यसौ शक्यते विप्रः कौशिकः परितो
 षितुम् ॥ ततो गृहाणामा मद्यदासत्वं ते करोम्यहम् ॥ ९६ ॥ ॥ चण्डाल उवाच ॥ ॥ शतयोजनविस्तीर्णानानाग्रामै
 रलंकृताम् ॥ भूमिरक्षामयीं कृत्वा दास्ये हं कौशिकं प्रति ॥ ९७ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एवमुक्ते तदा तेन श्वपाको हृष्ट
 मानसः ॥ विश्वामित्राय तद्व्यदं त्वाबद्धानरेश्वरम् ॥ ९८ ॥ दण्डप्रहारसंभ्रान्तमतीव व्याकुलेन्द्रियम् ॥ इष्टबन्धुवि
 योगार्तमनयन्निजपक्वणम् ॥ ९९ ॥ हरिश्चन्द्रस्ततो राजा वसंश्चण्डालपक्वणे ॥ प्रातर्मध्याह्नसमये सायं चैतदगायत ॥ १०० ॥
 बालां दीनमुखीं दृष्ट्वा बालं दीनमुखं पुरः ॥ मां स्मरत्यसुखाविष्टामोचयिष्यति नौ नृपः ॥ १०१ ॥ उपात्तवित्तो विप्राय दत्त्वा वि

तमतोऽधिकम् ॥ नसामांमृगशावाक्षीवेत्तिपापतरंकृतम् ॥ १०२ ॥ राज्यनाशःसुहृत्यागोभार्यातनयविक्रयः ॥
 प्राप्ताचण्डालताचेयमहोदुःखपरम्परा ॥ ३ ॥ एवंसनिवसन्नित्यंसस्मारदयितंसुतम् ॥ भार्याचात्मसमाविष्टांहतसर्व
 स्वआतुरः ॥ ४ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यमृतचैलापहारकः ॥ हरिश्चन्द्रोऽभवद्राजाश्मशानेतद्वशानुगः ॥ ५ ॥ चण्डालेना
 नुशिष्टश्चमृतचैलापहारिणा ॥ शवागमनमन्विच्छन्निहतिष्ठदिवानिशम् ॥ ६ ॥ इदंराज्ञेऽपिदेयश्चषड्भागन्तुशवंप्रति ॥
 त्रयस्तुममभागाःस्युर्द्वौभागौतववेतनम् ॥ ७ ॥ इतिप्रतिसमादिष्टोजगामशवमन्दिरम् ॥ दिशंतुदक्षिणांयत्रवाराणस्यां
 स्थितंतदा ॥ ८ ॥ श्मशानंघोरसंनादंशिवाशतसमाकुलम् ॥ शवमौलिसमाकीर्णंदुर्गन्धबहुधूमकम् ॥ ९ ॥ पिशाचभूत
 वेतालडाकिनोयक्षसंकुलम् ॥ महागणमहाभूतरवकोलाहलायुतम् ॥ गृध्रगोमायुसंकीर्णंश्ववृन्दपरिवारितम् ॥ ११० ॥
 अस्थिसंघातसंकीर्णमहादुर्गन्धसंकुलम् ॥ ११ ॥ नानामृतसुहृन्नादरौद्रकोलाहलायुतम् ॥ हापुत्रमित्रहाबन्धोभ्रातर्वत्सप्रि
 याद्यमे ॥ १२ ॥ हापतेभगिनिमातर्हामातुलपितामह ॥ मातामहपितःपौत्रकगतोऽस्येहिबान्धव ॥ १३ ॥ इत्येवंवदतां
 यत्रध्वनिःसंश्रूयतेमहान् ॥ यत्रनेत्रैरनिमिषैःशवाभयमिवाविशन् ॥ १४ ॥ निमीलितैश्चनयनैर्बधुचिंतापथेस्थितः ॥
 ज्वलन्मांसवसामेदुच्छमच्छमितसंकुलम् ॥ १५ ॥ अर्द्धदग्धाःशवाःश्यामाविकसदन्तपंक्तयः ॥ हसंत्येवाग्निमध्यस्थाःका
 यस्येयंदशात्विति ॥ १६ ॥ अग्नेश्चटचटाशब्दोवायसामस्थिपंक्तिषु ॥ बान्धवाक्रन्दशब्दश्चपुल्कसेषुप्रहर्षजः ॥ १७ ॥ गा
 यतांभूतवेतालपिशाचगणरक्षसाम् ॥ श्रूयतेसुमहान्घोरःकल्पान्तइवनिस्वनः ॥ १८ ॥ महामहिषकारीषगोशकृद्राशिसं
 कुलम् ॥ तदुत्थभस्मकूटैश्चवृतंसास्थिभिरुन्नतैः ॥ १९ ॥ नानोपहारस्त्रग्दीपकाकविक्षेपसंकुलम् ॥ अनेकशब्दबहुलं

मा०पु०
॥१६॥

श्मशानं नरकायते ॥१२०॥ सवह्निगर्भैरशिवैः शिवारुतैर्निनादितं भीषणरावगह्वरम् ॥ भयं भयस्याप्युपसंजनैर्भृशं श्मशा
नमाक्रन्दविरावदारुणम् ॥ २१ ॥ सराजातत्रसंप्राप्तोदुःखितः शोचनोद्यतः ॥ हाभृत्यामंत्रिणो विप्राः कृतद्राज्यं विधेग
तम् ॥ २२ ॥ हाशैव्येषु त्रहाबालमांत्यक्तामन्दभाग्यकम् ॥ विश्वामित्रस्य दोषेण गताः कुत्रापिते मम ॥ २३ ॥
इत्येवं चिन्तयंस्तत्र चण्डालोक्तं पुनः पुनः ॥ मलिनोरूक्षसर्वांगः केशवान्गन्धवान्ध्वजो ॥ २४ ॥ लकुटीकालकल्पश्च धावं
श्रापितस्ततः ॥ अस्मिन् शव इदं मूल्यं प्राप्तं प्राप्स्यामि चाप्युत ॥ २५ ॥ इदं मम इदं राज्ञे मुख्यचण्डालके त्विदम् ॥ इति धाव
न्दिशो राजा जीवन्योन्यन्तरंगतः ॥ २६ ॥ जीर्णकर्पटसुग्रन्थिकृतकन्थापरिग्रहः ॥ चिताभस्मरजोलिप्तमुखबाहूदरां
घ्निकः २७ ॥ नानामेदोवसामज्जलिप्तपाण्यंगुलिः श्वसन् ॥ नानाशवोदनकृताहारतृप्तिपरायणः ॥ २८ ॥ तदीयमाल्यसं
श्लेषकृतमस्तकमण्डनः ॥ नरात्रौ न दिवा शेते हा हेति प्रवदन् मुहुः ॥ २९ ॥ एवं द्वादशमासास्तु नोताः शतसमोपमाः ॥ सक
दाचिन्नृपश्रेष्ठः श्रान्तो बन्धुवियोगवान् ॥ १३० ॥ निद्राभिभूतो रूक्षाङ्गो निश्चेष्टः सुप्त एव च ॥ तत्रापि शयनीये सदृष्टवानद्भुतं
महत् ॥ ३१ ॥ श्मशानाभ्यासयोगेन दैवस्य बलवत्तया ॥ अन्यदेहेन दत्त्वा तु गुरवे गुरुदक्षिणाम् ॥ ३२ ॥ तदा द्वादशवर्षा
णि दुःखदानात्तु निष्कृतिः ॥ आत्मानं सददशार्थपुल्कसीगर्भसंभवम् ॥ ३३ ॥ तत्रस्थश्चाप्यसौराजा सोऽचिन्तयदिदं त
दा ॥ इतो निष्क्रान्तमात्रो हि दानधर्मकरो म्यहम् ॥ ३४ ॥ अनन्तरं स जातस्तु तदा पुल्कसबालकः ॥ श्मशानमृतसंस्कारक
रणेषु सदोद्यतः ॥ ३५ ॥ प्राप्ते तु सप्तमे वर्षे श्मशानेऽथ मृतो द्विजः ॥ आनीतो बन्धुभिर्दृष्टस्तेन तत्राधनो गुणो ॥ ३६ ॥ म
ल्यार्थिना तु तेनापि परिभूतास्तु ब्राह्मणाः ॥ ऊचुस्ते ब्राह्मणास्तत्र विश्वामित्रस्य चेष्टितम् ॥ ३७ ॥ पापिष्ठमशुभं कर्म कुरु

अ०
८

॥१६॥

त्वंपापकारक ॥ हरिश्चन्द्रःपुराराजाविश्वामित्रेणपुल्कसः ॥ ३८ ॥ कृतःपुण्यविनाशेनब्राह्मणस्वापनाशनात् ॥ यदानक्ष
मतेतेषां तैःसशप्तोरुषातदा ॥ ३९ ॥ गच्छत्वंनरकंघोरमधुनैवराधम ॥ इत्युक्तमात्रेवचनेस्वप्नस्थःसन्पस्तदा ॥ १४० ॥
अपश्यद्यमदूतान्वैपाशहस्तान्भयावहान् ॥ तैःसंगृहीतमात्मानंनीयमानंतदाबलात् ॥ ४१ ॥ पश्यतिस्मभृशंखिन्नोहामातः
पितरद्यमे ॥ एवंवादीसनरकेतैलद्रोण्यानिपातितः ॥ ४२ ॥ क्रकचैःपाट्यमानस्तुक्षुरधाराभिरप्यधः ॥ अन्धेतमसिदुः
स्वार्तःपूयशोणितभोजनः ॥ ४३ ॥ सप्तवर्षमृतात्मानंपुल्कसत्वेददर्शह ॥ दिनंदिनंतुनरकेदत्यतेपच्यतेऽन्यतः ॥ ४४ ॥
खिद्यतेक्षोभ्यतेऽन्यत्रमार्यतेपाट्यतेऽन्यतः ॥ क्षार्यतेदीप्यतेऽन्यत्रशीतवाताहतोऽन्यतः ॥ ४५ ॥ एकंदिनंवर्षशतप्रमाणं
नरकेऽभवत् ॥ तथावर्षशतंतत्रश्रावितंनरकेभटैः ॥ ४६ ॥ ततोनिपातितोभूमौविष्टाशीश्वाव्यजायत ॥ वान्ताशीशीतद
ग्धश्चमासमात्रेमृतोऽपिसः ॥ ४७ ॥ अथापश्यत्स्वरंदेहंहस्तिनंवानरंपशुम् ॥ छागंबिडालंकडूंचगामविंपक्षिणंकृमिम् ॥
॥ ४८ ॥ मत्स्यंकूर्मंवराहंचश्वाविधंकुक्कुटंशुकम् ॥ शारिकांस्थावरांश्चैवसर्पमन्यांश्चदेहिनः ॥ ४९ ॥ दिवसेदिवसेजन्म
प्राणिनः प्राणिनस्तदा ॥ अपश्यदुःखसन्तप्तोदिनंवर्षशतंतथा ॥ १५० ॥ एवंवर्षशतंपूर्णंगतंतत्रकुयोनिषु ॥ अपश्यच्चक
दाचित्सराजातत्स्वकुलोद्भवम् ॥ ५१ ॥ तत्रस्थितस्यतस्यापिराज्यंद्यूतेनहारितम् ॥ भार्य्याहिताचपुत्रश्चसचैकाकीवनं
गतः ॥ ५२ ॥ तत्रापश्यत्ससिंहवैव्यादितास्यंभयावहम् ॥ विभक्षयिषुमायांतंशरभेणसमन्वितम् ॥ ५३ ॥ पुनश्चभ
क्षितः सोऽपिभार्यांशोचितुमुद्यतः ॥ हाशैव्येकगतास्यद्यमामिहापास्यदुःखितम् ॥ ५४ ॥ अपश्यत्पुनरेवापिभार्या
स्वांसहपुत्रकाम् ॥ त्रायस्वत्वंहरिश्चन्द्रकिंद्यूतेनतवप्रभो ॥ ५५ ॥ पुनस्तेशोच्यतांप्राप्तोभार्य्याशैव्ययासह ॥ सनाप

मा०पु०
॥१७॥

अ०
८

श्यत्पुनरपिधावमानः पुनः पुनः ॥ ५६ ॥ अथापश्यत्पुनरपिस्वर्गस्थः सनराधिपः ॥ नीयतेमुक्तकेशीसादीनाविवसना
बलात् ॥ ५७ ॥ हाहावाक्यं प्रमुंचन्तीत्रायस्वेत्यसकृत्स्वना ॥ अथापश्यत्पुनस्तत्रधर्मराजस्यशासनात् ॥ ५८ ॥ आक्र
न्दन्त्यन्तरिक्षस्था आगच्छेहनराधिप ॥ विश्वामित्रेण विज्ञप्तो यमो राजंस्तवार्थतः ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा सर्पपाशैस्तुनीयते बल
वद्विभुः ॥ श्राद्धदेवेन कथितं विश्वामित्रस्य चेष्टितम् ॥ १६० ॥ तत्रापितस्य विकृतिर्नाधर्मोऽप्यव्यवर्द्धत ॥ एताः सर्वा दशा
स्तस्ययाः स्वप्ने सम्प्रदर्शिताः ॥ ६१ ॥ सर्वास्तास्तेन सम्भुक्ता यावद्वर्षाणि द्वादश ॥ अतीते द्वादशे वर्षे नीयमानो भटैर्बला
त् ॥ ६२ ॥ यमं सोऽपश्यदाकारादुवाच च नराधिपम् ॥ विश्वामित्रस्य कोपोऽयं दुर्निवार्यो महात्मनः ॥ ६३ ॥ पुत्रस्य
ते मृत्युमपि प्रदास्य तिस्रः कौशिकः ॥ गच्छ त्वं मानुषं लोकं दुःखशेषं च भुंक्ष्व वै ॥ गतस्य तत्र राजेन्द्र श्रेयस्तव भविष्यति ॥ ६४ ॥
व्यतीते द्वादशे वर्षे दुःखस्यान्ते नराधिपः ॥ अन्तरिक्षाच्च पतितो यमदूतैः प्रणोदितः ॥ ६५ ॥ पतितो यमलोकाच्च विबुद्धो भय
संभ्रमात् ॥ अहो कष्टमिति ध्यात्वा क्षतेक्षारावसेवनम् ॥ ६६ ॥ स्वप्ने दुःखं महद्दृष्टं स्यान्तो नोपलभ्यते ॥ स्वप्ने दृष्टं मया
यत्तु किन्तु मे द्वादशाः समाः ॥ ६७ ॥ गतेत्यपृच्छ तत्र स्थानं पुल्कसांस्तु स संभ्रमात् ॥ नेत्यूचुः केचित्तत्रस्था एव मेवापरेऽ
ब्रुवन् ॥ ६८ ॥ श्रुत्वा दुःखी तदाराजदेवान् शरणमीयिवान् ॥ स्वस्ति कुर्वन्तु मे देवाः शैब्याया बालकस्य च ॥ ६९ ॥ नमो
धर्माय महते नमः कृष्णाय वेधसे ॥ परावराय शुद्धाय पुराणाय व्यधाय च ॥ १७० ॥ नमो बृहस्पते तुभ्यं नमस्ते वासवाय च ॥
एवमुक्त्वा सराजा तु युक्तः पुल्कसकर्मणि ॥ ७१ ॥ शवानां मूल्यकरणे पुनर्नष्टस्मृतिर्यथा ॥ मलिनोजटिलः कृष्णो लकुटीवि
व्हलो नृपः ॥ ७२ ॥ नैव पुत्रो न भार्या तु तस्य वै स्मृतिगोचरे ॥ नष्टोत्साहो राज्यनाशाच्छाने निवसंस्तदा ॥ ७३ ॥ अ

॥१७॥

थाजगामस्वसुतंमृतमादायलापिनी ॥ भार्यातस्यनरेन्द्रस्यसर्पदष्टंहिबालकम् ॥ ७४ ॥ हावत्सहापुत्रशिशोइत्यवे
वदतीमुहुः ॥ कृशाविवर्णाविमनाःपांशुध्वस्तशिरोरुहा ॥ ७५ ॥ ॥ राजपत्न्युवाच ॥ ॥ हाराजन्नाद्यबालं
त्वंपश्यसीमंमहीतले ॥ रममाणंपुरादृष्टंदष्टंपुष्टाहिनामृतम् ॥ ७६ ॥ तस्याविलापशब्दंतमाकर्ण्यसनराधिपः ॥ जगा
मत्वरितोऽत्रेतिभवितामृतकम्बलः ॥ ७७ ॥ सतारोरूयतींभार्यानाभ्यजानानुपार्थिवः ॥ चिरप्रवाससन्तप्तांपुनर्जा
तामिवाबलाम् ॥ ७८ ॥ सापितंचारुकेशान्तंपुरादृष्ट्वाजटालकम् ॥ नाभ्यजानान्नृपसुताशुष्कवृक्षोपमंनृपम् ॥ ७९ ॥
सोऽपिकृष्णपटेबालंदृष्ट्वाशीविषपीडितम् ॥ नरेन्द्रलक्षणोपेतंचिन्तामापनरेश्वरः ॥ १८० ॥ तस्यास्यंचंद्रबिबाभंसुभ्रु
रस्यंसमुन्नसम् ॥ नीलाःकेशाःकुचिताश्चसमादीर्घास्तरंगिताः ॥ ८१ ॥ राजीवनेत्रयुगलोबिंबोष्ठपुटसंवृतः ॥ चतुर्दं
ष्टश्चतुःकिष्कुर्दीर्घास्योदीर्घबाहुकः ॥ ८२ ॥ चतुर्लैखःकरोमत्स्ययवयुकचैकपर्वतः ॥ शिरालुपादोगंभीरःसूक्ष्मत्वक्त्रिवली
धरः ॥ ८३ ॥ अहोकष्टंनरेन्द्रस्यकस्याप्येषकुलेशिशुः ॥ जातोनीतःकृतान्तेनकामप्याशांदुरात्मना ॥ ८४ ॥ एवंदृष्ट्वाहिमेबालं
मातुरुत्सङ्गशायिनम् ॥ स्मृतिमभ्यागतोबालोरोहितास्योज्जलोचनः ॥ ८५ ॥ सोऽप्येतामेवमेवत्सोवयोऽवस्थामुपागतः
॥ नीतोयदिनघोरेणकृतान्तेनात्मनोवशम् ॥ ८६ ॥ ॥ राजपत्न्युवाच ॥ ॥ हावत्सकस्यपापस्यअपध्यानादिदंमहत
दुःखमापतितंघोरंयस्यान्तो नोपलभ्यते ॥ ८७ ॥ हानाथराजन्भवतामामनाश्वास्यदुःखिताम् ॥ कापिसन्तिष्ठता
स्थानेविश्रब्धस्थीयतेकथम् ॥ ८८ ॥ राज्यनाशःसुहृत्त्यागोभार्यातनयविक्रयः ॥ हरिश्चन्द्रस्यराजर्षेःकिंविधेनकृ
तंत्वया ॥ ८९ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वा राजा स्वस्थानतश्च्युतः ॥ प्रत्यभिज्ञायदयितांपुत्रंचनिधनंगतम् ॥ १९० ॥ कैषाना

मा० पु०
॥१८॥

मगृहेयुक्ताममयोषिद्वराभवेत् ॥ बालश्चसमृतःकःस्यादितिराजाविचारयन् ॥ ९१ ॥ कष्टंशैब्येयमेषाहिसबालोऽयमिती
रयन् ॥ रुरोददुःखसन्तप्तोमूर्च्छामभिजगामच ॥ ९२ ॥ साचतंप्रत्यभिज्ञायतामवस्थामुपागतम् ॥ मूर्च्छितानिपपाता
तानिश्चेष्टाधरणीतले ॥ ९३ ॥ चेतःसंप्राप्यराजेन्द्रोराजपत्नीचतौसमम् ॥ विलेपतुःसुसन्तप्तौशोकभारातिपीडितौ ॥ ९४ ॥
॥ राजोवाच ॥ ॥ हावत्ससुकुमारंतेस्वक्षिभ्रूनासिकालकम् ॥ पश्यतोमेमुखंदीनंहृदयंकिंनदीर्यते ॥ ९५ ॥ तातता
तोतिमधुरंब्रुवाणंस्वयमागतम् ॥ उपगुह्यवदिष्येकंवत्सवत्सेतिसौहृदात् ॥ ९६ ॥ कस्यजानुप्रणीतेनपिङ्गेनक्षितिरेणुना
ममोत्तरीयमुत्सङ्गतथाङ्गमलमेष्यति ॥ ९७ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गसम्भूतोमनोहृदयनन्दनः ॥ मयाकुपित्राहावत्सविक्रीतोयेनव
स्तुवत् ॥ ९८ ॥ हत्वारज्यमशेषमेसबांधवधनंमहत् ॥ दैवाहिनानृशंसेनदष्टोमेतनयस्ततः ॥ ९९ ॥ अहंदैवाहिदष्टस्यपुत्र
स्याननपङ्कजम् ॥ निरीक्षन्नपिघोरेणविषेणान्धीकृतोऽधुना ॥ १०० ॥ एवमुक्त्वातमादायबालकंवाष्पगद्गदः ॥ परिष्वज्यच
निश्चेष्टोमूर्च्छयानिपपातह ॥ १ ॥ ॥ राजपत्न्युवाच ॥ ॥ अयंसपुरुषव्याघ्रःस्वरेणैवोपलक्ष्यते ॥ विद्वज्जनमनश्चन्द्रो
हरिश्चन्द्रोनसंशयः ॥ २ ॥ तथास्यनासिकातुङ्गाग्रतोऽधोमुखंगता ॥ दन्ताश्चमुकुलप्रख्याःख्यातकीर्तेर्महात्मनः ॥ ३ ॥
श्मशानमागतःकस्मादद्यैषसनरेश्वरः ॥ अपहायपुत्रशोकंसापश्यत्पतितंपतिम् ॥ ४ ॥ प्रहृष्टाविस्मितादीनाभर्तृ
पुत्राधिपीडिता ॥ वीक्षन्तीसाततोऽपश्यद्भूर्दण्डंजुगुप्सितम् ॥ ५ ॥ श्वपाकार्हमनोमोहंजगामायतलोचना ॥ प्राप्य
चेतश्चशनैःसगद्गदमभाषत ॥ ६ ॥ धिक्त्वादैवात्यकरुणंनिर्मर्यादंजुगुप्सितम् ॥ येनायममरप्रख्योनीतोराजाश्वपाक
ताम् ॥ ७ ॥ राज्यनाशंसुहृत्यागंभार्यातिनयविक्रयम् ॥ प्रापयित्वापिनोमुक्तश्चण्डालोऽयंकृतो नृपः ॥ ८ ॥ हाराजन्जा

अ०
८

॥१८॥

तसन्तापामित्थंमांधरणीतलात् ॥ उत्थाप्यनाद्यपर्यङ्कमारोहतिकिमुच्यते ॥ ९ ॥ नाद्यपश्यामितेच्छत्रंशृङ्गारमथवापुनः ॥
चामरं व्यजनं चापिकोऽयं विधिविपर्ययः ॥ १० ॥ यस्याग्रे ब्रजतः पूर्वं राजानो भृत्यतां गताः ॥ स्वोत्तरीयैरकुर्वन्त नीरजस्कं
महीतलम् ॥ ११ ॥ सोऽयं कपालसंलग्नघटीघटनिरन्तरे ॥ मृतनिर्माल्यसूत्रान्तर्गूढकेशे सुदारुणे ॥ १२ ॥ वसानिष्यन्दसं
शुष्कमहीपुटकमण्डिते ॥ भस्माङ्गारार्द्धदग्धास्थिमज्जसंघट्टभीषणे ॥ १३ ॥ गृध्रगोमायुना दार्तनष्टक्षुद्रविहंगमे ॥ चिता
धूमायतिरुचानीलीकृतदिगन्तरे ॥ १४ ॥ कुणपास्वादनमुदासंप्रहृष्टनिशाचरे ॥ चरत्यमध्ये राजेन्द्रः श्मशाने दुःखपीडितः ॥
॥ १५ ॥ एवमुक्त्वा समाश्लिष्य कण्ठं राज्ञो नृपात्मजा ॥ कष्टशोकशताधारा विललापार्तयागिरा ॥ १६ ॥ राजपत्न्युवाच ॥ राज
नस्वप्नोऽथ तथ्यं वायदेतन्मन्यते भवान् ॥ तत्कथ्यतां महाभाग मनोवैमुल्यते मम ॥ १७ ॥ यद्येतदेवं धर्मज्ञनास्ति धर्मस
हायता ॥ तथैव विप्रदेवादिपूजने पालने भुवः ॥ १८ ॥ नास्ति धर्मः कुतः सत्यमार्जवं चानृशंसता ॥ यत्र त्वंधर्मपरमः स्व
राज्यादवरोपितः ॥ १९ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वानिःश्वस्योष्णं सगद्गदम् ॥ कथयामास तन्वंगया यथाप्राप्ताश्वपाकता ॥
॥ २० ॥ रुदित्वा सापि सुचिरं निःश्वस्योष्णं च दुःखिता ॥ स्वपुत्रमरणं भीरुर्यथावृत्तं न्यवेदयत् ॥ २१ ॥ श्रुत्वा राजा तदा
वाक्यं निपपात महीतले ॥ मृतस्य पुत्रस्य तदा जिह्वया लेलिहन्मुखं ॥ २२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यमस्याभिक्षां याचावः
कृपणौ पुत्रगृद्धिनौ ॥ तस्माच्छीघ्रं ब्रजावोद्य पुत्रो यत्र प्रियोगतः ॥ २३ ॥ प्रिये नरोचये दीर्घकालं क्लेशमुपासितुम् ॥ नात्मा
यत्तश्च तन्वद्विपश्यमे मन्दभाग्यताम् ॥ २४ ॥ चण्डालेनाननुज्ञातः प्रवेक्ष्ये ज्वलनं यदि ॥ चण्डालदासतां यास्ये पुनरप्य
न्यजन्मनि ॥ २५ ॥ नरके च पतिष्यामि कीटकः कृमिभोजनः ॥ वैतरण्यां महापूयवसासृक् स्यायुपिच्छिले ॥ २६ ॥

असिपत्रवनेप्राप्यछेदंप्राप्स्यामिदारुणम् ॥ तापंप्राप्स्यामिवाप्राप्यमहारौरवरौरवौ ॥ २७ ॥ मग्नस्यंदुःखजलधौ
 पारःप्राणवियोजनम् ॥ एकोऽपिबालकोयोऽयमासीद्वंशकरःसुतः ॥ २८ ॥ ममदेवाम्बुवेगेनमग्नःसोऽपिबलीयसा ॥
 कथंप्राणान्विमुंचामिपरायतोऽस्मिदुर्गतः ॥ २९ ॥ अथवानार्तिनाक्लिष्टोनरःपापमवेक्षते ॥ तिर्यक्तेनास्तितदुःखंन
 सिपत्रवनेतथा ॥ २३० ॥ वैतरण्यांकुतस्तादृग्यादृशंपुत्रविष्टवे ॥ सोऽहंसुतशरीरेणदीप्यमानेहुताशने ॥ ३१ ॥
 निपतिष्यामितन्वद्धिक्षन्तव्यंकुकृतंमम ॥ अनुज्ञाताचगच्छत्वंविप्रवेशमशुचिस्मिते ॥ ३२ ॥ ममवाक्यंचतन्वद्धिनि
 बोधादृतमानसा ॥ यदिदत्तंयदिहुतंगुरवोयदितोषिताः ॥ ३३ ॥ परत्रसङ्गमोभूयात्पुत्रेणसहचत्वया ॥ इहलोकेकुत
 स्त्वेतद्भविष्यतिममेद्धितम् ॥ ३४ ॥ त्वयासहममश्रेयोगमनंपुत्रमार्गणे ॥ यन्मयाहसताकिंचिद्रहस्येवाशुचिस्मिते ॥
 ॥ ३५ ॥ अश्लीलमुक्तंतत्सर्वंक्षन्तव्यंममयाचतः ॥ राजपत्नीतिगर्वेणनावज्ञेयःसतेद्विजः ॥ सर्वयत्नेनतेतोप्यःस्वामिदै
 वतवच्छुभे ॥ ३६ ॥ ॥ राजपत्न्युवाच ॥ ॥ अहमप्यत्रराजर्षेदीप्यमानेहुताशने ॥ दुःखभारासहाद्यैवसहया
 स्यामिवैत्वया ॥ ३७ ॥ सहस्वर्गंचनरकंसहंवावांहिभुंक्ष्वहेः ॥ श्रुत्वाराराजातदोवाचएवमस्तुपतिव्रते ॥ ३८ ॥ ॥ प
 क्षिणऊचुः ॥ ॥ ततःकृत्वाचितांराजाआरोप्यतनयंस्वकम् ॥ भार्ययासहितश्चासौबद्धांजलिपुटस्तदा ॥ ३९ ॥ चि
 न्तयन्परमात्मानमीशंनारायणंहरिम् ॥ हत्कोटरगुहासीनंवासुदेवंसुरेश्वरम् ॥ अनादिनिधनंब्रह्मकृष्णंपीताम्बरंशुभ
 म् ॥ २४० ॥ तस्यचिन्तयमानस्यसर्वेदेवाःसवासवाः ॥ धर्मप्रमुखतःकृत्वासमाजग्मुस्त्वरान्विताः ॥ ४१ ॥ आ
 गत्यसर्वेप्रोचुस्तेभोभोराजनशृणुप्रभो ॥ अयंपितामहःसाक्षाद्धर्मश्चभगवान्स्वयम् ॥ ४२ ॥ साध्याश्चविश्वेमरुतो

लोकपालाः सचारणाः ॥ नागाः सिद्धाः सगन्धर्वारुद्राश्चैव तथा श्विनौ ॥ ४३ ॥ एते चान्ये च बहवो विश्वामित्रस्तथैव च
विश्वत्रयेण यो मित्रं कर्तुं न शक्तिः पुरा ॥ ४४ ॥ विश्वामित्रस्तु ते मैत्रीमिष्टं चाहर्तुमिच्छति ॥ आरुरोहततः प्राप्तो धर्मः
शक्रोऽथ गाधिजः ॥ ४५ ॥ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ माराजन्साहसं कार्षीर्धर्मोऽहं त्वामुपागतः ॥ तितिक्षादमसत्याद्यैः
स्वगुणैः परितोषितः ॥ ४६ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ हरिश्चन्द्रमहाभाग प्राप्तः शक्रोऽस्मितेऽन्तिकम् ॥ त्वया सभार्यपुत्रे
ण जिता लोकाः सनातनाः ॥ ४७ ॥ आरोह त्रिदिवं राजन् भार्यापुत्रसमन्वितः ॥ सुदुष्प्रापं न रैरन्यैर्जितमात्मीयकर्मभिः ॥
॥ ४८ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ ततोऽमृतमयं वर्षमपमृत्युविनाशनम् ॥ इन्द्रः प्रासृज दाकाशाञ्चितास्थानगतः प्रभुः ॥
॥ ४९ ॥ पुष्पवर्षं च सुमहदेव दुन्दुभिनिस्वनम् ॥ ततस्ततो वर्तमाने समाजे देवसंकुले ॥ २५० ॥ समुत्तस्थौ ततः पुत्रो राज्ञ
स्तस्य महात्मनः ॥ सुकुमारतनुः सुस्थः प्रसन्नेन्द्रियमानसः ॥ ५१ ॥ ततो राजा हरिश्चन्द्रः परिष्वज्य सुतं क्षणात् ॥ स
भार्य्यः सश्रिया युक्तो दिव्यमाल्याम्बरान्वितः ॥ ५२ ॥ स्वस्थः सम्पूर्णहृदयो मुदा परमया युतः ॥ बभूव तत्क्षणादिन्द्रो भू
यश्चैनमभाषत ॥ ५३ ॥ सभार्यस्त्वं सपुत्रश्च प्राप्स्यसे सद्गतिं पराम् ॥ समारोह महाभाग निजानां कर्मणां फलैः ॥ ५४ ॥
॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ देवराजाननुज्ञातः स्वामिना श्वपचेन वै ॥ अगत्वा निष्कृतिं तस्य नारोक्ष्येऽहं सुरालयम् ॥ ५५ ॥ तवैनं
भाविनं क्लेशमवगम्यात्ममायया ॥ आत्मा श्वपाकतां नीतो दर्शितं तच्च चापलम् ॥ ५६ ॥ इन्द्र उवाच ॥ प्रार्थ्यते यत्परं स्थानं
समस्तैर्मनुजैर्भुवि ॥ तदारोह हरिश्चन्द्रस्थानं पुण्यकृतां नृणाम् ॥ ५७ ॥ हरिश्चन्द्र उवाच ॥ देवराजनमस्तु भ्यं वाक्यं चैतन्निबो
धमे ॥ प्रसादसुमुखं त्वां ब्रवीमि प्रश्रयाचितः ॥ ५८ ॥ मञ्जुलोकमयमनसः कोशलानगरे जनाः ॥ तिष्ठन्ति तानपो

मा० पु०
॥२०॥

त्याद्यकथंयास्याम्यहंदिवम् ॥ ५९ ॥ ब्रह्महत्यागुरोर्घातो गोवधः स्त्रीवधस्तथा ॥ तुल्यमेभिर्महापापं भक्त्यागेऽप्युदाह-
तम् ॥ २६० ॥ भजन्तं भक्तमत्याज्यमदुष्टं त्यजतः सुखम् ॥ नेहनामुत्र पश्यामि तस्माच्छक्रदिवं व्रज ॥ ६१ ॥ यदि ते सहि-
ताः स्वर्गं मया यान्ति सुरेश्वर ॥ ततोऽहमपियास्यामि नरकं वापितैः सह ॥ ६२ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ बहूनि पुण्यपापानि
तेषां भिन्नानि वै पृथक् ॥ कथं संघातभोग्यं त्वं भूयः स्वर्गं मवाप्स्यसि ॥ ६३ ॥ ॥ हरिश्चंद्र उवाच ॥ ॥ शक्र भुंक्ते नृपो
राज्यं प्रभावेण कुटुम्बिनाम् ॥ यजते च महायज्ञैः कर्म पौर्त्तिकरोति च ॥ ६४ ॥ तच्च तेषां प्रभावेण मया सर्वमनुष्ठितम् ॥ उपक-
र्तृन्न सन्त्यक्ष्ये तानहं स्वर्गलिप्सया ॥ ६५ ॥ तस्माद्यन्मम देवेश किंचिदस्ति सुचेष्टितम् ॥ दत्तमिष्टमथोजसं सामान्यं तैस्त-
दस्तु नः ॥ ६६ ॥ बहुकालोपभोग्यं हि फलयन्मम कर्मणः ॥ तदस्तु दिनमप्येकं तैः समं त्वत्प्रसादतः ॥ ६७ ॥ ॥ पक्षिण-
ऊचुः ॥ एवं भविष्यतीत्युक्त्वा शक्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ प्रसन्नचेता धर्मश्च विश्वामित्रश्च गाधिजः ॥ ६८ ॥ गत्वा शुनगरं सर्वे-
चातुर्वर्ण्यसमायुतम् ॥ हरिश्चंद्रस्य निकटे प्रोवाच विबुधाधिपः ॥ ६९ ॥ आगच्छंतु जनाः शीघ्रं स्वर्गलोकं सुदुर्लभम् ॥
धर्मप्रसादात्संप्राप्तं सर्वैर्युष्माभिरेव तु ॥ ७० ॥ विमानकोटिसम्बद्धं स्वर्गलोकान्महीतलम् ॥ गत्वा यो ध्याज नं प्राह दि-
वमारुह्यतामिति ॥ ७१ ॥ तदिन्द्रस्य वचः श्रुत्वा प्रीत्या तस्य च भूपतेः ॥ आनीय रोहितास्यं च विश्वामित्रो महातपाः ॥
॥ ७२ ॥ अयोध्याख्ये पुरे रम्ये सोऽभ्यर्षिच नृपात्मजम् ॥ देवैश्च मुनिभिः सिद्धैरभिषिच्य नराधिपः ॥ ७३ ॥ राज्ञा सह त-
दा सर्वे दृष्टपुष्टसुहज्जनाः ॥ सपुत्रभृत्यदासस्ते दिवमारुह्युर्जनाः ॥ ७४ ॥ पदे पदे विमानात्ते विमानमगमन्नराः ॥ तदा
संभूतहर्षोऽसौ हरिश्चन्द्रश्च पार्थिवः ॥ ७५ ॥ संप्राप्य भूतिमनुलां विमानैः समहोपतिः ॥ आसांचक्रे पुराकारेव प्रप्राका-

अ०
८

॥२०॥

रसंवृते ॥ ७६ ॥ ततस्तस्यार्द्धिमालोक्यश्लोकंतत्रोशनाजगौ ॥ दैत्याचार्योमहाभागःसर्वशास्त्रार्थितत्त्ववित् ॥ ७७ ॥
 ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ हरिश्चंद्रसमो राजानभूतो न भविष्यति ॥ यश्चैतच्छृणुयाद्भक्त्या नैरन्येण मानवः ॥ तेन वेदाः पुराणा
 निसर्वे मंत्राः सुसंग्रहाः ॥ ७८ ॥ घुष्टाः स्युः पुष्करे तीर्थे प्रयागे सिन्धुसागरे ॥ देवागारे कुरुक्षेत्रे वाराणस्यां विशेषतः ॥ ७९ ॥
 विषुवद्रहणे चैव यत्फलं जपतोलभेत् ॥ तत्फलं द्विगुणं चैव संयतात्मा शृणोति यः ॥ ८० ॥ श्रुत्वा तु पूजयेद्भक्त्या पुराणज्ञं द्विजो
 त्तमम् ॥ गोभूहिरण्ये वस्त्रे च तथैवान्नेन जैमिने ॥ ८१ ॥ येनैवं यत्कृतं पुण्यं तच्छक्यं न मयोदितुं ॥ अहोति तिक्षामाहात्म्यमहो
 दावफलं महत् ॥ यदागतो हरिश्चंद्रः पुरीं चेन्द्रत्वमाप्तवान् ॥ ८२ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं हरिश्चंद्र
 विचेष्टितम् ॥ यः शृणोति सुदुःखार्तः स सुखं महदाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ स्वर्गार्थी प्राप्नुयात् स्वर्गं पुत्रार्थी पुत्रमाप्नुयात् ॥ भार्या
 र्थी प्राप्नुयाद्भार्यां राज्यार्थी राज्यमाप्नुयात् ॥ ८४ ॥ अतः परं कथाशेषः श्रूयतां मुनिसत्तम ॥ विपाको राजसूयस्य पृथिवी
 क्षयकारणम् ॥ तद्विपाकनिमित्तं च युद्धमाडिबकं महत् ॥ ८५ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे हरिश्चंद्रोपाख्यानं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८
 ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ राज्यच्युते हरिश्चन्द्रे गते च त्रिदशालयं ॥ निश्चक्राम महातेजा जलवासात् पुरोहितः ॥ १ ॥ वसिष्ठो द्वादशा
 ब्दान्ते गङ्गापर्युषितो मुनिः ॥ शुश्राव च समस्तन्तु विश्वामित्रविचेष्टितम् ॥ २ ॥ हरिश्चन्द्रस्य नाशश्च राज्ञश्चोदारकर्मणः ॥
 चण्डालसंप्रयोगश्च भार्यातनयविक्रयम् ॥ ३ ॥ स श्रुत्वा सुमहाभागः प्रीतिमानवनीपतौ ॥ चकार कोपं तेजस्वी विश्वामित्रमृ
 षिम्प्रति ॥ ४ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मम पुत्रशतं तेन विश्वामित्रेण घातितम् ॥ तत्रापि नाभवत् क्रोधस्तादृशो यादृशोऽद्य मे
 ॥ ५ ॥ श्रुत्वा नराधिपमिमं स्वराज्यादवरोपितम् ॥ महात्मानं महाभागं देवब्राह्मणपूजकम् ॥ ६ ॥ यस्मात्स सत्यवाक्

मा०पु०
॥२१॥

शान्तःशत्रावपिविमत्सरः ॥ अनागाश्चैवधर्मात्माअप्रमत्तोमदाश्रयः ॥ ७ ॥ सपत्नीभृत्यपुत्रस्तुप्रापितोऽन्त्यांशानृपः ॥
सराज्याच्यावितोऽनेनबहुशश्चखिलीकृतः ॥ ८ ॥ तस्मादुरात्माब्रह्मद्विद्व्याज्विनामवरोपकः ॥ मच्छापोपहतोमूढःसर्व
कत्वमवाप्स्यति ॥ ९ ॥ ॥ पक्षिणऊचुः ॥ ॥ श्रुत्वाशापंमहातेजाविश्वामित्रोऽपिकौशिकः ॥ त्वमप्याडिर्भवस्वेतिप्र
तिशापमयच्छत ॥ १० ॥ अन्योन्यशापात्तौप्राप्तौतिर्यक्तंपरमद्युती ॥ वसिष्ठःसमहातेजाविश्वामित्रश्चकौशिकः ॥ ११ ॥
अन्यजातिसमायोगंगतावप्यमितौजसौ ॥ युयुधातेऽतिसंरब्धौमहाबलपराक्रमौ ॥ १२ ॥ योजनानांसहस्रेद्वेप्रमाणेना
डिरुच्छ्रितः ॥ यन्नवत्यधिकं ब्रह्मसहस्रत्रितयंबकः ॥ १३ ॥ तौतुपक्षप्रहाराभ्यामन्योन्यस्योरुविक्रमौ ॥ प्रहरन्तौभयंती
ब्रंप्रजानांचक्रतुस्तदा ॥ १४ ॥ विधूयपक्षाणिबकोरक्तोदृत्ताक्षिराहनत् ॥ आडिंसोऽप्युन्नतग्रीवोबकंपद्म्यामताडयत्
॥ १५ ॥ तयोःपक्षानिलापास्ताःप्रपेतुर्गिरयोभुवि ॥ गिरिप्रपाताभिहताचकम्पेचवसुन्धरा ॥ १६ ॥ क्षमाकम्पमानाजल
धीनुदृत्ताम्बूंश्चकारच ॥ ननामचैकपार्श्वेनपातालगमनोन्मुखी ॥ १७ ॥ केचिद्गिरिनिपातेनकेचिदंभोधिवारिणा ॥ केचि
न्महीसंचलनात्प्रययुःप्राणिनःक्षयम् ॥ १८ ॥ इतिसर्वपरित्रस्तंहाहाभूतमचेतनम् ॥ जगदासीत्सुसंभ्रांतंपर्यस्तक्षिति
मण्डलम् ॥ १९ ॥ हावत्सहाकांतशिशोप्रयाद्येषोऽस्मिसंस्थितः ॥ हाप्रियेकांतशैलोऽयंपतत्याशुपलायताम् ॥ २० ॥
इत्याकुलीकृतेलोकेसंत्रासविमुखेतदा ॥ सुरैःपरिवृतःसर्वैराजगामपितामहः ॥ २१ ॥ प्रत्युवाचचविश्वेशस्तावुभावति
कोपितौ ॥ युद्धंवां विरमत्वेतलोकाःस्वास्थ्यंत्रजन्तुच ॥ २२ ॥ शृण्वन्तावपितौवाक्यं ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ कोपामर्षस
माविष्टौयुयुधातेनतस्थतुः ॥ २३ ॥ ततःपितामहोदेवस्तंदृष्ट्वालोकसंक्षयम् ॥ तयोश्चहितमन्विच्छंस्तिर्यग्भावमपानद

अ०
९

॥२१॥

त ॥ २४ ॥ ततस्तौ पूर्वदेहस्थौ प्राह देवः प्रजापतिः ॥ व्युदस्तेतामसेभावेवसिष्ठकौशिकर्षभौ ॥ २५ ॥ जहिवत्सवसिष्ठ
 त्वं च कौशिक सत्तम ॥ तामसं भावमाश्रित्य ईदृग्युद्धं चिकीर्षितम् ॥ २६ ॥ राजसूयविपाको यं हरिचंद्रस्य भूपतेः ॥ युव
 योर्विग्रहश्चायं पृथिवीक्षयकारकः ॥ २७ ॥ नचापिकौशिक श्रेष्ठस्तस्य राज्ञोऽपराध्यति ॥ स्वर्गप्राप्तिकरो ब्रह्मनुपकार
 पदे स्थितः ॥ २८ ॥ तपोविघ्नस्य कर्तारौ कामक्रोधवशंगतौ ॥ परित्यजत भद्रं वो ब्रह्महिप्रचुरं बलम् ॥ २९ ॥ एवमुक्तौ
 ततस्तेन लज्जितौ तावुभावपि ॥ क्षमयामास तुः प्रीत्या परिष्वज्य परस्परम् ॥ ३० ॥ ततः सुरैर्वन्द्यमानो ब्रह्मालोकं नि
 जययौ ॥ वसिष्ठोऽप्यात्मनः स्थानं कौशिकोऽपि स्वमाश्रयम् ॥ ३१ ॥ एतदाडिबकं युद्धं हरिश्चन्द्रकथां तथा ॥ कथयिष्य
 न्तियेमर्त्याः सम्यक् श्रोष्यन्ति चैव ये ॥ ३२ ॥ तेषां पापापनोदं तु श्रुतं ह्येव करिष्यति ॥ न चैव विघ्नकार्याणि भविष्यन्ति क
 दाचन ॥ ३३ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे आडिबकयुद्धकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥ संशयं द्विजशार्दूलः प्रब्रूतममपृच्छतः ॥ आविर्भावतिरोभावौ भूतानां यत्र संस्थितौ ॥ १ ॥
 कथं सञ्जायते जन्तुः कथं वासविवर्धते ॥ कथं वोदरमध्यस्थस्तिष्ठत्यङ्गुनिपीडितः ॥ २ ॥ निष्क्रान्तिमुदरात् प्राप्य कथं वा
 वृद्धिमुच्छति ॥ उक्क्रान्तिकाले च कथं चिद्भावेन वियुज्यते ॥ ३ ॥ कृत्स्नो मृतस्तथा श्नाति उभे सुकृतदुष्कृते ॥ कथं ते
 च तथा तस्य फलं संपादयन्त्युत ॥ ४ ॥ कथं न जीर्यते तत्र पिण्डो कृत इवाशये ॥ स्त्रीकोष्ठे यत्र जीर्यन्ते भुक्तानि सुगुरुण्य
 पि ॥ ५ ॥ भक्ष्याणितत्र नो जन्तुर्जीर्यते कथमल्पकः ॥ कथं भोक्ता स सर्वस्य कर्मणः सुकृतस्य वै ॥ ६ ॥ एतन्मे ब्रूत सकलं
 सन्देहोक्तिविवर्जितम् ॥ तदेतत्परमं गुह्यं यत्र सुह्यन्ति जन्तवः ॥ ७ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ प्रश्नभारोऽयमतुलस्त्वया

मा०पु०
॥२२॥

जि

स्मासुनिवेशितः ॥ दुर्भाव्यः सर्वभूतानां भावाभावसमाश्रितः ॥ ८ ॥ तं शृणुष्व महाभाग यथा प्राह पितुः पुरा ॥ पुत्रः
परमधर्मात्मा सुमतिर्नामनामतः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणो भार्गवः कश्चित्सुतमाह महामतिः ॥ कृतोपनयनं शान्तं सुमतिं जडरूपि
णम् ॥ १० ॥ वेदानधीत्य सुमते यथानुक्रममादितः ॥ गुरुशुश्रूषणे व्यग्रो भैक्षान्नकृतभोजनः ॥ ११ ॥ ततो गार्हस्थ्यमा
स्थाय चेष्टाय ज्ञाननुत्तमान् ॥ इष्टमुत्पादयापत्यमाश्रयेथावनंततः ॥ १२ ॥ वनस्थश्च ततो वत्सपरिव्राट् निष्परिग्रहः ॥ एव
माप्स्यसितं ब्रह्म यत्र गत्वानशोचसि ॥ १३ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ इत्येवमुक्तो बहुशो जडत्वात् प्राह किञ्चन ॥ पिता पितं सुब
हुशः प्राह प्रीत्या पुनः पुनः ॥ १४ ॥ इति पित्रा सुतस्नेहात्प्रलोभि मधुराक्षरम् ॥ स चोद्यमानो बहुशः प्रहस्येदमथाब्रवीत् ॥ १५ ॥
तातैतद्बहुशोभ्यस्तं यत्त्वया द्योपदिश्यते ॥ तथैवान्यानि शास्त्रानि शिल्पानि विविधानि च ॥ १६ ॥ जन्मनामयुतं साग्रं मम स्मृ
तिपथंगतम् ॥ उत्पन्नज्ञानबोधस्य वेदैः किमेप्रयोजनम् ॥ निर्वेदाः परितोषाश्च क्षयबुद्ध्युदये रताः ॥ १७ ॥ शत्रुमित्रकल
त्राणां वियोगाः सङ्गमास्तथा ॥ मातरो विविधा दृष्टाः पितरो विविधास्तथा ॥ १८ ॥ अनुभूतानि सौख्यानि दुःखानि च सह
स्रशः ॥ बान्धवा बहवः प्राप्ताः पितरश्च पृथग्विधाः ॥ १९ ॥ विष्णुमूत्रपिच्छले स्त्रीणां तथा कोष्ठे मयोषितम् ॥ पीडाश्च सुभृशं प्राप्ता
रोगाणां सहस्रशः ॥ २० ॥ गर्भदुःखान्यनेकानि बालत्वे यौवने तथा ॥ वृद्धतायां तथा क्षान्तानि सर्वाणि संस्मरे ॥ २१ ॥
ब्राह्मणक्षत्रियविशं शूद्राणां आपियोनिषु ॥ पुनश्च पशुकीटानां मृगाणामथ पक्षिणाम् ॥ २२ ॥ तथैव राजभृत्यानां राज्ञां
चाहवशालिनाम् ॥ समुत्पन्नोऽस्मि मेहेषु तथैव तबवेक्षमनि ॥ २३ ॥ भृत्यतां दासतां चैव गतोऽस्मि बहुशो नृणाम् ॥ स्वामि
त्वमीश्वरत्वं च दरिद्रत्वं तथागतः ॥ २४ ॥ हतं मया हतश्चान्यैर्हतं मेघाति तं तथा ॥ दत्तं ममान्यैरन्येभ्यो मया दत्तमनेकशः ॥

अ०
१०

॥२२॥

॥ २५ ॥ पितृमातृसुहृद्भ्रातृकलत्रादिकृतेन च ॥ तुष्टोऽसकृत्तथोदन्यमश्रुधौताननोगतः ॥ २६ ॥ एवं संसारचक्रेऽस्मिन्
 भ्रमतातातसङ्कुटे ॥ ज्ञानमेतन्मया प्राप्तं मोक्षसम्प्राप्तिकारकम् ॥ २७ ॥ विज्ञाते यत्र सर्वोऽयमृग्यजुः सामसंज्ञितः ॥
 क्रियाकलापो विगुणो न सम्यक्प्रतिभाति मे ॥ २८ ॥ तस्मादुत्पन्नबोधस्य वेदैः किमेप्रयोजनम् ॥ गुरुविज्ञानतृप्तस्य निरी
 हस्य सदात्मनः ॥ २९ ॥ षट्प्रकारक्रियादुःखसुखहर्षरसैश्च यत् ॥ गुणैश्च वर्जितं ब्रह्मतत्प्राप्स्यामि परंपदम् ॥ ३० ॥ रस
 हर्षभयो द्वे गक्रोधामर्षजवागुरा ॥ विज्ञातानृमृगग्राहिसंघपाशशताकुला ॥ ३१ ॥ तस्माद्यास्याम्यहं तात त्यक्त्वे मां
 दुःखसन्ततिम् ॥ त्रयीधर्ममधर्माभ्यां किं पापफलसन्निभम् ॥ ३२ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हर्षविस्मय
 गद्गदम् ॥ पिता प्राह महाभागः स्वसुतं हृष्टमानसः ॥ ३३ ॥ ॥ पितो वाच ॥ ॥ किमेतद्वदसे वत्स कुतस्ते ज्ञानसम्भवः ॥
 केन ते जडता पूर्वमिदानीं च प्रबुद्धता ॥ ३४ ॥ किन्नुशापविकारोऽयं मुनिदेव कृतस्तव ॥ यत्ते ज्ञानं तिरोभूतमाविर्भावमुपाग
 तम् ॥ ३५ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ शृणु तात यथावृत्तं ममेदं सुखदुःखदम् ॥ यश्चाह मास मन्यस्मि जन्मन्यस्मत्परन्तु यत् ॥
 ॥ ३६ ॥ अहमासं पुरा विप्रो न्यस्तात्मा परमात्मनि ॥ आत्मविद्याविचारेषु परां निष्ठामुपागतः ॥ ३७ ॥ स ततं योगयुक्तस्य स
 तताभ्याससङ्गमात् ॥ सत्संयोगात्स्वस्वभावाद्भिचारविधिशोधनात् ॥ ३८ ॥ तस्मिन्नेव पराप्रीतिर्ममासीद्युंजतः सदा ॥
 आचार्यतां च संप्राप्तः शिष्यसन्देहहृत्तमः ॥ ३९ ॥ ततः कालेन महता ऐकान्तिकमुपागतः ॥ अज्ञानाकृष्टसद्भावो
 विपन्नश्च प्रमादतः ॥ ४० ॥ उत्क्रान्तिकालादारभ्य स्मृतिलोपो न मेऽभवत् ॥ यावदब्दंगतं चैव जन्मनां स्मृतिमागतम् ॥
 ॥ ४१ ॥ पूर्वाभ्यासेन तेनैव सोऽहं तात जितेन्द्रियः ॥ यतिष्यामि तथा कर्तुं न भविष्ये यथा पुनः ॥ ४२ ॥ ज्ञानदानफलं त्येतद्य

मा०पु०
॥२३॥

जातिस्मरणंमम ॥ नद्येतत्प्राप्यतेतातत्रयीधर्माश्रितैर्नरैः ॥ ४३ ॥ सोऽहंपूर्वाश्रमादेवनिष्ठाधर्ममुपाश्रितः ॥ एका
न्तित्वमुपागम्ययतिष्याम्यात्ममोक्षणे ॥ ४४ ॥ तद्ब्रूहि त्वंमहाभागयत्तेसांशयिकंहृदि ॥ एतावतापितेप्रोतिमुत्पाद्यानृ
प्यमाप्नुयाम् ॥ ४५ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ पिताप्राहततःपुत्रंश्रद्धतत्तस्यतद्वचः ॥ भवतायद्वयंपृष्टाः संसारग्रहणाश्र
यम् ॥ ४६ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ शृणुतातयथातत्त्वमनुभूतंमयाऽसकृत् ॥ संसारचक्रमजरंस्थितिर्यस्यनविद्यते ॥ ४७ ॥
सोऽहंवदामितेसर्वतवैवानुज्ञयापितः ॥ उत्क्रान्तिकालादारभ्ययथानान्योवदिष्यति ॥ ४८ ॥ ऊष्माप्रकुपितःकायेती
ब्रवायुसमीरितः ॥ भिनत्तिमर्मस्थानानिदीप्यमानो निरिन्धनः ॥ ४९ ॥ उदानोनामपवनस्ततश्चोर्ध्वं प्रवर्तते ॥ भुक्ताना
मम्बुभक्ष्याणामधोगतिनिरोधकृत् ॥ ५० ॥ ततोयेनाम्बुदानानिकृतान्यन्नरसास्तथा ॥ दत्ताःसतस्यआल्हादमापदिप्र
तिपद्यते ॥ ५१ ॥ अन्नानियेनदत्तानिश्रद्धापूतेनचेतसा ॥ सोऽपितृप्तिमवाप्नोतिविनाप्यन्नेनवैतदा ॥ ५२ ॥ येनानृतानि
नोक्तानिप्रीतिभेदःकृतोनच ॥ आस्तिकःश्रद्धधानश्चससुखंमृत्युमृच्छति ॥ ५३ ॥ देवब्राह्मणपूजायांयेस्तानोनसूयवः ॥
शुक्लावदान्याह्रीमन्तस्तेनराःसुखमृत्यवः ॥ ५४ ॥ योनकामान्नसंरम्भान्नद्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ॥ यथोक्तकारीसौम्यश्चससु
खंमृत्युमृच्छति ॥ ५५ ॥ अवारिदायिनोदाहंक्षुधांचानन्नदायिनः ॥ प्राप्नुवन्तिनराःकालेतस्मिन्मृत्यावुपस्थिते ॥ ५६ ॥
शीतंजयन्तिधनदास्तापंचन्दनदायिनः ॥ प्राणघ्नीवेदनांकष्टांयेचानुद्वेगकारिणः ॥ ५७ ॥ मोहाज्ञानप्रदातारःप्राप्नुवन्ति
महद्भयम् ॥ वेदनाभिरुदग्राभिःप्रपीड्यन्तेऽधमानराः ॥ ५८ ॥ कूटसाक्षीमृषावादीयश्चासदनुशास्तिवै ॥ तेमोहमृत्यवः

अ०
१०

॥२३॥

सर्वेतथान्येवेदनिन्दकाः ॥ ५९ ॥ विभीषणाः पूतिगन्धाः कूटमुद्गरपाणयः ॥ आगच्छन्ति दुरात्मानो यमस्य पुरुषास्तदा ॥
 ॥ ६० ॥ प्राप्तेषु दृक्पथं तेषु जायते तस्य वेपथुः ॥ क्रन्दत्यविरतं सोऽथ भ्रातृमातृसुतानथ ॥ ६१ ॥ सास्यवागस्फुटातातए
 कवर्णाविभाव्यते ॥ दृष्टिश्च भ्राम्यते त्रासाच्छासाच्छुष्यत्यथाननम् ॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वश्वासान्वितः सोऽथ दृष्टिभङ्गसमन्वितः
 ॥ ततः स वेदनाविष्टस्तच्छरीरं विमुञ्चति ॥ ६३ ॥ वाय्वग्रसारी तद्रूपदेहमन्यत्प्रपद्यते ॥ तत्कर्मजं यातनार्थं न मातृपितृस
 म्भवम् ॥ तत्प्रमाणवयोवस्थासंस्थानैः प्राग्भवं यथा ॥ ६४ ॥ ततो दूतो यमस्याशुपाशैर्बध्नाति दारुणैः ॥ दण्डप्रहारसंभ्रा
 न्तं कर्षते दक्षिणां दिशम् ॥ ६५ ॥ कुशकण्टकवल्मीकशंकुपाषाणकर्कशे ॥ तथा प्रदीप्तज्वलने क्वचिच्छ्वशतोत्कटे ॥ ६६ ॥
 प्रदीप्तादित्यतस्तेन दह्यमाने तदंशुभिः ॥ कृष्यते यमदूतैश्चाशिवासन्नादभीषणैः ॥ ६७ ॥ विकृष्यमाणस्तैर्घोरैर्भक्ष्यमाणः
 शिवाशतैः ॥ प्रयाति दारुणे मार्गे पापकर्माय मक्षयम् ॥ ६८ ॥ छत्रोपानत्प्रदातारो ये च वस्त्रप्रदानराः ॥ ते यान्ति मनु
 जामार्गं तं सुखेन तथान्नदाः ॥ ६९ ॥ विमानैः सोऽज्ज्वलैर्याति भूमिदानप्रदानराः ॥ एवं क्लेशाननुभवन्नवशः पापपीडि
 तः ॥ नीयते द्वादशाहेन धर्मराजपुरं नरः ॥ ७० ॥ कलेवरे दह्यमाने महान्तं दाहमृच्छति ॥ ताड्यमाने तथैवार्तिं छिद्यमाने
 च दारुणाम् ॥ ७१ ॥ छिद्यमाने चिरतरं जन्तुर्दुःखमवाप्नुते ॥ स्वेन कर्मविपाकेन देहान्तरगतोऽपि सन् ॥ ७२ ॥ तत्र य
 हान्धवास्तोयं प्रयच्छन्ति तिलैः सह ॥ यच्च पिण्डं प्रयच्छन्ति नीयमानस्तदश्नुते ॥ ७३ ॥ तैलाभ्यङ्गो बान्धवानामङ्गसं
 वाहनं च यत् ॥ तेन चाप्याय्यते जन्तुर्यच्चाश्नन्ति स्वबान्धवाः ॥ ७४ ॥ भूमौ स्वपद्भिर्नात्यन्तं क्लेशमाप्नोति बान्धवैः ॥ दा
 नं ददद्भिश्च तथा जन्तुराप्याय्यते मृतः ॥ ७५ ॥ नीयमानः स्वकंगेहं द्वादशाहं स पश्यति ॥ उपभुङ्क्ते तथा दत्तं तोयपिण्डा

मा० पु०
॥२४॥

जा

दिकंभुवि ॥ ७६ ॥ द्वादशाहात्परंघोरमावासंभीषणाकृतिम् ॥ याम्यंपश्यत्यथोजन्तुःकृष्यमाणःपुरंततः ॥ ७७ ॥
गतमात्रोऽतिरक्ताक्षंभिन्नाञ्जनचयप्रभम् ॥ मृत्युकालान्तकादीनामध्येपश्यतिवैयमम् ॥ ७८ ॥ दंष्ट्राकरालवदनं
भ्रुकुटीदारुणाकृतिम् ॥ विरूपैर्भीषणैर्वक्त्रैर्वृतं व्याधिशतैः प्रभुम् ॥ ७९ ॥ दण्डासक्तं महाबाहुं पाशहस्तं सुभैरवम् ॥
तन्निर्दिष्टांततोयातिगतिं जन्तुः शुभाशुभम् ॥ ८० ॥ रौरवेकूटसाक्षीतुयातियश्चानृतीनरः ॥ ब्रह्मघ्नश्चमयादष्टोगोघ्नश्च
पितृघातकः ॥ ८१ ॥ क्षेत्रदारापहारी च सीमानिक्षेपहारकः ॥ गुरुपत्न्यभिगामी च कन्यागामी तथैव च ॥ ८२ ॥ तस्य स्वरूपं
गदतोरौरवस्य निशामय ॥ योजनानां सहस्रे द्वे रौरवो हि प्रमाणतः ॥ जानुमात्रप्रमाणश्च ततः श्वध्रुः सुदुस्तरः ॥ ८३ ॥
तत्राङ्गारचयोपेतं कृतं च धरणी समम् ॥ चाज्ज्वल्यमानस्तोत्रेण तापिताङ्गारभूमिना ॥ ८४ ॥ तन्मध्ये पापकर्माणं विमुंचन्ति
यमानुगाः ॥ सदल्यमानस्तोत्रेण वह्निना तत्र धावति ॥ ८५ ॥ पदे पदे च पादोऽस्य शीर्यते जीर्यते पुनः ॥ अहोरात्रेणोद्धरणं
पादन्यासं च गच्छति ॥ ८६ ॥ एवं सहस्रमुत्तोर्यो योजनानां विमुच्यते ॥ ततोऽन्यत्पापशुद्धयर्थं तादृङ् निरयमृच्छति ॥ ८७ ॥
॥ ततः सर्वेषु निस्तीर्णः पापीतिर्यक्त्वमश्नुते ॥ कृमिकीटपतङ्गेषु श्वापदे मशकादिषु ॥ ८८ ॥ गत्वा गजद्रुमाद्येषु गोष्वश्वेषु
तथैव च ॥ अन्यासु चैव पापासु दुःखदासु च योनिषु ॥ ८९ ॥ मानुष्यं प्राप्य कुब्जो वा कुत्सितो वा मनोऽपि वा ॥ चण्डालपुल्क
साद्यासु नरो योनिषु जायते ॥ ९० ॥ अवशिष्टेन पापेन पुण्येन च समन्वितः ॥ ततश्चारोहणीं जातिं शूद्रवैश्यनृपादिकाम् ॥ ९१ ॥
विप्रदेवेन्द्रताञ्चापि कदाचिदवरोहणीम् ॥ एवन्तु पापकर्माणो नरकेषु पतन्त्यधः ॥ ९२ ॥ यथा पुण्यकृतो यान्ति तन्मे निगद
तः शृणु ॥ ते यमेन विनिर्दिष्टां यान्ति पुण्यां गतिं नराः ॥ ९३ ॥ प्रगीतगन्धर्वगणैः प्रवृत्ताप्सरसांगणैः ॥ हारनपरमाधर्यः

अ०
१०

॥२४॥

शोभितान्युत्तमानिच ॥ ९४ ॥ प्रयान्त्याशुविमानानिनानादिव्यस्त्रगुज्ज्वलाः ॥ तस्माच्चप्रच्युताराज्ञामन्येषांचमहा
 त्मनाम् ॥ ९५ ॥ जायन्तेचकुलेतत्रसदृत्तपरिपालकाः ॥ भोगान्संप्राप्नुवन्त्यग्यांस्ततोयान्त्यूर्ध्वमन्यथा ॥ ९६ ॥
 अवरोहणीञ्चसम्प्राप्यपूर्ववद्यान्तिमानवाः ॥ एतत्तेसर्वमारुह्यातंयथाजन्तुर्विपद्यते ॥ अतःशृणुष्वविप्रर्षेयथागर्भंप्रप
 द्यते ॥ ९७ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ पुत्रउवाच ॥ निषेकंमानवंस्त्रीणांबीजंप्रोक्तंरजस्यथ ॥ विमुक्तमात्रोनरकात्स्वर्गाद्वापिप्रपद्यते ॥ १ ॥ तेनाभिभूतंतत्स्थै
 र्ययातिबीजद्वयंपितः ॥ कललत्वंबुद्बुदत्वंततःपेशित्वमेवच ॥ २ ॥ पेश्यास्तथायथाबीजादंकुरादिसमुद्भवः ॥ अङ्गानां
 चतथोत्पत्तिःपंचानामनुभागशः ॥ ३ ॥ उपाङ्गान्यंगुलीनेत्रनासास्यश्रवणानिच ॥ प्ररोहंयान्तिचाङ्गेभ्यस्तद्वत्तेभ्योनखा
 दिकम् ॥ ४ ॥ त्वचिरोमाणिजायन्तेकेशाश्चैवततःपरम् ॥ समंसमृद्धिमायातितेनैवोद्भवकोशकः ॥ ५ ॥ नारिकेलफलं
 यद्वत्सकोशंवृद्धिमृच्छति ॥ तद्वत्प्रयात्यसौवृद्धिसकोशोऽधोमुखःस्थितः ॥ ६ ॥ तलेतुजानुपार्श्वाभ्यांकरौन्यस्यसवर्द्धते ॥
 अंगुष्ठौचोपरिन्यस्तौजान्वोरग्रेतथांगुली ॥ ७ ॥ जानुपृष्ठेतथानेत्रेजानुमध्येचनासिका ॥ स्फिंचौपार्शिणद्वयस्थेचबाहु
 जंघेबहिःस्थिते ॥ ८ ॥ एवंवृद्धिक्रमाद्यातिजन्तुःस्त्रोगर्भसंस्थितः ॥ अन्यसत्त्वोदरेजन्तोऽर्यथारूपंतथास्थितिः ॥ ९ ॥
 काठिन्यंमग्निनायातिभुक्तपीतेनजीवति ॥ पुण्यापुण्याश्रयमयीस्थितिर्जन्तोस्तथोदरे ॥ १० ॥ नाडीचाप्यायनीनाम
 नाभ्यांतस्यनिबध्यते ॥ स्त्रीणांतथान्त्रशुषिरेसानिबद्धोपजायते ॥ ११ ॥ क्रामन्तिभुक्तपीतानिस्त्रीणांगर्भोदरेयथा ॥

तैराप्यायितदेहोऽसौजन्तुर्वृद्धिमुपैतिवै ॥ १२ ॥ स्मृतितंत्रस्यप्रयान्त्यस्यबह्व्यः संसारभूमयः ॥ ततोनिर्वेदमायातिपीड्य
मानइतस्ततः ॥ १३ ॥ पुनर्नैवंकरिष्यामिमुक्तमात्रइहोदरात् ॥ तथातथायतिष्यामिगर्भेनाप्स्याम्यहंयथा ॥ १४ ॥
इतिचिन्तयतेस्मृत्वाजन्मदुःखशतानिवै ॥ यानिपूर्वानुभूतानिदैवभूतानियानिवै ॥ १५ ॥ ततःकालक्रमाजन्तुःपरिवर्त
त्यधोमुखः ॥ नवमेदशमेवापिमासिसञ्जायतेततः ॥ १६ ॥ निष्क्राम्यमाणोऽशतेनप्राजापत्येनपीड्यते ॥ निष्क्राम्यते
चविलपनूहदिदुःखनिपीडितः ॥ १७ ॥ निष्क्रान्तश्चोदरान्मूर्च्छामसत्यांप्रतिपद्यते ॥ प्राप्नोतिचेतनांचासौवायुस्पर्श
समन्वितः ॥ १८ ॥ ततस्तवैष्णवीमायासमास्कन्दतिमोहिनी ॥ तयाविमोहितात्मासौज्ञानभ्रंशमवाप्नुते ॥ १९ ॥ अ
ष्टज्ञानोबालभावंततोजन्तुःप्रपद्यते ॥ ततःकौमारकावस्थांयौवनंवृद्धतामपि ॥ २० ॥ पुनश्चमरणंतद्वज्जन्मचाप्नोतिमा
नवः ॥ ततःसंसारचक्रेस्मिन्भ्राम्यतेघटियन्त्रवत् ॥ २१ ॥ कदाचित्स्वर्गमाप्नोतिकदाचिन्निरयंनरः ॥ निरयंचैवस्व
र्गंचकदाचिन्नमृतोऽश्नुते ॥ २२ ॥ कदाचिदत्रैवपुनर्जातःस्वंकर्मसोऽश्नुते ॥ कदाचिद्भुक्तकर्माचमृतःस्वलपेनगच्छति ॥
॥ २३ ॥ कदाचिदल्पैश्चततोजायतेत्रशुभाशुभैः ॥ स्वर्लोकेनरकेवापिभुक्तप्रायोद्विजोत्तम ॥ २४ ॥ नरकेषुमहदुःखमेतद्य
त्स्वर्गवासिनः ॥ दृश्यन्तेतातमोदन्तेपात्यमानाश्चनारकाः ॥ २५ ॥ स्वर्गेपिदुःखमतुलंयदारोहणकालतः ॥ प्रभृत्यहं
पतिष्यामीत्येतन्मनसिवर्तते ॥ २६ ॥ नरकांश्चैवसंप्रेक्ष्यमहदुःखमवाप्यते ॥ एतांगतिमहंगंतेत्यहर्निशमनिर्वृतः ॥ २७ ॥
गर्भवासेमहदुःखंजायमानस्ययोनितः ॥ जातस्यबालभावेचवृद्धत्वेदुःखमेवच ॥ २८ ॥ कामेर्ष्याक्रोधसम्बन्धंयौवनं
चातिदुःसहम् ॥ दुःखप्रायावृद्धताचमरणेदुःखमुत्तमम् ॥ २९ ॥ कृष्यमाणश्चयाम्यैश्चनरकेषुचपात्यतः ॥ पुनश्चगर्भो

जन्माथमरणंनरकस्तथा ॥ ३० ॥ एवंसंसारचक्रेस्मिञ्जन्तवोघटियन्त्रवत् ॥ भ्राम्यन्तप्राकृतबन्धबद्धाविध्यन्तिचास
कृत् ॥ ३१ ॥ नास्तितातसुखंकिंचिदत्रदुःखशताकुले ॥ तस्मान्मोक्षाययतताकथंसेव्यामयात्रयी ॥ ३१ ॥ इतिश्री
मार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ साधुवत्सत्वयाख्यातंसंसारगह
नंपरम् ॥ ज्ञानप्रदानसंभूतंसमाश्रित्यमहाफलम् ॥ १ ॥ तत्रतेनरकाःसर्वेयथावैरौरवस्तथा ॥ वर्णितास्तान्समाचक्ष्व
विस्तरेणमहामते ॥ २ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ रौरवस्तेसमाख्यातःप्रथमंनरकोमया ॥ महारौरवसंज्ञंतुभृणुष्वनरकं
पितः ॥ ३ ॥ अगम्यागमनेयेचअभक्ष्यभक्षणेरताः ॥ मित्रद्रोहकराश्चैवस्वामिविश्रंभघातकाः ॥ ४ ॥ परदाररता
श्चैवस्वदारपरिवर्जिनः ॥ मार्गभंगकरायेचतडागारामभेदकाः ॥ ५ ॥ एतेन्येचदुराचारादत्यन्तेतत्रकिंकरैः ॥ योजना
नांसहस्राणिसप्तपंचसमन्ततः ॥ तत्रताम्रमयीभूमिरधस्तस्यहुताशनः ॥ ६ ॥ तत्तापतप्तासासर्वाप्रोद्यद्विद्युत्समप्र
भा ॥ विभाव्यतिमहारौद्रादर्शनस्पर्शनादिषु ॥ ७ ॥ तस्यांबद्धःकराभ्यांचपद्भ्यांचैवयमानुगैः ॥ मुच्यतेपापकृन्मध्ये
लुठ्यमानःसगच्छति ॥ ८ ॥ काकैर्बकैर्दूकैर्दूकैश्चिकैर्मशकैस्तथा ॥ भक्ष्यमाणस्तथागृध्रैर्द्रुतंमार्गैर्विकृष्यते ॥ ९ ॥
दत्यमानःपितर्मातर्भातस्तातेतिचाकुलः ॥ वदत्यसकृदुद्विग्नो नशान्तिमधिगच्छति ॥ १० ॥ एवंतस्मान्नरैर्मोक्षोद्यति
क्रान्तैरवाप्यते ॥ वर्षायुतायुतैःपाप्यैःकृतंदुष्टबुद्धिभिः ॥ ११ ॥ तथान्यस्तुतमोनामसोऽतिशीतःस्वभावतः ॥ महारौ
रववद्दीर्घस्तथातितमसावृतः ॥ १२ ॥ गोवधश्चकृतोयेनभ्रातृणांघातएवच ॥ अबन्बालघातीचनीयतेशीतसंकरे ॥
॥ १३ ॥ शीतार्त्तास्तत्रधावन्तिनरास्तमसिदारुणे ॥ परस्परंसमासाद्यपरिरभ्याश्रयन्तिच ॥ १४ ॥ दन्तास्तेषांचभ

मा० पु०
॥ २५ ॥

तैराप्यायितदेहोऽसौ जन्तुर्द्विमुपैति वै ॥ १२ ॥ स्मृतितंत्रस्य प्रयान्त्यस्य बह्वयः संसारभूमयः ॥ ततो निर्वेदमायाति पीडय
मान इतस्ततः ॥ १३ ॥ पुनर्नैवं करिष्यामि मुक्तमात्र इहोदरात् ॥ तथा तथा यतिष्यामि गर्भनाप्स्याम्यहं यथा ॥ १४ ॥
इति चिन्तयते स्मृत्वा जन्मदुःखशतानि वै ॥ यानि पूर्वानुभूतानि दैवभूतानि यानि वै ॥ १५ ॥ ततः कालक्रमाज्जन्तुः परिवर्त
त्यधो मुखः ॥ नवमे दशमे वापि मासि सञ्जायते ततः ॥ १६ ॥ निष्क्राम्यमाणो वातेन प्राजापत्येन पीड्यते ॥ निष्क्राम्यते
च विलपन् हृदि दुःखनिपीडितः ॥ १७ ॥ निष्क्रान्तश्चोदरान्मुच्छामसह्यां प्रतिपद्यते ॥ प्राप्नोति चेतनां चासौ वायुस्पर्श
समन्वितः ॥ १८ ॥ ततस्तैवैष्णवीमाया समास्कन्दति मोहिनी ॥ तया विमोहितात्मा सौज्ञानभ्रंशमवाप्नुते ॥ १९ ॥ भ्र
ष्टज्ञानो बालभावं ततो जन्तुः प्रपद्यते ॥ ततः कौमारकावस्थां यौवनं वृद्धतामपि ॥ २० ॥ पुनश्च मरणं तद्वज्जन्मचाप्नोति मा
नवः ॥ ततः संसारचक्रे स्मिन् भ्राम्यते घटियन्त्रवत् ॥ २१ ॥ कदाचित्स्वर्गमाप्नोति कदाचिन्निरयं नरः ॥ निरयं चैव स्व
र्गं च कदाचिन्मृतोऽश्नुते ॥ २२ ॥ कदाचिदत्रैव पुनर्जातः स्वं कर्म सोऽश्नुते ॥ कदाचिद्भुक्तकर्माचमृतः स्वल्पेन गच्छति ॥
॥ २३ ॥ कदाचिदल्पैश्च ततो जायते त्रिशुभाशुभैः ॥ स्वर्लोके नरके वापि भुक्तप्रायो द्विजोत्तम ॥ २४ ॥ नरकेषु महदुःखमेतद्य
त्स्वर्गवासिनः ॥ दृश्यन्ते तात मोदन्ते पात्यमानाश्च नारकाः ॥ २५ ॥ स्वर्गेऽपि दुःखमनुलंघ्य दारोहणकालतः ॥ प्रभृत्यहं
पतिष्यामीत्येतन्मनसि वर्तते ॥ २६ ॥ नरकांश्चैव संप्रेक्ष्य महदुःखमवाप्यते ॥ एतां गतिमहं गंत्यहं निश्चयमनिर्वृतः ॥ २७ ॥
गर्भवासे महदुःखं जायमानस्य यो नितः ॥ जातस्य बालभावे च वृद्धत्वे दुःखमेव च ॥ २८ ॥ कामेऽप्याक्रोधसम्बन्धं यौवनं
चातिदुःसहम् ॥ दुःखप्राया वृद्धता च मरणे दुःखमुत्तमम् ॥ २९ ॥ कृष्यमाणश्च याम्यैश्च नरकेषु च पात्यतः ॥ पुनश्च गर्भो

अ०
११

॥ २५ ॥

जन्माथमरणंनरकस्तथा ॥ ३० ॥ एवंसंसारचक्रेस्मिञ्जन्तवोघटियन्त्रवत् ॥ भ्राम्यन्तेप्राकृतैर्बन्धैर्बद्धावध्यन्तिचास
कृत् ॥ ३१ ॥ नास्तितातसुखंकिंचिदत्रदुःखशताकुले ॥ तस्मान्मोक्षाययतताकथंसेव्यामयात्रयी ॥ ३१ ॥ इतिश्री
मार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ साधुवत्सत्वयाख्यातंसंसारगह
नंपरम् ॥ ज्ञानप्रदानसंभूतंसमाश्रित्यमहाफलम् ॥ १ ॥ तत्रतेनरकाःसर्वेयथावैरौरवस्तथा ॥ वर्णितास्तान्समाचक्ष्व
विस्तरेणमहामते ॥ २ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ रौरवस्तेसमाख्यातःप्रथमंनरकोमया ॥ महारौरवसंज्ञंतुशृणुष्वनरकं
पितः ॥ ३ ॥ अगम्यागमनेयेचअभक्ष्यभक्षणेस्ताः ॥ मित्रद्रोहकराश्चैवस्वामिविश्रंभघातकाः ॥ ४ ॥ परदारस्ता
श्चैवस्वदारपरिवर्जिनः ॥ मार्गभंगकरायेचतडागारामभेदकाः ॥ ५ ॥ एतेन्येचदुराचारादत्यन्तेतत्रकिंकरैः ॥ योजना
नांसहस्राणिसप्तपंचसमन्ततः ॥ तत्रताम्रमयीभूमिरधस्तस्यहुताशनः ॥ ६ ॥ तत्तापतप्तासासर्वाप्रोद्यद्विद्युत्समप्र
भा ॥ विभाव्यतिमहारौद्रादर्शनस्पर्शनादिषु ॥ ७ ॥ तस्यांबद्धःकराभ्यांचपद्भ्यांचैवयमानुगैः ॥ मुच्यतेपापकृन्मध्ये
लुठ्यमानःसगच्छति ॥ ८ ॥ काकैर्बकैर्दूकैर्लूकैर्दृष्टिश्चैर्मशकैस्तथा ॥ भक्ष्यमाणस्तथागृध्रैर्दुर्तमार्गेविकृष्यते ॥ ९ ॥
दत्यमानःपितर्मातर्भ्रातस्तातेतिचाकुलः ॥ वदत्यसकृदुद्विग्नो नशान्तिमधिगच्छति ॥ १० ॥ एवंतस्मान्नरैर्मोक्षोत्थति
क्रान्तैरवाप्यते ॥ वर्षायुतायुतैःपापयैःकृतंदुष्टबुद्धिभिः ॥ ११ ॥ तथान्यस्तुतमोनामसोऽतिशीतःस्वभावतः ॥ महारौ
खवदीर्घस्तथातितमसावृतः ॥ १२ ॥ गोवधश्चकृतोयेनभ्रातृणांघातएवच ॥ अबलबालघातीचनीयतेशीतसंकरे ॥
॥ १३ ॥ शीतार्त्तास्तत्रधावन्तिनरास्तमसिदारुणे ॥ परस्परंसमासाद्यपरिरभ्याश्रयन्तिच ॥ १४ ॥ दन्तास्तेषांचभ

मा० पु०
॥२६॥

ज्यन्तेशीतार्तिपरिकम्पिताः ॥ क्षुत्तृष्णाप्रबलास्तत्रतथैवान्येऽप्युपद्रवाः ॥ १५ ॥ हिमखण्डवहोवायुर्भिनत्त्यस्थोनिदा
रुणः ॥ मज्जासृग्नलितंतस्मादश्रुवन्तिक्षुधान्विताः ॥ १६ ॥ लेलित्यमानाभ्राम्यन्तेपरस्परसमागमे ॥ एतत्रापिसु
महान्क्लेशस्तमसिमानवैः ॥ १७ ॥ प्राप्यतेब्राह्मणश्रेष्ठयावदुष्कृतसंक्षयः ॥ निकृन्तनइतिख्यातस्ततोऽन्योनरकोत्तमः
॥ १८ ॥ तस्मिन्कुलालचक्राणिभ्राम्यन्त्यविरतंपितः ॥ अदृष्टं दृष्टवद्भूयादश्रुतं श्रुतमेव च ॥ १९ ॥ एकाक्षरंगुरुं यस्तु
दुराचारो न मन्यते ॥ न शृणोति गुरोर्वाक्यं शास्त्रवाक्यं तथैव च ॥ २० ॥ एते प्रापादुराचारास्तत्रैर्यमपूरुषैः ॥ तेष्व
रोप्यनिकृत्यन्ते कालसूत्रेण मानवाः ॥ २१ ॥ यमानुगांगुलिस्थेन आपादतलमस्तकम् ॥ न चैषां जीवितध्वंशो जायते
द्विजसत्तम ॥ २२ ॥ छिन्नानितेषां शतशः खण्डान्यैक्यं व्रजन्ति च ॥ एवं वर्षसहस्राणि छिद्यन्ते पापकर्मिणः ॥ २३ ॥
तावद्यावदशेषैवैतत्पापं हि क्षयंगतम् ॥ अप्रतिष्ठं च नरकं शृणुष्व गदतो मम ॥ २४ ॥ यत्र स्थैर्नारैर्कैदुःखमसत्यमनुभूयते ॥
स्वधर्मरतविप्राणां विघ्नं यस्तु समाचरेत् ॥ २५ ॥ सबद्धैर्दारुणैः पाशैर्नीयते च क्रसंकरैः ॥ तान्येव तत्र चक्राणि घटी यन्त्रा
णि चान्यतः ॥ २६ ॥ दुःखस्य हेतुभूतानि पापकर्मकृतां नृणाम् ॥ चक्रेष्वारोपिताः केचिद्भ्राम्यन्ते तत्र मानवाः ॥ २७ ॥
यावद्वर्षसहस्राणि न तेषां स्थिति रन्तरा ॥ घटीयंत्रेषु चैवान्यो बद्धस्तो ये यथा घटी ॥ २८ ॥ भ्राम्यन्ते मानवारक्तमुद्गिरन्तः
पुनः पुनः ॥ अन्त्रैर्मुखे विनिष्क्रान्तैर्नेत्रैर्ग्रावलम्बिभिः ॥ २९ ॥ दुःखानिते प्राप्नुवन्ति यान्यसत्त्वानि जन्तुभिः ॥ अ
सिपत्रवनं नाम नरकं शृणु चापरम् ॥ ३० ॥ यो जनानां सहस्रं यो ज्वलदग्न्यास्तृतावनिः ॥ ब्रह्मचारिव्रतानां च तपसां वि
घ्नमाचरेत् ॥ ३१ ॥ असिपत्रवनं यांति ये सदोद्वेगकारिणः ॥ तप्ताः सूर्यकरैश्चण्डैर्यत्रातीव सुदारुणैः ॥ ३२ ॥ प्रपतन्ति

अ०
१२

॥२६॥

सदातत्रप्राणिनोनरकौकसः ॥ तन्मध्येचवनंरम्यंस्निग्धपत्रंविभाव्यते ॥ ३३ ॥ पत्राणितत्रखड्गानांफलानिद्विजसत्
म ॥ श्वानश्चतत्रसबलाःस्वनन्त्ययुतशोभिताः ॥ ३४ ॥ महावक्त्रमहादंष्ट्राव्याघ्राइवभयानकाः ॥ ततस्तद्वनमा
लोक्यशिशिरच्छायमग्रतः ॥ ३५ ॥ प्रयान्तिप्राणिनस्तत्रतृतापपरिपीडिताः ॥ हामातर्हातातइतिकन्दन्तोऽतीवदुः
खिताः ॥ ३६ ॥ दह्यमानाङ्घ्रियुगलाधरणीस्थेनवह्निना ॥ तेषांगतानांतत्रासिपत्रपातीसमीरणः ॥ ३७ ॥ प्रवातिते
नपात्यन्तेतेषांखड्गास्तथोपरि ॥ ततःपतन्तितेभूमौज्वलत्पावकसंचये ॥ ३८ ॥ लेलित्यमानेचातीवव्याप्ताशेषमही
तले ॥ सारमेयास्ततःशीघ्रंशातयन्तिशरीरतः ॥ ३९ ॥ तेषामंगानिरुदतांत्वंचश्चातीवभीषणाः ॥ असिपत्रवनंतातम
यैतत्कीर्तितंतव ॥ ४० ॥ अतःपरंभीमतरंतप्तकुम्भंनिबोधमे ॥ समन्ततस्तप्तकुम्भावह्निज्वालासमावृताः ॥ ४१ ॥
ज्वलदग्निचयोत्तप्तास्तैलायश्चूर्णपूरिताः ॥ तेषुदुष्कृतकर्माणोयाम्यैःक्षिप्तास्त्वधोमुखाः ॥ ४२ ॥ दूषयेद्धर्मशास्त्राणि
येचान्येतीर्थदूषकाः ॥ भुक्तभोगांतुयोनारीमिष्यमाणांप्रियांशुभाम् ॥ ४३ ॥ अदृष्टामपिदोषेणत्यजतेमूढचेतनः ॥ ते
समानोयपच्यंतेलोहकुम्भेषुशीघ्रतः ॥ ४४ ॥ काथ्यन्तेविस्फुटद्वात्राज्वलन्मज्जाजलाविलाः ॥ स्फुटत्कपालनेत्रास्थि
छिद्यमानाविभीषणैः ॥ ४५ ॥ गृधैरुत्पाट्यमुच्यन्तेपुनस्तेष्वेववेगितैः ॥ पुनःसिमसिमायन्तेतैलेनैक्यं व्रजन्ति च ॥
॥ ४६ ॥ द्रवीभूतैःशिरोगात्रस्नायुमांसत्वगस्थिभिः ॥ ततोयाम्यैर्भटैराशुदर्वीघट्टनघट्टिताः ॥ ४७ ॥ कृतावर्तेमहा
तैलेमथ्यन्तेपापकर्मिणः ॥ एषतेविस्तरेणोक्तस्तप्तकुम्भोमयापितः ॥ ४८ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणेपितापुत्रसं
वादेमहारौरवादिनरकारुणानकथनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

मा०पु०
॥२७॥

॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ अहंवैश्यकुलेजातोजन्मन्यस्मात्तु सप्तमे ॥ समतीतेगवारोधंनिपानेकृतवान् पुरा ॥ १ ॥ विपाकात्क
र्मणस्तस्यनरकंभृशदारुणम् ॥ संप्राप्तोऽग्निशिखानाथमयोमुखखगाकुलम् ॥ २ ॥ यन्त्रपीडनगात्रासृक्प्रवाहोद्भूतक
र्दमम् ॥ विकृष्यमाणदुष्कर्मितन्निपातरवाकुलम् ॥ ३ ॥ पात्यमानस्यमेतत्रसाग्रंवर्षशतंगतम् ॥ महातापार्तितप्तस्य
तृष्णादाहान्वितस्यच ॥ ४ ॥ तत्राल्हादकरःसद्यःपवनःसुखशीतलः ॥ करम्भवालुकाकुम्भमध्यस्थेवैसमागतः ॥ ५ ॥
अकस्मादेवभोतातनररत्नंसमागतम् ॥ तत्सम्पर्कादशेषाणांनाभवद्यातनानृणाम् ॥ ममचापियथास्वर्गेस्वर्गिणानि
र्वृतिःपरा ॥ ६ ॥ किमेतदितिचाल्हादविस्तारस्तिमितेक्षजैः ॥ दृष्टमस्माभिरासन्नंनररत्नमनुत्तमम् ॥ ७ ॥ याम्यश्च
पुरुषोघोरोदण्डहस्तोल्लसत्प्रभः ॥ पुरतोदर्शयन्मार्गमितएहीतिचब्रुवन् ॥ ८ ॥ ततस्तेजन्तवःसर्वेमत्वातदर्शनात्सु
खम् ॥ ऊचुःप्रांजलयोभूपक्षणमात्रंस्थितोभव ॥ ९ ॥ त्वद्गात्रसंगीपवनोत्थस्माकंसुखकारकः ॥ ततोसौनरकाभ्याशे
उपविष्टःकृपान्वितः ॥ १० ॥ पुरुषःसतदादृष्ट्वायातनाशतसंकुलम् ॥ नरकंप्राहतंयाम्यंकिङ्करंकृपयान्वितः ॥ ११ ॥
॥ पुरुषउवाच ॥ ॥ भोयाम्यपुरुषाचक्ष्वकिंमयादुष्कृतंकृतम् ॥ येनेदंयातनाभीमंप्राप्तोऽस्मिनरकंपरम् ॥ १२ ॥ विप
श्चिदिति विख्यातोजनकानामहंकुले ॥ जातोविदेहविषयेसम्यङ्मनुजपालकः ॥ १३ ॥ चातुर्वर्ण्यंस्वधर्मस्थंकृत्वासं
रक्षितंमया ॥ धर्मतोधर्मकल्पेनमनुनात्रयथापुरा ॥ १४ ॥ यज्ञैर्मयेष्टंबहुभिर्धर्मतःपालितामही ॥ नोत्सृष्टश्चैवसंग्रामो
नातिथिर्विमुखोगतः ॥ १५ ॥ पितृदेवर्षिभृत्याश्चनचापवरितामया ॥ महातापार्तितप्तस्यतृष्णादाहार्दितस्यच ॥ १६ ॥
सर्वस्यजीवभूतस्यकृतंत्राणंसदामया ॥ कृतास्पृहाचनमयापरस्त्रीविभवादिषु ॥ १७ ॥ पर्वकालेषुपितरस्तिथिकालेषु

अ०
१३

॥२७॥

देवताः ॥ पुरुषं स्वयमायान्तिनिपानमिव धेनवः ॥ १८ ॥ यतस्ते विमुखायान्तिनिश्चस्य गृहमेधिनः ॥ तस्मादिष्ट
 श्रुपूतं श्रुधर्मो द्वावपि नश्यतः ॥ १९ ॥ पितृनिश्वासविध्वस्तं सप्तजन्मार्जितं धनम् ॥ त्रिजन्मप्रभवदैवो निश्वासो हन्त्य
 संशयम् ॥ २० ॥ तस्माद्देवैश्च पित्र्ये च नित्यमेव हितोऽभवत् ॥ सोऽहं कथमिमं प्राप्तो नरकं भृशदारुणम् ॥ २१ ॥ ॥
 ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 ॥ पुत्र उवाच ॥ इति पृष्ठस्तदा तेन शृण्वतां नो महात्मना ॥ उवाच पुरुषो याम्यो घोरोऽपि प्रसृतं वचः ॥ १ ॥ ॥ यमकिङ्कुर
 उवाच ॥ महाराज यथा त्वत्वं तथैतन्नात्र संशयः ॥ किन्तु स्वल्पं कृतं पापं भवता स्मारयामि तत् ॥ २ ॥ वैदर्भी तव यापत्नो यो
 वरीनामनामतः ॥ ऋतुमत्या ऋतुर्वन्ध्यस्त्वया तस्याः कृतः पुरा ॥ ३ ॥ सुशोभनायां कैकेय्यामासक्तेन ततो भवान् ॥ ऋ
 तुव्यतिक्रमात्प्राप्तो नरकं घोरमीदृशम् ॥ ४ ॥ होमकाले यथा वह्निराज्यपातमवेक्षते ॥ ऋतौ प्रजापतिस्तद्वद्बीजपातमवेक्ष
 ते ॥ ५ ॥ यस्तमुल्लंघ्य धर्मात्मा कामेष्वसक्तिमान् भवेत् ॥ स तु पित्र्यादृणात्पापमवाप्य नरकं पतेत् ॥ ६ ॥ एतावदेव ते पा
 पं नान्यत्किञ्च न विद्यते ॥ तदेत्यागच्छ पुण्यानामुपभोगाय पार्थिव ॥ एतच्छ्रुत्वा तुराजर्षिः कृपया जनको ब्रवीत् ॥ ७ ॥
 ॥ राजोवाज ॥ ॥ यास्यामि देवानुचरय त्वं मानयिष्यसि ॥ किञ्चित्पृच्छामि तन्मे त्वं यथा वदस्व कुमर्हसि ॥ ८ ॥ वज्रतुण्डा
 स्त्वमीकाकाः पुंसां नयनहारिणः ॥ पुनः पुनश्च नेत्राणि तद्वदेषां भवन्ति हि ॥ ९ ॥ किं कर्म कृतवन्तश्च कथयैतज्जुगुप्सितम् ॥
 हरन्त्येषां तथा जिह्वां जायमानां पुनर्न वाम् ॥ १० ॥ करपत्रेण पात्यन्ते कस्मादेतेऽतिदुःखिताः ॥ कर्मभवालुकास्थाश्च तथै
 ते काथयैतलगाः ॥ ११ ॥ अयोमुखैः खगैश्चैव कृष्यन्ते किं विधा वद ॥ विश्लिष्टदेहबन्धार्तिमहाराव विराविणः ॥ १२ ॥ अय

श्रृंघुनिपातेन सर्वाङ्गक्षतविक्षताः ॥ किमेतेनिःस्वनन्तोपितुद्यन्तेऽहर्निशं नराः ॥ १३ ॥ एताश्चान्याश्च दृश्यन्ते यातनाः
पापकर्मिणाम् ॥ येन कर्मविपाकेन तन्ममोद्देशतो वद ॥ १४ ॥ ॥ यमकिङ्कुर उवाच ॥ ॥ यन्मां पृच्छसि भूपाल पापकर्मफ
लोदयम् ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि संक्षेपेण यथा तथम् ॥ १५ ॥ पुण्यापुण्ये हि पुरुषः पर्यायेण समश्नुते ॥ भुञ्जतश्च क्षयं या
ति पापं पुण्यमथापि वा ॥ १६ ॥ न तु भोगादृते पुण्यं पापं वा कर्म मानवः ॥ परित्यजति भोगाच्च पुण्यापुण्ये निबोध मे ॥ १७ ॥
दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशाक्लेशं भयाद्भयम् ॥ मृतेभ्यः प्रमृता यान्ति दरिद्राः पापकर्मिणः ॥ १८ ॥ गतिं नानाविधां यान्ति ज
न्तवः कर्मबन्धनात् ॥ उत्सवादुत्सवं यान्ति स्वर्गात्स्वर्गं सुखात्सुखम् ॥ १९ ॥ श्रद्धधानाश्च दान्ताश्च धनदाः शुभका
रिणः ॥ व्याघ्रकुंजरदुर्गाणिसर्पचौरभयानितु ॥ २० ॥ हताः पापेन गच्छन्ति पापिनः किमतः परम् ॥ सुगन्धिमाल्यस
द्वस्त्रसाधुयानासनाशनाः ॥ २१ ॥ स्तूयमानाः सदा यान्ति पुण्यैः पुण्याटवीष्वपि ॥ अनेकशतसाहस्रजन्मसंचयसं
चितम् ॥ २२ ॥ पुण्यापुण्यं नृणां तद्वत्सुखदुःखांकुरोद्भवम् ॥ यथा बीजं हि भूपाल पयांसि संमवेक्षते ॥ २३ ॥ पुण्यापु
ण्ये तथा कालदेशान्यकर्मकारकम् ॥ स्वल्पं पापं कृतं पुंसां देशकालोपपादितम् ॥ २४ ॥ पादन्यासकृतं दुःखं कण्टको
त्थं प्रयच्छति ॥ तत्प्रभूततरं स्थूलशंकुकीलकसम्भवम् ॥ २५ ॥ दुःखं यच्छति तद्वच्च शिरोरोगादिदुःसहम् ॥ अपथ्या
शनशीतोष्णश्रमतापादिकारकम् ॥ २६ ॥ तथान्योन्यमपेक्षन्ते पापानि फलसङ्गमे ॥ एवं महान्ति पापानि दीर्घरोगा
दिकाः क्रियाः ॥ २७ ॥ तद्वच्छस्त्राग्निक्लृप्तास्तिबन्धनादिफलाय वै ॥ २८ ॥ ॥ स्वल्पं पुण्यं शुभं गन्धहेलया सम्प्रयच्छति ॥ २८ ॥
स्पर्शवाप्यथवा शब्दं सं रूपमथापि वा ॥ विराडुरुतरं तद्वन्महान्तमपि कालजम् ॥ २९ ॥ एवं च सुखदुःखानि पुण्यापु

प्योद्भवानिवै ॥ भुञ्जानोऽनेकसंसारसम्भवानीहतिष्ठति ॥ ३० ॥ जातिदेशावरुद्धानिज्ञानाज्ञानफलानच ॥ तिष्ठ
 न्ति तत्र पृक्तानिलिङ्गमात्रेण चात्मनि ॥ ३१ ॥ कर्मणामनसावाचानकदाचित्कचिन्नरः ॥ अकुर्वन्पापकर्म पुण्यं वा
 प्यवतिष्ठते ॥ ३२ ॥ यद्यत्प्राप्नोति पुरुषः सुखंदुःखमथापि वा ॥ प्रभूतमथवास्वलपं विक्रियाकारि चेतसः ॥ ३३ ॥ ता
 वता तस्य पुण्यं वा पापं वाप्यथ चेतरत् ॥ ३४ ॥ उपभोगात्क्षयं याति भुज्यमानमिवाशनम् ॥ एवमेते महापापं यातनाभिर
 हर्निशम् ॥ ३५ ॥ क्षपयन्ति नराघोरं नरकान्तविवर्तिनः ॥ तथैव राजन् पुण्यानि स्वर्गलोके मरैः सह ॥ ३६ ॥ गन्धर्वसिद्धा
 प्सरसांगीताद्यैरुपभुंजते ॥ देवत्वे मानुषत्वे चतिर्यत्केच शुभाशुभम् ॥ ३७ ॥ पुण्यपापोद्भवं भुंक्ते सुखदुःखोपलक्षणम् ॥
 यत्त्वं पृच्छसि मां राजन् यातनाः पापकर्मिणाम् ॥ ३८ ॥ केन केनेति पापेन तत्ते वक्ष्याम्यशेषतः ॥ दुष्टेन च क्षुषादृष्टाः पर
 दारानराधमैः ॥ ३९ ॥ मानसेन च दुष्टेन परद्रव्यं च सस्पृहैः ॥ वज्रतुंडाः खगास्तेषां हरंत्येते विलोचने ॥ ४० ॥ पुनः पुनश्च सं
 भूतिरक्ष्णोरेषां भवत्यथ ॥ यावतो क्षिनिमेषांस्तु पापमेभिर्नृभिः कृतम् ॥ ४१ ॥ तावद्वर्षसहस्राणि नेत्रार्तिप्राप्नुवंत्युत ॥
 असच्छास्त्रोपदेशास्तु यैर्दत्ता यैश्च मंत्रिताः ॥ ४२ ॥ सम्यग्दृष्टेर्विनाशाय रिपूणामपि मानवैः ॥ यैः शास्त्रमन्यथा प्रोक्तं यैरस
 द्वागुदाहृता ॥ ४३ ॥ वेददेवद्विजातीनां गुरोर्निन्दा च यैः कृता ॥ हरंतितेषां जिह्वाश्च जायमानाः पुनः पुनः ॥ ४४ ॥ तावतो व
 त्सरानेते वज्रतुंडाः सुदारुणाः ॥ मित्रभेदं तथा पित्रा पुत्रस्य स्वजनस्य च ॥ ४५ ॥ यज्वोपाध्याययोर्मात्रासुतस्य सह
 चारिणः ॥ भार्यापत्योश्च ये केचिद्भेदं च कुर्नराधमाः ॥ ४६ ॥ तद्विमेपश्य पाठ्यं ते करपत्रेण पार्थिव ॥ परोपतापका ये च ये चा
 ह्लादनिषेधकाः ॥ ४७ ॥ तालवृंतानिलस्थानचंदनोशोरहारिणः ॥ प्राणान्तिकंददुस्तापमदुष्टानां च येऽधमाः ॥ ४८ ॥

करम्भवालुकासंस्थास्तइमेपापभागिनः ॥ भुङ्क्तेश्राद्धंतुयोऽन्यस्यनरोऽन्येननिमंत्रितः ॥ ४९ ॥ दैवेवाप्यथवापैत्र्ये
सद्विधाकृष्यतेखगैः ॥ मर्माणियस्तुसाधूनामसद्वाग्भिर्निकृन्तति ॥ ५० ॥ तमिमेतुदमानास्तुखगास्तिष्ठन्त्यवारि
ताः ॥ यःकरोतिचपैशुन्यमन्यवागन्यथामतिः ॥ ५१ ॥ पाठ्यतेहिद्विधाजिह्वातस्येत्यंनिशितैःक्षुरैः ॥ मातापित्रोर्गु
रूणांचयेऽवज्ञांचक्रुरुद्धताः ॥ ५२ ॥ तइमेपूयविष्मूत्रगर्तेमज्जन्त्यधोमुखाः ॥ देवतातिथिभूतेषुभृत्येष्वभ्यागतेषुच ॥
॥ ५३ ॥ अभुक्तवत्सुयेऽभ्रन्तितद्वत्पित्रिपक्षिषु ॥ दुष्टास्तेपूयनिर्यासभुजःसूचीमुखास्तुते ॥ ५४ ॥ जायन्तेगि
रिवर्ष्माणःपश्यैतेयादृशानराः ॥ एकपंक्त्यातुयेविप्रमथवेतरवर्णजम् ॥ ५५ ॥ विषमंभोजयन्तीहविड्भुजस्तइमेय
था ॥ एकसार्थप्रयातयेनिःस्वमर्थार्थिनंनरम् ॥ ५६ ॥ अपास्यस्वान्नमभ्रन्तितइमेश्लेष्मभोजिनः ॥ गोब्राह्मणाग्र
यःस्पृष्टायैरुच्छिष्टैर्नरेश्वर ॥ ५७ ॥ तेषामेतेऽग्निकुण्डेषुप्रज्वलत्स्वाहिताःकराः ॥ सूर्येन्दुतारकादृष्टायैरुच्छिष्टैस्तु
कामतः ॥ ५८ ॥ तेषांयाम्यैर्नरैर्नैत्रेन्यस्तोवह्निःसमिध्यते ॥ गावोऽग्निर्जननीविप्रोज्येष्ठभ्रातापितास्वसा ॥ ५९ ॥ जामयो
गुरवोवृद्धायैःस्पृष्टास्तुपदानृभिः ॥ बद्धांग्रयस्तेनिगडैर्लौहैरग्निप्रतापितैः ॥ ६० ॥ अंगारराशिमध्यस्थास्तिष्ठन्त्या
जानुदाहिनः ॥ पायसंकृसरंछागंदेवान्नानिचयानिवै ॥ ६१ ॥ भुक्तानियैरसंस्कृत्यतेषानेत्राणिपापिनाम् ॥ निपा
तितानांभूपृष्ठेउद्धृताक्षिनिरीक्षताम् ॥ ६२ ॥ सन्दंशैःपश्यकृष्यन्तेनरैर्याम्यैर्मुखात्ततः ॥ गुरुदेवद्विजातीनांवेदानांच
नराधमैः ॥ ६३ ॥ निन्दानिशामितायैश्चपापानामभिनन्दताम् ॥ तेषामयोमयानकीलानग्निवर्णान्पुनःपुनः ॥ ६४ ॥
कर्णेषुपूरयन्त्येतेयाम्याविलपतामपि ॥ यैःप्रपादेवविप्रोकोदेवालयसभाःशुभाः ॥ ६५ ॥ भङ्क्ताविध्वंसमानीताः

क्रोधलोभानुवर्तिभिः ॥ तेषामेतैः शितैः शस्त्रैर्मुहुर्विलपतां त्वचः ॥ ६६ ॥ पृथक्कुर्वन्ति वैयाम्याः शरीरादातदारुणाः ॥
 गोब्राह्मणकर्मार्गास्तु येऽवमेहन्ति मानवा ॥ ६७ ॥ तेषामेतानि कृष्यन्ते गुदेनां त्राणि वायसैः ॥ दत्त्वा कन्यां य एकस्मै द्वि
 तीयाय प्रयच्छति ॥ ६८ ॥ सत्वे वैनैकधा छिन्नः क्षारनद्यां प्रवाह्यते ॥ स्वपोषणपरो यस्तु परित्यजति मानवः ॥ ६९ ॥ पुत्रभृ
 त्यकलत्रादिबन्धुवर्गमकिंचनम् ॥ दुर्भिक्षे संभ्रमे वापि सोऽप्येवं यमकिंकरैः ॥ ७० ॥ उत्कृत्य दत्तानि मुखे स्वमांसान्यभ्रुते
 क्षुधा ॥ शरणागतान्यस्त्यजति लोभादुत्कोचजीविकः ॥ ७१ ॥ सोऽप्येवं यंत्रपीडाभिः पीडयते यमकिंकरैः ॥ सुकृतये प्रय
 च्छन्ति यावज्जन्म कृतं नराः ॥ ७२ ॥ ते पिष्यन्ते शिलापेषैर्यथैते पापकर्मिणः ॥ न्यासापहारिणो बद्धाः सर्वगात्रेषु बन्धनैः ॥ ७३ ॥
 कृमिदृश्चिककाकोलैर्भुज्यन्तेऽहर्निशं नराः ॥ क्षुत्क्षामास्तृप्तजिह्वातालघोवेदनातुराः ॥ ७४ ॥ दिवामैथुनिनः पापाः परदा
 रभुजश्च ये ॥ तथैव कण्टकैस्तीक्ष्णैरायसैः पश्य शाल्मलिम् ॥ ७५ ॥ आरोपिता विभिन्नांगाः प्रभूता सूक्ष्मवाविलाः ॥ मूषाया
 मपि पश्यैतान् ध्मायमानान्यमानुगैः ॥ ७६ ॥ पुरुषैः पुरुषव्याघ्रपरदारावमर्शिनः ॥ उपाध्यायमधः कृत्वा स्तब्धो योऽध्ययनं
 नरः ॥ ७७ ॥ गृह्णाति शिल्पमथ वा सोऽप्येवं शिरसा शिलां ॥ बिभ्रत्क्लेशमवाप्नोति जनमार्गेऽतिपीडितः ॥ ७८ ॥ क्षुत्क्षामोऽ
 हर्निशं भारपीडाव्यथितमस्तकः ॥ मूत्रश्लेष्मपुरीषाण्यैरुत्सृष्टानिवारिणि ॥ ७९ ॥ तद्भ्रमे श्लेष्मविण्मूत्रदुर्गन्धं नरकंगताः ॥
 परस्परं च मांसानि भक्षयन्ति क्षुधान्विताः ॥ ८० ॥ भुक्तं नातिथ्यविधिना पूर्वमेभिः परस्परम् ॥ अपविद्धास्तु ये वै दावह्नयश्चा
 हिताग्निभिः ॥ ८१ ॥ तद्भ्रमे शैलशृङ्गाग्रात्पात्यन्तेऽधः पुनः पुनः ॥ पुनर्भूयत योजीर्णायावज्जीवंतिये नराः ॥ ८२ ॥ इमे कृमि

मा०पु०
॥३०॥

त्वमापन्नाभक्ष्यतेऽत्रपिपीलिकैः ॥ नीचप्रतिग्रहादानाद्याजनान्नित्यसेवनात् ॥ ८३ ॥ पाषाणमध्यकीटत्वं नरः सततमश्रु-
ते ॥ पश्यतो भृत्यवर्गस्य मित्रस्याप्यतिथेस्तथा ॥ ८४ ॥ एको मिष्टान्नभुग्भुंक्ते ज्वलदंगारसंचयम् ॥ वृकैर्भयं करैः पृष्ठं नि-
त्यमस्योपभुज्यते ॥ ८५ ॥ पृष्ठमांसं नृपैतेन यतो लोकस्य भक्षितम् ॥ अंधोऽथ बधिरोमूको भ्राम्यते त्रक्षुधातुरः ॥ ८६ ॥
अकृतज्ञोऽधमः पुंसामुपकारिषु वर्तते ॥ अयंकृतघ्नो मित्राणामपकारी सुदुर्मतिः ॥ ८७ ॥ तत्तकुंभे निपतितो विलप-
न्याति शोषणम् ॥ करं भवा लुकांतस्मात्ततो यंत्रावपीडनम् ॥ ८८ ॥ असिपत्रवनंतस्मात्करपत्रेण पाटनम् ॥ कालसूत्रे
तथाच्छेदमनेकाश्चैव यातनाः ॥ ८९ ॥ प्राप्य निष्कृतिमेतस्मान्न वेद्विकथमेष्यति ॥ श्राद्धे संगतिनो विप्राः समुपेत्य पर-
स्परम् ॥ ९० ॥ दुष्टाहिनिः सृतं फेनं सर्वांगेभ्यः पिबन्ति वै ॥ सुवर्णस्तेयी विप्रघ्नः सुरापो गुरुतल्पगः ॥ ९१ ॥ अधश्चोर्ध्वं च दी-
प्ताग्नौ दह्यमानाः समंततः ॥ ९२ ॥ तिष्ठन्त्यब्दसहस्राणि सुबहूनि ततः पुनः ॥ जायन्ते मानवाः कुष्ठक्षयरोगादिचिह्निताः ॥ ९३ ॥
मृताः पुनश्च नरकं पुनर्जाताश्च तादृशम् ॥ व्याधिमृच्छंतिकल्पांतपरिमाणं नराधिपः ॥ ९४ ॥ गोघ्नो न्यूनतरं याति नरकेऽथ
त्रिजन्मनि ॥ तथोपपातकानां च सर्वेषामिति निश्चयः ॥ ९५ ॥ नरकप्रच्युता यान्ति यैर्यैर्विहितपातकैः ॥ प्रयांतियो निजाता-
नितन्मे निगदतः शृणु ॥ ९६ ॥ इति मा०पु० पितापुत्रसंवादे यमकिंकरसंवादे स्वकृतकर्मभुक्तिकथनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४
॥ यमकिङ्कुर उवाच ॥ पतितात्प्रतिगृह्याथ खरयोनिं व्रजे द्विजः ॥ नरकात्प्रतिमुक्तस्तु कृमिः पतितयाजकः ॥ १ ॥ उपा-
ध्याय व्यलीकं तु कृत्वा श्वा भवति द्विजः ॥ तज्जायां स न सा वाचा तद्व्यंवापिका मयेत् ॥ २ ॥ गर्दभो जायते जन्तुः पित्रो-
श्चाप्यवमानकः ॥ मातापितरावाकुश्यासारिका सम्प्रजायते ॥ ३ ॥ भ्रातुः पत्न्यवमन्ता च कपोतत्वं प्रपद्यते ॥ तावैव पीड-

अ०
१५

॥३०॥

यित्वा तु कच्छपत्वं प्रपद्यते ॥ ४ ॥ भर्तृपिण्डमुपाश्रन्यस्तदिष्टं न निषेवते ॥ सोऽपि मोहसमापन्नो जायते वानरो मृतः ॥ ५ ॥
 न्यासापहर्तानरकाद्विमुक्तो जायते कृमिः ॥ असूयकश्च नरकान्मुक्तो भवति राक्षसः ॥ ६ ॥ विश्वासहन्ता च नरो मीनयो नौ प्र
 जायते ॥ धान्यं यवांस्तिलान्माषान्कुलत्थान्सर्षपांश्चणान् ॥ ७ ॥ कलायान्कलमान्मुद्गान्गोधूमानतसीस्तथा ॥ सस्या
 न्यन्यानि वा हत्वा मोहाज्जन्तुरचेतनः ॥ ८ ॥ सञ्जायते महावक्रो मूषिको बभ्रुसन्निभः ॥ परदारो भिमर्शा तु वृको घोरोऽभि
 जायते ॥ ९ ॥ श्वाशृगालो बको गृध्रो व्यालः कङ्कस्तथा क्रमात् ॥ भ्रातृभार्या च दुर्बुद्धिर्यो धर्षयति पापकृत् ॥ १० ॥ पुंस्को
 किल त्वमाप्नोति स चापि नरकाद्भ्युतः ॥ सखि भार्या गुरोर्भार्या राजभार्या च पापकृत् ॥ ११ ॥ प्रधर्षयित्वा कामात्मा शू
 करो जायते नरः ॥ यज्ञदानविवाहानां विघ्नकर्त्ता भवेत्कृमिः ॥ १२ ॥ पुनर्दाता तु कन्यायाः कृमिरेवोपजायते ॥ देवतापितृ
 विप्राणामदत्त्वा योऽन्नमश्नुते ॥ १३ ॥ प्रमुक्तो नरकात् सोऽपि वायसः सम्प्रजायते ॥ ज्येष्ठं पितृसमं वा पिभ्रातरं यो वमन्यते
 ॥ १४ ॥ नरकात् सोऽपि विभ्रष्टः क्रौंचयो नौ प्रजायते ॥ शूद्रश्च ब्राह्मणीं गत्वा कृमियो नौ प्रजायते ॥ १५ ॥ तस्यामपत्यमुत्पा
 द्य काष्ठान्तः कीटको भवेत् ॥ शूकरः कृमिको मगुश्चण्डालश्च प्रजायते ॥ १६ ॥ अकृतज्ञोऽधमः पुंसां विमुक्तो नरकान्नरः ॥ कृ
 तघ्नः कृमिकः कीटः पतङ्गो वृश्चिकस्तथा ॥ १७ ॥ मत्स्यस्तु वायसः कूर्मः पुक्कसो जायते ततः ॥ अशस्त्रं पुरुषं हत्वा नरः संजायते
 खरः ॥ कृमिः स्त्रीवधकर्त्ता च बालहन्ता च जायते ॥ १८ ॥ भोजनं चोरयित्वा तु मक्षिका जायते नरः ॥ तत्राप्यस्ति विशैषो वै भोजन
 स्य शृणुष्व तत् ॥ १९ ॥ हत्वा दुग्धं तु मार्जारो जायते नरकाद्भ्युतः ॥ तिलपिण्याकसं मिश्रमन्नं हत्वा तु मूषकः ॥ २० ॥ घृतं
 हत्वा तु नकुलः काको मद्गुरजामिषं ॥ मत्स्यमांसापहृत्काकः श्येनो मेषामिषापहृत् ॥ २१ ॥ चिरीवाकस्त्वपहृते लवणे दध्नि वा

मा०पु०
॥३१॥

कृमिः ॥ चोरयित्वापयश्चापिबलाकासंप्रजायते ॥ २२ ॥ यस्तुचोरयतेतैलतैलपायीसजायते ॥ मधुहत्वानरोदंशोपूषं
हत्वापिपीलिका ॥ २३ ॥ चोरयित्वाहविष्यान्नंजायतेगृहगोधकः ॥ आसवंचोरयित्वातुतित्तिरित्वमवाप्नुयान् ॥ २४ ॥ अ
योहत्वातुपापात्मावायसःसंप्रजायते ॥ पात्रेकांस्येपिहारीतःकपोतोरौप्यभाजने ॥ २५ ॥ हत्वातुकांचनंभाडंकृमियो
नोप्रजायते ॥ कौशेयंचोरयित्वातुचक्रवाकत्वमृच्छति ॥ २६ ॥ कोशकारश्चकौशेयेहतेवस्त्रेभिजायते ॥ दुकूलेशार्ङ्गकःपापो
हतेचैवांशुकेशुकः ॥ २७ ॥ ऋक्षश्चैवाविकंहत्वावस्त्रंक्षौमंचजायते ॥ कार्पासिकेहतेक्रौंचोवह्नेर्हर्ताबकःखरः ॥ २८ ॥ मयू
रोवर्णकान्हत्वापत्रशाकंचजायते ॥ जीवंजीवकतांयातिरक्तवस्त्रापहन्नरः ॥ २९ ॥ छुंछुंदरीशुभान्गंधान्वासोहत्वाशशोभ
वेत् ॥ खंजःपलालहरणेकाष्ठहृद्गुणकीटकः ॥ ३० ॥ पुष्पापहृदरिद्रस्तुपंगुर्यानापहन्नरः ॥ शाकहर्त्ताचिहारीतस्तोयहर्त्ता
चचातकः ॥ ३१ ॥ भूमिहन्नरकान्गत्वारौरवादीन्सुदारुणान् ॥ तृणगुल्मलतावल्लित्वक्सारतरुतांक्रमात् ॥ ३२ ॥ प्राप्य
क्षीणाल्पपापस्तुनरोभवतिवैततः ॥ वृषस्यवृषणौष्ठित्वाषंढत्वंप्राप्नुयान्नरः ॥ ३३ ॥ परिहृत्यतथाभूयोजन्मनामेकविंश
तिः ॥ कृमिःकीटःपतंगोवापक्षीतोयचरोमृगः ॥ ३४ ॥ गोत्वंचप्राप्यचांडालपुल्कसादिजुगुप्सितं ॥ पंग्वंधोबधिरःकुष्ठीय
क्ष्मणाचप्रपीडितः ॥ ३५ ॥ मुखरोगाक्षिरोगैश्चगुदरोगैश्चबाध्यते ॥ अपस्मारीचभवतिशूद्रत्वंचसगच्छति ॥ ३६ ॥ एषए
वक्रमोदृष्टोगोसुवर्णादिहारिणां ॥ विद्यापहारिणांचैवनिष्क्रयभ्रंशिनांगुरो ॥ ३७ ॥ जायामन्यस्यपारक्यांपुरुषःप्रतिपाद
येत् ॥ प्राप्नोतिषंढतांमूढोयातनाभ्यःपरिच्युतः ॥ ३८ ॥ यःकरोतिनरोहोमसमिद्धेहुताशने ॥ सोजीर्णघनदुःस्वार्तोमं
दाग्निरभिजायते ॥ ३९ ॥ परनिंदाकृतघ्नत्वंपरममोपघट्टणं ॥ नैष्ठुर्यंनिर्घृणत्वंचपरदारोपसेवनम् ॥ ४० ॥ परस्वहरणाशा

अ०
१५

॥३१॥

चदेवतानांचकुत्सनं ॥ निकृत्यावंचनानृणांकार्पण्यंचनृणांवधः ॥ ४१ ॥ यानिचप्रतिषिद्धानितद्वृत्तिचप्रशंसतां ॥ उपल
 क्षणानिजानीयान्मुक्तानानरकादनु ॥ ४२ ॥ दयाभूतेषुसद्वादःपरलोकंप्रतिक्रिया ॥ सत्याभूतहिताचोक्तिर्वेदप्रामाण्यद
 र्शनं ॥ ४३ ॥ गुरुदेवर्षिसिद्धर्षिपूजनंसाधुसंगमः ॥ सत्क्रियाभ्यसनंमैत्रीचैतद्बुध्येतपंडितः ॥ ४४ ॥ अन्यानिचैवसद्धर्मक्रि
 याभूतानियानिच ॥ स्वर्गच्युतानांलिंगानिपुरुषाणमपापिनां ॥ ४५ ॥ एतदुद्देशतोराजन्भवतःकथितंमया ॥ स्वकर्म
 फलभोक्तृणांपुण्यानांपापिनांतथा ॥ ४६ ॥ तदेत्यन्यत्रगच्छामोदृष्टंसर्वत्वयाधुना ॥ त्वयाचदृष्टोनरकस्तदेत्यन्यत्रगम्य
 तां ॥ ४७ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ ततस्तमग्रतःकृत्वासराजागंतुमुद्यतः ॥ ततश्चसर्वैरुत्क्रुष्टंयातनास्थायिभिर्नृभिः ॥
 ॥ ४८ ॥ प्रसादंकुरुभूपेतितिष्ठतावन्मुहूर्त्तकं ॥ त्वदंगसंगीपवनोमनोह्लादयतेहिनः ॥ ४९ ॥ परितापंचगात्रेषुपीडावा
 धांचकृत्स्नशः ॥ अपहंतिनरव्याघ्रकृपांकुरुमहीपते ॥ ५० ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तेषांतंयाम्यंपुरुषंततः ॥ पप्रच्छकथमेते
 षामाह्लादोमयितिष्ठति ॥ ५१ ॥ किंमयाकर्मतत्पुण्यंमर्त्यलोकेमहत्कृतं ॥ अह्लाददायिनीव्युष्टिर्यस्येयंतदुदीरय ॥
 ॥ ५३ ॥ ॥ याम्यउवाच ॥ ॥ पितृदेवातिथिप्रेष्यशिष्टेनान्नेनतेतनुः ॥ पुष्टिमभ्यागतायस्मातद्गतंचमनोयतः ॥ ५३ ॥
 ततस्त्वद्गात्रसंसर्गीपवनोह्लाददायकः ॥ पापकर्मकृतोराजन्यातनानप्रबाधते ॥ ५४ ॥ अश्वमेधादयोयज्ञास्त्वयेष्टावि
 धिवद्यतः ॥ ततस्त्वद्दर्शनाद्याम्यायंत्रशस्त्राग्निवायसाः ॥ ५५ ॥ पीडनच्छेददाहादिमहादुःखस्यहेतवः ॥ मृदुत्वमागतारा
 जंस्तेजसोपहतास्तव ॥ ५६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नस्वर्गेब्रह्मलोकेवातत्सुखंप्राप्यतेनरैः ॥ यदार्त्तजंतुनिर्वाणदानो
 त्थमितिमेमतिः ॥ ५७ ॥ यदिमत्सन्निधावेतान्यातनानप्रबाधते ॥ ततोभद्रमुखाऽत्राहंस्थास्येस्थाणुरिवाचलः ॥ ५८ ॥

मा०पु०
॥३२॥

॥ यमपुरुषउवाच ॥ ॥ एहिराजेंद्रगच्छामिनिजपुण्यसमार्जितान् ॥ भुंक्षभोगांस्तुभुज्यंतुयातनाःपापकर्मिणः ॥ ५९ ॥
॥ राजोवाच ॥ ॥ तस्मान्नतावद्यास्यामियावदेतेसुदुःखिताः ॥ मत्सन्निधानात्सुखिनोभवंतिनरकौकसः ॥ ६० ॥ धि
क्तस्यजीवितंपुंसःशरणार्थिनमागतम् ॥ योनार्त्तमनुगृह्णातिवैरिपक्षमपिध्रुवम् ॥ ६१ ॥ यज्ञदानतपांसीहपरत्रचनभूतये
भवंतितस्ययस्यार्त्तपरित्राणेनमानसं ॥ ६२ ॥ नरस्ययस्यकठिनंमनोबालातुरादिषु ॥ वृद्धेषुचनतंमन्येमानुषंराक्षसोहि
सः ॥ ६३ ॥ एषांमत्सन्निकर्षात्तुयद्यग्निपरितापजम् ॥ तथोग्रगंधजंवापिदुःखंनरकसंभवं ॥ ६४ ॥ क्षुत्पिपासोद्भवंदुःखंय
च्चमूर्छाप्रदंमहत् ॥ विनाशमेतितद्भद्रमन्येस्वर्गसुखात्परम् ॥ ६५ ॥ प्राप्स्यंतेतेयदिसुखंबहवोदुःखितेमयि ॥ किंवाप्राप्तं
मयानस्यात्तस्मात्त्वंवदमाचिरं ॥ ६६ ॥ ॥ याम्यउवाच ॥ ॥ एषधर्मश्चशक्रश्चत्वानेतुंसमुपागतौ ॥ अवश्यमस्मा
द्रंतव्यंतस्मात्पार्थिवगम्यताम् ॥ ६७ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ नयामित्वामहंस्वर्गंत्वयासम्यगुपासितः ॥ विमानमेतदा
रुह्यमाविलंबस्वगम्यताम् ॥ ६८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नरकेमानवाधर्मपीड्यमानाःसहस्रशः ॥ त्राहीत्यमीचक्रंदं
तिमामतो नब्रजाम्यहम् ॥ ६९ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ ॥ कर्मणानरकप्राप्तिरेषांपापिष्ठकर्मणाम् ॥ स्वर्गस्त्वयापिगंतव्योनृपपु
ण्येनकर्मणा ॥ ७० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यदिजानासिधर्मत्वंत्वंवादेवशतक्रतो ॥ ममयावत्प्रमाणंतुशुभंतद्रक्तुमर्ह
थः ॥ ७१ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ अब्बिदवोयथांभोधौयथावादिवितारकाः ॥ यथावावर्षतोधारागंगायांसिकतायथा ॥
॥ ७२ ॥ असंख्येयोमहाराजन्नानायोनिषुजंतवः ॥ तथातवापिपुण्यस्यसंख्यानैवोपपद्यते ॥ ७३ ॥ अनुकंपामिमाम
द्यनारकेष्विहकुर्वता ॥ तदेवशतसाहस्रसंख्यानीतंत्वयानृप ॥ ७४ ॥ तद्रच्छत्वंनृपश्रेष्ठतद्रोक्तुममरालयं ॥ एतेननरकेपापं

अ०
१५

॥३२॥

क्षपयंतुस्वकर्मजम् ॥ ७५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कथंस्पृहांकरिष्यंतिमत्संपर्कायमानवाः ॥ यदिमत्संनिधावेषामु
 त्कर्षो नोपपद्यते ॥ ७६ ॥ तस्माद्यत्सुकृतं किंचिन्ममास्ति त्रिदशाधिप ॥ मुच्यंतांतेन नरकात्पापिनोयातनागताः ॥ ७७ ॥
 ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ एवमूर्ध्वतरं स्थानं त्वया प्राप्तं महीपते ॥ एतांस्तु नरकात्पश्य विमुक्तान्पापकर्मिणः ॥ ७८ ॥ ॥ पुत्र
 उवाच ॥ ॥ ततोपतत्पुष्पवृष्टिस्तस्योपरिमहीपतेः ॥ विमानं चाधिरोप्यैनं स्वर्लोके मनयद्दरिः ॥ ७९ ॥ अहंचान्ये च ये
 तत्र यातनाभ्यः परिच्युताः ॥ स्वकर्मफलनिर्दिष्टं ततो योन्यंतरंगताः ॥ ८० ॥ एवमेते समाख्यातानरकाद्विजसत्तम ॥ येन ये
 न च पापेन यांयां योनिमुपैति वै ॥ ८१ ॥ पुरानुभवजं ज्ञानमवाप्य कथितं तव ॥ अतः परं महाभाग किमन्यत्कथयामिते ॥
 ॥ ८२ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे नरकोद्धारनाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
 ॥ पितोवाच ॥ कथितं मे त्वया वत्स संसारस्य व्यवस्थितम् ॥ स्वरूपमपि देहस्य घटीयं त्रवदव्ययम् ॥ १ ॥ तदेव मे तदखिलं
 ममावगतमीदृशं ॥ किं मया वदकर्तव्यमेव मस्मिन् व्यवस्थिते ॥ २ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ यदि मद्बचनं तात श्रद्धास्य विशं
 कितः ॥ तत्परित्यज्य गार्हस्थ्यं वानप्रस्थमनाभव ॥ ३ ॥ तमनुष्ठाय विधिवद्विहायान्निपरिग्रहम् ॥ आत्मन्यात्मानमाधाय
 निर्द्वन्द्वो निःपरिग्रहः ॥ ४ ॥ एकांतशीलो वश्यात्मा भव भिक्षुरतंद्रितः ॥ तत्र योगपरो भूत्वा बाल्यस्पर्शविवर्जितः ॥ ५ ॥ ततः
 प्राप्स्यसितं योगंदुःखसंयोगभेषजं ॥ मुक्तिहेतुमनौपम्यमनाख्येयमसंज्ञितं ॥ ६ ॥ तत्संयोगान्न ते योगो भूयो भूतैर्भविष्यति ॥
 ॥ पितोवाच ॥ वत्स योगं ममाचक्ष्व मुक्तिहेतुमतः परं ॥ ७ ॥ येन भूतैः पुनर्भूतो नैदृग्दुःखमवाप्नुयाम् ॥ यत्रासक्तिपरस्यात्मा म
 म संसारबंधनैः ॥ ८ ॥ नैतियोगमयोगोपितं योगमधुनावद ॥ संसारादित्यतापार्त्तिविष्णुपदे हि मानसं ॥ ९ ॥ ब्रह्मज्ञानां

मा० पु०
॥३३॥

बुशीतेनसिंचमांवाक्यवारिणा ॥ अविद्याकृच्छ्रसर्पेणदष्टंतद्विषपीडितं ॥ १० ॥ स्ववाक्यामृतदानेनमांजीवयपुनर्मृतं ॥
पुत्रदारगृहक्षेत्रममत्वनिगडादितं ॥ ११ ॥ मांमोचयेष्टसद्भावविज्ञानोद्घाटनैश्चिरं ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ शृणुतातयथायो
गोदत्तात्रेयेणधीमता ॥ १२ ॥ अलकार्यपुराप्रोक्तःसम्यक्पृष्टेनविस्तरात् ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ दत्तात्रेयसुतःकस्यकथंवायो
गमुक्तवान् ॥ १३ ॥ कश्चालर्कोमहाभागोयोयोगंपरिपृष्टवान् ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ कौशिकोब्राह्मणःकश्चित्प्रतिष्ठाने
भवत्पुरे ॥ १४ ॥ सोन्यजन्मकृतैःपापैःकुष्ठरोगातुरोभवत् ॥ तंतथाव्याधितंभार्यापतिंदेवमिवार्चयत् ॥ १५ ॥ पादाभ्यंगांगसं
वाहस्नानाच्छादनभोजनैः ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषासूक्ष्मप्रवाहक्षालनेनच ॥ १६ ॥ रहस्येवोपचारेणप्रियसंभाषणेनच ॥ सततं
पूज्यमानोपितयातीवविनीतया ॥ १७ ॥ अतितीव्रप्रकोपत्वान्निर्भत्सयतिदारुणः ॥ तथापिप्रणतासाध्वीतममन्यतदैवतं
॥ १८ ॥ तंतथाप्यतिबीभत्संसर्वश्रेष्ठममन्यत ॥ अचंक्रमणशीलोपिसकदाचिद्विजोत्तमः ॥ १९ ॥ प्राहभार्यानयस्वेतित्वंमां
तस्यानिवेशनं ॥ यासावेश्यामयादृष्टाराजमार्गेगृहेसता ॥ २० ॥ तांमेप्रापयधर्मज्ञेसैवमेहदिवर्तते ॥ दृष्टासूर्योदयेबालारा
त्रिश्वेयमुपागता ॥ २१ ॥ दर्शनानंतरंसामेहदयान्नापसर्पति ॥ यदिसाचारुसर्वांगीपीनश्रोणीपयोधरा ॥ २२ ॥ नोप
गूहतितन्वंगीतन्मांद्रक्ष्यतिवैमृतं ॥ वामःकामोमनुष्याणांबहुभिःप्राप्यचेतसः ॥ २३ ॥ ममाशक्तिश्चगमनेसंकुलंप्रति
भातिमे ॥ तत्तदावचनंश्रुत्वाभर्तुःकामातुरस्यसा ॥ २४ ॥ तत्पत्नीव्याकुलाजातामहाभागापतिव्रता ॥ गाढंपरिकरंब
द्वाशुल्कमादायचाधिकम् ॥ २५ ॥ स्कंधेभर्तारमारोप्यजगाममृदुगामिनो ॥ निशिमेषादृतेव्योम्निचलद्विद्युच्चदृश्यते ॥
॥ २६ ॥ राजमार्गेप्रियंभर्तुंश्चिकीर्षतीद्विजांगना ॥ पथिशूलेतदाप्रोतमचोरंचोरशंकया ॥ २७ ॥ मांडव्यमतिदुःखार्तं

अ०
१६

॥३३॥

मंधकारेचसद्विजः ॥ पत्नीस्कंधसमारूढश्चालयामासकौशिकः ॥ २८ ॥ वामांगेनाथसंकुद्धोमांडव्यस्तमुवाचह ॥ ये
नाहमेवमत्यर्थदुःखितश्चालितोवृथा ॥ २९ ॥ इत्थंकष्टमनुप्राप्तःसपापात्मानराधमः ॥ सूर्योदयेऽवशःप्राणैर्वियोक्ष्यतिन
संशयः ॥ ३० ॥ भास्करालोकनादेवसविनाशमवाप्स्यति ॥ तस्यभार्याततःश्रुत्वातंशापमतिदारुणं ॥ ३१ ॥ प्रोवाच
व्यथितासूर्योनैवोदयमुपेक्ष्यति ॥ ततःसूर्योदयाभावादभवत्संततानिशा ॥ ३२ ॥ बहून्यहःप्रमाणानिततोदेवाभयंययुः ॥
॥ ३२ ॥ निःस्वाध्यायवषट्कारंस्वधास्वाहाविवर्जितं ॥ कथंनुखल्विदं सर्वंनगच्छेत्संक्षयंजगत् ॥ ३३ ॥ अहोरात्रव्यव
स्थायाविनामासर्तुसंक्षयः ॥ तत्संक्षयान्नत्वयनेज्ञायेतेदक्षिणोत्तरे ॥ ३४ ॥ विनाचायनविज्ञानंकालःसंवत्सरःकुतः ॥ पति
व्रतायावचनान्नोद्गच्छतिदिवाकरः ॥ ३५ ॥ सूर्योदयंविनानैवस्नानदानादिकाःक्रियाः ॥ अग्नेर्विहरणंचैवक्रत्वभावश्चलक्ष्यते
॥ ३६ ॥ नकालेनविनाचेष्टिर्नचयज्ञादिकाःक्रियाः ॥ नश्यंतिसर्वभूतानितमोभूतेचराचरे ॥ ३७ ॥ नैवाप्यायनमस्मा
कंविनाहोमेनजायते ॥ वयमाप्यायितामत्यैर्यज्ञभागैर्यथोचितैः ॥ ३८ ॥ वृष्ट्यादिनानुगृह्णीमोमर्त्यान्सस्याभिवृद्धये ॥
निष्पादितास्वौषधीषुमर्त्यायज्ञैर्यजंतिनः ॥ ३९ ॥ एवंवयंप्रयच्छामःकामान्यज्ञादिपूजिताः ॥ अधोहिवर्षामवयमर्त्याश्चो
र्ध्वंप्रवर्षिणः ॥ ४० ॥ तोयवर्षेणहिवयंहविर्वर्षेणमानवाः ॥ येस्माकंप्रयच्छंतिनित्यनैमित्तिकीःक्रियाः ॥ ४१ ॥ क्रतुभा
गंदुरात्मानःस्वयंवाश्रंतिलोलुपाः ॥ विनाशायवयंतेषांतोयसूर्याग्निमारुताः ॥ ४२ ॥ क्षितिंचसंदूषयामःपापानामपका
रिणां ॥ दुष्टतोयादिदोषेणतेषांदुष्कृतकर्मणां ॥ ४३ ॥ उपसर्गाःप्रवर्तंतेमरणायसुदारुणाः ॥ येत्वस्मान्प्रीणयित्वातुभुं
जतेशेषमात्मना ॥ ४४ ॥ तेषांपुण्यतमालोकात्स्वितरासोमहात्मनां ॥ तन्नास्ति सर्वमेतद्दिनचोपायव्यवस्थितं ॥ ४५ ॥

मा०पु०
॥३४॥

कथंनुदिनसर्गःस्यादन्योन्यमवदन्सुराः ॥ तेषामेवसमेतानांयज्ञव्युच्छित्तिशंकिनाम् ॥ ४६ ॥ देवानांवचनंश्रुत्वाप्राहदे
वःप्रजापतिः ॥ तेजःपरंतेजसैवतपसाचतपस्तथा ॥ ४७ ॥ प्रशाम्यत्यमरास्तस्माच्छृणुध्वंवचनंमम ॥ पतिव्रतायामा
हात्म्यान्नोद्गच्छतिदिवाकरः ॥ ४८ ॥ तस्यचानुदयाद्धानिर्मर्त्यानांभवतांयथा ॥ तस्मात्पतिव्रतामत्रेरनसूयांतपस्विनीं ॥
॥ ४९ ॥ प्रसादयतवैपत्नींभानोरुदयकाम्यया ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ तैःसाप्रसादितागत्वाप्राहेष्टंत्रियतामिति ॥ ५० ॥
अयाचंतदिनंदेवाभवत्वितियथापुरा ॥ ॥ अनसूयोवाच ॥ ॥ पतिव्रतायामाहात्म्यंनहीयेतकथंत्विति ॥ ५१ ॥ सं
मान्यतांतथासाध्वींतथाप्रेष्याम्यहंसुराः ॥ यथापुनरहोरात्रसंस्थानमुपजायते ॥ ५२ ॥ यथाचतस्याःसपतिर्नशापा
न्नाशमेष्यति ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वासुरांस्तस्यागत्वासामंदिरंशुभा ॥ ५३ ॥ उवाचकुशलंपृष्टाधर्मंभर्तु
स्तथात्मनः ॥ कच्चिन्नंदसिकल्याणिस्वभर्तुःसुखदायिनी ॥ ५४ ॥ कच्चिच्चाखिलदेवेभ्योमन्यसेत्यधिकंपतिं ॥ भर्तुः
शुश्रूषणादेवमयाप्राप्तंमहत्फलं ॥ ५५ ॥ सर्वकामफलावाप्तिःपत्युःशुश्रूषणात्स्त्रियाः॥पंचर्णानिमनुष्येणसाध्विदेया
निसर्वदा ॥ ५६ ॥ तथात्मवर्णधर्मेणकर्तव्योधनसंचयः ॥ प्राप्तश्चार्थस्तथापात्रेविनियोज्योविधानतः ॥ ५७ ॥ स
त्यार्जवतपोदानदयायुक्तोभवेत्सदा ॥ क्रियाचशास्त्रनिर्दिष्टारागद्वेषविवर्जिता ॥ ५८ ॥ कर्तव्याहरहःश्रद्धापुरस्कारे
णशक्तिः ॥ स्वजातिविहितानेवलोकान्प्राप्नोतिमानवः ॥ ५९ ॥ क्लेशेनमहतासाध्विप्राजापत्यादिकान्क्रमात् ॥ स्त्रियश्चै
वंसमस्तस्यनरैर्दुःखार्जितस्यैव ॥ ६० ॥ पुण्यस्यार्द्धपहारिण्यःपतिशुश्रूषयैवहि ॥ नास्तिस्त्रीणांपृथग्यज्ञोनश्राद्धनाप्युपो
षितं ॥ ६१ ॥ भर्तुःशुश्रूषयैवेतालोकानिष्ठाञ्जयंतिहि ॥ तस्मात्साध्विमहाभागेपतिशुश्रूषणंप्रति ॥ त्वयामतिःसदा

अ०
१६

॥३४॥

कार्यायतोभर्तापरागतिः ॥ ६२ ॥ यदेवेभ्योयच्चपित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्यर्चनं सत्क्रियाञ्च ॥ तस्यार्द्धवैकेवलानन्यचि
 त्तानारीभुंक्तेभर्तृशुश्रूषयैव ॥ ६३ ॥ पुत्रउवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रतिपूज्य तदादरात् ॥ प्रत्युवाचात्रिपत्नीतामन
 सूयामिदं वचः ॥ ६४ ॥ धन्यास्म्यनुगृहीतास्मिदैवस्याप्यवलोकता ॥ यन्मे प्रकृतिकल्याणि श्रद्धां वर्धयसे पुनः ॥ ६५ ॥
 जानाम्येतन्न नारीणां कच्चित्पतिसमागतिः ॥ तत्प्रीतिश्चोपकाराय इह लोके परत्र च ॥ ६६ ॥ पतिप्रसादादिह च प्रेत्य चैव य
 शस्विनी ॥ नारीसुखमवाप्नोति नार्याभर्ता हि देवतं ॥ ६७ ॥ सात्वं ब्रूहि महाभागे प्राप्तायामममंदिरम् ॥ आर्यायाः किं न कर्त
 व्यं मयार्येणापि वा शुभे ॥ ६८ ॥ अनसूयोवाच ॥ एते देवाः सहेद्रेण मामुपागम्य दुःखिताः ॥ तद्वाक्यापास्त सत्कर्म दिन
 नक्तनिरूपणाः ॥ ६९ ॥ याचंते हर्निशा संस्थां यथा वदस्वि खंडिताम् ॥ अहंतदर्थमायाता शृणु चैतद्वचो मम ॥ ७० ॥ दि
 नाभावात्समस्तानामभावो यागकर्मणां ॥ तदभावात्सुराः पुष्टिनोपयांतितपस्विनि ॥ ७१ ॥ अह्नश्चैव समुच्छेदादुच्छेदः
 सर्वकर्मणां ॥ तदुच्छेदादनादृष्टया जगदुच्छेदमेप्स्यति ॥ ७२ ॥ तत्त्वमिच्छसि धैर्येण जगदुद्धर्तुमापदः ॥ प्रसीद सा
 ध्विलोकानां पूर्ववद्वर्त्ततारविः ॥ ७३ ॥ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ ॥ मांडव्येन महाभागेशतोभर्तामिमेश्वरः ॥ सूर्योदये
 विनाशं त्वं प्राप्स्यसीत्यतिमन्युना ॥ ७४ ॥ ॥ अनसूयोवाच ॥ ॥ यदिते रोचते भद्रे ततस्तद्वचनादहं ॥ करोमि पू
 र्ववदेहं भर्तारं वचनात्तव ॥ ७५ ॥ मयापि सर्वथा स्त्रीणां माहात्म्यं वरवर्णिनी ॥ पतिव्रता माराध्यमिति संमानयामिते ॥
 ॥ ७६ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ तथेत्युक्ते तथा सूर्यमाजुहावतपस्विनी ॥ अनसूयार्घ्यमुद्यम्य दशरात्रे तदानीं शि ॥ ७७ ॥
 ततो विवस्वान् भगवान् फुल्लपद्मारुणाकृतिः ॥ शैलाधिराजमुदयमारुरोहो रुमंडलः ॥ ७८ ॥ समनंतरमेवास्याभर्ता

प्राणैर्व्ययुज्यत ॥ पपातचमहीष्टेपतंतजगृहेचसा ॥ ७९ ॥ ॥ अनसूयोवाच ॥ ॥ नविषादस्त्वयाभद्रेकर्तव्यः पश्य
मेवलम् ॥ पतिशुश्रूषयावाप्तंतपसः किंचिरेणमे ॥ ८० ॥ यथाभर्तृसमनान्यमपश्यंपुरुषंकचित् ॥ रूपतः शीलतोबुद्ध्या
वाङ्माधुर्यादिभूषणैः ॥ ८१ ॥ तेनसत्येनविप्रोयंव्याधिमुक्तः पुनर्युवा ॥ प्राप्तोनुजीवितंभार्यासहायः शरदांशतम् ॥
॥ ८२ ॥ यथाभर्तृसमनान्यमहंपश्यामिदैवतम् ॥ तेनसत्येनविप्रोयंपुनर्जीवित्वनामयः ॥ ८३ ॥ कर्मणामनसावा
चाभर्तुराराधनंप्रति ॥ यथाममोद्यमोनित्यंतथायंजीवतां द्विजः ॥ ८४ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ ततोविप्रः समुत्तस्थौ
व्याधिमुक्तः पुनर्युवा ॥ स्वभाभिर्भासयन्वेश्मचंदारकइवाजरः ॥ ८५ ॥ ततोपतत्पुष्पवृष्टिर्देववाद्यानिसस्वनुः ॥
लेभिरेचमुदं देवा अनसूयामथाब्रुवन् ॥ ८६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ वरंवृणीष्वकल्याणिदेवकार्यमहत्कृतम् ॥ आदि
त्योदयसद्भावाद्द्वरं वरय सुव्रते ॥ ८७ ॥ त्वयायस्मात्ततो देवा वरदास्तेतपस्विनि ॥ ॥ अनसूयोवाच ॥ ॥ यदि
देवाः प्रसन्नामेपितामहपुरोगमाः ॥ ८८ ॥ वरदावरयोग्याचयद्यहंभवतांमता ॥ तद्यांतुममपुत्रत्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥
॥ ८९ ॥ योगंचप्राप्नुयांभर्तृसहिताक्लेशमुक्तये ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितिदेवास्तांब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥
॥ ९० ॥ उक्त्वाजग्मुर्यथान्यायमनुमान्यतपस्विनीं ॥ ततः काले बहुतिथे द्वितीयो ब्रह्मणः सुतः ॥ ९१ ॥ स्वभार्याभग
वानत्रिरनसूयामपश्यत ॥ ऋतुस्नातांसुचार्वर्गीलोभनीयतमाकृतिम् ॥ ९२ ॥ सकामो मनसा भेजे समुनिस्ताम
निंदिताम् ॥ तस्याभिपश्यतस्तांतुविकारोयोभ्यजायत ॥ ९३ ॥ तमपोवाहपवमस्तिर्यग्ध्वंचवेगवान् ॥ ब्रह्मरूपंचशु
क्लाभंपतमानंसमंततः ॥ ९४ ॥ सोमरूपंरजोरूपंदिशस्तंजगृहृदश ॥ ससोमोमानसोज्ज्ञोतस्यामत्रेः प्रजापतेः ॥

॥ ९५ ॥ पुत्रःसमस्ततत्त्वानामायुराधारएवच ॥ तुष्टेनविष्णुनाज्ञज्ञेदत्तात्रेयोमहात्मना ॥ ९६ ॥ स्वशरीरात्समुत्प
न्नःसत्त्वोद्विक्तोद्विजोत्तमः ॥ दत्तात्रेयइतिख्यातःसोनसूयास्तनंपपौ ॥ ९७ ॥ विष्णुरेवावतीर्णोसौद्वितीयोत्रेःसुतोभ
वत् ॥ सप्ताहात्प्रच्युतोमातुरुदरात्कुपितोयतः ॥ ९८ ॥ हैहयेंद्रमुपावृत्तमपराध्यन्तमुद्धतम् ॥ दृष्ट्वात्रौकुपितःसद्यो
दग्धुकामःसहैहयम् ॥ ९९ ॥ गर्भवासमहायासदुःखामर्षसमन्वितः ॥ दुर्वासास्तमसायुक्तोरुद्रांशःसोभ्यजायत ॥
॥ १०० ॥ इतिपुत्रद्वयंतस्याजज्ञेब्रह्मेशवैष्णवम् ॥ सोमोब्रह्माभवद्विष्णुर्दत्तात्रेयोव्यजायत ॥ १ ॥ दुर्वासाःशंकरो
जज्ञेवरदानादिवौकसाम् ॥ सोमःस्वरश्मिभिःशोतैर्वीरुधौषधिमानवान् ॥ २ ॥ आप्याययन्सदास्वर्गवर्त्ततेसप्रजाप
तिः ॥ दत्तात्रेयःप्रजाःपातिदुष्टदैत्यनिबर्हणात् ॥ ३ ॥ शिष्टानुग्रहकृद्योगीज्ञेयश्चांशःसवैष्णवः ॥ निर्दहत्यवमंतारं
दुर्वासाभगवानजः ॥ ४ ॥ रौद्रभावंसमाश्रित्यदृढ्मनोवाग्भिरुद्धतः ॥ सोमत्वंभगवानत्रिःपुनश्चक्रेप्रजापतिः ॥ ५ ॥
दत्तात्रेयोपिविषयान्योगस्थोददृशेहरिः ॥ दुर्वासाःपितरंत्यक्त्वामातरंचोत्तमंत्रतं ॥ ६ ॥ उन्मत्तारुख्यंसमाश्रित्यपरिवभ्रा
ममेदिनीं ॥ मुनिपुत्रवृत्तोयोगोदत्तात्रेयोप्यसंगिताम् ॥ ७ ॥ अभीप्समानःसरसिनिमज्जचिरंविभुः ॥ तथापितंमहात्मा
नमतीवप्रियदर्शनम् ॥ ८ ॥ तत्त्यजुर्नकुमारास्तेसरसस्तीरसंश्रयाः ॥ दिव्येवर्षशतेपूर्णयदातेनत्यजंतितम् ॥ ९ ॥ तत्प्रो
त्यासरसरस्तीरं सर्वेमुनिकुमारकाः ॥ ततोदिव्यांबरधरांसुरूपांसुनितंबिनीं ॥ १० ॥ नारीमादायकल्याणीमुत्ततारजला
न्मुनिः ॥ स्त्रीसंन्निकर्षिणंल्येतेपरित्यक्ष्यंतिमामिति ॥ ११ ॥ मुनिपुत्रास्ततोयोगेस्थास्यामीतिविचिंतयन् ॥ तथापितेमुनि
सुतानत्यजंतियदामुनिं ॥ १२ ॥ ततःसहयानार्यामादायमानमथापिबत् ॥ सुरापानस्तंतेनसभार्यंतत्यजुस्ततः ॥ १३ ॥

मा०पु०
॥३६॥

गीतवाद्यादिवनिताभोगसंसर्गदूषितम् ॥ मन्यमानामहात्मानंतयासहबहिष्क्रियं ॥ १४ ॥ नावापदोषंयोगीशोवारुणीं
सपिबंन्नपि ॥ अंतावसायिवेश्मांतर्मातरिश्वास्पृशन्निव ॥ १५ ॥ सुरांपिबन्सपत्नीकस्तपस्तेपेसयोगवित् ॥ योगीश्वर
श्चित्यमानोयोगिभिर्मुक्तिकांक्षिभिः ॥ १६ ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यकार्तवीर्योर्जुनोबली ॥ कृतवीर्येदिवंयातेमंत्रिभिः
सपुरोहितैः ॥ १७ ॥ पौरैश्चात्माभिषेकार्थं समाहूतोब्रवीदिदम् ॥ नाहंराज्यंकरिष्यामिमंत्रिणोनरकोत्तरम् ॥ १८ ॥ यदर्थं
गृह्यतेशुल्कंतदनिष्पादयन्वृथा ॥ पण्यानांद्वादशंभागंभूपालायवणिग्जनाः ॥ १९ ॥ दत्त्वात्मरक्षिभिर्मागैरक्षितोयातिद
स्युतः ॥ गोपाश्चघृततक्रादेःषड्भागंचकृषीबलाः ॥ २० ॥ दत्त्वान्यद्भुजेर्दद्युर्यदिभागंततोधिकम् ॥ पण्यादीनामशेषा
णांवणिजोगृह्यतस्ततः ॥ २१ ॥ अग्निहोत्रंतपःसत्यंवेदानांचैवसाधनम् ॥ आतिथ्यं वैश्वदेवंचइष्टमित्यभिधीयते ॥ २२ ॥
वापीकूपतडागानिदेवतायतनानिच ॥ अन्नप्रदानमर्थिभ्यःपूर्तमित्यभिधीयते ॥ २३ ॥ इष्टापूर्तविनाशायतद्राज्ञःश्रौर
र्मिणः ॥ यदन्यैःपाल्यतेलोकस्तद्व्यंतरेसंश्रितः ॥ २४ ॥ गृह्यतोबलिषट्भागंनृपतेर्नरकोध्रुवम् ॥ निरूपितमिदंराज्ञः
पूर्वैरक्षणवेतनम् ॥ २५ ॥ अरक्षंश्चौरतश्चोरस्तद्धनंनृपतेर्भवेत् ॥ तस्माद्यदितपस्तत्त्वाप्राप्तोयोगित्वमीप्सितम् ॥ २६ ॥
भुवःपालनसामर्थ्ययुक्तएकोमहीपतिः ॥ पृथिव्यामस्त्रभृन्नाद्याप्यहमेवर्दिसंयुतः ॥ २७ ॥ ततोभविष्येनात्मानंकरिष्येपाप
भागिनम् ॥ तस्यतंनिश्चयंज्ञात्वामंत्रिमध्यस्थितोब्रवीत् ॥ २८ ॥ गगोनाममहाबुद्धिर्मुनिर्भूपवयोतिगः ॥ भक्त्यातुकृप
याविष्टस्तंतोषयितुमर्हति ॥ २९ ॥ यद्येवंकर्तुंकामस्त्वंराज्यंसम्यक्प्रशासितुं ॥ ततःशृणुष्वमेवाक्यंकुरुष्वचनृपात्मज ॥
दत्तात्रेयंमहात्मानंसत्यद्रोणीकृताश्रमम् ॥ तमाराधयभूपालपातियोभुवनत्रयम् ॥ १३० ॥ योगयुक्तंमहात्मानंसर्वत्रस

अ०
१६

॥३६॥

मदर्शिनम् ॥ विष्णोरंशजगद्धातुरवतीर्णधरातले ॥ ३२ ॥ यमाराध्यसहस्राक्षःप्राप्तवान्पदमात्मनः ॥ हतंदुरात्मभिर्दैत्यै
र्जघानचदितेःसुतान् ॥ ३३ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कथमाराधितोदैवैर्दत्तात्रेयःप्रतापवान् ॥ कथंवापहतदैत्यैरिंद्रत्वंप्राप
वासवः ॥ ३४ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ दैत्यानांदिवतानांचयुद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ दैत्यानामीश्वरेजंभेदेवानांचशची
पतौ ॥ ३५ ॥ तेषांतुयुध्यमानानांदिव्यःसंवत्सरोगतः ॥ ततोदेवाःपराभूतादैत्याविजयिनोभवन् ॥ ३६ ॥ विप्रचित्ति
मुखैर्देवादानवैस्तेपराजिताः ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषजये ॥ ३७ ॥ बृहस्पतिमुपागम्यदैत्यसैन्यवधेप्स
वः ॥ अमंत्रयंतसहितावालखिल्यैःसहर्षिभिः ॥ ३८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ दत्तात्रेयंमहाभागमत्रेःपुत्रंतपोधनं ॥
विकृताचरणंभक्त्यासंतोषयितुमर्हथ ॥ ३९ ॥ सवोदैत्यविनाशायवरदोदास्यतेवरं॥ततोहनिष्यथसुराःसहितान्दैत्यदान
वान् ॥ १४० ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ हंतुंशक्तानसंदेहोदत्तात्रेयप्रसादतः ॥ इत्युक्तास्तेतदाजग्मुर्दत्तात्रेयाश्रमंसुराः ॥
॥ ४१ ॥ ददृशुश्चमहात्मानंक्षांतंलक्ष्म्यासमन्वितम् ॥ उद्गीयमानंगधर्वैःसुरापानरतंमुनिम् ॥ ४२ ॥ तेतस्यगत्वाप्रण
तिंचक्रुःसर्वार्थसाधनीम् ॥ भक्त्यातस्योपजहुश्चमद्यपस्यसुरादिकम् ॥ ४३ ॥ तिष्ठंतमनुतिष्ठंतियांतयांतिदिवौकसः ॥
आराधयामासुरधःस्थितास्तिष्ठंतमासने ॥ ४४ ॥ सप्राहदेवान्प्रणतान्दत्तात्रेयःकिमिष्यते ॥ मतोभवद्भिर्येनेयंशुश्रू
षाक्रियतेमम ॥ ४५ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ दानवैर्मुनिशार्दूलजंभाद्यैर्भूर्भुवादिकम् ॥ हतंत्रैलोक्यमाक्रम्यक्रतुभागाश्चकृ
त्तन्नाशः ॥ ४६ ॥ तद्वधेकुरुबुद्धित्वंपरित्राणायनोनघ ॥ त्वत्प्रसादादभीप्सामःपुनःप्राप्तुंत्रिविष्टपम् ॥ ४७ ॥ ॥ दत्तात्रेय
उवाच ॥ ॥ मद्यासक्तोहमुच्छिष्टो न चैवाहंजितेन्द्रियः ॥ कथमिच्छथमतोपिदेवाःशत्रुपराभवम् ॥ ४८ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥

अनघस्त्वंजगन्नाथनलेपस्तवविद्यते ॥ विद्याक्षालनशुद्धांतर्निविष्टज्ञानदीधिते ॥ ४९ ॥ ॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ ॥ सत्यमे
तत्सुराविद्याममास्तिसमदर्शिनः ॥ अस्यास्तुयोषितःसंगादहमुच्छिष्टतांगतः ॥ १५० ॥ स्त्रीसंभोगोतिदुःखायसात
त्येनोपसेवितः ॥ एवमुक्तास्ततोदेवाःपुनर्वचनमब्रुवन् ॥ ५१ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ अनघेयंमुनिश्रेष्ठजगन्मातानदुष्यति
यासाविद्यातवविभोसर्वज्ञस्यहृदिस्थिता ॥ ५२ ॥ यथांशुमालासूर्यस्यद्विजचंडालसंगिनी ॥ नदुष्यतिजगन्नाथतथेयंव
रवर्णिनी ॥ ५३ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्ततोदैवैर्दत्तात्रेयोब्रवीदिदम् ॥ प्रहस्यत्रिदशान्सर्वान्यद्येतद्भवतांम
तं ॥ ५४ ॥ तदाहूयसुरान्सर्वान्युद्धायसुरसत्तमाः ॥ इहानयतमदृष्टिगोचरंमाविलंबताम् ॥ ५५ ॥ महृष्टिपातहुतभु
क्प्रक्षीणबलतेजसः ॥ येननाशमशेषास्तेप्रयांतिममदर्शनात् ॥ ५६ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वादैवैर्दैत्याम
हाबलाः ॥ आहवायसमाहूताजग्मुर्देवगणाश्रमम् ॥ ५७ ॥ तेहन्यमानादैतैर्यैर्देवाःसर्वेभयातुराः ॥ दत्तात्रेयाश्रमंजग्मुः
समस्ताःशरणार्थिनः ॥ ५८ ॥ तमेवविविशुदैत्याःकालयंतोदिवैकसः ॥ ददृशुस्तंमहात्मानंदत्तात्रेयंमदालसम् ॥ ५९ ॥
वामपार्श्वस्थितामिष्टामशेषजगतःशुभाम् ॥ भार्याचास्यसुचार्वर्गीलक्ष्मीमिदुनिभाननाम् ॥ १६० ॥ नीलोत्पलाभनय
नांपीनश्रोणिपयोधराम् ॥ सुदतीमधुराभाषांसर्वयोषिद्गुणैर्युताम् ॥ ६१ ॥ दृष्ट्वाग्रतस्तदादैत्याःसाभिलाषमनोभवाः॥न
शेकुरुद्धतादैत्यामनसावोदुमातुराः ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वादेवान्स्रियंतांतुहतुंकामाहतौजसः ॥ प्रेरितास्तेनपापेनत्यासक्तास्ते
ततोब्रुवन् ॥ ६३ ॥ स्त्रीरत्नमेतन्नैलोक्यसारंचेद्विदितंभवेत् ॥ कृतकृत्यास्ततःसर्वेइतिनोभावितंमनः ॥ ६४ ॥ तस्मात्स
र्वेसमुत्क्षिप्यशिविकायांसुरार्चनाः ॥ आरोप्यस्वमधिष्ठानंनयामइतिनिश्चिताः ॥ ६५ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ सा

नुरागास्ततस्तेतुमुनेरंतिकमागमन् ॥ तस्यतांयोषितंसाध्वीसमुत्क्षिप्यस्मरातुराः ॥ ६६ ॥ शिविकायांसमारोप्यस
हितादैत्यदानवाः ॥ शिरःसुशिविकांकृत्वास्वस्थानाभिमुखाययुः ॥ ६७ ॥ दत्तात्रेयस्तथादेवानुविहस्येदमथाब्रवी
त् ॥ दिष्ट्याचहंतदैत्यानामेषालक्ष्मीःशिरोगता ॥ सप्तस्थानान्यतिक्रम्यलयमन्यदुपेक्ष्यति ॥ ६८ ॥ ॥ देवाउ
चुः ॥ ॥ कथयस्वजगन्नाथकेषुस्थानेष्ववस्थिता ॥ पुरुषस्यफलंकिंवाप्रयच्छत्यथनश्यति ॥ ६९ ॥ ॥ दत्तात्रेय
उवाच ॥ ॥ नृणांपादस्थितालक्ष्मीर्निलयंसंप्रयच्छति ॥ सकश्च्यश्चसंस्थितावस्त्ररत्ननानाविधंवसु ॥ ७० ॥
कलत्रदागुह्यसंस्थाक्रोडस्थापत्यदायिनी ॥ मनोरथानूपूरयतिपुरुषाणांहृदिस्थिता ॥ ७१ ॥ लक्ष्मीर्लक्ष्मीवतांश्रे
ष्ठाकंठस्थाकंठभूषणम् ॥ अभीष्टबंधुदारैश्चतथाश्लेषंप्रवासिभिः ॥ ७२ ॥ मृष्टान्नवाक्यलावण्यमाज्ञामवितथांतथा ॥
मुखस्थिताकवित्वंचयच्छत्युदधिसंभवा ॥ ७३ ॥ शिरोगतासंत्यजतितोन्यंयातिचाश्रयम् ॥ सेयंशिरोगतादैत्यान्प
रित्यजतिसांप्रतम् ॥ ७४ ॥ प्रगृह्यास्त्राणिवध्यंतांतस्मादेतेसुरारयः ॥ नभेतव्यंभृशंत्वेतेमयानिस्तेजसःकृताः ॥
॥ ७५ ॥ परदारावमर्शाच्चदग्धपुण्याहतौजसः ॥ तस्मादेतेभिहंन्यंतांभवद्भिरविशंकितैः ॥ ७६ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ तत
स्तेविविधैरस्त्रैर्वध्यमानाःसुरारयः ॥ शिरःसुलक्ष्म्याप्याक्रांताविनेशुरितिनःश्रुतम् ॥ ७७ ॥ लक्ष्मीश्चोत्पत्यसंप्राप्तादत्ता
त्रेयंमहामुनिम् ॥ स्तूयमानासुरैःसैर्द्रैर्दैत्यानाशान्मुदान्वितैः ॥ ७८ ॥ प्रणिपत्यततोदेवादत्तात्रेयंमहामुनिम् ॥ जयकृष्ण
जगन्नाथदैत्यांतकहरप्रभो ॥ ७९ ॥ नारायणाच्युतानंतवासुदेवाक्षयाजर ॥ त्वत्प्रसादात्सुखंलक्ष्मीराज्यंसंपन्नार्दन ॥
॥ १८० ॥ शार्ङ्गधन्वंश्चक्रपाणेभक्तानांनित्यवत्सल ॥ इतिस्तुत्वानाकपृष्ठंयथापूर्वगताःसुराः ॥ ८१ ॥ तथात्वमपिरा

जेंद्रयदिच्छसियथेप्सितम् ॥ प्राप्तुमैश्वर्यमतुलंतूर्णमाराधयस्वतम् ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे दत्तात्रेयमाहा
त्म्यवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥
॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ इत्यृषेर्वचनं श्रुत्वा कार्तवीर्यो नरेश्वर ॥ दत्तात्रेयाश्रमं गत्वा तं भक्त्या समपूजयत् ॥ १ ॥ पादसंवाह
नाद्येन अर्घ्यार्घाहरणेन च ॥ स्रक्चंदनादिगंधांबुफलाद्यानयनेन च ॥ २ ॥ तथान्नसाधनैस्तस्य उच्छिष्टापोहनेन च ॥ प
रितुष्टो मुनिर्भूपंतमुवाच तथैव सः ॥ ३ ॥ यथैवोक्ताः पुरा देवा मद्यभोज्यादिकुत्सनम् ॥ स्त्रीचेयं मम पार्श्वस्थेतद्भोगानुकु
त्सितः ॥ ४ ॥ सदैवाहं न मामेव मुपरोद्धुं त्वमर्हसि ॥ अशक्तमुपकाराय शक्तमाराधयस्व भोः ॥ ५ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥
तेनैव मुक्तो मुनिना स्मृत्वा गर्गवचश्च तत् ॥ ६ ॥ प्रत्युवाच प्रणम्यैनं कार्तवीर्यस्ततोर्जुनः ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ देव
स्त्वं हि पुराणो यः स्वां मायां समुपाश्रितः ॥ ७ ॥ अनघस्त्वं तथैवेयं देवी सर्वभवारणिः ॥ इत्युक्तः प्रीतिमान् देवो भूयस्तं प्रत्यु
वाच ह ॥ ८ ॥ कार्तवीर्यं महावीर्यं वशीकृतमहीतलं ॥ वरं वृणीष्व गुह्यं मे त्वयानामयदीरितम् ॥ ९ ॥ तेन तुष्टिः पराजाता त्वय्य
द्य मम पार्थिव ॥ ये च मां पूजयिष्यन्ति गंधमाल्यादिभिर्नराः ॥ १० ॥ मांसमद्योपहारैश्च मृष्टान्नैश्चात्मसंमतैः ॥ लक्ष्म्या स
मेतंगीतैश्च ब्राह्मणानां तथा च नैः ॥ ११ ॥ वाद्यैर्मनोरमैर्वीणावेणुशंखादिभिस्तथा ॥ तेषामहंपरां पुष्टिं पुत्रदारधनादिकीं ॥
॥ १२ ॥ प्रदास्याम्य वधूतश्च हनिष्याम्य वमन्यतां ॥ सत्वं वरय भद्रं मे वरं यं मनसेच्छसि ॥ १३ ॥ प्रसादसुमुखस्ते हंगुह्य
नाम प्रकीर्तनात् ॥ ॥ कार्तवीर्य उवाच ॥ ॥ यदि देव प्रसन्नस्त्वं तत्प्रयच्छादिमुत्तमां ॥ १४ ॥ यथा प्रजां पालयेयं न चाधर्मम
वाप्नुयां ॥ परानुस्मरणं ज्ञानमप्रतिद्वंद्वतारणे ॥ १५ ॥ सहस्रमाप्तुमिच्छामि बाहूनां लघुतागुणम् ॥ असंगागतयः संतु शैला

काशांबुभूमिषु ॥ १६ ॥ पातालेषु च सर्वेषु वधश्चाप्यधिकान्नरात् ॥ तथामार्गप्रवर्तस्य संतु सन्मार्गदिशिकाः ॥ १७ ॥ संतु
मेतिथयः श्लाघ्या वित्तं वान्यत्तथाक्षयं ॥ अनष्टद्रव्यताराष्ट्रे ममानुस्मरणेन च ॥ १८ ॥ त्वयि भक्तिश्च देवास्तु नित्यमव्यभि
चारिणी ॥ ॥ दत्तात्रेय उवाच ॥ ॥ य एते कीर्तिताः सर्वे तानू वत्स समवाप्स्यसि ॥ १९ ॥ मत्प्रसादात्प्रभविता च क्रवर्तित्व
मैश्वरं ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ प्रणिपत्य ततस्तस्मै दत्तात्रेयाय सोर्जुनः ॥ २० ॥ आनीय प्रकृतीः सम्यगभिषेकमगृह्णत ॥
आगताश्चापि गंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ २१ ॥ ऋषयश्च वसिष्ठाद्यामेवाद्याः पर्वतास्तथा ॥ गंगाद्याः सरितः सर्वाः
समुद्रारत्नसंभवाः ॥ २२ ॥ प्लक्षाद्याश्च तथा वृक्षा देवा वै वासवादयः ॥ वासुकिप्रमुखानागा अभिषेकार्थमागताः ॥ २३ ॥
ताक्ष्याद्याः पक्षिणश्चैव पौराजानपदास्तथा ॥ संभाराः संभृताः सर्वे दत्तात्रेयप्रसादतः ॥ २४ ॥ अथ संज्वालय तैर्वह्निं देवैर्ब्र
ह्मादिभिः सह ॥ नारायणेनाभिषिक्तो दत्तात्रेयस्वरूपिणा ॥ २५ ॥ समुद्रैश्च नदीभिश्च ऋषिभिश्चाभिषेचितः ॥ आघोषया
मासतदास्थितो राज्ये सहैहयः ॥ २६ ॥ दत्तात्रेयात्परा मृद्धिमवाप्यातिबलान्वितः ॥ अद्य प्रभृतियः शस्त्रं मामृतेन्योगृही
ष्यति ॥ २७ ॥ हंतव्यः समयादस्युः परहिं सारतोपि वा ॥ इत्याज्ञप्तेन तद्राज्ये कश्चिदायुधभृन्नरः ॥ २८ ॥ तमृते पुरुषव्या
घ्रं बभूवोरुपराक्रमम् ॥ स एव ग्रामपालो भूत्पशुपालः स एव च ॥ २९ ॥ क्षेत्रपालः स एवासीद्वितीयो न चरक्षिता ॥ तप
स्विनां पालयिता सार्थपालश्च सो भवत् ॥ ३० ॥ दस्युव्यालाग्निशस्त्रारिभ्येष्वब्धौ निमज्जतां ॥ अन्यासु चैव मग्नानामाप
त्सु परवीरहा ॥ ३१ ॥ स एव संस्मृतः सद्यः समुद्धर्ता भवन्नृणां ॥ अनष्टद्रव्यताचासीत्तस्मिन्शासतिपार्थिवे ॥ ३२ ॥ तेने
ष्टं बहुभिर्यज्ञैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ तपश्च तप्तं समुहं संयामेवातिचेष्टितम् ॥ ३३ ॥ तस्यार्द्धं सहिमानं च दृष्ट्वा प्राहां गिरामुनिः ॥

मा०पु०
॥३९॥

नवनंकार्त्तवीर्यस्यगतिंयास्यन्तिपार्थिवाः ॥ ३४ ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वासंग्रामेचातिचेष्टितैः ॥ दत्तात्रेयाद्दिनेयस्मिन्संप्रा
प्तार्द्धिर्नरेश्वरः ॥ ३५ ॥ तस्मिन्तस्मिन्दिनेयागंदत्तात्रेयस्यसोकोरोत् ॥ तथैवचप्रजाःसर्वास्तस्मिन्नहनिभूपते ॥ ३६ ॥
तस्यार्द्धिपरमांष्ट्रयागंचक्रुःसमाधिना ॥ इत्येतत्तस्यमाहात्म्यंदत्तात्रेयस्यधीमतः ॥ ३७ ॥ विष्णोश्चराचरगुरोरनंत
स्यमहात्मनः ॥ प्रादुर्भावाःपुराणेषुकथ्यतेशार्द्धधन्वनः ॥ ३८ ॥ अनंतस्याप्रमेयस्यशंखचक्रगदाभृतः ॥ एतस्य
परमंरूपंयश्चितयतिमानवः ॥ ३९ ॥ ससुखोसचसंसारत्समुत्तीर्णोचिराद्भवेत् ॥ सदैववैष्णवानांचभक्त्याहंसुलभो
स्मिभोः ॥ ४० ॥ पत्रपुष्पफलेनाहंपूजितोमोक्षदोस्मिवै ॥ इत्येवंयस्यवैवाचस्तंकथंनाश्रयेजनः ॥ ४१ ॥ अधर्म
स्यविनाशायधर्माधारार्थमेवच ॥ अनादिनिधनोदेवः करोतिस्थितिपालनम् ॥ ४२ ॥ तथैवजन्मचाख्यातमलर्कंकथया
मिते ॥ यथाचयोगःकथितोदत्तात्रेयेणतस्यवै ॥ पितृभक्तस्यराजर्षेरलर्कस्यमहात्मनः ॥ ४३ ॥ ॥ इतिश्रीमा
कंडेयपुराणेदत्तात्रेयोपाख्यानंनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ प्राग्बभू
वमहावीर्यःशत्रुजिन्नामपार्थिवः ॥ तुतोषयस्ययज्ञेषुसोमावाह्यापुरंदरः ॥ १ ॥ तस्यात्मजोमहावीर्योबभूवारिविदा
रणः ॥ नाम्नाऋतध्वजःख्यातःसर्वलक्षणसंयुतः ॥ २ ॥ बुद्धिविक्रमलावण्यैर्गुरुशुक्राश्विनांसमः ॥ ससमानवयो
बुद्धिसत्त्वविक्रमचेष्टितैः ॥ ३ ॥ नृपपुत्रोनृपसुतैर्नित्यमास्तेसमावृतः ॥ कदाचिच्छास्त्रसद्भावविवेककृतनिश्चयः ॥ ४ ॥
कदाचित्काव्यसंलापगीतनाटकसंभवैः ॥ तथैवाक्षविनोदैश्चशस्त्रास्त्रविनयेषुच ॥ ५ ॥ योग्योनियुद्धनागाश्वस्यंद
नाभ्यासतत्परः ॥ रेमेनृपेन्द्रपुत्रोसौनरेन्द्रतनयैवृतः ॥ ६ ॥ यथैवहिदिवातद्ब्रात्रावपिमुदायुतः ॥ तेषांतुक्रीडतांतत्र

अ०
१८

॥३९॥

द्विजभूपविशांसुताः ॥ ७ ॥ समानवयसः प्रीत्यारंतुमायांत्यनेकशः ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यनागलोकान्महीतलम् ॥ ८ ॥
 कुमारावागतौ नागौ पुत्रावश्वतरस्यतु ॥ ब्रह्मरूपप्रतिछन्नौ तरुणौ प्रियदर्शनौ ॥ ९ ॥ तौ तैर्नृपसुतैः सार्द्धतथैवान्यैर्द्विजात्म
 जैः ॥ विनोदैर्विविधैस्तत्र तस्थतुः प्रीतिसंयुतौ ॥ १० ॥ सर्वे च ते नृपसुतास्ते च ब्रह्मविशांसुताः ॥ नागराजात्मजौ तौ च स्ना
 नसंवाहनादिकाम् ॥ ११ ॥ बस्त्रगंधान्नसंयुक्तां च क्रुर्भोगभुजिक्रियाम् ॥ अहन्यहन्यनुप्राप्ते तौ च नागकुमारकौ ॥ १२ ॥
 आजग्मतुर्मुदायुक्तौ प्रीत्यासूनोर्महीपतेः ॥ सचताभ्यां नृपसुतः परं निर्वाणमाप्तवान् ॥ १३ ॥ विनोदैर्विविधैर्हास्यसंला
 पादिभिरेव च ॥ विनाताभ्यां नृपसुतेन स स्त्रौ नृपपौमधु ॥ १४ ॥ नररामनजग्राहशास्त्राण्यात्मगुणर्द्धये ॥ रसातले च तौ रा
 त्रिं विनातेन महात्मना ॥ १५ ॥ निःश्वासपरमौ नोत्वा जग्मतुस्तं दिने दिने ॥ मर्त्यलोके परा प्रीतिर्भवतोः केन पुत्रकौ ॥ १६ ॥
 सहेति च प्रलपितौ तावुभौ नागदारकौ ॥ दृष्टयोरत्र पाताले बहूनि दिवसानि मे ॥ १७ ॥ दिवारजन्या मे वोभौ पश्यामि प्रिय
 दर्शनौ ॥ ॥ जड उवाच ॥ ॥ इति पित्रास्वयं पृष्ट्वौ प्रणिपत्य कृतांजली ॥ १८ ॥ प्रत्यूचतुर्महाभागावुरगाधिपतेः सुतौ ॥
 ॥ पुत्रावूचतुः ॥ ॥ पुत्रः शत्रुजितस्तात नाम्नाख्यातऋतध्वजः ॥ १९ ॥ रूपवानार्जवोपेतः शूरो मानी प्रियंवदः ॥ अनावृतक
 थोवाग्मी विद्वान्मैत्रो गुणाकरः ॥ २० ॥ मान्यमानयिता धीमान्हीमान् विनयभूषणः ॥ तस्योपचारसंप्रीतिसंभोगापहतं
 मनः ॥ २१ ॥ नागलोके न्यलोके वानरतिर्विंदते पितः ॥ तद्वियोगेन नो तात निशापातालशीतला ॥ २२ ॥ परितापाय तत्सं
 गश्चाल्हादायरविर्दिवा ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ पुत्रः पुण्यवतो धन्यः स यस्यैवं भवद्विधैः ॥ २३ ॥ परोक्षस्यापि गुणिभिः
 क्रियते गुणकीर्तनं ॥ संति शास्त्रविदोऽशीलाः संति मूर्खाः सुशीलिनः ॥ २४ ॥ शास्त्रशोले समं मन्येयस्मिन् धन्यतरंतु तम् ॥

मा०पु०
॥४०॥

अ०
१८

यस्यमित्रगुणान्मित्राण्यमित्राश्चपराक्रमम् ॥ २५ ॥ कथयंतिसदासत्सुपुत्रवांस्तेनवैपिता ॥ तस्योपकारिणःकच्चिद्भ
वद्भ्यामभिवांछितम् ॥ २६ ॥ किंचिन्निष्पादितं वत्सौपरितोषायचेतसः ॥ सधन्योजीवितंतस्यतस्यजन्मसुजन्मनः ॥ २७ ॥
यस्यार्थिनोनविमुखामित्रार्थेनचदुर्बलः ॥ मद्गृहेयत्सुवर्णादिरत्नवाहनमासनम् ॥ २८ ॥ यद्भान्यत्पीतयेतस्यतद्देयम्
विशंकया ॥ धिक्त्तस्यजीवितंपुंसोमित्राणामपकारिणः ॥ २९ ॥ प्रतिरूपमकुर्वन् योजीवामोत्यवगच्छति ॥ उपकारं
सुहृद्वर्गेष्वपकारंचशत्रुषु ॥ ३० ॥ नृमेघोवर्षतिप्राज्ञास्तस्येच्छंतिसदोन्नतिं ॥ ॥ पुत्रावूचतुः ॥ ॥ किंतस्यकृतकृ
त्यस्यकर्तुंशक्येतकेनचित् ॥ ३१ ॥ यस्यसर्वार्थिनोगेहेसर्वकामैःसदार्चिताः ॥ यानिरत्नानितद्देहेपातालेतानिनः
कुतः ॥ ३२ ॥ वाहनासनयानानिभूषणान्यंबराणिच ॥ विज्ञानंयच्चतत्रास्तितदन्यत्रनविद्यते ॥ ३३ ॥ प्राज्ञानाम
प्यसौतातसर्वसंदेहहृत्तमः ॥ एकंतस्यास्तिकर्तव्यमसाध्यंतच्चनोमतम् ॥ ३४ ॥ हिरण्यगर्भगोविंदशर्वादीनांवराट्ट
ते ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ तथापिश्रोतुमिच्छामितस्ययत्कार्यमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ असाध्यमथवासाध्यंकिंचासाध्यंविप
श्चिताम् ॥ देवत्वममरेशत्वंतत्पूज्यत्वंचमानवाः ॥ ३६ ॥ प्रयांतिवाछितंचान्यदृढंयेव्यवसायिनः ॥ नाविज्ञातंनचाग
म्यंनाप्राप्यंदिविचेहवा ॥ ३७ ॥ उद्यतानांमनुष्याणांयतचित्तेन्द्रियात्मनां ॥ योजनानांसहस्राणियातिगच्छन्पिपीलिकः
॥ ३८ ॥ आगच्छन्वैनतेयोपिपदमेकंनगच्छति ॥ कभूतलंकचघ्नौव्यंस्थानंयत्प्राप्तवान्ध्रुवः ॥ ३९ ॥ उत्तानपादनृपतेःपु
त्रःसद्भूमिगोचरः ॥ तत्कथ्यतांमहाभागैकार्यवान्येनपुत्रकौ ॥ ४० ॥ सभूपालसुतःसाधुर्येनानृप्यंभवेतवाम् ॥ ॥ पुत्रा
वूचतुः ॥ ॥ तेनाख्यातमिदंतातपूर्ववृत्तंमहात्मना ॥ ४१ ॥ कौमारकेयथातस्यवृत्तंसदृत्तशालिनः ॥ तस्यशत्रुजितंतातं

॥४०॥

पूर्वकश्चिद्विजोत्तमः ॥ ४२ ॥ गालवोभ्यागमद्वीमान्गृहीत्वातुरगोत्तमम् ॥ प्रत्युवाचचराजानंसमुपेत्याश्रमंमम ॥
 ॥ ४३ ॥ कोपिदैत्याधमोराजन्विध्वंसयतिपापकृत् ॥ तत्तद्रूपंसमास्थायसिंहेभवनचारिणाम् ॥ ४४ ॥ अन्येषांचातिका
 यानामहर्निशमकारणात् ॥ समाधिध्यानयुक्तस्यमौनव्रतरतस्यच ॥ ४५ ॥ तथाकरोतिविघ्नानियथानेच्छामिपार्थिव ॥
 दग्धुंकोपाग्निनासद्यःसमर्थास्तंवयंनतु ॥ ४६ ॥ दुःखार्जितस्यतपसोव्ययमिच्छामिपार्थिव ॥ एकदातुमयाराजन्नतिनि
 विण्णचेतसा ॥ ४७ ॥ तत्क्लेशितेननिःश्वासोनिरोक्ष्यांबरमुज्झितः ॥ ततोंबरतलात्सद्यःपतितोयंतुरंगमः ॥ ४८ ॥ वाक्
 चाशरीरिणीप्राहनरनाथशृणुष्वतत् ॥ अश्रांतःसकलंभूमेर्वलयंतुरगोत्तमः ॥ ४९ ॥ समर्थःक्रांतुमर्केणतवायंप्रतिपादि
 तः ॥ पात्नलंबरतोयेषुनास्यप्रतिहतागतिः ॥ ५० ॥ समस्तदिक्षुव्रजतोसंगःपर्वतेषुच ॥ यतोभूवलयंसर्वमश्रांतोयं
 चरिष्यति ॥ ५१ ॥ ततःकुवलयोनाम्नाख्यातिलोकेषुयास्यति ॥ क्लिश्नात्यहर्निशंपापोयश्चत्वांदानवाधमः ॥ ५२ ॥ त
 मप्येनंसमारुह्यद्विजश्रेष्ठहनिष्यति ॥ शत्रुजिन्नामभूपालस्तस्यपुत्रऋतध्वजः ॥ ५३ ॥ प्राप्यैतदश्वरत्नंचख्यातिमेतेन
 यास्यति ॥ सोहंवामनुसंप्राप्तस्तपसोविघ्नकारिणम् ॥ ५४ ॥ तंनिवारयभूपालभागभाङ्गपतिर्यतः ॥ तदेतदश्वरत्नंतेम
 मयाभूपनिवेदितम् ॥ ५५ ॥ पुत्रमाज्ञापयतथायथाधर्मोनलुप्यते ॥ सतस्यवचनाद्राजातवैपुत्रमृतध्वजम् ॥ ५६ ॥
 तदश्वरत्नमोरोप्यकृतकौतुकमंगलम् ॥ अप्रैषयतधर्मात्मागालवेनसमंतदा ॥ ५७ ॥ स्वमाश्रमपदंसोपितमादायय
 यौमुनिः ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेपितापुत्रसंवादेकुवलाश्वीयेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६२ ॥
 ॥ पितोवाच ॥ ॥ गालवेनसमंगत्वानृपपुत्रेणतेनयत् ॥ कृतंतत्कथ्यतांपुत्रौविचित्रायुधयोधिना ॥ १ ॥ ॥ पुत्रावूचतुः ॥

सगालवाश्रमेरम्येतिष्ठन्भूपालनन्दनः ॥ सर्वविघ्नोपशमनंचकारब्रह्मवादिनाम् ॥ २ ॥ वीरःकुवल्याश्वंतवसंतंगालवा
श्रमे ॥ मदाबलेपोपहतोनाजानाहानवाधमः ॥ ३ ॥ ततस्तंगालवंविप्रंसंध्योपासनतत्परं ॥ शौकरंरूपमास्थायप्रधर्षयि
तुमागमत् ॥ ४ ॥ मुनिशिष्यैरथोत्कुष्टेशीघ्रमारुह्यतंहयं ॥ अन्वधावद्वराहंतंनृपपुत्रःशरासनी ॥ ५ ॥ आजघानचबाणेन
चंद्रार्धाकारवर्चसा ॥ आकृष्यबलवच्चापंचारुचित्रोपशोभितं ॥ ६ ॥ नाराचाभिहतःशौघमात्मत्राणपरोमृगः ॥ गिरिपादप
संबाधांसोत्यक्रामन्महाटवीम् ॥ ७ ॥ तमन्वधावद्वेगेनतुरगोसौमनोजवः ॥ चोदितोराजपुत्रेणपितुरादेशकारिणा ॥ ८ ॥
अतिक्रम्याथवेगेनयोजनानिसहस्रशः ॥ धरण्यांविवृतेगर्तेनिपपातलघुक्रमः ॥ ९ ॥ तस्यानंतरमेवाथसचाश्वीनृपतेः सु
तः ॥ निपपातमहागर्तेतिमिरौघसमावृते ॥ १० ॥ ततोनादृश्यतमृगःसतस्मिनूराजसूनुना ॥ प्रकाशंचसपातालमपश्यत्त
त्रचार्चिषा ॥ ११ ॥ ततोपश्यत्ससौवर्णंप्रासादशतसंकुलं ॥ पुरंदरपुरप्रख्यंपुरंप्राकारशोभितं ॥ १२ ॥ तत्प्रविश्यसनापश्य
त्तत्रकंचिन्नरंपुरे ॥ भ्रमताचततोदृष्टातत्रयोषित्वरान्विता ॥ १३ ॥ सापृष्टातेनतन्वंगीप्रस्थिताक्रेतिकस्यवा ॥ नोवाचकिं
चित्प्रासादमारुरोहचभामिनी ॥ १४ ॥ सोप्यश्वमेकतोबद्धातामेवानुससारवै ॥ विस्मयोस्फुल्लनयनोनिःशंकोनृपतेःसु
तः ॥ १५ ॥ ततोपश्यत्सविस्तीर्णेपर्यंकेसर्वकांचने ॥ निषण्णांकन्यकामेकांकामयुक्तांरतीमि ॥ १६ ॥ विस्पष्टेदुमुखीसुभ्रूंपी
नश्रोणीपयोधरां ॥ बिंबाधरौष्ठीतन्वंगीनीलोत्पलविलोचनां ॥ १७ ॥ रक्ततुंगनखीश्यामांमृदुताम्रकरांग्रिकाम् ॥ करभो
रुंसुदशनांनीलसूक्ष्मस्थिरालकां ॥ १८ ॥ तांदृष्ट्वाचारुसर्वांगीमनंगांगलतामिव ॥ सोमन्यत्पार्थिवसुतस्तांरसातलदेव
तां ॥ १९ ॥ साचदृष्ट्वैवतंबालानीलकुंचितमूर्धजं ॥ पीनोरस्कंधबाहुंतममंस्तमदनंशुभा ॥ २० ॥ उत्तस्थौचशुभाचाराचि

तक्षाभिमवापसा ॥ लज्जाविस्मयदन्यानासद्यस्तन्वावशगता ॥ २१ ॥ कायदवाययक्षानुगधवावरागापिवा ॥ विद्याधि
 रोवासंप्राप्तः कृतपुण्यापतिर्नरः ॥ २२ ॥ एवंविचित्यबहुधानिः श्वस्यचमहीतले ॥ उपविश्यतदाभेजेसामूर्छामिंदिरक्ष
 णा ॥ २३ ॥ सोपिकामशराघातमवाप्यनृपतेः सुतः ॥ तांसमाश्वासयामासनभेतव्यमितिब्रुवन् ॥ २४ ॥ साचस्त्रीया
 तदादृष्टापूर्वतेनमहात्मना ॥ तालवृंतमुपादायपर्यवीजयदाकुला ॥ २५ ॥ समाश्वस्तातदापृष्ठातेनसामोहकारणं ॥ किंचि
 ल्लज्जान्विताबालातस्यैसख्यैरन्यवेदयत् ॥ २६ ॥ साचास्मैकथयामासनृपपुत्रायविस्तरात् ॥ मोहस्यकारणंसर्वतद्दर्शन
 समुद्भवं ॥ २७ ॥ यथातयासमाख्यातंतद्वृत्तांतंचभामिनी ॥ ॥ सख्युवाच ॥ ॥ विश्वावसुरितिख्यातोदिविगंधर्वराट्प्र
 भो ॥ २८ ॥ तस्येयमात्मजासुधूर्नास्त्राख्यातामदालसा ॥ वज्रकेतोः सुतश्चोयोदानवोरिविदारणः ॥ २९ ॥ पातालकेतुर्वि
 ख्यातः पातालांतरसंश्रयः ॥ तेनेयमुद्यानगताकृत्वामायांतमोमयी ॥ ३० ॥ अपहृत्यसमानीताबालेयंदुष्टबुद्धिना ॥ आ
 गामिन्यांत्रयोदश्यामुद्रक्ष्यतिकिलासुरः ॥ ३१ ॥ सतुनार्हतिचार्वर्गीशूद्रोवेदश्रुतोमिव ॥ अतीतेचदिनेबालांचात्मव्यापाद
 नोद्यता ॥ ३२ ॥ सुरभिः प्राहनायंत्वांप्राप्स्यतेदानवाधमः ॥ मर्त्यलोकमनुप्राप्तंयएनंभेत्स्यतेशैरैः ॥ ३३ ॥ सतेभर्तामहा
 गेह्यचिरेणभविष्यति ॥ अहंत्वस्यांसखीनास्त्राकुंडलेतिमनस्विनी ॥ ३४ ॥ सुताविंध्यवतः पत्नीवीरपुष्करमालिनः ॥ ह
 तेभर्त्तरिशुंभेनतीर्थात्तीर्थमनुव्रता ॥ ३५ ॥ चरामिदिव्ययागत्यापरलोकार्थमुद्यता ॥ पातालकेतुर्दुष्टात्मावाराहंवपुरा
 स्थितः ॥ ३५ ॥ केनापिविद्वोबाणेनमुनीनांत्राणकारणे ॥ तथाहंतत्त्वतोन्विष्यत्वरिताहमिहागता ॥ ३७ ॥ सत्यमेवस
 केनापिताडितोदुष्टमाचरत् ॥ इयंचमूर्छामगमद्येनतत्कारणंशृणु ॥ ३८ ॥ त्वयिप्रीतिमतीबालादर्शनादेवमानद ॥ देवपु

मा०पु०
॥४२॥

अ०
१९

त्रोपमेचरुवाक्यरूपादिशालिनि ॥ ३९ ॥ भार्याचान्यस्यविहितायेनविद्वःसदानवः ॥ एतस्मात्कारणान्मोहंमहांतमिय
मागता ॥ ४० ॥ यावज्जीवंचतन्वंगीदुःखमेवोपभोक्ष्यति ॥ त्वय्यस्याहृदयंरागिभर्ताचान्योभविष्यति ॥ ४१ ॥ यावज्जी
वमतोदुःखंसुरभ्यानान्यथावचः ॥ अहंत्वस्याःप्रभोप्रोत्यादुःखितात्रसमागता ॥ ४२ ॥ यतोविशेषोनैवास्तिस्वसखी
निजदेहयोः ॥ यद्येषाभिमतंवीरपतिमाप्नोतिशोभना ॥ ४३ ॥ ततस्त्वहंतपःकुर्यानिर्व्यलीकेनचेतसा ॥ त्वंतुकोवाकिमर्थं
वासंप्राप्तोत्रमहामते ॥ ४४ ॥ देवोदैत्योनुगंधर्वःपन्नगःकिन्नरोपिवा ॥ नत्थत्रमानुषगतिर्नचैदृङ्मानुषीगतिः ॥ ४५ ॥ त
त्त्वमारुह्याहिकोसित्वंयथैवावितथंमया ॥ ॥ कुवल्याश्वउवाच ॥ ॥ यन्मांपृच्छसिधर्मज्ञेकस्त्वंकिंवासमागतः ॥ ४६ ॥
तच्छृणुष्वामलप्रज्ञेकथयाम्यादितस्तव ॥ राज्ञःशत्रुजितःपुत्रःपित्रासंप्रेषितःशुभे ॥ ४७ ॥ मुनिरक्षणमुद्दिश्यगालवाश्र
ममागतः ॥ कुर्वतोममरक्षांचमुनीनांधर्मचारिणां ॥ ४८ ॥ विघ्नार्थमागतःकोपिशौकरंवपुरास्थितः ॥ मयासविद्वोबाणे
नचंद्रार्द्धाकारवर्चसा ॥ ४९ ॥ अपक्रांतोतिवेगेनतमस्म्यनुगतोहयी ॥ पपातसहसागर्त्तेसक्रोडोश्वश्चमामकः ॥ ५० ॥
सोहमश्वंसमारूढस्तमस्येकःपरिभ्रमन् ॥ प्रकाशमासादितवान्दृष्ट्वाचभवतीमया ॥ ५१ ॥ पृष्ट्वाचनचमोकिंचिद्भवत्यादत्त
मुत्तरम् ॥ त्वांचैवानुप्रविष्टोहमिमंप्रासादमुत्तमम् ॥ ५२ ॥ इत्येतत्कथितंसत्यंनदेवोहंनदानवः ॥ नपन्नगोनगंधर्वःकिन्न
रांवाशुचिस्मिते ॥ ५३ ॥ समस्ताःपूज्यपक्षावैदेवाद्याममकुंडले ॥ मनुष्योस्मि विशंकातेनकर्तव्यात्रकर्हिचित् ॥ ५४ ॥
॥ पुत्रावूचतुः ॥ ॥ ततःप्रहृष्टासाकन्यासखीवदत्तमुत्तमम् ॥ लज्जाजडंवीक्षमाणाकिंचिन्नोवाचभामिनी ॥ ५५ ॥ तत्सखोपु
नरप्येनांप्रहृष्टाप्रत्युवाचह ॥ यथावत्कथितंतेनसुरभ्यावचनानुगं ॥ ५६ ॥ ॥ कुंडलोवाच ॥ ॥ वीरसत्यमसंदिग्धंभव

॥४२॥

ताभिहितंवचः ॥ नान्यत्र हृदयं त्यस्यादृष्ट्वा स्थैर्यं प्रयास्यति ॥ ५७ ॥ चंद्रमेवाधिकाकांतिः समुपैतिरविप्रभा ॥ भूतिर्धन्यं
 धृतिर्धीरक्षांतिरभ्येति चोत्तमं ॥ ५८ ॥ त्वयैव विद्वोसंदिग्धं सपापोदानवाधमः ॥ सुरभिः सागवां माता कथं मिथ्या वदिष्य
 ति ॥ ५९ ॥ तद्वन्येयं सभाग्या च त्वत्संबंधमवेत्यवै ॥ कुरुष्व वीरयत्कार्यं विधिनेव समाहितम् ॥ ६० ॥ ॥ पुत्रावूचतुः ॥
 परवानहमित्याहराजपुत्रः सदा पितुः ॥ साचतंचिंतयामासतुं बुरुंतकुले गुरुं ॥ ६१ ॥ सचापितक्षणात्प्राप्तो निगृहीतस
 मीत्कुशः ॥ मदालसायाः संप्रीत्या कुंडला गौरवेण च ॥ ६२ ॥ प्रज्वाल्य पावकं हुत्वा मंत्रविकृतमंगलाम् ॥ वैवाहिके विधौ
 कन्यां प्रतिपाद्य यथागतम् ॥ ६३ ॥ जगाम तपसेधीमान् स्वमाश्रमपदंततः ॥ साचाहतां सखी बालांकृतार्थास्मिवरा
 नने ॥ ६४ ॥ संयुक्ता ममुना दृष्ट्वा त्वामहं रूपशालिनीम् ॥ तपस्तप्स्येहमतुलं निर्व्यलीकेन चेतसा ॥ ६५ ॥ तीर्थांबुधौ
 तपापाच भवित्रीनेदृशी यथा ॥ तंचाहराजपुत्रं साप्रश्रयोपनतंवचः ॥ ६६ ॥ गंतुकामानि जसखी स्नेहविक्रवभाषिणी ॥
 ॥ कुण्डलोवाच ॥ ॥ पुंभिरप्यमितप्रज्ञेनोपदेशो भवद्विधे ॥ ६७ ॥ दातव्यः किमु तस्त्रीभिरतो नोपदिशामिते ॥ किं त्व
 स्यास्तनुमध्यायाः स्नेहाकृष्टेन चेतसा ॥ ६८ ॥ त्वया विश्रंभिता चास्मि स्मारयाम्यरिसूदन ॥ भर्तव्यारक्षितव्या च भार्या
 हि पतिना सदा ॥ ६९ ॥ धर्मार्थकामसंसिद्धयै भार्या भर्तुः सहायिनी ॥ याच भार्या च भर्ता च परस्परमनुव्रतौ ॥ ७० ॥
 तदा धर्मार्थकामानां त्रयाणामपि संगतम् ॥ कथं भार्या मृते धर्ममर्थं वा पुरुषः प्रभो ॥ ७१ ॥ प्राप्नोति काममर्थं वा तस्यां त्रित
 यमाहितम् ॥ तथैव भर्तारमृते भार्या धर्मादिसाधने ॥ ७२ ॥ न समर्था त्रिवर्गो यदां पत्यं समुपाश्रितः ॥ देवतापितृभृत्या
 नाम तिथीनां च पूजनम् ॥ ७३ ॥ न पुंभिः शक्यते कर्तुं मृते भार्या नृपात्मज ॥ प्राप्नोति चार्थो मनुजैरानीतोऽपि निजंगुहम् ॥

॥ ७४ ॥ क्षयमेति विनाभार्याकुभार्यासंग्रहेपिवा ॥ कामस्तुतस्य नैवास्ति प्रत्यक्षेणोपलक्ष्यते ॥ ७५ ॥ दंपत्योः सहधर्मे
 ण त्रयीधर्ममवाप्नुयात् ॥ पुत्राणां यो निरन्यावैनान्यतोभार्यया विना ॥ पितृनृपुत्रैस्तथैवान्नसाधनैरतिथीनपि ॥ ७६ ॥
 पूजाभिरमरांस्तद्वत्साध्वीभार्या नरोवति ॥ स्त्रियाश्चापि विना भर्त्रा धर्मकामार्थसंततिः ॥ ७७ ॥ नैव तस्माच्चि वर्गोयं दां
 पत्यमधिगच्छति ॥ एतन्मयोक्तं युवयोर्गमिष्यामियथेप्सितम् ॥ ७८ ॥ वर्धत्वमनया सार्द्धं धनपुत्रसुखायुषा ॥ ॥ पुत्रा
 वूचतुः ॥ ॥ इत्युक्त्वा संपरिष्वज्य स्वसखी तं नमस्य च ॥ ७९ ॥ जगाम दिव्ययागत्यायथाभिप्रेतमात्मनः ॥ सोऽपि
 शत्रुजितः पुत्रस्तामारोप्यतुरंगमम् ॥ ८० ॥ निर्गतुकामः पातालाद्विज्ञातोऽनुसंभवैः ॥ ततस्तैः सह सोऽत्कुष्टं ह्रियते ह्रियते
 त्विति ॥ ८१ ॥ कन्यारत्नं यदानीतं दिवः पातालकेतुना ॥ ततः परिघनिस्त्रिंशद्दशूलशरायुधम् ॥ ८२ ॥ दानवानां बलं
 प्राप्तं सह पातालकेतुना ॥ तिष्ठतिष्ठेति जल्पन्तस्ते तदा दानवोत्तमाः ॥ ८३ ॥ शरवर्षैस्तथा शूलैर्ववर्षुर्नृपनंदनम् ॥ स तु श
 त्रुजितः पुत्रस्ततस्तान् प्रतिवीर्यवान् ॥ ८४ ॥ चिच्छेद शरजालेन प्रहसन्निवलीलया ॥ क्षणेन पातालतलमसि शक्त्यृष्टि सा
 यकैः ॥ ८५ ॥ छिन्नैः संछन्नमत्यर्थमृतध्वजशरोत्करैः ॥ ततोऽखं त्वाष्ट्रमादाय चिक्षेप प्रतिदानवान् ॥ ८६ ॥ तेन ते दानवाः
 सर्वे सह पातालकेतुना ॥ ज्वालामालातितीव्रेण स्फुटदस्थिचयास्तदा ॥ ८७ ॥ निर्दग्धाः कापिलं तेजः समासाद्येव साग
 राः ॥ ततः सराजपुत्रोऽश्वीनिहत्यासुरसत्तमान् ॥ ८८ ॥ स्त्रीरत्नेन समं तेन समागच्छत्पितुः पुरम् ॥ प्रणिपत्य च तत्सर्वं स तु
 पित्रे न्यवेदयत् ॥ ८९ ॥ पातालगमनं चैव कुंडलायाश्च दर्शनम् ॥ तद्वन्मदालसाप्राप्तिं दानवैश्चापि संगरम् ॥ ९० ॥ वध
 श्रुतेषामखेण पुनरागमनं तथा ॥ इति श्रुत्वा पिता तस्य चरितं चारुचेतसः ॥ ९१ ॥ प्रीतिमानभवच्चैनं परिष्वज्याहवात्म

जम् ॥ सत्पुत्रेणत्वयापुत्रतारितोहंमहात्मना ॥ ९२ ॥ भयेभ्योमुनयस्त्रातेनसद्धर्मचारिणा ॥ मत्पूर्वैःख्यातिमानीतं
याविस्तारितंपुनः ॥ ९३ ॥ पराक्रमवतावीरत्वयातद्बहुलीकृतम् ॥ यदुपात्तंयशःपित्राधनंवीर्यमथापिवा ॥ ९४ ॥ तन्न
हापयतेयस्तुसनरोमध्यमःस्मृतः ॥ तद्वीर्यादधिकंयस्तुपुनरन्यत्स्वशक्तिः ॥ ९५ ॥ निष्पादयतितंप्राज्ञावदंतिनरमुत्त
मम् ॥ यःपित्रासमुपात्तानिधनवीर्ययशांसिवै ॥ ९६ ॥ न्यूनतानयतिप्राज्ञास्तमाहुःपुरुषाधमम् ॥ तन्मयाब्राह्मणत्रा
णंकृतमासीद्यथात्वया ॥ ९७ ॥ पातालागमनंयच्चयच्चासुरविनाशनम् ॥ एतदभ्यधिकंवत्सतेनत्वंपुरुषोत्तमः ॥ ९८ ॥
तद्वन्योस्म्यथवानत्वमहमेवगुणाधिकः ॥ त्वांपुत्रमीदृशंप्राप्यश्लाघ्यंपुण्यवतामपि ॥ ९९ ॥ नसत्पुत्रकृतांप्रीतिमन्यःप्रा
प्नोतिमानवः ॥ पुत्रेणनातिशयितोयःप्रज्ञादानविक्रमैः ॥ १०० ॥ धिक्त्तस्यजन्मयःपित्रालोकेविज्ञायतेनरः ॥ यत्पुत्रा
ख्यातिमभ्येतितस्यजन्मसुजन्मनः ॥ १०१ ॥ आत्मज्ञानीयतोधन्योमध्यःपितृपितामहैः ॥ मातृपक्षेणमात्राचख्यातिं
यातिनराधमः ॥ २ ॥ तत्पुत्रधनवीर्यैस्त्वंविवर्धस्वसुखेनच ॥ गंधर्वतनयाचेयंमावियुज्यतुवैत्वया ॥ ३ ॥ इतिपित्राबहु
विधंप्रियमुक्त्वापुनःपुनः ॥ परिष्वज्यस्वमावासंसभार्यःसविसर्जितः ॥ ४ ॥ सतयाभार्ययासार्धरेमेतत्रपितुःपुरे ॥ अन्ये
षुचतथोद्यानवनपर्वतसानुषु ॥ ५ ॥ श्वश्रूश्वशुरयोःपादौप्रणिपत्यचसाशुभा ॥ प्रातःप्रातस्ततस्तेनप्रणिपत्यसुमध्यमा
॥ ६ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेकुवलयार्थीयेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ पुत्रावूचतुः ॥ ॥ ततःकालेबहुतिथेगतेराजापुनःसुतम् ॥ प्राहगच्छाशुविप्राणांत्राणायचरमेदिनीं ॥ १ ॥ अश्वमेतंसमा
रुह्यप्रातःप्रातर्दिनेदिने॥आबाधाद्विजमुख्यानामन्वेष्टव्यासदैवहि ॥ २ ॥ दुर्दृत्ताःसंतिशतशोदानवाःपापबुद्धयः ॥ तेभ्यो

नस्याद्यथाबाधामुनीनां त्वं तथा कुरु ॥ ३ ॥ सतथोक्तस्तदापित्रा तथा च केनृपात्मजः ॥ परिक्रम्य महीं कृत्स्नां वंदे चरणौ
पितुः ॥ ४ ॥ अहन्यहनि संप्राप्ते पूर्वाह्ने नृप नंदनः ॥ ततश्च शेषं दिवसं तयारे मे सुमध्यया ॥ ५ ॥ एकदा तु चरन् सोधदद
शयमुना तटे ॥ पातालके तोरनुजं तालके तु कृताश्रमम् ॥ ६ ॥ मायावीदानवः सोधमुनिरूपं समाश्रितः ॥ सप्राहराजपुत्रं तं
पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ ७ ॥ राजपुत्रब्रवीमि त्वां तत्कुरुष्व यदिच्छसि ॥ न च ते प्रार्थना भंगः कार्यः सत्यप्रतिश्रव ॥ ८ ॥ य
क्ष्ये यज्ञेन धर्माय कर्तव्याश्च मयेष्टयः ॥ चिंतयेतत्र कर्तव्यानां स्ति मे दक्षिणायतः ॥ ९ ॥ ततः प्रयच्छ मे वीर दक्षिणार्थे स्व
भूषणम् ॥ यदेतत्कंठलग्नं ते रक्ष चे मं ममाश्रमम् ॥ १० ॥ यावदंतर्जले देवं वरुणं यादसां पतिम् ॥ वैदिकैर् वारुणैर्मंत्रैः प्रजा
नां पुष्टिहेतुकैः ॥ ११ ॥ अभिष्टूय त्वरा युक्तः समभ्येमीति वादिनम् ॥ तं प्रणम्य ततः प्रादात्स तस्मै कंठभूषणम् ॥ १२ ॥
प्राह चैनं भवान्यातु निर्व्यलीकेन चेतसा ॥ स्थास्यामि तावदत्रैव तवाश्रमसमीपतः ॥ १३ ॥ तवादेशान्महाभाग या
वदागमनं तव ॥ न तेत्र कश्चिदाबाधां करिष्यति मयि स्थिते ॥ १४ ॥ विश्रब्धस्त्वं मुनि श्रेष्ठ कुरुष्व च मनोगतम् ॥
एतदुक्तस्ततस्तेन सममज्जनदीजले ॥ १५ ॥ अरक्षत्सोपितस्यैव मायाविहितमाश्रमम् ॥ गत्वा जलाशयात्तस्मात्ता
लके तु श्वतत्पुरम् ॥ १६ ॥ मदालसायाः प्रत्यक्षमन्येषां चैतदुक्तवान् ॥ वीरः कुवल्याश्वोसौ ममाश्रमसमीपतः ॥
॥ १७ ॥ केनापि दुष्टदैत्येन कुर्वन् रक्षां तपस्विनाम् ॥ युध्यमानो यथाशक्ति निघ्नन् ब्रह्मद्विषो युधि ॥ १८ ॥ मायामाश्रि
त्यपापेन भिन्नः शलेन वक्षसि ॥ घ्नियमाणेन तेनेदं दंतमेकं कंठभूषणं ॥ १९ ॥ प्रापितश्चाग्निसंयोगं सवने रुद्रतापसैः ॥
कृतार्तिहोषाशब्दो वै त्रस्तः साश्रुविलोचनः ॥ २० ॥ नीतः सोश्वश्च तेनैव दानवेन दुःखतमना ॥ एतन्मयान्दशं सेनदृष्टं दृष्टं

कारिणा ॥ २१ ॥ यदत्रानतरकृत्यकुरुष्वत्तिरकालिकम् ॥ हृदयाश्वसिनचतद्वृत्त्येताकिठमूषणम् ॥ २२ ॥ मोहनाकाह
सुवर्णेनकृत्यमस्तितपस्विनां ॥ इत्युक्तोत्सृज्यतद्रूमौसजगामयथागतं ॥ २३ ॥ निपपातजनःसोथशोकार्तोमूर्च्छयातुरः॥
क्षणेनचेतनांप्राप्यसर्वास्तानृपयोषितः ॥ २४ ॥ राजपत्न्यश्चराजाचविलेपुरतिदुःखिताः ॥ मदालसातुतदृष्टातदोयंकंठभू
षणं ॥ २५ ॥ तत्याजसुप्रियान्प्राणान्श्रुत्वाविनिहतंप्रियम् ॥ ततःपुरेमहाक्रंदःपौराणांभवनेष्वभूत् ॥ २६ ॥ यथैवतस्यनृप
तेःस्वगृहेसमवर्तत ॥ राजाचतामृतांदृष्ट्वाविनाभत्रामिदालसाम् ॥ २७ ॥ प्रत्युवाचजनंसर्वेविमृश्यस्वस्थमानसः॥ नरो
दितव्यंपश्यामिभवतामात्मनस्तथा ॥ २८ ॥ सर्वेषामेवसंचित्यसंबंधानामनित्यतां ॥ किंनुशोचामितनयांकिंनुशोचाम्य
हंस्नुषां ॥ २९ ॥ विमृश्यकृतकृत्यत्वान्मन्येशोच्यावुभावपि ॥ मच्छुश्रूषुर्मद्वचनाद्विजरक्षणतत्परः ॥ ३० ॥ प्राप्तोमेद्यसु
तोमृत्युकथंशोच्यःसधीमताम् ॥ अवश्यंयातियदेहंतद्विजानांकृतेयदि ॥ ३१ ॥ ममपुत्रेणसंत्यक्तंनन्वभ्युदयकारितत् ॥
इयंचसत्कुलोत्पन्नाभर्तुर्येवमनुव्रता ॥ ३२ ॥ कथंतुशोच्यानारीणांभर्तुरन्यन्नदैवतम् ॥ अस्माकंबांधवानांचतथान्येषांदयाव
तां ॥ ३३ ॥ शोच्यात्येषाभवेदेवंयदिभर्त्रावियोगिनी ॥ यातुभर्तुर्वधंश्रुत्वातत्क्षणादेवभामिनी ॥ ३४ ॥ भर्तारमनुयाते
यंनशोच्यातोविपश्चितां ॥ ताःशोच्यायावियोगिन्यःसहभर्त्राकुलांगनाः ॥ ३५ ॥ कष्टभ्रांत्यानगच्छंतिकष्टदाःस्युःकुला
त्मनोः ॥ भर्तुर्वियोगस्त्वनयानानुभूतःकृतज्ञया ॥ ३६ ॥ दातारंसर्वसौख्यानामिहचामुत्रचोभयोः ॥ लोकयोःकाहि
भर्तारिनारीमन्येतमानुषं ॥ ३७ ॥ नसशोच्योनचैवेहनायंतजननीनच ॥ त्यजताब्राह्मणार्थायप्राणान्सर्वेस्मतारिताः ॥
॥ ३८ ॥ विप्राणांममधर्मस्यगतःसतुमहामतिः ॥ आनृण्यमर्द्धभुक्तस्यत्यागाद्देहस्यमेसुतः ॥ ३९ ॥ मातुःसतीत्वंमद्वं

क्रीडन्नास्तेसमंतुल्यैर्वयस्यैःशीलसंपदा ॥ एतत्तस्यपरंकार्यंताततत्केनसाध्यते ॥ २४ ॥ कर्तुमत्यंतदुःप्राप्यमीश्वरैःकि
मुतेतरैः ॥ ॥ जडउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंतयोःश्रुत्वाविमर्शमगमत्पिता॥२५॥विमृश्यचाहतापुत्रौनागराट्प्रहसन्निव ॥
यद्यशक्यमितिश्रुत्वानकरिष्यंतिमानवाः ॥ २६ ॥ कर्मण्युद्यममुद्योगहान्याहानिस्ततःपरं ॥ आरभेतनरःकर्मस्वपौरुष
महापयन् ॥ २७ ॥ निष्पत्तिःकर्मणादैवैपौरुषेचव्यवस्थिता ॥ तस्मादहंतथायत्नंकरिष्येपुत्रकार्यतः ॥ २८ ॥ तपश्चर्यास
मास्थाययथैतत्साध्यतेचिरात् ॥ पुत्रउवाच ॥ एवमुक्त्वासनागेंद्रःप्लक्षावतरणंगिरेः ॥ २९ ॥ तोर्थंहिमवतोगत्वातपस्ते
पेसुदुश्चरं ॥ तुष्टाववाग्भिरिष्टाभिस्तत्रदेवींसरस्वतीं ॥ ३० ॥ तन्मनानियताहारोभूत्वात्रिषवणाप्लुतः ॥ अश्वतरउवाच ॥
जगद्वात्रीमहंदेवीमारिराधयिषुःशुभां ॥ ३१ ॥ स्तोष्येप्रणम्यशिरसाब्रह्मयोनिंसरस्वतीम् ॥ सदसद्देवियत्किंचिन्मोक्षबंधा
र्थवत्पदम् ॥ ३२ ॥ तत्सर्वंत्वय्यसंयोगंयोगवद्देविसंस्थितं ॥ त्वमक्षरंपरंदेवियत्रसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ ३३ ॥ अक्षरंपरमंब्रह्म
जगच्चैतत्क्षरात्मकम् ॥ दारुण्यवस्थितोवह्निर्भौमाश्चपरमाणवः ॥ ३४ ॥ तथात्वयिस्थितंब्रह्मजगच्चेदमशेषतः ॥ ओं
काराक्षरसंस्थानंयत्तेदेविस्थिरास्थिरम् ॥ ३५ ॥ तत्रमात्रात्रयंसर्वमस्तियदेविनास्तिच ॥ त्रयोलोकास्त्रयोदेवास्त्रैविद्यं
पावकत्रयम् ॥ ३६ ॥ त्रीणिज्योतींषिवर्गाश्चत्रयोधर्मादयस्तथा ॥ त्रयोगुणास्त्रयःशब्दास्त्रयोदोषास्तथाश्रमाः ॥ ३७ ॥
त्रयःकालास्तथावस्थाःपितरोहर्निशादयः ॥ एतन्मात्रात्रयंदेवितवरूपंसरस्वति ॥ ३८ ॥ विभिन्नदर्शिनामाद्याब्रह्मणोहिस
नातना ॥ सोमसंस्थाहविःसंस्थाःपाकसंस्थाश्चसप्तधाः ॥ ३९ ॥ तास्त्वदुच्चारणाद्देविक्रियतेब्रह्मवादिभिः ॥ अनिर्देश्यंतथाचा
न्यदर्द्धमात्राश्रितंपरम् ॥ ४० ॥ अविकार्यक्षयंदिव्यंपरिणामविवर्जितम् ॥ तवैवचपरंरूपंयत्रशक्यमयेरितुम् ॥ ४१ ॥

नचास्येननवाजिह्वाताल्वोष्ठादिभिरुच्यते ॥ इन्द्रोपिवसवोब्रह्माचंद्राकौज्योतिरेवच ॥ ४२ ॥ विश्वावासंविश्वरूपंविश्वे
शंपरमेश्वरम् ॥ सांख्यवेदांतवेदोक्तंबहुशाखास्थिरीकृतम् ॥ ४३ ॥ अनादिमध्यनिधनंसदसन्नःसदेवतु ॥ एकंत्वनेकम
प्येकंभवभेदसमाश्रितम् ॥ ४४ ॥ अनाख्यंषट्गुणाख्यंचषट्कार्यंत्रिगुणाश्रयम् ॥ नानाशक्तिमतामेकंशक्तिवैभाविकंप
रम् ॥ ४५ ॥ सुखासुखमहत्सौख्यंरूपंतवविभाव्यते ॥ एवंदेवित्वयाव्याप्तंसकलंनिष्कलंजगत् ॥ ४६ ॥ अद्वैतावस्थि
तंब्रह्मयच्चद्वैतेव्यवस्थितम् ॥ यथानित्यायेविनश्यंतिचान्येयेवास्थूलायेचसूक्ष्माच्चसूक्ष्माः ॥ येवाभूमौयैतरिक्षेन्यतोवाते
षांसत्यंत्वत्तएवोपलब्धिः ॥ ४७ ॥ यच्चाभूतंयच्चभूतंसमस्तंयद्वाभूतेष्वेकमेकंचार्कचित् ॥ यद्विव्येस्तिक्ष्मातलेखेन्यतो
वातत्संबंधंत्वत्स्वरैर्व्यंजनैश्च ॥ ४८ ॥ ॥ जडउवाच ॥ ॥ एवंस्तुतातदादेवीविष्णोर्जिह्वासरस्वती ॥ प्रत्युवाचमहात्मानं
नागमश्वतरंततः ॥ ४९ ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ वरंतेकंबलभ्रातःप्रयच्छाम्युरगाधिप ॥ तदुच्यतांप्रदास्यामियत्तेम
नसिवर्त्तते ॥ ५० ॥ ॥ अश्वतरउवाच ॥ ॥ साहाय्यंदेविदेहित्वंपूर्वकंबलमेवच ॥ समस्तस्वरसंबद्धमुभयोःसंप्रच्छच ॥ ५१
॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ सप्तस्वराग्रामरागाःसप्तपन्नगसत्तम ॥ गीतकानिचसप्तैवतावत्यश्चापिमूर्च्छनाः ॥ ५३ ॥ तानाश्चै
कोनपंचाशत्तथाग्रामत्रयंचयत् ॥ एतत्सर्वंभवान्वेत्ताकंबलश्चैवतेनघ ॥ ५४ ॥ ज्ञास्यतेमत्प्रसादेनभुजंगेंद्रपरंतथा ॥ च
तुर्विधंपरंतालंत्रिःप्रकारंलयत्रयम् ॥ ५५ ॥ गतित्रयंतथातालंमयादत्तंचतुर्विधम् ॥ एतद्भवान्मत्प्रसादात्पन्नगेंद्रापरंचय
त् ॥ ५६ ॥ आस्यांतर्गतमायत्तंस्वरव्यंजनयोश्चयत् ॥ तदशेषंमयादत्तंभवतःकंबलस्यच ॥ ५७ ॥ यथानान्यस्यभूलोकेपा
तालेवापिपन्नग ॥ प्रणेतारौभवंतौचसर्वस्याद्यंभविष्यतः ॥ ५८ ॥ पातालेदेवलोकेचभूलोकेचैवपन्नगौ ॥ ॥ जडउवाच ॥

मा०पु०
॥४७॥

इत्युक्त्वा सा तदा देवी सर्वजिह्वा सरस्वती ॥ ५९ ॥ जगामादर्शनं सद्यो नागस्य कमलेक्षणा ॥ तयोश्च तद्यथा वृत्तं भ्रात्रोः स
र्वमजायत ॥ ६० ॥ विज्ञानमुभयोरग्न्यं पदतालस्वरादिकम् ॥ ततः कैलासशैलेन्द्रशिखरस्थितमोश्वरम् ॥ ६१ ॥ गो
तकैः सप्तभिर्नागैस्तन्त्रीलयसमन्वितैः ॥ आरिराधयिषू देवमनंगांगहरं हरम् ॥ ६२ ॥ प्रचक्रतुः परं यत्नमुभौ संहतवाक् कलौ ॥
प्रातर्निशायां मध्याह्ने संधयोश्चापितत्परौ ॥ ६३ ॥ ततः कालेन महतास्तूयमानो वृषध्वजः ॥ तुतोषगीतकैस्तौ च प्राह सं
गृह्यतां वरः ॥ ६४ ॥ ततः प्रणम्याश्च तरः कंबलेन समंतदा ॥ विज्ञापयन् महादेवं शितिकंठमुमापतिम् ॥ ६५ ॥ यदि नौ भग
वन्प्रीतो देवदेव त्रिलोचन ॥ ततो यथाभिलषितं वरमेनं प्रयच्छ नौ ॥ ६६ ॥ मृताकुवलयोश्चस्य पत्नी देवमदालसा ॥
तेनैव वयसा सद्यो दुहितृत्वं प्रयातु मे ॥ ६७ ॥ जातिस्मरायथापूर्वं तद्वत्क्षांतिसमन्विता ॥ योगिनी योगमाता च जायतां वच
नात्तव ॥ ६८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ यथोक्तं पन्नगश्रेष्ठ सर्वमेतद्विष्यति ॥ मत्प्रसादादसंदिग्धं शृणु चेदं भुजंगम् ॥
॥ ६९ ॥ श्राद्धावसाने प्राश्नीथामध्यमं पिंडमात्मना ॥ कामं चे मामनुध्याय नूकुरु त्वं पितृपूजनम् ॥ ७० ॥ तत्क्षणादेव
सा सुभूर्भवतो मध्यमात्फणात् ॥ समुत्पत्स्यति कल्याणी तथा रूपायथामृता ॥ ७१ ॥ स्वयमेवोपभुंजस्व ततः सर्वं भविष्य
ति ॥ उत्पत्स्यते ततः सा तु सत्यं वै मध्यमात्फणात् ॥ ७२ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततस्तौ तु प्रणिपत्य महेश्वरम् ॥ रसातलमनुप्राप्तौ प
रितोषसमन्वितौ ॥ ७३ ॥ तथा च कृतवान् श्राद्धं सनागः कंबलानुजः ॥ पिंडं च मध्यमं तद्वद्यथा वदुः पभुक्तवान् ॥ ७४ ॥
उपभुक्ते ततः पिंडे तस्य सा तनुमध्यमा ॥ जज्ञे निःश्वसतः सद्यस्तद्रूपामध्यमात्फणात् ॥ ७५ ॥ न चापि कथयामास कस्यचित्स
भुजंगमः ॥ अंतर्गृहे तां सुदतीं स्त्रीभिर्गुप्तामधारयत् ॥ ७६ ॥ तौ चानुदिनमागत्य पुत्रौ नागपतेः सुखम् ॥ ऋतुध्वजेन सह

अ०
२१

॥४७॥

तोचिक्रीडातेमराविव ॥ ७७ ॥ एकदातुसतौप्राहसनागोश्वतरोमुदा ॥ यन्मयापूर्वमुक्तं तु क्रियते किं नु तत्तथा ॥ ७८ ॥ स
 राजपुत्रो युवयोरुपकारी ममांतिकं ॥ किं नु नानो यते वत्सावुपकाराय मानदः ॥ ७९ ॥ एवमुक्तौ पुनस्तेन पुत्रौ स्नेहवता तुतौ ॥
 गत्वा तस्य पुरं सख्युरेमाते तेन धीमता ॥ ८० ॥ ततः कुवल्याश्वंतं कृत्वा किंचित्कथांतरं ॥ अब्रूतां प्रणिपातेन स्वगृहागमनं प्र
 ति ॥ ८१ ॥ तावाहन्तु पुत्रौ सौ नन्विदं भवतोर्गृहं ॥ धनवाहनवस्त्रादियन्मदीयंत देववाम् ॥ ८२ ॥ यस्य वां वांछितं दातुं धनं र
 त्तमथापि वा ॥ तद्वीयतां द्विजसुतौ यदि वां प्रणयो मयि ॥ ८३ ॥ एतावता हं दैवेन वंचितोऽस्मि दुरात्मना ॥ यद्भवद्भ्यां मम त्वं नो
 मदीये क्रियतां गृहे ॥ ८४ ॥ यदि वां मे प्रियं कार्यं अनुग्राह्योऽस्मि वा यदि ॥ तद्धने मम गेहे च मम त्वमनु कल्प्यताम् ॥ ८५ ॥
 युवयोर्यन्मदीयंतन्मामकं युवयोः स्वयं ॥ एतत्सर्वं विजानीय सखा प्राणो बहिश्चरः ॥ ८६ ॥ पुनर्नैवं विभिन्नार्थं वक्तव्यं द्विज
 सत्तमौ ॥ मत्प्रसादपरो प्रीत्या शापितो हृदये न मे ॥ ८७ ॥ ततः स्नेहार्द्रवदनौ तावुभौ नागनंदनौ ॥ ऊचतुर्नृपतेः पुत्रां किंचित्प्र
 णयकोपितम् ॥ ८८ ॥ ऋतुध्वजनसंदेहो यथैवाह भवानिदं ॥ तथैव चास्मन्मनसि नात्र चिंत्यमतो न्यथा ॥ ८९ ॥ किं वा व
 योः समं पित्रा प्रोक्तमेतन्महात्मना ॥ द्रष्टुं कुवल्याश्वंतं मिच्छामीति पुनः पुनः ॥ ९० ॥ ततः कुवल्याश्वोऽथ समुत्थाय वरास
 नात् ॥ यथाहतातेति वदन् प्रणाममकरोद्भुवि ॥ ९१ ॥ ॥ कुवल्याश्व उवाच ॥ ॥ धन्यो ह मतिपुण्यो हं को न्योऽस्ति सदृशो
 मया ॥ यत्तातो मामभिद्रष्टुं करोति प्रवणं मनः ॥ तदुत्तिष्ठ त गच्छामता ताज्ञां क्षणमप्यहं ॥ नाति क्रांतुमिहेच्छामि पद्भ्यां तस्य
 शपाम्यहं ॥ ९३ ॥ ॥ जड उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा ययौ सोऽथ सहताभ्यां नृपात्मजः ॥ प्राप्तश्च गौतमीं पुण्यां निर्गम्य नगराद्बहिः ॥
 ॥ ९४ ॥ तन्मध्ये नययुस्ते वै नागेन्द्रं नृपनंदनाः ॥ मेने च राजपुत्रोऽसौ पारतस्यास्तयोर्गृहं ॥ ९५ ॥ ततश्चाकृष्य पातालं ता

मा० पु०
॥४८॥

भ्यांनीतो नृपात्मजः ॥ पाताले ददृशे चोभौ सपन्नगकुमारकौ ॥ ९६ ॥ फणामणिकृतो द्योतौ व्यक्तस्वस्तिकलक्षणौ ॥ विलो-
क्यतौ सुरूपांगौ विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ ९७ ॥ विहस्य चाब्रवीत्प्रेम्णा साधुभो द्विजसत्तमौ ॥ कथयामास तुस्तौ तु पितरं प-
न्नगेश्वरं ॥ ९८ ॥ शांतमश्वतरं नागं माननीयं दिवौकसां ॥ रमणीयं ततो पश्यत् पातालं स नृपात्मजः ॥ ९९ ॥ कुमारैस्त रु-
णैर्द्वैरु रगैरुपशोभितम् ॥ तथैव नागकन्याभिः क्रीडन्तीभिरितस्ततः ॥ १०० ॥ चारुकुण्डलहाराभिस्ताराभिर्गगनं यथा ॥
गीतशब्दैस्तथान्यत्र वीणावेणुस्वरानुगैः ॥ १ ॥ मृदंगपणवातोद्यहारिवेश्मशताकुलं ॥ वीक्षमाणः स पातालं ययौ शत्रुजि-
तः सुतः ॥ २ ॥ सहताभ्यामभोष्टाभ्यां पन्नगाभ्यामरिंदमः ॥ ततः प्रविश्य ते सर्वे नागराजनिवेशनम् ॥ ३ ॥ ददृशुस्तं महात्मा-
नमुरगाधिपतिं स्थितम् ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं मणिकुण्डलभूषणं ॥ ४ ॥ स्वच्छमुक्ताफललताहारिहारोपशोभितम् ॥ केयूरिणं म-
हाभागमासने सर्वकांचने ॥ ५ ॥ मणिविद्रुमवैडूर्यजालांतरितरूपके ॥ स ताभ्यां दर्शितस्तस्य तातोस्माकमसाविति ॥ ६ ॥
वीरः कुवल्याश्वोयं पित्रे चासौ निवेदितः ॥ ततो न नामचरणौ नागेन्द्रस्य ऋतुध्वजः ॥ ७ ॥ समुत्थाप्य बलाद्वाढं स नागः प-
रिषस्वजे ॥ मूर्ध्नि चैव मुपाघ्राय चिरं जीवेत्युवाच ह ॥ ८ ॥ निहता मित्रवर्गश्च पित्रोः शुश्रूषणं कुरु ॥ वत्सधन्यस्य कथ्यंते परो-
क्षस्यापिते गुणाः ॥ ९ ॥ भवतो मम पुत्राभ्यामाभ्यां ये मे निवेदिताः ॥ तदेतैरेव वर्द्धयामनोवाक्कायचेष्टितैः ॥ १० ॥ जीवितं
गुणिनः श्लाघ्यं जीवन्नपि मृतोऽगुणी ॥ गुणवान्निवृत्तिं पित्रोः शत्रूणां हृदये ज्वरं ॥ ११ ॥ करोत्यात्महितं कुर्वन् विश्वासं च महाज-
ने ॥ देवताः पितरो विप्रामित्रार्थि विभवा दसः ॥ १२ ॥ बांधवाश्च न भेच्छन्ति जीवितं गुणिनश्चिरं ॥ परवादनिवृत्तानां दुर्गतिं
पुदयावतां ॥ १३ ॥ गुणिनां सफलं जन्म संश्रितानां विपन्नतैः ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स तं वीरं पुत्राविदमथा

अ०
२१

॥४८॥

ब्रवीत् ॥ १४ ॥ पूजांकुवलयार्थस्यकर्तुंकामोभुजंगमः ॥ स्नानादिकक्रमंकृत्वा सर्वमेव यथाक्रमम् ॥ १५ ॥ मधुपानादि
 संभोगमाहारंचयथेप्सितम् ॥ ततःकुवलयार्थेनहृदयोत्सवभूतया ॥ १६ ॥ कथयास्वल्पकंकालंस्थास्यामोहष्टचेतसः
 अनुमेनेचतंमौनीवचःशत्रुजितःसुतः ॥ १७ ॥ तथाचकारचपतिःपन्नगानामुदारधीः ॥ १८ ॥ समेत्यतैरात्मजभूपनंद
 नैर्महोरगाणामधिपःससत्यवाक् ॥ मुदायुतोन्नानिमधूनिचात्मवान्यथोपजोषंबुभुजेसभोगभाक् ॥ १९ ॥ ॥ इति श्री
 मार्कण्डेयपुराणेकुवलाश्वीयेपातालप्रवेशोनामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥
 कृताहारंमहात्मानमधिपंपवनाशिनां ॥ उपासांचक्रिरेपुत्रौभूपालतनयस्तथा ॥ १ ॥ कथाभिरनुरूपाभिःप्रहृष्टात्मा
 भुजंगमः ॥ प्रीतिसंजनयामासपुत्रसख्युरुवाचह ॥ २ ॥ तवभद्रसुखंब्रूहिगेहमभ्यागतस्ययत् ॥ कर्तव्यमुत्सृजाशंकां
 पितरीवसुतोमयि ॥ ३ ॥ हिरण्यंवासुवर्णंवावखंवाहनमासनम् ॥ यद्वाभिमतमत्यर्थंदुर्लभंतद्गुण्वमाम् ॥ ४ ॥ ॥ कुव
 लयार्थ उवाच ॥ ॥ भवत्प्रसादाद्भगवन्सुवर्णादिगृहेममपितुरस्तिममाद्यापिनकिंचित्कार्यमीदृशैः ॥ ५ ॥ तातेवर्षसहस्रा
 युःशासतीमांवसुधराम् ॥ तथैवत्वयिपातालंनमेयाञ्जोन्मुखंमनः ॥ ६ ॥ तेसभाग्याःसुपुण्याश्चयेषांपितरिजीवति ॥ तृणं
 कोटिसमंवित्तं तारुण्यं वित्तकोटिषु ॥ ७ ॥ मित्राणितुल्यशिष्टानितद्वद्देहमनामयम् ॥ जनेवाधियतेवित्तंयौवनंकिंतुनास्ति
 मे ॥ ८ ॥ असत्यर्थेनृणांयाज्जाप्रवणंजायतेमनः ॥ सत्यशेषेकथंयाज्जाममजिह्वाकरिष्यति ॥ ९ ॥ यैर्नचिंत्यं धनं किंचि
 न्ममगेहेस्तिनास्तिवा ॥ पितृबाहुतरुच्छायांसंश्रिताःसुखिनोहिते ॥ १० ॥ येतुबाल्यात्प्रभृत्येवविनापित्राकुटुंबिनः ॥ तेसु
 खास्वादविभ्रंशान्मन्येधात्रैवंचिताः ॥ ११ ॥ तद्वयंतत्प्रसादेनधनरत्नादिसंचयम् ॥ पितृभक्ताःप्रयच्छामःकामतो नित्य

मा०पु०
॥४९॥

मर्थिनाम् ॥ १२ ॥ तत्सर्वमिहसंप्राप्तं यदंघ्रियुगलंतव ॥ मञ्जूडामणिनाघृष्टं यच्चांगस्पर्शमाप्तवान् ॥ १३ ॥ ॥ पुत्र उवा
च ॥ ॥ इत्येवं प्रशृतं वाक्यमुक्तः पन्नगसत्तमः ॥ प्राहराजसुतं प्रीत्या पुत्रयोरुपकारिणम् ॥ १४ ॥ यदि रत्नसुवर्णादिमत्तो
वाप्तुं न ते मनः ॥ यदन्यन्मनसः प्रीत्यै ब्रूहि तत्ते ददाम्यहम् ॥ १५ ॥ ॥ कुवल्याश्व उवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्रार्थि
तस्य गृहे मम ॥ सर्वमस्ति विशेषेण संप्राप्तं तव दर्शनात् ॥ १६ ॥ कृतकृत्योऽस्मि चैतेन सफलं जीवितं मम ॥ यदंगसंश्लेषमि
तस्तव देवस्य मानुषः ॥ १७ ॥ ममोत्तमांगे त्वत्पादरजसाय दिहास्पदम् ॥ कृतं ते नैव न प्राप्तं किं मया पन्नगेश्वर ॥ १८ ॥ यदि
त्ववश्यं दातव्यो वरो मे मनसेऽपि सितः ॥ तत्पुण्यकर्मसंस्कारो हृदयान्माव्यपैतु मे ॥ १९ ॥ सुवर्णमणिरत्नादिवाहनं गृहमासनम् ॥
स्त्रियोन्नपानं पुत्राश्च चारुमाल्यानुलेपनम् ॥ २० ॥ एते च विविधाः भोगा गीतवाद्यादिकंचयत् ॥ सर्वमेतन्मम मतं फलं पुण्यवन
स्पतेः ॥ २१ ॥ तस्मान्नरेण तन्मूलसेके यत्नः कृतात्मना ॥ कर्तव्यः पुण्यसक्तानां न किंचिद्बुविदुर्लभं ॥ २२ ॥ ॥ अश्वत
र उवाच ॥ ॥ एवं भविष्यति प्राज्ञतव धर्माश्रितामतिः ॥ सत्यं चैतत्फलं सर्वधर्मस्योक्तं यथा त्वया ॥ २३ ॥ तथाप्यवश्यं म
द्देहमागतेन त्वया धुना ॥ ग्राह्यं यन्मानुषे लोके दुःप्रापं भवतो मतम् ॥ २४ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रु
त्वा स तदानृपनंदनः ॥ मुखावलोकनं च क्रेपन्नगेश्वरपुत्रयोः ॥ २५ ॥ ततस्तौ प्रणिपत्यो भौराजपुत्रस्य यन्मतम् ॥
तत्पितुः सकलं वीरौ कथयामास तुः स्फुटम् ॥ २६ ॥ तातास्य पत्नी दयिता श्रुत्वे मं विनिपातितम् ॥ अत्यजद्वयिता प्रा
णान् विप्रलब्धादुरात्मना ॥ २७ ॥ केनापि कृतवैरेण दानवेन कुबुद्धिना ॥ गंधर्वराजस्य सुतानाम्नाख्याता मदालसा ॥
॥ २८ ॥ कृतज्ञो यंत तस्मात् प्रतिज्ञां कृतवानि माम् ॥ नायाभायां भविषी मे धर्मं धित्वा मदालसाम् ॥ २९ ॥ द्रष्टुं तां

अ०
२२

॥४९॥

चारुसर्वांगी मयं वीरोऽकृतध्वजः ॥ तातवांस्तु तियदो तत्क्रियते तत्कृतं भवेत् ॥ ३० ॥ ॥ अश्वतर उवाच ॥ ॥ भवैवि

चारुसर्वांगीमयवीरोक्तध्वजः ॥ तातवाञ्छितियद्येतत्क्रियतेतत्कृतंभवेत् ॥ ३० ॥ ॥ अश्वतरउवाच ॥ ॥ भूतैर्वि
 योगिनोयोगस्तादृशैरेवतादृशः ॥ कथमेतद्विनास्वप्नमायांवाशंबरोदिताम् ॥ ३१ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ प्रणिपत्यभु
 जंगेशंपुत्रःशत्रुजितस्ततः ॥ प्रत्युवाचमहात्मानंप्रेमलज्जासमन्वितः ॥ ३२ ॥ मायामयीमप्यधुनाममतातोमदालसा
 म् ॥ यदिदर्शयतेमन्येपरंकृतमनुग्रहम् ॥ ३३ ॥ ॥ अश्वतरउवाच ॥ ॥ तस्मात्पश्येहवत्सत्वंमायांचेद्ब्रष्टुमिच्छसि ॥
 अनुग्राह्योभवान्गोहेबालोप्यभ्यागतोगुरुः ॥ ३४ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ आनयामासनागेंद्रोगृहेगुप्तांमदालसाम् ॥
 दर्शयामासचतदाराजपुत्रायतांशुभाम् ॥ ३५ ॥ तेषांसंमोहनार्थायजजल्पचततःस्फुटम् ॥ सेयंनवेतितेभार्याराज
 पुत्रमदालसा ॥ ३६ ॥ ॥ जडउवाच ॥ ॥ सदृष्ट्वातांतदातन्वीतक्षणाद्विगतत्रपः ॥ प्रियेतितामभिमुखंययौवा
 चमुदीरयन् ॥ ३७ ॥ निवारयामासचतंनागःसोश्वतरस्त्वरन् ॥ ॥ अश्वतरउवाच ॥ ॥ मायेयंपुत्रमास्प्राक्षीःप्रागे
 वकथितंतव ॥ ३८ ॥ अंतर्द्धानमुपैत्याशुमायासंस्पर्शनादिभिः ॥ ततःपपातमेदिन्यांसतुमूर्छापरिप्लुतः ॥ ३९ ॥ हा
 प्रियेतिवदन्सोथर्चितयामासभामिनीम् ॥ मोहोममायंनोवेतिनालंप्रत्ययवानहम् ॥ ४० ॥ अहोममेत्यहंचेतिबलंप्रत्यय
 योर्महत् ॥ येनाहंपातनोरीणांविनाशखंनिपातः ॥ ४१ ॥ ममेतिदर्शितानेनमिथ्यामायेतिविस्फुटम् ॥ वाय्वंबुतेजसांभू
 मेराकाशस्यचचेष्टया ॥ ४२ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ ततःकुवलयार्थंससमाश्वास्यभुजंगमः ॥ कथयामासतत्सर्वमृ
 तसंजीवनादिकम् ॥ ४३ ॥ ततःप्रहृष्टःप्रतिलभ्यकांतांप्रणम्यनागंनिजमाजगाम ॥ संस्तूयमानःस्वपुरंतमश्वमारुह्यसं
 चिंतितमभ्युपेतम् ॥ ४४ ॥ शृणुयाद्भक्तिपूर्व्योनैरंतर्येणमानवः ॥ वेदघोषफलंतेनप्राप्तंवैभुविदुर्लभम् ॥ ४५ ॥ संप्राप्तो

मा० पु०
॥५०॥

तिसुखं नित्यं सर्वकामसमन्वितः ॥ लोके च दुर्लभं तस्य नास्ति किञ्चिन्नविद्यते ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मदलसो
पारव्याने पुनर्मदालसाप्राप्तिः पातालनिर्गमो नामा द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ४७ ॥
॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ आगम्य स्वपुरं सोऽथ पित्रोः सर्वमशेषतः ॥ कथयामास तन्वंगीयथाप्राप्ता पुनर्मृता ॥ १ ॥ न नाम सापि
चरणौ श्वश्रूश्च शूरयोः शुभा ॥ स्वजनं च यथा पूर्वं वंदनाश्लेषणादिभिः ॥ २ ॥ पूजयामास तन्वंगीयथान्यायं यथा वयः ॥
ततो महोत्सवो जज्ञे पौराणां तत्र वैपुरे ॥ ३ ॥ ऋतध्वजश्च सुचिरं तयारे मे सुमध्यया ॥ निर्झरेषु च शैलानां निम्नगा पुलिनेषु
च ॥ ४ ॥ काननेषु च रम्येषु वनेषु पवनेषु च ॥ पुण्यक्षयं वाञ्छमाना सापि कामोपभोगतः ॥ ५ ॥ सहते नातिकांता सुरे
मे रम्या सुभूमिषु ॥ ततः कालेन महता शत्रुजित्सनराधिपः ॥ ६ ॥ सम्यक् प्रशास्य वसुधां कालधर्ममुपेयिवान् ॥ त
तः पौरामहात्मानं पुत्रं तस्य ऋतध्वजं ॥ ७ ॥ अभ्यर्षिचंतराजानमुदाराचारचेष्टितम् ॥ सम्यक्पालयतस्तस्य प्रजाः
पुत्रानिवौरसान् ॥ ८ ॥ मदालसायाः संजज्ञे पुत्रः प्रथमजस्ततः ॥ तस्य च क्रेपितानामविक्रांत इति धीमतः ॥ ९ ॥ तु
तुषु स्तेनवैभृत्या जहास च मदालसा ॥ सा वै मदालसा पुत्रं बालमुत्तानशायिनम् ॥ १० ॥ उल्लापनछलेना हरुदमानमवि
स्वरम् ॥ शुद्धोसिरेतातनतेस्तिनामकृतं च ते कल्पनया धुनैव ॥ ११ ॥ पंचात्मकं देहमिदं न तेस्तिनैवा स्य त्वं रोदिषि कस्य
हेतोः ॥ न वा भवान् रोदिति वै स्वजन्मा शब्दो यमासाद्य महीसमूहम् ॥ १२ ॥ विकल्प्यमानो विविधैर्गुणार्थैर्गुणाश्च भोक्ताः
सकलेंद्रियेषु ॥ भूतानि भूतैः परिदुर्बलानि दृष्टिं समायांति यथेह पुंसः ॥ १३ ॥ अन्नांबुपानादिभिरेव कस्य न तेस्ति दृष्टिर्न
च तेस्ति हानिः ॥ त्वंकंचुकेशीर्यमाणे निजेस्मिंस्ति स्मिन्स्वदेहमूढतामात्रजयाः ॥ १४ ॥ शुभाशुभैः कर्मभिर्देहमेतन्म

अ०
२३

॥५०॥

दादिमूढैः कंचुकस्तेपिनद्धः ॥ तातेति किंचित्तनयेति किंचिदंबेति किंचिद्वयितेति किंचित् ॥ १५ ॥ ममेति किंचिन्नममेति
 किंचिद्भौतसंधं बहुधामालपेथाः ॥ दुःखानि दुःखोपगमाय भोगान् सुखाय जानाति विमूढचेताः ॥ १६ ॥ तान्येव दुःखानि पु
 नः सुखानि जानाति विद्वानविमूढचेताः ॥ हासो स्थिसंदर्शनमक्षियुग्ममत्युज्ज्वलं यत्कलुषं वसायाः ॥ १७ ॥ कुचादिपी
 नं पिशितं घनं तत्स्थानं रतेः किं न रको न योषित् ॥ यानं क्षितौ यानगतश्च देहो देहेपि चान्यः पुरुषो निविष्टः ॥ १८ ॥ ममत्व
 मुठ्यं न तथा यथास्वेदेहेति मात्रं च विमूढतैषा ॥ १९ ॥ त्यज धर्ममधर्मं च उभे सत्यान् तृतेत्यज ॥ उभे सत्यान् तृतेत्यक्कायेन त्य
 जसितत्यज ॥ २० ॥ वर्धमानं सुतं सातुराजपत्नी दिने दिने ॥ तमुल्लापादिना बोधमनयान्निर्मलात्मकम् ॥ २१ ॥ यथा
 यथा बलं लेभे यथा लेभे मतिं पितः ॥ तथा तथा त्मबोधं च सो वापन्मातृभाषितैः ॥ २२ ॥ इत्थं तथा सतनयोजन्मप्रभृति
 बोधितः ॥ चकार न मतिं प्राज्ञो गार्हस्थ्यं प्रति निर्ममः ॥ २३ ॥ द्वितीयो स्याः सुतो जज्ञेत स्य नामाकरोत्पिता ॥ सुबाहु
 रयमित्युक्ते साजहासमदालसा ॥ २४ ॥ तमप्येवं यथा पूर्वबालमुल्लापवादिनी ॥ प्राह बाल्यात्स च प्राप तथा बोधं महा
 मतिः ॥ २५ ॥ तृतीयां तनयं जातस्तं राजा शत्रुमर्दनम् ॥ यदा हतेन सा सुभ्रूर्जहासातिचिरं पुनः ॥ २६ ॥ तथैव सो पितृत्वं
 ग्या बालत्वादेव बोधितः ॥ क्रियाश्च कारनिष्कामान् किंचित्फलकारणम् ॥ २७ ॥ चतुर्थस्य सुतस्याथ चिकीर्षुर्नाम भूपतिः
 ददर्श तां शुभाचारा मीषद्वासां मदालसाम् ॥ २८ ॥ तामाह राजा हसतीं किंचित्कौतूहलान्वितः ॥ क्रियमाणे सकृन्नाम्निक
 थ्यतां हास्यकारणं ॥ २९ ॥ विक्रांतश्च सुबाहुश्च यथान्यः शत्रुमर्दनः ॥ शोभनानीति नामानितानि मन्ये कृतानि वै ॥ ३० ॥
 योग्यानि क्षत्रबंधूनां शौर्याटोपयुतानि च ॥ असंख्येतानि वै भद्रे यदिते मनसि स्थितम् ॥ ३१ ॥ तदस्य क्रियतां नाम चतुर्थ

मा०पु०
॥५१॥

स्यसुतस्यमे ॥ ॥ मदालसोवाच ॥ ॥ मयाज्ञाभवतःकार्यामहाराजयथात्थमाम् ॥ ३२ ॥ तथानामकरिष्यामिच
तुर्थस्यसुतस्यते ॥ अलर्कइतिधर्मज्ञः ख्यातिलोकेगमिष्यति ॥ ३३ ॥ कनीयानेषतेपुत्रोमतिमांश्चभविष्यति ॥
॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वानामपुत्रस्यकृतंमात्रामहीपतिः ॥ ३४ ॥ अलर्कइत्यसंबद्धप्रहस्येदमथाब्रवीत् ॥ भव
त्यायदिदंनाममपुत्रस्यकृतंशुभे ॥ ३५ ॥ किमीदृशमसंबद्धमर्थःकोस्यमदालसे ॥ ॥ मदालसोवाच ॥ ॥ क
ल्पनेयंमहाराजकृतासाव्यवहारिकी ॥ ३६ ॥ त्वत्कृतानांतथानाम्नांशृणुभूपनिरर्थतां ॥ वदंतिपुरुषाःप्राज्ञाव्यापिनं
पुरुषंयतः ॥ ३७ ॥ क्रांतिश्चगतिरुद्दिष्टादेशादेशांतरंतुयां ॥ सर्वगोनप्रयातीहव्यापीदेहेश्वरोयतः ॥ ३८ ॥ ततो
विक्रांतसंज्ञेयंमताममनिरर्थका ॥ सुबाहुरितियासंज्ञाकृतान्यस्यसुतस्यते ॥ ३९ ॥ निरर्थासाप्यमूर्त्तस्यपुरुषस्यम
हीपते ॥ पुत्रस्ययत्कृतंनामतृतीयस्यारिमर्दनः ॥ ४० ॥ मन्येतच्चाप्यसंबद्धंशृणुवाप्यत्रकारणम् ॥ एकएवशरो
रेषुसर्वेषुपुरुषोयदा ॥ ४१ ॥ तदास्यराजन्कःशत्रुःकोवामित्रमिहेष्यते ॥ भूतैर्भूतानिमर्द्यतेअमूर्त्तोमर्द्यतेकथम् ॥ ४२ ॥
क्रोधादीनांपृथग्भावात्कल्पनेयंनिरर्थका ॥ यदिसंव्यवहारार्थमसन्नामप्रकल्प्यते ॥ ४३ ॥ नास्त्रिकस्मादलर्कारुयेनैर
र्थ्यंभवतोमतम् ॥ एकमुक्तस्तयासाधुमहिष्यासमहीपतिः ॥ ४४ ॥ तथेत्याहमहाबुद्धिर्दयितांतथ्यवादिनीं ॥ तंचापिसा
सुतंसुभूर्यथापूर्वसुतांस्तथा ॥ ४५ ॥ प्राहावबोधजननंतामुवाचसपार्थिवः ॥ करोषिकिमिदंमूढेममाभावायसंततेः ॥ ४६ ॥
दुष्टावबोधदानेनयथापूर्वसुतेषुमे ॥ यदितेमस्त्रियंकार्यमनुग्राह्यंवचोमम ॥ ४७ ॥ तदेनंतनयमार्गेप्रवृत्तेःसन्नियोजय ॥
कर्ममार्गःसमुच्छेदनैवदेविगमिष्यति ॥ ४८ ॥ पितृपितृनिवृत्तिश्चनैवसाध्विभविष्यति ॥ पितरोदेवलोकस्थास्तथातिर्यक्

अ०
२३

॥५१॥

मागताः ॥ ४९ ॥ तद्वन्मनस्यतांयाताभतवर्गेष्वेस्थिताः ॥ सपण्यानसपण्यांश्चक्षुःक्षामांस्तदपरिप्रवान् ॥ ५० ॥ पिंदोदक

मागताः॥४९॥तद्वन्मनुष्यतायाताभूतवर्गेषुयेस्थिताः॥सपुण्यानसपुण्यांश्चक्षुक्षामांस्तदुपरिष्कृतान् ॥ ५० ॥ पिंडोदक
 प्रदानेननरःकर्मण्यवस्थितः ॥ सदाप्याययतेसुभूतद्वेवातिथीनपि ॥५१॥ देवैर्मनुष्यैःपितृभिःप्रैतैर्भूतैःसगुह्यकैः॥वयो
 भिःकृमिभिःकीटैर्नरएवोपजीव्यते॥५२॥तस्मात्तन्वंगिमेपुत्रंयत्कार्यंक्षत्रयोनिभिः ॥ ऐहिकामुष्मिकायालंतत्कर्मप्रतिपा
 दय ॥५३ ॥ तेनैवमुक्तासासाध्वीवरनारीमदालसा ॥ अलर्कनामतनयंप्रोवाचोल्लापवादिनी ॥५४॥ पुत्रवर्द्धस्वमेभर्तुर्म
 नोनंदयकर्मभिः ॥ ऐहिकामुष्मिकफलंतत्सम्यक्परिपालय ॥ मित्राणामुपकारायदुर्हृदांनाशनायच ॥ ५५ ॥ धन्यो
 सिरेयोवसुधामशत्रुरेकश्चिरंपालयितासिपुत्र ॥ तत्पालनादिद्रसमोपभोग्यंधर्म्यफलंप्राप्स्यसिचामरत्वं ॥ ५६ ॥ धराम
 रान्पर्वसुतर्पयेथाःसमीहितंबंधुषुपूरयेथाः ॥ हितंपरस्मैहृदिचितयेथामनःपरस्त्रीषुनिवर्तयेथाः ॥ ५७ ॥ सदामुरारिंहृदि
 चितयेथास्तद्व्यानर्तोतःषडरीञ्जयेथाः ॥ मायांप्रबोधेननिवारयेथात्वनित्यतामेवविचितयेथाः ॥ ५८ ॥ अर्थागिमायक्षि
 तिपाञ्जयेथायशोर्जनायार्थमपिव्ययेथाः ॥ परापवादश्रवणाद्विभीथाविपत्समुद्राज्जनमुद्धरेथाः ॥ ५९ ॥ यज्ञैरनेकैर्विबु
 धानजस्त्रमन्त्रैर्द्विजान्प्रीणयसंश्रितांश्च ॥ स्त्रियश्चकामैरतुलैश्चिराययुदैश्चारींस्तोषयितासिवीर ॥ ६० ॥ बालोमनोनं
 दयबांधवानांगुरोस्तथाज्ञाकरणैःकुमारः ॥ स्त्रीणांयुवासत्कुलभूषणानां वृद्धोवनेवत्सवनेचराणां ॥ ६१ ॥ राज्यंकुर्वन्सुहृ
 दोनंदयेथाःसाधून्रक्षंस्तातयज्ञैर्जयेथाः ॥ दुष्टानिघ्नघ्नन्वैरिणश्चाजिमध्येगोविप्रार्थेवत्समृत्युंभजेथाः ॥ ६२ ॥ इतिश्री
 मार्कण्डेयपुराणेप्रवृत्तिमार्गानुशासनं नामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ ॥पुत्रउवाच ॥ ॥ एवमुल्लाप्यमानस्तुसतुमात्रादिने
 दिने ॥ वृद्धेवयसाबालोबुद्ध्याचालर्कसंज्ञितः ॥ १ ॥ सकौमारकमासाद्यऋतुध्वजसुतस्तदा ॥ कृतोपनयनःप्राज्ञःप्रणि

मा० पु०
॥५२॥

अ०
२४

पत्याहमातरं ॥ २ ॥ मयायदंबकर्तव्यमैहिकामुष्मिकायवै ॥ सुखायवदतत्सर्वप्रश्रयावनतस्यमे ॥ ३ ॥ ममार्थंचैवधर्मार्थं
प्रजानांचैवयद्वितम् ॥ श्रेयसेयच्चतत्सर्वप्रजारंजनमादितः ॥ ४ ॥ ॥ मदालसोवाच ॥ ॥ वत्सराज्याभिषिक्तेनप्रजारं
जनमादितः ॥ कर्तव्यमविरोधेनस्वधर्मश्चमहीभृतां ॥ ५ ॥ व्यसनानिपरित्यज्यसत्यमूलहराणिवै ॥ आत्मारिपुभ्यः संरक्ष्यो
बहिर्मेत्रविनिर्गमात् ॥ ६ ॥ दुष्टादुष्टांश्चजानीयादमात्यानरिदोषतः ॥ अष्टधानाशमाप्नोतिस्ववक्रात्स्यंदनाद्यथा ॥ ७ ॥
तथाराजाप्यसंदिग्धंबहिर्मेत्रविनिर्गमात् ॥ चरैश्चरास्तथाशत्रोरन्वेष्टव्याः प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ विश्वासोनतुकर्तव्योराज्ञामि
त्राप्तबंधुषु ॥ कार्ययोगादमित्रेषुविश्वसीतनराधिपः ॥ ९ ॥ स्थानवृद्धिक्षयज्ञेनषाड्गुण्यविदितात्मना ॥ भवितव्यं नरे
द्रेणनकामवशवर्तिना ॥ १० ॥ प्रागात्ममंत्रिणश्चैवततोभृत्यामहीभृता ॥ ज्ञयाश्चानंतरंपौराविरुध्येतततोरिभिः ॥ ११ ॥
यस्त्वेतानविजित्यैववैरिणोविजिगीषते ॥ सोजितात्माजितामात्यः शत्रुवर्गेणबाध्यते ॥ १२ ॥ तस्मात्कामादयः पूर्वजेयाः
पुत्रमहीभृता ॥ तज्जयेहिजयोराज्ञोराजानश्यतितैर्जितः ॥ १३ ॥ कामः क्रोधश्चलोभश्चमदोमानस्तथैवच ॥ हर्षश्चशत्रवो
त्येतेनाशायकुमहीभृताम् ॥ १४ ॥ कामप्रसक्तमात्मानंस्मृत्वापांडुंनिपातितम् ॥ निवर्तयेत्तथाक्रोधादनुह्रादंहतात्मज
म् ॥ १५ ॥ हतमैलंतथालोभान्मदाद्वेनद्विजैर्हतम् ॥ मानादनायुषः पुत्रंहतंहर्षात्पुरंजयम् ॥ १६ ॥ एभिर्जितैर्जितंसर्वम
रुतेनमहात्मना ॥ स्मृत्वाविवर्जयेदेतान्षड्दोषांश्चमहीपतिः ॥ १७ ॥ काककोकिलभृंगाणांबकव्यालशिखंडिनाम् ॥
हंसकुक्कुटलोहानांशिक्षेतचरितंनृपः ॥ १८ ॥ कौशिकस्यक्रियांकुर्याद्विपक्षेमनुजेश्वरः ॥ चेष्टापिपीलिकानांचकालेभूपः
प्रदर्शयेत् ॥ १९ ॥ ज्ञेयान्निविस्फुलिंशानांभोजयेद्यथाशक्तमले ॥ चंद्रसूर्यस्वरूपंचनीत्यर्थेपृथिवीक्षिता ॥ २० ॥ बंधकी

॥५२॥

पदाशान्भक्षिकाराविणीस्तनान् ॥ एवंसामेनभेदेनप्रदानेनचपार्थिव ॥ २१ ॥ दंडेनचप्रकर्षीतनीत्यर्थेपृथिवीक्षिता ॥

पद्मशरभशूलिकागुर्विणीस्तनात् ॥ एवंसामेनभेदेनप्रदानेनचपार्थिव ॥ २१ ॥ दंडेनचप्रकुर्वीतनीत्यर्थेपृथिवीक्षिता ॥
 प्रज्ञानृपेणवादेयातथाचंडालयोषितः ॥ २२ ॥ शक्रार्कयमसोमानांतद्वद्वायोर्महीपतिः ॥ रूपाणिपंचकुर्वीतमहीपालनक
 र्मणि ॥ २३ ॥ यथेन्द्रश्चतुरोमासान्वार्योघैणवभूतलम् ॥ आप्याययेत्तथालोकान्परिचारैर्महीपतिः ॥ २४ ॥ मासान्
 ष्ठीयथासूर्यस्तोयंहरतिरश्मिभिः ॥ सूक्ष्मेणैवाभ्युपायेनतथाशुल्कादिनानृपः ॥ २५ ॥ यथायमःप्रियद्वेष्यौप्राप्तेकालेनिय
 च्छति ॥ तथाप्रियाप्रियेराजादुष्टादुष्टेसमोभवेत् ॥ २६ ॥ पूर्णेन्दुमालोक्ययथाप्रीतिमाश्चायतेनरः ॥ एवंयत्रप्रजाः
 सर्वानिर्वृत्तास्तच्छशिब्रतम् ॥ २७ ॥ मारुतःसर्वभूतेषुनिगूढश्चरतेयथा ॥ एवंचरेन्नृपश्चारैःपौरामात्यारिबंधुषु ॥ २८ ॥
 नलोभार्थेनकामार्थेनार्थार्थैर्यस्यमानसम् ॥ पदार्थैः कृष्यतेधर्मात्सराजास्वर्गमृच्छति ॥ २९ ॥ उत्पथग्राहिणोमूढान्
 स्वधर्माच्चलितान्नरान् ॥ यःकरोतिनिजेधर्मेसराजास्वर्गमृच्छति ॥ ३० ॥ वर्णधर्मानसीदंतियस्यराष्ट्रेतथाश्रमाः ॥ राज्ञ
 स्तस्यसुखंतातपरत्रेहचशाश्वतं ॥ ३१ ॥ एतद्राज्ञःपरंकृत्यंतथैतद्वृद्धिकारणं ॥ स्वधर्मेस्थापनंनृणांचालयतेनकुबुद्धिभिः
 ॥ ३२ ॥ पालनेनैवभूतानांकृतकृत्योमहीपतिः ॥ सम्यक्पालयिताभागंधर्मस्याप्नोतिवैयतः ॥ ३३ ॥ एवमाचरतेराजा
 चातुर्वर्णस्यरक्षणे ॥ ससुखीविहरत्येषशक्रस्यैतिसलोकताम् ॥ ३४ ॥ इ० मा० मदालसोपाख्यानेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥
 ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ तन्मातुर्वचनंश्रुत्वासोलर्कोमातरंपुनः ॥ पप्रच्छवर्णधर्मांश्चधर्मान्येचाश्रमेषुच ॥ १ ॥ ॥ अलर्क
 उवाच ॥ ॥ कथितोयंमहाभागेराज्यतंत्राश्रितस्त्वया ॥ ममधर्मोहमिच्छामिश्रोतुंवर्णाश्रमात्मकं ॥ २ ॥ ॥ मदाल
 सोवाच ॥ ॥ दानमध्ययनंयज्ञोब्राह्मणस्यत्रिधोदितः ॥ धर्मो नान्यश्चतुर्थोस्तिधर्मस्तस्यापदंविना ॥ ३ ॥ याजना

मा० पु०
॥५३॥

अ०
२५

ध्यापने शुद्धस्तथा पुत्रप्रतिग्रहः ॥ एतत्सम्यक्समाख्यातं त्रितयं चास्य जीविका ॥ ४ ॥ दानमध्ययनं यज्ञाः क्षत्रियस्याप्ययं
त्रिधा ॥ धर्मः प्रोक्तः क्षितेरक्षाशस्त्राजीवश्च जीविका ॥ ५ ॥ दानमध्ययनं यज्ञो वैश्यस्यापि त्रिधैव सः ॥ वाणिज्यं पशुपाल्यं
च कृषिश्चैवास्य जीविका ॥ ६ ॥ दानं यज्ञो यश्च शूषा द्विजातीनां त्रिधामया ॥ व्याख्यातः शूद्रधर्मोऽपि जीविकाकारु कर्मजा
॥ ७ ॥ तद्वद्विजातिशुश्रूषापोषणं क्रयं विक्रयैः ॥ वर्णधर्मास्त्वमे प्रोक्ताः श्रूयतामाश्रमाश्रयाः ॥ ८ ॥ स्ववर्णधर्मास्सं
क्षिप्तनरः प्राप्नोति न च्युतः ॥ प्रयाति नरकं प्रेत्य प्रतिषिद्धनिषेवणात् ॥ ९ ॥ यावत्तु नोपनयनं क्रियते वै द्विजन्मनः ॥ कामचे
ष्टोक्तिभक्षस्तुता वद्भवति पुत्रक ॥ १० ॥ कृतोपनयनः सम्यग्ब्रह्मचारी गुरोर्गृहे ॥ वसेत तत्र धर्मोऽस्य कथ्यते तन्निबोधमे ॥ ११ ॥
स्वाध्यायोथाग्निशुश्रूषास्नानं भिक्षाटनं तथा ॥ गुरोर्निवेद्य तच्चाद्यमनुज्ञातेन सर्वदा ॥ १२ ॥ गुरोः कर्माणि सोऽद्योगः सम्य
क्प्रीत्युपपादकः ॥ तेनाहूतः पठेच्चैव तत्परो नान्यमानसः ॥ १३ ॥ एकं द्वौ सकलान्वापि वेदान् प्राप्य गुरोर्मुखात् ॥ अनुज्ञा
तो वरादंत्वादक्षिणां गुरवे ततः ॥ १४ ॥ गार्हस्थ्याश्रमकामस्तु गृहस्थाश्रममावसेत् ॥ वानप्रस्थाश्रमं वापि चतुर्थं वेच्छयात्मनः
॥ १५ ॥ तथैव वा गुरोर्गृहे द्विजो निष्ठा मवाप्नुयात् ॥ गुरोरभावे तत्पुत्रे तच्छिष्ये तत्सुतं विना ॥ १६ ॥ शुश्रूषुर्निर्भीमानो ब्रह्मचर्या
श्रमं वसेत् ॥ उपावृत्तस्ततस्तस्माद्गृहस्थाश्रमकाम्यया ॥ १७ ॥ ततोऽसमानर्षिकुलांतुल्यां भार्यामिरोगिणीं ॥ उद्वहेन्नयाय
तोऽव्यंगां गृहस्थाश्रमकारणात् ॥ १८ ॥ स्वकर्मणा धनं लब्ध्वा पितृदेवातिथींस्तथा ॥ सम्यक्संप्रीणयेद्भक्त्या पोषयेच्चाश्रि
तांस्तथा ॥ १९ ॥ भृत्यात्मजास्त्रामयो यदीनार्थं पतितानपि ॥ यथाशक्त्या न्नदानेन वयांसि पशवस्तथा ॥ २० ॥
एष धर्मो गृहस्थस्य ऋतावभिगमस्तथा ॥ पंचयज्ञविधानं तु यथाशक्ति न ह्यप्येत् ॥ २१ ॥ पितृदेवातिथिज्ञातिशुक्लशेषस्वयं

॥५३॥

नरः ॥ भुंजीत च समं भृत्यैर्यथा विभवमात्मनः ॥ २२ ॥ एष तद्देशतः प्रोक्तो गृहस्थस्य आश्रमोऽस्य ॥ दानपुत्रपुत्रपुत्रपुत्रे

नरः ॥ भुंजीतचसमंभृत्यैर्यथाविभवमात्मनः ॥ २२ ॥ एषतूद्देशतः प्रोक्तो गृहस्थस्याश्रमो मया ॥ वानप्रस्थस्य धर्मे ते
कथयाम्यवधार्यतां ॥ २३ ॥ अपत्यसंततिं दृष्ट्वा प्राज्ञो देहस्य चानतिं ॥ वानप्रस्थाश्रमं गच्छेदात्मनः शुद्धिकारणात् ॥ २४ ॥
तत्रारण्योपभोगश्च तपो भित्वात्मकर्शनम् ॥ भूमौ शय्याब्रह्मचर्यं पितृदेवातिथिक्रियाः ॥ २५ ॥ होमस्त्रिषवणं स्नानं जटावलक
लधारणं ॥ मौनादिकरणं चैव वन्यस्त्रेह निषेवणम् ॥ २६ ॥ इत्येष पापशुद्ध्यर्थमात्मनश्चोपकारकः ॥ वानप्रस्थाश्रमस्तस्मा
द्विक्षोस्तु चरमो परः ॥ २७ ॥ चतुर्थस्य स्वरूपं तु श्रूयतामाश्रमस्य मे ॥ यश्च धर्मोऽस्य धर्मज्ञैः प्रोक्तस्तात महात्माभिः ॥ २८
सर्वसंगपरित्यागो ब्रह्मचर्यमकोपता ॥ जितेन्द्रियत्वमावासेनैकस्मिन्वसतिश्चिरम् ॥ २९ ॥ अनारंभस्तथाहारे भिक्षान्नं चै
ककालिकम् ॥ आत्मज्ञानावबोधश्च तथा चात्मावलोकनम् ॥ ३० ॥ चतुर्थे त्वाश्रमे धर्मो मया यं ते निवेदितः ॥ सामान्यमन्य
वर्णानामाश्रमाणां च मे शृणु ॥ ३१ ॥ सत्यं शौचमहिंसा च अनसूया तथा क्षमा ॥ आनृशंस्यमकार्पण्यं संतोषश्चाष्टमोगुणः
॥ ३२ ॥ एते संक्षेपतः प्रोक्ता धर्मा वर्णाश्रमेषु च ॥ एतेषु नित्यधर्मेषु नित्यं तिष्ठेत्समंततः ॥ ३३ ॥ स याति ब्रह्मलोकं हिया
वदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ यश्चोच्छ्रयस्वकं धर्मं स्ववर्णाश्रमसंज्ञितम् ॥ ३४ ॥ नरोऽन्यथा प्रवर्त्तते तस्य दंष्ट्रो भूभृतो भवेत् ॥ ये च स्वधर्मसं
त्यागात् पापं कुर्वन्ति मानवाः ॥ ३५ ॥ उपेक्षतस्तान् नृपते रिष्टापूर्तं प्रयात्यधः ॥ तस्माद्वाज्ञाप्रयत्नेन सर्वे वर्णाः स्वधर्मतः ॥ ३६
प्रवर्त्तन्तोऽन्यथा दंष्ट्राः स्थाप्याश्चैव स्वकर्मसु ॥ ३७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मद्दालसानुशासनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
॥ अलर्क उवाच ॥ ॥ यत्कार्यं पुरुषेणेह गार्हस्थ्यमनुवर्त्तता ॥ बन्धश्च स्यादकरणे क्रियायां यस्य चोच्छ्रितिः ॥ १ ॥ उप
कारयन्नृणां यच्च वर्ज्यं गृहे सतां ॥ यथाचक्रियते तन्मे यथावत्पृच्छतो वद ॥ २ ॥ मद्दालसो वाच ॥ वत्स गार्हस्थ्यमास्थाय

मा० पु०
॥५४॥

नरः सर्वमिदं जगत् ॥ पुष्पाति तेन लोकांश्च सजयत्यभिवाञ्छितान् ॥ ३ ॥ पितरो मुनयो देवा भूतानि मनुजास्तथा ॥ कृ-
मिकीटपतंगाश्च वयांसि पशवो सुराः ॥ ४ ॥ गृहस्थमुपजीवंति ततस्तृप्तिं प्रयांति च ॥ मुखं चास्य निरीक्षते अपि नो दास्य-
तीति वै ॥ ५ ॥ सर्वस्याधारभूते यं वत्सधेनुस्त्रयीमयी ॥ यस्यां प्रतिष्ठितं विश्वं विश्वहेतुश्च यामता ॥ ६ ॥ ऋक्पृष्ठा-
सौयजुर्मध्यासामवक्रशिरोधरा ॥ इष्टापूर्तविषाणा च साधुसूक्ततनुरूहा ॥ ७ ॥ शांतिपुष्टिशकृन्मूत्रावर्णपादप्रतिष्ठिता ॥
आजीव्यमाना जगतां साऽक्षयाना पचीयते ॥ ८ ॥ स्वाहाकारः स्वधाकारो वषट्कारश्च पुत्रक ॥ हंतकारस्तथैवान्यस्तस्या-
स्तनचतुष्टयम् ॥ ९ ॥ स्वाहाकारं स्तनं देवाः पितरश्च स्वधामयम् ॥ मुनयश्च वषट्कारं देवभूतसुरेतराः ॥ १० ॥ हंत-
कारं मनुष्याश्च पिबंति सततं स्तनम् ॥ एवमाप्यायत्येषा देवादीनखिलांस्त्रयी ॥ ११ ॥ एतद्वत्सचतुष्कंतु नरस्तनचतुष्ट-
ये ॥ न नियुज्याद्यथा कालं तेन स्युस्ते विमानिताः ॥ १२ ॥ देवादीनखिलान्येषु संतर्पयति मानवः ॥ तेषामुच्छेदकर्त्ता यिः-
पुरुषोऽत्यंतपापकृत् ॥ १३ ॥ स तमस्यं धनामिस्त्रेतामिस्त्रे च निमज्जति ॥ यस्त्वेतां मानवो धेनुं स्वैर्वत्सैरमरादिभिः-
॥ १४ ॥ प्रापयत्युचिते काले स स्वर्गायोपपद्यते ॥ तस्मात्पुत्रमनुष्येण देवर्षिपितृमानवाः ॥ १५ ॥ भूतानि चानु-
दिवसं पोष्याणि स्वतनुर्यथा ॥ तस्मात्स्नातः शुचिर्भूत्वा देवर्षिपितृतर्पणम् ॥ १६ ॥ प्रजापतेस्तथैवाद्भिः काले कुर्यात्समा-
हितः ॥ सुमनोगंधधूपैश्च देवानभ्यर्च्य मानवः ॥ १७ ॥ ततोऽग्रे स्तर्पणं कुर्याद्दद्याच्च बलिमित्यथ ॥ ब्रह्मणे गृहमध्ये-
तु विश्वे देवेभ्य एव च ॥ १८ ॥ धन्वंतरिं समुद्दिश्य प्रागुदीच्यां बलिं क्षिपेत् ॥ प्राच्यां शक्राय याम्यायां यमाय बलिमाहरेत् ॥
॥ १९ ॥ प्रतीच्यां वरुणाय अथ सोमायोऽस्तो बलिं ॥ दद्याद्वात्रे विधात्रे च बलिं द्वारे गृहस्थे च ॥ २० ॥ अर्यम्णे च बहिर्द-

अ०
२६

॥५४॥

द्यादृहेभ्यश्चसमंततः ॥ नक्तंचरेभ्योभूतेभ्योबलिमाकाशतोहरेत् ॥ २१ ॥ पितॄणांनिर्वपेच्चैवदक्षिणाभिमुखःस्थितः ॥
 गृहस्थस्तत्परोभूत्वासुसमाहितमानसः ॥ २२ ॥ ततस्तोयमुपादायतेषामाचमनायवै ॥ स्थानेषुनिक्षिपेत्प्राज्ञस्तास्ता
 उद्दिश्यदेवता ॥ २३ ॥ एवंगृहबलिकृत्वागृहेगृहपतिःशुचिः ॥ आप्यायनायभूतानांकुर्यादुत्सर्गमादरात् ॥ २४ ॥ श्वभ्य
 श्वश्वपचेभ्यश्चवयोभ्यश्चावपेद्भुवि ॥ वैश्वदेवंहिनामैतत्सायंप्रातरुदाहृतम् ॥ २५ ॥ आचम्यचततःकुर्यात्प्राज्ञोद्वाराव
 लोकनम् ॥ मुहूर्तस्याष्टमंभागमुदीक्ष्योत्थतिथिर्भवेत् ॥ २६ ॥ अतिथितत्रसंप्राप्तमन्नाद्येनोदकेनच ॥ संपूज्ययेद्यथा
 शक्तिगंधपुष्पादिभिस्तथा ॥ २७ ॥ नमित्रमतिथिकुर्यान्नैकग्रामनिवासिनम् ॥ अज्ञातकुलनामानंतत्कालसमुपस्थितम्
 ॥ २८ ॥ बुभुक्षुमागतंश्रांतंयाचमानमकिंचनम् ॥ ब्राह्मणंप्राहुरतिथिसंपूज्यःशक्तितोबुधैः ॥ २९ ॥ नपृच्छेद्भोत्रचरणं
 स्वाध्यायंचापिपंडितः ॥ शोभनाशोभनाकारंतंमन्येतप्रजापतिम् ॥ ३० ॥ अनित्यंहिस्थितोयस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते
 तस्मिंस्तृप्तेनृयज्ञोत्थादृणान्मुच्येद्ब्रह्माश्रमी ॥ ३१ ॥ तस्यादत्त्वातुयोभुंक्तेस्वयंकिल्बिषभुग्नरः ॥ सपापंकेवलंभुंक्ते
 पुरीषंचान्यजन्मनि ॥ ३२ ॥ अतिथिर्यस्यभग्नाशोगृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ सदत्वादुष्कृतंतस्मैपुण्यमादायगच्छति ॥ ३३ ॥
 अप्यंबुशाकदानेनयच्चाप्यश्नातिसस्वयं ॥ पूजयेतनरःशक्त्यातेनैवातिथिमादरात् ॥ ३४ ॥ कुर्याच्चाहरहःश्राद्धंअन्ना
 द्येनोदकेनच ॥ पितॄनुद्दिश्यविप्रांश्चभोजयेद्विप्रमेववा ॥ ३५ ॥ अन्नस्याग्रंतदुद्धृत्यब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ भिक्षांचयाचि
 तांदद्यात्परिव्राड्ब्रह्मचारिणाम् ॥ ३६ ॥ ग्रासप्रमाणाभिक्षास्यादग्रंग्रासचतुष्टयम् ॥ अग्रंचतुर्गुणंप्राहुर्हंतकारंद्विजो
 त्तमाः ॥ ३७ ॥ भोजनंहंतकारंवाअग्रंभिक्षामथापिवा ॥ अदत्त्वातुनभोक्तव्यंयथाविभवमात्मनः ॥ ३८ ॥ पूजयित्वा

मा० पु०
॥५५॥

तिथीनिष्ठान्ज्ञातीन्बधूस्तथार्थिनः ॥ विकलान्बालवृद्धांश्चभोजयेच्चातुरांस्तथा ॥ ३९ ॥ वाञ्छतेक्षुत्परीतात्मायच्चान्यो
न्नमर्किंचनः ॥ कुटुंबिनाभोजनीयःस्वसमंविभवेसति ॥ ४० ॥ श्रीमंतंज्ञातिमासाद्योज्ञातिरवसीदति ॥ सीदता
यत्कृतंतेनतत्पापंससमश्रुते ॥ ४१ ॥ सायंचैषविधिःकार्यःपूर्वोक्तत्रचातिथिम् ॥ पूजयेच्चयथाशक्तिशयनाशनभोज
नैः ॥ ४२ ॥ एवमुद्वहतस्तातगार्हस्थ्यंभारमास्थितम् ॥ स्कंधेविधातादेवाश्चपितरश्चमहर्षयः ॥ ४३ ॥ श्रेयोभि
वर्षिणःसर्वेभवंत्यतिथिबांधवाः ॥ पशुपक्षिमृगास्तृप्तायेचान्येसूक्ष्मकीटकाः ॥ ४४ ॥ गाथाश्चात्रमहाभागस्वय
मत्रिरगायत ॥ ताःशृणुष्वमहाभागगृहस्थाश्रमसंस्थिताः ॥ ४५ ॥ देवान्पितृंश्चातिथींश्चतद्वत्संपूज्यबांधवान् ॥
जामयश्चगुरुंश्चैवगृहस्थोविभवेसति ॥ ४६ ॥ श्वभ्यश्चश्वपचेभ्यश्चवयोभ्यश्चावपेद्भुवि ॥ वैश्वदेवंहिनामैतत्कुर्यात्सायं
तथादिने ॥ ४७ ॥ मांसमन्नंतथाशाकंगृहेयञ्चोपसाधितम् ॥ नचतत्स्वयमश्नीयाद्विधिवद्यन्ननिर्वपेत् ॥ ४८ ॥ ॥
इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेमदालसोपाख्यानेषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥
॥ मदालसोवाच ॥ ॥ नित्यंनैमित्तिकंचैवनित्यनैमित्तिकंतथा ॥ गृहस्थस्यत्रिधाकर्मतन्निशामयपुत्रक ॥ १ ॥ पंचयज्ञाश्चि
तंनित्यंयदेतत्कथितंतव ॥ नैमित्तिकंतथाचान्यत्पुत्रजन्मक्रियादिकम् ॥ २ ॥ नित्यनैमित्तिकंज्ञेयंपर्वश्राद्धादिपंडितैः ॥
तत्रनैमित्तिकंवक्ष्येश्राद्धमाभ्युदयंतव ॥ ३ ॥ पुत्रजन्मनियत्कार्यंजातकर्मसमनरैः ॥ विवाहादौचकर्तव्यंसर्वसम्यक्क्रमो
दितम् ॥ ४ ॥ पितरश्चात्रसंपूज्याःख्यातानांदीमुखास्तुये ॥ पिंडांश्चदधिसंमिश्रान्दद्याद्यवसमन्वितान् ॥ ५ ॥ उदङ्मु
खःप्राङ्मुखोवायजमानःसमाहितः ॥ वैश्वदेवविहीनतत्कविदिच्छतिमानवाः ॥ ६ ॥ युग्माश्चात्रद्विजाःकार्यास्तेपूज्याश्च

अ०
२७

॥५५॥

प्रदक्षिणं ॥ एतन्नैमित्तिकं वृद्धौ तथान्यच्चौर्ध्वदेहिकम् ॥ ७ ॥ मृताहनितुकर्तव्यमेकोद्दिष्टं शृणुष्व तत् ॥ दैवहीनं तथैकाग्र्ये त
 थैवैकपवित्रकम् ॥ ८ ॥ आवाहनं न कर्तव्यमग्नौ करणवर्जितम् ॥ प्रेतस्य पिण्डमेकं च दद्यादुच्छिष्टसन्निधौ ॥ ९ ॥ तिलोद
 कंचापसव्यं तन्नामस्मरणान्वितम् ॥ अक्षय्यममुकस्येति स्थाने विप्रविसर्जने ॥ १० ॥ अभिरम्यतामिति ब्रूयाद्भुयस्ते
 भिरताः स्मह ॥ प्रतिमासं भवेदेतत्कार्यमावत्सरात्तरैः ॥ ११ ॥ अथ संवत्सरे पूर्णं यदा वा क्रियते नरैः ॥ सपिंडीकरणं
 कार्यं तस्यापि विधिरुच्यते ॥ १२ ॥ तच्चापि दैवरहितमेकाग्र्ये कपवित्रकम् ॥ नैवाग्नौ करणं तत्र तच्चावाहनवर्जितम् ॥
 ॥ १३ ॥ अपसव्यं च तत्रापि भोजयेद्युजो द्विजान् ॥ विशेषस्तत्र चान्योस्ति प्रतिमासं क्रियाधिकः ॥ १४ ॥ तं कथ्यमान
 मेकाग्रो वदं त्यामे निशामय ॥ तिलगंधोदकैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयम् ॥ १५ ॥ कुर्यात्पितृणां त्रितयमेकं प्रेतस्य पुत्रकम् ॥
 पात्रत्रये प्रेतपात्रमर्घ्यं चैव प्रसेचयेत् ॥ १६ ॥ ये समाना इति जपन् पूर्ववच्छेषमाचरेत् ॥ स्त्रीणामप्येवमेवैतदेकोद्दिष्टम्
 दाह्यतम् ॥ १७ ॥ सपिंडीकरणं तासां पुत्राभावेन विद्यते ॥ प्रतिसंवत्सरं कार्यमेकोद्दिष्टं नरैः स्त्रियाः ॥ १८ ॥ मृताहनियथा
 न्यायं नृणां यद्वदिहोदितम् ॥ पुत्राभावे सपिंडास्तु तदभावे सहोदकाः ॥ १९ ॥ मातुः सपिंडा ये च स्युर्ये न्ये मातुः सहोदकाः ॥
 कुर्युरेवं विधिं सम्यग् पुत्रस्य सुता सुतः ॥ २० ॥ कुर्युर्माता महायैवं पुत्रिकास्तनयास्तथा ॥ द्व्यामुष्यायणसंज्ञास्तु माताम
 हपितामहान् ॥ २१ ॥ पूजयेयुर्यथान्यायं श्राद्धैर्नैमित्तिकैरपि ॥ सर्वाभावे स्त्रियः कुर्युः स्वभर्तृणाममंत्रकम् ॥ २२ ॥ तदभा
 वे च नृपतिः कारयेत्स्वकुटुंबिना ॥ तज्जातीयैर्नरैः सम्यग्दाहाद्याः सकलाः क्रियाः ॥ २३ ॥ सर्वेषामेव वर्णानां बांधवो नृपति
 र्यतः ॥ एतास्ते कथिता वत्स नित्यानैमित्तिकाः क्रियाः ॥ २४ ॥ क्रियां श्राद्धाश्रयामन्यां नित्यानैमित्तिकीं शृणु ॥ दर्शस्तत्र

निमित्तवैकालश्चंद्रक्षयात्मकः ॥ नित्यतानियतःकालस्तस्यसंसूचयत्यथ ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मदा
 लसोपाख्यानेऽलर्कानुशासने गार्हस्थकथने नैमित्तिकादिश्राद्धकल्पो नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ मदालसोवाच ॥ ॥ सपिंडीकरणादूर्ध्वपितुर्यः प्रपितामहः ॥ स तु लेपभुजो याति प्रलुप्तपितृपिंडकः ॥ १ ॥ तेषाम
 न्यश्चतुर्थो यः पुत्रलेपभुजान्नभुक् ॥ सोपि संबन्धतो हीनमुपभोगं प्रपद्यते ॥ २ ॥ पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ पि
 ङ्संबन्धिनो ह्येते विज्ञेयाः पुरुषास्त्रयः ॥ ३ ॥ लेपसंबन्धिनश्चान्ये पितामहः पितामहात् ॥ प्रभृत्युक्तास्त्रयस्तेषां यजमानश्च स
 तमः ॥ ४ ॥ इत्येषमुनिभिः प्रोक्तः संबन्धः साप्तपौरुषः ॥ यजमानात्प्रभृत्यूर्ध्वमनुलेपभुजस्तथा ॥ ५ ॥ ततो न्ये पूर्वजाः
 स्वर्गे ये चान्ये नरकौकसः ॥ ये चतिर्यत्कमापन्ना ये च भूतादिसंस्थिताः ॥ ६ ॥ तान्सर्वान्यजमानो वै श्राद्धं कुर्वन् यथाविधि ॥
 समाप्याययते वत्सयेन येन शृणुष्व तत् ॥ ७ ॥ अन्नप्रकिरणं यत्तु मनुष्यैः क्रियते भुवि ॥ तेन तृप्तिमुपायांति ये पिशाचत्वं मां ग
 ताः ॥ ८ ॥ यदंबुस्नानवस्त्रोत्थं भूमौ पतति पुत्रक ॥ तेन ये तरुतां प्राप्तास्तेषां तृप्तिः प्रजायते ॥ ९ ॥ यास्तु गात्रांबु कणिकाः प
 तंति धरणीतले ॥ ताभिराप्यायनं तेषां ये देवत्वं कुले गताः ॥ १० ॥ उद्धृतेष्वथ पिंडेषु याश्चान्न कणिका भुवि ॥ ताभिराप्यायनं
 तेषां येतिर्यत्कं कुले गताः ॥ ११ ॥ ये वा दग्धाः कुले बालाः क्रियायोग्यास्त्यसंस्कृताः ॥ विपन्नास्ते न्न विकिरसं मार्जनजलाशिनः ॥
 ॥ १२ ॥ भुक्त्वा चाचामतां यच्च जलं यच्चाग्निशोधने ॥ ब्राह्मणानां तथैवान्ये तेन तृप्तिं प्राप्तिवै ॥ १३ ॥ पिशाचत्वं मनु प्राप्ताः
 क्रिमिकीटत्वमेव ये ॥ एवं यो यजमानस्य यश्च तेषां द्विजन्मनाम् ॥ १४ ॥ कश्चिज्जलान्नविक्षेपः शुचिरुच्छिष्ट एव वा ॥ तेन तेन
 कुले तत्र तत्तद्योन्यंतरंगताः ॥ १५ ॥ प्रयांत्याप्यायनं वत्ससम्यक् श्राद्धक्रियावतां ॥ अन्यायोपार्जितैरर्थैश्च श्राद्धं क्रियते नरैः

॥ १६ ॥ तृप्यंते तेन चांडालपुल्कसाद्यासुयोनिषु ॥ एवमाप्यायनं वत्सबहूनामपि बांधवैः ॥ १७ ॥ श्राद्धं कुर्वद्भिरन्नां वुशा
 कैरपि हि जायते ॥ तस्माच्छ्राद्धं नरो भक्त्या शाकैरपि यथाविधि ॥ १८ ॥ कुर्वीत कुर्वतः श्राद्धं कुले कश्चिन्नसीदति ॥ तस्य का
 लानहं वक्ष्ये नित्यनैमित्तिकात्मकान् ॥ १९ ॥ विधिना येन च नरैः क्रियते तन्निबोध मे ॥ कार्यं श्राद्धममावास्यां मासि मास्यु
 दुपक्षये ॥ २० ॥ तथाष्टकास्वप्यवश्यमिष्टकालान्निबोध मे ॥ विशिष्टब्राह्मणप्राप्तौ सूर्ये दुग्रहणेऽयने ॥ २१ ॥ विषुवद्रवि
 संक्रांतिव्यतिपातेषु पुत्रक ॥ श्राद्धार्हद्रव्यसंपत्तौ तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥ २२ ॥ जन्मर्क्षग्रहपीडासु श्राद्धं कुर्वीत चेच्छया ॥ वि
 शिष्टश्रोत्रियो योगो वेदविज्ज्येषु सामगः ॥ २३ ॥ त्रिनाचिकेतः श्रुतवान् विहितव्रतकारकः ॥ त्रिनाचिकेतस्त्रिमधुस्त्रिसुपर्णः
 षडंगवित् ॥ २४ ॥ दौहित्रऋत्विक्जामातास्वस्त्रीयः श्वशुरस्तथा ॥ पंचाग्निकर्मनिष्ठश्च तपोनिष्ठोऽथ मातुलः ॥ २५ ॥ मातृ
 पितृपराश्चैव शिष्यसंबन्धिबांधवाः ॥ एते द्विजोत्तमाः श्राद्धे समस्ताः केतनक्षमाः ॥ २६ ॥ अवकीर्णीतथारोगी न्यूनांग
 स्त्वधिकांगकः ॥ पौनर्भवस्तथा काणः कुंडोगोलोथपुत्रक ॥ २७ ॥ मित्रध्रुकुकुनखीकुष्ठीशावदंतो निराकृतिः ॥ अभिशप्त
 स्तथा स्तेयः पिशुनः सोमविक्रयी ॥ २८ ॥ कन्यादूषयिता वैद्योगुरुपित्रोस्तथोज्झकः ॥ भृतकाध्यापको मित्रं परदुष्टापति
 स्तथा ॥ २९ ॥ वेदोज्झश्चाग्निसंत्यागी वृषलापत्यदूषितः ॥ तथान्ये च विकर्मस्थावर्ज्याः पैत्र्येषु वै द्विजाः ॥ ३० ॥ निमंत्र
 येत पूर्वेषु पूर्वोक्तान् द्विजसत्तमान् ॥ दैवेनियोगेऽपि त्र्येचतांस्तथैवोपकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ तैश्च संयमिभिर्भाव्यं यश्च श्राद्धं क
 रिष्यति ॥ श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च मैथुनं यो नुगच्छति ॥ ३२ ॥ पितरस्तु तयोर्मांसं तस्मिन् रेतसि शेरते ॥ गत्वा च योषितं

मा० पु०
॥५७॥

श्राद्धेयोभुंक्तेयस्तु गच्छति ॥ ३३ ॥ रेतोमूत्रकृताहारास्तमासंपितरस्तयोः ॥ तस्मात्तुप्रथमं कार्यं प्राज्ञेनोपनिमंत्रणम् ॥
॥ ३४ ॥ अप्राप्तौ तद्दिने चापि वर्ज्या योषित्संगिनः ॥ भिक्षार्थमागतान्वापिकाले संयमिनो यतीन् ॥ ३५ ॥ भोजयेत्त्रिणि
पाताद्यैः प्रसाद्य तमानसः ॥ यथैव शुक्लपक्षाद्वै पितृणामसितः प्रियः ॥ ३६ ॥ तथा पराहूः पूर्वाह्णात्पितृणामतिरिच्यते ॥
संपूज्य स्वागतेनैतान्भ्युपेतान्गृहे द्विजान् ॥ ३७ ॥ पवित्रपाणिराचांतानासनेषूपवेशयेत् ॥ पितृणामयुजः कामं यु
ग्मान्दैवे द्विजोत्तमान् ॥ ३८ ॥ एकैकं वा पितृणां च देवानां च स्वशक्तिः ॥ तथामाता महानां च तुल्यं वा वैश्वदेविकम् ॥ ३९ ॥ पृ
थक्तयोस्तथा चान्येकेचिदिच्छन्ति मानवाः ॥ प्राङ्मुखान्दैवसंकल्पान्पित्र्यान्कुर्याद्दुदङ्मुखान् ॥ ४० ॥ तथामाता महा
नां च विधिरुक्तो मनीषिभिः ॥ विष्टरार्थं कुशान्दत्त्वा संपूज्यार्घ्यादिना ततः ॥ ४१ ॥ पवित्रकाणि दत्त्वा वै तेभ्यो नुज्ञामवाप्य
च ॥ कुर्यादावाहनं प्राज्ञो देवानां मंत्रतो द्विजः ॥ ४२ ॥ यवांभोभिस्ततश्चार्घ्यं दत्त्वा वै वैश्वदेविकम् ॥ गंधमाल्यादिधूपं च दत्त्वा स
म्यक्सदीपकम् ॥ ४३ ॥ अपसव्यं पितृणां च सर्वमेवोपकल्पयेत् ॥ दर्भांश्च द्विगुणान्दत्त्वा तेभ्यो नुज्ञामवाप्य च ॥ ४४ ॥
मंत्रपूर्वं पितृणां च कुर्यादावाहनं बुधः ॥ अपसव्यं तथैवार्घ्यं यवार्थं च तथा तिलैः ॥ ४५ ॥ निष्पादयेन्महाभाग पितृणां प्री
णने रतः ॥ अग्नौ कार्यमनुज्ञातः कुरुष्वेति ततो द्विजैः ॥ ४६ ॥ जुहुयाद्यं जनक्षारवर्जमन्नं यथाविधि ॥ अग्नयेकव्यवाहनाय
स्वाहेति प्रथमाहुतिः ॥ ४७ ॥ सोमाय वै पितृमते स्वाहेत्यन्या तथा भवेत् ॥ यमाय प्रेतपतये स्वाहेति त्रितयाहुतिः ॥ ४८ ॥
हुतावशिष्टं दद्याच्च भाजनेषु द्विजन्मनां ॥ भाजनालंभनं कृत्वा दत्त्वा चान्नं यथाविधि ॥ ४९ ॥ यथासुखं जुषध्वंभोरिति वाच्य
मनिष्ठुरम् ॥ भुजीरंश्च ततस्ते पितृचित्तमोनिनः सुखा ॥ ५० ॥ यद्यदिष्टं तमतेषां तत्तदन्नमसत्त्वरम् ॥ अक्रुध्यंश्च नरो दद्यात्सं

अ०
२८

॥५७॥

स्तवेनप्रलोभयेत् ॥ ५१ ॥ रक्षोघ्नांश्च जपेन्मंत्रांस्तिलैश्च विकिरेन्महीं ॥ सिद्धार्थकैश्च रक्षार्थं श्राद्धं हि प्रचुरच्छलम् ॥ ५२ ॥ पृ
 ष्टैस्तु तैश्च तृप्ताः स्थतृप्ताः स्म इति वादिभिः ॥ अनुज्ञातो न रस्त्वन्नं विकिरेद्भुविसर्वतः ॥ ५३ ॥ तद्वदाचमनार्थाय दद्यादंभः स
 कृत्सकृत् ॥ अनुज्ञांचततः प्राप्य यतवाक्कायमानसः ॥ ५४ ॥ सतिलेन ततोन्नेन पिंडान् सर्वेण पुत्रक ॥ पितृनुद्दिश्य दर्भेषु
 दद्यादुच्छिष्टसंनिधौ ॥ ५५ ॥ पितृतीर्थेन तोयंच दद्यात्तेभ्यः समाहितः ॥ पितृन्संचित्य तद्भक्त्या यजमानो नृपात्मज ॥ ५६ ॥
 तद्वन्मातामहानांच दद्यात्पिंडान्यथाविधि ॥ गंधमाल्यादिसंयुक्तान् दद्यादाचमनंततः ॥ ५७ ॥ दत्त्वा च दक्षिणां शक्त्या
 सुस्वधां स्त्वितितान् वदेत् ॥ तैश्च तुष्टैस्तथेत्युक्त्वा वाचयेद्द्वैश्वदैविकान् ॥ ५८ ॥ प्रीयंतामिति भद्रं वो विश्वे देवा इतीरयेत् ॥ त
 थेति चोक्ते तैर्विप्रैः प्रार्थनीयास्तदा शिषः ॥ ५९ ॥ विसर्जयेत्प्रियाण्युक्त्वा प्राणिपत्यं च भक्तिः ॥ आद्वारमनु गच्छेच्च आगच्छेच्चानु
 मोदितः ॥ ६० ॥ ततो नित्यक्रियां कुर्याद्भोजयेच्च तथा तिथीन् ॥ नित्यक्रियां पितृणां च केचिदिच्छंतिसत्तमाः ॥ ६१ ॥ न पितृणां
 तथैवान्यशेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ पृथक्पाकेन चेत्यन्ये केचित्पूर्वंच पूर्ववत् ॥ ६२ ॥ ततस्तदन्नं भुंजीत सह भृत्यादिभिर्नरः ॥ ए
 वं कुर्वीत धर्मज्ञः श्राद्धं पित्र्यं समाहितः ॥ ६३ ॥ यथावा द्विजमुख्यानां परितोषो भिजायते ॥ त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्रं
 कुतुपस्तिलाः ॥ ६४ ॥ वज्र्यानि चाहुर्विप्रैश्च कोपो ध्वगमनं त्वरा ॥ राजतंच तथा पात्रं शस्तं श्राद्धेषु पुत्रक ॥ ६५ ॥ रजतस्य
 तथा कार्यं दर्शनं दानमेव वा ॥ राजते हि स्वधा दुग्धा पितृभिः श्रूयते मही ॥ ६६ ॥ तस्मात्पितृणां रजतमभीष्टं प्रीतिवर्धनम् ॥
 ॥ ६७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे लकार्णुशासने श्राद्धकल्पो नामाष्टविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ६८ ॥
 मदालसो वाच ॥ ॥ अतः परं शृणुष्वे संपुत्रभक्त्या यदाहृतम् ॥ पितृणां प्रीतये यदाहृत्यैवा प्रीतिकारकम् ॥ १ ॥ मासंतु

मा०पु०
॥५८॥

सिःपितृणांचहविष्यान्नेनजायते ॥ मासद्वयंमत्स्यमांसैस्तृप्तिंयांतिपितामहाः ॥ २ ॥ त्रीन्मासानूहारिणंमांसंविज्ञेयं
पितृतृप्तये ॥ पुष्पातिचतुरोमासान्शशस्यपिशितंपितृन् ॥ ३ ॥ शाकुनंपंचवैमासान्षण्मासान्शूकरामिषम् ॥
छागलंसप्तवैमासानैणेयंचाष्टमासिकीम् ॥ ४ ॥ करोति तृप्तिंनववैरुरोमांसंनसंशयः ॥ गवयस्यामिषंतृप्तिकरोतिद
शमासिकीम् ॥ ५ ॥ तथैकादशमासांस्तुऔरंभंपितृतृप्तिदम् ॥ संवत्सरंतथागव्यंपयःपायसमवेवा ॥ ६ ॥ वांध्री
णसामिषंलोहंकालशाकंतथामधु ॥ दौहित्रामिषमन्यच्चदत्तमात्मकुलोद्भवैः ॥ ७ ॥ अनंतवैप्रयच्छंतितृप्तिंगौरीसुत
स्तथा ॥ पितृणानात्रसंदेहोगयाश्राद्धंचपुत्रक ॥ ८ ॥ राजश्यामाकश्यामाकौतद्वच्चैवप्रशातिका ॥ नीवाराःपौष्कराश्चै
ववन्यानिपितृतृप्तये ॥ ९ ॥ यवव्रीहिसगोधूमतीलमुद्गाःससर्षपाः ॥ प्रियंगवःकोद्रवाश्चनिष्पावाश्चातिशोभनाः॥१०॥व
ज्यामर्कटकाःश्राद्धेराजमाषास्तथाणवः ॥ विप्रूषिकामसूराश्चश्राद्धकर्मणिगर्हिताः ॥ ११ ॥ लशुनंगृजनचैवपलांदुःपि
डमूलकम् ॥ करंभंयानिचान्यानिहीनानिरसवर्णतः ॥ १२ ॥ गांधारिकामलांबूनिलवणान्यूषराणिच ॥ आरक्तायेच
निर्यासाःप्रत्यक्षलवणानिच ॥ १३ ॥ वर्जयेत्तानिवैश्राद्धेयच्चवाचानशस्यते ॥ यच्चाप्युल्कोचतःप्राप्तंपतिताद्यदुपार्जितम्॥
॥१४॥अन्यायकन्याशुल्कोत्थंद्रव्यंचात्रविगर्हितम् ॥ दुर्गंधिफेनिलंचांबुतथैवाल्पतरोदकम् ॥१५॥नलभेद्यत्रगौस्तृप्तिं
नक्तंयच्चाप्युपाहृतम् ॥ यन्नसर्वापचोत्सृष्टंयच्चाभोज्यनिपानजम् ॥ १६ ॥ तद्वर्ज्यंसलिलंतातसदैवपितृकर्मणि ॥ मा
गमाविकमौष्टंचसर्वमैकशफंचयत् ॥ १७ ॥ माहिषंचामरंचैवधेन्वागोश्चाप्यनिर्दशम् ॥ पित्रर्थमेप्रयच्छस्वेत्युक्त्वायच्चा

अ०
२९

॥५८॥

प्युपाहृतम् ॥ १८ ॥ वर्जनीयसदासद्भिस्तत्पयःश्राद्धकर्मणि ॥ वज्र्याजंतुमतीरूक्षाक्षितिःक्षुष्टातथाग्निना ॥ १९ ॥ अनिष्टादु
 ष्टशब्दोग्रादुर्गंधाश्राद्धकर्मणि ॥ कुलापमानकाःश्राद्धेव्यायुज्यकुलहिंसकाः ॥ २० ॥ कुलाधमोब्रह्महाचतथावैरोगिणोत्य
 जाः ॥ नग्नाःपातकिनश्चैवघ्नंतिदृष्ट्यापितृक्रियाम् ॥ २१ ॥ अपुमानपविद्वश्चकुक्कुटोग्रामसूकरः ॥ श्वांचैवहंतिश्राद्धानियातु
 धानाश्चदर्शनात् ॥ २२ ॥ तस्मात्सुसंवृतोदद्यातिलैश्चविकिरेन्महीम् ॥ एवरक्षाभवेच्छ्राद्धेकृतातातोभयोरपि ॥ २३ ॥ शाव
 सूतकिसंस्पृष्टंदीर्घरोगिभिरेवच ॥ पतितैर्मलिनैश्चैवपुष्पातिनपितामहान् ॥ २४ ॥ वर्जनीयंतथाश्राद्धेसदोदकयादिदर्श
 नम् ॥ चंडशौंडसमाभाषायजमानेनचादरात् ॥ २५ ॥ केशकीटोवपन्नंचतथाश्वभिरवेक्षितम् ॥ पूतिपर्युषितंचैववार्ता
 क्यभिषवांस्तथा ॥ २६ ॥ वर्जनीयाहिवैश्राद्धेतथावस्त्रानिलाहतम् ॥ श्रद्धयापरयादत्तंपितृणां नामगोत्रतः ॥ २७ ॥ यदा
 हाराश्चतेजातास्तदाहारत्वमेतितत् ॥ तस्माच्छ्रद्धायुतंपात्रेयच्छत्वंपितृकर्मणि ॥ २८ ॥ तथातच्चैवदातव्यंपितृणांतृप्ति
 मिच्छता ॥ योगिनश्चसदाश्राद्धेभोजनीयाविपश्चिता ॥ २९ ॥ योगाधाराहिपितरस्तस्मात्तान्भोजयेत्सदा ॥ ब्राह्मणानां
 सहस्रस्ययोगीत्वग्रासनीयदि ॥ ३० ॥ यजमानंचभोक्तृश्चनौरिवांभसितारयेत् ॥ पितृगाथास्तथैवात्रश्रूयंतंब्रह्मवादि
 भिः ॥ ३१ ॥ यागीताःपितृभिःपूर्वमैलस्यासन्महीपतेः ॥ कदानःसंततावय्यःकस्यचिद्भवितासुतः ॥ ३२ ॥ योयोगि
 भुक्तशेषान्नैर्भुविपिंडंप्रदास्यति ॥ गयायामथवापिंडंखड्गमांसमहाहविः ॥ ३३ ॥ कालशाकंतिलाद्व्यंवाकृसरंमासदत्त
 ये ॥ वैश्वदेव्यंचसौम्यंचखड्गमांसंपरंहविः ॥ ३४ ॥ विषाणवज्र्यंखड्गाह्यामासूर्यान्नाशयामहे ॥ तथावर्षात्रयोदश्यां
 मघासुचयथाविधि ॥ ३५ ॥ मधुसर्पिःसमायुक्तंपायसंदक्षिणायने ॥ तस्मात्संपूजयेद्भक्त्यास्वपितृन्यतमानसः ॥

कामानभीप्सन्सकलान्पापाच्चात्मविमोचनम् ॥ ३६ ॥ वसूनरुद्रांस्तथादित्यानूनक्षत्रग्रहतारकाः ॥ प्रीणयन्तिम
 नुष्याणांपितरःश्राद्धतर्पिताः ॥ ३७ ॥ आयुःप्रजांधनंविद्यांस्वर्गमोक्षंसुखानिच ॥ प्रयच्छन्ति तथाराज्यंपितरःश्राद्धत
 र्पिताः ॥ ३८ ॥ एतत्तेकथितंपुत्रश्राद्धकर्मयथोदितम् ॥ काम्यानांश्रूयतांवत्सश्राद्धानांतिथिकीर्तनम् ॥ ३९ ॥ ॥
 इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेलर्कानुशासनेश्राद्धकल्पोनामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
 ॥ मदालसोवाच ॥ प्रतिपद्नलाभायद्वितीयाद्विपदप्रदा ॥ वरार्थिनीतृतीयातुचतुर्थीशत्रुनाशनी ॥ १ ॥ श्रियंप्राप्नोति
 पंचम्यांषष्ठ्यांपूज्योभवेन्नरः ॥ राजाधिपत्यंसप्तम्यामष्टम्यांवृद्धिमुत्तमाम् ॥ २ ॥ स्त्रियोनवम्यांप्राप्नोतिदशम्यांपूर्णकाम
 तां ॥ वेदांस्तथाप्नुयात्सर्वानेकादश्यांक्रियापरः ॥ ३ ॥ द्वादश्यांजयलाभंचप्राप्नोतिपितृपूजकः ॥ प्रजांबुद्धिंपशून्वृद्धिंस्वातं
 द्र्यंपुष्टिमुत्तमाम् ॥ ४ ॥ दीर्घमायुस्तथैश्वर्यंकुर्वाणस्तुत्रयोदशीं ॥ अवाप्नोतिनसंदेहोश्राद्धंश्रद्धापरोनरः ॥ ५ ॥ यथासंभवि
 तान्नेनश्रद्धासंपत्समन्वितः ॥ विकृत्यापितरोयस्यमृताःशस्त्रेणवाहताः ॥ ६ ॥ तेनकार्यंचतुर्दश्यांतेषांतृप्तिमभीप्सता ॥
 श्राद्धंकुर्वन्नमावास्यांयत्नेनपुरुषःशुचिः ॥ ७ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिस्वर्गंचानंत्यमश्नुते ॥ कृत्तिकासुपितृनर्चनस्वर्गं
 प्राप्नोतिमानवः ॥ ८ ॥ अपत्यकामोरोहिण्यांसौम्येतेजस्वितांलभेत् ॥ शौर्यमार्द्रासुचाप्नोतिक्षेत्रादिचपुनर्वसौ ॥ ९ ॥
 पुष्टिंपुण्येसदाभ्यर्च्यआश्लेषासुवरान्सुतान् ॥ मघासुस्वजनश्रेष्ठ्यंसौभाग्यंफाल्गुनीषुच ॥ १० ॥ प्रदानशीलोभव
 तिसापत्यश्चोत्तरासुवै ॥ प्रयातिश्रेष्ठतांसत्सुहस्तेश्राद्धप्रदोनरः ॥ ११ ॥ रूपयुक्तस्तुचित्रासुतथापत्यान्यवाप्नुयात् ॥
 वाणिज्यलाभदास्वातिर्विंशाखापुत्रकामदा ॥ १२ ॥ कुर्वतश्चानुराधासुलभतेचक्रवर्तिताम् ॥ आधिपत्यंचज्येष्ठासुमूढे

चारोग्यमुत्तमम् ॥ १३ ॥ आषाढासुयशःप्राप्तिरुत्तरासुविशोकताम् ॥ श्रवणेनशुभांल्लोकान्धनिष्ठासुधनंमहत् ॥
 ॥ १४ ॥ वेदविद्याचाभिजितिभिषक्सिद्धिचवारुणे ॥ अजाविकं प्रोष्ठपदेविद्यागावस्तथोत्तरे ॥ १५ ॥ रेवतीषुतथाकुप्य
 मश्विनीषुतुरंगमान् ॥ श्राद्धं कुर्वंस्तथाप्रोतिभरणीष्वायुरुत्तमम् ॥ १६ ॥ तस्मात्काम्यानि कुर्वीत ऋक्षेष्वेतेषु तत्त्व
 वित् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मदालसोपाख्याने अलर्कानुशासने श्राद्धकल्पो नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 मदालसोवाच ॥ ॥ एवं पुत्रगृहस्थेन देवताः पितरस्तथा ॥ संपूज्या हव्यकव्याभ्यामन्नेनातिथिबांधवाः ॥ १ ॥ भूता
 निभृत्या विकलाः पशुपक्षिपिपीलिकाः ॥ भिक्षवोयाचमानास्तु ये चान्येव सतागृहे ॥ २ ॥ सदाचारवता तात साधुना गृहमे
 धिना ॥ पापं भुंक्ते समुल्लंघ्य नित्यनैमित्तिकीः क्रियाः ॥ ३ ॥ अलर्क उवाच ॥ कथितं मे त्वयामातर्नित्यनैमित्तिकं च यत् ॥
 नित्यनैमित्तिकं चैव त्रिविधं कर्म पौरुषम् ॥ ४ ॥ सदाचारमहं श्रोतुमिच्छामि कुलनंदिनि ॥ यं कुर्वन् सुखमाप्नोति परत्रेह च मा
 नवः ॥ ५ ॥ मदालसोवाच ॥ ॥ गृहस्थेन सदा कार्यमाचारपरिपालनम् ॥ न त्वाचारविहीनस्य सुखमत्र परत्र वा ॥
 ॥ ६ ॥ यज्ञदानतपांसीह पुरुषस्य न भूतये ॥ भवंतियः सदाचारं समुल्लंघ्य प्रवर्तते ॥ ७ ॥ दुराचारो हि पुरुषो नेहायुर्विंदते
 महत् ॥ कार्यो यत्नः सदाचारे आचारो हंत्यलक्षणम् ॥ ८ ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि सदाचारस्य पुत्रक ॥ समाहितमनाः
 श्रुत्वा तथैव परिपालय ॥ ९ ॥ त्रिवर्गसाधने यत्नः कर्तव्यो गृहमेधिना ॥ तत्सं सिद्धौ गृहस्थस्य सिद्धिरत्र परत्र च ॥ १० ॥ पा
 देनार्थस्य पारत्र्यं कुर्यात्सं च यमात्मवान् ॥ अर्धेन चात्मभरणं नित्यनैमित्तिकान्वितम् ॥ ११ ॥ पादं चात्मार्यमायस्य मूलभूतं
 विवर्द्धयेत् ॥ एवमाचरतः पुत्रार्थः साफल्यमृच्छति ॥ १२ ॥ तद्वत्पापनिषेधार्थं धर्मः कार्यो विपश्चिता ॥ परत्रार्थं तथा चान्यः

काम्योत्रैवफलप्रदः ॥ १३ ॥ प्रत्यवायभयात्कामस्तथान्यश्चाविरोधवान् ॥ द्विधाकामोनिगदितस्त्रिवर्गोस्याविरोधतः ॥
 ॥ १४ ॥ परस्परानुबंधाश्चसर्वानेतान्विचिंतयेत् ॥ विपरीतानुबंधांश्चधर्मादींस्तान्शृणुष्वमे ॥ १५ ॥ धर्मोधर्मानुबंधा
 र्थोधर्मोनात्मार्यबाधकः ॥ उभाभ्यांचद्विधाकामस्तेनतौचद्विधापुनः ॥ १६ ॥ ब्राह्मेमुहूर्त्तेबुध्येतधर्मार्थौचानुचिंतयेत् ॥
 कायक्लेशांश्चतन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेवच ॥ १७ ॥ उत्थायावश्यकंकृत्वाकृतशौचःसमाहितः ॥ समुत्थायतथाचम्यप्राङ्मु
 खोनियतःशुचिः ॥ १८ ॥ पूर्वासंध्यांसनक्षत्रांपश्चिमांसदिवाकरां ॥ उपासीतयथान्यायनैनांजत्यादनापदि ॥ १९ ॥
 असत्प्रलापमनृतंवाक्पारुष्यंचवर्जयेत् ॥ असच्छास्त्रमसद्वादमसत्सेवांचपुत्रक ॥ २० ॥ सायंप्रातस्तथाहोमंकुर्वीतनिय
 तात्मवान् ॥ नोदयास्तमयेबिंबमुदीक्षेतविवस्वतः ॥ २१ ॥ केशप्रसाधनादर्शदर्शनंदंतधावनम् ॥ पूर्वाह्णैवकुर्वीतदेव
 तानांचतर्पणम् ॥ २२ ॥ ग्रामावसथतीर्थानांक्षेत्राणांचैववर्त्मनि ॥ नमूत्रमनुतिष्ठेतनकृष्टेनचगोव्रजे ॥ २३ ॥ नग्नांप
 रस्त्रियनेक्षेत्रपश्येदात्मनःशकृत् ॥ उदक्यादर्शनंस्पर्शोवर्ज्यंसंभाषणंतथा ॥ २४ ॥ नाप्सुमूत्रंपुरीषंवानिष्ठोवंनसमाचरे
 त् ॥ नाधितिष्ठेच्छकृन्मूत्रंकेशभस्मकपालिकाः ॥ २५ ॥ तुषांगारास्थिचूर्णानिरजोवस्त्राणिकानिचित् ॥ नाधितिष्ठे
 तथाप्राज्ञःपथिपत्राणिवाभुवि ॥ २६ ॥ पितृदेवमनुष्याणांभूतानांचतथार्चनम् ॥ कृत्वाविभवतःपश्चाद्बृहस्थोभोक्तुम
 र्हीति ॥ २७ ॥ उदङ्मुखःप्राङ्मुखोवास्वाचांतोवाग्यतःशुचिः ॥ भुंजीतान्नंचतस्त्रितोत्यंतर्जानुःसदानरः ॥ २८ ॥
 उपघातमृतेदोषंनान्नस्योदीरयेद्बुधः ॥ प्रत्यक्षंलवणंवर्ज्यमन्नमत्युष्णमेवच ॥ २९ ॥ नगच्छन्नैवतिष्ठन्नैविष्णुमूत्रोत्सर्ग
 मात्मवान् ॥ कुर्वीतनैवचाचामेन्नकिंचिदपिभक्षयेत् ॥ ३० ॥ उच्छिष्टोनालपेत्किंचित्स्वाध्यायंचविवर्जयेत् ॥ गां ब्राह्मणं

तथाचाग्निस्वमर्धानंचनस्पृशेत् ॥ ३१ ॥ त्वचमयेद्विनेद्वंनचभक्षयेत् ॥ विवर्जयेत् ॥

तथाचाग्निस्वमूर्धानंचनस्पृशेत् ॥ ३१ ॥ नचपश्येद्रविनेन्दुनक्षत्राणिकामतः ॥ भिक्षासनंतथाशय्याभाजनंचविवर्जये
 त ॥ ३२ ॥ गुरुणामासनंदेयमभ्युत्थानादिसत्कृतम् ॥ अनुकूलंतथालापमभिवादनपूर्वकम् ॥ ३३ ॥ तथानुगमनंकु
 र्यात्प्रतिकूलंसंलपेत् ॥ नैकवस्त्रश्चभुञ्जीतनकुर्याद्देवतार्चनम् ॥ ३४ ॥ नगर्हयेद्विजान्नाग्नौमेहंकुर्वीतबुद्धिमान् ॥ न
 स्नायीतनरोनग्नौनशयीतकदाचन ॥ ३५ ॥ नपाणिभ्यामुभाभ्यांचकण्डूयेतशिरस्तथा ॥ नचाभोक्षणंशिरःस्नानंकार्यंनि
 ष्कारणंनरैः ॥ ३६ ॥ शिरःस्नातश्चतैलेननाङ्गंकिञ्चिदपिस्पृशेत् ॥ अनध्यायेषुसर्वेषुस्वाध्यायंचविवर्जयेत् ॥ ३७ ॥ ब्रा
 ह्मणानलगोसूर्यान्नमेहेतकदाचन ॥ उदङ्मुखोदिवारात्रावुत्सर्गंक्षिणामुखः ॥ ३८ ॥ आबाधासुयथाकामंकुर्यान्मूत्रपुरी
 षयोः ॥ दुष्कृतंनगुरोर्ब्रूयात्कुदंचैनंप्रसादयेत् ॥ ३९ ॥ परिवादंनशृणुयादन्येषामपिकुर्वताम् ॥ पन्थादेयोब्राह्मणानां
 राज्ञोदुःखातुरस्यच ॥ ४० ॥ विद्याधिकस्यगुर्विण्याभारार्त्तस्ययवीयसः ॥ मूकान्धबधिराणांचमत्तस्योन्मत्तकस्यच ॥
 ४१ ॥ पुंश्चल्याःकृतवैरस्यबालस्यपतितस्यच ॥ देवालयंचैत्यतरुंतथैवचचतुष्यथम् ॥ ४२ ॥ विद्याधिकंगुरुंचैवबुधः
 कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ उपानद्रस्रमाल्यादिधृतमन्यैर्नधारयेत् ॥ ४३ ॥ उपवीतमलंकारंकरकंचैववर्जयेत् ॥ प्रशस्तानिचकर्मा
 णिकुर्वाणादीर्घजीविनः ॥ ४४ ॥ चतुर्दश्यांतथाष्टम्यांपञ्चदश्यांचपर्वसु ॥ तैलाभ्यङ्गंतथाभोगंयोषितश्चविवर्जयेत् ॥ ४५ ॥
 नक्षिप्तपादजङ्घश्चप्राज्ञस्तिष्ठेत्कदाचन ॥ नचापिविक्षिपेत्पादौपादंपादेननाक्रमेत् ॥ ४६ ॥ मर्माभिघातमाक्रोशंपैशुन्यं
 चविवर्जयेत् ॥ दम्भाभिमानतैक्षण्यानिनकुर्वीतविचक्षणः ॥ ४७ ॥ मुखोन्मत्तव्यसनिनोविरूपान्मायिनस्तथा ॥ न्यूना
 ङ्गांश्चाधिकाङ्गांश्चनोपहासेनदूषयेत् ॥ परस्यदण्डंनोद्यच्छेच्छिक्षार्थंपुत्रशिष्ययोः ॥ ४८ ॥ तद्वन्नोपविशेत्प्राज्ञःपादेनाक्र

मा०पु०
॥६१॥

म्यचासनम् ॥ संयावंकसरंमांसंनात्मार्थमुपसाधयेत् ॥ ४९ ॥ सायंप्रातश्चभोक्तव्यंकृत्वाचातिथिपूजनम् ॥ उदङ्मुखः प्राङ्मुखोवावाग्यतोदन्तधावनम् ॥ ५० ॥ कुर्वीतसततंवत्सवर्जयेद्वर्ज्यवीरुधः ॥ नोदक्शिराःस्वपेजातुनचप्रत्यक् शिरानरः ॥ ५१ ॥ शिरस्यगस्त्यमास्थायशयीताथपुरन्दरम् ॥ नतुगन्धवतोष्वप्सुस्नायीतनतथानिशि ॥ ५२ ॥ उपरागेपरंस्नानमृतेदिनमुदाहृतम् ॥ अपमृज्यान्नचास्नातोगात्राण्यम्बरपाणिभिः ॥ ५३ ॥ नचापिधूनयेत्केशान्वाससी नचधूनयेत् ॥ नानुलेपनमादद्यादस्नातःकहिंचिद्बुधः ॥ ५४ ॥ नचापिरक्तवासाःस्याच्चित्रासितधरोऽपिवा ॥ नचकुर्या द्विपर्यासंवाससोर्नापिभूषणे ॥ ५५ ॥ वर्ज्यंचविदशंवस्त्रमत्यन्तोपहतंचयत् ॥ केशकीटावपन्नंचक्षुण्णंश्वभिरवेक्षितम् ॥ ५६ ॥ अवलीढावपन्नंचसारोद्धरणदूषितम् ॥ पृष्ठमांसंवृथामासंवर्ज्यमांसंचपुत्रक ॥ ५७ ॥ नभक्षयीतसततंप्रत्य क्षलवणानिच ॥ वर्ज्यंचिरोषितंपुत्रभक्तंपर्युषितंचयत् ॥ ५८ ॥ पिष्टशाकेक्षुपयसांविकारानृपनन्दन ॥ तथामांसविका राश्चतेचवर्ज्याश्चिरोषिताः ॥ ५९ ॥ उदयास्तमनेभानोःशयनंचविवर्जयेत् ॥ नास्नातो नैवसंविष्टो नचैवान्यमनानरः ॥ ६० ॥ नचैवशयनेनोर्व्यामुपविष्टोनशब्दवत् ॥ नचैकवस्त्रोनवदन्प्रेक्षतामप्रदायच ॥ ६१ ॥ भुञ्जीतपुरुषःस्नातः सायंप्रातर्यथाविधि ॥ परदारानगन्तव्याःपुरुषेणविपश्चिता ॥ ६२ ॥ इष्टापूर्तायुषांहन्त्रीपरदारगतिर्नृणाम् ॥ नहीदृशम नायुष्यंलोकेकिंचनविद्यते ॥ ६३ ॥ यादृशंपुरुषस्येहपरदाराभिमर्शनम् ॥ देवार्चनाभिकार्याणितथागुर्वभिवादनम् ॥ ६४ ॥ कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्वदन्नभुजिक्रियाम् ॥ अफेनाभिरगन्धाभिरद्भिरच्छाभिरादरात् ॥ ६५ ॥ आचामेत्पुत्रपुण्याभिःप्रा ङ्मुखोवाप्युदङ्मुखः ॥ अन्तर्जलादिवसयाद्वल्मीकान्मूषिकस्थलात् ॥ ६६ ॥ कृनशोचावशिष्टाश्चवर्जयेत्पंचवैमृदः ॥ ३

अ०
३१

॥६१॥

क्षाल्यहस्तौपादौचसमभ्युक्ष्यसमाहितः ॥ ६७ ॥ अन्तर्जानुस्तथाचामेत्त्रिश्चतुर्वापिवेदपः ॥ परिमृज्यद्विरास्यान्तंखा
 निमूर्धानमेवच ॥ ६८ ॥ सम्यगाचम्यतोयेनक्रियांकुर्वीतवैशुचिः ॥ देवतानामृषीणांचपितॄणांचैवयत्नतः ॥ ६९ ॥ समा
 हितमनाभूत्वाकुर्वीतसततनरः ॥ क्षुत्त्वानिष्ठीव्यवासश्चपरिधायचमेद्बुधः ॥ ७० ॥ क्षुतेऽवलीढेवान्तेचतथानिष्ठीवनादि
 षु ॥ कुर्यादाचमनंस्पर्शंगोपृष्टस्यार्कदर्शनम् ॥ ७१ ॥ कुर्वीतालम्बनंचापिदक्षिणश्रवणस्यवै ॥ यथाविभवतोद्येतत्पूर्वा
 भावेततःपरम् ॥ ७२ ॥ अविद्यमानेपूर्वोक्तेउत्तरप्राप्तिरिष्यते ॥ नकुर्यादन्तसघर्षनात्मनोदेहताडनम् ॥ ७३ ॥ स्वप्नाध्या
 पनभोज्यानिस्वाध्यायंचविवर्जयेत् ॥ सन्ध्यायामैथुनंचापितथाप्रस्थानमेवच ॥ ७४ ॥ पूर्वाह्णेतातदेवानांमनुष्याणांचम
 ध्यमे ॥ भक्त्यातथापराह्णेचकुर्वीतपितृपूजनम् ॥ ७५ ॥ शिरःस्नातश्चकुर्वीतदैवंपैत्र्यमथापिवा ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापि
 श्मश्रुकर्मचकारयेत् ॥ ७६ ॥ व्यङ्गांविवर्जयेत्कन्यामकुलांचापिरोगिणीम् ॥ विकृतांपिंगलांचैववाचाटांसर्वदूषिताम् ॥ ७७ ॥
 अव्यंगांगींसौम्यनाम्नींसर्वलक्षणलक्षिताम् ॥ तादृशीमुद्रहेत्कन्यांश्रेयःकामोनरःसदा ॥ ७८ ॥ उद्वहेत्पितृमात्रोश्चसप्तमीं
 पंचमींतथा ॥ रक्षेद्वारान्त्यजेदीर्घांदिवाचस्वप्नमैथुने ॥ ७९ ॥ परोपतापकंकर्मजन्तुपीडांचवर्जयेत् ॥ उदक्याःसर्ववर्णानांव
 ज्यारत्रिचतुष्टयम् ॥ ८० ॥ स्त्रीजन्मपरिहारार्थंपंचमीमपिवर्जयेत् ॥ ततःषष्ठ्यांत्रजेद्रात्र्यांश्रेष्ठायुग्मासुपुत्रक ॥ ८१ ॥ पर्वा
 णिवर्जयेन्नित्यमृतुकालेपियोषितः ॥ तस्मान्नित्यंनरोगच्छेच्छेषयुग्मासुपुत्रक ॥ ८२ ॥ युग्मासुपुत्राजायन्तेस्त्रियोऽयुग्मासु
 रात्रिषु ॥ तस्माद्युग्मासुपुत्रार्थीसंविशेतसदानरः ॥ ८३ ॥ विधर्मिणोऽह्निपूर्वाख्येसंध्याकालेचषण्ढकाः ॥ क्षुरकर्मणिवान्तेच
 स्त्रीसंभोगेचपुत्रक ॥ ८४ ॥ स्नायीतचैलवान्प्राज्ञःकटभूमिमुपेत्यच ॥ देववेदद्विजातीनांसाधुसभ्यमहात्मनाम् ॥ ८५ ॥

मा० पु०
॥६२॥

गुरोःपतिव्रतानांचतथायज्वितपस्विनाम् ॥ परोवादनकुर्वीतपरिहासंचपुत्रक ॥ ८६ ॥ कुर्यतामविनीतानांनश्रोतव्यंकथं
चन ॥ देवपित्र्यातिथेयाश्चक्रियाःकुर्वीतवैबुधः ॥ ८७ ॥ स्वाध्यायंचापिकुर्वीतयथाशक्त्यात्यतंद्रितः ॥ नोत्कृष्टशय्यासन
योर्नापकृष्टस्यचारुहेत् ॥ ८८ ॥ नचामङ्गल्यवेषःस्यान्नचामङ्गल्यवाग्भवेत् ॥ धवलाम्बरसंवीतःसितपुष्पविभूषितः ॥ ८९ ॥
नोद्धूतोन्मत्तमूढश्चनाविनीतैश्चपण्डितः ॥ गच्छेन्मैत्रांनचाशीलैर्नचचौर्यादिदूषितैः ॥ ९० ॥ नचातिव्ययशीलैश्चनलु
ब्धैर्नापिवैरिभिः ॥ नानृतकैस्तथाक्रूरैःसहासीतकदाचन ॥ नबन्धकीभिर्नन्यूनैर्बन्धकीपतिभिस्तथा ॥ ९१ ॥ सार्द्धंनबलि
भिःकुर्यान्नचन्यूनैर्ननिन्दितैः ॥ नसर्वशङ्किभिर्नित्यंनचदैवपरैर्नरैः ॥ ९२ ॥ कुर्वीतसाधुभिर्मैत्रांसदाचारावलम्बिभिः ॥ प्रा
ज्ञैरपिशुनैःशक्तैःकर्मण्युद्योगभागिभिः ॥ ९३ ॥ वेदविद्याव्रतस्नातैःसहासीतसदाबुधः ॥ सुहृद्दीक्षितभूपालस्नातकश्चशुरैः
सह ॥ ऋत्विगादीन्षडर्घाहार्नर्चयेच्चगृहागतान् ॥ ९४ ॥ यथाविभवतःपुत्रद्विजान्संवत्सरोषितान् ॥ अर्चयेन्मधुपर्केणय
थाकालमतन्द्रितः ॥ ९५ ॥ तिष्ठेच्चशासनेतेषांश्रेयस्कामोद्विजोत्तमः ॥ नचतान्निवदेद्दोमानाक्रुष्टश्चापितैःसदा ॥ ९६ ॥
सम्यग्गृहार्चनंकृत्वायथास्थानमनुक्रमात् ॥ संपूजयेत्ततोवह्निंदद्याच्चैवाहुतीःक्रमात् ॥ ९७ ॥ प्रथमांब्रह्मणेदद्यात्प्रजा
नांपतयेततः ॥ तृतीयांचैवगुह्येभ्यःकश्यपायतथापराम् ॥ ९८ ॥ ततोऽनुमतयेदत्वादद्याद्बृहबलिततः ॥ पूर्वख्यातोमयाय
स्तेनित्यकर्मक्रियाविधिः ॥ ९९ ॥ वैश्वदेवंततःकुर्याद्विलयस्तत्रमेशृणु ॥ यथास्थानविभागंतुदेवानुद्दिश्यवैपृथक् ॥ १०० ॥
पर्जन्याद्भ्योऽधरिच्यैचदद्याच्चमणिकेत्रयम् ॥ ततोधातुर्विधातुश्चदद्याद्द्वारेगृहस्यतु ॥ वायवेचप्रतिदिशंदिग्भ्यःप्राच्यादितः
क्रमात् ॥ १०१ ॥ ब्रह्मणेचान्तरिक्षायसूर्यायचयथाक्रमम् ॥ विश्वेभ्यश्चैवदेवभ्योविश्वभूतेभ्यएवच ॥ १०२ ॥ उपसेभूतप

अ०
३१

॥६२॥

तयेदद्याच्चोत्तरतस्ततः ॥ स्वधानमइतीत्युक्तापितृभ्यश्चापिदक्षिणे ॥ १०३ ॥ कृत्वापसव्यंवायव्यांयक्ष्मेतत्तेतिभाजनात् ॥
अन्नावशेषमिच्छन्वैतोयंदद्याद्यथाविधि ॥ १०४ ॥ ततोऽन्नाग्रं समुद्धृत्य हन्तं कारोपकल्पनम् ॥ यथाविधियथान्यायं ब्राह्म
णायोपपादयेत् ॥ १०५ ॥ कुर्यात्कर्माणि तीर्थेनस्वेनस्वेनयथाविधि ॥ देवादीनां तथा कुर्याद्ब्राह्मेणाचमनक्रियाम् ॥
॥ १०६ ॥ अङ्गुष्ठोत्तरतोरेखापाणेर्यादक्षिणस्यतु ॥ एतद्ब्राह्ममितिख्यातं तीर्थमाचमनायवै ॥ १०७ ॥ तर्जन्यङ्गुष्ठयो
रन्तःपैत्रं तीर्थमुदाहृतम् ॥ पितृणां तेन तोयादिदद्यान्नान्दीमुखाहृते ॥ १०८ ॥ अङ्गुल्यग्रे तथा देवतेन दिव्यक्रियाविधिः ॥
तीर्थे कनिष्ठिकामूले कायं तेन प्रजापतेः ॥ १०९ ॥ एवमेभिः सदा तीर्थे देवानां पितृभिः सह ॥ सदा कार्याणि कुर्वीत नान्य
तीर्थेन कर्हिचित् ॥ ११० ॥ ब्राह्मेणाचमनं शस्तं पित्र्यं पैत्रेण सर्वदा ॥ देवतीर्थेन देवानां प्राजापत्यं निजेन च ॥ १११ ॥
नान्दीमुखानां कुर्वीत प्राज्ञः पिण्डोदकक्रियाम् ॥ प्राजापत्येन तीर्थेन यच्च किंचित्प्रजापतेः ॥ ११२ ॥ युगपज्जलमग्निं च बि
भृयान्नविचक्षणः ॥ गुरुदेवान्प्रतितथानचपादौ प्रसारयेत् ॥ ११३ ॥ नाचक्षीत धयन्तीं गां जलं नाञ्जलिना पिबेत् ॥ शौच
कालेषु सर्वेषु गुरुष्वल्पेषु वा पुनः ॥ ११४ ॥ न विलम्बे त शौचार्थं न मुखेनानलं धमेत् ॥ तत्र पुत्रनवस्तव्यं यत्र नास्ति चतुष्टयम्
॥ ११५ ॥ ऋणप्रदाता वैद्यश्च श्रोत्रियः स जलानदी ॥ जिता मित्रो नृपो यत्र बलवान् धर्मतत्परः ॥ ११६ ॥ तत्र नित्यं वसे
त्प्राज्ञः कुतः कुतः पतौ सुखम् ॥ यत्राप्रधृष्यो नृपतिर्यत्र सस्यवती मही ॥ ११७ ॥ पौराः सुसंयता यत्र सततं न्यायवर्तिनः ॥
यत्रामत्सरिणो लोकास्तत्र वासः सुखोदयः ॥ ११८ ॥ यस्मिन् कृषीवलाराष्ट्रे प्रायशो नातिभोगिनः ॥ यत्रौषधान्यशेषाणि वसे
त्तत्र विचक्षणः ॥ ११९ ॥ तत्र पुत्रनवस्तव्यं यत्रैतच्चितयं सदा ॥ जिगीषुः पूर्ववैरश्च जनश्च सततोत्सवः ॥ १२० ॥ वसेन्नित्यं

मा० पु०
॥६३॥

सुशीलेषुसहवासिषुपण्डितः ॥ इत्येतत्कथितं पुत्रमया ते हितकाम्यया ॥ ११९ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे अलर्कानु
शासने सदाचारवर्णनं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ मदालसो वाच ॥ अतः परं शृणुष्व त्वं वज्र्या वज्र्यप्रतिक्रियाम् ॥ भोज्यमन्नं पर्युषितं स्नेहाक्तं चिरसंभृतम् ॥ १ ॥ अस्नेहाश्चा
पि गोधूमयवगोरसविक्रियाः ॥ शशकः कच्छपोगोधाश्वावित्स्वद्वोऽथ पुत्रक ॥ २ ॥ भक्ष्याद्येते तथा वज्र्यौ ग्रामशूकरकुक्कुटौ ॥
पितृदेवादिशेषश्च श्राद्धे ब्राह्मणकाम्यया ॥ ३ ॥ प्रोक्षितं चौषधार्थं च खादन्मांसं न दुष्यति ॥ शङ्खाश्मस्वर्णरूप्याणां रज्जूना
मथ वाससाम् ॥ ४ ॥ शाकमूलफलानां च तथा विदलचर्मणाम् ॥ मणिवज्रप्रवालानां तथा मुक्ताफलस्य च ॥ ५ ॥ गात्राणां च
मनुष्याणामम्बुना शौचमिष्यते ॥ पात्राणां च मसानां च वारिणा शुद्धिरिष्येत् ॥ ६ ॥ ताघ्रायः कांस्यरैत्यानां त्रपुषः सीसकस्य
च ॥ शौचं यथार्थं कर्तव्यं क्षाराम्लोदकवारिणा ॥ ७ ॥ तथा यसानां तोयेन ग्राह्यः संघर्षणेन च ॥ सस्नेहानां च भाण्डानां शुद्धि
रुष्णेन वारिणा ॥ ८ ॥ शूर्पधान्याजिनानां च मुशलोलूखलस्य च ॥ संहतानां च वस्त्राणां प्रोक्षणात् संचयस्य च ॥ ९ ॥ वल्कला
नामशेषाणामम्बुमृच्छौ च मिष्यते ॥ तृणकाष्ठौषधीनां च प्रोक्षणाच्छुद्धिरिष्यते ॥ १० ॥ आविकानां समस्तानां केशानां च
पि मेध्यता ॥ सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः ॥ ११ ॥ साम्बुना तात भवति उपघातवतां सदा ॥ तथा कार्पासिका
नां च विशुद्धिर्जलभस्मना ॥ १२ ॥ नागदन्तास्थिशृङ्गाणां तत्क्षणाच्छुद्धिरिष्यते ॥ पुनः पाकेन भाण्डानां पार्थिवानां च मे
ध्यता ॥ १३ ॥ शुचिर्भैक्षं कारुहस्तः पण्यं यच्च प्रसारितं ॥ योषिन्मुखं बालमुखमात्मकमुखं तथा ॥ १४ ॥ रथ्यागतम
विज्ञातं दासवर्गादिना हतम् ॥ वाक्प्रशस्तं चिरात् तमनेकान्तरितं लघु ॥ १५ ॥ अतिप्रभूतं बालं च दृष्ट्वा नुरविचेष्टितम् ॥

अ०
३२

॥६३॥

कर्मान्ताङ्गारशालाश्चस्तनन्धयसुताःस्त्रियः ॥ १६ ॥ अभ्यस्यचतथावाचःस्त्रवन्त्योऽगन्धबुद्बुदाः ॥ भूमिर्विशुध्यतेका
 लादाहमार्जनगोक्रमैः ॥ १७ ॥ लेपादुल्लेखनात्सेकाद्वेश्मसंमार्जनार्चनात् ॥ केशकीटावपन्नेन्नेगोघ्रातेमक्षिकान्विते ॥ १८ ॥
 मृदंबुभस्मनातातप्रोक्षितव्यंविशुद्ध्ये ॥ औदुम्बराणामम्लेनक्षारेणत्रपुसोसयोः ॥ १९ ॥ भस्माम्बुभिश्चकांस्यानांशुद्धिः
 ह्लावोद्रवस्यच ॥ अमेध्याक्तस्यमृतोयैर्गन्धापहरणेनच ॥ २० ॥ अन्येषांचैवतद्रव्यैर्वर्णगन्धापहारतः ॥ चांडालैरंत्यजैश्चैव
 म्लेच्छैरस्पृश्यजातिभिः ॥ २१ ॥ स्पृष्टमक्षालितंधान्यमनर्हंसर्वकर्मणि ॥ द्रोणादधस्तुयद्धान्यंतस्यायंविधिरुच्यते ॥ २२ ॥
 द्रोणादूर्ध्वंतुयद्धान्यंप्रोक्षणादेवशुद्ध्यति ॥ रथ्यासुपतितंधान्यंदृष्ट्वायत्नेनवंदयेत् ॥ २३ ॥ उद्धृत्यमूर्ध्नाचादद्याल्लक्ष्मीर्नश्य
 तिचान्यथा ॥ शुचिगोतृप्तिकृत्तोयंप्रकृतिस्थंमहीगतम् ॥ २४ ॥ तथामांसंचचंडालक्रव्यादादिनिपातितम् ॥ रथ्याग
 तंचचेलादितातवाताच्छुचिस्मृतम् ॥ २५ ॥ गजोऽग्निरश्वोगौश्छायाश्मयःपवनोमही ॥ विप्रुषोमक्षिकाद्याश्चदुष्टसङ्गा
 ददोषिणः ॥ २६ ॥ अजाश्वौमुखतोमेध्यौनगोर्वत्सस्यचाननम् ॥ मातुःप्रस्त्रवणंमेध्यंशकुनिःफलपातने ॥ २७ ॥ आसनं
 शयनंधानंनावःपथितृणानिच ॥ सोमसूर्याशुपवनैःशुद्ध्यन्तेतानिपण्यवत् ॥ २८ ॥ रथ्याप्रसर्पणेस्त्रानेक्षुतपानान्नकर्मसु ॥
 आचामेतयथान्यायंवासोविपरिधायच ॥ २९ ॥ स्पृष्टानामप्यसंस्पृश्यैर्विरथ्याकर्दमांभसाम् ॥ पंकेष्टरचितानांचमेध्यता
 वायुसंगमात् ॥ ३० ॥ प्रभूतोपहतादन्नादग्रमुद्धृत्यसंत्यजेत् ॥ शेषस्थप्रोक्षणंकुर्यादाचम्याद्भिस्तथामृदा ॥ ३१ ॥ उपवास
 स्त्रिरात्रंतुदुष्टभक्ष्याशिनोभवेत् ॥ अज्ञातेज्ञानपूर्वतुतद्दोषोपशमेनतु ॥ ३२ ॥ उदक्याश्वशृगालादीन्सूतिकान्त्यावसा
 यिनः ॥ स्पृष्टास्नायीतशौचार्थंतथैवमृतह्रादिभिः ॥ ३३ ॥ नारंस्पृष्टस्थिसस्नेहंस्नातःशुद्ध्यतिमानवः ॥ आचम्यैवतु

मा० पु०
॥६४॥

निःस्नेहंगामलभ्यार्कमीक्ष्यवा ॥ ३४ ॥ नलंघयेत्तथैवासृक्क्षीवनोद्वर्तनानिच ॥ नोद्यानादौविकालेषुप्राज्ञस्तिष्ठेत्कदाचन ॥
॥ ३५ ॥ नचालपेजनद्विष्टांवीरहीनांतथास्त्रियम् ॥ गृहादुच्छिष्टविण्मूत्रपादाम्भांसिक्षिपेद्वहिः ॥ ३६ ॥ पंचपिण्डाननुधृत्य
नस्नायात्परवारिणा ॥ स्नायीतदेवखातेषुगंगाहृदसरित्सुच ॥ ३७ ॥ देवतापितृसच्छास्त्रयज्ञमन्त्रादिनिन्दकैः ॥ कृत्वातु
स्पर्शनालापंशुध्येतार्कावलोकनात् ॥ ३८ ॥ अवलोक्यतथोदक्यामन्त्यजंपतितंशवम् ॥ विधर्मिसूतिकाषण्डविवस्त्रान्त्या
वसायिनः ॥ ३९ ॥ मृतनिर्यातकाश्चैवपरदाररताश्चये ॥ एतदेवहिकर्तव्यंप्राज्ञैःशोधनमात्मनः ॥ ४० ॥ अभोज्यसूतिका
षण्डमार्जारखुश्वकुक्कुटान् ॥ पतिताविद्वचण्डालमृतहारांश्चधर्मवित् ॥ ४१ ॥ संस्पृश्यशुध्यतेस्नानादुदक्याग्रामसूकरौ ॥
तद्वच्चसूतिकाशौचदूषितौपुरुषावपि ॥ ४२ ॥ (अंतःपरंशृणुष्वत्वंस्त्रीधर्मान्ननुविस्तरात् ॥ उदुंबरेवसेन्नित्यंभवानीसर्वदेवता
॥ ४३ ॥ ततःसाप्रत्यहंपूज्यागन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ अशून्यादेहलीकार्याप्रातःकालेविशेषतः ॥ ४४ ॥ यस्यशून्याभवेत्सा
तुशून्यंतस्यकुलंभवेत् ॥ पादस्यस्पर्शनंतत्रअसंपूज्यचलंघनम् ॥ ४५ ॥ कुर्वन्नरकमाप्नोतितस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ प्रातःका
लेस्त्रियाकार्यंगोमयेनानुलेपनम् ॥ ४६ ॥ प्रत्यहंसदनेतस्मान्नैवदुःखानिपश्यति ॥ स्पृशंतिरश्मयोयस्यगृहंसंमार्जनादृते ॥
॥ ४७ ॥ भवन्तिविमुखास्तस्यपितरोदेवमातरः ॥ निशायाःपश्चिमेयामेधान्यसंस्करणादिकम् ॥ ४८ ॥ कुरुतेयातुमोहेनवं
ध्याजन्मनिजन्मनि ॥ सन्ध्याकालेतुसम्प्राप्तेमार्जनंनकरोतिया ॥ ४९ ॥ भर्तृहीनाभवेत्सातुनिःस्वाजन्मनिजन्मनि ॥ अकृ
तस्वस्तिकांयातुकामलिप्तांचमेदिनीम् ॥ ५० ॥ तस्याःस्त्रियाविनश्यन्तिवित्तमायुर्यशस्तथा ॥ मार्जनीचुल्लिकाक्षीवदृषदश्चो

अ०
३२

॥६४॥

पलंतथा ॥ ५१ ॥ नाक्रमेदंघ्रिणाजातुपुत्रदारधनक्षयात् ॥ उलूखलंचमूसलंतथाचैवतुघर्षणम् ॥ ५२ ॥ पदाक्रमणात्पापीया
 न्नाशोत्युत्तमतांगतिम् ॥ भिन्नासनयोगपट्टंतथैवमृगचर्मच ॥ ५३ ॥ कृष्णाविकंतथातातवर्जयेत्पुत्रवान्गृही ॥ दक्षिणाभिमु
 खोयस्तुविदिकसंमुखएवच ॥ ५४ ॥ केशान्संस्कुरुतेमर्त्योधननाशंचविन्दति ॥ अनूढस्तुनकुर्वीतभुक्तादन्तविशोधनम् ॥
 ॥ ५५ ॥ पादुकारोहणंचैवतिलैश्चापिसतर्पणम् ॥ नजीवत्पितृकःकुर्यातर्धकक्षोत्तरीयकम् ॥ ५६ ॥ दर्शश्राद्धंनकुर्वीतदर्शस्नानं
 कथंचन ॥ पादुकारोहणंचैवयोगपट्टकमेवच ॥ ५७ ॥ नजीवत्पितृकःकुर्याद्द्वयाश्राद्धंतथैवच ॥ दीपभांडमयीछायाविभीतककु
 रंटजा ॥ ५८ ॥ वर्जनीयासदापुत्रयदिजीवितुमिच्छसि ॥ अधोवस्त्रेणयोवायुंकुरुतेशिरसिद्विज ॥ ५९ ॥ स्थालेनचर्मशूर्पाभ्यां
 सुकृतंतस्यनश्यति ॥) ॥ अलर्कउवाच ॥ ॥ भवत्याकीर्तिताभोज्यायएतेसूतिकादयः ॥ ६० ॥ अमीषांश्रोतुमीच्छा
 मितत्त्वतोलक्षणानिह ॥ ॥ मदालसोवाच ॥ ॥ ब्राह्मणीब्राह्मणस्येहयावरोधत्वमागता ॥ ६१ ॥ तावुभौसूतिकेत्यु
 क्तौतयोरन्नंविगर्हितम् ॥ नजुहोत्युचितेकालेनाश्नातिनददातिच ॥ ६२ ॥ पितृदेवार्चनाद्दीनःषण्डःसपरिणीयते ॥ दंभा
 र्थेयजतेयश्चतप्यतेचतपस्तथा ॥ ६३ ॥ नपरर्थमिहेत्युक्तःसमार्जारःस्मृतोबुधैः ॥ विभवेसतिनैवात्तिनददातिजुहोति
 च ॥ ६४ ॥ तमाहुराखुःतस्यान्नंभुक्ताकृच्छ्रेणशुद्ध्यति ॥ सभागतानांमर्त्यानांपक्षपातंसमाश्रयेत् ॥ ६५ ॥ तमाहुःकु
 क्कुटंदेवास्तस्याप्यन्नंविगर्हितम् ॥ स्वधर्मयःसमुच्छिद्यपरधर्मसमाश्रयेत् ॥ ६६ ॥ अनापदिसविद्वद्भिःपतितःपरिकीर्तितः ॥
 देवत्यागीगुरुत्यागीगुरुपत्न्युज्झकस्तथा ॥ ६७ ॥ गोब्राह्मणस्त्रीवधकृदपविद्धःप्रचक्षते ॥ येषांकुलेनवेदोस्तिनशास्त्रं
 नैवचव्रतम् ॥ ६८ ॥ तेनग्नाःकीर्तिताःसद्भिस्तेषामन्नंविगर्हितम् ॥ आशाकर्तृस्त्वदाताचदातुश्चप्रतिषेधकः ॥ ६९ ॥ शर

मा० पु०
॥६५॥

णागतंयस्त्यजतिसचांडालोनरोधमः ॥ योबांधवैःपरित्यक्तःसाधुभिर्ब्राह्मणैरपि ॥ ७० ॥ कुंडाशीयश्चतस्यान्नंभुक्काचां
द्रायणंचरेत् ॥ योनित्यकर्मणोहानिंकुर्यान्नैमित्तिकस्यच ॥ ७१ ॥ भुक्कान्नंतस्यशुद्धयैचत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ यस्यचानुदिनं
हानिर्गृहेनित्यस्यकर्मणः ॥ यश्चब्राह्मणसन्त्यक्तःकिल्बिषीसनराधमः ॥ ७२ ॥ नित्यस्यकर्मणोहानिंकुर्वीतकदाच
न ॥ तस्यत्वकरणेबन्धःकेवलंमृतजन्मसु ॥ ७३ ॥ दशाहंब्राह्मणस्तिष्ठेद्दानहोमादिवर्जितः ॥ क्षत्रियोद्वादशाहंचवैश्यो
मासार्द्धमेवच ॥ शूद्रस्तुमासमासीतनित्यकर्मविवर्जितः ॥ रोगग्रहादिविधिनानित्यकर्मविधिच्युतः ॥ ७५ ॥ पादकृच्छ्रं
ततःकृत्वागांदत्त्वाशुद्धिमाप्नुयात् ॥ ततःपरंनिजंकर्मकुर्युःसर्वेयथोदितम् ॥ ७६ ॥ प्रेतायसलिलंदेयंबहिर्गेहाच्चगोत्रिकैः
॥ प्रथमेऽह्नितृतीयेवासप्तमेनवमेतथा ॥ ७७ ॥ भस्मास्थिचयनंकार्यंचतुर्थेगोत्रिकैर्दिने ॥ ऊर्ध्वसंचयनात्तेषामङ्गुस्पर्शोविधी
यते ॥ ७८ ॥ सोदकैस्तुक्रियाःसर्वाःकार्याःसंचयनात्परम् ॥ स्पर्शएवसपिण्डानांमृताहनितथोभयोः ॥ ७९ ॥ वृक्षाहिगो
दंष्ट्रिशस्त्रतोयोद्धनवह्निषु ॥ विषप्रपातादिमृतेप्रायोनाशकयोरपि ॥ ८० ॥ बालेदेशान्तरस्थेचतथाप्रव्रजितेमृते ॥ सद्यः
शौचमथान्यैश्चव्यहमुक्तमशौचकम् ॥ ८१ ॥ नैवौर्ध्वदैहिकंकार्यंचकार्योदकक्रिया ॥ गर्भस्त्रावेतदेवोक्तंपूर्णकालेनशुध्य
ति ॥ ८२ ॥ ब्राह्मणानामहोरात्रंक्षत्रियाणांदिनत्रयम् ॥ षड्रात्रमपिवैश्यानांशूद्राणांद्वादशान्हिकं ॥ ८३ ॥ सपिण्डानांस
पिण्डस्तुमृतेऽन्यस्मिन्मृतोयदि ॥ पूर्वाशौचसमाख्यातैःकार्यास्तस्यदिनैःक्रिया ॥ ७४ ॥ एषएवविधिर्दृष्टोजन्मन्यपिहिसू
तके ॥ सपिण्डानांसपिण्डेषुयथावत्सोदकेषुच ॥ ८५ ॥ जातेपुत्रेपितुःस्नानंसचैलंतुविधीयते ॥ मृतेहिसर्वबन्धुनामि
त्याहभगवान्भृगुः ॥ ८६ ॥ तत्रापियदिचान्यस्मिन्जातेजायेतचापरः ॥ तत्रापिशुद्धिरुद्धिष्टापूर्वजन्मवतोदिनैः ॥ ८७ ॥

अ०
३२

॥६५॥

मा० पु०
॥६६॥

नः ॥ दुःखायतनभूतो हिममत्वालम्बनोगृही ॥ ७ ॥ तदास्मात्पुत्रनिष्कृष्यमद्वत्तादंगुलीयकात् ॥ वाच्यं तेशासनं पट्टे सु-
क्ष्माक्षरनिवेशितम् ॥ ८ ॥ ॥ जड उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा प्रददौ तस्मै सौवर्णं सांगुलीयकम् ॥ आशिषश्चापियायोग्याः
पुरुषस्य गृहे सतः ॥ ९ ॥ ततः कुवल्याश्वोऽसौ सा च देवी मदालसा ॥ पुत्राय दत्त्वा तद्राज्यं तपसे काननं गतौ ॥ १० ॥ ॥ इ-
ति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मदालसोपाख्यानं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ जड उवाच ॥ ॥ सोऽप्यलर्को यथान्यायं पुत्रवन्मुदिताः प्रजाः ॥ पालयामास धर्मात्मा स्वे स्वे कर्मण्यवस्थिताः ॥ १ ॥
दुष्टेषु दंडं शिष्टेषु सम्यक् च परिपालनम् ॥ कुर्वन् परां मुदं लेभे इयाज च महामखैः ॥ २ ॥ अजायंत सुताश्चास्य महाबलपराक्र-
माः ॥ धर्मात्मानो महात्मानो विमार्गपरिपन्थिनः ॥ ३ ॥ चकार सोऽर्थं धर्मेण धर्ममर्थेन वा पुनः ॥ तयोश्चैवाविरोधेन बुभुजे
विषयानपि ॥ ४ ॥ एवं बहूनि वर्षाणि तस्य पालयतो महोम् ॥ धर्मार्थकामसक्तस्य जग्मुरेकमहर्ष्यथा ॥ ५ ॥ वैराग्यं नास्य सं-
जज्ञे भुंजतो विषयान् प्रियान् ॥ न चाप्यलमभूत्तस्य धर्मार्थोपार्जनं प्रति ॥ ६ ॥ तं तथा भोगसंसर्गप्रमत्तमजितेन्द्रियम् ॥
सुबाहुर्नाम शुश्राव भ्राता तस्य वने चरः ॥ ७ ॥ तं बुबोधयिषुः सोऽथ चिरंध्यात्वा महामतिः ॥ तद्वैरिसंश्रयंतस्य श्रेयोऽमन्य-
तभूपतेः ॥ ८ ॥ ततः सकाशिभूपालमुदीर्णबलवाहनम् ॥ स्वराज्यमाप्नुमा गच्छद्बहुशः शरणं कृती ॥ ९ ॥ सोऽपि चक्रे ब-
लोद्योगमलर्कं प्रतिपार्थिवः ॥ दूतं च प्रेषयामास राज्यमस्मै प्रदीयताम् ॥ १० ॥ सोऽपि नैच्छत्तदा दातुमाज्ञापूर्वं स्वधर्मवि-
त् ॥ प्रत्युवाच च तं दूतमलर्कः काशिभूभृतः ॥ ११ ॥ मामेवाभ्येत्य हार्देन याचतां राज्यमग्रजः ॥ नाक्रान्त्या संप्रदास्यामि भ-
येनाल्पामपि क्षितिम् ॥ १२ ॥ सुबाहुरपि नो याञ्जा चकार मतिमास्तदा ॥ न धर्मः क्षत्रियस्य तियाञ्जावीर्यधनो हि सः ॥ १३ ॥

अ०
३४

॥६६॥

ततःसमस्तसैन्येनकाशीशःपरिवारितः ॥ आक्रान्तुमभ्यगाद्राष्ट्रमलर्कस्यमहोपतेः ॥ १४ ॥ अनन्तरैश्वर्यसंश्लेषमभ्येत्यतद
नन्तरम् ॥ तेषामन्यतमैर्भृत्यैःसमाक्रम्यानयद्वशम् ॥ १५ ॥ अपीडयंश्चसामंतांस्तस्यराष्ट्रोपरोधनैः ॥ तथादुर्गांतपालांश्च
चक्रेचाटविकान्वशे ॥ १६ ॥ कांश्चिच्चोपप्रदानेनकांश्चिद्देनपार्थिवान् ॥ साम्नैवान्यान्यवशानिन्येनिभृतास्तस्ययेऽभवन् ॥
॥ १७ ॥ ततःसोऽल्पबलोराजापरचक्रावपीडितः ॥ कोषक्षयमवापोच्चैःपुरंचारुध्यतारिणा ॥ १८ ॥ इत्थंसंयीड्यमानस्तुक्षो
णकोषोदिनेदिने ॥ विषादमागात्परमंव्याकुलत्वंचचेतसः ॥ १९ ॥ आर्तिसपरमांप्राप्यतत्सस्मारांगुलीयकम् ॥ यदुद्दिश्य
पुराप्राहमातातस्यमदालसा ॥ २० ॥ ततःस्नातःशुचिर्भूत्वावाचयित्वाद्विजोत्तमान् ॥ निष्कृष्यशासनंतस्माददृशेप्रस्फुटाक्ष
रम् ॥ २१ ॥ तत्रैवलिखितंमात्रावाचयामासपार्थिवः ॥ प्रकाशपुलकांगोऽसौप्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ॥ २२ ॥ संगःसर्वात्मनात्या
ज्यःसचेत्त्यक्तुंनशक्यते ॥ ससद्भिःसहकर्तव्यःसतांसंगोहिभेषजम् ॥ २३ ॥ कामःसर्वात्मनाहेयोहातुंचेच्छक्यतेनसः ॥
मुमुक्षांप्रतितत्कार्यंसैवतस्यापिभेषजम् ॥ २४ ॥ वाचयित्वातुबहुशोऽनृणांश्रेयःकथंत्विति ॥ मुमुक्षयेतिनिश्चित्यसाचतत्स
ङ्गतोयतः २५ ॥ ततःससाधुसम्पर्कंचिन्तयन्पृथिवीपतिः ॥ दत्तात्रेयंमहाभागमगच्छत्परमार्तिमान् ॥ २६ ॥ तंसमेत्य
महात्मानमकल्मषमसङ्गिनम् ॥ प्रणिप्रत्याभिसम्पूज्ययथान्यायमभाषत ॥ २७ ॥ ब्रह्मन्कुरुप्रसादंमेशरण्यःशरणार्थिना
म् ॥ दुःखापहारंकुरुमेदुःखार्तस्यातिकामिनः ॥ २८ ॥ ॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ ॥ दुःखापहारमद्यैवकरोमितवपार्थिव ॥ स
त्यंब्रूहिकिमर्थंतेदुःखंतत्पृथिवीपते ॥ २९ ॥ कस्यत्वंकस्यवादुःखंतत्त्वमेवंविचार्यतां ॥ अंगान्यंगीनिरंगंचसर्वांगानिविचिं
तय ॥ ॥ जडउवाच ॥ ॥ इत्युक्तश्चिन्तयामाससराजातेनधीमता ॥ त्रिविधस्यापिदुःखस्यस्थानमात्मानमेवच ॥ ३० ॥

मा०पु०
॥६७॥

सविमृश्यचिरंराजापुनःपुनरुदारधीः ॥ आत्मानमात्मनाधीरःप्रहस्येदमथाब्रवीत् ॥ ३१ ॥ नाहमुर्वीनसलिलंनज्योतिर
निलोनच ॥ नाकाशंकिंतुशारीरंसमेत्यसुखमिष्यते ॥ ३२ ॥ न्यूनातिरिक्तायातिपञ्चकेऽस्मिन्सुखासुखम् ॥ यदिस्या
न्ममकिंनस्यादन्यस्थेऽपिहितंमयि ॥ ३३ ॥ नित्यप्रभूतसद्भावेन्यूनाधिकयान्नतोन्नते ॥ तथाचममतात्यक्तोविशेषेणोपलभ्य
ते ॥ ३४ ॥ तन्मात्रावस्थितेसूक्ष्मेतृतीयशेषपश्यतः ॥ तथैवभूतसद्भावशारीरंकिंसुखासुखम् ॥ ३५ ॥ मनस्यवस्थितं
दुःखंसुखंवामानसंचयत् ॥ यतस्ततो नमेदुःखंसुखंवान्त्यहंमनः ॥ ३६ ॥ नाहङ्कारो नचमनोबुद्धिर्नाहंयतस्ततः ॥ अन्तः
करणजंदुःखंपारक्यंममतत्कथम् ॥ ३७ ॥ नाहंशरीरंनमनोयतोऽहंपृथक्शरीरान्मनसस्तथाहम् ॥ तत्सन्तुचेतस्यथवापि
देहेसुखानिदुःखानिचकिंममात्र ॥ ३८ ॥ राज्यस्यवांछांकुरुतेऽप्रजोऽस्यदेहस्यचेत्पंचमयःसराशिः ॥ गुणप्रवृत्त्याममकिंनु
तत्रतत्स्थःसचाहंचशरीरतोऽन्यः ॥ ३९ ॥ नयस्यहस्तादिकमप्यशेषमांसंनचास्थीनिशिराविभागः ॥ कस्तस्यनागाश्वर
थादिकोषैःस्वल्पोपिऽसम्बन्धइहास्तिपुंसः ॥ ४० ॥ तस्मान्नमेऽरिर्नचमेऽस्तिदुःखंनमेसुखंनापिपुरंनकोषम् ॥ नचाश्वना
गादिबलंनतस्यनान्यस्यवाकस्यचिद्द्वाममास्ति ॥ ४१ ॥ यथाघटीकुम्भकमण्डलुस्थमाकाशमेकंबहुधाहिदृष्टम् ॥ तथासु
बाहुःसचकाशिपोऽहंमन्येचदेहेषुशरीरभेदैः ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमा०पितापुत्रमंवादेआत्मविवेकोनामचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४
॥ जडउवाच ॥ ॥ दत्तात्रेयंततोविप्रंप्रणिपत्यसपार्थिवः ॥ प्रत्युवाचमहात्मानंप्रश्रयावनतोवचः ॥ १ ॥ सम्यक्प्रपश्य
तोब्रह्मन्ममदुःखंनकिंचन ॥ असम्यग्दर्शिनोमग्नाःसर्वदैवासुखार्णवे ॥ २ ॥ यस्मिन्नुयस्मिन्ममत्वेनबुद्धिःपुंसःप्रजाय
ते ॥ ततस्ततःसमादायदुःखान्येवप्रयच्छति ॥ ३ ॥ माजरिभक्षितेदुःखंयादृशगृहकुक्कुटे ॥ नतादृममताशून्येकलविद्धेऽथम्

अ०
३५

॥६७॥

षिके ॥ ४ ॥ सोऽहंनदुःखीनसुखीयतोऽहंप्रकृतेः परः ॥ योभूताभिभवोभूतैः सुखदुःखात्मको हिसः ॥ ५ ॥ ॥ दत्तात्रेय
 उवाच ॥ ॥ एवमेतन्नरव्याघ्रयथैतद्व्याहृतं त्वया ॥ ममेति मूलं दुःखस्य न ममेति च निर्दृतिः ॥ ६ ॥ मत्प्रश्नादेव ते ज्ञानमुत्प-
 न्नमिदमुत्तमम् ॥ ममेति प्रत्ययो येन क्षिप्तः शाल्मलितूलवत् ॥ ७ ॥ अहमित्यंकुरोत्पन्नो ममेति स्कन्धवान्महान् ॥ गृहक्षे-
 त्रोच्चशाखश्च पुत्रदारादिपल्लवः ॥ ८ ॥ धनधान्यमहापत्रो नैककालप्रवर्धितः ॥ पुण्यापुण्याग्रपुष्पश्च सुखदुःखमहाफलः ॥
 ॥ ९ ॥ अपवर्गपथव्यापी मूढसम्पर्कसेचनः ॥ विधित्साभृङ्गमालाढ्यो कृत्यज्ञानमहातरुः ॥ १० ॥ संसाराध्वपरिश्रान्ता ये
 तच्छायां समाश्रिताः ॥ भ्रान्तिज्ञानसुखाधीनास्तेषामात्यन्तिकंकुतः ॥ ११ ॥ यैस्तु सत्सङ्गपाषाणशितेन ममता तरुः ॥
 छिन्नो विद्याकुठारेण ते गतास्तेन वर्त्मना ॥ १२ ॥ प्राप्य ब्रह्मवनं शीतं नीरजस्कमकण्टकम् ॥ प्राप्नुवन्ति परां प्राज्ञानिर्दृतिं च
 त्तिवर्जिताः ॥ १३ ॥ भूतेन्द्रियमयं स्थूलं त्वं राजन्नचाप्यहम् ॥ न तन्मात्रं मया वाच्यं नैवान्तःकरणात्मकौ ॥ १४ ॥ कंवाप-
 श्यामिराजेंद्रप्रधानमिदमावयोः ॥ यतः परो हि क्षेत्रज्ञः संघातो हि गुणात्मकः ॥ १५ ॥ मशको दुम्बरेषी कामुञ्जमत्स्याम्भ-
 सां यथा ॥ एकत्वेऽपि पृथग्भावस्तथा क्षेत्रात्मनोर्नृप ॥ १६ ॥ ॥ अलर्क उवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन ममाविर्भूत-
 मुत्तमम् ॥ ज्ञानं प्रधानचिच्छक्तिविवेककरमीदृशम् ॥ १७ ॥ किन्त्वत्र विषयाक्रान्ते स्थैर्यवत्त्वं न चेतसि ॥ न चापिवेद्भिमु-
 च्येयं कथं प्रकृतिबन्धनात् ॥ १८ ॥ कथं न भूयां भूयश्च कथं निर्गुणतामियाम् ॥ कथंच ब्रह्मणैकत्वं ब्रजेयं शाश्वतेन वै ॥ १९ ॥
 तन्मे योगं तथा ब्रह्मन् प्रणतायाभियाचते ॥ सम्यग्ब्रूहि महाप्राज्ञ सत्सङ्गोऽत्युपकृन्नृणाम् ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डे-
 यपुराणे दत्तात्रेया लर्कसंवादे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ ॥ ज्ञानपूर्वोवियोगोयोऽज्ञानेनसहयोगिनः ॥ सामुक्तिर्ब्रह्मणाचैक्यमनैक्यंप्राकृतैर्गुणैः ॥ १ ॥
 योगेचशक्तिर्विदुषांयेनश्रेयःपरंभवेत् ॥ मुक्तिर्योगात्तथायोगःसम्यग्ज्ञानान्महीपते ॥ संगदोषोद्भवंदुःखंममत्वासक्तचेतसा
 म् ॥ २ ॥ तस्मात्सद्गुणप्रयत्नेनमुमुक्षुःसत्यजन्नरः ॥ सद्गुणभावेममेत्यस्याःख्यातेर्हानिःप्रजायते ॥ ३ ॥ निर्ममत्वंसुखायैव
 वैराग्याद्दोषदर्शनम् ॥ ज्ञानादेवचवैराग्यंज्ञानंवैराग्यपूर्वकम् ॥ ४ ॥ तद्गृहंयत्रवसतिस्तद्गोच्ययेनजीवति ॥ यन्मुक्तयेतदे
 वोक्तंज्ञानमज्ञानमन्यथा ॥ ५ ॥ उपभोगेनपुण्यानामपुण्यानांचपार्थिव ॥ कर्तव्यमिति नित्यानामकामकरणात्तथा ॥
 ॥ ६ ॥ असंचयादपूर्वस्यक्षयात्पूर्वार्जितस्यच ॥ कर्मणोबन्धमाप्नोतिशरीरंचपुनःपुनः ॥ ७ ॥ कर्मणामोक्षमाप्नोतिवैप
 रीत्येनतस्यतु ॥ एतत्तेकथितंज्ञानंयोगंचेमंनिबोधमे ॥ यंप्राप्यब्रह्मणोयोगीशाश्वतान्नान्यतांत्रजेत् ॥ ८ ॥ प्रागेवात्मात्म
 नाजेयोयोगिनांसहिदुर्जयः ॥ कुर्वीततज्जयेयत्नंतस्योपायंशृणुष्वमे ॥ ९ ॥ प्राणायामैर्दहेदोषान्धारणाभिश्चक्लिबषम् ॥
 प्रत्याहारेणविषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ १० ॥ यथापर्वतधातूनांधमातानांदह्यतेमलं ॥ तथेन्द्रियकृतादोषादह्य
 न्तेप्राणनिग्रहात् ॥ ११ ॥ प्रथमंसाधनंकुर्यात्प्राणायामस्ययोगवित् ॥ प्राणापाननिरोधस्तुप्राणायामउदाहृतः ॥ १२ ॥
 लघुमध्योत्तरीयारूयःप्राणायामस्त्रिधोदितः ॥ तस्यप्रमाणंवक्ष्यामिदलर्कशृणुष्वमे ॥ १३ ॥ लघुद्वादशमात्रस्तुद्विगुणः
 सतुमध्यमः ॥ त्रिगुणाभिस्तुमात्राभिरुत्तमःपरिकीर्तितः ॥ १४ ॥ निमेषोन्मेषणमात्राकालोलध्वक्षरस्तथा ॥ प्राणायाम
 मस्यसंख्यार्थस्मृतोद्वादशमात्रिकः ॥ १५ ॥ प्रथमेनजयेत्स्वेदंमध्यमेनचवेपथुम् ॥ विषादंहितृतीयेनजयेदोषाननुक्र
 मात् ॥ १६ ॥ मृदुत्वंसेव्यमानास्तुसिंहशदूलकुक्षराः ॥ यथायान्तितथाप्राणोवश्याभवतियोगिनः ॥ १७ ॥ वश्यं

त्तयथेच्छातोनागंनयतिहस्तिपः ॥ तथैवयोगीछन्देनप्राणंनयतिसाधितम् ॥ १८ ॥ यथाहिसाधितःसिंहोमृगानहंतिनमा
 नवान् ॥ तद्वन्निषिद्धपवनःकिल्बिषंननृणांतनुम् ॥ १९ ॥ तस्माद्युक्तःसदायोगीप्राणायामपरोभवेत् ॥ श्रूयतांमुक्तिफ
 लदंतस्यावस्थाचतुष्टयम् ॥ २० ॥ ध्वस्तिःप्राप्तिस्तथासंवित्प्रसादश्चमहीपते ॥ स्वरूपंशृणुचैतेषांकथ्यमानमनुक्रमात् ॥
 ॥ २१ ॥ कर्मणामिष्टदुष्टानांजायतेफलसंक्षयः ॥ चेतसोऽपकषायत्वंयत्रसाध्वस्तिरुच्यते ॥ २२ ॥ ऐहिकामुष्मिका
 नूकामानूलोभमोहात्मकानस्वयम् ॥ निरुध्यास्तेसदायोगीप्राप्तिःसासार्वकालिकी ॥ २३ ॥ अतीतानागतानर्थान्वि
 प्रकृष्टतिरोहितान् ॥ विजानातोन्दुसूर्य्यर्क्षग्रहाणांज्ञानसम्पदा ॥ २४ ॥ तुल्यप्रभावस्तुयदायोगीप्राप्नोतिसंविदम् ॥
 तदासंविदितिरूयाताप्राणायामस्यसास्थितिः ॥ २५ ॥ यान्तिप्रसादयेनास्यमनःपंचचवायवः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च
 सप्रसादइतिस्मृतः ॥ २६ ॥ शृणुष्वचमहीपालप्राणायामस्यलक्षणम् ॥ युञ्जतश्चसदायोगंयादृग्विहितमासनम् ॥ २७
 पद्ममर्द्धासनंचापितथास्वस्तिकमासनम् ॥ आस्थाययोगंयुंजीतकृत्वाचप्रणवंहृदि ॥ २८ ॥ समःसमासनोभूत्वासंहत्यच
 रणावुभौ ॥ संवृतास्यस्तथैवांरू सम्यग्विष्टभ्यचाग्रतः ॥ २९ ॥ पार्श्विभ्यांलिङ्गवृषणावस्पृशन्प्रयतःस्थितः ॥ किंचिदु
 न्नामितशिरादन्तैर्दन्तान्नसंस्पृशेत् ॥ ३० ॥ संपश्यन्नासिकाग्रंस्वंदिशश्चानवलोकयन् ॥ रजसातमसोवृत्तिसत्त्वेनरजसस्त
 था ॥ ३१ ॥ संश्छाद्यनिर्मलसत्त्वेस्थितोयुञ्जीतयोगवित् ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यःप्राणादीन्मनएवच ॥ ३२ ॥ निगृह्य
 समवायेनप्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ यस्तुप्रत्याहरेत्कामान्सर्वाङ्गानोवकच्छपः ॥ ३३ ॥ सदात्मरतिरेकस्थःपश्यत्यात्मान
 मात्मनि ॥ सवाद्याभ्यन्तरंशौचंनिष्पाद्याकंठनाभितः ॥ ३४ ॥ पूरयित्वाबुधोदेहंप्रत्यहारमुपक्रमेत् ॥ प्राणायामादश

द्वौ च धारणासाभिधीयते ॥ ३५ ॥ द्वे धारणे स्मृते योगे योगिभिस्तत्त्वदृष्टिभिः ॥ तथा वै योगयुक्तस्य योगिनो नियतात्मनः ॥
 ॥ ३६ ॥ सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति स्वस्थश्चैवोपजायते ॥ वीक्ष्यते च परं ब्रह्म प्राकृतांश्च गुणान् पृथक् ॥ ३७ ॥ व्योमादिपरमाणु
 श्रुतथात्मानमकल्मषम् ॥ इत्थं योगीयताहारः प्राणायामपरायणः ॥ ३८ ॥ जितां जितांशनैर्भूमिमारोहेतयथा गृहम् ॥ दोषा
 नूव्याधींस्तथामोहमाक्रान्ताभूरनिर्जिता ॥ ३९ ॥ विवर्धयति नारोहेत्तस्माद्भूमिमनिर्जिताम् ॥ प्राणानामुपसंरोधात् प्राणा
 यामइति स्मृतः ॥ ४० ॥ धारणे त्युच्यते चेयं धार्यते यन्मनो यया ॥ शब्दादिभ्यः प्रवृत्तानि यदक्षानियतात्मभिः ॥ ४१ ॥
 प्रत्याह्नियन्ते योगेन प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ॥ उपायश्चात्र कथितो योगिभिः परमर्षिभिः ॥ ४२ ॥ येन व्याध्यादयो दोषान जा
 यन्ते हियोगिनः ॥ यथा तोयार्थिनस्तोयं यन्त्रनालादिभिः शनैः ॥ ४३ ॥ आपिबेयुस्तथा वायुं पिबेद्योगी जितश्रमः ॥ प्राङ्ना
 भ्यां हृदये चाथ तृतीये च तथोरसि ॥ ४४ ॥ कंठे मुखे नासिकाग्रे नेत्रभूमध्यमूर्धसु ॥ किञ्चित् तस्मात्परस्मिंश्च धारणापरमा स्मृ
 ता ॥ ४५ ॥ दशैता धारणाः प्राप्य प्राप्नोत्यक्षरसाम्यताम् ॥ नाध्मातः क्षुधितः श्रान्तो न च व्याकुलचेतनः ॥ ४६ ॥ युञ्जीत यो
 गं राजेन्द्र योगी सिद्ध्यर्थमावृतः ॥ नातिशीतेन चोष्णेनैव न द्वन्द्वेनानिलात्मके ॥ ४७ ॥ कालेष्वेतेषु युञ्जीत न योगं ध्यानतत्परः ॥
 स शब्दाग्निजलाभ्याशे जीर्णगोष्ठे च तुष्यथे ॥ ४८ ॥ शुष्कपर्णचयेन द्यांश्मशाने स सरीसृपे ॥ स भये कूपतीरे वा चैत्यवल्मीक
 संचये ॥ ४९ ॥ देशेष्वेतेषु तत्त्वज्ञो योगाभ्यासं विवर्जयेत् ॥ सत्त्वस्यानुपपत्तौ च देशकालं विवर्जयेत् ॥ ५० ॥ नासतो दर्श
 नं योगे तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ दोषानेतान नादृत्य मूढत्वाद्यो युनक्ति वै ॥ ५१ ॥ विघ्नाय तस्य वै दोषा जायन्ते तन्निबोधमे ॥
 वाधिर्य्यजडतालोपः स्मृतेर्मूकत्वमन्धता ॥ ५२ ॥ ज्वरश्च जायते सद्यस्तदज्ञानयोगिनः ॥ प्रमादाद्योगिनो दोषा यद्येते स्म

श्विकित्सितम् ॥ ५३ ॥ तेषां नाशाय कर्त्तव्यं योगिनां तन्निबोधमे ॥ स्निग्धां यवागूमृत्युष्णां भुक्त्वा तत्रैव धारयेत् ॥ ५४ ॥
 वातगुल्मप्रशान्त्यर्थमुदावर्त्ततथोदरे ॥ यावागूवापि पवनं वायुग्रन्थिप्रतिक्षिपेत् ॥ ५५ ॥ तद्वत्कंपेमहाशैलं स्थिरं मनसि धा-
 रयेत् ॥ विघाते वचसो वाचं बाधिर्यैश्च वणेन्द्रियम् ॥ ५६ ॥ यथैवाश्रुफलं ध्यायेत् तृष्णा तर्त्तोरसनेन्द्रिये ॥ यस्मिन् यस्मिन् रु-
 जादे हेतुस्मिन् स्तदुपकारिणीम् ॥ ५७ ॥ धारयेद्धारणामुष्णेशीतां शीते च दाहिनीम् ॥ कीलं शिरसि संस्थाप्य काष्ठं काष्ठेन ताड-
 येत् ॥ ५८ ॥ लुप्तस्मृतेः स्मृतिः सद्यो योगिनस्तेन जायते ॥ द्यावापृथिव्यौ वाय्वग्नीव्यापिनावपि धारयेत् ॥ ५९ ॥ अमानुषा-
 त्सत्त्वजाद्वा बाधास्त्विति चिकित्सितं ॥ अमानुषं सत्त्वमन्तर्योगिनं प्रविशेद्यदि ॥ ६० ॥ वाय्वग्निधारणैर्न नंदेहसंस्थं विनिर्दहे-
 त् ॥ एवं सर्वात्मनारक्षाकार्ययोगविदानृप ॥ ६१ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं साधनं यतः ॥ प्रवृत्तिलक्षणाख्यानाद्योगि-
 नो विस्मयात्तथा ॥ विज्ञानं विलयं याति तस्माद्गोप्याः प्रवृत्तयः ॥ ६२ ॥ अलौल्यमारोग्यमनिष्ठुरत्वं गन्धः शुभो मूत्रपुरीषम-
 ल्पम् ॥ कान्तिः प्रसादः स्वरसौम्यता च योगप्रवृत्तेः प्रथमं हि चिह्नम् ॥ ६३ ॥ अनुरागं जनोयाति परोक्षे गुणकीर्तनम् ॥ न वि-
 भ्यति च सत्त्वानि सिद्धेर्लक्षणमुत्तमम् ॥ ६४ ॥ शीतोष्णादिभिरत्युग्रैर्यस्य बाधानविद्यते ॥ न भीतिमेति चान्येभ्यस्तस्य सि-
 द्विरुपस्थिता ॥ ६५ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे जडोपाख्याने योगनिरूपणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ दत्ता-
 त्रेय उवाच ॥ ॥ उपसर्गाः प्रवर्तन्ते दृष्टेऽद्यात्मनियोगिनः ॥ ये तांस्ते संप्रवक्ष्यामि समासेन निबोधमे ॥ १ ॥ काम्याः क्रियास्त-
 था कामान्मानुषानभिवाञ्छति ॥ स्त्रियोदानफलं विद्यां मायां कुप्यंधनं दिवम् ॥ २ ॥ देवत्वममरेशत्वं रसायनवयः क्रियाम् ॥
 मरुत्प्रपतनं यज्ञं जलाग्न्यावेशनं तथा ॥ ३ ॥ श्राद्धानां सर्वदानानां फलानि नियमांस्तथा ॥ तथोपवासात्पूतं च देवताभ्य

मा० पु०
॥७०॥

र्चनादपि ॥ ४ ॥ तेभ्यस्तेभ्यश्चकर्मभ्यउपसृष्टोऽभिवाञ्छति ॥ चित्तमित्थं वर्तमानं यत्नाद्योगो निवर्तयेत् ॥ ५ ॥ ब्रह्मसङ्गि मनः
कुर्वन्नुपसर्गात्प्रमुच्यते ॥ उपसर्गो जितैरेभिरुपसर्गास्ततः पुनः ॥ ६ ॥ योगिनः संप्रवर्तन्ते सात्त्वराजसतामसाः ॥ प्रातिभः
श्रावणो देवो भ्रमावर्त्तो तथा परौ ॥ ७ ॥ पञ्चैते योगिनां योगविघ्नाय कटुकोदयाः ॥ वेदार्थाः काव्यशास्त्रार्थाः विद्याशिल्पान्य
शेषतः ॥ ८ ॥ प्रतिभान्तियदस्येति प्रातिभः स तु योगिनः ॥ शब्दार्थानखिलानूवेति शब्दं गृह्णाति चैव यत् ॥ ९ ॥ योजनानां
सहस्रेभ्यः श्रावणः सोऽभिधीयते ॥ समन्ताद्वीक्षते चाष्टौ स यदा देवयोनयः ॥ १० ॥ उपसर्गं तमप्याहुर्देवमुन्मत्तवद्बुधाः ॥
भ्राम्यते यन्निरालम्बं मनो दोषेण योगिनः ॥ ११ ॥ समस्ताचारविभ्रंशाद्भ्रमः स परिकीर्तितः ॥ आवर्तवतो यस्य ज्ञानाव
र्त्तो यदा कुलः ॥ १२ ॥ नाशयेच्चित्तमावर्त्त उपसर्गः स उच्यते ॥ एतैर्नाशितयोगास्तु सकला देवयोनयः ॥ १३ ॥ उपसर्गे म
हाघोरैरावर्तन्ते पुनः पुनः ॥ प्रावृत्य कम्बलं शुक्लं योगी तस्मान्मनो मयम् ॥ १४ ॥ (शरीरमण्डले दृष्ट्वा गुरुज्ञानं ततो हियत् ॥ ज्ञा
नपूर्वोऽपि योगो ज्ञातव्यो वै विपश्चिता ॥ १५ ॥) चिन्तयेत्परमं ब्रह्म कृत्वा तत्प्रवर्णं मनः ॥ योगयुक्तः सदा योगीलब्धाहारो
जितेन्द्रियः ॥ १६ ॥ सूक्ष्मास्तु धारणाः सप्त भूराद्या मूर्ध्नि धारयेत् ॥ धरित्रीं धारयेद्योगी तत्सौक्ष्मं प्रतिपद्यते ॥ १७ ॥
आत्मानं मन्यते चोर्वीतद्वंधं च जहाति सः ॥ तथैवाप्सुरसं सूक्ष्मं तद्वद्रूपं च तेजसि ॥ १८ ॥ स्पर्शं वा यौ तथा तद्वद्विभ्रतस्तस्य
धारणाम् ॥ व्योम्नः सूक्ष्मां प्रवृत्तिं च शब्दं तद्वज्रहाति सः ॥ १९ ॥ मनसा सर्वभूतानां मनस्याविशते यदा ॥ मानसीं धारणां
विभ्रन्मनः सूक्ष्मं च जायते ॥ २० ॥ तद्वद्बुद्धिमशेषाणां सत्त्वानामेत्ययोगवित् ॥ परित्यजति स म्प्राप्य बुद्धिं सौक्ष्ममनुत्तम
म् ॥ २१ ॥ परित्यजति सूक्ष्माणि सत्त्वानि योगवित् ॥ सम्यग्विज्ञाय योऽलंकेतस्यावृत्तिर्न विद्यते ॥ २२ ॥ एतासां धार

अ०
३७

॥७०॥

गानांतुसप्तानांसौक्ष्ममात्मवान् ॥ दृष्ट्वादृष्टाततःसिद्धित्यक्त्वात्यक्त्वापरां व्रजेत् ॥ २३ ॥ यस्मिन् यस्मिंश्च कुरुते भूतेरागं म
 हीपते ॥ तस्मिंस्तस्मिन्समासक्तिंसंप्राप्य सविनश्यति ॥ २४ ॥ तस्माद्विदित्वासूक्ष्माणिसंसक्तानि परस्परम् ॥ परित्यजति
 यो देही स परंप्राप्नुयात्पदम् ॥ २५ ॥ एतान्येव तु संधाय सप्तसूक्ष्माणि पार्थिव ॥ भूतादीनां विनाशोऽत्र सद्भावज्ञस्य मुक्त
 ये ॥ २६ ॥ गन्धादिषु समासक्तिं संप्राप्य सविनश्यति ॥ पुनरावर्तते भूपस ब्रह्मा परमानुषम् ॥ २७ ॥ सप्तैताधारणायोगी
 समतीत्य यदिच्छति ॥ तस्मिंस्तस्मिंश्च यंसूक्ष्मे भूतेयाति नरेश्वर ॥ २८ ॥ देवानामसुराणां वा गन्धर्वो रगरक्षसाम् ॥ देहेषु
 लयमायाति संगं नाप्नोति च क्वचित् ॥ २९ ॥ अणिमालघिमा चैव महिमा प्राप्तिरेव च ॥ प्राकाम्यं च तथेशित्वं वशित्वं च तथा
परम् ॥ ३० ॥ यत्र कामावशा यित्वं गुणानेतांस्तथैश्वरान् ॥ प्राप्नोत्यष्टौ नरव्याघ्रपरं निर्वाणसूचकान् ॥ ३१ ॥ सूक्ष्मात्
सूक्ष्मतमोऽणीयान् शीघ्रत्वं लघिमा गुणः ॥ महिमा शेषपूज्यत्वात् प्राप्तिर्नाप्राप्यमस्ययत् ॥ ३२ ॥ प्राकाम्यमस्य व्यापि
त्वादी शित्वं चेश्वरो यतः ॥ वशित्वाद्दशमानामयोगिनः सप्तमोगुणः ॥ ३३ ॥ यत्रेच्छास्थानमप्युक्तं यत्र कामावशा यिता ॥
ऐश्वर्यकारणैरेभिर्योगिनः प्रोक्तमष्टधा ॥ ३४ ॥ मुक्तिसंसूचकं भूपपरं निर्वाणमात्मनः ॥ ततो न जायते नैव वर्द्धते न विनश्य
ति ॥ ३५ ॥ नापि क्षयमवाप्नोति परिणामं न गच्छति ॥ छेदं क्लेदं तथा दाहं शोषं भूरादितो न च ॥ ३६ ॥ भूतवर्गादवाप्नोति शब्दा
द्यैर्हि ह्यते न च ॥ न चास्य सन्ति शब्दाद्यास्तद्भोक्ता तैर्न युज्यते ॥ ३७ ॥ यथा हि कानकं खण्डमपद्रव्यवदग्निना ॥ दग्धदोषं द्वि
तीयेन खण्डे नैक्यं व्रजेन्नृप ॥ ३८ ॥ न विशेषमवाप्नोति तद्वद्योगाग्निना यतिः ॥ निर्दग्धदोषस्तेनैक्यं प्रयाति ब्रह्मणा सह ॥ ३९
यथाग्निरग्नौ संक्षिप्तः समानत्वमनुव्रजेत् ॥ तदाख्यस्तन्मयो भूतो न गृह्येत विशेषतः ॥ ४० ॥ परेण ब्रह्मणा तद्वत् प्राप्यैक्यं द

मा० पु०

॥७१॥

ग्धकिल्बिषः ॥ योगीयातिपृथग्भावं न कदाचिन्महीपते ॥ ४१ ॥ यथाजलं जलेनैक्यं निक्षिप्तमुपगच्छति ॥ तथात्मा साम्य
मभ्येतियोगिनः परमात्मनि ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे योगिसिद्धिर्नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
॥ अलर्क उवाच ॥ ॥ भगवन् योगिनश्चर्य्यां श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ब्रह्मवर्त्मन्यनुसरन् यथा योगीनसीदति ॥ १ ॥
॥ दत्तात्रेय उवाच ॥ ॥ मानापमानौ यावेतौ प्रत्युद्वेगकरौ नृणाम् ॥ तावेव विपरीतार्थौ योगिनः सिद्धिकारकौ ॥ २ ॥
मानापमानौ यावेतौ तावेवाहुर्विषामृते ॥ अपमानोऽमृतं तत्र मानस्तु विषमं विषम् ॥ ३ ॥ चक्षुः पूतं न्यसेत्पादं वस्त्रं पूतं जलं पि
बेत् ॥ सत्यपूतां वदेद्वाणीं बुद्धिपूतं च चिन्तयेत् ॥ ४ ॥ आतिथ्यश्राद्धयज्ञेषु देवयात्रोत्सवेषु च ॥ महाजनेषु सिद्धचर्थनग
च्छेद्योगवित्क्वचित् ॥ ५ ॥ व्यस्ते विधूमे व्यङ्गारे सर्वस्मिन् भुक्तवज्जने ॥ अटेत योगविद्वैक्ष्यं न तु तेष्वेव नित्यशः ॥ ६ ॥ यथै
वमवमन्यं तेजनाः परिभवन्ति च ॥ तथा युक्तश्चरेद्योगी स तां वर्त्मन दूषयन् ॥ ७ ॥ भैक्ष्यं चरेद्गृहस्थेषु यायावरगृहेषु च ॥
श्रेष्ठा तु प्रथमा चेति वृत्तिरस्योपदिश्यते ॥ ८ ॥ अथ नित्यं गृहस्थेषु शालीनेषु चरेद्यतिः ॥ श्रद्धधानेषु दान्तेषु श्रोत्रियेषु महा
त्मसु ॥ ९ ॥ अत ऊर्ध्वं पुनश्चापि अदुष्टा पतितेषु च ॥ भैक्ष्यचर्य्या विवर्णेषु जघन्या वृत्तिरिष्यते ॥ १० ॥ भैक्ष्यं यवागूतं कं
वापयो यावकमेव वा ॥ फलं मूलं प्रियंगुं वा कणपिण्याकसक्तवः ॥ ११ ॥ इत्येते च शुभाहारा योगिनां सिद्धिकारकाः ॥ त
त्प्रयुंज्यान्मुनिर्भक्त्या परमेण समाधिना ॥ १२ ॥ अपः पूर्वं सकृत्प्राश्य तूष्णीं भूत्वा समाहितः ॥ प्राणायेत ततस्तस्य प्रथ
मा ह्याहुतिः स्मृता ॥ १३ ॥ अपानाय द्वितीया तु समानार्थेति चापरा ॥ उदानाय च तृतीया ह्यानायेति च पंचमी ॥ १४ ॥
प्राणायामैः पृथक् कृत्वा शेषं भुञ्जीत कामतः ॥ अपः पुनः सकृत्प्राश्य आचम्य हृदयं स्पृशेत् ॥ १५ ॥ अस्ते र्यत्र ह्यचर्यं च तया

अ०

३८

॥७१॥

गोऽलोभस्तथैव च ॥ व्रतानिपंचभिक्षूणामहिंसापरमाणिवै ॥ १६ ॥ अक्रोधोगुरुशुश्रूषाशौचमाहारलाघवम् ॥ नित्यस्वा-
 ध्यायइत्येतेनियमाःपरिकीर्तिताः ॥ १७ ॥ सारभूतमुपासीतज्ञानंयत्कार्यसाधकम् ॥ ज्ञानानांबहुतायेययोगविघ्नकरी
 हिंसा ॥ १८ ॥ इदंज्ञेयमिदंज्ञेयमितियस्तृषितश्चरेत् ॥ अपिकल्पसहस्रेषुनैवज्ञेयमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ त्यक्तसङ्गोजितक्रो-
 धोलघ्वाहारीजितेन्द्रियः ॥ विधायबुद्ध्याद्वाराणिमनोध्यानेनिवेशयेत् ॥ २० ॥ शून्येष्वेवावकाशेषुगुहासुचवनेषु च ॥ नित्य
 युक्तःसदायोगीध्यानंसम्यगुपक्रमेत् ॥ २१ ॥ वाग्दण्डःकर्मदण्डश्चमनोदण्डश्चतेत्रयः ॥ यस्यैतेनियतादण्डाःसत्रिदण्डी
 महायतिः ॥ २२ ॥ सर्वमात्ममयंस्यसदसज्जगदीदृशम् ॥ गुणागुणमयंतस्यकःप्रियःकोनृपाप्रियः ॥ २३ ॥ विशुद्ध
 बुद्धिःसमलोष्ठकाञ्चनःसमस्तभूतेषुसमःसमाहितः ॥ स्थानंपरंशाश्वतमव्ययंचयतिर्हिगत्वानपुनःप्रजायते ॥ २४ ॥ वे-
 दात्श्रेष्ठाःसर्वयज्ञक्रियाश्चयज्ञाज्ञाप्यंज्ञानमार्गश्चजप्यात् ॥ ज्ञानाद्व्यानंसंगरागव्यपेतंतस्मिन्प्राप्तेशाश्वतस्योपल-
 ब्धिः ॥ २५ ॥ समाहितोब्रह्मपरोऽप्रमादीशुचिस्तथैकान्तरतिर्यतेन्द्रियः ॥ समाप्नुयाद्योगमिमंमहात्माविमुक्तिमाप्नोति
 ततःस्वयोगतः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे योगिचर्याकथनंनामअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
 ॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ ॥ एवंयोवर्त्ततेयोगीसम्यग्योगव्यवस्थितः ॥ नसव्यावर्तितुंशकयोजन्मान्तरशतैरपि ॥ १ ॥ दृष्ट्वा
 चपरमात्मानंप्रत्यक्षंविश्वरूपिणम् ॥ विश्वपादशिरोग्रीवंविश्वेशंविश्वभावनम् ॥ २ ॥ तत्प्राप्तयेमहत्पुण्यमोमित्येकाक्षरं
 जपेत् ॥ तदेवाध्ययनंतस्यस्वरूपंशृण्वतःपरम् ॥ ३ ॥ अकारश्चतथोकारोमकारश्चाक्षरत्रयम् ॥ एतास्तिस्त्रःस्मृतामात्राः
 सात्त्वराजसतामसाः ॥ ४ ॥ निर्गुणायोगिगम्यान्याचार्धमात्रोर्ध्वसंस्थिता ॥ गान्धारीतिचविज्ञेयागान्धारस्वरसंश्रया ॥ ५ ॥

पिपीलिकागतिस्पर्शाप्रयुक्तमूर्ध्निलक्ष्यते ॥ यथाप्रयुक्तओङ्कारःप्रतिनिर्य्यातिमूर्धनि ॥ ६ ॥ तथोङ्कारमयोयोगीत्वक्षरेत्व
क्षरोभवेत् ॥ प्राणोधनुःशरोत्यात्माब्रह्मवेध्यमनुत्तमम् ॥ ७ ॥ अप्रमत्तेनवेद्वर्षशरवत्तन्मयोभवेत् ॥ ओमित्येतत्रयोवे
दास्त्रयोलोकास्त्रयोऽग्नयः ॥ ८ ॥ विष्णुर्ब्रह्माहरश्चैवऋक्सामानियजूंषिच ॥ मात्राःसार्धाश्चतिस्रश्चविज्ञेयाःपरमार्थतः ॥
॥ ९ ॥ तत्रयुक्तस्तुयोयोगीसतल्लयमवाप्नुयात् ॥ अकारस्त्वथभूलोकउकारश्चोच्यतेभुवः ॥ १० ॥ सव्यञ्जनोमकारश्च
स्वलोकःपरिकल्प्यते ॥ व्यक्तातुप्रथमामात्राद्वितीयाव्यक्तसंज्ञिता ॥ ११ ॥ मात्रातृतीयाचिच्छक्तिरर्धमात्रापरंपदम् ॥
अनेनैवक्रमेणैताविज्ञेयायोगभूमयः ॥ १२ ॥ ओमित्युच्चारणात्सर्वगृहीतंसदसद्भवेत् ॥ ह्रस्वातुप्रथमामात्राद्वितीया
दैर्घ्यसंयुता ॥ १३ ॥ तृतीयाचक्षुतार्धाख्यावचसःसानगोचरा ॥ इत्येतदक्षरंब्रह्मपरमोकारसंज्ञितम् ॥ १४ ॥ यस्तुवेदन
रःसम्यक्तथाध्यायतिवापुनः ॥ संसारचक्रमुत्सृज्यत्यक्तत्रिविधबन्धनः ॥ १५ ॥ प्राप्नोतिब्रह्मणिलयंपरमेपरमात्मनि ॥
आक्षीणकर्मबन्धश्चज्ञात्वामृत्युमरिष्टतः ॥ १६ ॥ उत्क्रान्तिकालेसंस्मृत्यपुनर्योगित्वमृच्छति ॥ तस्मादसिद्धयोगेन
सिद्धयोगेनवापुनः ॥ ज्ञेयान्यरिष्टानिसदायेनोक्तांतौनसीदति ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेयोगधर्मेओं
कारवर्णनंनामऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

॥७३॥

॥७३॥

दत्तात्रेयउवाच ॥ अरिष्टानिमहाराज शृणुवक्ष्यामिमानिते । येषामालोकनान्मृत्युनिजंजानातियोगवित् ॥ १ ॥ देवमा
र्गंध्रुवंशुक्रंसोमच्छायामरुन्धतीम् ॥ योनपश्येन्नजीवेत्सनरःसंवत्सरात्परम् ॥ २ ॥ अरश्मिबिम्बंसूर्य्यस्यवह्निचैवांशुमालि
नम् ॥ दृष्टैकादशमासेभ्योनरोनोर्ध्वतुजीवति ॥ ३ ॥ वान्तेमूत्रपूरीषिचयःस्वर्णरजतंतथा ॥ प्रत्यक्षं कुरुतेस्वप्नेजीवेत्सदशमा

सिकम् ॥ ४ ॥ दृष्ट्वाप्रेतपिशाचादीन्गन्धर्वनगराणि च । सुवर्णवर्णान्दृक्षांश्चनवमासान्सजीवति ॥ ५ ॥ स्थूलः कृशः कृशः
 स्थूलो योऽकस्मादेव जायते ॥ प्रकृतेश्च निवर्तेत तस्यायुश्चाष्टमासिकम् ॥ ६ ॥ खण्डं यस्य पदं पाष्ण्यं पादस्याग्रे च वा भवेत् ॥
 पांशुकर्दमयोर्मध्ये सप्तमासान्सजीवति ॥ ७ ॥ गृध्रः कपोतः काकोलो वा यसो वापि मूर्धनि ॥ क्रव्यादो वा खगो नीलः षण्मा
 सायुः प्रदर्शकः ॥ ८ ॥ हन्यते काकपंक्तोभिः पांशुर्वर्षेण वानरः ॥ स्वांछायामन्यथा दृष्ट्वा चतुःपंचसजीवति ॥ ९ ॥ अनभे
 विद्युतं दृष्ट्वा दक्षिणां दिशमाश्रिताम् ॥ रात्रा विन्द्रधनुश्चापि जीवितं हि त्रिमासिकम् ॥ १० ॥ घृते तैले तथा दर्शे तोये वा नात्मन
 स्तनुम् ॥ यः पश्येदशिरस्कां वामासादूर्ध्वं न जीवति ॥ ११ ॥ यस्य बस्तसमो गन्धोगात्रेश वसमोऽपि वा ॥ तस्यार्द्धमासकं ज्ञेयं
 योगिनो नृपजीवितम् ॥ १२ ॥ यस्य वैस्नातमात्रस्य हृत्पादमवशुष्यते ॥ पिबतश्च जलं शोषो दशाहं सोऽपि जीवति ॥ १३ ॥
 संभिन्नो मारुतो यस्य मर्मस्थानानि कृन्तति ॥ हृष्यते नाम्बुसंस्पर्शात्तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ १४ ॥ ऋक्षवानरयानस्थो गाय
 न्यो दक्षिणां दिशम् । स्वप्ने प्रयाति तस्यापि न मृत्युः कालमिच्छति ॥ १५ ॥ रक्तकृष्णाम्बरधरा गायन्ती हसती च यम् ॥ दक्षिणा
 शानयेन्नारी स्वप्ने सोऽपि न जीवति ॥ १६ ॥ नग्नं क्षपणकं स्वप्ने हसमानं महाबलम् ॥ एवं संवीक्ष्य वल्गन्तं विद्यान्मृत्युमुपस्थि
 तम् ॥ १७ ॥ आमस्तकतलाद्यस्तु निमग्नं पङ्कसागरे ॥ स्वप्ने पश्यत्यथात्मानं ससद्यो म्रियते नरः ॥ १८ ॥ केशाङ्गारांस्तथा
 भस्मभुजङ्गान्निर्जलां नदीम् ॥ दृष्ट्वा स्वप्ने दशाहात्तु मृत्युरेकादशे दिने ॥ १९ ॥ करालैर्विकटैः कृष्णैः पुरुषैरुद्यता युधैः ॥ पाषा
 णैस्ताडितः स्वप्ने सद्यो मृत्युं लभेन्नरः ॥ २० ॥ सूर्योदये यस्य शिवाक्रोशन्ती याति संमुखम् ॥ विपरीतं परीतं वा ससद्यो मृत्यु
 मृच्छति ॥ २१ ॥ यस्य वैभुक्तमात्रस्य हृदयं बाध्यते क्षुधा ॥ जायते दन्तघर्षश्च स गतायुर्न संशयः ॥ २२ ॥ दीपगन्धनयो

वेत्ति त्रस्यत्यह्नि तथानिशि ॥ नात्मानं परनेत्रस्थं वीक्षते न स जीवति ॥ २३ ॥ शक्रायुधं चार्द्धरात्रे दिवा ग्रहगणांस्तथा ॥ दृष्ट्वा म-
 न्येत संक्षीणमात्मजीवितमात्मवित् ॥ २४ ॥ नासिकावक्रतामेति कर्णयोर्न मनोन्नती ॥ नेत्रं च वामं स्त्रवति यस्य तस्यायुरुद्रुतम् ॥
 ॥ २५ ॥ आरक्ततामेति सुखं जिह्वावाश्यामतां यदा ॥ तदा प्राज्ञो विजानीयान्मृत्युमासन्नमात्मनः ॥ २६ ॥ उष्ट्रासभयानेन यः
 स्वप्ने दक्षिणां दिशम् ॥ प्रयाति तं च जानीयात् सद्यो मृत्युं नरेश्वर ॥ २७ ॥ पिधाय कर्णौ निर्घोषं न शृणोत्यात्मसम्भवम् ॥ नश्यते
 चक्षुषो ज्योतिर्यस्य सोऽपि न जीवति ॥ २८ ॥ पततो यस्य वै गर्ते स्वप्ने द्वारं पिधीयते ॥ न चोत्तिष्ठति यः श्वभ्रातृदन्तं तस्य जी-
 वितम् ॥ २९ ॥ ऊर्ध्वा च दृष्टिर्न च संप्रतिष्ठारक्ता पुनः संपरिवर्तमाना ॥ मुखस्य चोष्मा शिशिराचनाभिः शंसन्ति पुंसामपरंश-
 रीरम् ॥ ३० ॥ स्वप्नेऽग्निं प्रविशेद्यस्तु न च निष्क्रमते पुनः ॥ जलप्रवेशादपि वातदन्तं तस्य जीवितम् ॥ ३१ ॥ यश्चाभिहन्य-
 ते दुष्टैर्भूतैरात्रावथो दिवा ॥ समृत्युं सप्तरात्रान्ते नरः प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ३२ ॥ स्ववस्त्रममलं शुक्लं रक्तं पश्यत्यथोसितम् ॥
 यः पुमान्मृत्युमासन्नं तस्यापि हि विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ स्वभाववैपरीत्यं तु प्रकृतेश्च विपर्ययः ॥ कथयन्ति मनुष्याणां समा-
 सन्नौ यमान्तकौ ॥ ३४ ॥ येषां विनीतः स ततं येऽस्य पूज्यतमा मताः ॥ तानेव चावजानाति तानेव च विनिन्दति ॥ ३५ ॥ देवा-
 न्नार्चयते दृष्ट्वा न्गुरून् विप्रांश्च निन्दति ॥ मातापित्रोर्न सत्कारं जामातृणां करोति च ॥ ३६ ॥ योगिनां ज्ञानविदुषामन्येषां च
 महात्मनाम् ॥ प्राप्ते तु काले पुरुषस्तद्विज्ञेयं विचक्षणैः ॥ ३७ ॥ योगिनां स ततं यत्नादरिष्टान्यवनीपते ॥ संवत्सरान्ते तज्ज्ञे-
 यं फलदानि दिवानि शम् ॥ ३८ ॥ विलोक्या विशदा चैषां फलपङ्क्तिः सुभीषणा ॥ विज्ञाय कार्यो मनसि स च कालो नरेश्वर
 ॥ ३९ ॥ ज्ञात्वा कालं च तं सम्यगभयस्थानमाश्रितः ॥ युञ्जीत योगी कालोऽसौ यथानास्या फलो भवेत् ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा रि-

ष्टंथायोगीत्यक्तामरणजंभयम् ॥ तत्स्वभावंतदालोक्यकालोयावद्विपाकदः ॥ ४१ ॥ तस्यभागेतयैवाहोयोगंयुञ्जीत
 योगवित् ॥ पूर्वाह्णेचापराह्णेचमध्याह्णेचापितदिने ॥ ४२ ॥ यत्रवारजनीभागेतदरिष्टंनिरीक्षितम् ॥ तत्रैवतावद्युञ्जीतयावत्
 प्राप्तंहितदिनम् ॥ ४३ ॥ ततस्त्यक्ताभयंसर्वजित्वातंकालमात्मवान् ॥ तत्रैवावसथेस्थित्वायत्रवास्थैर्यमात्मनः ॥ ४४ ॥
 युञ्जीतयोगंनिर्जित्यत्रीन्गुणान्परमात्मनि ॥ तन्मयश्चात्मनाभूत्वाचिद्वृत्तिमपिसंत्यजेत् ॥ ४५ ॥ ततःपरमनिर्वाणम
 तीन्द्रियमगोचरम् ॥ यदुद्वेयंनचारूयातुंशक्यतेतत्समश्नुते ॥ ४६ ॥ एतत्सर्वसमाख्यातंतवालर्कयथार्थवत् ॥ प्राप्स्यसेयेनत
 द्ब्रह्मसंक्षेपात्तन्निबोधमे ॥ ४७ ॥ शशाङ्गरश्मिसंयोगाच्चन्द्रकान्तमणिःपयः ॥ समुत्सृजतिनायुक्तःसोपमायोगिनःस्मृता ॥ ४८
 यथार्करश्मिसंयोगादर्ककान्तोद्भुताशनम् ॥ आविष्करोतिनैकःसन्नुपमासापियोगिनः ॥ ४९ ॥ पिपीलिकाखुनकुलगृह
 गोधाकपिंजलाः ॥ वसन्तिस्वामिवद्देहेध्वस्तेयान्तिततोऽन्यतः ॥ ५० ॥ दुःखंतुस्वामिनोर्ध्वंसेतस्यतेषांनकिंचन ॥ वेश्म
 नोयत्रराजेन्द्रसोपमायोगसिद्धये ॥ ५१ ॥ मृदेहिकाल्पदेहापिमुखाग्रेणाप्यणीयसा ॥ करोतिमृद्धारचयमुपदेशःसयोगिनः
 ॥ ५२ ॥ पशुपक्षिमनुष्याद्यैःपत्रपुष्पफलान्वितम् ॥ वृक्षंविलुप्यमानंतुदृष्ट्वासिध्यन्तियोगिनः ॥ ५३ ॥ रुरुशावविषाणा
 ग्रमालक्ष्यतिलकाकृतिम् ॥ सहतेनविवर्द्धन्तंयोगीसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ द्रवपूर्णमुपादायपात्रभारोहतोभुवः ॥ तुङ्गम
 ङ्गंविलोक्योच्चैर्विज्ञातंकिंनयोगिना ॥ ५५ ॥ सर्वस्वेजीवनायालंनिखातेपुरुषस्यया ॥ चेष्टातांतत्त्वतोज्ञात्वायोगिनःकृतक
 त्यता ॥ ५६ ॥ तद्ब्रह्मयत्रवसतितद्गोच्यंयेनजीवति ॥ येनसम्पद्यतेचार्थस्तत्सुखंममतात्रका ॥ ५७ ॥ अभ्यर्थितोऽपितैःकार्यं
 करोतिकरणैर्यथा ॥ तथाबुद्ध्यादिभिर्योगीपारक्यैःसाधयेत्परम् ॥ ५८ ॥ ॥ जडउवाच ॥ ततःप्रणम्यात्रिपुत्रमलर्कःसम

मा०पु०
॥७४॥

हीपतिः ॥ प्रश्रयावनतोवाक्यमुवाचातिमुदान्वितः ॥ ५९ ॥ दिष्ट्यादेवैरिदं ब्रह्मन्पराभिभवसम्भवम् ॥ उपपादितमत्युग्रं
प्राणसंदेहदंभयम् ॥ ६० ॥ दिष्ट्याकाशिपतेर्भूरिबलसम्पत्पराक्रमः ॥ यदुच्छेदादिहायातःसयुष्मतसङ्गदोमम ॥ ६१ ॥
दिष्ट्यामंदबलश्चाहंदिष्ट्याभृत्याश्चमेहताः ॥ दिष्ट्याकोषःक्षयंयातोदिष्ट्याहंभीतिमागतः ॥ ६२ ॥ दिष्ट्यात्वत्पादयुगुलं
ममस्मृतिपथंगतम् ॥ दिष्ट्यात्वदुक्तयः सर्वाममचेतसिसंस्थिताः ॥ ६३ ॥ दिष्ट्याज्ञानंममोत्पन्नंभवतश्चसमागमात् ॥
भवताचैवकारुण्यंदिष्ट्याब्रह्मन्कृतंमयि ॥ ६४ ॥ अनर्थोऽप्यर्थतांयातिपुरुषस्यशुभोदये ॥ तथेदमुपकारायव्यसनंसंगमा
त्तव ॥ ६५ ॥ सुबाहूरुपकारीमेसचकाशिपतिःप्रभो ॥ तयोःकृतेऽहंसंप्राप्तोयोगीश भवतोऽन्तिकम् ॥ ६६ ॥ सोऽहंतवप्र
सादाग्निनिर्दग्धाज्ञानकिल्बिषः ॥ तथायतिष्येयेनेदङ्गभूयांदुःखभाजनम् ॥ ६७ ॥ परित्यजिष्येगार्हस्थ्यमार्तिपादपकाननम् ॥
त्वत्तोऽनुज्ञांसमासाद्यज्ञानदातुर्महात्मनः ॥ ६८ ॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ गच्छराजेन्द्रभद्रंतेयथातेकथितंमया ॥ निर्ममोनि
रहङ्गारस्तथाचरविमुक्तये ॥ ६९ ॥ जडउवाच ॥ एवमुक्तःप्रणम्यैनमाजगामत्वरान्वितः ॥ यत्रकाशिपतिर्भ्रातासुबाहुश्चास्य
सोऽग्रजः ॥ ७० ॥ समुत्पत्यमहाबाहुंसोलर्कःकाशिभूपतिम् ॥ सुबाहोरग्रतोवीरमुवाचप्रहसन्निव ॥ ७१ ॥ राज्यकामुक
काशीशभुज्यतांराज्यमूर्जितम् ॥ यथाचरोचतेतद्वत्सुबाहोःसंप्रयच्छवा ॥ ७२ ॥ काशिराजउवाच ॥ ॥ किमलर्कपरित्यक्तं
राज्यंतेसंयुगंविना ॥ क्षत्रियस्यनधर्मोऽयंभवांश्चक्षत्रधर्मवित् ॥ ७३ ॥ निर्जितामात्यवर्गस्तुत्यक्कामरणजंभयम् ॥ संद
धीतशरंराजालक्ष्यमुद्दिश्यवैरिणम् ॥ ७४ ॥ तंजित्वानृपतिर्भोगान्यथाभिलषितान्वरान् ॥ भुञ्जीतपरमंसिद्धयेयजेतच
महामखैः ॥ ७५ ॥ अलर्कउवाच ॥ एवमोदृशकंवीरममाप्यासीन्मनःपुरा ॥ साम्प्रतंविपरीतार्थंशृणुचाप्यत्रकारणम् ॥

अ०
४०

॥७४॥

॥ ७६ ॥ यथायंभौतिकःसंघस्तथान्तःकरणंनृणाम् ॥ गुणास्तुसकलास्तद्वदशेषेष्वेवजन्तुषु ॥ ७७ ॥ चिच्छक्तिरेकएवायं
यदानान्योऽस्तिकश्चन ॥ तदाकानृपतेज्ञानान्मित्रारिप्रभुभृत्यता ॥ ७८ ॥ तन्मयादुःखमासाद्यत्वद्भयोद्भवमुत्तमम् ॥ दत्ता
त्रेयप्रसादेनज्ञानंप्राप्तंनरेश्वर ॥ ७९ ॥ निर्जितेन्द्रियवर्गस्तुत्यक्कासंगमशेषतः॥मनोब्रह्मणिसंधास्येतज्जयेपरमोजयः॥८०॥
संसाध्यमन्यत्तत्सिद्धयैयतःकिंचिन्नविद्यते ॥ इन्द्रियाणिचसंयम्यततःसिद्धिर्नियच्छति ॥ ८१ ॥ सोहंनतेऽरिर्नममासिश
त्रुःसुबाहुरेषोनममापकारी ॥ दृष्टंमयासर्वमिदंयथात्माअन्विष्यतांभूपरिपुस्त्वयान्यः ॥ ८२ ॥ इत्थंसतेनाभिहितोनरेन्द्रो
दृष्टःसमुत्थायततःसुबाहुः ॥ दिष्टयेतितंभ्रातरमाभिनन्द्यकाशेश्वरंवाक्यमिदंबभाषे ॥ ८३ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेअ
लर्कनिर्वेदोनामचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥

सुबाहुरुवाच ॥ ॥ यदर्थंनृपशार्दूलत्वामहंशरणंगतः ॥ तन्मयासकलंप्राप्तंयास्यामित्वंसुखीभव ॥ १ ॥ काशिराजउवाच ॥
किंनिमित्तंभवान्प्राप्तोनिष्पन्नोऽर्थश्चकस्तव ॥ सुबाहोतन्ममाचक्ष्वपरंकौतूहलंहिमे ॥ २ ॥ समाक्रान्तमलर्केणपितृपैताम
हंमहत् ॥ राज्यंदेहीतिनिर्जित्यत्वयाहमभिचोदितः ॥ ३ ॥ ततोमयासमाक्रम्यराज्यमस्यानुजस्यते ॥ एतत्तेबलमानीतंत
द्भुङ्क्ष्वस्वकुलोचितम् ॥ ४ ॥ सुबाहुरुवाच ॥ ॥ काशिराजनिबोधत्वंयदर्थमयमुद्यमः ॥ कृतोमयाभवांश्चैवकारितोऽत्यन्त
मुद्यमम् ॥ ५ ॥ भ्राताममायंग्रामेषुसक्तोभोगेषुतत्त्ववित् ॥ विमूढौबोधवन्तौचभ्रातरावग्रजौमम ॥ ६ ॥ तयोर्ममचयन्मा
त्राबाल्येस्तन्यंयथामुखे ॥ तथावबोधोविन्यस्तःकर्णयोरवनीपते ॥ ७ ॥ तयोर्ममचविज्ञेयाःपदार्थायेमतानृभिः ॥ प्रका
श्यंमनसोनीतास्तेमात्रानास्यपार्थिव ॥ ८ ॥ यथैकमर्थंयातानामेकस्मिन्नवसीदति ॥ दुःखंभवतिसाधूनांतथास्माकंमहो

पते ॥ ९ ॥ गार्हस्थ्यमोहमापन्नेसीदत्यस्मिन्नरेश्वर ॥ सम्बन्धिन्यस्य देहस्य विभ्रति भ्रातृकल्पनाम् ॥ १० ॥ ततो मया विनि
 श्रित्य दुःखाद्वैराग्यभावना ॥ भविष्यतीत्यस्य भवानित्युद्योगाय संश्रितः ॥ ११ ॥ तदस्य दुःखाद्वैराग्यं संबोधादवनीपते ॥
 समुद्रतं कृतं कार्यं भद्रं ते स्तुत्रजाम्यहम् ॥ १२ ॥ उष्ट्रामदालसागर्भे पीत्वा तस्यास्तथास्तनम् ॥ नान्यनारो सुतैर्यातं वर्त्मया त्वि
 ति पार्थिव ॥ १३ ॥ विचार्य तन्मया सर्वयुष्मत्संश्रयपूर्वकम् ॥ कृतं तच्चापि निष्पन्नं प्रयास्ये सिद्धये पुनः ॥ १४ ॥ उपेक्ष्यते सीद
 मानः स्वजनो बान्धवः सुहृत् ॥ यैर्नरेन्द्र नतान् मन्ये सेन्द्रिया विकलाहिते ॥ १५ ॥ सुहृदि स्वजने बन्धौ समर्थे योऽवसीदति ॥ ध
 र्मार्थकाममोक्षेभ्यो वाच्यास्ते तत्र न त्वसौ ॥ १६ ॥ एतच्च त्सङ्गमाद्भूपमया कार्यमहत्कृतम् ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि ज्ञा
 नभागभवसत्तम ॥ १७ ॥ काशिराज उवाच ॥ उपकारस्त्वया साधोरलकस्य कृतो महान् ॥ ममोपकाराय कथं न करोषि स्वमान
 सम् ॥ १८ ॥ फलदायी सतां सद्भिः संगमो नाफलो यतः ॥ तस्माच्च त्संश्रयाद्युक्तमया प्राप्ता समुन्नतिः ॥ १९ ॥ सुबाहुरुवाच ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाख्यं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ तत्र धर्मार्थकामास्ते सकलो हीयतेऽपरः ॥ २० ॥ तत्ते संक्षेपतो वक्ष्ये तदिहैकमनाः
 शृणु ॥ श्रुत्वा च सम्यगालोच्य यतेथाः श्रेयसे नृप ॥ २१ ॥ ममेति प्रत्ययो भूपनकार्योऽहमिति त्वया ॥ सम्यगालोच्य धर्मो
 हि धर्माभावे निराश्रयः ॥ २२ ॥ को वाहमिति संज्ञेयमित्यालोच्य त्वयात्मना ॥ बाह्यान्तर्गतमालोच्य मालोच्या पररात्रिषु ॥
 ॥ २३ ॥ अव्यक्तादिविशेषान्तमविकारमचेतनम् ॥ व्यक्ताव्यक्तं त्वया ज्ञेयं ज्ञाता कश्चाहमित्युत ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नेव विज्ञा
 ते विज्ञातमखिलं त्वया ॥ अनात्मन्यात्मविज्ञानमस्वेस्वमिति मूढता ॥ २५ ॥ सोऽहं सर्वगतो भूपलोकसंव्यवहारतः ॥
 मयेदमुच्यते सर्वं त्वया पृष्ठो ब्रजाम्यहम् ॥ २६ ॥ एवमुक्त्वा ययौ धीमान् सुबाहुः काशिभूमिपम् ॥ काशिराजोऽपि संपूज्य सो

ॐ स्वपुत्रं यो ॥ २७ ॥ अलर्कोऽपि सुतं ज्येष्ठमभिषिच्य नराधिपम् ॥ वनं जगाम सन्त्यक्त सर्वसङ्गः स्वसिद्धये ॥ २८ ॥
 ततः कालेन महतानिर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ प्राप्य योगार्द्धमतुलां परं निर्वाणमाप्तवान् ॥ २९ ॥ पश्यन् जगदिदं सर्वं स देवा सुर
 मानुषम् ॥ पार्श्वे गुणमयैर्बद्धं वध्यमानं च नित्यशः ॥ ३० ॥ पुत्रादिभ्रातृपुत्रादिस्वपारक्यादिभाविनैः ॥ आकृष्यमाणं
 करणैर्दुःखार्त्तभिन्नदर्शनम् ॥ ३१ ॥ अज्ञानपङ्कगर्भस्थमनुद्वारं महामतिः ॥ आत्मानं च समुत्तीर्णं गाथामेतामगायत ॥
 ॥ ३२ ॥ अहो कष्टं यदस्माभिः पूर्वं राज्यमनुष्ठितम् ॥ इति पश्चान्मया ज्ञातं योगान्नास्ति परं सुखम् ॥ ३३ ॥ पुत्र उवाच ॥
 तातैनं त्वं समातिष्ठ मुक्तये योगमुत्तमम् ॥ प्राप्स्यसे येन तद्ब्रह्म यत्र गत्वानशोचसि ॥ ३४ ॥ ततोऽहमपि यास्यामि किं यज्ञैः
 किं जपेन मे ॥ कृतकृत्यस्य करणं ब्रह्म भावाय कल्पते ॥ ३५ ॥ ततोऽनुज्ञामवाप्याहं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ प्रयतिष्ये तथा मु
 क्तौ यथा यास्यामि निर्वृतिम् ॥ ३६ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ एवमुक्त्वा स पितरं प्राप्यानुज्ञां ततश्च सः ॥ ब्रह्मन् जगाम मे
 धावी परित्यक्त परिग्रहः ॥ ३७ ॥ सोऽपि तस्य पिता तद्वत्क्रमेण सुमहामतिः ॥ वानप्रस्थं समास्थाय चतुर्थाश्रममभ्यगा
 त् ॥ ३८ ॥ तत्रात्मजं समासाद्य हित्वा बन्धं गुणादिकम् ॥ प्रापसिद्धिं परां प्राज्ञस्तत्कालोपात्तसन्मतिः ॥ ३९ ॥ एतत्ते कथि
 तं ब्रह्म नयत् पृष्ठाभवता वयम् ॥ सुविस्तरं यथा वच्मि मन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ४० ॥ यश्चैतच्छृणुयाद्विप्रपठेद्वासुसमाहितः ॥
 ॥ ४१ ॥ यदश्वमेधावभूतस्नातः प्राप्नोति वैफलम् ॥ सकलं तदवाप्नोति श्रुत्वैतन्मुनिसत्तम ॥ ४२ ॥ एतत्संसारभ्रमणप
 रित्राणमनुत्तमम् ॥ अलर्कात्रेयसंवादमशुभान्मुच्यते नरः ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे जडो
 पारुष्यानेकचत्वारिंशोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥

॥ जैमिनिरुवाच ॥ ॥ सम्यगेतन्ममाख्यातं भवद्विद्विजसत्तमाः ॥ प्रवृत्तंच निवृत्तंच द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ १ ॥ अहोपि
 तत्प्रसादेन भवतां ज्ञानमीदृशम् ॥ येनतिर्यक्कमप्येतत्प्राप्यमोहस्तिरस्कृतः ॥ २ ॥ धन्या भवन्तः संसिद्धये प्रागवस्था
 स्थितं यतः ॥ भवतां विषयोद्भूतैर्नमो हैश्वर्याल्यते मनः ॥ ३ ॥ दिष्ट्या भगवता तेन मार्कण्डेयेन धीमता ॥ भवन्तो वै समा
 ख्याताः सर्वसन्देहहृत्तमाः ॥ ४ ॥ संसारेऽस्मिन्मनुष्याणां भ्रमतामति सङ्कटे ॥ भवद्विधैः समंसङ्गो जायते नातपस्विना
 म् ॥ ५ ॥ यद्यहं सङ्गमासाद्य भवद्विज्ञानदृष्टिभिः ॥ न स्यांकृतार्थस्तन्नूनं न मेऽन्यत्र कृतार्थता ॥ ६ ॥ प्रवृत्ते च निवृत्ते च
 भवतां ज्ञानकर्मणि ॥ मतिमस्तमलां मन्ये यथानान्यस्य कस्यचित् ॥ ७ ॥ यदि त्वनुग्रहवती मयि बुद्धिर्द्विजोत्तमाः ॥ भवतां
 तत्समाख्यातुमर्हते दमशेषतः ॥ ८ ॥ कथमेतत्समुद्भूतं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ कथंच प्रलयं काले पुनर्यास्यतिसत्तमाः ॥
 ॥ ९ ॥ कथंच वंशादेवर्षिपितृभूतादिसम्भवाः ॥ मन्वन्तराणि च कथंच शानुचरितं च यत् ॥ १० ॥ यावत्यः सृष्टयश्चैव
 यावन्तः प्रलयास्तथा ॥ यथा कल्पविभागश्च याचमन्वन्तरस्थितिः ॥ ११ ॥ यथा च क्षितिसंस्थानं यत्प्रमाणं च वैभुवः ॥
 यथा स्थितिसमुद्राद्रिनिम्नगाः काननानि च ॥ १२ ॥ भूर्लोकदिश्वलोकानां गणः पातालसंश्रयः ॥ गतिस्तथार्कसोमा
 दिग्रहर्क्षज्योतिषामपि ॥ १३ ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वमेतदाभूतसंभवम् ॥ उपसंहृते च यच्छेषं जगत्स्यस्मिन् भविष्यति ॥
 ॥ १४ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ प्रश्नभारोऽयमनुलोयस्त्वयामुनिसत्तम ॥ पृष्ठस्तंते प्रवक्ष्यामस्तच्छृणुष्वेह जैमिने ॥ १५ ॥
 मार्कण्डेयेन कथितं पुरा क्रौष्टिके यथा ॥ द्विजपुत्राय शान्ताय व्रतस्नाताय धीमते ॥ १६ ॥ मार्कण्डेयं महात्मानमुपासीनं द्वि
 जोत्तमैः ॥ क्रौष्टिकिः परिप्रच्छय देतत् पृष्ठवान् प्रभो ॥ १७ ॥ तस्य चाकथयत् प्रीत्या यन्मुनिर्भृगुनन्दनः ॥ तत्ते प्रकथ

यिष्यामः शृणुत्वं द्विजसत्तम ॥ १८ ॥ प्रणिपत्य जगन्नाथं पद्मयोनिं पितामहम् ॥ जगद्योनिं स्थितं सृष्टौ स्थितौ विष्णुस्वरूपिणम् ॥ प्रलये चान्तकर्तारं रौद्रं रुद्रस्वरूपिणम् ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ उत्पन्नमात्रस्य पुरा ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ पुराणमेतद्वेदाश्च मुखेभ्योऽनुविनिःसृताः ॥ २० ॥ पुराणसंहिताश्च कुर्वन्हुलाः परमर्षयः ॥ वेदानां प्रविभागश्च कृतस्तैस्तु सहस्रशः ॥ २१ ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च महात्मनः ॥ तस्योपदेशेन विनानहिसिद्धं चतुष्टयम् ॥ २२ ॥ वेदान्सप्तर्षयस्तस्माज्जगद्गुह्यस्तस्य मानसाः ॥ पुराणं जगद्गुह्यं चाद्यामुनयस्तस्य मानसाः ॥ २३ ॥ भृगोः सकाशाद्व्यावृत्तेनोक्तं च द्विजन्मनाम् ॥ ऋषिभिश्चापि दक्षाय प्रोक्तमेतन्महात्मभिः ॥ २४ ॥ दक्षेण चापि कथितमिदमासीत्तदामम ॥ तत्तुभ्यं कथयाम्यद्य कलिकल्मषनाशनम् ॥ २५ ॥ सर्वमेतन्महाभाग श्रूयतां मे समाधिना ॥ यथा श्रुतं मया पूर्वं दक्षस्य गदतो मुने ॥ २६ ॥ प्रणिपत्य जगद्योनिं मज्जमव्ययमाश्रयम् ॥ चराचरस्य जगतो धातारं परमं पदम् ॥ २७ ॥ ब्रह्माणमादिपुरुषमुत्पत्तिस्थिति संयमे ॥ यत्कारणमनौपम्यं यत्र सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ २८ ॥ तस्मै हिरण्यगर्भाय लोकतन्त्राय धीमते ॥ प्रणम्य सम्यग्वक्ष्यामि भूतवर्गमनुत्तमम् ॥ २९ ॥ महदाद्यं विशेषान्तं सर्वैरूप्यं सलक्षणम् ॥ प्रमाणैः पञ्चभिर्गम्यं स्रोतोभिः षड्भिरन्वितम् ॥ ३० ॥ पुरुषाधिष्ठितं नित्यमनित्यमिव च स्थितम् ॥ तच्छ्रूयतां महाभाग परमेण समाधिना ॥ ३१ ॥ प्रधानं कारणं यत्तदव्यक्ताख्यं महर्षयः ॥ यदाहुः प्रकृतिं सूक्ष्मां नित्यां सदसदात्मिकाम् ॥ ३२ ॥ ध्रुवमक्षय्यमजरममेयं नान्यसंश्रयम् ॥ गन्धरूपरसैर्हीनं शब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ ३३ ॥ अनाद्यंतं जगद्योनिं त्रिगुणप्रभवाप्ययम् ॥ असाम्प्रतमविज्ञेयं ब्रह्माग्रे समवर्तत ॥ ३४ ॥ प्रलयस्यानुतेनेदं व्याप्तमासीदशेषतः ॥ गुणसाम्यात्ततस्तस्मात्क्षेत्रज्ञाधिष्ठितान्मुने ॥

॥ ३५ ॥ गुणभावात्सृज्यमानात्सर्गकालेततः पुनः ॥ प्रधानंतत्त्वमुद्भूतं महान्तं तत्समावृणोत् ॥ ३६ ॥ यथा बीजं त्वचा तद्व
दव्यक्तेनावृतो महान् ॥ सात्त्विको राजसश्चैव तामसश्च त्रिधो दितः ॥ ३७ ॥ ततस्तस्मादहङ्कारस्त्रिविधो वैव्यजायत ॥ वैकारि
कस्तैजसश्च भूतादिश्च स तामसः ॥ ३८ ॥ महता चावृतः सोऽपि यथाव्यक्तेन वै महान् ॥ भूतादिस्तु विकुर्वाणः शब्दतन्मात्रकं
न्ततः ॥ ३९ ॥ ससर्जशब्दतन्मात्रादाकाशं शब्दलक्षणम् ॥ आकाशं शब्दमात्रन्तु भूतादिश्चावृणोत्ततः ॥ ४० ॥ स्पर्शतन्मा
त्रमेवेह जायते नात्र संशयः ॥ बलवान् जायते वायुस्तस्य स्पर्शगुणो मतः ॥ ४१ ॥ वायुश्चापि विकुर्वाणो रूपमात्रं ससर्जह ॥
ज्योतिरुत्पद्यते वायोस्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ ४२ ॥ स्पर्शमात्रस्तु वैवायूरूपमात्रं समावृणोत् ॥ ज्योतिश्चापि विकुर्वाणं रसमात्रं
ससर्जह ॥ ४३ ॥ सम्भवन्ति ततोऽप्यसन् वैतारसात्मिकाः ॥ रसमात्रन्तु तात्प्रापो रूपमात्रं समावृणोत् ॥ ४४ ॥ आप
श्चापि विकुर्वत्योगन्धमात्रं ससर्जिरे ॥ संघातो जायते तस्मात्तस्य गन्धगुणो मतः ॥ ४५ ॥ तस्मिंस्तस्मिंस्तु तन्मात्रं तेन त
न्मात्रता स्मृता ॥ अविशेषवाचकत्वादविशेषास्ततश्च्यते ॥ ४६ ॥ न शान्तानां पिघोरास्तेन मूढाश्चाविशेषतः ॥ भूततन्मात्रस
र्गोऽयमहङ्कारात्तु तामसात् ॥ ४७ ॥ वैकारिकादहङ्कारात्सत्त्वोद्भक्तात्तु सात्त्विकात् ॥ वैकारिकः ससर्गस्तु युगपत्सम्प्रवर्तते ॥
॥ ४८ ॥ बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्चकर्मेन्द्रियाणि च ॥ तैजसानीन्द्रियाण्याहुर्देवा वैकारिकादश ॥ ४९ ॥ एकादशं मनस्तत्र देवा
वैकारिकाः स्मृताः ॥ श्रोत्रं त्वक् चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमो ॥ ५० ॥ शब्दादीनामवाप्त्यर्थं बुद्धियुक्तानि वक्ष्यते ॥ पादौ पा
युरुपस्थश्च हस्तौ वाक् पञ्चमी भवेत् ॥ ५१ ॥ गतिर्विसर्गोऽनन्दः शिल्पं वाक्यं च कर्म तत् ॥ आकाशं शब्दमात्रं तु स्पर्शमात्रं स
माविशत् ॥ ५२ ॥ द्विगुणो जायते वायुस्तस्य स्पर्शगुणो मतः ॥ रूपंतथैवाविशतः शब्दस्पर्शगुणानुभो ॥ ५३ ॥ त्रिगुण

स्तुततश्चाग्निः सशब्दस्पर्शरूपवान् ॥ शब्दः स्पर्शश्चरूपं चरसमात्रं समाविशत् ॥ ५४ ॥ तस्माच्चतुर्गुणात्यापो विज्ञेयास्तार
 सात्मिकाः ॥ शब्दः स्पर्शश्चरूपं चरसोगन्धं समाविशत् ॥ ५५ ॥ संहतागन्धमात्रेण आचृण्वंस्ते महोमिमाम् ॥ तस्मात्
 पंचगुणाभूमिः स्थूलाभूतेषु दृश्यते ॥ ५६ ॥ शान्ताघोराश्च मूढाश्च विशेषास्तेन ते स्मृताः ॥ परस्परानुप्रवेशाद्वारयन्ति पर
 स्परम् ॥ ५७ ॥ भूमेरन्तस्त्विमं सर्वलोकालोकं घनावृतम् ॥ विशेषाश्चेन्द्रियग्राह्या नियतत्वाच्च ते स्मृताः ॥ ५८ ॥ गुणं
 पूर्वस्य पूर्वस्य प्राप्नुवन्त्युत्तरोत्तरम् ॥ नानावीर्याः पृथग्भूताः सप्तैते संहतिं विना ॥ ५९ ॥ नाशक्रुन्नप्रजाः स्रष्टुमसमागम्य
 कृत्स्नशः ॥ समेत्यान्योन्यसंयोगमन्योन्याश्रयिणश्च ते ॥ ६० ॥ एकसंघातचिह्नाश्च संप्राप्यैक्यमशेषतः ॥ पुरुषाधि
 ष्ठितत्वाच्च अव्यक्तानुग्रहेण च ॥ ६१ ॥ महदाद्या विशेषान्तात्पण्डमुत्पादयन्ति ते ॥ जलबुद्बुदवत्तत्र क्रमाद्वैद्विमागतम् ॥
 ॥ ६२ ॥ भूतेभ्योऽण्डं महाबुद्धे बृहत्तदुदकेशयम् ॥ प्राकृतेऽण्डे विवृद्धः स नूक्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ६३ ॥ स वै शरीरो प्रथमः
 स वै पुरुष उच्यते ॥ आदिकर्ता च भूतानां ब्रह्माग्रे समवर्तत ॥ ६४ ॥ तेन सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं स चराचरम् ॥ मेरुस्तस्या
 नु संभूतो जरायुश्चापि पर्वताः ॥ ६५ ॥ समुद्रा गर्भसलिलं तस्याण्डस्य महात्मनः ॥ तस्मिन्नण्डे जगत्सर्वं स देवा सुरमानु
 षम् ॥ ६६ ॥ द्वीपाद्यद्रिसमुद्राश्च स ज्योतिर्लोकसंग्रहः ॥ जलानिलानलाकाशैस्ततो भूतादिना बहिः ॥ ६७ ॥ वृतमण्डं
 शगुणैरेकैकत्वेन तैः पुनः ॥ महता तत्त्वमाणेन सहैवानेन वेष्टितः ॥ ६८ ॥ महांस्तैः सहितः सर्वैरव्यक्तेन समावृतः ॥ एभि
 रावरणैरण्डं सप्तभिः प्राकृतैर्वृतम् ॥ ६९ ॥ अन्योन्यमावृत्य च ता अष्टौ प्रकृतयः स्थिताः ॥ एषा सा प्रकृतिर्नित्या तदन्तः पुरुष
 श्वसः ॥ ७० ॥ ब्रह्माख्यः कथितो यस्ते समासाच्छ्रूयतां पुनः ॥ यथामग्नौ जले कश्चिदुन्मज्जन्न जलसम्भवम् ॥ ७१ ॥ बल

मा०पु०
॥७८॥

यंक्षिपतिब्रह्मासतथाप्रकृतीर्विभुः ॥ अव्यक्तंक्षेत्रमुद्विष्टं ब्रह्माक्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ७२ ॥ एतत्समस्तंजानीयात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञलक्षण
म् ॥ इत्येषप्राकृतःसर्गःक्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तुसः ॥ अबुद्धिपूर्वःप्रथमःप्रादुर्भूतस्तडिद्यथा ॥ ७३ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुरा
णेब्रह्मोत्पत्तिर्नामद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वण्डसंभूतिर्यथावत्कथितामम ॥ ब्रह्माण्डेब्रह्मणोजन्मतथाचोक्तंमहात्मनः ॥ १ ॥ ए
तदिच्छाम्यहंश्रोतुंत्वत्तोभृगुकुलोद्भव ॥ यदानसृष्टिर्भूतानामस्ति किंनुनचास्तिवा ॥ कालेवैप्रलयस्यान्तेसर्वस्मिन्नुपसंह
ते ॥ २ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ यदातुप्रकृतौयातिलयंविश्वमिदंजगत् ॥ तदोच्यतेप्राकृतोऽयंविद्वद्भिःप्रतिसंचरः ॥ ३ ॥
स्वात्मन्यवस्थितेऽव्यक्तेविकारेप्रतिसंहते ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवसाधर्म्येणावतिष्ठतः ॥ ४ ॥ तदातमश्चसत्त्वंचसमत्वेनगु
णौस्थितौ ॥ अनुद्रिक्तावनूनौचओतप्रोतौपरस्परम् ॥ ५ ॥ तिलेषुवायथातैलंघृतंपयसिवास्थितम् ॥ तथातमसिसत्त्वेचर
जोऽप्यनुसृतंस्थितम् ॥ ६ ॥ उत्पत्तिर्ब्रह्मणोयावदायुर्वैद्विपरादिकम् ॥ तावद्दिनंपरेशस्यतत्समासंयमेनिशा ॥ ७ ॥ (अष्टौ
युगसहस्राणिअहोरात्रंप्रजापतेः ॥ अनेनैवतुमानेनशतंब्रह्मासजीवति ॥ पितामहशतेनैवविष्णोर्मानंविधीयते ॥ निमेषा
र्धेनशंभोस्तुसहस्राणिचतुर्दश ॥ विनश्यंतितथाविष्णोरसंख्याताःपितामहाः ॥) अहर्मुखेप्रबुद्धस्तुजगदादिरनादिमान् ॥
सर्वहेतुरचिन्त्यात्मापरःकोऽप्यपरक्रियः ॥ ८ ॥ प्रकृतिंपुरुषंचैवप्रविश्याशुजगत्पतिः ॥ क्षोभयामासयोगेनपरेणपरमे
श्वरः ॥ ९ ॥ यथामदोनवस्त्रीणांयथावामाधवानिलः ॥ अनुप्रविष्टःक्षोभायतथासौयोगमूर्तिमान् ॥ १० ॥ प्रधानेक्षोभ्य
मानेतुसदेवोब्रह्मसंज्ञितः ॥ समुत्पन्नोऽण्डकोपस्थोयथतिकथितमया ॥ ११ ॥ सएवक्षोभकःपूर्वसक्षोभ्यःप्रकृतेःपतिः ॥

॥७८॥

ससंकोचविकाशाभ्यां प्रधानत्वेऽपि संस्थितः ॥ १२ ॥ उत्पन्नः सजगद्यो निरगुणोऽपि रजोगुणम् ॥ भुञ्जन् प्रवर्तते सर्गे ब्रह्म
त्वं समुपाश्रितः ॥ १३ ॥ ब्रह्मत्वे सप्रजाः सृष्ट्वा ततः सत्त्वातिरेकवान् ॥ विष्णुत्वं मेत्यधर्मेण कुरुते परिपालनम् ॥ १४ ॥ ततस्त
मोगुणो द्रिक्तो रुद्रत्वे चाखिलं जगत् ॥ उपसंहृत्य वै शैते त्रैलोक्यं त्रिगुणोऽगुणः ॥ १५ ॥ यथा प्राग् व्यापकः क्षेत्री पालको लाव
कस्तथा ॥ तथा ससंज्ञा मायाति ब्रह्मविष्णुहरात्मिकां ॥ १६ ॥ ब्रह्मत्वे सृजते लोकान् रुद्रत्वे संहरत्यपि ॥ विष्णुत्वे चाप्युदा
सीनस्ति स्रोऽवस्थाः स्वयम्भुवः ॥ १७ ॥ रजो ब्रह्मा तमो रुद्रो विष्णुः सत्त्वं जगत्पतिः ॥ एत एव त्रयो देवा एत एव त्रयो गुणाः ॥
॥ १८ ॥ अन्योन्यमिथुना ल्येते अन्योन्याश्रयिणस्तथा ॥ क्षणं वियोगो न ल्येषां न त्यजन्ति परस्परम् ॥ १९ ॥ एवं ब्रह्मा जग
त्पूर्वो देवदेवश्चतुर्मुखः ॥ रजोगुणं समाश्रित्य स्रष्टृत्वे सव्यवस्थितः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भो देवादि रनादिरुपचारतः ॥ भूपद्म
कर्णिकासंस्थो ब्रह्माग्रे समजायत ॥ २१ ॥ तस्य वर्षशतं त्वेकं परमायुर्महात्मनः ॥ ब्राह्मणेणैव हि मानेन तस्य संख्यां निबोध
मे ॥ २२ ॥ निमेषैर्दशभिः काष्ठा तथा पञ्चभिर् रुच्यते ॥ कलास्त्रिंशच्चैकाष्ठामुहूर्तं त्रिंशदेवताः ॥ २३ ॥ अहोरात्रं मुहूर्तानां नृणां
त्रिंशत्तु वै स्मृतम् ॥ अहोरात्रैश्च त्रिंशद्भिः पक्षौ द्वौ मास उच्यते ॥ २४ ॥ तैः षड्भिरयनं वर्षं द्वेऽयने दक्षिणोत्तरे ॥ तद्देवानामहो
रात्रं दिनं तत्रोत्तरायणम् ॥ २५ ॥ दिव्यैर्वर्षसहस्रैस्तु कृतत्रेतादिसंज्ञितम् ॥ चतुर्युगं द्वादशभिस्तद्विभागं शृणुष्व मे ॥ २६ ॥
चत्वारितुसहस्राणि वर्षाणां कृतमुच्यते ॥ शतानि सन्ध्याचत्वारि सन्ध्यांशश्च तथा विधः ॥ २७ ॥ त्रेता त्रीणि सहस्राणि दि
व्याब्दानां शतत्रयम् ॥ तस्य सन्ध्यासमाख्यातामन्ध्यांशश्च तथा विधः ॥ २८ ॥ द्वापरं द्वे सहस्रे तु वर्षाणां द्विशते तथा ॥ तस्य स
न्ध्यासमाख्याता द्वेशताब्दे तदंशकः ॥ २९ ॥ कलिः सहस्रं दिव्यानामब्दानां द्विजसत्तम ॥ सन्ध्यासन्ध्यांशकश्चैव शतकौ

मा०पु०
॥७९॥

अ०
४४

समुदाहृतौ ॥ ३० ॥ एषाद्वादशसाहस्रीयुगाख्याकविभिः कृता ॥ एतत्सहस्रगुणितमहोब्राह्ममुदाहृतम् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मणो
दिवसे ब्रह्मन्मनवः स्युश्चतुर्दश ॥ भवन्ति भागशस्तेषां सहस्रं तद्विभज्यते ॥ ३२ ॥ देवाः सप्तर्षयः सेन्द्रामनुस्तत्सूनवो नृ
पाः ॥ मनुना सहसृज्यन्ते संहियन्ते च पूर्ववत् ॥ ३३ ॥ चतुर्युगानां संख्याता साधिका ह्येक सप्ततिः ॥ मन्वन्तरं तस्य सं
ख्यामानुषाब्दैर्निबोधमे ॥ ३४ ॥ त्रिंशत्कोट्यस्तु संपूर्णाः संख्याताः संख्यया द्विज ॥ सप्तषष्टिस्तथान्यानि नियुतानि च सं
ख्यया ॥ ३५ ॥ विंशतिश्च सहस्राणिकालोऽयं साधिकं विना ॥ एतन्मन्वन्तरं प्रोक्तं दिव्यैर्वर्षैर्निबोधमे ॥ ३६ ॥ अष्टौ वर्ष
सहस्राणि दिव्यया संख्यया युतम् ॥ द्विपञ्चाशत्तथान्यानि सहस्राण्यधिकानि तु ॥ ३७ ॥ चतुर्दशगुणोत्थेषु कालो ब्राह्मयमहः
स्मृतम् ॥ तस्यान्ते प्रलयः प्रोक्तो ब्राह्मो नैमित्तिको बुधैः ॥ ३८ ॥ भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकस्तन्निवासिनः ॥ तदा विना
शमायांति महर्लोकश्च तिष्ठति ॥ ३९ ॥ तद्वासिनोऽपि तापेन जनलोकं प्रयान्ति वै ॥ एकार्णवे च त्रैलोक्ये ब्रह्मा स्वपिति वै निशि
॥ ४० ॥ तत्प्रमाणैव सारा त्रिस्तदन्ते सृज्यते पुनः ॥ एवं तु ब्रह्मणो वर्षमेकं वर्षशततुंतत् ॥ ४१ ॥ शतंहितस्य वर्षाणां परमि
त्यभिधीयते ॥ पञ्चाशद्भिस्तथा वर्षैः परार्द्धमिति कीर्त्यते ॥ ४२ ॥ एकमस्य परार्द्धं तु व्यतीतं द्विजसत्तम ॥ यस्यान्तेऽभून्महा
कल्पः पाद्म इत्यमि विश्रुतः ॥ ४३ ॥ द्वितीयस्य परार्द्धस्य वर्त्तमानस्य वै द्विज ॥ वाराह इति कल्पोऽयं प्रथमः परिकल्पितः ॥ ४४ ॥
इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे ब्रह्मायुः प्रमाणकथनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४५ ॥ क्रौष्टुकिरुवाच ॥ यथा स
सर्जवै ब्रह्मा भगवानादिकृत् प्रजाः ॥ प्रजापतिः पतिर्देवस्तन्मे विस्तरतो वद ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ कथयाम्येष ते ब्रह्मन् स
सर्ज भगवान्यथा ॥ लोककृच्छाश्वतः कृत्स्नजगत्स्थायिरजगमम् ॥ २ ॥ पाद्मावसानसमये निशासुप्तोत्थितः प्रभुः ॥ स स्वोद्विक्त

॥७९॥

स्तदाब्रह्माशून्यलोकमवैक्षत ॥ ३ ॥ इमंचोदाहरन्त्यत्रश्लोकंनारायणंप्रति ॥ ब्रह्मस्वरूपिणदेवंजगतःप्रभवाप्ययम् ॥ ४ ॥
 आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः ॥ तासुशेतेसयस्माच्चतेननारायणःस्मृतः ॥ ५ ॥ विबुद्धःसलिलेतस्मिन्विज्ञायान्त
 र्गताम्महीम् ॥ अनुमानात्समुद्धारंकर्तुंकामस्तदाक्षितेः ॥ ६ ॥ अकरोत्सतनूरन्याःकल्पादिषुयथापुरा ॥ मत्स्यकूर्मादि
 कास्तद्वद्वाराहंवपुरास्थितः ॥ ७ ॥ वेदयज्ञमयंदिव्यंवेदयज्ञमयोविभुः ॥ रूपंकृत्वाविवेशापसुसर्वगःसर्वसम्भवः ॥ ८ ॥
 समुद्धृत्यचपातालान्मुमोचसलिलेभुवम् ॥ जनलोकस्थितैःसिद्धैश्चिन्त्यमानोजगत्पतिः ॥ ९ ॥ तस्योपरिजलौघस्यमहती
 नौरिवस्थिता ॥ विततत्वात्तुदेहस्यनमहीयातिसंलवम् ॥ १० ॥ ततःक्षितिसमीकृत्यपृथिव्यांसोऽसृजद्विरीन् ॥ प्राक्सर्गेद
 त्त्यमानेतुतदासंवर्तकाग्निना ॥ ११ ॥ तेनाग्निनाविशोर्णास्तेपर्वताभुविसर्वशः ॥ शैलाएकार्णवेमग्नावायुनापस्तुसंहताः ॥
 ॥ १२ ॥ निषक्तायत्रयत्रासंस्तत्रतत्राचलाभवन् ॥ भूविभागंततःकृत्वासप्तद्वीपोपशोभितम् ॥ १३ ॥ भूराद्यांश्चतुरोलो
 कान्पूर्ववत्समकल्पयत् ॥ सृष्टिंचिन्तयतस्तस्यकल्पादिषुयथापुरा ॥ १४ ॥ अबुद्धिपूर्वकस्तस्मात्प्रादुर्भूतस्तमोमयः ॥
 तमोमोहोमहामोहस्तामिस्त्रोत्थन्धसंज्ञितः ॥ १५ ॥ अविद्यापंचपूर्वेषाप्रादुर्भूतामहात्मनः ॥ पंचधावस्थितःसर्गोऽध्यायतो
 ऽप्रतिबोधवान् ॥ १६ ॥ बहिरन्तश्चाप्रकाशःसंवृतात्मानगात्मकः ॥ मुख्यानगायतश्चोक्तामुख्यसर्गस्ततस्त्वंयम् ॥ १७
 तंदृष्ट्वासाधकंसर्गममन्यदपरंपुनः ॥ तस्याभिध्यायतःसर्गतिर्यक्स्त्रोतोत्थवर्तत ॥ १८ ॥ यस्मात्तिर्यक्प्रवृत्तिःसातिर्य
 क्स्त्रोतस्ततःस्मृतः ॥ पश्वादयस्तेविख्यातास्तमःप्रायात्थवेदिनः ॥ १९ ॥ उत्पथग्राहिणश्चैवतेऽज्ञानेज्ञानमानिनः ॥
 अहंकृताअहंमानाअष्टाविंशद्विधात्मकाः ॥ २० ॥ अन्तःप्रकाशास्तेसर्वेआवृतास्तुपरस्परम् ॥ तमप्यसाधकंमत्वाध्यायतो

मा० पु०
॥८०॥

अ०
४४

ऽन्यस्ततोऽभवत् ॥ २१ ॥ ऊर्ध्वस्रोतस्तृतीयस्तुसात्त्विकोर्ध्वमवर्तत ॥ ते सुखप्रीतिबहुला बहिरन्तस्त्वनावृताः ॥ २२ ॥ प्रकाशा बहिरन्तश्च ऊर्ध्वस्रोतः समुद्रवाः ॥ तुष्टात्मनस्तृतीयस्तु देवसर्गो हि स स्मृतः ॥ २३ ॥ तस्मिन्सर्गेऽभवत्प्रीतिर्निष्पन्ने ब्रह्मणस्तदा ॥ ततोऽन्यंसतदा दध्यौ साधकं सर्गमुत्तमम् ॥ २४ ॥ तथाभिध्याय तस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्ततः ॥ प्रादुर्बभौ तदा व्यक्ता दर्वा क्स्रोतस्तुसाधकः ॥ २५ ॥ यस्मादर्वाग्व्यवर्तन्त ततोऽर्वाक्स्रोतस्तुते ॥ ते च प्रकाशबहुलास्तमोद्विक्ता रजोऽधिकाः ॥ २६ ॥ तस्मात्ते दुःखबहुला भूयो भूयश्चकारिणः ॥ प्रकाशा बहिरन्तश्च मनुष्याः साधकाश्च ते ॥ २७ ॥ पंचमोऽनुग्रहः सर्गः स चतुर्धा व्यवस्थितः ॥ विपर्ययेण सिद्ध्या च शान्त्या तुष्ट्या च तथैव च ॥ २८ ॥ निवृत्तं वर्तमानं च तेऽर्थं जानन्ति वै पुनः ॥ भूतादिकानां भूतानां षष्ठः सर्गः स उच्यते ॥ २९ ॥ ते परिग्रहिणः सर्वे संविभागरतास्तथा ॥ चोदनाश्चाप्यशीलाश्च ज्ञेया भूतादिकाश्च ते ॥ ३० ॥ प्रथमो महतः सर्गो विज्ञेयो ब्रह्मणस्तु सः ॥ तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते ॥ ३१ ॥ वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्गश्चैन्द्रियकः स्मृतः ॥ इत्येष प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः ॥ ३२ ॥ मुख्यः सर्गश्चतुर्थस्तु मुख्या वैस्थावराः स्मृताः ॥ तिर्यक्स्रोतस्तु यः प्रोक्तस्तिर्यग्योन्यः स पंचमः ॥ ३३ ॥ ततोऽर्ध्वस्रोतसां षष्ठो देवसर्गस्तु स स्मृतः ॥ ततोऽर्वाक्स्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः ॥ ३४ ॥ अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सात्त्विकस्तामसश्च सः ॥ पंचैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः ॥ ३५ ॥ प्राकृतौ वैकृतश्चैव कौमारो नवमः स्मृतः ॥ इत्येते वैसमाख्यातानवसर्गाः प्रजापतेः ॥ ३६ ॥ प्राकृता वैकृताश्चैव जगतो मूलहेतवः ॥ सृजतो जगदीशस्य किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे प्राकृतवैकृतसर्गवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥

॥८०॥

॥ कौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ समासात्कथितासृष्टिःसम्यग्भगवतामम ॥ देवादीनांभवंब्रह्मन्विस्तरात्तुब्रवीहिमे ॥ १ ॥ मार्क
 ण्डेयउवाच ॥ ॥ कुशलाकुशलैर्ब्रह्मन्भावितापूर्वकर्मभिः ॥ ख्यात्यातयाद्यनिर्मुक्ताःप्रलयेत्युपसंहताः ॥ २ ॥ देवाद्या
 स्थावरान्ताश्चप्रजाब्रह्मंश्चतुर्विधाः ॥ ब्रह्मणःकुर्वतःसृष्टिंजज्ञिरेमानसास्तदा ॥ ३ ॥ ततोदेवासुरपितृन्मानुषांश्चचतुष्टयम् ॥
 सिसृक्षुरम्भस्येतानिस्वमात्मानमयूयुजत् ॥ ४ ॥ युक्तात्मनस्तमोमात्राउद्रिक्ताभूतप्रजापतेः ॥ सिसृक्षोर्जघनात्पूर्वमसु
 राजज्ञिरेततः ॥ ५ ॥ उत्ससर्जततस्तांतुतमोमात्रात्मिकांतनुम् ॥ सापविद्धातनुस्तेनसद्योरात्रिरजायत ॥ ६ ॥ अन्यांतनु
 मुपादायसिसृक्षुःप्रीतिमापसः ॥ सत्त्वोद्रेकास्ततोदेवामुखतस्तस्यजज्ञिरे ॥ ७ ॥ उत्ससर्जचभूतेशस्तनुंतामप्यसौविभुः
 ॥ साचापविद्धादिवसंसत्त्वप्रायमजायत ॥ ८ ॥ सत्त्वमात्रात्मिकामेवततोऽन्यांजगृहेतनुम् ॥ पितृवन्मन्यमानस्यपितरस्त
 स्यजज्ञिरे ॥ ९ ॥ सृष्ट्वापितृनुत्ससर्जतनुंतामपिसप्रभुः ॥ साचोत्सृष्टाभवत्सन्ध्यादिननक्तान्तरस्थिता ॥ १० ॥ रजोमात्रा
 त्मिकामन्यांतनुंभेजेऽथसप्रभुः ॥ ततोमनुष्याःसम्भूतारजोमात्रसमुद्भवाः ॥ ११ ॥ सृष्ट्वामनुष्यान्सविभुरुत्ससर्जतनुंततः ॥
 ज्योत्स्नासमभवत्साचनक्तान्तेऽहर्मुखेचया ॥ १२ ॥ इत्येतास्तनवस्तस्यदेवदेवस्यधीमतः ॥ ख्यातारात्र्यहनीचैवसन्ध्या
 ज्योत्स्नाचवैद्विज ॥ १३ ॥ ज्योत्स्नासन्ध्यातथैवाहःसत्त्वमात्रात्मकंत्रयम् ॥ तमोमात्रात्मिकारात्रिःसावैतस्मात्तमोधिका ॥
 ॥ १४ ॥ तस्माद्देवादिवारात्रावसुरास्तुबलान्विताः ॥ ज्योत्स्नागमेचमनुजास्सन्ध्यायांपितरस्तथा ॥ १५ ॥ भवन्तिबलिनोऽधृ
 ष्याविपक्षाणांसंशयः ॥ तद्विपर्ययमासाद्यप्रयान्तिचविपर्ययम् ॥ १६ ॥ ज्योत्स्नारात्र्यहनीसन्ध्याचत्वार्येतानिवैप्र
 भोः ॥ ब्रह्मणस्तुशरीराणित्रिगुणोपश्रितानितु ॥ १७ ॥ चत्वार्येतान्यथोत्पाद्यतनुमन्यांप्रजापतिः ॥ रजस्तमोमयीरात्रौ

मा० पु०
॥८१॥

जगृहेक्षुत्तृडन्वितः ॥ १८ ॥ तदन्धकारेक्षुत्क्षामानसृजद्भगवानजः ॥ विरूपान्श्मश्रुलान्तुमारब्धास्तेचतांतनुम् ॥ १९ ॥
रक्षामइतितेभ्योऽन्येयऊचुस्तेतुराक्षसाः ॥ खादामइतियेचोचुस्तेयक्षायक्षणात्द्विज ॥ २० ॥ तान्दृष्ट्वात्यप्रियेणास्यकेशाः
शीर्यन्तवेधसः ॥ समारोहणहीनाश्चशिरसोब्रह्मणस्तुते ॥ २१ ॥ सर्पणात्तेऽभवन्सर्पाहीनत्वादहयःस्मृताः ॥ सर्पान्दृष्ट्वा
ततःक्रोधात्क्रोधात्मानोविनिर्ममे ॥ २२ ॥ वर्णेनकपिलेनोग्रास्तेभूताःपिशिताशनाः ॥ ध्यायतोगांततस्तस्यगन्धर्वाज्जि
रेसुताः ॥ २३ ॥ जज्ञिरेपिबतोवाचंगन्धर्वास्तेनतेस्मृताः ॥ अष्टास्वेतासुसृष्टासुदेवयोनिषुसप्रभुः ॥ २४ ॥ ततःस्वदेहतो
ऽन्यानिवयांसिपशवोऽसृजत् ॥ मुखतोऽजाःससर्जाथवक्षसश्चावयोऽसृजत् ॥ २५ ॥ गाश्चैवोदरतोब्रह्मापार्श्वाभ्यांचवि
निर्ममे ॥ पद्भ्यांचाश्वान्समातङ्गान्नासभान्शशकान्मृगान् ॥ २६ ॥ उष्ट्रानश्वतरांश्चैवनानारूपाश्चजातयः ॥ ओषधयः
फलमूलिन्योरोमभ्यस्तस्यजज्ञिरे ॥ २७ ॥ एवंपश्वोषधीःसृष्ट्वात्ययजच्चाध्वरेविभुः ॥ तस्मादादौतुकल्पस्यत्रेतायुगमुखे
तदा ॥ २८ ॥ गोरजःपुरुषोमेषोअश्वाश्चतरगर्दभाः ॥ एतान्ग्राभ्यान्पशूनाहुरारण्यांश्चनिबोधमे ॥ २९ ॥ श्वापदंद्विखु
रंहस्तीवानराःपक्षिपंचमाः ॥ औदकाःपशवःषष्ठाःसप्तमास्तुसरीसृपाः ॥ ३० ॥ गायत्रीश्चतृचैवत्रिवृत्सामरथन्तरम् ॥
अग्निष्टोमंचयज्ञानांनिर्ममेप्रथमान्मुखात् ॥ ३१ ॥ यजूंषित्रैष्टुभंछन्दःस्तोमंपंचदशंतथा ॥ बृहत्सामतथोक्तंचदक्षिणाद
सृजन्मुखात् ॥ ३२ ॥ सामानिजगतीच्छन्दःस्तोमंपंचदशंतथा ॥ वैरूपमतिरात्रंचनिर्ममेपश्चिमान्मुखात् ॥ ३३ ॥ एक
विंशमथर्वाणमाप्तोर्यामाणमेवच ॥ अनुष्टुभंसवैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् ॥ ३४ ॥ विद्यतोऽशानिमेघाश्चरोहितेन्द्रधनंषिच ॥
वयांसिचससर्जादौकल्पस्यभगवान्विभुः ॥ ३५ ॥ उच्चावचानिभूतानिगात्रेभ्यस्तस्यजज्ञिरे ॥ सृष्ट्वाचतुष्टयंपूर्वदेवासुर

अ०
४५

॥८१॥

पितृन्प्रजाः ॥ ३६ ॥ ततोऽसृजत्सभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ यक्षान्पिशाचान्गन्धर्वान्स्तथैवाप्सरसांगणान् ॥ ३७ ॥
 नरकिन्नररक्षांसिवयःपशुमृगोरगान् ॥ अव्ययंचव्ययंचैवयदिदंस्थाणुजङ्गमम् ॥ ३८ ॥ तेषांयेयानिकर्माणिप्राक्सृष्टेःप्र
 तिपेदिरे ॥ तान्येवप्रतिपद्यन्तेसृज्यमानाःपुनःपुनः ॥ ३९ ॥ हिंस्त्राहिंस्त्रेमृदुकूरेधर्माधर्मावृतानृते ॥ तद्भाविताःप्रपद्यन्तेत
 स्मात्तत्तस्यरोचते ॥ ४० ॥ इन्द्रियार्थेषुभूतेषुशरीरेषुचसप्रभुः ॥ नानात्वंविनियोगंचधातैवव्यवधातूस्वयम् ॥ ४१ ॥ नाम
 रूपंचभूतानांकृत्यानांचप्रपंचनम् ॥ वेदशब्देभ्यएवादौदेवादीनांचकारसः ॥ ४२ ॥ ऋषीणांनामधेयानियाश्चदेवेषुसृष्टयः ॥
 शर्वर्यन्तेप्रसूतानामन्येषांचददातिसः ॥ ४३ ॥ यथार्तावृतुलिङ्गानिनानारूपाणिपर्यये ॥ दृश्यन्तेतानितान्येवतथाभावायु
 गादिषु ॥ ४४ ॥ एवंविधाःसृष्टयस्तुब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ शर्वर्यन्तेप्रबुद्धस्यकल्पेकल्पेभवन्तिवै ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्री
 मार्कण्डेयपुराणेसृष्टिप्रकरणेपञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥

॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ अर्वाक्स्त्रोतस्तुकथितोभवतायस्तुमानुषः ॥ ब्रह्मन्विस्तरतोब्रूहिब्रह्मासमसृजद्यथा ॥ १ ॥ य
 थाचवर्णान्सृजद्यद्गुणांश्चमहामते ॥ यच्चयेषांस्मृतंकर्मविप्रादीनांवदस्वतत् ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ब्रह्मणःसृ
 जतःपूर्वसत्याभिध्यायिनस्तथा ॥ मिथुनानांसहस्रंतुमुखात्सोऽथासृजन्मुने ॥ ३ ॥ जातास्तेत्युपपद्यन्तेसत्त्वोद्रिक्ताःस्व
 तेजसः ॥ सहस्रमन्यद्वक्षस्तोमिथुनानांससर्जह ॥ ४ ॥ तेसर्वेरजसोद्रिक्ताःशुष्मिणश्चाप्यमर्षिणः ॥ ससर्जान्यत्सहस्रंतु
 द्वंद्वानामूरुतःपुनः ॥ ५ ॥ रजस्तमोभ्यामुद्रिक्ताईहाशीलास्तुतेस्मृताः ॥ पद्भ्यांसहस्रमन्यच्चमिथुनानांससर्जह ॥ ६ ॥
 उद्रिक्तास्तमसासर्वेनिःश्रीकाल्यल्पचेतसः ॥ ततःसंहर्षमाणास्तेद्वन्द्वोत्पन्नास्तुप्राणिनः ॥ ७ ॥ अन्योन्यंहच्छयाविष्टामैथु

मा० पु०
॥८२॥

नायोपचक्रमुः ॥ ततश्चभृतिकल्पेऽस्मिन्मिथुनानांहिसम्भवः ॥ ८ ॥ मासिमास्यातर्वयंतुनतदासोत्तुयोषिताम् ॥ तस्मा
त्तदानसुषुबुःसेवितैरपिमैथुनैः ॥ ९ ॥ आयुषोन्तेप्रसूयन्तेमिथुनान्येवताः सकृत् ॥ (कुलिकंकुलिकाचैवउत्पद्यन्तेमुमूर्षतां) ॥ त
तःप्रभृतिकल्पेऽस्मिन्मिथुनानांहिसम्भवः ॥ १० ॥ ध्यानेनमनसातासांप्रजानांजायतेसकृत् ॥ शब्दादिर्विषयःशुद्धःप्रत्ये
कंपंचलक्षणः ॥ ११ ॥ इत्येषामानुषीसृष्टिर्यापूर्ववैप्रजापतेः ॥ तस्यान्ववायसम्भूतायैरिदंपूरितंजगत् ॥ १२ ॥ सरित्सरःस
मुद्रांश्चसेवन्तेपर्वतानपि ॥ तास्तदात्यल्पशीतोष्णायुगेतस्मिंश्चरन्तिवै ॥ १३ ॥ तृप्तिस्वाभाविर्कीप्राप्ताविषयेषुमहामते ॥
नतासांप्रतिघातोऽस्तिनद्वेषोनापिमत्सरः ॥ १४ ॥ पर्वतोदधिसेविन्योत्थनिकेतास्तुसर्वशः ॥ तावैनिष्कामचारिण्योनित्यं
मुदितमानसाः ॥ १५ ॥ पिशाचोरगरक्षांसितथामत्सरिणोजनाः ॥ पशवःपक्षिणश्चैव नक्रामत्स्याःसरीसृपाः ॥ १६ ॥ अ
वारकाद्यण्डजावातेत्यधर्मप्रसूतयः ॥ नमूलफलपुष्पाणिनार्तवावत्सराणिच ॥ १७ ॥ सर्वकालसुखःकालोनात्यर्थधर्मशीत
ता ॥ कालेनगच्छतातेषांपित्रासिद्धिरजायत ॥ १८ ॥ ततश्चतेषांपूर्वाह्मेमध्याह्नेचवितृप्तता ॥ पुनस्तथेच्छतांतृप्तिरनायासेन
साभवत् ॥ १९ ॥ इच्छतांचतथायासोमनसःसमजायत ॥ अपांसौक्ष्म्यंततस्तासांसिद्धिर्नाम्नारसोल्लसा ॥ २० ॥ समजा
यतचैवान्यासर्वकामप्रदायिनी ॥ असंस्कार्यैःशरीरैश्चप्रजास्ताःस्थिरयौवनाः ॥ २१ ॥ तासांविनातुसंकल्पंजायन्तेमिथु
नाःप्रजाः ॥ समंजन्मचरूपंचम्रियन्तेचैवताःसमम् ॥ २२ ॥ अनिच्छाद्वेषसंयुक्तावर्तन्तेतुपरस्परम् ॥ तुल्यरूपायुषःसर्वा
अथमोत्तमतांविना ॥ २३ ॥ चत्वारितुसहस्राणिवर्षाणामानुषाणितु ॥ आयुःप्रमाणंजीवन्तिनचक्षेशाद्विपत्तयः ॥ २४ ॥
क्वचित्क्वचित्पुनःसाभूत्क्षितिर्भाग्येनसर्वशः ॥ कालेनगच्छतानाशमुपयान्तियथाप्रजाः ॥ २५ ॥ तथाताःक्रमशोनाशं

अ०
४६

॥८२॥

गमुः सर्वत्रसिद्धयः ॥ तासु सर्वासु नष्टासु नभसः प्रच्युतारसाः ॥ २६ ॥ पयसः कल्पवृक्षास्ते संभूता गृहसंस्थिताः ॥ सर्वे प्र
 त्युपभोगाश्च तासां तिभ्यः प्रजायता ॥ २७ ॥ वर्तयन्ति स्म तेभ्यस्तास्त्रेतायुगमुखे तदा ॥ ततः कालेन वैरागस्तासामाकस्मिकोऽभ
 वत् ॥ २८ ॥ मासिमास्यार्तवोत्पत्त्या गर्भोत्पत्तिः पुनः पुनः ॥ रागोत्पत्त्या ततस्तासां वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः ॥ प्रणेशुरपरे
 चासंश्रुतुः शाखामहीरुहाः ॥ वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ॥ ३० ॥ तेष्वेव जायते तेषां गन्धवर्णरसान्वितम् ॥ अ
 माक्षिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥ ३१ ॥ तेन तावर्तयन्ति स्म मुखे त्रेतायुगस्य वै ॥ ततः कालान्तरेणैव पुनर्लोभान्वितास्तु
 ताः ॥ ३२ ॥ वृक्षास्ताः पर्यगृह्णन्तममत्वा विष्टचेतसः ॥ नेशुस्तेनापचारेण तेऽहितासां महीरुहाः ॥ ३३ ॥ (मूलेषु चापरं वासं
 चक्रुः शालामहीरुहां ॥) ततो द्वन्द्वान्यजायन्त शीतोष्णक्षुन्मुखानिवै ॥ तास्तद्वन्द्वोपघातार्थं चक्रुः पूर्वं पुराणितु ॥ ३४ ॥ मरु
 धन्वसु दुर्गेषु पर्वतेषु दरीषु च ॥ संश्रयन्ति च दुर्गाणि वार्क्षे पार्वतमौदकम् ॥ ३५ ॥ कृत्रिमं च तथा दुर्गमित्वा मित्वात्मनोऽंगुलैः ॥
 मानार्थानि प्रमाणानि तास्तु पूर्वं प्रचक्रिरे ॥ ३६ ॥ परमाणुः परं सूक्ष्मं त्रसरेणुर्महीरजः ॥ वालाग्रं चैव लिक्षां च यूकां चाथ यवो
 दरम् ॥ ३७ ॥ क्रमादष्टगुणान्याहु र्यवानष्टौ तथांगुलम् ॥ षडंगुलं पदं तच्च वितस्ति द्विगुणं स्मृतम् ॥ ३८ ॥ द्वे वितस्ती तथाह
 स्तो ब्राह्मयतीर्थादिवेष्टितः ॥ चतुर्हस्तं धनुर्दण्डो नाडिकायुगमेव च ॥ ३९ ॥ क्रोशोधनुः सहस्रे द्वौ गव्यूतिस्तच्चतुर्गुणम् ॥ प्रो
 क्तं च योजनं प्राज्ञैः संख्या नार्थमिदं परम् ॥ ४० ॥ चतुर्णामथ दुर्गाणां स्वसमुत्थानि त्रीणितु ॥ चतुर्थं कृत्रिमं दुर्गतच्च कुर्यन्तस्तु वै
 ॥ ४१ ॥ पुरं च खेटकं चैव तद्वद्दोणीमुखं द्विज ॥ शाखानगरकं चापितथा खर्वटकं द्रुमी ॥ ४२ ॥ ग्रामसंघोषविन्यासं तेषु चावस
 थान् पृथक् ॥ सोत्सेधवप्रकारं च सर्वतः परिखावृतम् ॥ ४३ ॥ योजनाद्वा द्विविष्कम्भमष्टभागाय तं पुरम् ॥ प्रागुदक्प्रवणं श

मा०पु०
॥८३॥

स्तंशुद्धवंशबहिर्गमम् ॥ ४४ ॥ तदर्द्धेनतथाखेटंतत्पादेनचखर्वटम् ॥ न्यूनद्रोणोमुखंतस्मादष्टभागेनचोच्यते ॥ ४५ ॥
प्राकारपरिखाहीनंपुरंखर्वटमुच्यते ॥ शाखानगरकंचान्यन्मन्त्रिसामन्तभुक्तिमत् ॥ ४६ ॥ तथाशूद्रजनप्रायाःस्वसमृद्धकृषी
वलाः ॥ क्षेत्रोपभोग्यभूमध्येवसतिग्रामसंज्ञिता ॥ ४७ ॥ अन्यस्मान्नगरादेर्याकार्यमुद्दिश्यमानवैः ॥ क्रियतेवसतिःसा
वैविज्ञेयावसतिर्नरैः ॥ ४८ ॥ दुष्टप्रायोविनाक्षेत्रैःपरभूमिचरोबली ॥ ग्रामएवद्रमीसंज्ञोराजवल्लभसंश्रयः ॥ ४९ ॥ शक
टारूढभाण्डैश्चगोपालैर्विपणंविना ॥ गोसमूहैस्तथाघोषेयत्रेच्छाभूमिकेतनः ॥ ५० ॥ तएवंनगरादींस्तुकृत्वावासार्थमात्म
नः ॥ निकेतनानिद्वंद्वानांचक्रुश्चोपशमायवै ॥ ५१ ॥ गृहाकारायथापूर्वतेषामासन्महीरुहाः ॥ तथासंस्मृत्यतत्सर्वंचक्रुर्वै
श्मानिताःप्रजाः ॥ ५२ ॥ वृक्षस्यैवङ्गताःशाखास्तथैवंचापरागताः ॥ नताश्चैवोन्नताश्चैवतद्वच्छाखाःप्रचक्रिरे ॥ ५३ ॥ याः
शाखाःकल्पवृक्षाणांपूर्वमासन्द्विजोत्तम ॥ ताएवशाखागेहानांशालात्वन्तेनतासुतत् ॥ ५४ ॥ कृत्वाद्वंद्वोपघातंतेवार्तोपायम
चितयन् ॥ नष्टेषुमधुनासार्द्धकल्पवृक्षेष्वशेषतः ॥ ५५ ॥ विषादव्याकुलास्तावैप्रजास्तृष्णाक्षुधार्दिताः ॥ ततःप्रादुर्बभौ
तासांसिद्धिंक्षेतामुखेतदा ॥ ५६ ॥ वार्तास्वसाधिताल्यन्यावृष्टिस्तासांनिकामतः ॥ तासांवृष्ट्युदकानीहयानिनिम्नगता
निवै ॥ ५७ ॥ वृष्ट्यावरुद्धैरभवन्स्रोतःखातानिनिम्नगाः ॥ येषुरस्तादपांस्तोकाआपन्नाःपृथिवीतले ॥ ५८ ॥ ततोभूमेश्च
संयोगादोषध्यस्तास्तदाभवन् ॥ अफालकृष्ठाश्चानुप्ताग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ ५९ ॥ ऋतुपुष्पफलाश्चैववृक्षागुल्माश्चज
ज्ञिरे ॥ प्रादुर्भावंस्तुत्रेतायामाद्योऽयमौषधस्यतु ॥ ६० ॥ तेनौषधेनवर्तन्तेप्रजास्त्रेतायुगेमुने ॥ रागलोभौसमासाद्यप्रजा
श्चाकस्मिकौतदा ॥ ६१ ॥ ततस्ताःपर्यगृह्णन्तनदीक्षेत्राणिपर्वतान् ॥ वृक्षगुल्मौषधीश्चैवमोत्सयाच्चयथाबलम् ॥ ६२ ॥ ते

अ०
४६

॥८३॥

नदोषेणतानेशुरोषध्योमिषतां द्विज ॥ अग्रसद्भूर्युगपत्तास्तदोषध्योमहामते ॥ ६३ ॥ पुनस्तासुप्रणष्टासुविभ्रान्तास्ताः पु-
नः प्रजाः ॥ ब्रह्माणंशरणंजग्मुः क्षुधार्ताः परमेष्विनम् ॥ ६४ ॥ सचापितत्त्वतोज्ञात्वातदाग्रस्तां वसुन्धराम् ॥ वत्संकृत्वा सु-
मेरुंतुदुदोहभगवान् विभुः ॥ ६५ ॥ दुग्धेयंगौस्तदातेन सस्यानि पृथिवीतले ॥ जज्ञिरेतानि बीजानि ग्राम्यारण्यास्तुताः पुनः
॥ ६६ ॥ ओषध्यः फलपाकान्ता गणाः सप्तदश स्मृताः ॥ ब्रीहयश्चयवाश्चैव गोधूमा अणवस्तिलाः ॥ ६७ ॥ प्रियङ्गवः कोविदाराः
कोरदूषाः सर्तीनकाः ॥ माषामुद्गामसूराश्च निष्पावाः सकुलत्थकाः ॥ ६८ ॥ आढक्यश्चणकाश्चैव शणाः सप्तदश स्मृताः ॥
इत्येता ओषधीनां तु ग्राम्याणां जातयः पुरा ॥ ६९ ॥ ओषध्यो यज्ञियाश्चैव ग्राम्यारण्याश्च तुर्दश ॥ ब्रीहयश्चयवाश्चैव गोधूमा
अणवस्तिलाः ॥ ७० ॥ प्रियंगुषष्ठा वैत्येते सप्तमास्तु कुलत्थकाः ॥ श्यामाकास्त्वथनी वारायत्तिलाः सगवेधुकाः ॥ ७१ ॥ कु-
रुविन्दामर्कटकास्तथावेणुयवाश्च ये ॥ ग्राम्यारण्याः स्मृता इत्येता ओषध्यश्च चतुर्दश ॥ ७२ ॥ यदा प्रसृष्टा ओषध्यो न प्ररोहन्ति
ताः पुनः ॥ ततः सतासां वृद्धयर्थं वार्त्तोपायं चकार ह ॥ ७३ ॥ ब्रह्मा स्वयम्भूर्भगवानहस्तसिद्धिचर्मजाम् ॥ ततः प्रभृत्यथोष-
ध्यः कृष्टपच्यास्तु जज्ञिरे ॥ ७४ ॥ संसिद्धायां तु वार्त्तार्यां ततस्तासां स्वयं प्रभुः ॥ मर्यादां स्थापयामास यथान्यायं यथा गुणम् ॥
॥ ७५ ॥ वर्णानामाश्रमाणां च धर्मान् धर्मभृतां वर ॥ लोकानां सर्ववर्णानां सम्यक् धर्मार्थपालिनाम् ॥ ७६ ॥ प्राजापत्यं ब्राह्म-
णानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम् ॥ स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां संग्रामेष्वपलायिनाम् ॥ ७७ ॥ वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधर्ममनुवर्त-
ताम् ॥ गांधर्वं शूद्रजातीनां परिचर्यानुवर्तिनाम् ॥ ७८ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणामृषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ स्मृतं तेषां तु यत्स्थानं
तदेव गुरुवासिनाम् ॥ ७९ ॥ सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं स्मृतं तद्वैवनौकसाम् ॥ प्राजापत्यं गृहस्थानां न्यासिनां ब्रह्मणः क्षयम् ॥

मा० पु०
॥८४॥

योगिनाममृतं स्थानमिति वै स्थानकल्पना ॥ ८० ॥ ॥ इति श्री मार्कण्डेयपुराणे सृष्टिप्रकरणे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततोऽभिध्यायतस्तस्य जज्ञिरे मानसीः प्रजाः ॥ तच्छरीरसमुत्पन्नैः कार्यैस्तैः कारणैः सह ॥ १ ॥
क्षेत्रज्ञाः समवर्तन्त गात्रेभ्यस्तस्य धीमतः ॥ ते सर्वे समवर्तन्त ये मया प्रागुदाहृताः ॥ २ ॥ देवाद्याः स्थावरान्ताश्च त्रैगुण्यविषयाः
स्मृताः ॥ एवं भूतानि सृष्टानि स्थावराणि चराणि च ॥ ३ ॥ यदास्यताः प्रजाः सर्वानव्यवर्द्धत धीमतः ॥ अथान्यान्मानसान् पु
त्रान्सदृशानात्मनोऽसृजत् ॥ ४ ॥ भृगुं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुमङ्गिरसं तथा ॥ मरीचिं दक्षमत्रिं च वसिष्ठं चैव मानसम् ॥ ५ ॥
नवब्रह्मण इत्येते पुराणे निश्चयद्विताः ॥ ततोऽसृजत् पुनर्ब्रह्मारुद्रं क्रोधात्मसम्भवम् ॥ ६ ॥ सङ्कल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्व
जम् ॥ सनन्दनादयो ये च पूर्वसृष्टाः स्वयं भुवा ॥ ७ ॥ न तेलोकेषु सज्जन्तो निरपेक्षाः समाहिताः ॥ सर्वे तेऽनागतज्ञानावीत
रागा विमत्सराः ॥ ८ ॥ तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकसृष्टौ महात्मनः ॥ ब्रह्मणोऽभून्महाक्रोधस्तत्रोत्पन्नोऽर्कसन्निभः ॥ ९ ॥ अर्द्ध
नारी नखपुः पुरुषोऽतिशरीरवान् ॥ विभजात्मानमित्युक्त्वा स तदान्तर्दधे ततः ॥ १० ॥ स चोक्तो वै पृथक् स्त्रीत्वं पुरुषत्वं तथा
करोत् ॥ बिभेद पुरुषत्वं च दशधा चैकधा तु सः ॥ ११ ॥ सौम्यासोम्यैस्तथा शान्तैः पुस्त्वं स्त्रीत्वं च स प्रभुः ॥ बिभेद बहुधा देवः
पुरुषैरमितैः सितैः ॥ १२ ॥ ततो ब्रह्मात्मसम्भूतं पूर्वं स्वायम्भुवं प्रभुः ॥ आत्मनः सदृशं कृत्वा प्रजापालये मनुर्द्विज ॥ १३ ॥ शत
रूपां च तानारीं तपोनिर्धूतकल्मषां ॥ स्वायम्भुवो मनुर्देवः पत्नीत्वे जगृहे विभुः ॥ १४ ॥ तस्माच्च पुरुषात्पुत्रौ शतरूपाव्यजायत
प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रख्यातावात्मकर्मभिः ॥ १५ ॥ कन्ये द्वे च तथा कर्तिप्रसार्ति च ततः पिता ॥ ददौ प्रसूतिं दक्षाय तथा कर्तिरुचैः
पुरा ॥ १६ ॥ प्रजापतिः स जग्राह तयो र्यज्ञः स दक्षिणः ॥ पुत्रौ जज्ञे महाभगिदम्पतामिधुनततः ॥ १७ ॥ यज्ञस्य दक्षिणायां

अ०
४७

॥८४॥

नुपुत्राद्वादशजज्ञिरे ॥ यामाइतिसमारुयातादेवाःस्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १८ ॥ तस्यपुत्रास्तुयज्ञस्यदक्षिणायांसुभास्वराः ॥
 प्रसूत्यांचतथादक्षश्चतस्रोविंशतिस्तथा ॥ १९ ॥ ससर्जकन्यास्तासांचसम्यङ्नामानिमेष्टु ॥ श्रद्धालक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिःपु
 ष्टिर्मेधाक्रियातथा ॥ २० ॥ बुद्धिर्लज्जावपुःशान्तिःसिद्धिःकोर्तिस्त्रयोदशी ॥ पत्न्यर्थेप्रतिजग्राहधर्मोदाक्षायणीःप्रभुः॥ २१ ॥
 ताभ्यःशिष्टायवीयस्यएकादशसुलोचनाः ॥ ख्यातिःसत्यथसम्भूतिःस्मृतिःप्रीतिस्तथाक्षमा ॥ २२ ॥ सन्ततिश्चानसूया
 चऊर्जास्वाहास्वधातथा ॥ भृगुर्भवोमरीचिश्चतथाचैवाङ्गिरामुनिः ॥ २३ ॥ पुलस्त्यःपुलहश्चैवक्रतुश्चऋषयस्तथा ॥ वसि
 ष्ठोऽत्रिस्तथावह्निःपितरश्चयथाक्रमम् ॥ २४ ॥ ख्यात्याद्याजगृहःकन्यामुनयोमुनिसत्तमाः ॥ श्रद्धाकामंश्रीश्चदर्पनियमं
 धृतिरात्मजम् ॥ २५ ॥ सन्तोषंचतथातुष्टिर्लोभंपुष्टिरजायत ॥ मेधाश्रुतंक्रियादण्डंनयंविनयमेवच ॥ २६ ॥ बोधंबुद्धिस्त
 थालज्जाविनयंवपुरात्मजम् ॥ व्यवसायंप्रजज्ञेवैक्षेमंशान्तिरसूयत ॥ २७ ॥ सुखंसिद्धिर्यशःकीर्तिरित्येतेधर्मयोनयः ॥ का
 मादतिमुदंहर्षंधर्मपौत्रमसूयत ॥ २८ ॥ हिंसाभार्यात्वधर्मस्यतस्यांजज्ञेतथानृतम् ॥ कन्याचनिर्ऋतिस्तस्यांसुतौद्वौनरकं
 भयम् ॥ २९ ॥ मायाचवेदनाचैवमिथुनंद्वयमेतयोः॥तयोर्जज्ञेऽथवैमायामृत्युंभूतापहारिणम् ॥ ३० ॥ वेदनात्मसुतंचापिदुः
 खंजज्ञेऽथरौरवात् ॥ मृत्योर्व्याधिजराशोकतृष्णाक्रोधाश्चजज्ञिरे ॥ ३१ ॥ दुःखोद्भवाःस्मृतात्येतेसर्वेवाधर्मलक्षणाः ॥ नैषां
 भार्यास्तिपुत्रोवासर्वेतेत्यूर्ध्वरेतसः ॥ ३२ ॥ निर्ऋतिश्चतथाचान्यामृत्योर्भार्याभवन्मुने ॥ अलक्ष्मीर्नामतस्यांचमृत्योःपुत्राश्च
 तुर्दश ॥ ३३ ॥ अलक्ष्मीपुत्रकात्येतेमृत्योरादेशकारिणः॥ विनाशकालेषुनरान्भजन्त्येतेष्टुणुष्वतान् ॥ ३४ ॥ इन्द्रियेषुदशस्वे
 तेतथामनसिचस्थिताः ॥ स्वेस्वेनरंस्त्रियंवापित्रिषयेयोजयन्तिहि ॥ ३५ ॥ अथेन्द्रियाणिचाक्रम्यरागक्रोधादिभिर्नरान् ॥

योजयन्ति यथाहानि यान्त्यधर्मादिभिर्द्विज ॥ ३६ ॥ अहङ्कारगताश्चान्येतथान्ये बुद्धिसंस्थिताः ॥ विनाशाय न रस्त्रीणां यत
न्ते मोहसंश्रिताः ॥ ३७ ॥ तथैवान्योगृहे पुंसां दुःसहो नाम विश्रुतः ॥ क्षुत्क्षामोऽधोमुखो न गन् श्रीरीकाकसमस्वनः ॥ ३८ ॥
स सर्वान्खादितुं सृष्टो ब्रह्मणा तमसो निधिः ॥ दंष्ट्राकरालमत्यर्थं विद्वतास्यं सुभैरवम् ॥ ३९ ॥ तमत्तु काममाहेदं ब्रह्मालोकपि
तामहः ॥ सर्वब्रह्ममयः शुद्धः कारणं जगतोऽव्ययः ॥ ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नात्तव्यते जगदिदं जहिकोपंशमंत्रज ॥ त्व
जैनां तामसीदृतिमपास्य रजसः कलाम् ॥ ४१ ॥ दुःसह उवाच ॥ ॥ क्षुत्क्षामोऽस्मि जगन्नाथ पिपासुश्चापि दुर्बलः ॥ क
थं तृप्तिमियां नाथ भवेयं बलवान्कथम् ॥ कश्चाश्रयो ममाख्या हिवर्तेयं यत्र निवृतः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तवाश्रयो गृहं पुं
सां जनश्चाधार्मिको बलम् ॥ पुष्टिं नित्यक्रियाहान्या भवान् वत्स गमिष्यति ॥ ४३ ॥ लूताः स्फोटश्च ते वस्त्रमाहारं च ददामि ते ॥
क्षुतं कीटावपन्नं च तथा श्वभिरवेक्षितम् ॥ ४४ ॥ भग्नभाण्डगतं तद्वन्मुखवातोपशामितम् ॥ उच्छिष्टापक्वमस्विन्नमवलीढम्
संस्कृतम् ॥ ४५ ॥ भग्नासनस्थितैर्भुक्तमासन्नागतमेव च ॥ विदिङ्मुखं सन्धयोश्च नृत्यवाद्यस्वनाकुलं ॥ ४६ ॥ उदक्योपह
तं भुक्तमुदक्यादृष्टमेव च ॥ यच्चोपघातवत् किंचित् भक्ष्यं पेयमथापि वा ॥ ४७ ॥ एतानि तव पुष्ट्यर्थं मन्यन्नापि ददामि ते ॥ अश्र
दयाहुतं दत्तमस्त्रातैर्यदवज्ञया ॥ ४८ ॥ यन्नाम्बुपूर्वकं क्षिप्तमनात्मीकृतमेव च ॥ त्यक्तुमाविष्कृतं यत्तु दत्तं वैवातिविस्मयात् ॥
॥ ४९ ॥ दुष्टं क्रुद्धार्तदत्तं च यक्ष्मन्प्राप्स्यसितत्फलम् ॥ यच्च पौनर्भवः किंचित् करोत्यामुष्मिकं क्रमम् ॥ ५० ॥ यच्च पौनर्भवायो
षित्तद्यक्ष्म तव तृप्तये ॥ कन्याशुल्कोपधानाय समुपास्ते धनक्रियाः ॥ ५१ ॥ तथैव यक्ष्मपुष्ट्यर्थं सच्छास्त्रक्रियाश्च याः ॥ य
च्चार्थनिवृत्तौ किंचिदधीतं यन्न सत्यतः ॥ ५२ ॥ तत्सर्वं तव कामाश्च ददामि तव सिद्धये ॥ शुद्धिं धर्मिणोऽसन्ध्या नित्यकार्यव्यति

क्रमे ॥ ५३ ॥ असच्छास्त्रक्रियालापदूषितेषु च दुःसह ॥ तवाभिभवसामर्थ्ये भविष्यति सदान्वेषु ॥ ५४ ॥ पद्धक्तिभेदे दृष्ट्या पा
 के पाकभेदे तथा कृते ॥ नित्यं च गेहकलहे भविता वसतिस्तव ॥ ५५ ॥ अपोष्यमाणे च तथा भृत्यगोवाहनादिके ॥ असन्ध्या
 भ्युक्षितागारे काले त्वत्तोभयं नृणाम् ॥ ५६ ॥ नक्षत्रग्रहपीडासु त्रिविधोत्पातदर्शने ॥ अशान्तिकपरान्यक्षमनरानभिभवि
 ष्यसि ॥ ५७ ॥ वृथोपवासिनो मर्त्या द्यूतस्त्रोषु सदारताः ॥ त्वद्भाषणोपकर्तारो वै डालव्रतिकाश्च ये ॥ ५८ ॥ अब्रह्मचारिणा
 धीतमिज्याचा विदुषा कृता ॥ तपोवने ग्राम्यभुजांतथैव निर्जितात्मनाम् ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणां च स्वकर्मतः ॥
 ॥ परिच्युतानां याचेष्टा परलोकार्थमीप्सताम् ॥ ६० ॥ तस्याश्रयत्फलं सर्वतत्ते यक्षमभविष्यति ॥ अन्यच्च ते प्रयच्छामि पु
 ष्ठ्यर्थं सन्निबोधत ॥ ६१ ॥ भवतो वैश्वदेवान्तेनामोच्चारणपूर्वकम् ॥ एतत्तवेति दास्यन्ति भवतो बलिमूर्जितम् ॥ ६२ ॥
 यः संस्कृताशी विधिवच्छुचिरन्तस्तथा बहिः ॥ अलोलुपोऽजितस्त्रीकस्तद्गेहं यक्षमवर्जय ॥ ६३ ॥ पूज्यन्ते हव्यकव्याभ्यां दे
 वताः पितरस्तथा ॥ जामयोऽतिथयश्चापि तद्गेहं यक्षमवर्जय ॥ ६४ ॥ यत्र मैत्रीगृहे बालवृद्धयोषित्रेषु च ॥ तथा स्वजनवर्गेषु
 गृहंतच्चापि वर्जय ॥ ६५ ॥ योषितोऽभिरता यत्र न बहिर्गमनोत्सुकाः ॥ लज्जान्विताः सदा गेहं यक्षमतत्परिवर्जय ॥ ६६ ॥ व
 यः सम्बधायोग्यानि शयनान्यशनानि च ॥ यत्र गेहे त्वया यक्षमतद्वर्ज्यं वचनान्मम ॥ ६७ ॥ यत्र कारुणिकानित्यं साधुकर्मण्यव
 स्थिताः ॥ सामान्योपस्करैर्युक्तास्त्यजेथा यक्षमतद्गृहम् ॥ ६८ ॥ यत्रासनस्थास्तिष्ठत्सु गुरुवृद्धद्विजातिषु ॥ न तिष्ठन्ति गृ
 हंतच्च वर्ज्यं यक्षमत्वया सदा ॥ ६९ ॥ तरुगुल्मादिभिर्द्वारं न विद्वंयस्य वेश्मनः ॥ मर्मभेदोऽनवापुंसस्तच्छ्रेयो भवनं न ते ॥ ७० ॥
 देवतापितृभृत्यानामतिथोनां च वर्तनम् ॥ यस्यावशिष्टेनान्नेन पुंसस्तस्य गृहं त्यज ॥ ७१ ॥ सत्यवाक्यान् क्षमाशीलानहि

स्त्रान्नानुतापिनः ॥ पुरुषानीदृशान्यक्ष्मत्यजेथाश्चानसूयकान् ॥ ७२ ॥ भर्तृशुश्रूषणेयुक्तामसत्स्वीसङ्गवर्जिताम् ॥
 कुटुम्बभर्तृशेषान्नपुष्टांचत्यजयोषितम् ॥ ७३ ॥ यजनाध्ययनाभ्यासदानासक्तमर्तिसदा ॥ याजनाध्यापनादानकृतवृ
 त्तिद्विजंत्यज ॥ ७४ ॥ दानाध्ययनयज्ञेषुसदोद्युक्तंचदुःसह ॥ क्षत्रियंत्यजसच्छुल्कशस्त्राजीवात्तवेतनम् ॥ ७५ ॥ त्रि
 भिःपूर्वगुणैर्युक्तंपाशुपाल्यवणिज्ययोः ॥ कृषेश्चावाप्तवृत्तिंचत्यजवैश्यमकल्मषम् ॥ ७६ ॥ दानेज्याद्विजशुश्रूषातत्प
 र्यक्ष्मसंत्यज ॥ शूद्रंचब्राह्मणादीनांशुश्रूषावृत्तिपोषकम् ॥ ७७ ॥ श्रुतिस्मृत्यविरोधेनकृतवृत्तिर्गृहेगृहो ॥ यत्रतत्रच
 तत्पत्नीतस्यैवानुगतात्मिका ॥ ७८ ॥ यत्रपुत्रोगुरोःपूजांदेवानांचतथापितुः ॥ पत्नीचभर्तुःकुरुतेतत्रालक्ष्मीभयंकुतः ॥
 ॥ ७९ ॥ सदानुलिप्तंसन्ध्यासुगृहमम्बुसमुक्षितम् ॥ कृतपुष्पबलियक्ष्मनत्वंशक्रोषिवीक्षितुम् ॥ ८० ॥ भास्करादृष्ट
 शय्यानिनित्याग्निसलिलानिच ॥ सूर्यावलोकदीपानिलक्ष्म्यागेहानिभाजनम् ॥ ८१ ॥ यत्रोक्षाचन्दनंवीणाआदर्शोमधुस
 पिषी ॥ विषाज्यताम्रपात्राणितद्रुहंनतवाश्रयः ॥ ८२ ॥ यत्रकण्टकिनोवृक्षायत्रनिष्पाववल्लरी ॥ भार्यापुनर्भूर्बल्मीकस्त
 द्यक्ष्मतवमन्दिरम् ॥ ८३ ॥ यस्मिन्गृहेनराःपंचस्त्रीत्रयंतावतीश्रगाः ॥ अन्धकारेन्धनाग्निश्चतद्रुहंवसतिस्तव ॥ ८४ ॥
 एकच्छागंद्विवालेयंत्रिगवंपंचमाहिषम् ॥ षडश्वंसप्तमातङ्गंगृहयक्ष्माशुशोषय ॥ ८५ ॥ कुदालदात्रपिटकंतद्वत्स्थाल्यादि
 भाजनम् ॥ यत्रतत्रैवक्षिप्तानितवदद्युःप्रतिश्रयम् ॥ ८६ ॥ मुशलोलूखलेस्त्रीणामास्यातद्वदुदुम्बरे ॥ अवस्करेमन्त्रणंचय
 क्ष्मतदुपकृततव ॥ ८७ ॥ लंघ्यन्तेयत्रधान्यानिपक्वापक्वानिवेश्मनि ॥ तद्वच्छाखाणितत्रत्वंयथेष्टंचरदुःसह ॥ ८८ ॥ स्था
 लोपिधानेयत्राग्निर्दत्तोदर्वीफलेनवा ॥ गृहेतत्रहिरिष्टानामशेषाणांसमाश्रयः ॥ ८९ ॥ मानुषास्थिगृहेयत्रदिवारात्रंमृत

स्थितिः ॥ तत्रयक्षमतवावासस्तथान्वेषांचरक्षसाम् ॥ ९० ॥ अदत्त्वाभुञ्जतेयैवबन्धोःपिण्डंतथोदकम् ॥ सपिण्डान्
 सोदकांश्चैवतत्कालेतान्नरान्भज ॥ ९१ ॥ यत्रपद्ममहापद्मौसुरभिर्मोदकाशिनी ॥ वृषभैरावतौयत्रकल्प्येततद्रुहंत्यज
 ॥ ९२ ॥ अशस्त्रादेवतायत्रसशस्त्राश्चाहवंविना ॥ कल्प्यन्तेमनुजैरर्च्यास्तत्परित्यजमन्दिरम् ॥ ९३ ॥ पौरजानपदैर्यत्र
 प्राक्प्रसिद्धमहोत्सवाः ॥ क्रियन्तेपूर्ववद्देहेनत्वंतत्रगृहेचर ॥ ९४ ॥ शूर्पवातघटाम्भोभिःस्नानंवस्त्राम्बुविप्रुषैः ॥ नखाग्रसलि
 लैश्चैवतान्याहिहतलक्षणान् ॥ ९५ ॥ देशाचारान्समयान्ज्ञातिधर्मजपंहोममङ्गलंदेवतेष्टिम् ॥ सम्यक्शौचंविधिवल्लोकवा
 दान्पुंसस्त्वयाकुर्वतोमाऽस्तुसङ्गः ॥ ९६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वादुःसहं ब्रह्मातत्रैवान्तरधीयत ॥ चकारशासनं
 सोऽपितथापंकजजन्मनः ॥ ९७ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेयक्षमानुशासनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ दुःसहस्याभवद्भार्यानिर्माष्टिर्नामनामतः ॥ जाताकलेस्तुभार्यायामृतौचाण्डालदर्शनात् ॥ १ ॥
 तयोरपत्यान्यभवनूजगद्वापीनिषोडश ॥ अष्टौकुमाराःकन्याश्चतथाष्टावतिभीषणाः ॥ २ ॥ दन्ताकृष्टिस्तथोक्तिश्चपरिवर्त
 स्तथापरः ॥ अङ्गुक्षकुनिश्चैवगण्डप्रान्तरतिस्तथा ॥ ३ ॥ गर्भहासस्यहाचान्यःकुमारास्तनयास्तयोः ॥ कन्याश्चान्यास्त
 थैवाष्टौतासांनामानिमेष्टृणु ॥ ४ ॥ नियोजिकावैप्रथमातथैवान्याविरोधिनी ॥ स्वयंहारकरोचैवभ्रामणीऋतुहारिका ॥ ५ ॥
 स्मृतिबीजहरेचान्येतयोःकन्येसुदारुणे ॥ विद्वेषण्यष्टमीनामकन्यालोकभयावहा ॥ ६ ॥ एतासांकर्मवक्ष्यामिदोषप्रशमनं
 चयत् ॥ अष्टानांचकुमाराणांश्रूयतां द्विजसत्तम ॥ ७ ॥ दन्ताकृष्टिःप्रसूतानांबालानांदशनस्थितः ॥ करोतिदंतसंघर्षंचिकी
 र्बुर्दुःसहागमम् ॥ ८ ॥ तस्योपशमनंकार्यंसुप्तस्यसितसर्षपैः ॥ शयनस्योपरिक्षिप्तैर्मानुषैर्दशनोपरि ॥ ९ ॥ सौवर्चलौष

मा०पु०
॥८७॥

धीस्नानात्तथासच्छास्त्रकीर्तनात् ॥ उष्ट्रकण्टकगङ्गास्थिक्षौमवस्त्रविधारणात् ॥ १० ॥ तिष्ठत्यन्यकुमारस्तुतथास्त्वित्यसक
हुवन् ॥ शुभाशुभेनृणांयुङ्क्तेतथोक्तिस्तच्चनान्यथा ॥ ११ ॥ तस्माददुष्टंमङ्गल्यंवक्तव्यंपण्डितैःसदा ॥ दुष्टेश्रुतेतथैवोक्ते
कीर्तनीयोजनार्दनः ॥ १२ ॥ चराचरगुरुर्ब्रह्मायायस्यकुलदेवता ॥ अन्यगर्भेपराङ्गर्भान्सदैवपरिवर्तयन् ॥ १३ ॥ रति
माप्नोतिवाक्यंचविवक्षोरन्यदेवयत् ॥ परिवर्तकसंज्ञोऽयंतस्यापिसितसर्षपैः ॥ १४ ॥ रक्षोघ्नमन्त्रजप्यैश्चरक्षांकुर्वीततत्त्वचित्
॥ अन्यश्चानिलवनृणामङ्गेषुस्फुरणोदितम् ॥ १५ ॥ शुभाशुभंसमाचष्टेकुशैस्तस्याङ्गताडनम् ॥ काकादिपक्षिसंस्थोऽन्यः
श्वादेरङ्गगतोऽपिवा ॥ १६ ॥ शुभाशुभंचशकुनिःकुमारोऽन्योब्रवीतिवै ॥ तत्रापिदुष्टेव्याक्षेपःप्रारम्भत्यागएवच ॥ १७ ॥
शुभेद्रुततरंकार्यमितिप्राहप्रजापतिः ॥ गण्डान्तेषुस्थितश्चान्योमुहूर्त्तार्द्धद्विजोत्तम ॥ १८ ॥ सर्वारंभान्कुमारोऽतिशमंत
स्यनिशामय ॥ विप्रोक्तयादेवतास्तुत्यामूलोत्खातेनचद्विज ॥ १९ ॥ गोमूत्रसर्षपस्त्रानैस्तद्वक्षग्रहपूजनैः ॥ पुनश्चधर्मोप
निषत्करणैःशास्त्रदर्शनैः ॥ २० ॥ अवज्ञयाजन्मनश्चप्रशमंयातिगण्डवान् ॥ गर्भेस्त्रीणांतथाऽन्यस्तुकललाशोसुदारुणः ॥
॥ २१ ॥ तस्यरक्षासदाकार्यानित्यंशौचनिषेवणात् ॥ प्रसिद्धमन्त्रलिखनाच्छस्तमाल्यादिधारणात् ॥ २२ ॥ विशुद्धगेहावसना
दनायासाच्चवैद्विज ॥ तथैवसस्यहाचान्यःसस्यर्द्धमुपहन्तियः ॥ २३ ॥ तस्यापिरक्षांकुर्वीतजीर्णोपानद्विधारणात् ॥ तथापस
व्यगमनाच्चण्डालस्यप्रवेशनात् ॥ २४ ॥ बहिर्वलिप्रदानाच्चसोमाम्बुपरिकीर्तनात् ॥ परदारपरद्रव्यहरणादिषुमानवान् ॥ २५ ॥
नियोजयतिचैवान्यान्कन्यासाचनियोजिका ॥ तस्याःपवित्रपठनात्क्रोधलोभादिवर्जनात् ॥ २६ ॥ नियोजयतिमामे
षुविरोधाच्चविवर्जनात् ॥ आक्रुष्टोऽन्येनमन्यतताडितोवानियोजिका ॥ २७ ॥ नियोजयत्येनमितिगच्छेतद्वशंबुधः ॥ पर

अ०
४८

॥८७॥

विरोधंकरुतेचान्यादम्पत्योःप्रीय

दारादिसंसर्गेचित्तमात्मानमेव च ॥ २८ ॥ नियोजयत्यत्र सामामिति प्राज्ञो विचिन्तयेत् ॥ विरोधं कुरुते चान्यादम्पत्योः प्रीय
 माणयोः ॥ २९ ॥ बन्धूनां सुहृदां पित्रोः पुत्रैः सावर्णिकैश्च या ॥ विरोधिनी सातद्रक्षां कुर्वीत बलिकर्मणा ॥ ३० ॥ तथातिवाद
 सहनाच्छास्त्राचारनिषेवणात् ॥ धान्यं खलाद्गृहाद्गोष्ठात्पयः सर्पिस्तथापरा ॥ ३१ ॥ समृद्धिमुद्धिमद्व्यादपहन्ति च कन्यकाः ॥
 सास्वयं हारिकेत्युक्ता सदान्तर्धानतत्परा ॥ ३२ ॥ महानसादर्द्धसिद्धमन्नागारस्थितं तथा ॥ परिविष्यमाणं च सदा सार्द्धं भुङ्क्ते
 च भुञ्जता ॥ ३३ ॥ उच्छेषणं मनुष्याणां हरत्यन्नं च दुर्हरा ॥ कर्मान्तागारशालाभ्यः सिद्धिर्दिहरति द्विज ॥ ३४ ॥ गोस्त्रीस्तनेभ्य
 श्वपयः क्षीरहारी सदैव सा ॥ दध्ना घृतं तिलात्तैलं सुरागारात्तथा सुराम् ॥ ३५ ॥ रागं कुसुम्भकादीनां कार्पासात्सूत्रमेव च ॥ सा
 स्वयं हारिकानामहरत्य विस्तं द्विज ॥ ३६ ॥ कुर्याच्छिखण्डिनोर्द्वन्द्वं रक्षार्थं कृत्रिमांस्त्रियम् ॥ रक्षाश्चैव गृहे लेख्यावर्ज्या चोच्छिष्टता
 तथा ॥ ३७ ॥ होमाग्निदेवताधूपभस्मना च परिष्क्रिया ॥ कार्याक्षीरादिभाण्डानामेवं तद्रक्षणं स्मृतम् ॥ ३८ ॥ उद्वेगं जनयत्य
 न्या एकस्थाननिवासिनः ॥ पुरुषस्य तु या प्रोक्ता भ्रामणी सा तु कन्यका ॥ ३९ ॥ तस्याथ रक्षां कुर्वीत विक्षिप्तैः सितसर्षपैः ॥ आ
 सने शयने चोर्व्यायत्रास्ते स तु मानवः ॥ ४० ॥ चिन्तयेच्च नरः पापामामेषा दुष्टचेतना ॥ भ्रामयत्यसकृज्जप्यं भुवः सूक्तं समाधि
 ना ॥ ४१ ॥ स्त्रीणां पुष्पं हरत्यन्या प्रवृत्ता सा तु कन्यका ॥ तथा प्रवृत्तां सा ज्ञेया दुःसहा क्रुतुहारिका ॥ ४२ ॥ कुर्वीत तीर्थदेवौक
 श्यैत्यपर्वतसानुषु ॥ नदीसङ्गमखातेषु स्नपनं तत्प्रशान्तये ॥ ४३ ॥ मन्त्रविद्रुततत्कृत्वा पर्वसूषसि च द्विज ॥ (तेषां तु पूज
 नं कार्यं धूपवर्त्युपहारकैः) ॥ चिकित्साज्ञश्च वैवेद्यः संप्रयुक्तैर्वरौषधैः ॥ ४४ ॥ स्मृतिं चापहरत्यन्या (प्रवृत्तां सा तु कन्यका ॥ अ
 था प्रवृत्ता सा ज्ञेया) नृणां सा स्मृतिहारिका ॥ ४५ ॥ विविक्तदेशसेवित्वात्तस्याश्रयोपशमो भवेत् ॥ बीजापहारिणी चान्या स्त्रीपुं

मा० पु०
॥८८॥

सोरतिभीषणा ॥ मेध्यान्नभोजनैः स्नानैस्तस्याश्चोपशमो भवेत् ॥ ४६ ॥ दारुणासादुराचारादारुणंकुरुतेभयं ॥ तत्प्रशांत्यै
प्रकुर्वीतद्विजानामर्चनं शुभं ॥ ४७ ॥ अष्टमीद्वेषणीनामकन्यालोकभयावहा ॥ याकरोतिजनद्विष्टं नरं नारीमथापि वा ॥ ४८ ॥
मधुक्षीरघृताक्तांस्तुशान्त्यर्थं होमयेत्तिलान् ॥ कुर्वीत मित्रविन्दांचतथेष्टितत्प्रशान्तये ॥ ४९ ॥ एतेषांतुकुमाराणांकन्यानां द्वि
जसत्तम ॥ अष्टत्रिंशदपत्यानितेषां नामानि मे शृणु ॥ ५० ॥ दन्ताकृष्टेरभूत्कन्याविजल्पाकलहा तथा ॥ अवज्ञानृतदुष्टोक्ति
र्विजल्पातत्प्रशान्तये ॥ ५१ ॥ तामेव चिन्तयेत्प्राज्ञः प्रयतश्च गृही भवेत् ॥ कलहाकलहंगेहेकरोत्यविरतं नृणाम् ॥ ५२ ॥
कुटुम्बनाशहेतुः सातत्प्रशान्तिं निशामय ॥ दूर्वांकुरान्मधुघृतक्षीराक्तान्बलिकर्मणि ॥ ५३ ॥ विक्षिपेज्जुहुयाच्चैवानलं
मित्रंच कीर्तयेत् ॥ भूतानां मातृभिः सार्द्धं बालकानां तु शान्तये ॥ ५४ ॥ विद्यानां तपसांचैव संयमस्य यमस्य च ॥ कृप्यां
बाणिज्यलाभे च शान्तिं कुर्वन्तु मे सदा ॥ ५५ ॥ पूजिताश्च यथान्यायं तुष्टिं गच्छन्तु सर्वशः ॥ कुष्माण्डाया तु धानाश्च ये चा
न्ये गणसंज्ञिताः ॥ ५६ ॥ महादेवप्रसादेन महेश्वरमतेन च ॥ सर्वे एते नृणां नित्यं तुष्टिमाशु ब्रजन्तु ते ॥ ५७ ॥ तुष्टाः सर्वे नि
रस्यन्तु दुष्कृतं दुरनुष्ठितम् ॥ महापातकजं सर्वं यच्चान्यद्विघ्नकारणम् ॥ ५८ ॥ तेषामेव प्रसादेन विघ्नानशयन्तु सर्वशः ॥ उद्वाहे
षु च सर्वेषु वृद्धिकर्मसु चैव हि ॥ ५९ ॥ पुण्यानुष्ठानयोगेषु गुरुदेवार्चनेषु च ॥ जपयज्ञविधानेषु यात्रासु च चतुर्दश ॥ ६० ॥ श
रीरारोग्यभोग्येषु सुखदानधनेषु च ॥ वृद्धबालातुरेष्वेव शान्तिं कुर्वन्तु मे सदा ॥ ६१ ॥ सोमाम्बुपौ तथा भोधिः सविता चानि
लानलौ ॥ तथोक्तेः कलिजिह्वोऽभूत् पुत्रस्तालनिकेतनः ॥ ६२ ॥ सयेषां रसनासंस्थस्तानसाधून्विवादयेत् ॥ परिवर्तसुतौ
द्वौ तु विरूपविकृतौ द्विज ॥ ६३ ॥ तौ तु वृक्षादिपरिव्राजकाराभ्यो धिसंश्रयो ॥ गुर्विण्याः परिवर्तौ कुरुतः पादपादिषु ॥ ६४ ॥

अ०
४८

॥८८॥

तौ तु परिवर्तः स्यादर्थस्यान्येतरान्वयः ॥ तत्र भवति तत्रैव तद्विनाशकारणं सद्यो दक्षिण ॥ ६५ ॥ परिवर्तानां समाकृष्टे दृष्टव्यं सर्वं भा

क्रौष्टुकेपरिवर्तःस्याद्गर्भस्यान्योदरात्ततः ॥ नवक्षैचैव नैवाद्रिंनप्राकारंमहोदधिम् ॥ ६५ ॥ परिखांवासमाक्रामेदबलागर्भघा-
 रिणी ॥ अङ्गुधुक्तनयलेभेपिशुनंनामनामतः ॥ ६६ ॥ सोऽस्थिमज्जागतःपुंसांबलमच्यजितात्मनाम् ॥ श्येनकाककपो-
 तांश्चगृध्रोलूकौचवैसुतान् ॥ ६७ ॥ अवापशकुनिःपंचजगृह्णस्तान्सुरासुराः ॥ श्येनंजग्राहमृत्युश्चकाकंकालोगृहीतवान् ॥
 ॥ ६८ ॥ उलूकंनिर्ऋतिश्चैवजग्राहातिभयावहम् ॥ गृध्रंव्याधिस्तदीशोऽथकपोतंचस्वयंयमः ॥ ६९ ॥ एतेषामेवचैवोक्ताभू-
 ताःपापोपपादने ॥ तस्माच्छ्येनादयोयस्यनिलीयेयुःशिरस्यथ ॥ ७० ॥ तेनात्मरक्षणायालंशान्तिकुर्याद्विजोत्तम ॥ गेहे
 प्रसूतिरेतेषांतद्वन्नीडनिवेशनम् ॥ ७१ ॥ नरस्तंवर्जयेद्देहंकपोताक्रान्तमस्तकम् ॥ श्येनःकपोतो गृध्रश्चकाकोलूकौगृहेद्वि-
 ज ॥ ७२ ॥ प्रविष्टःकथयेदन्तंवसतांतत्रवेश्मनि ॥ ईदृक्परित्यजेद्देहंशान्तिकुर्याच्चपण्डितः ॥ ७३ ॥ स्वप्नेऽपिहिकपोत-
 स्यदर्शनंनप्रशस्यते ॥ षडपत्यानिकथ्यन्तेगण्डप्रान्तरतेस्तथा ॥ ७४ ॥ स्त्रीणांरजस्यवस्थानंतेषांकालांश्चमेशृणु ॥ चत्वा-
 र्यहानिपूर्वाणितथैवान्यत्त्रयोदशम् ॥ ७५ ॥ एकादशंतथैवान्यदपत्यंतस्यवैदिने ॥ अन्यद्दिनाभिगमनेश्राद्धदानेतथाप-
 रे ॥ ७६ ॥ पर्वस्वथान्यत्तस्मात्तुवर्ज्यान्येतानिपण्डितैः ॥ गर्भहन्तुःसुतोनिघ्नोमोहनोचापिकन्यका ॥ ७७ ॥ प्रविश्यग-
 र्भमत्येकोभुक्कामोहयतेऽपरा ॥ जायन्तेमोहनात्तस्याःसर्पमण्डूककच्छपाः ॥ ७८ ॥ सरीसृपाणिचान्यानिपुरीषमथवापु-
 नः ॥ षण्मासान्गुर्विर्णामांसमश्रुवानामसंयताम् ॥ ७९ ॥ वृक्षच्छायाश्रयांरात्रावथवात्रिचतुष्पथे ॥ श्मशानकटभूमिष्ठा-
 मुत्तरीयविवर्जिताम् ॥ ८० ॥ रुद्यमानानिशीथेऽथआविशेत्तामिमौस्त्रियम् ॥ सस्यहन्तुस्तथैवैकःक्षुद्रकोनामनामतः ८१ ॥
 सस्यर्द्धिससदाहन्तिलब्ध्वारन्ध्रंशृणुष्वतत् ॥ अमङ्गल्यदिनारम्भेसुतृप्तोवपतेचयः ॥ ८२ ॥ क्षेत्रेष्वनुप्रवेशं वैकरोत्यन्तोप-

मा० पु०
॥८९॥

संगिषु ॥ ८३ ॥ अमंगल्यदिनारंभमंगलानांचवर्जयेत् ॥ (महद्भयप्रयच्छंतियत्रवैतत्प्रसंगिषु ॥) तस्मात्कल्पः सुप्रशस्ते दिने
ऽभ्यर्च्य निशाकरम् ॥ ८४ ॥ कुर्यादारम्भमुक्तिं च हृष्टस्तुष्टः सहायवान् ॥ नियोजिकेतिया कन्यादुःसहस्यमयोदिता ॥ ८५ ॥
जातं प्रचोदिकासंज्ञंतस्याः कन्या चतुष्टयम् ॥ मत्तोन्मत्तप्रमत्तांस्तु नरान्नारीस्तुताः सदा ॥ ८६ ॥ समाविशन्ति नाशाय चो
दयन्ती हृदारुणम् ॥ अधर्मधर्मरूपेण कामं चाकामरूपिणम् ॥ ८७ ॥ अनर्थं चार्थरूपेण मोक्षं चामोक्षरूपिणम् ॥ दुर्विनीता
न्विना शौचं दर्शयन्ति पृथङ्नरान् ॥ ८८ ॥ अंशत्याभिः प्रविष्टाभिः पुरुषार्थात् पृथङ्नराः ॥ तासां प्रवेशश्च गृहे सन्ध्यक्षेषु च
दुम्बरे ॥ ८९ ॥ धात्रे विधात्रे च बलिर्यत्र कालेन दीयते ॥ भुञ्जतां पिबतां वापि संगिभिर्जलविप्रुषैः ॥ ९० ॥ नरनारीषु संक्रा
न्तिस्तासामाश्वभिजायते ॥ विरोधि न्यास्यः पुत्राश्चोदको ग्राहकस्तथा ॥ ९१ ॥ तमः प्रच्छादकश्चान्यस्तत्स्वरूपं शृणुष्व मे ॥
प्रदीपतैलसंसर्गदूषिते लघिते खले ॥ ९२ ॥ मुशलो लूखले यत्र पादुके वासने स्त्रियः ॥ शूर्पदात्रादिकं यत्र पदाकृष्टं तथासनम् ॥
॥ ९३ ॥ यत्रोपलिप्तेनाभ्यर्च्य विहारः क्रियते गृहे ॥ दर्वी सुखेन यत्राग्निराहतोऽन्यत्र नीयते ॥ ९४ ॥ विरोधिनी सुतास्तत्र विजृ
म्भन्ते प्रचोदिताः ॥ एको जिह्वागतः पुंसां स्त्रीणां चालीक सत्यवान् ॥ ९५ ॥ चोदको नाम सप्रोक्तः पैशुन्यं कुरुते गृहे ॥ अवधान
गतश्चान्यः श्रवणस्थोऽति दुर्मतिः ॥ ९६ ॥ करोति ग्रहणं तेषां वचसां ग्राहकस्तु सः ॥ आक्रम्या न्यो मनो नृणां तमसाच्छाद्य
दुर्मतिः ॥ ९७ ॥ क्रोधं जनयते यस्तु तमः प्रच्छादकस्तु सः ॥ स्वयं हार्यास्तु चौर्येण जनितं तनयत्रयम् ॥ ९८ ॥ सर्वहार्यं दहा
री च वीर्यहारी तथैव च ॥ अनाचान्तगृहेष्वेते मन्दाचारगृहेषु च ॥ ९९ ॥ अप्रक्षालितपादेषु प्रविशत्सु महानसम् ॥ खलेषु गो
लेषु च वैदोहो येषु गृहेषु वै ॥ १०० ॥ तेषु सर्वे यथान्यायं विहरन्ति रमन्ति च ॥ आमप्यास्ति नयस्त्वेकः काकजंघ इति स्मृतः ॥

अ०
४८

॥८९॥

मा० पु०
॥९०॥

ना ॥ तस्याद्वैतनयोपुंसामपकारप्रकाशकौ ॥ ११७ ॥ निर्वीजत्वं नरोयाति नारी वा शौचवर्जिता ॥ पैशुन्याभिरतं लोलमस
जलनिषेवणम् ॥ ११८ ॥ पुरुषद्वेषिणं चैतौ नरमाक्रम्यतिष्ठतः ॥ मात्राभ्रात्रा तथा मित्रैरभीष्टैः स्वजनैः परैः ॥ ११९ ॥ वि
द्विष्टो नाशमायाति पुरुषो धर्मतोऽर्थतः ॥ एकस्तु स्वगुणाल्लोके प्रकाशयति पापकृत् ॥ १२० ॥ द्वितीयस्तु गुणान्मैत्रीलोक
स्थामपकर्षति ॥ इत्येते दौः सहाः सर्वे यक्ष्मणः सन्ततावथ ॥ पापाचाराः समाख्याता ये व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ११२ ॥ ॥ इति
श्रीमार्कण्डेयपुराणे दौः सहोत्पत्तिसमापनं नामाष्टचत्वरिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येषतामसः सर्गो ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ रुद्रसर्गप्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ १ ॥ तनवश्च
तथैवाष्टौ पत्न्यः पुत्राश्च ते तथा ॥ कल्पादावात्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतः प्रभोः ॥ २ ॥ प्रादुरासीदथाङ्गेऽस्य कुमारो नीललो
हितः ॥ रुरोद सुस्वरं सोऽथ द्रवंश्च द्विजसत्तम ॥ ३ ॥ किं रोदिषीति तं ब्रह्मारुदन्तं प्रत्युवाच ह ॥ नाम देहीति तं सोऽथ प्रत्युवाच
जगत्पतिम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रुद्रस्त्वं देवनाम्ना सिमारो दीर्घैर्यमावह ॥ एवमुक्तस्ततः सोऽथ सप्तकृत्वोरुरोद ह ॥ ५ ॥ ततोऽ
न्यानि ददौ तस्मै सप्तनामानि वै प्रभुः ॥ स्थानानि चैषामष्टानां पत्नीः पुत्रांश्च वै द्विज ॥ ६ ॥ भवं शर्वतथेशानं तथा पशुपतिं प्रभुः ॥
भीममुग्रं महादेवमुवाच स पितामहः ॥ ७ ॥ चक्रे नामान्यथैतानि स्थानान्येषां चकार ह ॥ सूर्यो जलं मही वह्निर्व्यायुराकाशमेव
च ॥ ८ ॥ दीक्षितो ब्राह्मणः सोम इत्येतास्तनवः क्रमात् ॥ सुवर्चला तथैवोमा विकेशी चापरास्वधा ॥ ९ ॥ स्वाहादिशस्तथा दी
क्षारोहिणी च यथाक्रमम् ॥ सूर्यादीनां द्विजश्रेष्ठ रुद्राद्यैर्नामभिः सह ॥ १० ॥ शनैश्चरस्तथा शुक्रो लोहिताङ्गो मनोजवः ॥
स्कन्दः सर्गोऽथ सन्तानो बुधश्चानुक्रमात् सुताः ॥ ११ ॥ एवमप्रकारेण रुद्रोऽसौ सतीं भार्यामविन्दत ॥ दक्षकोपाच्च तत्प्राजसा

अ०
४९

॥९०॥

॥ १०१ ॥ तेनाविष्टोरतिसर्वो नैव प्राप्नोति वै मुने ॥ भुञ्जन् योगाय ते मैत्रे गायते ह स ते च यः ॥ १०२ ॥ सन्ध्यामैथुनि न चै
 व न रमा विशति द्विज ॥ कन्यात्रयं प्रसूता सा या कन्या ऋतुहारिणी ॥ १०३ ॥ एका कुचहरा कन्या अन्या व्यञ्जनहारिका ॥
 तृतीया तु समाख्याता कन्यका जातहारिणी ॥ १०४ ॥ यस्यानक्रियते सर्वः सम्यग्वैवाहिको विधिः ॥ कालातीतोऽथ वा त
 स्या हरत्येका कुचद्वयम् ॥ १०५ ॥ सम्यक् श्राद्धमदत्त्वा च तथानभ्यर्च्य मातृकाः ॥ विवाहितायाः कन्याया हरति व्यञ्जनं त
 था ॥ १०६ ॥ अग्न्यम्बुशून्ये च तथा विधूपे सूतिकागृहे ॥ अदीपशस्त्रमुशले भूतिसर्षपवर्जिते ॥ १०७ ॥ अनुप्रविश्य सा जात
 मपहृत्यात्मसम्भवम् ॥ क्षणप्रसविनी बालं तत्रैवोत्सृजते द्विज ॥ १०८ ॥ सा जातहारिणी नाम सुघोरापिशिता शना ॥ त
 स्मात् संरक्षणं कार्थ्यं यत्नतः सूतिकागृहे ॥ १०९ ॥ स्मृतिं चाप्रयतानां च शून्यागारनिषेवणात् ॥ अपहन्ति सुतस्तस्याः प्रच
 ण्डो नाम नामतः ॥ ११० ॥ पौत्रेभ्यस्तस्य संभूता लीकाः शतसहस्रशः ॥ चण्डालयोनयश्चाष्टौ दण्डपाशातिभीषणाः ॥
 ॥ १११ ॥ क्षुधाविष्टास्ततो लीकास्ताश्च चण्डालयोनयः ॥ अभ्यधावन्त चान्योन्यमत्तुकामाः परस्परम् ॥ ११२ ॥ प्रचण्डो
 वारयित्वा तु यास्ताश्च चण्डालयोनयः ॥ समये स्थापयामास यादृशे तादृशं शृणु ॥ ११३ ॥ अद्य प्रभृतिलोकानामावासं यो हि
 दास्यति ॥ दण्डं तस्याहम तुलं पातयिष्ये न संशयः ॥ ११४ ॥ चण्डालयो न्यावसथे लीकाया प्रसविष्यति ॥ तस्याश्च सन्त
 तिः पूर्वासा च सद्यो न शिष्यति ॥ ११५ ॥ प्रसूते कन्यके द्वेतुस्त्रीपुंसोर्बीजहारिणी ॥ वातरूपामरूपां च तस्याः प्रहरणं तु ते ॥
 ॥ ११६ ॥ वातरूपानिषेकान्ते सा यस्मै क्षिपते सुतम् ॥ स पुमान् वातशुक्रत्वं प्रयाति वनितापिवा ॥ ११७ ॥ तथैव गच्छतः
 सद्यो निर्वीजत्वमरूपया ॥ अस्नाता शो न रीयोऽसौ तथा चोपिविया गिनः ॥ ११८ ॥ विद्वेषिणी तु या कन्या भृकुटी कुटिलान

सतीस्वंकलेवरम् ॥ १२ ॥ (शंभोरवज्ञायत्रास्तेस्थातव्यनैवसूरिभिः ॥ एतेचब्राह्मणाःसर्वेयेद्विषंतोमहेश्वरं ॥ भवंतुतेवेद
 बाढ्याःपापोपहतचेतसः ॥ पाखंडाचारनिरताःसर्वनिरयगामिनः ॥ कलौयुगेतुसंप्राप्तेदरिद्राःशूद्रजापकाः ॥) हिमवदुहि
 तासाभून्मेनायांद्विजसत्तम ॥ तस्याभ्रातातुमैनाकःसखाभोधेरनुत्तमः ॥ १३ ॥ उपयेमेपुनश्चैनामनन्यांभगवान्भवः ॥
 देवौधाताविधातारौभृगोःख्यातिरसूयत ॥ १४ ॥ श्रियंचदेवदेवस्यपत्नीनारायणस्यया ॥ आयतिर्नियतिश्चैवमेरोःकन्येम
 हात्मनः ॥ १५ ॥ भार्येधाताविधात्रोस्तेतयोर्जातौसुताबुभौ ॥ प्राणश्चैवमृकण्डुश्चपितामममहायशाः ॥ १६ ॥ मनस्वि
 न्यामहंतस्मात्पुत्रोवेदशिरामम ॥ धूम्रवत्यांसमभवत्प्राणस्यापिनिबोधमे ॥ १७ ॥ प्राणस्यद्युतिमान्पुत्रउत्पन्नस्तस्य
 चात्मजः ॥ अजराश्चतयोःपुत्राःपौत्राश्चबहवोऽभवन् ॥ १८ ॥ पुत्रीमरीचेःसम्भूतिःपौर्णमासमसूयत ॥ विरजाःपर्वतश्चैव
 तस्यपुत्रौमहात्मनः ॥ १९ ॥ तयोःपुत्रांस्तुवक्ष्येहंवंशसंकीर्तनेद्विज ॥ स्मृतिश्चाङ्गिरसःपत्नीप्रसूताकन्यकास्तथा ॥ २० ॥
 सिनीवालीकुहूश्चैवराकाचानुमतिस्तथा ॥ अनसूयातथैवात्रेर्जज्ञेपुत्रानकल्मषान् ॥ २१ ॥ सोमंदुर्वाससंचैवदत्तात्रेयंचयो
 गिनम् ॥ प्रीत्यांपुलस्त्यभार्यायांदत्तोन्वस्तत्सुतोऽभवत् ॥ २२ ॥ पूर्वजन्मनिसोऽगस्त्यःस्मृतःस्वायम्भुवेऽन्तरे ॥ कर्द
 मश्चार्चवीरश्चसहिष्णुश्चसुतत्रयम् ॥ २३ ॥ क्षमातुसुषुवेभार्यापुलहस्यप्रजापतेः ॥ क्रतोस्तुसन्नतिभार्यावालखिल्या
 नसूयत ॥ २४ ॥ षष्टिर्यानिसहस्राणिऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ ऊर्जायान्तुवसिष्ठस्यसप्ताजायन्तवैसुताः ॥ २५ ॥ रजोगा
 त्रोद्धवाहुश्चसबलश्चानघस्तथा ॥ सुतपाःशुक्रइत्येतेसर्वेसप्तर्षयःस्मृताः ॥ २६ ॥ योऽसावग्निरभीमानीब्रह्मणस्तनयोऽग्र
 जः ॥ तस्मात्खाहासुतांल्लेभेत्रीनुदारौजसोद्विज ॥ २७ ॥ पावकंपवमानंचशुचिंचापिजलाशिनम् ॥ तेषांतुसन्ततावन्ये

त्वाहिमाव्हयं ॥ सुखमायुश्चरूपंचबलधर्मश्चनित्यशः ॥) पंचस्वेतेषुवर्षेषुसर्वसाधारणःस्मृतः॥ अग्नीध्रायपितापूर्वंजम्बुद्वी
पंददौद्विज ॥ ३२ ॥ तस्यपुत्राबभूवुर्हिप्रजापतिसमानव ॥ ज्येष्ठोनाभिरितिरुधातस्तस्यकिंपुरुषोऽनुजः ॥ ३३ ॥ हरि
वर्षस्तृतीयस्तुचतुर्थोऽभूदिलावृतः ॥ वश्यश्चपंचमःपुत्रोहिरण्यःषष्ठुच्यते ॥ ३४ ॥ कुरुस्तुसप्तमस्तेषांभद्राश्वश्चाष्टमः
स्मृतः ॥ नवमःकेतुमालश्चतन्नाम्नावर्षसंस्थितिः ॥ ३५ ॥ यानिकिंपुरुषाद्यानिवर्जयित्वाहिमाव्हयम् ॥ तेषांस्वभावतः
सिद्धिःसुखप्रायाद्ययन्नतः ॥ ३६ ॥ विपर्ययो नतेष्वस्तिजरामृत्युभयंनच ॥ धर्माधर्मौनतेष्व्वास्तांनोत्तमाधममध्यमाः ॥
॥ ३७ ॥ नवैचतुर्युगावस्थानाश्रमाऋतवोनच ॥ आग्नीध्रसूनोर्नाभेस्तुऋषभोऽभूत्सुतोद्विज ॥ ३८ ॥ ऋषभाद्ररतोजज्ञे
वीरःपुत्रशताद्वरः ॥ सोऽभिषिच्यर्षभःपुत्रंमहाप्रात्राज्यमास्थितः ॥ ३९ ॥ तपस्तेपेमहाभागःपुलहाश्रमसंश्रयः ॥
हिमाव्हंदक्षिणंवर्षंभरतायपिताददौ ॥ ४० ॥ तस्मात्तुभारतंवर्षंतस्यनाम्नामहात्मनः ॥ भरतस्यान्वभूत्पुत्रःसुमतिर्नामधा
र्मिकः ॥ ४१ ॥ तस्मिन्राज्यंसमावेश्यभरतोऽपिवनंययौ ॥ एतेषांपुत्रपौत्रैस्तुसप्तद्वीपावसुन्धरा ॥ ४२ ॥ प्रियव्रतस्य
पुत्रैस्तुभुक्तास्वायम्भुवेऽन्तरे ॥ एषस्वायम्भुवःसर्गःकथितस्तेद्विजोत्तम ॥ ४३ ॥ पूर्वमन्वन्तरेसम्यक्किमन्यत्कथयामिते ॥
॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेभुवनकोशेस्वायंभुवमन्वन्तरकथनं नामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥
॥ क्रौष्टुकिरुवाच ॥ ॥ कतिद्वीपाःसमुद्रावापर्वतावाकतिद्विज ॥ कियन्तिचैववर्षाणितेषांनद्यश्चकामुने ॥ १ ॥ महाभूतप्र
माणंचलोकालोकंतथैवच ॥ पर्यासंपरिमाणंचगतिंचन्द्रार्कयोरपि ॥ एतत्प्रब्रूहिमेसर्वविस्तरेणमहामुने ॥ ३ ॥ मार्क
ण्डेयउवाच ॥ ॥ शतार्द्धकोटिविस्तारापृथिवीकृत्स्नोद्विज ॥ तस्याःसंस्थानमखिलकथयामिशृणुष्वतत् ॥ ४ ॥ येने

द्वीपामयाप्रोक्ताजम्बुद्वीपादयोद्विज ॥ पुष्करान्तामहाभागशृण्वेषांविस्तरं पुनः ॥ ५ ॥ द्वीपातुद्विगुणोद्वीपोजम्बुःष्ठतोऽ
 थशाल्मलिः ॥ कुशःक्रौंचस्तथाशाकःपुष्करद्वीपएवच ॥ ६ ॥ लवणेशुसुरासर्पिर्दक्षीरजलाब्धिभिः ॥ द्विगुणैर्द्विगुणैर्वृद्ध्या
 सर्वतःपरिवेष्टिताः ॥ ७ ॥ जम्बुद्वीपस्यसंस्थानं प्रवक्ष्येऽहंनिबोधमे ॥ लक्षमेकंयोजनानांवृत्तोविस्तारदैर्घ्यतः ॥ ८ ॥ हिम
 वानूहेमकूटश्चनिषधोमेरुरेवच ॥ नीलःश्वेतस्तथाशृङ्गीसप्ततद्वर्षपर्वताः ॥ ९ ॥ द्विलक्षयोजनायामौमध्येतत्रमहाचलौ ॥
 तयोर्दक्षिणतोयौतुयौतथोत्तरतोगिरी ॥ १० ॥ दशभिर्दशभिर्न्यूनैःसहस्रैस्तेपरस्परम् ॥ द्विसाहस्रोच्छ्रयाःसर्वेतावद्विस्ता
 रिणश्चते ॥ ११ ॥ समुद्रान्तःप्रविष्टाश्चषडस्मिन्वर्षपर्वताः ॥ दक्षिणोत्तरतोनिम्नामध्येतुङ्गायथाक्षितिः ॥ १२ ॥ वेद्यर्द्धेद
 क्षिणेत्रीणित्रीणिवर्षाणिचोत्तरे ॥ इलावृतंतयोर्मध्येचन्द्रार्द्धाकारवत्स्थितम् ॥ १३ ॥ ततःपूर्वेणभद्राश्वंकेतुमालंचपश्चिमे ॥
 इलावृतस्यमध्येतुमेरुःकनकपर्वतः ॥ १४ ॥ चतुराशीतिसाहस्रस्तस्योच्छ्रायोमहागिरेः ॥ प्रविष्टःषोडशाधस्ताद्विस्तारः
 षोडशैवतु ॥ १५ ॥ शरावसंस्थितत्वाच्चद्वात्रिंशन्मूर्ध्निविस्तृतः ॥ शुक्लपोतोऽसितोरक्तःप्राच्यादिषुयथाक्रमम् ॥ १६ ॥
 विप्रोवैश्यस्तथाशूद्रःक्षत्रियश्चस्ववर्णतः ॥ तस्योपरितथैवाष्टौपुर्वोर्दक्षिणयथाक्रमम् ॥ १७ ॥ तस्योपरिसभादिव्याःपूर्वा
 दिषुक्रमेणतु ॥ इंद्रादिलोकपालानांतन्मध्येब्रह्मणःसभा ॥ योजनानांसहस्राणिचतुर्दशसमुच्छ्रिता ॥ १८ ॥ अयुतोच्छ्राया
 स्तस्याधस्ताविष्कम्भपर्वतः ॥ प्राच्यादिषुक्रमेणैवमन्दरोगन्धमादनः ॥ १९ ॥ विपुलश्चसुपार्श्वश्चकेतुपादपशोभिताः ॥
 कदम्बोमन्दरेकेतुर्जम्बुर्वैगन्धमादने ॥ २० ॥ विपुलेचतथाश्वत्थःसुपार्श्वेचवटोमहान् ॥ एकादशशतायामायोजनानामि
 मेनगाः ॥ २१ ॥ जठरोदेवकूटश्चपूर्वस्यांदिशिपर्वतौ ॥ आनीलनिषधायातौपरस्परनिरन्तरौ ॥ २२ ॥ निषधःपारियात्र

मा० पु०
॥९३॥

अ०
५२

श्वमेरोः पार्श्वतुपश्चिमे ॥ यथापूर्वोत्तथाचैतावानीलनिषधायतौ ॥ २३ ॥ कैलासोहिमवांश्चैवदक्षिणेनमहाचलौ ॥ पूर्वप
श्चायतावेतावर्णवान्तर्व्यवस्थितौ ॥ २४ ॥ शृङ्गवान्जारुधिश्चैवतथैवोत्तरपर्वतौ ॥ यथैवदक्षिणेतद्वदर्णवान्तर्व्यवस्थितौ ॥
॥ २५ ॥ मर्यादापर्वताद्येतेकथ्यन्तेऽष्टौद्विजोत्तम ॥ हिमवद्वेमकूटादिपर्वतानांपरस्परम् ॥ २६ ॥ नवयोजनसाहस्रंप्रा
गुदग्दक्षिणोत्तरम् ॥ मेरोरिलाहृतेतद्वदन्तरवैचतुर्दिशम् ॥ २७ ॥ फलानियानिवैजम्बवागन्धमादनपर्वते ॥ गजदेहप्रमाणा
निपतन्तिगिरिर्मुर्धनि ॥ २८ ॥ तेषांस्त्रावात्प्रभवतिरूपाताजम्बूनदीतिवै ॥ यत्रजाम्बूनदं नामकनकंसम्प्रजायते ॥ २९ ॥
सापरिक्रम्यवैमेरुजम्बूमूलंपुनर्नदी ॥ विशतिद्विजशार्दूलपीयमानाजनैश्चतैः ॥ ३० ॥ भद्राश्वेऽश्वशिराविष्णुभारितेकूर्मसं
स्थितिः ॥ वराहःकेतुमालेचमत्स्यरूपस्तथोत्तरे ॥ ३१ ॥ तेषुनक्षत्रविन्यासादृषयःसमवस्थिताः ॥ चतुर्ष्वपिद्विजश्चेष्टग्र
हाभिभवपाठकाः ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेभुवनकोशेजम्बूद्वीपवर्णनं नामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शैलेषुमन्दराद्येषुचतुर्ष्वपिद्विजोत्तम ॥ वनानियानिचत्वारिसरांसिचनिबोधमे ॥ १ ॥ पूर्वैचैत्रर
थं नामदक्षिणेनन्दनंवनम् ॥ वैभ्राजंपश्चिमे शैलेसावित्रंचोत्तराचले ॥ २ ॥ अरुणोदंसरःपूर्वमानसंदक्षिणे तथा ॥ शीतोदंप
श्चिमेमेरोर्महाभद्रंतथोत्तरे ॥ ३ ॥ शीतार्तश्चक्रमुंजश्चकुलीरोऽश्वश्चकड्वान् ॥ मणिशैलोऽथवृषवान्महानीलीभवाचलः ॥ ४ ॥
सुबिन्दुर्मन्दरोवेणुस्तामसोनिषधस्तथा ॥ देवशैलश्चपूर्वेणमन्दरस्यमहाचलः ॥ ५ ॥ त्रिकूटःशिखराद्रिश्चकलिङ्गोऽथपतङ्ग
कः ॥ रुचकःसानुमांश्चाद्रिस्ताम्रकोऽथविशाखवान् ॥ ६ ॥ श्वेतोदरःसमलश्चवसुधारश्चरत्नवान् ॥ एकशृङ्गोमहाशे
लोराजशैलःपिपाठकः ॥ ७ ॥ पंचशैलोऽथकैलासोहिमवाश्चोत्तमः ॥ इत्येतेदक्षिणपार्श्वेमेरोःप्रोक्तमहाचलाः ॥ ८ ॥

॥९३॥

सुरक्षःशिशिराक्षश्चैदूर्यःपिङ्गलस्तथा ॥ पिङ्गरोऽथमहाभद्रःसुरसःकपिलोमधुः ॥ ९ ॥ अञ्जनःकुकुटःकृष्णःपाण्डुरश्चाच
लोत्तमः ॥ सहस्रशिखरश्चाद्रिःपारियात्रःसमृद्धवान् ॥ १० ॥ पश्चिमेनतथामेरोर्विष्कम्भात्पश्चिमाद्बहिः ॥ एतेऽचलाःसमा
ख्याताःशृणुष्वान्यास्तथोत्तरान् ॥ ११ ॥ शङ्खकूटोऽथवृषभोहंसनाभस्तथाचलः ॥ कपिलेन्द्रस्तथाशैलःसानुमाननीलएव
च ॥ १२ ॥ स्वर्णशृङ्गःशातशृङ्गःपुष्पकोमेघपर्वतः ॥ विरजाक्षोवराहाद्रिर्मयूरोजारुधिस्तथा ॥ १३ ॥ इत्येतेकथिताब्रह्मन्
मेरोरुत्तरतो नगाः ॥ एतेषांपर्वतानांतुद्रोप्योतीवमनोहराः ॥ १४ ॥ वनैरमलपानीयैःसरोभिरुपशोभिताः ॥ तासुपुण्य
कृतांजन्ममनुष्याणां द्विजोत्तम ॥ १५ ॥ एतेभौमाद्विजश्रेष्ठस्वर्गाःस्वर्गगुणाधिकाः ॥ नतासुपुण्यपापानामपूर्वाणामुपार्ज
नम् ॥ १६ ॥ पुण्योपभोगएवोक्तोदेवानामपितास्वपि ॥ शीतान्ताद्येषुचैतेषुशैलेषुद्विजसत्तम ॥ १७ ॥ विद्याधराणांयक्षा
णांकिन्नरोरगरक्षसाम् ॥ देवानांचमहावासागन्धर्वाणांचशोभनाः ॥ १८ ॥ सभाःपुर्योमनोज्ञाश्चसदैवोपवनैर्युताः ॥ स
रांसिचमनोज्ञानिसर्वतुसुखदोऽनिलः ॥ १९ ॥ नचैतेषुक्लमोबाधावैमनस्यंचकुत्रचित् ॥ तदेतत्पार्थिवंपद्मंचतुष्पत्रंमयोदि
तम् ॥ २० ॥ भद्राश्वभारताद्यानिपत्राण्यस्यचतुर्दिशम् ॥ भारतंनामयद्वर्षदक्षिणेनमयोदितम् ॥ २१ ॥ तत्कर्मभूमिर्ना
न्यत्रसंप्राप्तिःपुण्यपापयोः ॥ एतत्प्रधानंविज्ञेयंयत्रसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ २२ ॥ अस्मात्स्वर्गापवर्गौचमानुष्यनारकावपि ॥
तिर्यक्तमथवाप्यन्यन्नरःप्राप्नोतिवैद्विज ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमा० भुवनकोशेजम्बूद्वीपांतर्गतखण्डवर्णनंनामद्विपं० ॥ ५२ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ धराधारंजगद्योनेःपदंनारायणस्यच ॥ ततःप्रवृत्तायादेवीगङ्गात्रिपथगामिनी ॥ १ ॥ साप्रवि
श्यसुधायोनिंसोममाधारमम्भसाम् ॥ ततःसंवर्द्धमानार्करश्मिसङ्गतिपावनी ॥ २ ॥ पपातमेरुपृष्ठेचसाचतुर्धाततोययौ ॥

मा० पु०
॥९४॥

मेरुकूटतटान्तेभ्योनिपतन्तीविवर्तिता ॥ ३ ॥ विकीर्यमाणसलिलानिरालम्बापपातसा ॥ मन्दराद्येषुपादेषुप्रविभक्तोदका
समम् ॥ ४ ॥ चतुर्ष्वपिपपाताम्बुविभिन्नाङ्घ्रिशिलोच्चया ॥ पूर्वासोतेऽतिविख्याताययौचैत्ररथंवनम् ॥ ५ ॥ तत्प्लावयित्वा
चययौवरुणोदंसरोवरम् ॥ शीतान्तंचगिरितस्मात्ततश्चान्यान्गिरीन्क्रमात् ॥ ६ ॥ गत्वाभुवंसमासाद्यभद्राश्वेजलधिगता
॥ तथैवालकनन्दारुयादक्षिणेगन्धमादने ॥ ७ ॥ मेरुपादेवनंगत्वानन्दनंदेवनन्दनम् ॥ मानसंचमहावेगात्प्लावयित्वासरो
वरम् ॥ ८ ॥ आसाद्यशैलराजानंरम्यंत्रिशिखरंगता ॥ तस्माच्चपर्वतान्सर्वान्दक्षिणेयेक्रमोदितान् ॥ ९ ॥ तान्प्लावयित्वा
संप्राप्ताहिमवन्तंमहागिरिम् ॥ दधारतत्रतांशम्भुर्नमुमोचवृषध्वजः ॥ १० ॥ भगीरथेनोपवासैःस्तुत्याचाराधितोविभुः ॥
तत्रमुक्ताचशर्व्वेणसप्तधादक्षिणोदधिम् ॥ ११ ॥ प्रविवेशत्रिधाप्राच्यांप्लावयन्तीमहानदी ॥ भगीरथरथस्यानुस्रोतसैकेन
दक्षिणाम् ॥ १२ ॥ तथैवपश्चिमेपादेविपुलेसामहानदी ॥ सुचक्षुरिति विख्यातावैभ्राजंसावनंययौ ॥ १३ ॥ शीतोदंचस
रस्तस्मात्प्लावयन्तीमहानदी ॥ तस्मात्क्रमेणचाद्रीणांशिखरेषुनिपत्यसा ॥ सुचक्षुःपर्वतंप्राप्ताततश्चत्रिशिखंगता ॥ १४ ॥
केतुमालंसमासाद्यप्रविष्टादक्षिणोदधिम् ॥ १५ ॥ (गत्वोत्तरांदिशंगङ्गादिव्यासाचमहानदी ॥ तस्माच्चऋषभादींश्चक्रमा
दुत्तरजान्नगान् ॥) सुपार्श्वंतुतथैवाद्रिमेरुपादंहिसागता ॥ भद्रसोमेतिविख्यातासाययौसवितुर्वनम् ॥ १६ ॥ तत्पावयन्ती
संप्राप्तामहाभद्रंसरोवरम् ॥ ततश्चशङ्खकूटंसाप्रयातावैमहानदी ॥ १७ ॥ तस्माच्चवृषभादीन्साक्रमात्प्राप्यशिलोच्चया
न् ॥ महार्णवमनुप्राप्ताप्लावयित्वोत्तरानुकुरुन् ॥ १८ ॥ एवमेषामयागङ्गाकथितातेद्विजर्षभ ॥ जम्बुद्वीपनीवेशश्चवर्षाणि
चयथातथम् ॥ १९ ॥ वसन्तितेषुसर्वेषुप्रजाःकिंपुरुषादिषु ॥ सुखप्रायानिरतङ्गान्दूनतीर्कषवर्जिताः ॥ २० ॥ नवस्वपि

अ०
५३

॥९४॥

चवर्षेषु सप्तसप्तकुलाचलाः ॥ एकैकस्मिन्स्तथादेशेन च श्वाद्रिविनिःसृताः ॥ २१ ॥ यानि किं पुरुषाद्यानि वर्षाण्यष्टौ द्विजोत्तम ॥
 तेषु द्विजानितो यानि नैव वार्यत्र भारते ॥ २२ ॥ वाक्षीं स्वाभाविकी देश्यातो योत्थामानसी तथा ॥ कर्मजा च नृणां सिद्धिर्वर्षेष्वे
 तेषु चाष्टसु ॥ २३ ॥ कामप्रदेभ्यो वृक्षेभ्यो वाक्षीं सिद्धिः स्वभावजा ॥ स्वाभाविकी समाख्याता तृप्तिर्देश्या च देशिकी ॥ २४ ॥
 अपांसौ क्षम्याच्च तो योत्थाध्यानोपेता च मानसी ॥ उपासनादिकार्यास्तु कर्मजा साप्युदाहता ॥ २५ ॥ न चैतेषु युगावस्थानाध
 यो व्याधयो न च ॥ पुण्यापुण्यसमास्मानैव तेषु द्विजोत्तम ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमा० गङ्गावतरणवर्णनं नाम त्रिपंचा० ॥ ५३ ॥
 ॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ भगवन् कथितं त्वेतज्जम्बुद्वीपं समासतः ॥ यदेतद्भवता प्रोक्तं कर्मनान्यत्र पुण्यदम् ॥ १ ॥ पापाय वा
 महाभाग वर्जयित्वा तु भारतम् ॥ इतः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यश्चान्तश्च गम्यते ॥ २ ॥ न खल्वन्यत्र मर्त्यानां भूमौ कर्मविधीयते
 ॥ तस्माद्विस्तरशो ब्रह्मन्ममैतद्भारतं वद ॥ ३ ॥ ये चास्य भेदायावन्तो यथावत्स्थितिरेव च, ॥ वर्षोऽयं द्विजशार्दूलये चास्मि
 न्देशपर्वताः ॥ ४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भारतस्यास्य वर्षस्य नवभेदान्निबोध मे ॥ समुद्रान्तरिता ज्ञेयास्ते त्वगम्याः प
 रस्परम् ॥ ५ ॥ इन्द्रद्वीपः कशेरूमांस्तस्मै वर्णो गभस्तिमान् ॥ नागद्वीपस्तथा सौम्योगान्धर्वो वारुणस्तथा ॥ ६ ॥ अयं तु
 नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः ॥ योजनानां सहस्रं वै द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरम् ॥ ७ ॥ पूर्वैः किरातायस्यान्ते पश्चिमे यवनास्त
 था ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चान्तःस्थिता द्विज ॥ ८ ॥ इज्याध्यायवणिज्याद्यैः कर्मभिः कृतपावनाः ॥ तेषां संव्यव
 हारश्च एभिः कर्मभिरिष्यते ॥ ९ ॥ स्वर्गापवर्गप्राप्तिश्च पुण्यं पापं च वैतदा ॥ महेन्द्रो मलयः सत्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥ १० ॥
 विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सप्तैवात्र कुलाचलाः ॥ तेषां सहस्रशश्चान्ये भूधरा ये समीपगाः ॥ ११ ॥ विस्तारोच्छ्रयिणो रम्या विपुला

श्चित्रसानवः ॥ कोलाहलःसवैभ्राजोमन्दरोदर्दुराचलः॥ १२॥ वातस्वनोवैद्युतश्चमैनाकःस्वरसस्तथा ॥ तुंगप्रस्थोनागगि
रीरोचनःपाण्डराचलः ॥ १३॥ पुण्येगिरिर्दुर्जयन्तोरेवतोर्बुदएवच ॥ ऋष्यमूकःसगोमन्तःकूटशैलःकृतस्मरः॥ १४॥ श्रीप
र्वतश्चकोरश्चशतशोऽन्येचपर्वताः ॥ तैर्विमिश्राजनपदाम्लेच्छाश्चार्याश्चभागशः ॥ १५॥ तैःपीयन्तेसरिच्छेष्टायास्ताःसम्य
ङ्निबोधमे ॥ गङ्गासरस्वतीसिन्धुश्चन्द्रभागातथापरा ॥ १६॥ यमुनाचशतद्रुश्चवितस्तेरावतीकुहूः ॥ गोमतीधूतपापाचबा
हुदाचदृषद्वती॥ १७॥ विपाशादेविकारंक्षुर्निश्च्रीरागण्डकीतथा ॥ कौशिकीचापगाविप्रहिमवत्पादनिःसृताः ॥ १८॥ वेदस्मृति
वेदवतीवृत्रघ्नीसिन्धुरेवच ॥ वेणासानन्दनाचैवसदानीरामहीतथा॥ १९॥ पाराचर्मण्वतीनूपीविदिशावेत्रवत्यपि ॥ क्षिप्राल्य
वन्तीचतथापारियात्राश्रयाःस्मृताः ॥ २०॥ शोणोमहानदश्चैवनर्मदासुरथाऽद्रिजा ॥ मन्दाकिनीदशार्णाचचित्रकूटातथाप
रा ॥ २१॥ चित्रोत्पलासतमसाकरमोदापिशाचिका ॥ तथान्यापिप्पलश्रोणिर्विपाशावज्जुलानदी ॥ २२॥ सुमेरुजाशुक्तिम
तीशकुलीत्रिदिवाक्रमुः ॥ ऋक्षपादप्रसूतावैतथान्यावेगवाहिनी॥ २३॥ क्षिप्रापयोष्णीनिर्विन्ध्यातापीचनिषधावती ॥ वेण्या
वैतरणीचैवसिनीवालीकुमुद्वती ॥ २४॥ करतोयामहागौरीदुर्गाचान्तःशिवातथा ॥ विन्ध्यपादप्रसूतास्तानद्यःपुण्यजलाः
शुभाः ॥ २५॥ गोदावरीभीमरथीकृष्णावेण्यातथापरा ॥ तुङ्गभद्रासुप्रयोगावाल्याकावेर्यथापगा ॥ २६॥ सत्यपादविनिष्का
न्ताइत्येताःसरिदुत्तमाः ॥ कृतमालाताम्रपर्णीपुष्पजासूतप्लावती ॥ २७॥ मलयाद्रिसमुद्रूतानद्यःशीतजलास्त्रिमाः ॥ पि
तृसोमर्षिकुल्याचइक्षुकात्रिदिवाचया ॥ २८॥ लांगुलिनीवंशकरामहेन्द्रप्रभवाःस्मृताः ॥ ऋषिकुल्याकुमारीचमदंगामन्द
वाहिनी॥ २९॥ कुशापलाशिनीचैवशुक्तिमत्प्रभवाःस्मृताः ॥ सर्वाःपुण्याःसरस्वत्याःसर्वाङ्गाःसमुद्रगाः ॥ ३०॥ विश्वस्य

मातरः सर्वाः सर्वपापहराः स्मृताः ॥ अन्याः सहस्रशश्चोक्ताः क्षुद्रनद्योद्विजोत्तमाः ॥ ३१ ॥ प्रावृट्कालवहाः काश्चित्सर्वकालवहा
 श्रयाः ॥ मत्स्याश्वकूटाः कुल्याश्चकुन्तलाः काशिकोशलाः ॥ ३२ ॥ अर्बुदाश्वार्कलिंगाश्चमलकाश्चवृकैः सह ॥ मध्यदेशाजन
 पदाः प्रायशोमीप्रकीर्तिताः ॥ ३३ ॥ सत्यस्य चोत्तरेयास्तु यत्र गोदावरीनदी ॥ पृथिव्यामपि कृत्स्नायां सप्रदेशो मनोरमः ॥
 ॥ ३४ ॥ गोवर्द्धनपुरं रम्यं भार्गवस्य महात्मनः ॥ बाह्लीकावाटधानाश्च आभीराः कालतोयकाः ॥ ३५ ॥ अपरान्ताश्च शूद्राश्च प
 ल्लवाश्चर्मखण्डिकाः ॥ गान्धारायवनाश्चैव सिन्धुसौवीरमद्रकाः ॥ ३६ ॥ शतद्रुजाः कलिङ्गाश्च पारदाहारभूषिकाः ॥ मा
 ठरावहुभद्राश्च कैकेयादशमालिकाः ॥ ३७ ॥ क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च ॥ काम्बोजादस्दाश्चैव बर्बरा अंगलौकि
 काः ॥ ३८ ॥ चीनाश्चैव तुषाराश्च पल्लवा बाह्यतोदराः ॥ आत्रेयाश्च भरद्वाजाः पुष्कलाश्च कशेरुकाः ॥ ३९ ॥ लम्पाकाः शूल
 काराश्च चुलिकाजागुडैः सह ॥ औपधाश्चानिमद्राश्च किरातानां च जातयः ॥ ४० ॥ तामसाहं समागांश्च काश्मीरास्तुंगणास्त
 था ॥ शूलिकाः कुहकाश्चैव ऊर्णादावास्तथैव च ॥ ४१ ॥ एते देशास्त्युदीच्यास्तु प्राच्यान्देशान्निबोध मे ॥ अभ्रारकामुद्गरका अ
 न्तर्गिरिवहिर्गिराः ॥ ४२ ॥ तथा पल्लवङ्गारङ्गेयामालदामलवर्तिकाः ॥ ब्राह्मोत्तराः प्रविजया भार्गवागेयमल्लकाः ॥ ४३ ॥ प्रा
 ग्ज्योतिषाश्च मद्राश्च विदेहास्ताम्रलितकाः ॥ मल्लामगधगोमेदा प्राच्या जनपदाः स्मृताः ॥ ४४ ॥ अथापरे जनपदा दक्षिणा
 पथवासिनः ॥ पांड्याश्च केरलाश्चैव चोलाः कुंत्यास्तथैव च ॥ ४५ ॥ शैलूषामूषिकाश्चैव कुमारवानवासकाः ॥ महाराष्ट्रामा
 हिषिकाः कलिङ्गाश्चैव सर्वशः ॥ ४६ ॥ आभीराः सह वैशिक्या आटव्याः शबराश्च ये ॥ पुलिन्दा विन्ध्यमालेया वैदर्भा दण्डकैः स
 ह ॥ ४७ ॥ पौरिकामौलिकाश्चैव अश्मका भोगवर्द्धनाः ॥ नैषिकाः कुन्तला अन्ध्रा उद्भिदा वनदारकाः ॥ ४८ ॥ दक्षिणात्यास्त्व

मा० पु०
॥९६॥

मीदेशाअपरांस्तान्निबोधमे ॥ सूर्यारकाःकालिबलादुर्गाश्रामीकटैःसह ॥४९॥ पुलिन्दाश्चसुमीनाश्चरूपपाःस्वापदैःसह
॥ तथाकुरुमिनश्चैवसर्वेचैवकठाक्षराः ॥५०॥ (कारस्करालोहजंघावाजेयाराजभद्रकाः) ॥ तोसलाःकोसलाश्चैवत्रैपुराविदि
शास्तथा ॥ (तुषारास्तुबुराश्चैवसर्वेचैवकरस्कराः) ॥ नासिक्यात्राश्चयेचान्येयेचैवोत्तरनर्मदाः ॥ भीरुकच्छाःसमाहेयाःसह
सारस्वतैरपि ॥५१॥ काश्मीराश्चसुराष्ट्राश्चअवन्त्याश्चार्बुदैःसह ॥ इत्येतेत्यपरान्ताश्चशृणुविन्ध्यनिवासिनः ॥५२॥ सरजा
श्चकरुषाश्चकेरलाश्चोत्कलैःसह ॥ उत्तमर्णादशाणांश्चभोज्याःकिष्किन्धकैःसह ॥५३॥ तुम्बुरास्तुम्बुलाश्चैवपटवीनैषधैः
सह ॥५४॥ अन्नजास्तुष्टिकाराश्चवीरहोत्रात्यवन्तयः ॥ एतेजनपदाःसर्वेविन्ध्यपृष्ठनिवासिनः ॥५५॥ अतोदेशान्प्रव
क्ष्यामिपर्वताश्रयिणश्चये ॥ नोहाराहंसमार्गाश्चकुरवोगुर्गणाःखसाः ॥५६॥ कुन्तप्रावरणाश्चैवऊर्णादावाःसकृत्रकाः ॥ त्रिग
र्तागालवाश्चैवकिरातास्तामसैःसह ॥५७॥ कृतत्रेतादिकश्चात्रचतुर्युगकृतोविधिः ॥ एतत्तुभारतंवर्षचतुःसंस्थानसंस्थितम्
॥५८॥ दक्षिणापरतोत्थस्यपूर्वेणचमहोदधिः ॥ हिमवानुत्तरेणास्यकार्मुकस्ययथागुणः ॥५९॥ तदेतद्भारतंवर्षसर्वबी
जं द्विजोत्तम ॥ ब्रह्मत्वममरेशत्वंदेवत्वंमर्त्यतांतथा ॥६०॥ मृगपश्वप्सरोयोनिस्तद्वत्सर्वेसरीसृपाः ॥ स्थावराणांचस
र्वेषामितोब्रह्मन्शुभाशुभैः ॥६१॥ प्रयांतिकर्मभूर्ब्रह्मन्नान्यलोकेषुविद्यते ॥ देवानामपिविप्रर्षेसदाएषमनोरथः ॥६२॥
अपिमानुष्यमाप्स्यामोदेवत्वात्प्रच्युताःक्षितौ ॥ मनुष्यःकुरुतेतत्तुयन्नशक्यंसुरासुरैः ॥६३॥ तत्कर्मनिगडग्रस्तैःस्वकर्म
ख्यापनोत्सुकैः ॥ नकिंचित्क्रियतेकर्मसुखलेशोपबंहितैः ॥६४॥ ॥ इतिश्रोमार्कण्डेयपुराणे नद्यादियर्णनोनामचतुःपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥५४॥

॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ भगवन्कथितं सम्यक्भवता भारतं मम ॥ सरितः पर्वतदिशा ये च तत्र वसन्ति वै ॥ १ ॥ किन्तु कूर्म
 स्वयापूर्वं भारते भगवान्हरिः ॥ कथितस्तस्य संस्थानं श्रोतुमिच्छाम्यशेषतः ॥ २ ॥ कथं स संस्थितो देवः कूर्मरूपी जनादनः ॥
 शुभाशुभं नुप्याणां व्यज्यते च ततः कथम् ॥ यथा मुखं यथा पादास्तस्य तद्ब्रूयशेषतः ॥ ३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ प्रा
 ङ्मुखो भगवान्देवः कूर्मरूपी व्यवस्थितः ॥ आक्रम्य भारतं वर्षं नवभेदमिदं द्विज ॥ ४ ॥ नवधा संस्थितेन्यस्य नक्षत्राणि
 समन्ततः ॥ विषयाश्च द्विजश्रेष्ठ ये सम्यक्तां निबोध मे ॥ ५ ॥ वेदिमद्रारिमाण्डव्याः शाल्वानीपास्तथाशकाः ॥ उज्जिहाना
 स्तथावत्सघोषसंख्यास्तथाखशाः ॥ ६ ॥ मध्ये सारस्वता मत्स्याः शूरसेनाः समाधुराः ॥ धर्म्मार्ण्याज्योतिषिका गौरग्रीवा
 गुडाश्मकाः ॥ ७ ॥ वैदेहकाः सपांचालाः संकेताः कङ्कमारुताः ॥ कालकोटिसपाषण्डाः पारियात्रनिवासिनः ॥ ८ ॥ कार्पिंग
 लाः कुरुर्बाह्यास्तथैवोदुम्बराजनाः ॥ गजाह्वयाश्च कूर्मस्य जना मध्यनिवासिनः ॥ ९ ॥ कृत्तिकारोहिणीसौम्या एतेषां मध्यवा
 सिनाम् ॥ नक्षत्रत्रितयं विप्रशुभाशुभविपाकदम् ॥ १० ॥ वृषध्वजोऽञ्जनश्चैव जम्बवारुयोमानवाचलः ॥ शूर्पकर्णो व्याघ्र
 मुखो मुर्वरः कर्बुटाशनः ॥ ११ ॥ तथा चन्द्रेश्वराश्चैव खशाश्च मगधास्तथा ॥ शिवयोमैथिलाः शुभ्रास्तथा वदनदन्तुराः ॥ १२ ॥
 प्रागज्योतिषाः सलौहित्याः सामुद्राः पुरुषादकाः ॥ पूर्णोत्कटो भद्रगौरस्तथोदयगिरिर्द्विज ॥ १३ ॥ काशयोमेखलामुष्टास्ता
 म्रलितैकपादपाः ॥ वर्द्धमानाः कोशलाश्च मुखे कूर्मस्य संस्थिताः ॥ १४ ॥ रौद्रं पुनर्वसुः पुष्यो नक्षत्रत्रितयं मुखे ॥ पादे तदक्षि
 णे देशाः क्रौष्टिके वदतः शृणु ॥ १५ ॥ कलिङ्गवङ्गजठराः कोशलामूषिकास्तथा ॥ चेदयश्चोर्ध्वकर्णाश्च मत्स्यांघ्राविन्ध्यवासिनः ॥
 ॥ १६ ॥ विदर्भानारिकेलाश्च धर्मद्वीपास्तथैलिकाः ॥ व्याघ्रग्रीवामहाग्रीवासौ पुराः शमश्रुधारिणः ॥ १७ ॥ कैष्किन्ध्याहैमकूटा

श्वनिषधाः कटकस्थलाः ॥ दशार्णाहारिकानग्नानिषधाः काकुलालकाः ॥ १८ ॥ तथैव पर्णशबराः पादे वै पूर्वदक्षिणे ॥ आश्वे
 षर्क्षे तथा पैत्र्यं फाल्गुन्यः प्रथमास्तथा ॥ १९ ॥ नक्षत्रत्रितयं पादमाश्रितं पूर्वदक्षिणम् ॥ लंका कालाजिनाश्चैव शैलिकानि
 कटास्तथा ॥ २० ॥ महेन्द्रमलयाद्रौ च दर्दुरे च वसन्तिये ॥ कर्कोटकवने ये च भृगुकच्छाः सकोङ्कणाः ॥ २१ ॥ सर्वाश्चैव तथा
 भीरावेण्यास्तीरनिवासिनः ॥ अवन्तयोदासपुरास्तथैवाकारिणोजनाः ॥ २२ ॥ महाराष्ट्राः सकर्णाटागोनर्दाश्चित्रकूटकाः ॥
 चोलाः कोलगिराश्चैव क्रौंचद्वीपजटाधराः ॥ २३ ॥ कावेरी ऋष्यमूकस्थानासिक्याश्चैव ये जनाः ॥ शंखशुक्त्यादिवैदूर्यशैल
 प्रान्तचराश्च ये ॥ २४ ॥ तथा वारिचराः कोलाः चर्मपट्टनिवासिनः ॥ गणवाद्याः पराः कृष्णाद्वीपवासनिवासिनः ॥ २५ ॥ सू
 र्याद्रौ कुमुदाद्रौ च ते वसन्ति तथा जनाः ॥ रौद्रस्वनाः सपिशिकास्तथा ये कर्मनायकाः ॥ २६ ॥ दक्षिणाः कौरुषाये च ऋषिका
 स्तापसाश्रमाः ॥ ऋषभाः सिंहलाश्चैव तथा कांचीनिवासिनः ॥ २७ ॥ तिलङ्गाः कुञ्जरदरीकच्छवासाश्च ये जनाः ॥ ताम्रपर्णी
 तथा कुक्षिरितिकूर्मस्य दक्षिणः ॥ २८ ॥ फाल्गुन्यश्चोत्तराहस्तश्चित्राचर्क्षत्रयं द्विज ॥ कूर्मस्य दक्षिणे कुक्षौ वात्यपादस्तथा प
 रम् ॥ २९ ॥ काम्बोजाः पङ्गवाश्चैव तथैव वडवामुखाः ॥ तथा च सिन्धुसौवीराः सानर्त्ता वनितामुखाः ॥ ३० ॥ द्रावणाः सार्गिगाः
 शूद्राः कर्णप्रायेयवर्वराः ॥ किराताः पारदाः पाण्ड्यास्तथा पारशवाः कलाः ॥ ३१ ॥ धूर्तकाहैमगिरिकाः सिन्धुकालकवैरताः ॥
 सौराष्ट्रादरदाश्चैव द्राविडाश्च महार्णवाः ॥ ३२ ॥ एते जनपदाः पादे स्थिता वै दक्षिणेऽपरे ॥ स्वात्यो विशाखामैत्रं च नक्षत्रत्रयमे
 व च ॥ ३३ ॥ मणिमेघः क्षुराद्रिश्च खंजयोऽस्तगिरिस्तथा ॥ अपरान्तिकानौ हयाश्च शान्तिकाविप्रशस्तकाः ॥ ३४ ॥ कोंकणाः
 पंचनदकावमनात्यवरास्तथा ॥ तारक्षुरात्यङ्गुतकाः शंकराः शाल्मवेश्मकाः ॥ ३५ ॥ गुरुस्वराः फल्गुणकावेणुमत्यांच ये ज

नाः ॥ तथाफल्लगुलकाघोरागुरुहाश्वकलास्तथा ॥ ३६ ॥ एकेक्षणावाजिकेशादीर्घग्रीवाःसचूलिकाः ॥ अश्वकेशास्तथा
 पुच्छेजनाःकूर्मस्यसंस्थिताः ॥ ३७ ॥ ऐन्द्रंमूलंतथाषाढानक्षत्रत्रयमेवच ॥ माण्डव्याश्रंढखाराश्वअश्वकालनतास्त
 था ॥ ३८ ॥ कुन्यतालडहाश्वैवस्त्रीबाह्याबालिकास्तथा ॥ नृसिंहावेणुमत्यांचबलावस्थास्तथापरे ॥ ३९ ॥ धर्मबद्धास्त
 थोलूकाउरुकर्मस्थिताजनाः ॥ (तथाफल्लगुलकाघोराधुरलाहेमतारकाः ॥ एकेक्षणावाजिकोशादीर्घपादास्तथैव) ॥ वामेप
 रेजनाःपादेस्थिताःकूर्मस्यभागुरे ॥ ४० ॥ आषाढाश्रवणेचैवधनिष्ठात्रयसंस्थिताः ॥ कैलासोहिमवांश्वैवधनुष्मान्वसुमां
 स्तथा ॥ ४१ ॥ क्रौंचाःकुरुवकाश्वैवक्षुद्रवीणाश्वयेजनाः ॥ रसालयाःसकैकेयाभोगप्रस्थाःसयामुनाः ॥ ४२ ॥ अन्तर्द्वा
 पास्त्रिगर्ताश्वअग्नीज्याःसार्दनाजनाः ॥ तथैवाश्वमुखाःप्राप्ताश्विबिडाःकेशधारिणः ॥ ४३ ॥ दासेरकावाटधानाःशवधाना
 स्तथैवच ॥ पुष्कलाधमकैरातास्तथातक्षशिलाश्रयाः ॥ ४४ ॥ अम्बष्ठामालवामद्रावेणुकाःसवदन्तिकाः ॥ पिङ्गलागान
 कलहाहूणाःकोहलकास्तथा ॥ ४५ ॥ माण्डव्याभूतियुवकाःशातकाहेमतारकाः ॥ यशोमत्याःसगान्धाराःखरसागरराश
 यः ॥ ४६ ॥ यौधेयादासमेयाश्वराजन्याःश्यामकास्तथा ॥ क्षेमधूर्ताश्वकूर्मस्यवामकुक्षिमुपाश्रिताः ॥ ४७ ॥ वारुणंचात्र
 नक्षत्रंतद्वत्प्रोष्ठपदाद्वयम् ॥ येनकिन्नरराज्यंचपशुपालंसकीचकम् ॥ ४८ ॥ काश्मीरकंतथाराष्ट्रमभिसारजनस्तथा ॥ दर
 दास्त्वङ्गणाश्वैवकुलटावनराष्ट्रकाः ॥ ४९ ॥ सैरिष्ठाब्रह्मपुरकास्तथैववनवाहकाः ॥ किरातकौशिकानन्दाजनाःपङ्कवलो
 लनाः ॥ ५० ॥ दार्वादामरकाश्वैवकुरटाश्वान्नदारकाः ॥ एकपादाःखशाघोषाःस्वर्गभौमानवद्यकाः ॥ ५१ ॥ तथासयवना
 हिङ्गाश्वीरप्रावरणाश्वये ॥ त्रिनेत्राःपौरवाश्वैवगन्धर्वाश्वद्विजोत्तम ॥ ५२ ॥ पूर्वोत्तरंतुकूर्मस्यपादमेतेसमाश्रिताः ॥ रेवत्य

मा०पु०
॥९८॥

श्वाश्विदैवत्यंयाम्यंचर्क्षमितित्रयम् ॥ ५३ ॥ तत्रपादेसमारुघ्यातंपाकायमुनिसत्तम ॥ देशेष्वेतेषुचैतानिनक्षत्राण्यपिवैद्वि
ज ॥ ५४ ॥ एतत्पीडाअमोदेशाःपीड्यन्तेयेक्रमोदिताः ॥ यान्तिचाभ्युदयंविप्रग्रहैःसम्यगवस्थितैः ॥ ५५ ॥ यस्यर्क्षस्यप
तिर्योवैग्रहस्तद्भाविभयम् ॥ तद्देशस्यमुनिश्रेष्ठतदुत्कर्षेशुभागमः ॥ ५६ ॥ प्रत्येकंदेशसामान्यंनक्षत्रग्रहसम्भवम् ॥
भयंलोकस्यभवतिशोभनंवाद्विजोत्तम ॥ ५७ ॥ स्वर्क्षैरशोभनैर्जन्तोःसामान्यमितिभीतिदम् ॥ ग्रहैर्भवतिपीडोत्थम
ल्पायासमशोभनम् ॥ ५८ ॥ तथैवशोभनःपाकोदुःस्थितैश्चतथाग्रहैः ॥ अल्पोपकारायनृणांदेशज्ञैश्चात्मनोबुधैः ॥ ५९ ॥
द्रव्येगोष्ठेऽथभृत्येषुसुहृत्सुतनयेषुवा ॥ भार्यायांचग्रहेदुःस्थेभयंपुण्यवतानृणाम् ॥ ६० ॥ आत्मन्यथाल्पपुण्यानांसर्व
त्रैवातिपापिनाम् ॥ नैकत्रापित्यपापानांभयमस्तिकदाचन ॥ ६१ ॥ दिग्देशजनसामान्यंनृपसामान्यमात्मजम् ॥
नक्षत्रग्रहसामान्यंनरोभुङ्क्तेशुभाशुभम् ॥ ६२ ॥ परस्परभिरक्षाचग्रहदौस्थ्येनजायते ॥ एतेभ्यएवविप्रेन्द्रशुभहा
निस्तथाशुभैः ॥ ६३ ॥ यदेतत्कूर्मसंस्थानंनक्षत्रेषुमयोदितम् ॥ एतत्तुदेशसामान्यमशुभंशुभमेवच ॥ ६४ ॥ त
स्माद्विज्ञायदेशर्क्षग्रहपीडांतथात्मनः ॥ कुर्वीतशान्तिमेधावीलोकवादांश्चसत्तम ॥ ६५ ॥ आकाशादेवतानांचदैत्यादो
नांचदौर्हदाः ॥ पृथ्व्यांपतन्तितेलोकेलोकवादाइतिश्रुताः ॥ ६६ ॥ तांतथैवबुधःकुर्यात्लोकवादान्नहापयेत् ॥ तेषान्त
करणान्नृणांयुक्तोदुष्टागमक्षयः ॥ ६७ ॥ शुभोदयंप्रहानिंचपापानांद्विजसत्तम ॥ प्रज्ञाहानिंप्रकुर्युस्तेद्रव्यादीनांचकुर्व
ते ॥ ६८ ॥ तस्माच्छान्तिपरःप्राज्ञोलोकवादरतस्तथा ॥ लोकवादांश्चशान्तोश्चग्रहपीडासुकारयेत् ॥ ६९ ॥ अद्रोहा
नुपवासांश्चशस्तंचैत्यादिवन्दनम् ॥ जपहोमंतथादानंस्नानंक्रोधादिवर्जनम् ॥ ७० ॥ अद्रोहःसर्वभूतेषुमेत्रींकुर्याच्चप

ण्डितः ॥ वज्रयिदसतींवाचमतिवादांस्तथैवच ॥ ७१ ॥ ग्रहपूजांचकुर्वीतसर्वपीडासुमानवः ॥ एवंशान्त्यन्त्यशेषाणिघोरा
 णिद्विजसत्तम ॥ ७२ ॥ प्रयतानांमनुष्याणांग्रहक्षोत्थान्यशेषतः ॥ एषकूर्मोमयाख्यातोभारतेभगवान्विभुः ॥ ७३ ॥ ना
 रायणोत्थचिन्त्यात्मायत्रसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ अत्रदेवाःस्थिताःसर्वप्रतिनक्षत्रसंश्रयाः ॥ ७४ ॥ तथामध्येहुतवहःपृथ्वीसोम
 श्ववैद्विज ॥ मेषादयस्त्रयोमध्येमुखेद्वौमिथुनादिकौ ॥ ७५ ॥ प्राग्दक्षिणे तथापादेकर्किसिंहौव्यवस्थितौ ॥ सिंहकन्यातुला
 श्वैवकुक्षौराशित्रयंस्थितम् ॥ ७६ ॥ तुलाथवृश्चिकश्चोभौपादेदक्षिणपश्चिमे ॥ पृष्ठेचवृश्चिकेनैवसहधन्वीव्यवस्थितः ७७ ॥
 वायव्येचास्यवैपादेधनुर्ग्राहादिकंत्रयम् ॥ कुम्भमीनौतथैवास्यउत्तरांकुक्षिमाश्रितौ ॥ ७८ ॥ मीनमेषौद्विजश्रेष्ठपादेपूर्वोत्त
 रेस्थितौ ॥ कूर्मेदेशास्तथर्क्षाणिदेशेष्वेतेषुवैद्विज ॥ ७९ ॥ राशयश्चतथर्क्षेषुग्रहराशिष्ववस्थिताः ॥ तस्माद्ग्रहर्क्षपीडासुदे
 शपीडांविनिर्दिशेत् ॥ ८० ॥ तत्रस्नात्वाप्रकुर्वीतदानहोमादिकंविधिम् ॥ सएषवैष्णवःपादोब्रह्मन्मध्येग्रहस्ययः ॥ ८१ ॥
 (नारायणाख्योचिन्त्यात्माकारणजगतःप्रभुः ॥) इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेकूर्मनिवेशोनामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवंतुभारतंवर्षयथावत्कथितंमुने ॥ कृतंत्रेताद्वापरंचतथातिष्यंचतुष्टयम् ॥ १ ॥ अत्रैवैतद्युगा
 नान्तुचातुर्वर्ण्यंचवैद्विज ॥ चत्वारित्रीणिद्वेचैवतथैकंचशरच्छतम् ॥ २ ॥ जीवन्त्यत्रनराब्रह्मनृकृतत्रेतादिषुक्रमात् ॥ देवकूट
 स्यपूर्वस्यशैलेन्द्रस्यमहात्मनः ॥ ३ ॥ पूर्वेणयत्स्थितंवर्षभद्राश्वंतन्निबोधमे ॥ श्वेतपर्णश्चनीलश्चशैवालश्चाचलोत्तमः ॥ ४ ॥
 कौरञ्जःपर्णशालाग्रःपंचैतेतुकुलाचलाः ॥ तेषांप्रसूतिरन्येयेबहवःक्षुद्रपर्वताः ॥ ५ ॥ तैर्विशिष्टाजनपदानानारूपाःसहस्र
 शः ॥ ततःकुमुदसंकाशाःशुद्धसानुसुमङ्गलाः ॥ ६ ॥ इत्येवमादयोऽन्येऽपिशतशोऽथसहस्रशः ॥ सीताशङ्खावतीभद्राचक्रा

मा०पु०
॥९९॥

वर्त्तादिकास्तथा ॥ ७ ॥ नद्योऽथ बह्व्यो विस्तीर्णाः शीततो यौघवाहिकाः ॥ अत्र वर्षेनराः शङ्खशुद्धहेमसमप्रभाः ॥ ८ ॥ दिव्य
सङ्गमिनः पुण्यादश वर्षशतायुषः ॥ अधमोत्तमोनतेष्वस्ति सर्वे ते समदर्शनाः ॥ ९ ॥ तितिक्षादिभिरष्टाभिः प्रकृत्यात्मगुणैर्यु
ताः ॥ तत्राप्यश्वशिरादेवश्चतुर्बाहुर्जनार्दनः ॥ १० ॥ शिरो हृदयमेढ्राङ्घ्रिहस्तैश्चाक्षित्रयान्वितः ॥ तस्याप्यथैवं विषया वि
ज्ञेया जगतः प्रभोः ॥ ११ ॥ केतुमालमतो वर्षे निबोधममपश्चिमम् ॥ विशालः कम्बलः कृष्णोजयन्तो हरिपर्वतः ॥ १२ ॥ वि
शोको वर्द्धमानश्च सप्तैते कुलपर्वताः ॥ अन्ये सहस्रशः शैला येषु लोकगणः स्थितः ॥ १३ ॥ मौलयस्ते महाकायाः शाकपोतक
रम्भकाः ॥ अब्रुलप्रमुखाश्चापिव सन्ति शतशोजनाः ॥ १४ ॥ ये पिबन्ति महानद्यो वंक्षुश्यामांस्वकम्बलाम् ॥ अमोघांका
मिनीं श्यामां तथैवान्याः सहस्रशः ॥ १५ ॥ अत्राप्यायुः समं पूर्वैरत्रापि भगवान्हरिः ॥ वराहरूपी पादास्य हत्पृष्ठे पार्श्वत
स्तथा ॥ १६ ॥ (मुखनस्यादतश्चैव कण्ठतः पुच्छतस्तथा) ॥ त्रिनक्षत्रयुते देशे नक्षत्राणि युतानि च ॥ इत्येतत्केतुमालं ते क
थितं मुनिमत्तम ॥ १७ ॥ अतः परं कुरुन्वक्ष्ये निबोधेहममोत्तरान् ॥ तत्र वृक्षामधुफलानित्यपुष्पफलोपगाः १८ ॥ वस्त्रा
णि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ॥ सर्वकामप्रदास्ते हि सर्वकालफलप्रदाः ॥ १९ ॥ भूमिर्मणिमयी वायुः सुगन्धः सर्व
दासुखः ॥ जायन्ते मानवास्तत्र देवलोकपरिच्युताः ॥ २० ॥ मिथुनानि प्रसूयन्ते समकालस्थितानि वै ॥ अन्योन्यमनुरक्ता
नि च क्रवाकोपमानि च ॥ २१ ॥ चतुर्दशसहस्राणि तेषां सार्धानि वै स्थितिः ॥ चन्द्रकान्तश्च शैलेन्द्रः सूर्यकान्तस्तथापरः ॥
॥ २२ ॥ तस्मिन्कुलाचले वर्षे तन्मध्ये च महानदी ॥ भद्रसोमा प्रयात्यव्यापुण्यामलजलौघिनी ॥ २३ ॥ सहस्रशस्तथैवा
न्यानद्यो वर्षेऽपि चोत्तरे ॥ तथान्याः क्षीरवाहिन्यो घृतवाहिन्य एव च ॥ २४ ॥ दध्नी द्वादस्तथा तत्र तथान्ये चानुपर्वताः ॥ अमृता

स्वादकल्पानिफलानिविविधानिच ॥ २५ ॥ वनेषुतेपुरम्याणिशतशोऽथसहस्रशः ॥ तत्रापिभगवान्बिष्णुःप्राक्शिरामत्स्य
 रूपवान् ॥ २६ ॥ विभक्तोनवधाविप्रनक्षत्राणांत्रयंत्रयम् ॥ देशास्तत्रापिनवधाविभक्तामुनिसत्तम ॥ २७ ॥ चन्द्रद्वीपःसमुद्रेचभ
 द्रद्वीपस्तथापरः ॥ तत्रापिपुण्योविख्यातःसमुद्रान्तर्महामुने ॥ २८ ॥ इत्येतत्कथितंब्रह्मन्कुरुवर्षंमयोत्तरम् ॥ शृणुकिंपु
 रुषादीनिवर्षाणिगदतोमम ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेउत्तरकुरुकथनंनामषट्पंचाशोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ यत्तुकिम्पुरुषंवर्षंतत्प्रवक्ष्याम्यहंद्विज ॥ तत्रायुर्दशसाहस्रंपुरुषाणांवपुष्मताम् ॥ १ ॥ अनामया
 ल्यशोकाश्चनरायत्रतथास्त्रियः ॥ प्लक्षःखण्डश्चतत्रोक्तःसुमहान्नन्दनोपमः ॥ २ ॥ तस्यतेवैफलरसंपिबन्तःपुरुषाःसदा ॥ स्थि
 रयौवननिष्पन्नाःस्त्रियश्चोत्पलगन्धिकाः ॥ ३ ॥ अतःपरंकिंपुरुषाद्वरिवर्षंप्रचक्षते ॥ महारजतसंकाशाजायंतेतत्रमानवाः ॥ ४
 देवलोकच्युताःसर्वेदेवरूपाश्चसर्वशः ॥ हरिवर्षेनराःसर्वेपिबन्तीक्षुरसंशुभम् ॥ ५ ॥ नजराबाधतेतत्रनजीर्यन्तेचकहिंचि
 त् ॥ तावन्तमेवतेकालंजीवन्त्यथनिरामयाः ॥ ६ ॥ मेरुवर्षंमयाप्रोक्तंमध्यमंयदिलावृतम् ॥ नतत्रसूर्यस्तपतिनतेजीर्यन्ति
 मानवाः ॥ ७ ॥ लभन्तेनात्मलाभंचरश्मयश्चन्द्रसूर्ययोः ॥ नक्षत्राणांग्रहाणांचमेरोस्तत्रपराद्युतिः ॥ ८ ॥ पद्मप्रभाःपद्मगन्धा
 जम्बूफलरसाशिनः ॥ पद्मपत्रायताक्षास्तुजायन्तेतत्रमानवाः ॥ ९ ॥ वर्षाणान्तुसहस्राणितत्राप्यायुस्त्रयोदश ॥ शरावाकार
 संस्तारोमेरुमध्येइलावृते ॥ १० ॥ मेरुस्तत्रमहाशैलस्तदाख्यातमिलावृतम् ॥ रम्यकंवर्षंमस्माच्चकथयिष्येनिबोधतम् ॥
 ॥ ११ ॥ वृक्षस्तत्रापिचोत्तुङ्गोन्यग्रोधोहरितच्छदः ॥ तस्यापितेफलरसंपिबन्तोवर्तयन्तिवै ॥ १२ ॥ वर्षायुतायुषस्तत्रनरा
 स्तत्फलभोगिनः ॥ रतिप्रधानविमलाजरादौर्गन्ध्यवर्जिताः ॥ १३ ॥ तस्मादथोत्तरंवर्षंनाम्नाख्यातंहिरण्मयम् ॥ हिरण्वती

मा०पु०

॥१००॥

नदीयत्रप्रभूतकमलोज्ज्वला ॥ १४ ॥ महाबलाःसतेजस्काजायन्तेतत्रमानवाः ॥ महाकायामहासत्त्वाधनिनःप्रियदर्शनाः
 ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेभुवनकोशवर्णनं नाम सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ॥
 ॥ क्रौष्टुकिरुवाच ॥ ॥ कथितंभवतासम्यग्यत्पृष्टोऽसिमहामुने ॥ भूसमुद्रादिसंस्थानं प्रमाणानितथाग्रहाः ॥ १ ॥ तेषां
 चैवप्रमाणंयन्नक्षत्राणांचसंस्थितिः ॥ भूरादयस्तथालोकाःपातालान्यखिलान्यपि ॥ २ ॥ स्वायम्भुवंतथारूपातंमुनेम
 न्वन्तरंमम ॥ तदन्तराण्यहंश्रोतुमिच्छेमन्वन्तराणिवै ॥ मन्वन्तराधिपान्देवानृषींस्तत्तनयान्नृपान् ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयउवा
 च ॥ ॥ मन्वन्तरंमयारूपातंतवस्वायम्भुवंचयत् ॥ स्वरोचिषारूयमन्यत्तुशृणुतस्मादनन्तरम् ॥ ४ ॥ कश्चिद्विजाति
 प्रवरःपुरेऽभूदरुणास्पदे ॥ वरुणायास्तटेविप्रोरूपेणात्यश्विनावपि ॥ ५ ॥ मृदुस्वभावःसहृत्तोवेदवेदाङ्गपारगः ॥ सदा
 तिथिप्रियोरात्रावागतानांसमाश्रयः ॥ ६ ॥ तस्यबुद्धिरियंत्वासीदहंपश्येवसुन्धराम् ॥ अतिरम्यवनोद्यानानानानगरशो
 भिताम् ॥ ७ ॥ अथागतोऽतिथिःकश्चित्कदाचित्तस्यवेश्मनि ॥ नानौषधिप्रभावज्ञोमन्त्रविद्याविशारदः ॥ ८ ॥ अभ्य
 र्थितस्तुतेनासौश्रद्धापूतेनचेतसा ॥ तस्याचख्यौसदेशांश्चरम्याग्निनगराणिच ॥ ९ ॥ नदीवनानिशैलांश्चपुण्यान्यायतना
 निच ॥ सततोविस्मयाविष्टःप्राहतंद्विजसत्तमम् ॥ १० ॥ अनेकदेशदर्शित्वेनातिश्रमसमन्वितः ॥ त्वंनानातिष्ठोवयसाना
 तिवृत्तश्चयौवनात् ॥ कथमल्पेनकालेनपृथिवीमटसिद्विज ॥ ११ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ मन्त्रौषधिप्रभावेणविप्राप्रतिहता
 गतिः ॥ योजनानांसहस्रंहिदिनार्द्धेनव्रजाम्यहम् ॥ १२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसविप्रस्तंभयःप्रत्यवाचेदमादरा
 त् ॥ श्रद्धधानोवचस्तस्यब्राह्मणस्यविपश्चितः ॥ १३ ॥ ममप्रसादंभगवन्कुरुमन्त्रप्रभावजम् ॥ द्रष्टुमेतामिममहीमतीवेच्छामि ॥ १०० ॥

वर्तते ॥ १४ ॥ प्रादात्सब्राह्मणश्चास्मैपादलेपमुदारधीः ॥ अभिमन्त्रयामासदिशंतेनारूपातांचयत्नतः ॥ १५ ॥ तेनानुलि
प्तपादोऽथसद्विजोद्विजसत्तम ॥ हिमवन्तमगाद्रष्टुंनानाप्रस्त्रवणान्वितम् ॥ १६ ॥ सहस्रंयोजनानांहिदिनार्धेनत्रजामिय
त् ॥ आयास्यामीतिसचिन्त्यतदर्द्धेनापरेणहि ॥ १७ ॥ संप्राप्तोहिमवत्पृष्ठंनतिश्रान्ततनुर्द्विज ॥ विचचारततस्तत्रतुहिना
चलभूतले ॥ १८ ॥ पादाक्रान्तेनतस्याथतुहिनेनविलीयता ॥ प्रक्षालितःपादलेपःपरमौषधिसंभवः ॥ १९ ॥ ततो जड
गतिःसोऽथइतश्चेतश्चपर्यटन् ॥ ददर्शातिमनोज्ञानिसानूनिहिमभूभूतः ॥ २० ॥ सिद्धगन्धर्वजुष्टानिकिन्नराभिरतानिच ॥
क्रीडाविहाररम्याणिदेवादीनामितस्ततः ॥ २१ ॥ दिव्याप्सरोगणशतैराकीर्णान्यवलोकयन् ॥ नातृप्यतद्विजश्रेष्ठःप्रोद्धूतपु
लकोमुने ॥ २२ ॥ क्वचित्प्रस्त्रवणाद्भृष्टजलपातमनोरमम् ॥ प्रनृत्यच्छिखिकेकाभिरन्यतश्चनिनादितम् ॥ २३ ॥ दात्यूह
कोयष्टिकाद्यैःक्वचिच्चातिमनोहरैः ॥ पुंस्कोकिलकलालापैःश्रुतिहारिभिरन्वितम् ॥ २४ ॥ प्रफुल्लतरुगन्धेनवासितानिलवी
जितम् ॥ मुदायुक्तःसदृशेहिमवन्तंमहागिरिम् ॥ २५ ॥ दृष्ट्वाचैतद्विजसुतोहिमवन्तंमहाचलम् ॥ श्वोद्रक्ष्यामीतिसंचिन्त्यम
तिचक्रेगृहंप्रति ॥ २६ ॥ विभ्रष्टपादलेपोऽथचिरेणजडितक्रमः ॥ चिन्तयामासकिमिदंमयाऽज्ञानादनुष्ठितम् ॥ २७ ॥ य
दिप्रलेपोनष्टोमेविलीनोहिमवारिणा ॥ शैलोऽतिदुर्गमश्चायंदूरंचाहमिहागतः ॥ २८ ॥ प्रयास्यामिक्रियाहानिमग्निशुश्रूष
णादिकम् ॥ कथमत्रकरिष्यामिसंकटंमहदागतम् ॥ २९ ॥ इदंरम्यमिदंरम्यमित्यस्मिन्वरपर्वते ॥ सक्तदृष्टिरहंतृप्तिंनया
स्येऽब्दशतैरपि ॥ ३० ॥ किन्नराणांकलालापाःसमन्ताच्छ्रोत्रहारिणः ॥ प्रफुल्लतरुगन्धांश्चघ्राणमत्यन्तमृच्छति ॥ ३१ ॥
॥ सुखस्पर्शस्तथावायुःफलानिरसवन्तिच ॥ हरन्तिप्रसभंचेतोमनोज्ञानिसरांसिच ॥ ३२ ॥ एवंगतेतुपश्येयंयदिकंचित्त

मा० पु०
॥ १०१ ॥

पोनिधिम् ॥ सममोपदिशेन्मार्गं गमनाय गृहं प्रति ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ स एवं चिन्तयन् विप्रो बभ्राम वहिमा
चले ॥ भ्रष्टपादौषधिबलो वैकुण्ठं परमंगतः ॥ ३४ ॥ तददर्शं भ्रमन्तं च मुनिश्रेष्ठं वरूथिनी ॥ वराप्सरामहाभागामौलेयारू
पशालिनी ॥ ३५ ॥ तस्मिन् दृष्टे ततः सा भूद्विजवर्यै वरूथिनी ॥ मदनाकृष्टहृदया सानुरागाहितक्षणात् ॥ ३६ ॥ चिन्त
यामास कोन्वेषरमणीयतमाकृतिः ॥ सफलं मे भवेज्जन्म यदि मां नावमन्यते ॥ ३७ ॥ अहोऽस्य रूपमाधुर्यमहोऽस्य ललि
तागतिः ॥ अहो गम्भीरता दृष्टेः कुतोऽस्य सदृशो भुवि ॥ ३८ ॥ दृष्टा देवास्तथा दैत्याः सिद्धगन्धर्वपन्नगाः ॥ कथमेकोऽपि ना
स्त्यस्य तुल्यरूपो महात्मनः ॥ ३९ ॥ यथाहमस्मिन्मध्येष सानुरागस्तथा यदि ॥ भवेदत्र मया कार्यस्तत्कृतः पुण्यसंचयः ॥
॥ ४० ॥ यद्येष मयि सुस्निग्धां दृष्टिं मद्यनिपातयेत् ॥ कृतपुण्यानमतोऽन्यात्रैलोक्ये वनिता ततः ॥ ४१ ॥ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ ॥ एवं संचिन्तयन्ती सा दिव्ययोषित्स्मरातुरा ॥ आत्मानं दर्शयामास कमनीयतराकृतिम् ॥ ४२ ॥ तां तु दृष्ट्वा
द्विजसुतश्चारूरूपां वरूथिनीम् ॥ सोपचारं समागम्य वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ४३ ॥ कात्वं कमलगर्भाभेकस्य किं वानुतिष्ठसि
॥ ब्राह्मणोऽहमिहा यातो नगरादरुणारूपदात् ॥ ४४ ॥ पादलेपोऽत्र मे ध्वस्तो विलीनो हिमवारिणा ॥ यस्यानुभावादत्राह
मागतो मदिरक्षणे ॥ ४५ ॥ ॥ वरूथिन्युवाच ॥ ॥ मौलेयाहं महाभागानाम्नाख्याता वरूथिनी ॥ विचरामि सदैवात्र र
मणीये महाचले ॥ ४६ ॥ साहं त्वदर्शनाद्विप्रकामवैकुण्ठ्यतांगता ॥ प्रशाधियन्मया कार्यं त्वदधीनास्मि सांप्रतम् ॥ ४७ ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ येनोपायेन गच्छेयं निजगेहं शुचिस्मिते ॥ तन्ममाचक्ष्व कल्याणिहानिर्नोऽखिलकर्मणाम् ॥ ४८ ॥
नित्यनैमित्तिकानां तु महाहानिर्द्विजन्मनः ॥ भवत्यतस्त्वहं भद्रमा मुदरहिमालयात् ॥ ४९ ॥ प्रशस्यते न प्रवासो ब्राह्मणा

अ०
५८

॥ १०१ ॥

नाकदाचन ॥ अपराध्यतिमेभोरुदेशदर्शनकौतुकम् ॥ ५० ॥ सतोगृहेद्विजाद्यस्यनिष्पत्तिः सर्वकर्मणाम् ॥ नित्यनेमिति
 कानांचहानिरेवंप्रवासिनः ॥ ५१ ॥ सात्वंकिंबहुनोक्तेनतथाकुरुयशस्विनि ॥ यथानास्तंगतेसूर्येपश्यामिनिजमालयम् ॥ ५२
 ॥ वरूथिन्युवाच ॥ ॥ मैवंब्रूहिमहाभागमाभूत्सदिवसोमम ॥ मांपरित्यज्ययत्रत्वंनिजगेहमुपैष्यसि ॥ ५३ ॥ अहोरम्यत
 रःस्वर्गोनयतोद्विजनन्दन ॥ अतोवयंपरित्यज्यतिष्ठामोऽत्रसुरालयम् ॥ ५४ ॥ सत्वंसहमयाकान्तकान्तेऽत्रतुहिनाचले ॥
 रममाणोनमर्त्यानांबान्धवानांस्मरिष्यसि ॥ ५५ ॥ स्रजोवस्त्राण्यलङ्कारान्भक्ष्यभोज्यानुलेपनम् ॥ दास्याम्यत्रतथाहन्ते
 स्मरेणवशगाहता ॥ ५६ ॥ वीणावेणुस्वनंगीतंकिन्नराणांमनोरमम् ॥ अङ्गालहादकरोवायुरुष्णान्नमुदकंशुचि ॥ ५७ ॥ म
 नोभिलषिताशय्यासुगन्धमनुलेपनम् ॥ इहासतोमहाभागगृहेकिंतेनिजेऽधिकम् ॥ ५८ ॥ इहासतो नैवजराकदाचित्तेभ
 विष्यति ॥ त्रिदशानामियंभूमिर्यौवनोपचयप्रदा ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वासानुरागासासहसाकमलेक्षणा ॥ आलिलिङ्गप्रसीदे
 तिवदन्तीकलमुन्मनाः ॥ ६० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ मामांस्प्राक्षोर्ब्रजान्यत्रदुष्टेयःसदृशस्तव ॥ मयान्यथायाचितात्वम
 न्यथैवाप्युपैषिमाम् ॥ ६१ ॥ सायंप्रातर्हुतंहव्यंलोकान्यच्छतिशाश्वतान् ॥ त्रैलोक्यमेतदखिलंमूढेहव्येप्रतिष्ठितम् ॥ ६२ ॥
 तमुपायंसमाचक्ष्वयेनयामिस्वमालयं ॥ ॥ वरूथिन्युवाच ॥ ॥ किंतेनाहंप्रियाविप्ररमणीयोनकिंगिरिः ॥ गन्धर्वान्कि
 न्नरादींश्चत्यक्त्वाभीष्टोहिकस्तव ॥ ६३ ॥ निजमालयमप्यस्माद्ब्रवान्वास्यत्यसंशयम् ॥ स्वल्पकालंमयासाद्विभुङ्क्ष्वभो
 गान्सुदुर्लभान् ॥ ६४ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ अभीष्टागार्हपत्याद्याःसततंमेत्रयोऽग्नयः ॥ रम्यंममाग्निशरणंवेदीविष्ट
 रिणीप्रिया ॥ ६५ ॥ ॥ वरूथिन्युवाच ॥ ॥ अष्टावात्मगुणायेहितेषामादौदयाद्विज ॥ तांकरोषिकथंनत्वंमयिसद्धर्मपाल

मा०पु०
॥१०२॥

क ॥ ६६ ॥ त्वद्विमुक्तानजीवामितथाप्रीतिमतीत्वयि ॥ नैतद्वदाम्यहंमिथ्याप्रसीदकुलनन्दन ॥ ६७ ॥ ॥ ब्राह्मण
उवाच ॥ ॥ यदिप्रीतिमतीसत्यंनोपचाराद्ब्रवीषिमाम् ॥ तदुपायंसमाचक्ष्वयेनयामिस्वमालयम् ॥ ६८ ॥ ॥ वरूथि
न्युवाच ॥ ॥ निजमालयमप्यस्माद्भवानूयास्यत्यसंशयम् ॥ स्वल्पकालंमयासार्द्धभुङ्क्ष्वभोगान्सुदुर्लभान् ॥ ६९ ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ नभोगार्थायविप्राणांशस्यतेहिवरूथिनी ॥ इहहृक्शेयविप्राणांचेष्टाप्रेत्यफलप्रदा ॥ ७० ॥ वरूथि
न्युवाच ॥ ॥ सन्त्राणंश्चियमाणायाममकृत्वापरत्रते ॥ पुण्यस्यैवफलंभाविभोगाश्चान्यत्रजन्मनि ॥ ७१ ॥ एवंचद्वयम
प्यत्रतवोपचयकारणम् ॥ प्रत्याख्यानादहंमृत्युंत्वंचपापमवाप्स्यसि ॥ ७२ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ परस्त्रियंनाभिलषे
दित्यूचुर्गुरवोमम ॥ तेनत्वांनाभिवाञ्छामिकामंविलपशुष्यवा ॥ ७३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वासमहाभागः
स्पृष्टापःप्रयतःशुचिः ॥ प्राहेदंप्रणिपत्याग्निंगार्हपत्यमुपांशुना ॥ ७४ ॥ भगवन्गार्हपत्याग्नेयोनिस्त्वंसर्वकर्मणाम् ॥ त्व
त्तआहवनीयोऽग्निर्दक्षिणाग्निश्चनान्यतः ॥ ७५ ॥ युष्मदाप्यायनाद्देवावृष्टिसस्यादिहेतवः ॥ भवन्तिसस्यादखिलंजगद्भव
तिनान्यतः ॥ ७६ ॥ एवंत्वत्तोभवत्येतद्येनसत्येनैवजगत् ॥ तथाहमद्यस्वंगेहंपश्येयंसतिभास्करे ॥ ७७ ॥ यथावैवैदिकंक
र्मस्वकालेनोज्झितंमया ॥ तेनसत्येनपश्येयंगृहस्थोऽद्यदिवाकरम् ॥ ७८ ॥ यथाचनपरद्रव्येपरदारेचमेमतिः ॥ कदाचि
त्साभिलाषाभूतथैतत्सिद्धिमेतुमे ॥ ७९ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेस्वारोचिषेमन्वन्तरेब्राह्मणवाक्यंअष्टपञ्चाशत्तमो० ५८
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवंतुवदतस्तस्यद्विजपुत्रस्यपावकः ॥ गार्हपत्यःशरीरेतुसन्निधानमथाकरोत् ॥ १ ॥ तेनचाधि
ष्ठितःसोऽथप्रभामण्डलमध्यगः ॥ व्यदीपयततदेशंमूर्तिमानिवहव्यवाह ॥ २ ॥ तस्यारसुसुतरांतत्रताद्यूपेद्विजन्मनि ॥

अ०
५९

॥१०२॥

अनुरागोऽभवद्विप्रं पश्यन्त्या देवयोषितः ॥ ३ ॥ ततः सोऽधिष्ठितस्तेन हव्यवाहेन तत्क्षणात् ॥ यथा पूर्वं तथा गन्तुं प्रवृत्तो हि
 जनन्दनः ॥ ४ ॥ जगाम च त्वरायुक्तस्तया सास्त्रं निरीक्षितः ॥ आदृष्टिपातात्तन्वद्भुजानि श्वासोत्कम्पिकन्धरम् ॥ ५ ॥ त
 तः क्षणेनैव तदानिजगेहमवाप्य सः ॥ यथा प्रोक्तं द्विजश्रेष्ठश्चकार सकलाः क्रियाः ॥ ६ ॥ अथ साचारुसर्वाङ्गो तत्रासक्तात्ममा
 नसा ॥ निश्वासपरमानिन्येदिनशेषं तथानिशाम् ॥ ७ ॥ निश्वसन्त्यनवद्याङ्गीहाहेति रुदती मुहुः ॥ मन्दभाग्येति चात्मानं
 निनिन्दमदिरेक्षणा ॥ ८ ॥ न विहारेण चाहारेण मणीयेन वावने ॥ न कन्दरेषु रम्येषु सा बबन्ध तदारतिम् ॥ ९ ॥ चकार रममाणे
 च चक्रवाकयुगेस्पृहाम् ॥ मुक्तातेन वरारोहानि निन्दनिजयौवनम् ॥ १० ॥ क्रागताहमिमं शैलं दुष्टदैवबलात्कृता ॥ क्वच प्राप्तः
 समेदृष्टेर्गोचरं तादृशो नरः ॥ ११ ॥ यद्यद्यसमहाभागो न मे सङ्गमुपैष्यति ॥ तत्कामाग्निरवश्यं मां क्षपयिष्यति दुःसहः ॥ १२ ॥
 रमणीयमभूद्यत्तत्पुंस्को किल निनादितम् ॥ तेन हीनं तदैव तद्वहती वाद्यमामलम् ॥ १३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्थं सा
 मदनाविष्टा जगाम मुनिसत्तमम् ॥ वदधे च तदारागस्तस्यास्तस्मिन् प्रतिक्षणम् ॥ १४ ॥ कलिर्नाम्ना तु गन्धर्वः सानुरागो नि
 राकृतः ॥ तया पूर्वमभूत्सोऽथ तदवस्थां ददर्शताम् ॥ १५ ॥ सचिन्तयामास तदा किं न्वेषागजगामिनी ॥ निश्वासपवनम्ला
 नागिरावत्र वरूथिनी ॥ १६ ॥ मुनिशापक्षता किं नु केन चित् किं विमानिता ॥ बाष्पवारिपरिक्लिन्नमियं धत्ते यतो मुखम् ॥ १७ ॥
 ततः स दध्यौ सुचिरं तमर्थं कौतुकात्कलिः ॥ ज्ञातवांश्च प्रभावेण समाधेः स यथा तथम् ॥ १८ ॥ पुनः सचिन्तयामास तद्विज्ञाय
 मुनेः कलिः ॥ ममोपपादितं साधुभाग्यैरेतत्पुराकृतैः ॥ १९ ॥ मयैषा सानुरागेण बहुशः प्रार्थिता सती ॥ निराकृतवती सेय
 मद्यप्राप्या भविष्यति ॥ २० ॥ मानुषे सानुरागे यन्तत्र तद्रूपधारिणि ॥ रंस्यते मय्यसन्दिग्धं किं कालेन करोमि तत् ॥ २१ ॥ मा

मा०पु०
॥१०३॥

कण्डेय उवाच ॥ ॥ आत्मप्रभावेण ततस्तस्य रूपं द्विजन्मनः ॥ कृत्वा च चारयत्रास्ते निषण्णासावरूथिनी ॥ २२ ॥ सातं दृष्ट्वा
वरारोहा किंचिदुत्फुल्ललोचना ॥ समेत्य प्राह तन्वङ्गी प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ २३ ॥ त्वया त्यक्तान सन्देहः परित्यक्ष्यामि जीवितम्
तत्राधर्मः कष्टतरः क्रियालोपो भविष्यति ॥ २४ ॥ मया समेत्य रम्येऽस्मिन् महात्मन्वनकन्दरे ॥ मत्परित्राणजं धर्ममवश्यं
प्रतिपत्स्यसे ॥ २५ ॥ आयुषः सावशेषं मे नूनमस्ति महामते ॥ निवृत्तस्तेन नूनं त्वंह दयाह्लादकारकः ॥ २६ ॥ कलिरुवाच ॥
किं करोमि क्रियाहानिर्भवत्यत्र सतो मम ॥ त्वमप्येवं विधं वाक्यं ब्रवीषितनुमध्यमे ॥ २७ ॥ तदहं सङ्कटं प्राप्तो यद्वीमिकरोषि
तत् ॥ यदि स्यात्सङ्गमो मेऽद्य भवत्यासहनान्यथा ॥ २८ ॥ ॥ वरूथिन्युवाच ॥ ॥ प्रसीदयद्ब्रवीषित्वं तत्करोमि न ते मृ
षा ॥ ब्रवीम्येतदनाशङ्क्यते कार्यं मया धुना ॥ २९ ॥ कलिरुवाच ॥ ॥ नाद्यसंभोगसमये द्रष्टव्योऽहं त्वया वने ॥ निमीलिता
क्ष्याः संसर्गस्तव सुभ्रुमया सह ॥ ३० ॥ ॥ वरूथिन्युवाच ॥ ॥ एवं भवतु भद्रं ते यथेच्छसितथास्तु तत् ॥ मया सर्वप्रकारं हि
वशे स्थेयं तवाधुना ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे स्वारोचिषे मन्वन्तरे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६५ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः सह तया सोऽथ ररामगिरिसानुषु ॥ फुल्लकाननहृदेषु मनोज्ञेषु सरःसु च ॥ १ ॥ कन्दरेषु च र
म्येषु निम्नगापुलिनेषु च ॥ मनोज्ञेषु तथा न्येषु देशेषु मुदितो द्विज ॥ २ ॥ वह्निनाधिष्ठितस्यासोद्यद्रूपं तस्य तेजसा ॥ अचिन्त
यद्गोगकाले निमीलितविलोचना ॥ ३ ॥ ततः कालेन सा गर्भमवाप मुनिसत्तम ॥ गन्धर्ववीर्यतोरूपं चिन्तनाच्च द्विजन्मनः ॥
॥ ४ ॥ तां गर्भधारिणीं सोऽथ सान्त्वयित्वा वरूथिनीम् ॥ विप्ररूपधरो यातस्तया प्रीत्या विसर्जितः ॥ ५ ॥ जज्ञे स बालोद्युति
मानज्वलन्निव विभावसुः ॥ स्वरोचिर्भियथासूय्यो भासयन् सकलादिशः ॥ ६ ॥ स्वरोचिर्भियतो भाति भास्वानिव स बाल

अ०
६०

॥१०३॥

कः ॥ ततःस्वरोचिरित्येवंनाम्नाख्यातोबभूवसः ॥ ७ ॥ वदधेचमहाभागोवयसानुदिनंतथा ॥ गुणोविश्वयथावालःकला
 भिःशशलाञ्छनः ॥ ८ ॥ सजग्राहधनुर्वेद्वेदांश्चैवयथाक्रमम् ॥ विद्याश्चैवमहाभागस्तदायौवनगोचरः ॥ ९ ॥ मन्दराद्रौक
 दाचित्सविचरंश्चारुचेष्टितः ॥ ददर्शैकांतदाकन्यांगिरिप्रस्थेभयातुराम् ॥ १० ॥ त्रायस्वेतिनिरीक्ष्यैनंसातदावाक्यमब्र
 वीत् ॥ माभैषीरितिसप्राहभयविभ्रुतलोचनाम् ॥ ११ ॥ किमेतदितितेनोक्तेवीरवाक्येमहात्मना ॥ ततःसाकथयामासश्वा
 साक्षेपप्लुताक्षरम् ॥ १२ ॥ कन्योवाच ॥ ॥ अहमिन्दीवराख्यस्यसुताविद्याधरस्यवै ॥ नाम्नामनोरमाजातासुतायांमरु
 धन्वनः ॥ १३ ॥ मन्दारविद्याधरजासखीममविभावरी ॥ कलावतीचाप्यपरासुतापारस्यवैमुनेः ॥ १४ ॥ ताभ्यांसहमया
 यातंकैलासतटमुत्तमम् ॥ तत्रदृष्टोमुनिःकश्चित्तपसातिकृशाकृतिः ॥ १५ ॥ क्षुक्षामकण्ठोनिस्तेजादूरपाताक्षितारकः ॥
 मयावहसितःक्रुद्धःसतदामांशशापह ॥ १६ ॥ क्षामक्षामस्वरःकिंचित्कंपिताधरपल्लवः ॥ त्वयावहसितोयस्मादनार्य्येदुष्ट
 तापसि ॥ १७ ॥ तस्मात्त्वामचिरेणैवराक्षसोऽभिभविष्यति ॥ दत्तेशापेमत्सखीभ्यांसतुनिर्भर्त्सितोमुनिः ॥ १८ ॥ धि
 कृतेब्राह्मण्यमक्षान्त्याहतंतेनिखिलंतपः ॥ अमर्षणैर्धर्षितोऽसितपसानातिकर्षितः ॥ १९ ॥ क्षान्त्यास्पदंवैब्राह्मण्यंक्रोध
 संयमनंतपः ॥ एतच्छ्रुत्वादौशापंतयोरप्यमितद्युतिः ॥ २० ॥ एकस्याःकुष्ठमङ्गेषुभाव्यन्यस्यास्तथाक्षयः ॥ तयोस्तथैव
 तज्जातंयथोक्तंतेनतत्क्षणात् ॥ २१ ॥ ममाप्येवंमहद्रक्षःसमुपैतिपदानुगम् ॥ नशृणोषिमहानादंतस्यादूरेऽपिगर्जतः २२ ॥
 तृतीयमद्यदिवसंयन्मेपृष्ठंनमुंचति ॥ अस्त्रग्रामस्यसर्वस्यहृदयज्ञाहमद्यते ॥ २३ ॥ तंप्रयच्छामिमांरक्षरक्षसोऽस्मान्महा
 मते ॥ प्रादात्स्वायम्भुवस्यादौस्वयरुद्रःपिनाकधृक् ॥ २४ ॥ स्वायम्भुवोवसिष्ठायसिद्धवर्यायदत्तवान् ॥ तेनापिदत्तंम

मा०पु०
॥१०४॥

न्मातुःपित्रेचित्रायुधायवै ॥ २५ ॥ प्रादादौद्वाहिकंसोऽपिमत्पित्रेश्वशुरःस्वयम् ॥ मयापिशिक्षितंवीरसकाशाद्वाल्यापि
तुः ॥ २६ ॥ हृदयंसकलास्त्राणामशेषरिपुनाशनम् ॥ तदिदं गृह्यतांशोघ्नमशेषास्त्रपरायणम् ॥ २७ ॥ ततो जहिदुरात्मानमेनं
राक्षसमागतम् ॥ २८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तथेत्युकेततस्तेन वार्युपस्पृश्यतस्यतत् ॥ अस्त्राणां हृदयं प्रादात्सरहस्य
निवर्तनम् ॥ २९ ॥ एतस्मिन्नन्तरे रक्षस्तत्तदाभीषणाकृति ॥ नर्दमानं महानादमाजगाम त्वरान्वितम् ॥ ३० ॥ मयाभिभूता
किं त्राणमुपैतिद्रुतमोहिमे ॥ भक्षाय किंचिरेणेतिब्रुवाणं तद्दर्शसः ॥ ३१ ॥ स्वरोचिश्चिन्तयामास दृष्ट्वा तं समुपागतम् ॥ गृह्णा
त्वेषवचः सत्यं तस्यास्त्विति महामुनेः ॥ ३२ ॥ जग्राह समुपेत्यैनां त्वरया सोऽपि राक्षसः ॥ त्राहि त्राहीति करुणं विलपन्ती सुम
ध्यमाम् ॥ ३३ ॥ ततः स्वरोचिः संक्रुद्धश्चण्डास्त्रमतिभैरवम् ॥ दृष्ट्वा निवेश्य तद्रक्षोददर्शानि मिषेक्षणः ॥ ३४ ॥ तदाभिभूतः स
तदातामुत्सृज्य निशाचरः ॥ प्रसीद शाम्यतामस्त्रं श्रूयतांचित्यभाषत ॥ ३५ ॥ मोक्षितोऽहं त्वया शापादतिघोरान्महाद्युते ॥
प्रदत्तादतितीव्रेण ब्रह्ममित्रेण धीमता ॥ ३६ ॥ उपकारेण मे त्वत्तो महाभागाधिकोऽपरः ॥ येनाहं सुमहाकष्टान्महाशापाद्वि
मोक्षितः ॥ ३७ ॥ स्वरोचिरुवाच ॥ ॥ ब्रह्ममित्रेण मुनिना किन्निमित्तं महात्मना ॥ शप्तस्त्वं कीदृशश्चैव शापोदत्तोऽभवत्पु
रा ॥ ३८ ॥ राक्षस उवाच ॥ ॥ ब्रह्ममित्रोऽष्टधाभिन्नमायुर्वेदमधीतवान् ॥ त्रयोदशाधिकारं च प्रगृह्याथर्वणोद्विजः ॥ ३९ ॥
अहं चेन्दीवराक्षेतिख्यातोऽस्या जनकोऽभवम् ॥ विद्याधरपतेः पुत्रो नलनाभस्य खड्गिनः ॥ ४० ॥ मया च याचितः पूर्वब्रह्म
मित्रोऽभवन्मुनिः ॥ आयुर्वेदमशेषं मे भगवन् दातुमर्हसि ॥ ४१ ॥ यदा तु बहुशो वीरप्रश्रया वनतस्य मे ॥ न प्रादाद्याचितो वि
द्यामायुर्वेदात्मिकां मम ॥ ४२ ॥ शिष्येभ्यो ददतस्तस्य मयान्तधानं गेनहि ॥ आयुर्वेदात्मिका विद्या गृहीता भूतदानघा ॥ ४३ ॥

अ०
६०

॥१०४॥

गृहीतायां तु विद्यायां मासैरष्टाभिरन्तरात् ॥ ममातिहर्षादभवद्भासोऽतीव पुनः पुनः ॥ ४४ ॥ प्रत्यभिज्ञाय मां हासान्मुनिः को
 पसमन्वितः ॥ विकम्पिकन्धरः प्राह मामिदं परुषाक्षरम् ॥ ४५ ॥ राक्षसेनेव यस्मान्मे त्वयाऽदृश्येन दुर्मते ॥ हताविद्यावहास
 श्रमामवज्ञाय वैकृतः ॥ ४६ ॥ तस्मात्त्वं राक्षसः पापमच्छापेन निराकृतः ॥ भविष्यसि न सन्देहः सप्त रात्रेण दारुणः ॥ ४७ ॥ इत्यु
 क्ते प्रणिपाताद्यैरुपचारैः प्रसादितः ॥ समामाह पुनर्विप्रस्तत्क्षणान्मृदुमानसः ॥ ४८ ॥ यन्मयोक्तमवश्यं तद्वा विगन्धर्वनान्य
 था ॥ किन्तु त्वं राक्षसी भूत्वा पुनः स्वं प्राप्स्यसे वपुः ॥ ४९ ॥ नष्टस्मृतिर्यदा क्रुद्धः स्वमपत्यं चिखादिषुः ॥ निशाचरत्वे गन्तासि
 तदस्त्रानलतापितः ॥ ५० ॥ पुनः संज्ञामवाप्य स्वामवाप्स्यसि निजं वपुः ॥ तथैव स्वमधिष्ठानं लोके गन्धर्वसंज्ञिते ॥ ५१ ॥ सो
 ऽहं त्वयामहाभाग मोक्षितोऽस्मान्महाभयात् ॥ निशाचरत्वाद्यद्वीरतेन मे प्रार्थनां कुरु ॥ ५२ ॥ इमां ते तनयां भार्यां प्रयच्छामि प्र
 तीच्छतां ॥ आयुर्वेदश्च सकलस्त्वष्टाङ्गो यो मया ततः ॥ मुनेः सकाशात् संप्राप्तस्तं गृह्णोष्वमहामते ॥ ५३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 इत्युक्त्वा प्रददौ विद्यां स च द्विव्याम्बरोज्ज्वलः ॥ स्रग्भूषणधरो दिव्यं पौराणं वपुरास्थितः ॥ ५४ ॥ दत्त्वा विद्यां ततः कन्यां सदा तु मु
 पचक्रमे ॥ तमाह सा तदा कन्या जनितारं स्वरूपिणम् ॥ ५५ ॥ अनुरागो ममाऽप्यत्र ताता तीव्रमहात्मनि ॥ दर्शनादेव संजाता
 विशेषेणोपकारिणि ॥ ५६ ॥ किन्त्वेषामे सखी सा च मत्कृते दुःखपीडिते ॥ अतो नाभिलषे भोगान् भोक्तुमेतेन वै समम् ॥ ५७ ॥
 पुरुषैरपि नो शक्या कर्तुमित्थं नृशंसता ॥ स्वभाव रुचिरैर्मादृक् कथं योषित् करिष्यति ॥ ५८ ॥ सा हं यथा ते दुःखार्ते मत्कृते कन्य
 के पितः ॥ तथा स्थास्यामि दुःखार्तां तच्छोकानलतापिता ॥ ५९ ॥ स्वरोचिरुवाच ॥ ॥ आयुर्वेदप्रसादेन ते करिष्ये पुनर्न
 वे ॥ सख्यौ तव महाशोकं समुत्सृज्य सुमध्यमे ॥ ६० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः पित्रा स्वयंदत्तां तां कन्यां सविधानतः ॥ उप

मा० पु०
॥ १०५ ॥

येमेगिरौतस्मिन्स्वरोचिश्चारुलोचनाम् ॥ ६१ ॥ दत्तातुतांतदाकन्यामभिशान्त्यचभाविनीम् ॥ जगामदिव्ययागत्यागन्धर्वः
स्वपुरंततः ॥ ६२ ॥ सचापिसहितस्तन्व्यातदुद्यानंतदाययौ ॥ कन्यकायुगलंयत्रतच्छापोत्थगदातुरम् ॥ ६३ ॥ ततस्तयोः
सतत्त्वज्ञोरोगघ्नैरौषधैरसैः ॥ चकारनीरुजेदेहेस्वरोचिरपिराजितः ॥ ६४ ॥ ततोऽतिशोभनेकन्येविमुक्तेव्याधितः शुभे ॥
स्वकान्त्योज्ज्योतिर्दिग्भागंचक्रातेतन्महीधरम् ॥ ६५ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेस्वारोचिषे मन्वन्तरे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६०
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवंविमुक्तरोगातुकन्यकातं मुदान्विता ॥ स्वरोचिषमुवाचेदं शृणुष्ववचनं प्रभो ॥ १ ॥ मन्दारवि
द्याधरजानाम्नाख्याताविभावरी ॥ उपकारिन्स्वमात्मानं प्रयच्छामि प्रतीच्छ माम् ॥ २ ॥ विद्यांचतुर्भ्यं दास्यामि सर्वभूतरु
तानिते ॥ ययाभिव्यक्तिमेष्यन्ति प्रसादप्रवणो भव ॥ ३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितितेनोक्ते धर्मज्ञेन स्वरोचिषा ॥
द्वितीयातुतदाकन्या इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ कुमारब्रह्मचार्यासीत्पारोनामपितामम ॥ ब्रह्मर्षिः सुमहाभागो वेदवेदाङ्गपा
रगः ॥ ५ ॥ तस्य पुंस्को किलालापरमणीये मधौपुरा ॥ आजगामाप्सरोभ्याशं प्रख्यातापुष्पिकास्थला ॥ ६ ॥ कामवैकुण्ठव्य
तां नीतः सतदामुनिपुङ्गवः ॥ तत्संयोगेऽहमुत्पन्ना तस्यामत्र महाचले ॥ ७ ॥ विहाय मांगतासाचमातास्मिन्निर्जने वने ॥ बा
लामेकां महीपृष्ठे व्यालश्वापदसंकुले ॥ ८ ॥ ततः कलाभिः सोमस्य वर्द्धन्तीभिरहः क्षये ॥ आप्यायमाना हरहो वृद्धिं यातास्मि सत्त
म ॥ ९ ॥ ततः कलावतीत्येतन्ममनाम महात्मना ॥ गृहोतायाः कृतं पित्रागन्धर्वेण शुभात्मना ॥ १० ॥ नदत्ताहंतदा तेन या
चितेन महात्मना ॥ देवारिणानि शासुस्ततो मेघातितः पिता ॥ ११ ॥ ततोऽहमतिनिर्वेदादात्मव्यापादनोद्यता ॥ निवारि
ता शम्भुपत्न्या सत्यासत्यप्रतिश्रवा ॥ १२ ॥ माशुचः सुभ्रुवस्तत्तमहाभागो भविष्यति ॥ स्वरोचिर्नाम पुत्रश्च मनुस्तस्य भ

अ०
६१

॥ १०५ ॥

विष्यति ॥ १३ ॥ आह्नांचनिधयः सर्वेकरिष्यन्तितवाहताः ॥ यथाभिलषितं वित्तं प्रदास्यन्ति च तेशु जे ॥ १४ ॥ यस्यावत्सेत्र
भावेण विद्यायास्तांगृहाणमे ॥ पद्मिनीनामविद्येयं महापद्माभिपूजिता ॥ १५ ॥ इत्याहमां दक्षसुतासती सत्यपरायणा ॥
स्वरोचिस्त्वं ध्रुवं देवी नान्यथा सा वदिष्यति ॥ १६ ॥ साहंप्राणप्रदायाद्यतां विद्यां स्वं तथा वपुः ॥ प्रयच्छामि प्रतीच्छ त्वं प्रसाद
सुमुखो भव ॥ १७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमस्त्विति तामाह सतुकन्यांकलावतीम् ॥ विभावर्याः कलावत्याः स्निग्धदृ
ष्ट्यानुमोदितः ॥ १८ ॥ जग्राह च ततः पाणी सतयोरमरद्युतिः ॥ नदत्सु देवतूर्येषु नृत्यन्तीष्वप्सरः सुच ॥ १९ ॥ ॥ इति
श्रीमार्कण्डेयपुराणे स्वरोचिषे मन्वन्तरे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः सताभिः सहितः पत्नीभिरमरद्युतिः ॥ रराम तस्मिन् शैलेन्द्रे रम्यकानननिर्झरे ॥ १ ॥ सर्वोप
भोगरत्नानिमधूनिमधुराणि च ॥ निधयः समुपाजन्तुः पद्मिन्यावशवर्तिनः ॥ २ ॥ स्रजो वस्त्राण्यलङ्कारान् गन्धाढ्यमनुलेपन
म् ॥ आसनान्यतिशुभ्राणिकांचनानियथेच्छया ॥ ३ ॥ सौवर्णानिमहाभागकरकान् भाजनानि च ॥ तथा शय्याश्च विविधा
दिव्यैरास्तरणैर्युताः ॥ ४ ॥ एवं सताभिः सहितो दिव्यगन्धाधिवासिते ॥ रराम स्वरुचिर्भाभिर्भासिते वरपर्वते ॥ ५ ॥ ता
श्चापि सह तेनेतिलेभिरेमुदमुत्तमाम् ॥ रममाणायथास्वर्गे तथा तत्र शिलोच्चये ॥ ६ ॥ कलहंसी जगादैकांचक्रवाकीं जले सती
म् ॥ तस्य तासांचललिते सम्बन्धे च स्पृहावती ॥ ७ ॥ धन्योऽयमतिपुण्योऽयं योऽयं यौवनगोचरः ॥ दयिताभिः सहैताभिर्भु
ङ्क्ते भोगानभीप्सितान् ॥ ८ ॥ सान्तयौवनिनः श्लाघ्यास्तत्पत्न्यो नातिशोभनाः ॥ जगत्यामल्पकाः पत्न्यः पतयश्चातिशो
भनाः ॥ ९ ॥ अभीष्टा कस्यचित्कान्ता कान्तः कस्याश्चिदोप्सितः ॥ परस्परानुरागाढ्यं दाम्पत्यमतिदुर्लभम् ॥ १० ॥ ध

मा० पु०
॥ १०६ ॥

न्योऽयं दयिताभीष्टोद्योताश्चास्यातिवल्लभाः ॥ परस्परानुरागो हि धन्यानामेव जायते ॥ ११ ॥ एतन्निशम्यवचनं कलहंसी
समीरितम् ॥ उवाच चक्रवाको तां तांति विस्मितमानसा ॥ १२ ॥ नायं धन्यो यतो लज्जानान्यस्त्रीसन्निकर्षतः ॥ अन्यांस्त्रियम
यं भुङ्क्ते न सर्वास्वस्य मानसम् ॥ १३ ॥ चित्तानुराग एकस्मिन्नधिष्ठानेयतः सखि ॥ ततोति प्रीतिमानेष भार्यासु भविता क
थम् ॥ १४ ॥ एतान् दयिताः पत्युर्नैतासां दयितः पतिः ॥ विनोदमात्रमेवैता यथापरिजनोऽपरः ॥ १५ ॥ एतासां च यदीष्टोऽयं
तत्किं प्राणान्नमुंचति ॥ आलिङ्ग्य परां कान्तां ध्यातो वै कान्तयान्यया ॥ १६ ॥ विद्याप्रदानमूल्येन क्रीतोद्येष सुभृत्यवत् ॥
प्रवर्त्ततो न हि प्रेमसमं बह्वीषु तिष्ठति ॥ १७ ॥ कलहं सिपतिर्धन्यो मम धन्याहमेव च ॥ यस्यैकस्यां चिरं चित्तं यस्याश्चैकत्र संस्थि
तम् ॥ १८ ॥ (बहुपत्नीपतिर्लोकशरणं पुण्यपापयोः ॥ गृहाशनासनाद्यैश्च भूषणैः श्रसहागमैः ॥ १९ ॥ विषमैः क्रियमाणो
हियुज्यते महदेन सा ॥ ज्येष्ठां कनीयभावेन कनिष्ठां ज्येष्ठतां नयेत् ॥ २० ॥ गुरवे तु वरं दत्वा हुत्वा न्यां समियां यथा ॥ ऊढया सह क
र्त्तव्या नित्यनैमित्तिकीः क्रियाः ॥ २१ ॥ जगादाथान्यभावेन पापीयान् जायते नरः ॥) मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सर्वसत्त्वरुत
ज्ञोऽसौ स्वरोचिरपराजितः ॥ २२ ॥ निशम्य लज्जितो दध्यौ सत्यमेव हि नानृतम् ॥ ततो वर्षशतेयाते रममाणो महागिरौ ॥ र
ममाणः समन्ताभिर्ददर्श पुरतो मृगम् ॥ २३ ॥ सुस्निग्धपीनावयवं मृगो यूथविहारिणम् ॥ वासिताभिः स्वरूपाभिर्मृगीभिः
परिवारितम् ॥ २४ ॥ आकृष्टघ्राणपुटकाजिघ्रन्तीस्तास्ततो मृगीः ॥ उवाच समृगोऽलंबोलज्जात्यागेन गम्यताम् ॥ २५ ॥
नाहं स्वरोचिस्तच्छीलोनैवाहं सुलोचनाः ॥ निर्लज्जा बहवः सन्ति तादृशास्तत्र गच्छत ॥ २६ ॥ एकात्वेनैकानुगता यथाहा
सारूपदंजने ॥ अनेकाभिस्तथैवैको भोगदृष्ट्या निरोक्षितः ॥ २७ ॥ तस्य धर्मक्रियाहानिरहन्यहनि जायते ॥ सक्तोऽन्यभा

अ०
६२

॥ १०६ ॥

र्ययाचान्यकामासक्तःसदैवसः ॥ २८ ॥ यस्तादृशोऽन्यस्तच्छीलःपरलोकपराङ्मुखः ॥ तं कामयत भद्रं वो नाहंतुल्यः स्व
 रोचिषा ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेस्वारोचिषे मन्वन्तरे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं निरस्यमानास्ता हरिणेन मृगाङ्गनाः ॥ श्रुत्वा स्वरोचिरात्मानं मेने सपतितं तथा ॥ १ ॥ त्यागे
 चकार च मनः सतासां मुनिसत्तम ॥ चक्रवाकी मृगप्रोक्तो मृगचर्या जुगुप्सितः ॥ २ ॥ समेत्य ताभिर्भूय श्रवद्ब्रह्मानमनोभवः ॥
 आक्षिप्तनिर्वेदकथोरेभे वर्षशतानि षट् ॥ ३ ॥ किन्तु धर्माविरोधेन कुर्वन् धर्माश्रिताः क्रियाः ॥ भुङ्क्ते स्वरोचिर्विषयान्सहताभि
 रुदारधीः ॥ ४ ॥ ततश्च जज्ञिरे तस्य त्रयः पुत्राः स्वरोचिषः ॥ विजयो मेरुनन्दश्च प्रभावश्च महाबलः ॥ ५ ॥ मनोरमा च विज
 यं प्रासूते न्दीवरात्मजा ॥ विभावरी मेरुनन्दं प्रभावं च कलावती ॥ ६ ॥ पद्मिनी नाम या विद्या सर्वभोगोपपादिका ॥ सतेषां तत्प्र
 भावेण पिता चक्रे पुरत्रयम् ॥ ७ ॥ प्राच्यां तु विजयं नाम कामरूपेण गोतमे ॥ विजयाय सुताया दौ सददौ पुरमुत्तमम् ॥ ८ ॥ उदीच्यां
 मेरुनन्दस्य पुरं नन्दवतीमिति ॥ ख्यातां चकार प्रोक्तुङ्गवप्रप्राकारमालिनीम् ॥ ९ ॥ कलावती सुतस्यापि प्राभवस्य निवेशितम् ॥
 पुरं तालमिति ख्यातं दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ १० ॥ एवं निवेश्य पुत्रान्संपुरेषु पुरुषर्षभः ॥ रेमेताभिः समं विप्रमनोज्ञास्वद्विभूमि
 भु ॥ ११ ॥ एकदा तु गतोऽरण्ये विहरन् स धनुर्द्धरः ॥ चकर्ष धनुरालोक्य वराहमतिदूरगम् ॥ १२ ॥ अथाह काचिदभ्येत्य तं तदा हरि
 णाङ्गना ॥ मय्येव पात्यतां बाणः प्रसीदति पुनः पुनः ॥ १३ ॥ किमनेन हतेनाद्यमामाशु विनिपातय ॥ त्वयानि पातितो बाणो दुःखा
 न्मां मोक्षयिष्यति ॥ १४ ॥ स्वरोचिरुवाच ॥ ॥ न तेशरोरं सरुजमस्माभिरुपलक्ष्यते ॥ किन्नुत तत्कारणं येन त्वं प्राणान्हातुमि
 च्छसि ॥ १५ ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ अन्यास्वासक्तहृदये यस्मिंश्चेतः कृता रूपदम् ॥ मम तेन विना मृत्युरौषधं किमिहापरम् ॥

मा०पु०
॥१०७॥

॥१६॥स्वरोचिरुवाच ॥ ॥ कस्त्वांनाभिलषेद्गीरुसानुरागासिकुत्रवा ॥ यदप्राप्तौ निजान्प्राणान्परित्यक्तुं व्यवस्यसि ॥ १७॥
॥ मृग्युवाच ॥ ॥ त्वामेवेच्छामि भद्रं ते त्वयामेऽपहृतं मनः ॥ वृणोम्यहमतो मृत्युं मयि बाणो निपात्यताम् ॥ १८ ॥ स्वरोचि
रुवाच ॥ ॥ त्वं मृगी चंचला पाङ्गी नररूपधरा वयम् ॥ कथं त्वया समयोगो मद्भिधस्य भविष्यति ॥ १९ ॥ ॥ मृग्युवाच ॥
यदि सापेक्षितं चित्तं मयिते मां परिष्वज ॥ यदि वा साधुचित्तं ते करिष्यामि यथेप्सितम् ॥ २० ॥ एतावता हं भवता भविष्याम्यतिमा
निता ॥ मार्कण्डेय उ० ॥ आलिलिङ्गततस्तां सस्वरो विहरीणाङ्गनाम् ॥ २१ ॥ तेन चालिङ्गिता सद्यः सा भूद्विव्यवपुर्धरा ॥ ततः स
विस्मया विष्टः कात्वमित्यभ्यभाषत ॥ २२ ॥ सा चास्मै कथयामास प्रेमलज्जा जडाक्षरम् ॥ अहमभ्यर्थिता देवैः काननस्यास्य दे
वता ॥ २३ ॥ उत्पादनीयो हि मनुस्त्वयामयि महामते ॥ प्रीतिमत्यां मयि सुतं भूलोकपरिपालकम् ॥ २४ ॥ तमुत्पादय देवानां
त्वामहं वचनाद्वदे ॥ मार्कण्डेय उ० ॥ ततः स तस्यां तनयं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥ २५ ॥ तेजस्विनमिवात्मानं जनयामास तत्क्षणात् ॥
जातमात्रस्य तस्याथ देववाद्यानि सस्वनुः ॥ जगुर्गन्धर्वपतयो न नृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ २५ ॥ सिषिचुः शीकरैर्मैघाः ऋषयश्च तपोध
नाः ॥ २७ ॥ देवाश्च पुष्पवर्षं च मुमुचुश्च समन्ततः ॥ तस्य तेजः समालोक्य नाम चक्रे पिता स्वयम् ॥ २८ ॥ द्युतिमानिति येनास्य ते
जसा भासिता दिशः ॥ स बालो द्युतिमान्नाम महाबलपराक्रमः ॥ २९ ॥ स्वरोचिषः सुतो यस्मात्तस्मात्स्वारोचिषोऽभवत् ॥ स चा
पिविचर नूरम्ये कदाचिद्भिरिनिर्झरे ॥ ३० ॥ स्वरोचिर्ददृशे हं संनिजपत्नी समन्वितम् ॥ उवाच स तदा हं सीसाभिलाषां पुनः पुनः ॥
॥ ३१ ॥ उपसंह्रियतामात्मा चिरं ते क्रीडितं मया ॥ किं सर्वकालं भोगैस्ते आसन्नं चरमं वयः ॥ ३२ ॥ परित्यागस्य कालो मे तव
चापि जले चरि ॥ हंस्युवाच ॥ ॥ अकालः को हि भोगानां सर्वभोगात्मकं जगत् ॥ ३३ ॥ यज्ञाः क्रियन्ते भोगार्थं ब्राह्मणैः सं

अ०
६४

॥१०७॥

यतात्मभिः ॥ दृष्टादृष्टास्तथाभोगान्वाञ्छमानाविवेकिनः ॥ ३४ ॥ दानानिचप्रयच्छन्तिपूर्तान्धर्माश्चकुर्वते ॥ सर्वान्
 च्छसिर्किंभोगान्भोगश्चेष्टफलंनृणाम् ॥ ३५ ॥ विवेकिनांतिरश्चांचकिंपुनःसंयतात्मनाम् ॥ ॥ हंस उवाच ॥ ॥ भोगे
 ष्वासक्तचित्तानांपरमार्थान्वितामतिः ॥ भविष्यतिकदासङ्गमुपेतानांचबन्धुषु ॥ ३६ ॥ पुत्रमित्रकलत्रेषुसक्ताःसीदन्तिजन्त
 वः ॥ सरःपङ्कगणवेमग्नाजीर्णविनगजाइव ॥ ३७ ॥ किंनपश्यसिवाभद्रेजातसङ्गस्वरोचिषम् ॥ आबाल्यात्कामसंसक्तंमग्नं
 स्नेहाम्बुकर्दमे ॥ ३८ ॥ यौवनेऽतीवभार्यासुसाम्प्रतंपुत्रनप्तृषु ॥ स्वराचिषोमनोमग्नमुद्धारंप्राप्स्यतेकुतः ॥ ३९ ॥ नाहंस्वरोचिष
 स्तुल्यःस्त्रीवश्योवाजलेचरि ॥ विवेकवांश्चभोगानांनिवृत्तोऽस्मिचसाम्प्रतम् ॥ ४० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ स्वरोचिरेतदाकर्ण्य
 जातोद्वेगःखगेरितम् ॥ आदायभार्यास्तपसेययावन्यत्तपोवनम् ॥ ४१ ॥ तत्रतद्वातपोघोरंसहताभिरुदारधीः ॥ जगा
 मलोकानमलान्निवृत्ताखिलकल्मषः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेस्वारोचिषेमन्वन्तरेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततःस्वारोचिषंनाम्नाद्युतिमन्तंप्रजापतिम् ॥ मनुंचकारभगवांस्तस्यमन्वन्तरंशृणु ॥ १ ॥ त
 त्रान्तरेतुयेदेवामुनयस्तत्सुताश्रये ॥ भूपालाःक्रोष्टुकेयेतान्गदतस्त्वंनिशामय ॥ २ ॥ देवाःपारावतास्तत्रतथैवतुषिताद्वि
 ज ॥ स्वरोचिषेऽन्तरेचेन्द्रोविषश्चिदिति विश्रुतः ॥ ३ ॥ ऊर्जस्तम्बस्तथाप्राणोदत्तोलिर्ऋषभस्तथा ॥ निश्चरश्चार्चवीरांश्च
 तत्रसप्तर्षयोऽभवन् ॥ ४ ॥ चैत्रकिंपुरुषाद्याश्चसुतास्तस्यमहात्मनः ॥ सप्तासन्सुमहावीर्याःपृथिवीपरिपालकाः ॥ ५ ॥
 तस्यमन्वन्तरंयावत्तावत्तद्वंशविस्तरे ॥ भुक्तेयमवनिःसर्वाद्वितीयवैतदन्तरम् ॥ ६ ॥ स्वरोचिषस्तुचरितंजन्मस्वारोचिष
 स्यच ॥ निशम्यमुच्यतेपापैःश्रद्धधानोहिमानवः ॥ ७ ॥ इति श्रीमार्क ० स्वरोचिषसमाप्तिर्नामचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

मा० पु०
॥ १०८ ॥

॥ क्रौष्टुकिरुवाच ॥ ॥ भगवन्कथितं सर्वं विस्तरेण त्वयामम ॥ स्वरोचिषस्तु चरितं जन्मस्वारोचिषस्य तु ॥ १ ॥ या तु सा
 पद्मिनी नाम विद्याभोगोपपादिका ॥ तत्संश्रयाये निधयस्तान्मे विस्तरतो वद ॥ २ ॥ अष्टौ ये निधयस्तेषां स्वरूपं द्रव्यसं
 स्थितिः ॥ भवताभिहितं सम्यक् श्रोतुमिच्छाम्यहंगुरो ॥ ३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ पद्मिनी नाम या विद्या लक्ष्मीस्तस्या
 श्रदेवता ॥ तदा धाराश्च निधयस्तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४ ॥ यत्र मद्महापद्मौ तथा मकरकच्छपौ ॥ मुकुन्दो नन्दकश्चैव नीलः श
 ङ्खोऽष्टमो निधिः ॥ ५ ॥ सत्यामृद्वौ भवन्त्येते सिद्धिस्तेषां हि जायते ॥ एतेत्यष्टौ समाख्यातानि धयस्तव क्रौष्टुके ॥ ६ ॥ देवता
 नां प्रसादेन साधुसंसेवनेन च ॥ एभिरालोकितं वित्तं मानुषस्य स दामुने ॥ ७ ॥ यादृक् स्वरूपं भवति तन्मे निगदतः शृणु ॥ प
 द्मो नाम निधिः पूर्वस्यस्य भवति द्विज ॥ ८ ॥ स तस्य तत्सुतानां च तत्पौत्राणां च नित्यशः ॥ दाक्षिण्यसारः पुरुषस्तेन चाधिष्ठि
 तो भवेत् ॥ ९ ॥ सत्त्वाधारो महाभोगो यतोऽसौ सात्त्विको निधिः ॥ सुवर्णरूप्यताम्रादिधातूनां च परिग्रहम् ॥ १० ॥ करोत्य
 तितरांसोऽथ तेषां च क्रयविक्रयम् ॥ करोति च तथा यज्ञान् दक्षिणां च प्रयच्छति ॥ ११ ॥ (संपादयति कामांश्च सर्वानेव यथा क्र
 म् ॥) सभां देवनिकेतांश्च सकारयति तन्मनाः ॥ सत्त्वाधारो निधिश्चान्यो महापद्म इति श्रुतः ॥ १२ ॥ सत्त्वप्रधानो भवति तेन
 चाधिष्ठितो नरः ॥ करोति यद्भरागादिरत्नानां च परिग्रहम् ॥ १३ ॥ मौक्तिकानां प्रवालानां तेषां च क्रयविक्रयान् ॥ ददाति यो
 गशीलेभ्यस्तेषामावसथांस्तथा ॥ १४ ॥ सकारयति तच्छीलः स्वयमेव च जायते ॥ तत्प्रसूतास्तथाशीलाः पुत्रपौत्रक्रमेण
 च ॥ १५ ॥ पूर्वर्द्धिमात्रः सप्तासौ पुरुषांश्च न मुंचति ॥ तामसो मकरो नाम निधिस्तेनावलोकितः ॥ १६ ॥ पुरुषोऽथ तमः प्रा
 यः सुशीलोऽपि हि जायते ॥ बाणखड्गैश्चिन्नुषां च मणां च परिग्रहम् ॥ १७ ॥ दशनानां च कुरुते याति मैत्रीं च राजभिः ॥ ददा

॥ १०८ ॥

तिशौर्यवृत्तीनां भूभुजये च तत्प्रियाः ॥ १८ ॥ क्रयविक्रये च शस्त्राणां नान्यत्र प्रीतिमेति च ॥ एकस्यैव भवत्येष नरस्य न सुता
 नुगः ॥ १९ ॥ द्रव्यार्थं दस्युतो नाशं संग्रामे वापि सत्रजेत् ॥ कच्छपश्च निधियौऽसौ नरस्तेनाभिवीक्षितः ॥ २० ॥ तमः प्रधानो
 भवति यतोऽसौ तामसो निधिः ॥ व्यवहारानशेषांस्तु पुण्यजातैः करोति च ॥ २१ ॥ कर्मस्थानखिलांश्चैव न विश्वसितिकस्य
 चित् ॥ समस्तानि यथाङ्गानि संहरत्येव कच्छपः ॥ २२ ॥ तथा विष्टभ्यस्त्वनितिष्ठत्याकुलमानसः ॥ न ददाति न वा भुङ्क्ते तद्वि
 नाशभयाकुलः ॥ २३ ॥ निधानमुर्व्यां कुरुते निधिः सोऽप्येकपूरुषः ॥ रजोगुणमयश्चान्यो मुकुन्दो नाम यो निधिः ॥ २४ ॥
 नरोऽवलोकितस्तेन तद्गुणो भवति द्विज ॥ वीणावेणुमृदङ्गानामातोद्यस्य परिग्रहम् ॥ २५ ॥ करोति गायतां वित्तं नृत्यतां च प्र
 यच्छति ॥ बन्दिमागधसूतानां विटानां लास्यपाठिनाम् ॥ २६ ॥ ददात्यहर्निशं भोगान् भुङ्क्ते तैश्च समं द्विज ॥ कुलटासुरति
 श्चास्य भवत्यन्यैश्च तद्विवैः ॥ २७ ॥ प्रयाति सङ्गमेकं च यं निधिर्भजते नरम् ॥ रजस्तमो मयश्चान्यो नन्दो नाम महानिधिः ॥ २८ ॥
 उपैति स्तम्भमधिकं नरस्तेनावलोकितः ॥ समस्तधातुरत्नानां पुण्यधान्यादिकस्य च ॥ २९ ॥ परिग्रहं करोत्येष तथैव क्रयविक्र
 यम् ॥ आधारः स्वजनानां च आगताभ्यागतस्य च ॥ ३० ॥ सहते नापमानोक्तिं स्वल्पामपि महामुने ॥ स्तूयमानश्च महतीं
 प्रीतिं बध्नाति यच्छति ॥ ३१ ॥ यं यमिच्छति वै कामं मृदुत्वमुपयाति च ॥ बह्व्यो भाग्या भवन्त्यस्य सूति मृत्योऽतिशोभनाः ॥ ३२ ॥
 भजते सप्तचनरान्निधिर्नन्दोऽनुवर्तते ॥ प्रवर्द्धमानोऽथ नरमष्टभागेन सत्तम ॥ ३३ ॥ दीर्घायुष्टं च सर्वेषां पुरुषाणां प्रयच्छति ॥
 बन्धूनामेव भरणं ये च दूरादुपागताः ॥ ३४ ॥ तेषां करोति वै नन्दः परलोके न चादृतः ॥ भवत्यस्य न च स्नेहः सहवासिषु जाय
 ते ॥ ३५ ॥ पूर्वमित्रेषु शैथिल्यं प्रीतिमन्यैः करोति च ॥ तथैव सत्त्वरजसीयो बिभर्त्ति महानिधिः ॥ ३६ ॥ स नीलसंज्ञस्तत्सङ्गी

मा०पु०
॥१०९॥

नरस्तच्छीलवान्भवेत् ॥ वस्त्रकार्पासधान्यादिफलपुष्पपरिग्रहम् ॥ ३७ ॥ मुक्ताविद्रुमशङ्खानांशुक्तयादीनांतथामुने ॥ का
ष्ठादीनांकरोत्येषयच्चान्यज्जलसम्भवम् ॥ ३८ ॥ क्रयविक्रयमन्येषांनान्यत्ररमतेमनः ॥ तडागान्पुष्करिण्योऽथतथारामा
नकरोतिच ॥ ३९ ॥ बन्धंचसरितांवृक्षांस्तथारोपयतेनरः ॥ अनुलेपनपुष्पादिभोगभुग्वाभिजायते ॥ ४० ॥ त्रिपौरुषश्चा
पिनिधिर्नीलोनामैषजायते ॥ रजस्तमोमयश्चान्यःशङ्खसंज्ञोहियोनिधिः ॥ ४१ ॥ तेनापिनीयतेविप्रतद्गुणित्वंनिधीश्वरः ॥
एकस्यैवभवत्येषनरंनान्यमुपैतिच ॥ ४२ ॥ यस्यशङ्खोनिधिस्तस्यस्वरूपंकौष्ठुकेश्च ॥ एकएवात्मनासृष्टमन्नंभुङ्क्तेतथा
म्बरम् ॥ ४३ ॥ कदन्नभुक्परिजनोनचशोभनवस्त्रधृक् ॥ नददातिसुहृद्भार्याभ्रातृपुत्रस्नुषादिषु ॥ ४४ ॥ स्वपोषणपरःश
ङ्खीनरोभवतिसर्वदा ॥ इत्येतेनिधयःख्यातानराणामर्थदेवताः ॥ ४५ ॥ मिश्रावलोकनान्मिश्राःस्वभावफलदायिनः ॥ य
थारूपातस्वभावस्तुभवत्येवविलोकनात् ॥ सर्वेषामाधिपत्येचश्रीरेषांद्विजयन्निनी ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणे
निधिवर्णनंनामपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

॥६५॥

॥६५॥

॥६५॥

॥ कौष्ठुकिरुवाच ॥ ॥ विस्तरात्कथितं ब्रह्मन्ममस्वारोचिषंत्वया ॥ मन्वन्तरंतथैवाष्टौयेष्टानिधयोमया ॥ १ ॥ स्वाय
म्भुवंपूर्वमेवमन्वन्तरमुदाहृतम् ॥ मन्वन्तरंतृतीयमेकथयोत्तमसंज्ञितम् ॥ ५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ उत्तानपादपुत्रोऽ
भूदुत्तमोनामनामतः ॥ सुरुच्यास्तनयःख्यातोमहाबलपराक्रमः ॥ ३ ॥ धर्मात्माचमहात्माचपराक्रमधनोऽनृपः ॥ अतीत्य
सर्वभूतानिबभौभानुपराक्रमः ॥ ४ ॥ समःशत्रौचमित्रेचपरेपुत्रेचधर्मवित् ॥ दृष्टेचयमवत्साधौसोमवच्चमहामुने ॥ ५ ॥
वाभ्रव्यांबहुलांनामउपयेमेसधर्मवित् ॥ उत्तानपादतनयःशचीमिन्द्रइवोत्तमः ॥ ६ ॥ तस्यामतीवतस्यासीद्विजयर्मनः

॥१०९॥

सदा ॥ स्नेहवच्छशिनो यद्वद्रोहिण्यानि हिता रूपदम् ॥ ७ ॥ अन्यप्रयोजनासक्तिमुपेतितहितन्मनः ॥ स्वप्ने चैव तदालम्बितम्
 नोऽभूत्तस्य भूभृतः ॥ ८ ॥ सच तस्याः सुचार्वङ्ग्यादर्शनादेव पार्थिवः ॥ ददाहलोचनैर्गात्रे गात्रस्पर्शश्च तन्मयः ॥ ९ ॥ श्रो
 त्रोद्वेगकरं वाक्यं प्रियमप्यवनीपते ॥ तस्यापि भूरिसन्मानं मेने परिभवंततः ॥ १० ॥ अवमेने स्रजं दत्तां शुभान्याभरणानि
 च ॥ उत्तस्थावर्धपीतेव पिबतोऽस्य वरासवम् ॥ ११ ॥ भुञ्जताचनरेन्द्रेण क्षणमात्रं करे धृता ॥ बुभुजे स्वल्पकं भक्ष्यं द्विजनाति
 मुदावती ॥ १२ ॥ एवं तस्यानुकूलस्य नानुकूलामहात्मनः ॥ प्रभूततरमत्यर्थं च क्रेरागं महीपतिः ॥ १३ ॥ अथ पानगतो भू
 पः कदाचित्तां मनस्विनीम् ॥ सुराभृतं पानपात्रं ग्राहयामास सादरः ॥ १४ ॥ पश्यतां भूमिपालानां वारमुख्या समन्वितः ॥
 प्रगीयमानो मधुरैर्गेयगायनतत्परैः ॥ १५ ॥ सा तु नेच्छति तत्पात्रमादातुं तत्पराङ्मुखी ॥ समक्षमवनीशानां ततः क्रुद्धः स
 पार्थिवः ॥ १६ ॥ उवाच द्वाः स्थमाद्वयनिश्वसन्नुरगो यथा ॥ निराकृतस्तया देव्या प्रियया पतिरप्रियः ॥ १७ ॥ द्वाः स्थै
 नां दुष्टहृदयामादाय विजनेवने ॥ परित्यजाशुनैतत्ते विचार्य वचनं मम ॥ १८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो नृपस्य वच
 नमविचार्य मवेक्ष्य सः ॥ द्वाः स्थस्तत्याजतां सुभ्रूमारोप्य स्यन्दनेवने ॥ १९ ॥ सा च तं विपिनेत्यागं नोतातेन महीभृता ॥ अपश्य
 माना तं मेने परं कृतमनुग्रहम् ॥ २० ॥ सोऽपि तत्रानुरागार्तिदल्यमानात्ममानसः ॥ औत्तानपादिर्भूपालो नान्यां भार्यामवि
 न्दत ॥ २१ ॥ स स्मारतां सुचार्वङ्गीमहर्निशमनिर्वृतः ॥ चकार च निजं राज्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ २२ ॥ प्रजाः पालयतस्त
 स्य पितुः पुत्रानिवौरसान् ॥ आगत्य ब्राह्मणः कश्चिदिदमाहार्त्तमानसः ॥ २३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ महाराज भृशार्तोऽस्मि
 श्रूयतां गदतो मम ॥ नृणामार्तिपरित्राणमन्यतो न नराधिपात् ॥ २४ ॥ मम भार्या प्रसुप्तस्य केनाप्यपहृतानि शि ॥ गृहद्वारम

मा०पु०
॥११०॥

नुद्वाट्यतांसमानेतुमर्हसि ॥ २५ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नवेत्सिकेनापहताक्ववानोतातुसाद्विज ॥ यतामिविग्रहेकस्यकुतोवा
प्यानयामिताम् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ तथैवस्थगितेद्वारिप्रसुप्तस्यगृहेमम ॥ हताहिभार्याकिंकेनेत्येतद्विज्ञायते
भवान् ॥ २७ ॥ त्वंरक्षितानोनृपतेषुद्गागादानवेतनः ॥ धर्मस्यतेननिश्चिन्ताःस्वपन्तिमनुजानिशि ॥ २८ ॥ राजोवाच ॥
नतेदृष्टामयाभार्यायादृग्रूपाचदेहतः ॥ वयश्चैवसमाख्याहिकिंशीलाब्राह्मणीचते ॥ २९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ कठोरनेत्रासा
त्युच्चाहस्वबाहुःकृशानना ॥ (लंबोदरींहस्वस्फिजंतथाहस्वस्तर्नानृप) ॥ विरूपरूपाभूपालननिन्दामितथैवताम् ॥ ३० ॥
वाचिभूपातिपरुषानसौम्यासाचशीलतः ॥ इत्याख्यातामयाभार्यासाकरालनिरीक्षणा ॥ ३१ ॥ मनागतीतंभूपालनस्या
श्चप्रथमंवयः ॥ तादृग्रूपाहिमेभार्यासत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ३२ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अलंतेब्राह्मणतयाभार्यामिन्यांददा
मिते ॥ सुखायभार्याकल्याणीदुःखहेतुर्हितादृशो ॥ ३३ ॥ अल्पाकुरूपताविप्रकारणंशीलमुत्तमम् ॥ रूपशोलविहीनायात्या
ज्यातेन्येनसाहता ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ रक्ष्याभार्यामहीपालइतिचश्रुतिरुत्तमा ॥ भार्यायारक्षमाणायांप्रजाभवति
रक्षिता ॥ ३५ ॥ आत्माहिजायतेतस्यांसारक्ष्यातो नरेश्वर ॥ प्रजायारक्षमाणायामात्माभवतिरक्षितः ॥ ३६ ॥ तस्यामरक्ष
माणायांभवितावर्णसङ्करः ॥ सपातयेन्महीपालपूर्वान्स्वर्गादधःपितृन् ॥ ३७ ॥ (अनुज्ञायगुरुंराजनूदत्वान्यांजातवेदसे ॥
॥ ३८ ॥ समिधंतुमयाभार्यावृतेयंकर्कशायतः ॥ कथमेतांविहायान्यभार्यायासहसंचरे ॥ ३९ ॥ गृह्यधर्मोयतोब्रह्मप्राप्यते
शाश्वतंनरैः ॥ पूर्वोदयातुधर्मेणगृहीकुर्वन्नसीदति ॥ ४० ॥ त्यक्तांतांचक्रियांकुर्वन्नैवकर्मफलंलभेत् ॥ अग्निनासहयानूनमा
जगामगृहंशुभा ॥ ४१ ॥ धर्मस्यग्रहणसातुपूर्वोदिवप्रशस्यते ॥ शठयाश्चारणात्तस्याजायतेवर्णसङ्करः ॥ ४२ ॥)धर्महानि

अ०
६६

॥११०॥

श्रानुदिनमभार्यस्यभवेन्मम ॥ नित्यक्रियाणांविभ्रंशात्सचापिपतनायमे ॥ ४३ ॥ तस्यांचपृथिवीपालभवित्रीनमस्त
 तिः ॥ तवषड्भागदात्रीसाभवित्रीधर्महेतुकी ॥ ४४ ॥ तदेतत्तेमयारुयातापत्नीयामेद्वताप्रभो ॥ तांसमानयरक्षायांभवान
 धिकृतोयतः ॥ ४५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सतस्यैवंवचःश्रुत्वाविमृष्यचनरेश्वरः ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तमारुरोहमहारथम् ॥
 ॥ ४६ ॥ इतश्चेतश्चेतेनासौपरिबभ्राममेदिनीम् ॥ ददर्शचमहारण्येतापसाश्रममुत्तमम् ॥ ४७ ॥ अवतीर्यचतत्रासौप्रविश्यद
 दृशेमुनिम् ॥ कौश्यांवृष्यांसमासीनंज्वलन्तमिवतेजसा ॥ ४८ ॥ सदृष्टानृपतिंप्राप्तंसमुत्थायत्वरान्वितः ॥ संमान्यस्वागतै
 वशिष्यमाहाढ्यमानय ॥ ४९ ॥ तमाहशिष्यःशनकैर्दातव्योऽर्घ्योऽस्यकिमुने ॥ तदाज्ञापयसंचिन्त्यतवाज्ञांहिकरोम्यहम् ॥
 ततोऽवगतवृत्तान्तोभूपतेस्तस्यसद्विजः ॥ सम्भाषासनदानेनचक्रेसम्मानमात्मवान् ॥ ५० ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ किंनिमि
 त्तमिहायातोभवान्किन्तेचिकीर्षितम् ॥ उत्तानपादतनयंवेद्वित्वामुत्तमंनृप ॥ ५१ ॥ राजोवाच ॥ ॥ ब्राह्मणस्यगृहाद्वा
 र्घ्याकिनाप्यपहतामुने ॥ अविज्ञातस्वरूपेणतामन्वेष्टुमिहागतः ॥ ५२ ॥ पृच्छामियत्तेतन्मेत्वंप्रणतस्यानुकम्पया ॥ अभ्या
 गतस्याथगृहंभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ ५३ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ पृच्छमामवनीपालयत्प्रष्टव्यमशङ्कितः ॥ वक्तव्यंचेतवमया
 कथयिष्यामितच्चतः ॥ ५४ ॥ राजोवाच ॥ ॥ गृहागताययोमत्स्यंप्रथमेदर्शनेमुने ॥ त्वयासमुद्यतोदातुंकथंसोऽर्घ्योनिव
 र्तिः ॥ ५५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ त्वदर्शनेनरभसादाज्ञप्तोऽयंमयानृप ॥ यदातदाहमेतेनशिष्येणप्रतिबोधितः ॥ ५६ ॥ ए
 षवेत्तिजगत्यत्रमत्प्रसादादनागतम् ॥ यथाहंसमतीतंचवर्तमानंचसर्वतः ॥ ५७ ॥ आलोच्याज्ञापयेत्युक्तेततोज्ञातंमयापि
 तत् ॥ ततो नदत्तवानर्घ्यमहंतुभ्यंविधानतः ॥ ५८ ॥ सत्यंराजंस्त्वमर्घ्यार्हःकुलेस्वायम्भुवस्यच ॥ तथापि नार्घ्ययोग्यत्वां

मन्यामोवयमुत्तमम् ॥ ५९ ॥ राजोवाच ॥ ॥ किंकृतं हि मया ब्रह्मज्ञानादज्ञानतोऽपि वा ॥ येन त्वत्तोऽर्घ्यमर्हामिनाहम
 भ्यागतश्चिरात् ॥ ६० ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ किं विस्मृतं ते यत्पत्नी त्वया त्यक्ता च कानमे ॥ परित्यक्तस्तया सार्द्धं त्वया धर्मो नृ
 पाखिलः ॥ ६१ ॥ पक्षेण कर्मणो हान्या प्रयात्यस्पृशतां नरः ॥ किमत्र वार्षिकीयस्य हानिस्तेनित्यकर्मणः ॥ ६२ ॥ पत्न्यानु
 कूलया भाव्यं यथा शोलेऽपि भर्तारि ॥ दुःशीलापि तथा भार्या पोषणीयानरेश्वर ॥ ६३ ॥ प्रतिकूला हि सापत्नी तस्य विप्रस्यया
 हता ॥ तथापि धर्मकामोऽसौ त्वामुद्योति तवान्नृप ॥ ६४ ॥ चलतः स्थापयस्य न्यानुस्वधर्मेषु महीपते ॥ त्वां स्वधर्माद्विचलितं
 कोऽपरः स्थापयिष्यति ॥ ६५ ॥ (द्वीपे कडंगरीयवाराज्ञि चान्यायवर्तिनि ॥ पापकृत्सु च विद्वत्सु नियंता जंतुरत्रकः ॥) मार्कण्डे
 य उवाच ॥ ॥ विलक्ष्यः समहीपाल इत्युक्तस्तेन धीमता ॥ तथेत्युक्त्वा च पप्रच्छ हतां पत्नीं द्विजन्मनः ॥ ६६ ॥ भगवन् केन
 नीता सापत्नी विप्रस्य कुत्र वा ॥ अतीतानागतं वेत्ति जगत्पवितथं भवान् ॥ ६७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ तां जहाराद्रितनयो ब
 लाको नाम राक्षसः ॥ द्रक्ष्यते चाद्यतां भूप उत्पलावतकेवने ॥ ६८ ॥ गच्छ संयोजया भुत्वं भार्यया हि द्विजोत्तमम् ॥ मापापा
 स्पदतां यातु त्वमिवा सौ दिने दिने ॥ ६९ ॥ इति श्री मार्कण्डेयपुराणे औत्तमे मन्वन्तरे ऋषिदर्शनं नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथारुरोहस्वरथं प्रणिप्रत्यमहामुनिम् ॥ तेनारूपातं वनं तच्च प्रययावुत्पलावतम् ॥ १ ॥ यथारूपा
 तस्वरूपां च भार्यां भर्त्रा द्विजस्यताम् ॥ भक्षयन्तीं ददर्शाथ श्रीफलानि नरेश्वरः ॥ २ ॥ पप्रच्छ च कथं भद्रे त्वमेतद्वनमागता ॥
 स्फुटं ब्रवीहि वैशालेरपि भार्या सुशर्मणः ॥ ३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ ॥ सुताहमतिरात्रस्य द्विजस्य वनवासिनः ॥ पत्नी विशा
 लपुत्रस्य यस्य नाम त्वयोदितम् ॥ ४ ॥ साहृता बलाकेन राक्षसेन दुरात्मना ॥ प्रसुप्ता भवनस्यान्तर्भातिमाद्वियोजिता ॥ ५ ॥

भस्मीभवतु तद्रक्षोयेनास्म्येवंवियोजिता ॥ मात्राभ्रातृभिरन्यैश्च तिष्ठाम्यत्र सुदुःखिता ॥ ६ ॥ अस्मिन्वनेऽतिगहने येनानी
 याहमुद्दिज्ञता ॥ नवेद्विकारणं किंतन्नोपभुङ्क्तेनखादति ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अपितज्ञायते रक्षस्त्वामुत्सृज्य क्वैव गत
 म् ॥ अहं भर्त्रा तवैवात्र प्रेषितो द्विजनन्दिनि ॥ ८ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ ॥ अस्यैव काननस्यान्तःसत्तिष्ठति निशाचरः ॥ प्रविश्य
 पश्यतु भवान्न बिभेति ततो यदि ॥ ९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ प्रविवेश ततः सोऽथ तया वर्त्मनि दर्शिते ॥ ददृशे परिवारेण
 समवेतं च राक्षसम् ॥ १० ॥ दृष्टमात्रे ततस्तस्मिन् स्वरमाणः सराक्षसः ॥ दूरादेव महींमूर्ध्ना स्पृशन् पादान्तिकं ययौ ॥ ११ ॥
 ॥ राक्षस उवाच ॥ ॥ ममात्रा गच्छता गेहं प्रसादस्ते महान्कृतः ॥ प्रशाधिकिं करोम्येषव सामि विषये तव ॥ १२ ॥ अर्घ्यं चे
 मंप्रतीच्छत्वं स्वीयतां चेदमासनम् ॥ वयं भृत्या भवान् स्वामी दृढमाज्ञापयस्व माम् ॥ १३ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कृतमेव त्वया
 सर्वं सर्वा मे पचितिः कृता ॥ किमर्थं ब्राह्मणवधूस्त्वयानीतानि शाचर ॥ १४ ॥ नेयं सुरूपा सन्त्यन्या भाय्यार्थं चेद्धृता त्वया ॥
 भक्ष्यार्थं चेत्कथं नात्ता त्वयैतत्कथ्यतां मम ॥ १५ ॥ राक्षस उवाच ॥ ॥ न वयं मानुषा हारा अन्ये ते नृपराक्षसाः ॥ सुकृतस्य
 फलं यत्तु तदश्रीमो वयं नृप ॥ १६ ॥ (सुकृतस्य फलं यत्तु तत्ते वक्ष्याम्यहं नृप ॥ राक्षसीयो निमापन्नः कूरां लोकभयं करीं ॥) स्वभा
 वं च मनुष्याणां योषितां च विमानिताः ॥ नामिषं च समश्रीमो न वयं जन्तुखादकाः ॥ १७ ॥ यदस्माभिर्नृणां क्षान्तिर्भुक्ता क्रु
 द्ध्यन्ति ते तदा ॥ भुक्ते दुष्टे स्वभावे च गुणवन्तो भवन्ति च ॥ १८ ॥ सन्ति नः प्रमदाभूपरूपेणाप्सरसां समाः ॥ राक्षस्यस्तासु ति
 ष्ठत्सु मानुषीषुरतिः कथम् ॥ १९ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यदेषानोपभोगाय नाहाराय निशाचर ॥ गृहं प्रविश्य विप्रस्यत त्किमे
 पाहता त्वया ॥ २० ॥ राक्षस उवाच ॥ ॥ मन्त्रवित्सद्विजश्रेष्ठो यज्ञे यज्ञे गतस्य मे ॥ रक्षोघ्नमन्त्रपठनात् करोत्युच्चाटनं नृ

मा० पु०
॥११२॥

प ॥ २१ ॥ वयंबुभुक्षितास्तस्यमन्त्रोच्चाटनकर्मणा ॥ कयामः सर्वयज्ञेषु स ऋत्विभभवति द्विजः ॥ २२ ॥ ततोऽस्माभिरिदं
 तस्य वैकल्यमुपपादितम् ॥ पत्न्या विना पुमानि ज्याकर्मयोग्यो न जायते ॥ २३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ वैकल्योच्चारणा
 तस्य ब्राह्मणस्य महामतेः ॥ ततः सराजातिभृशं विषण्णः समजायत ॥ २४ ॥ वैकल्यमेष विप्रस्य वदन् मामेव निन्दति ॥ अनर्ह
 मर्घस्य च गांसोऽप्याह मुनिसत्तमः ॥ २५ ॥ वैकल्यं तस्य विप्रस्य राक्षसोऽप्याह मे यथा ॥ अपत्नीकतया सोऽहं सङ्कुटं महदा
 स्थितः ॥ २६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं चिन्तयतस्तस्य पुनरप्याहराक्षसः ॥ प्रणामनम्रो राजानं बद्धांजलिपुटो मुने ॥
 ॥ २७ ॥ नरेन्द्राज्ञाप्रदानेन प्रसादः क्रियतां मम ॥ भृत्यस्य प्रणतस्येत्थं युष्मद्विषयवासिनः ॥ २८ ॥ राजोवाच ॥ ॥ स्व
 भावं वयमश्नोमस्त्वयोक्तं यन्निशाचर ॥ तदर्थिनो वयं येन कार्येण शृणुतन्मम ॥ २९ ॥ अस्यास्त्वयाद्यब्राह्मण्यादौः शील्यमु
 पभुज्यताम् ॥ येन त्वया तदौः शील्यं तद्विनीता भवेदियम् ॥ ३० ॥ नीयतां यस्य भार्येयं तस्य वेश्मनिशाचर ॥ अस्मिन्कृ
 ते कृतं सर्वं गृहमभ्यागतस्य मे ॥ ३१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः सराक्षसस्तस्याः प्रविश्यान्तः स्वमायया ॥ भक्षयामा
 स दौः शील्यं निजशक्त्या नृपाज्ञया ॥ ३२ ॥ दौः शील्येनातिरौद्रेण पत्नो तस्य द्विजन्मनः ॥ तेन सा सम्परित्यक्ता तमाह जगती
 पतिम् ॥ ३३ ॥ स्वकर्मफलपाकेन भर्तुस्तस्य महात्मनः ॥ वियोजिता हंत द्वेतुरयमासीन्निशाचरः ॥ ३४ ॥ नास्य दोषो न वा
 तस्य मम भर्तुर्महात्मनः ॥ ममैव दोषो नान्यस्य स्वकृतं ह्युपभुज्यते ॥ ३५ ॥ अन्यजन्मनिकस्यापि विप्रयोगः कृतो मया ॥ सोऽयं
 मयाप्युपगतः को दोषोऽस्य महात्मनः ॥ ३६ ॥ राक्षस उवाच ॥ ॥ प्रापयामित्वा देशादिमां भर्तृगृहं प्रभो ॥ यदन्यत्कर
 णीयं ते तदाज्ञापय पार्थिव ॥ ३७ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अस्मिन्कृतं कृतं सर्वं त्वयामरजनाचर ॥ आगन्तव्यं च ते वीरकार्यं का

॥११२॥

लेस्मृतेनमे ॥ ३८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वा तु तद्रक्षस्तामादाय द्विजाङ्गनाम् ॥ निन्यभर्तुर्गृहं शुद्धादौः शील्य
 पगमात्तदा ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे औत्तममन्वन्तरे ब्राह्मणभार्यानयनं नानसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तां प्रेषयित्वा राजापि स्वभर्तृगृहमङ्गनाम् ॥ चिन्तयामास निःश्वस्य किमत्र सुकृतं भवेत् ॥ १ ॥
 अनर्घयोग्यता कष्टं सयामाह महामनाः ॥ वैकल्यं विप्रमुद्दिश्य तथा हायं निशाचरः ॥ २ ॥ सोऽहं कथं करिष्यामित्यक्ता पत्नी मया
 हि सा ॥ अथ वा ज्ञानदृष्टिं तं पृच्छामि मुनि सत्तमम् ॥ ३ ॥ संचिन्त्येत्यं स भूपालः समारुह्य च तं रथम् ॥ ययौ यत्र स धर्मात्मा त्रिका
 लज्ञो महामुनिः ॥ ४ ॥ अवरुह्य रथात् सोऽथ तं समेत्य प्रणम्य च ॥ यथावृत्तं समाचर्य योराक्षसेन समागमम् ॥ ५ ॥ ब्राह्मण्याद
 र्शनं चैव दौःशील्यापगमं तथा ॥ प्रेषणं भर्तृगेहे च कार्यमागमने च यत् ॥ ६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ज्ञातमेतन्मया पूर्वयत्कृतं तेन
 राधिप ॥ कार्यमागमने चैव मत्समीपे तवाखिलम् ॥ ७ ॥ प्रष्टुं मामिह किं कार्यं मयेत्युद्विग्नमानसः ॥ त्वमागतो महीपालशृणु
 कार्यं च यत्त्वया ॥ ८ ॥ पत्नी धर्मार्थकामानां कारणं प्रबलं नृणाम् ॥ विशेषतश्च धर्मस्य सत्यक्तस्त्यजता हिताम् ॥ ९ ॥ अपत्नी
 को नरो भूपनयोग्यो निजकर्मणाम् ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यः शूद्रोऽपि वानृप ॥ १० ॥ त्यजता भवता पत्नीं न शोभनमनुष्ठि
 तम् ॥ अत्याज्यो हि यथा भर्ता स्त्रीणां भार्या तथानृणाम् ॥ ११ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवन् किं करोम्येष विपाको मम कर्मणा
 म् ॥ नानुकूलानुकूलस्य यस्मात्त्यक्ता ततो मया ॥ १२ ॥ यद्यत्करोति तत्क्षान्तं दत्तमानेन चेतसा ॥ भगवंस्तद्वियोगार्तिं विभी
 तेनान्तरात्मना ॥ १३ ॥ साम्प्रतं तु वनेत्यक्तानवेद्मि क्रानुसागता ॥ भक्षिता वापि विपिने सिंहव्याघ्रनिशाचरैः ॥ १४ ॥ ऋषिरुवा
 च ॥ ॥ न भक्षिता सा भूपाल सिंहव्याघ्रनिशाचरैः ॥ सा त्वविष्णुतचारित्रा साम्प्रतं तुरसातले ॥ १५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सा

मा०पु०
॥ ११३ ॥

नीताकेनपातालमास्तेसाऽदूषिताकथम् ॥ अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन्यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ १६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ पातालेना
गराजोऽस्तिप्रख्यातश्चकपोतकः ॥ तेनदृष्टात्वयात्यक्ताभ्रममाणामहावने ॥ १७ ॥ सारूपशालिनीतेनसानुरागेणपार्थिव ॥
वेदितार्थेनपातालंनीतासायुवतीतदा ॥ १८ ॥ ततस्तस्यसुतासुभूर्नन्दानाममहीपते ॥ भार्यामनोरमाचास्यनागराजस्य
धीमतः ॥ १९ ॥ तयामातुःसपत्नीयंसाभवित्रीतिशोभना ॥ दृष्टास्वगेहंसानीतागुप्ताचान्तःपुरेशुभा ॥ २० ॥ यदातुया
चितानन्दानददातिनृपोत्तरम् ॥ मूकाभविष्यसीत्याहतदातांतनयांपिता ॥ २१ ॥ एवंशप्तासुतातेनसाचास्तेतत्रभूपते ॥ नीता
तेनोरगेन्द्रेणधृतातत्सुतयासती ॥ २२ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततोराजापरंहर्षमवाप्यतमपृच्छत ॥ द्विजवर्यस्वदौ
भाग्यकारणंदयितांप्रति ॥ २३ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्सर्वलोकस्यमयिप्रीतिरनुत्तमा ॥ किन्नुतत्कारणंयेनस्वपत्नीनातिव
त्सला ॥ २४ ॥ ममचासावतीवेष्टाप्राणेभ्योऽपिमहामुने ॥ साचमांप्रतिदुःशीलाब्रूहितत्कारणंद्विज ॥ २५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥
पाणिग्रहणकालेत्वंसूर्यभौमशनैश्चरैः ॥ शुक्रवाचस्पतिभ्यांचतवभार्यावलोकिता ॥ २६ ॥ तन्मुहूर्तेऽभवच्चन्द्रस्तस्याःसो
मसुतस्तथा ॥ परस्परविपक्षौतौततःपार्थिवतेभृशम् ॥ २७ ॥ तद्वच्छत्वंस्वधर्मेणपरिपालयमेदिनोम् ॥ पत्नीसहायःसर्वा
श्चकुरुधर्मवतीःक्रियाः ॥ २८ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तेप्रणिपत्यैनमारुह्यस्यन्दनंततः ॥ उत्तमःपृथिवोपालःआ
जगामनिजंपुरम् ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेऔत्तममन्वन्तरेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःस्वनगरंप्राप्यतंददर्शद्विजंनृपः ॥ समेतंभार्यायाचैवशीलवत्यामुदान्वितम् ॥ १ ॥ ब्राह्मण
उवाच ॥ ॥ राजवर्यकृतार्थोऽस्मियतोधर्मोहिरक्षितः ॥ धर्मज्ञेनेहभवताभार्यामानयतामम ॥ २ ॥ राजोवाच ॥ ॥ रु

तार्थस्त्वंद्विजश्रेष्ठनिजधर्मानुपालनात् ॥ वयंसङ्कटिनोविप्रयेषापत्नीनवेश्मनि ॥ ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ नरेन्द्रसाहिवि
 पिनेभक्षिताश्वापदैर्यदि ॥ क्रोधस्यवशमागम्यधर्मोनावेक्षितस्त्वया ॥ अलंतयाकिमन्यस्यानपाणिर्गृह्यतेत्वया ॥ संति
 राज्ञागृहेकन्याःशोभनानृपनंदन ॥ ४ ॥ राजोवाच ॥ नभक्षितामेदयिताश्वापदैःसाहिजीवति ॥ अविदूषितचारित्रीकथ
 मेतत्करोम्यहम् ॥ ५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ यदिजीवतितेभार्यान्चैवव्यभिचारिणी ॥ अपत्नीकत्वतोजन्मकिंपापंकिय
 तेत्वया ॥ ६ ॥ राजोवाच ॥ ॥ आनीतापिहिसाविप्रप्रतिकूलासदैवमे ॥ दुःखायनसुखायालंतस्यामैत्रीनवैमयि ॥ यथा
 तेब्राह्मणीविप्रवशगातवसुंदरी ॥ तथात्वंकुरुयत्नमेयथासावशगामिनी ॥ ७ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ त्वयिसंप्रीतयेतस्या
 वरेष्टिरपकारिणी ॥ क्रियतेमित्रकामैर्यामित्रविन्दांकरोमिताम् ॥ ८ ॥ अप्रीतयोःप्रीतिकरीसाहिसंजननीपरम् ॥ भार्यापत्यो
 र्मनुष्येन्द्रतांतवेष्टिकरोम्यहम् ॥ ९ ॥ यत्रतिष्ठतिसासुभ्रूस्तवभार्यामहीपते ॥ तस्मादानीयतांसातेपरांप्रीतिमुपैष्यति ॥
 ॥ १० ॥ (तस्यास्तवहितार्थायधर्मोयत्रनसीदति ॥) मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तःसतुसम्भारानशेषानवनीपतिः ॥ आनि
 नायचकारेष्टिसचतांद्विजसत्तमः ॥ ११ ॥ सप्तकृत्वःसतुतदाचकारेष्टिपुनःपुनः ॥ तस्यराज्ञोद्विजश्रेष्ठोभार्यासम्पादनायवै ॥
 ॥ १२ ॥ यदारोपितमैत्रांताममन्यतमहामुनिः ॥ स्वभर्तरितदाविप्रस्तमुवाचनराधिपम् ॥ १३ ॥ आनीयतांनरश्रेष्ठयातवे
 ष्टात्मनोऽन्तिकम् ॥ भुंक्ष्वभोगांस्तयासार्द्धयजयज्ञांस्तथादृतः ॥ १४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तेनविप्रेणभूपा
 लोविस्मितस्तदा ॥ सस्मारतंमहावीर्यसत्यसन्धंनिशाचरम् ॥ १५ ॥ स्मृतस्तेनतदासद्यःसमुपेत्यनराधिपम् ॥ किंकरोमी
 तिसोऽप्याहप्रणिपत्यमहामुने ॥ १६ ॥ ततस्तेननरेन्द्रेणविस्तरेणनिवेदिते ॥ गत्वापातालमादायराजपत्नीमुपाययौ ॥ १७

मा०पु०
॥११४॥

आनीताचातिहादेनसाददर्शतदापतिम् ॥ उवाचचप्रसीदेतिभूयोभूयोमुदान्विता ॥१८॥ ततःसराजारभसापरिष्वज्याह
 मानिनीम् ॥ प्रियेप्रसन्नएवाहंभूयोऽप्येवंब्रवीषिकिम् ॥ १९ ॥ पत्न्युवाच ॥ ॥ यदिप्रसादप्रवर्णनरेन्द्रमयितेमनः ॥ तदे
 तदभियाचेत्वांतकुरुष्वममार्हणम् ॥ २० ॥ राजोवाच ॥ ॥ निःशङ्कं ब्रूहिमतोयद्भवत्याकिंचिदीप्सितम् ॥ तदलभ्यंनते
 भीरुतवायतोऽस्मिनान्यथा ॥ २१ ॥ पत्न्युवाच ॥ ॥ मदर्थंतेननागेनसुताशप्तासखीमम ॥ मूकाभविष्यसीत्याहसा
 चमूकत्वमागता ॥ २२ ॥ तस्याःप्रतिक्रियांप्रीत्याममशक्नोतिचेद्भवान् ॥ वाग्विघातप्रशान्त्यर्थंततःकिंनकृतंमम ॥ २३ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसराजातंविप्रमाहास्मिन्कीदृशीक्रिया ॥ तन्मूकतापनोदायसचतंप्राहपार्थिवम् ॥ २४ ॥
 ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ भूपसारस्वतीमिष्टिकरोमिवचनात्तव ॥ पत्नीतवेयमानृग्यंयातुतद्वाक्प्रवर्तनांतु ॥ २५ ॥ मार्कण्डे
 यउवाच ॥ ॥ इष्टिसारस्वतीचक्रेतदर्थंसद्विजोत्तमः ॥ सारस्वतानिसूक्तानिजजापचसमाहितः ॥ २६ ॥ ततःप्रवृत्तवाक्यां
 तांगर्गःप्राहरसातले ॥ उपकारःसखीभर्त्राकृतोऽयमतिदुष्करः ॥ २७ ॥ इत्थंज्ञानंसमासाद्यनन्दाशीघ्रगतिःपुरम् ॥ ततो
 राज्ञींपरिष्वज्यस्वसखीमुरगात्मजा ॥ २८ ॥ तंचसंस्तूयभूपालंकल्याणोक्तयापुनःपुनः ॥ उवाचमधुरंनागीकृतासनपरि
 ग्रहा ॥ २९ ॥ उपकारःकृतोवीरभवतायोममाधुना ॥ तेनास्म्याकृष्टहृदयायद्वीमिशृणुष्वतत् ॥ ३० ॥ तवपुत्रोमहवी
 र्योभविष्यतिनराधिप ॥ तस्याप्रतिहतंचक्रमस्यांभुविभविष्यति ॥ ३१ ॥ सर्वार्थशास्त्रतत्त्वज्ञोधर्मानुष्ठानतत्परः ॥ म
 न्वन्तरेश्वरोधीमान्भविष्यतिसवैमनुः ॥ ३२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिदत्त्वावरंतस्मैनागराजसुताततः ॥ सर्वांतां
 संपरिष्वज्यपातालमगमन्मुने ॥ ३३ ॥ तत्रतस्यतयासाद्वैरमतःपृथिवीपतेः ॥ जगामकालःसुमहान्प्रजाःपालयतस्तथा

॥ ३४ ॥ ततः सतस्यां तनयोजज्ञो महात्मनः ॥ कौर्णमास्यां यथा कान्तश्चन्द्रः संपूर्णमण्डलः ॥ ३५ ॥ तस्मिन् जाते मु-
 दंप्रापुः प्रजाः सर्वाः सहामराः ॥ देवदुन्दुभयो नेदुःपुष्पवृष्टिः पपात च ॥ ३६ ॥ तस्य दृष्ट्वा वपुः कान्तं भविष्यं शीलमेव च ॥
 औत्तमश्चेति मुनयो नाम चक्रुः समागताः ॥ ३७ ॥ जातोऽयमुत्तमेवंशे बालः काले तथोत्तमे ॥ उत्तमावयवस्तेन औत्तमोऽयं भ-
 विष्यति ॥ ३८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ उत्तमस्य सुतः सोऽथ नाम्ना ख्यातस्तथौत्तमः ॥ मनुरासीत् तत्प्रभावो भागुरेशू-
 यतां मम ॥ ३९ ॥ उत्तमाख्यानमखिलं जन्मचैवोत्तमस्य यः ॥ नित्यं शृणोति विद्वेषं सकदा चिन्नगच्छति ॥ ४० ॥ इष्टैर्दारैस्त-
 थापुत्रैर्बन्धुभिर्वा कदाचन ॥ वियोगो नास्य भविता शृण्वतः पठतोऽपि वा ॥ ४१ ॥ तस्य मन्वन्तरं ब्रह्म नूदतो मम विस्तरा-
 त् ॥ श्रूयतां तत्र यश्चेन्द्रो ये च देवास्तथर्षयः ॥ ४२ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे औत्तममन्वन्तरे ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मन्वन्तरे तृतीयेऽस्मिन् औत्तमस्य प्रजापतेः ॥ देवानिन्द्रमृषीन् भूपान् निबोध गदतो मम ॥ १ ॥
 स्वधामानस्तथा देवा यथानामानुकारिणः ॥ सत्याख्यश्च द्वितीयोऽन्यस्त्रिदशानां तथा गणः ॥ २ ॥ तृतीये तु गणे देवाः शिवा-
 ख्यामुनिसत्तम ॥ शिवाः स्वरूपतस्ते तु श्रुताः पापप्रणाशनाः ॥ ३ ॥ प्रतर्दनाख्यश्च गणो देवानां मुनिसत्तम ॥ चतुर्थस्तत्र क-
 थित औत्तमस्यान्तरे मनोः ॥ ४ ॥ वशवर्तिनः पंचमेऽपि देवास्तत्र गणे द्विज ॥ यथाख्यातस्वरूपास्तु सर्व एव महामुने ॥ ५ ॥
 एते देवगणाः पंच स्मृता यज्ञभुजस्तथा ॥ मन्वन्तरे मनुश्रेष्ठे सर्वे द्वादशका गणाः ॥ ६ ॥ तेषामिन्द्रो महाभाग खलौक्यस्येश्व-
 रोऽभवत् ॥ शतं क्रतूनामाहत्य सुशान्तिर्नामनामतः ॥ ७ ॥ यस्योपसर्गनाशाय नामाक्षरविभूषिता ॥ अद्यापि मानवैर्गार्था-
 गीयते तु महीतले ॥ ८ ॥ सुशान्तिर्देवराट् कान्तः सुशान्तिं सप्रयच्छति ॥ सहितः शिव सत्याद्यैस्तथैव वशवर्तिभिः ॥ ९ ॥ अजः पर-

शुचिर्दिव्योमहाबलपराक्रमाः ॥ पुत्रास्तस्यमनोरासनविरूपातास्त्रिदशोपमाः ॥ १० ॥ तत्सूतिसम्भवैर्भूमिःपालिताभून्न
रेश्वरैः ॥ यावन्मन्वन्तरंतस्यमनोरुत्तमतेजसः ॥ ११ ॥ चतुर्युगानांसंख्यातासाधिकात्येकसप्ततिः ॥ कृतत्रेतादिसंज्ञानि
यान्युक्तानिपुरामया ॥ १२ ॥ स्वतेजसाहितपसोवरिष्ठस्यमहात्मनः ॥ तनयाश्चान्तरेतस्मिन्सप्तसप्तर्षयोऽभवन् ॥ १३ ॥
तृतीयमेतत्कथितंतवमन्वन्तरंमया ॥ तामसस्यचतुर्थंतुमनोरन्तरमुच्यते ॥ १४ ॥ वियोनिजन्मनोयस्ययशसाद्योतितंज
गत् ॥ जन्मतस्यमनोर्ब्रह्मन्श्रूयतांगदतोमम ॥ १५ ॥ अतीन्द्रियमशेषाणांमनूनांचरितंतथा ॥ तथाजन्मापिविज्ञेयंप्रभा
वश्चमहात्मनाम् ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेऔत्तममन्वन्तरंनामसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६५ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ राजाभूद्भुवि विख्यातःस्वराष्ट्रोनामवीर्यवान् ॥ अनेकयज्ञकृत्प्राज्ञःसंग्रामेष्वपराजितः ॥ १ ॥
तस्यायुःसुमहद्वत्तंसूर्येणसुमहाद्युतेः ॥ (पुराभगवताविप्रमंत्रिणाराधितेनवै ॥)पत्नीनांचशतंतस्यधन्यानामभवद्विज ॥ २ ॥
तस्यदीर्घायुषःपत्न्यानातिदीर्घायुषोमुने ॥ कालेनजग्मुर्निधनंभृत्यमन्त्रिजनास्तथा ॥ ३ ॥ सभार्याभिस्तथामुक्तोभृत्यैश्च
सहजन्मभिः ॥ उद्विग्नचेताःसंप्रापवोर्यहानिमहर्निशम् ॥ ४ ॥ तंवीर्यहीनंनिभृतैर्भृत्यैस्त्यक्तंसुदुःखितम् ॥ अनन्तरोविम
र्दार्ख्योराज्याह्वयावितवांस्तदा ॥ ५ ॥ राज्याह्वयुतंसोऽपिवनंगत्वानिर्विण्णमानसः ॥ तपस्तेपेमहाभागोवितस्तापुलिने
स्थितः ॥ ६ ॥ ग्रीष्मेपंचतपाभूत्वावर्षास्वभ्रावकाशकः ॥ जलशायीचशिशिरेनिराहारोयतव्रतः ॥ ७ ॥ ततस्तपस्यतस्त
स्यप्रावृट्कालेमहान्प्लवः ॥ बभूवानुदिनंमेघैर्वर्षद्भिरनुसन्ततम् ॥ ८ ॥ नदिग्विज्ञायतेपूर्वादक्षिणावानपश्चिमा ॥ नोत्तरा
तमसासर्वमनुलिप्तमिवाभवत् ॥ ९ ॥ ततोऽतिपूरेणनृपःसनद्याप्रेरितस्तटम् ॥ प्रार्थयन्नपिनावापह्नियमाणोऽतिवेगिना ॥

१० ॥ अथदूरेजलोघेनहियमाणोमहीपतिः ॥ आससादजलेरौहीसपुच्छेजगृहेचताम् ॥ ११ ॥ तेनञ्जवेनसययाबुल्यमानो
 महीतले ॥ इतश्चेतश्चान्धकारेआससादतटंततः ॥ १२ ॥ विस्तारिपङ्कमत्यर्थंदुस्तरंसनृपस्तरन् ॥ तथैवकृप्यमाणोऽन्य
 द्रम्यंवनमवापसः ॥ १३ ॥ तत्रान्धकारेसारौहीचकर्षवसुधाधिपम् ॥ पुच्छेलग्नमहाभागंकृशंधमनिसन्ततं ॥ १४ ॥ तस्या
 श्वस्पर्शसंभूतामवापमुदमुत्तमाम् ॥ सोऽन्धकारेभ्रमन्भूपोमदनाकृष्टमानसः ॥ १५ ॥ विज्ञायसानुरागंतंपृष्ठस्पर्शनतत्प
 रम् ॥ नरेन्द्रंतं वृषस्यंतंसामृगीतमुवाचह ॥ १६ ॥ किंपृष्ठंवेपथुमताकरेणस्पृशसेमम ॥ अन्यथैवास्यकार्यस्यसञ्जातानृप
 तेगतिः ॥ १७ ॥ नास्थानेवामनोयातंनागम्याहंतवेश्वर ॥ किंतुत्वत्सङ्गमेविघ्नमेषलोलःकरोतिमे ॥ १८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउ
 वाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यामृग्याश्चजगतीपतिः ॥ जातकौतूहलोरौहीमिदंवचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ कात्वंब्रूहिमृगीवा
 क्यंकथंमानुषवद्वदेत् ॥ कश्चैवलोलोयोविघ्नंत्वत्सङ्गेकुरुतेमम ॥ २० ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ अहन्तेदयिताभूपप्रागासमुत्पला
 वती ॥ भार्याशताग्रमहिषीदुहितादृढधन्वनः ॥ २१ ॥ राजोवाच ॥ ॥ किन्तुयावत्कृतंकर्मयेनेमांयोनिमागता ॥ पति
 व्रताधर्मपरासाचेत्थंकथमीदृशी ॥ २२ ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ अहंपितृगृहेबालासखोभिःसहितावनम् ॥ रन्तुंगताददर्शैकंमृ
 गंमृग्यासमागतम् ॥ २३ ॥ ततःसमीपवर्तिन्यामयासाताडितामृगो ॥ मयात्रस्तागतान्यत्रक्रुद्धःप्राहततोमृगः ॥ २४ ॥
 मूढेकिमेवंमत्तासिधिकृतेदौःशोल्यामीदृशम् ॥ आधानकालोयेनायंत्वयामेविफलोक्तः ॥ २५ ॥ वाचंश्रुत्वाततस्तस्यमा
 नुषस्येवभाषतः ॥ भीतातमब्रुवंकोऽसीत्येतांयोनिमुपागतः ॥ २६ ॥ ततःसप्राहपुत्रोऽहमृषेर्निर्दृतिचक्षुषः ॥ सुतपानाम
 मृग्यान्तुसाभिलाषोमृगोऽभवम् ॥ २७ ॥ इमांचानुगतःप्रेम्णावांच्छितश्चानयावने ॥ त्वयावियोजितादुष्टेतस्माच्छापंद

दामिते ॥ २८ ॥ मयाचोक्तं तवाज्ञानादपराधः कृतो मुने ॥ प्रसादं कुरु शापं मेन भवान् दातुमर्हति ॥ २९ ॥ इत्युक्तः प्राह मां
सोऽपि मुनिरित्थं महीपते ॥ न प्रयच्छामि शापं ते यद्यात्मानं ददासि ते ॥ ३० ॥ मयाचोक्तं मृगीनाहं मृगरूपधरावने ॥ लप्स्य
सेऽन्यां मृगीं तावन्मयि भावो निवर्त्यताम् ॥ ३१ ॥ इत्युक्तः कोपरक्ताक्षः स प्राह स्फुरिताधरः ॥ नाहं मृगी त्वयेत्युक्तं मृगीमूढे
भविष्यसि ॥ ३२ ॥ ततो भृशं प्रव्यथिता प्रणम्य मुनिमब्रुवम् ॥ स्वरूपस्थमतिक्रुद्धं प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ ३३ ॥ बालानभि
ज्ञावाक्यानां ततः प्रोक्तमिदं मया ॥ पितर्यसति नारीभिर्व्रियते हि पतिः स्वयम् ॥ ३४ ॥ सति ताते कथंचाहं वृणोमि मुनिसत्तम ॥
सापराधाय वा पादौ प्रसीदेश न माम्यहम् ॥ ३५ ॥ प्रसीदेति प्रसीदेति प्रणतायामहामते ॥ इत्थं लालप्यमानायाः स प्राह मु
निपुङ्गवः ॥ ३६ ॥ न भवत्यन्यथा प्रोक्तं मम वाक्यं कदाचन ॥ मृगी भविष्यसि मृतावनेऽस्मिन्नेव जन्मनि ॥ ३७ ॥ मृगत्वे च
महाबाहुस्तव गर्भमुपैष्यति ॥ लोलोनाम मुनेः पुत्रः सिद्धवोर्यस्य भाविनि ॥ ३८ ॥ जातिस्मरा भवित्री त्वं तस्मिन् गर्भमुपा
गते ॥ स्मृतिं प्राप्य तथा वाचं मानुषी मीरयिष्यसि ॥ ३९ ॥ तस्मिन् जाते मृगत्वात् त्वं विमुक्तापतिनार्चिता ॥ लोकानवा
प्स्यसि प्राप्यायेन दुष्कृतकर्मभिः ॥ ४० ॥ सोऽपि लोलो महावोर्यः पितृशत्रून् निपात्य वै ॥ जित्वा वसुन्धरां कृत्सां भविष्य
तिततो मनुः ॥ ४१ ॥ एवं शापमहं लब्ध्वा मृतातिर्यक्त्वा गता ॥ त्वत्संस्पर्शाच्च गर्भोऽसौ संभूतो जठरे मम ॥ ४२ ॥ अतो ब्र
वीमिना स्थाने तव यातं मनो मयि ॥ न चाप्यगम्या गर्भस्थो लोलो विघ्नं करोत्यसौ ॥ ४३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्त
स्ततः सोऽपि राजा प्राप्य परां मुदम् ॥ पुत्रो ममारीज्जित्वेति पृथिव्यां भविता मनुः ॥ ४४ ॥ ततस्तं सुषुप्ते पुत्रं सामृगीलक्षणा
न्वितम् ॥ तस्मिन् जाते च भूतानि सर्वाणि प्रययुर्मुदम् ॥ ४५ ॥ विशेषतश्च राजा सोऽपुत्रजतिमहाबले ॥ सा विमुक्ता मृगी शा

पात्प्रापलोकाननुत्तमान् ॥ ४६ ॥ ततस्तस्यर्षयः सर्वे समेत्य मुनिसत्तम ॥ अवेक्ष्य भविनीमृद्धिनाम च कुर्महात्मनः ॥ ४७ ॥
 तामसीं भजमानायां यो निर्मातर्य जायत ॥ तमसा चावृते लोके तामसोऽयं भविष्यति ॥ ४८ ॥ ततः स तामसस्तेन पित्रा संव
 दितो वने ॥ जातबुद्धिरुवाचे दंपितरं मुनिसत्तम ॥ ४९ ॥ कस्त्वं तात कथं वाहं पुत्रो माता च कामम ॥ किमर्थमागतश्च त्वमेतत्स
 त्यं ब्रवीहि मे ॥ ५० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः पिता यथावृत्तं स्वराज्यं व्यावनादिकम् ॥ तस्या चष्टे महाबाहुः पुत्रस्य ज
 गती पतिः ॥ ५१ ॥ श्रुत्वा तत्सकलं सोऽपि समाराध्य च भास्करम् ॥ अवाप दिव्यान्यस्त्राणिसंहाराण्य शेषतः ॥ ५२ ॥ क
 तास्त्रस्तानरी नूजित्वा पितुरानीय चान्तिकम् ॥ अजुज्ञातान्मुमोचाथ स च स्वं धर्ममास्थितः ॥ ५३ ॥ पिता पितस्य स्वानुल्लो
 कांस्तपो यज्ञसमार्जितान् ॥ विसृष्टदेहः संप्राप्तो दृष्ट्वा पुत्रमुखं सुखम् ॥ ५४ ॥ जित्वा समस्तां पृथिवीं तामसारुह्यः स पार्थिवः ॥
 तामसारुह्यो मनुरभूत्तस्य मन्वन्तरं शृणु ॥ ५५ ॥ ये देवास्तत्पतिर्यश्च देवेन्द्रो ये तथर्षयः ॥ ये पुत्राश्च मनोस्तस्य पृथिवी परि
 पालकाः ॥ ५६ ॥ सत्यास्तथान्ये सुधियः सुरूपा हरयस्तथा ॥ एते देवगणास्तत्र सप्तविंशतिकामुने ॥ ५७ ॥ महाबलो म
 हावीर्यः शतयज्ञोपलक्षितः ॥ शिखिरिन्द्रस्तथा तेषां देवानामभवद्विभुः ॥ ५८ ॥ ज्योतिर्धामा पृथुः काव्यश्चैत्रोऽग्निर्वलक
 स्तथा ॥ पीवरश्च तथा ब्रह्मन्सप्तसप्तर्षयोऽभवन् ॥ ५९ ॥ नरः क्षान्तिः शान्तदान्तजानुजङ्घादयस्तथा ॥ पुत्रास्तु तामस
 स्यासन्नराजानः सुमहाबलाः ॥ ६० ॥ इत्येततामसं विप्रमन्वंतरमुदाहृतं ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वा पितमसासनबाध्यते ॥ ६१ ॥
 ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे तामसमन्वन्तरे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ पंचमोऽपि मनुर्ब्रह्मन् रेवतो नाम विश्रुतः ॥ तस्योत्पत्तिं विस्तरशः शृणुष्व कथयामिते ॥ १ ॥ ॥ ऋ

मा०पु०
॥११७॥

विरासीन्महाभागऋतवागितिविश्रुतः ॥ तस्यापुत्रस्यपुत्रोऽभूद्रेवत्यन्तेमहात्मनः ॥ २ ॥ सतस्यविधिवच्चेक्रजातकर्मादि
काःक्रियाः ॥ तथोपनयनादींश्चसचाशोलोऽभवन्मुने ॥ ३ ॥ यतःप्रभृतिजातोऽसौततःप्रभृतिसोप्यृषिः ॥ दीर्घरोगप
रामर्शमवापमुनिपुङ्गवः ॥ ४ ॥ मातातस्यपरामार्तिकुष्ठरोगादिपीडिता ॥ जगामसपिताचास्यचिन्तयामासदुःखितः ॥ ५ ॥
किमेतदितिसोऽप्यस्यपुत्रोऽप्यत्यन्तदुर्मतिः ॥ जग्राहभाष्यामन्यस्यमुनिपुत्रस्यसंमुखीम् ॥ ६ ॥ ततोविषण्णमनसाऋत
वागिदमुक्तवान् ॥ अपुत्रतामनुष्याणांश्रेयसेनकुपुत्रता ॥ ७ ॥ कुपुत्रोहृदयायासंसर्वदाकुरुतेपितुः ॥ मातुश्चस्वर्गसंस्थांश्च
स्वपितृन् पातयत्यधः ॥ ८ ॥ सुहृदांनोपकारायपितृणांचनतृप्तये ॥ पित्रोर्दुःखायधिगूजन्मतस्यदुष्कृतकर्मणः ॥ ९ ॥
धन्यास्तेतनयायेषांसर्वलोकाभिसंमताः ॥ परोपकारिणःशान्ताःसाधुकर्मण्यनव्रताः ॥ १० ॥ अनिर्वृतंतथामन्दंपरलो
कपराङ्मुखम् ॥ नरकायनसद्गत्यैकुपुत्रालम्बिजन्मनः ॥ ११ ॥ करोतिसुहृदांदैन्यमहितानांतथामुदम् ॥ अकालेचजरां
पित्रोःकुसुतःकुरुतेध्रुवम् ॥ १२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवंसोऽत्यन्तदुष्टस्यपुत्रस्यचरितैर्मुनिः ॥ दृश्यमानमनोवृत्ति
वृत्तंगर्गमपृच्छत ॥ १३ ॥ ऋतवागुवाच ॥ सुव्रतेनपुरावेदागृहीताविधिवन्मया ॥ समाप्यवेदान्विधिवत्कृतोदार
परिग्रहः ॥ १४ ॥ सदारेणक्रियाःकार्याःश्रौताःस्मार्त्तावषट्क्रियाः ॥ नमेन्यूनाःकृताःकाश्चिद्यावदद्यमहामुने ॥ १५ ॥
गर्भाधानविधानेननकाममनुरुध्यता ॥ पुत्रार्थंजनितश्चायंपुत्रास्त्रोबिभ्यतामुने ॥ १६ ॥ सोयंकिमात्मदोषेणममदोषेण
वामुने ॥ अस्मद्दुःखावहोजातोदौःशील्याद्वन्धुशोकदः ॥ १७ ॥ गर्गउवाच ॥ रेवत्यन्तेमुनिश्रेष्ठजातोऽयंतनयस्त
व ॥ तेनदुःखायतेदुष्टकालेयस्मादजायत ॥ १८ ॥ नतेऽपचारोनेवास्यमातुर्नायंकुलस्यते ॥ तस्यदौःशील्यहेतुत्वंरेवत्य

अ०
७२

॥११७॥

न्तमुपागतम् ॥ १९ ॥ ऋतवागुवाच ॥ यस्मान्ममैकपुत्रस्यरेवत्यन्तसमुद्रवम् ॥ दोःशील्यमेतत्सातस्मात्पतता
 माशुरेवती ॥ २० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ तेनैवं व्याहृतेशापेरेवत्यृक्षं पपातह ॥ पश्यतः सर्वलोकस्य विस्मया विष्टवेत
 सः ॥ २१ ॥ रेवत्यृक्षं च पतितं कुमुदाद्रौ समन्ततः ॥ भाषयामास सहसा वनकन्दरनिर्झरान् ॥ २२ ॥ कुमुदाद्रिश्च तत्पातात्
 रूढ्या तोरैव तकोऽभवत् ॥ अतीवरम्यः सर्वस्यां पृथिव्यां पृथिवीधरः ॥ २३ ॥ तस्य र्षस्य तु याकान्तिर्जाता पङ्कजिनीसरः ॥
 ततो जज्ञेत दाकन्यारूपेणातीव शोभना ॥ २४ ॥ रेवती कान्तिसम्भूता तां दृष्ट्वा प्रमुचो मुनिः ॥ तस्यानाम च कोरेत्यरेवतीना
 मभागुरे ॥ २५ ॥ पोषयामास चैवैतां स्वाश्रमाभ्याशसम्भवाम् ॥ प्रमुचः समहाभागस्तस्मिन्नेव महाचले ॥ २६ ॥ तां तु
 यौवनिर्नीदृष्ट्वा कन्यकारूपशालिनीम् ॥ समुनिश्चिन्तयामास कोऽस्या भर्ता भवेदिति ॥ २७ ॥ एवं चिन्तयतस्तस्य ययौ का
 लो महान्मुने ॥ न चाससाद सदृशं वरं तस्या महामुनिः ॥ २८ ॥ ततस्तस्या वरं प्रष्टुमग्निं स प्रमुचो मुनिः ॥ विवेश वह्निशालां
 वैष्टुस्तं प्राह हव्यभुक् ॥ २९ ॥ महाबलो महावीर्यः प्रियवाग्धर्मवत्सलः ॥ दुर्गमो नाम भविता भर्ता त्वस्या महीपतिः ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अनन्तरश्च मृगया प्रसङ्गे नागतो मुने ॥ तस्याश्रमपदं धीमान् दुर्गमः स नराधिपः ॥ ३१ ॥
 प्रियव्रतान्वयभवो महाबलपराक्रमः ॥ पुत्रो विक्रमशीलस्य कालिन्दीजठरोद्भवः ॥ ३२ ॥ स प्रविश्याश्रमपदं तां तन्वीज
 गतीपतिः ॥ अपश्यमानस्तमृषिं प्रियेत्यामन्त्र्य पृष्टवान् ॥ ३३ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कृतो भगवानस्मादाश्रमान्मुनिपुङ्ग
 वः ॥ तं प्रणेतुमिहेच्छामि तत्त्वं प्रब्रूहि शोभने ॥ ३४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अग्निशालां गतो विप्रस्तच्छ्रुत्वा तस्य भाषित
 म् ॥ प्रियेत्यामन्त्रणं चैव निश्चक्राम त्वरान्वितः ॥ ३५ ॥ सददर्श महात्मानं राजानं दुर्गमं मुनिः ॥ नरेन्द्रचिह्नसहितं प्रश्रया

वनतंपुरः ॥ ३६ ॥ तस्मिन् दृष्टतः शिष्यमुवाच स तु गौतमम् ॥ गौतमानीयतां शीघ्रमर्घोऽस्य जगतीपतेः ॥ ३७ ॥ एक
स्तावदयं भूपश्चिरकालादुपागतः ॥ जामाता च विशेषेण योग्योऽर्घ्यस्यमतो मम ॥ ३८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः सचिन्त
यामास राजा जामातृकारणम् ॥ विवेद च न तन्मौनी जगृहेऽर्घ्यं च तन्नृपः ॥ ३९ ॥ तमासनगतं विप्रो गृहीतार्घ्यं महामुनिः ॥
स्वागतं प्राहराजेन्द्रमपिते कुशलं गृहे ॥ ४० ॥ कोशे बलेऽथ मित्रेषु भृत्यामात्येन रेश्वर ॥ तथात्मनि महाबाहो यत्र सर्वं प्रतिष्ठित
म् ॥ ४१ ॥ पत्नी च ते कुशलिनी यत एवानुतिष्ठति ॥ पृच्छाम्यस्यास्ततो नाहं कुशलिन्योऽपरास्तव ॥ ४२ ॥ राजोवाच ॥ ॥
त्वत्प्रसादादकुशलं न क्वचिन्मम सुव्रत ॥ जातकौतूहलश्चास्मि मम भार्यात्र कामुने ॥ ४३ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ रेवती सुमहा
भागा त्रैलोक्यस्यापि सुन्दरी ॥ तव भार्या वरारोहातां त्वं राजन्न वेत्सि किम् ॥ ४४ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सुभद्रां शान्ततनयां
कावेरीतनयां विभो ॥ सुराष्ट्रजां सुजातां च कदम्बां च वरूथजाम् ॥ ४५ ॥ विपाठां नन्दिनीं चैव वेद्मि भार्यां गृहे द्विज ॥ निष्ठ
न्ति मे न भगवन्नेव तीर्त्वेद्विकान्वियम् ॥ ४६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ प्रियेति साम्प्रतं येयं त्वयोक्ता वरवर्णिनी ॥ किं विस्मृतं ते
भूपालश्चाध्येयं गृहिणीतव ॥ ४७ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तं मया किन्तु भावो दुष्टो न मे मुने ॥ नात्र कोपं भवान्कर्तुमर्हत्य
स्मा सुयाचितः ॥ ४८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ तत्त्वं ब्रवीषि भूपाल न भावस्तव दूषितः ॥ व्याजहार भवानेतद्वह्निना नृपचोदि
तः ॥ ४९ ॥ मया पृष्टो ह्युत वहः कोऽस्या भर्त्तेति पार्थिव ॥ भविता तेन चाप्युक्तो भवानेवाद्यवैवरः ॥ ५० ॥ तद्वृत्त्यतां मया द
त्ता तुभ्यं कन्या नराधिप ॥ प्रियेत्यामन्त्रिता चेयं विचारं कुरुष्वेकथम् ॥ ५१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततोऽसावभवन्मौनीते
नोक्तः पृथिवीपतिः ॥ ऋषिस्तथोच्यतः कर्तुं तस्या वैवाहिकं विधिम् ॥ ५२ ॥ तमुच्यत सा पितरं विवाहाय महामुने ॥ उवाच क

न्यायत्किंचित्प्रश्रयावनतानना ॥ ५३ ॥ यदिमेप्रीतिमांस्तातप्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ रेवत्यृक्षे विवाहमेतत्करोतु प्रसादितः ॥
 ॥ ५४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ रेवत्यृक्षं न वै भद्रे चन्द्रयोगि वयवस्थितम् ॥ अन्यानि सन्ति ऋक्षाणि सुभ्रुवैवाहिकानिते ॥ ५५ ॥
 ॥ कन्योवाच ॥ ॥ तात तेन विना कालो विफलः प्रतिभाति मे ॥ विवाहो विफले काले मद्भिधायाः कथं भवेत् ॥ ५६ ॥ ऋषिरुवाच ॥
 ऋतवागिति विख्यातस्तपस्वी रेवतीं प्रति ॥ चकार कोपं क्रुद्धेन तेन क्षीं विनिपातितम् ॥ ५७ ॥ मया चारस्मै प्रतिज्ञाता भार्य्येति म
 दिरेक्षणा ॥ न चेच्छसि विवाहं त्वंसंकटनः समागतम् ॥ ५८ ॥ कन्योवाच ॥ ऋतवाक्समुनिस्तात किमेवं तप्तवांस्तपः ॥ न त्वया
 ममता तेन ब्रह्मबन्धोः सुतास्मि किम् ॥ ५९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ब्रह्मबन्धोः सुतान त्वं बालेनैव तपस्विनः ॥ सुता त्वं मम यो देवान्
 कर्तुमन्यान् समुत्सहे ॥ ६० ॥ कन्योवाच ॥ तपस्वी यदि मे तातस्तत्किमृक्षमिदं दिवि ॥ समारोप्य विवाहो मे तदृक्षे क्रियते न तु
 ॥ ६१ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवं भवतु भद्रन्ते भद्रे प्रीतिमती भव ॥ आरोपयामीन्दुमार्गे रेवत्यृक्षं कृते तव ॥ ६२ ॥ मार्कण्डेय उ
 वाच ॥ ॥ ततस्तपः प्रभावेण रेवत्यृक्षं महामुनिः ॥ यथा पूर्वन्तथा चक्रे सोमयोगि द्विजोत्तम ॥ ६३ ॥ विवाहं चैव दुहितुर्विधिव
 न्मन्त्रयोगिनम् ॥ निष्पाद्य प्रीतिमान् भूयोजामातरमथाब्रवीत् ॥ ६४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ औद्वाहिकं ते भूपाल कथ्यतां किं
 वदाम्यहम् ॥ दुर्लभ्यमपि दास्यामि ममाप्रतिहतं तपः ॥ ६५ ॥ राजोवाच ॥ ॥ मनोः स्वायम्भुवस्याहमुत्पन्नः सन्ततौ मुने ॥
 मन्वन्तराधिपं पुत्रं त्वत्प्रसादाद्गुणोम्यहम् ॥ ६६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ भविष्यत्येष ते कामो मनुस्त्वत्तनयो महीम् ॥ सकलां
 भोक्ष्यते भूपधर्मविच्च भविष्यति ॥ ६७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तामादाय ततो भूपः स्वमेव नगरं ययौ ॥ तस्मादजायत सुतो
 रेवत्यारैव तोमनुः ॥ ६८ ॥ समेतः सकलैर्धर्मैर्मानवैरपराजितः ॥ विज्ञाता खिलशास्त्रार्थो वेदविद्यार्थशास्त्रवित् ॥ ६९ ॥ तस्य

मा० पु०
११९॥

अ०
७३

मन्वन्तरे देवान्मुनिदेवेन्द्रपार्थिवान् ॥ कथ्यमानान्मया ब्रह्मन्निबोधसु समाहितः ॥ ७० ॥ सुमेधसस्तत्र देवास्तथा भूतन
या द्विजा वैकुण्ठश्चामिताभाश्चतुर्दशचतुर्दश ॥ ७१ ॥ तेषां देवगणानां तु चतुर्णामपि चेश्वरः ॥ नाम्ना विभुरभूदिन्द्रः शतयज्ञो
पलक्षकः ॥ ७२ ॥ हिरण्यलोमा वेदश्रीरूर्ध्वबाहुस्तथा परः ॥ वेदबाहुः सुधामा च पर्जन्यश्च महामुनिः ॥ ७३ ॥ वसिष्ठश्च म
हाभागो वेदवेदांगपारगः ॥ एते सप्तर्षयश्चासनरैव तस्यान्तरे मनोः ॥ ७४ ॥ बलबन्धुर्महावीर्यः सुयष्ट्यस्तथा परः ॥ सत्य
काद्यास्तथैवासनरैव तस्य मनोः सुताः ॥ ७५ ॥ रैवतान्तास्तु मनवः कथिता ये मया तव ॥ स्वायम्भुवाश्चयात्येते स्वरोचिषमृ
ते मनुम् ॥ ७६ ॥ (य एषां ऋणुयान्नित्यं पठेद्वा रुयानमुत्तमं ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो लोकं प्राप्नोत्यभीप्सितं) ॥ ७७ ॥ इति श्री
मार्कण्डेयपुराणे रैवतमन्वन्तरे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येतत्कथितं तु भ्यं पंचममन्वन्तरं मया ॥ चाक्षुषस्य मनोः षष्ठं श्रूयतामिदमन्तरम् ॥ १ ॥ अन्यज
न्मनिजातोऽसौ चक्षुषः परमेष्ठिनः ॥ चाक्षुषत्वमतस्तस्य जन्मन्यस्मिन्नपि द्विज ॥ २ ॥ (अनमित्रस्य राजर्षेर्भद्राभार्या महा
त्मनः ॥ जज्ञे सुतं सुविद्वांसं शुचिं जातिस्मरं विभुम् ॥ ३ ॥) जातं मातानि जोत्सङ्गे स्थितमुल्लाप्य तं पुनः ॥ परिष्वजति हार्देन पु
नरुल्लापयत्यथ ॥ ४ ॥ जातिस्मरः स जातो वै मातुरुत्सङ्गमास्थितः ॥ जहास तं तदामाता संक्रुद्धा वाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥ भीता
स्मि किमिदं वत्सहासो यद्वदने तव ॥ अकालबोधः स ज्ञातः कञ्चित्पश्यसि शोभनम् ॥ ६ ॥ (तन्मातुर्वचनं श्रुत्वा प्रहस्येदमथा
ब्रवीत् ॥) पुत्र उवाच ॥ ॥ मामनुमिच्छति पुरोमाज्जरी किं न पश्यसि ॥ अन्तर्धानगता चेयं द्वितीया जातहारिणी ॥ ७ ॥ पुत्र
प्रीत्या च भवती सहा दामा मेक्षती ॥ उल्लाप्योल्लाप्य बहुशः परिष्वजति मायतः ॥ ८ ॥ उद्धूतपुलकास्त्रेह सम्भवास्त्राविलेक्षणा ॥

॥ ११९ ॥

ततोममागतोहासःशृणुचाप्यत्रकारणम् ॥ ९ ॥ स्वार्थेप्रसक्तामार्जारीप्रसक्तमामवेक्षते ॥ तथान्तर्द्धानगाचेवद्वितीयाजात
 हारिणी ॥ १० ॥ स्वार्थायस्निग्धहृदयेयथैवैतेममोपरि ॥ प्रवृत्तेस्वार्थमास्थायतथैवप्रतिभासिमे ॥ ११ ॥ किन्तुमदुपभोगाय
 मार्जारीजातहारिणी ॥ त्वन्तुक्रमेणोपभोग्यमत्तःफलमभीप्ससि ॥ १२ ॥ नमांजानासिकोऽप्येषनचैवोपकृतंमया ॥ सङ्गतं
 नातिकालीनंपंचसप्तदिनात्मकम् ॥ १३ ॥ तथापिस्त्रित्यसेसास्त्रापरिष्वजसिचाप्यति ॥ तातेतिवत्सभद्रेतिनिर्व्यलीकंब्रवी
 षिमाम् ॥ १४ ॥ मातोवाच ॥ नत्वाहमुपकारार्थंवत्सप्रीत्यापरिष्वजे ॥ नचेदेतद्भवत्प्रोत्यैपरित्यक्तास्म्यहंवया ॥ १५ ॥ स्वार्थो
 मयापरित्यक्तोयस्त्वत्तोमेभविष्यति ॥ इत्युक्त्वासातमुत्सृज्यनिष्क्रान्तासूतिकागृहात् ॥ १६ ॥ जडाङ्गवाह्यकरणंशुद्धान्तः
 करणात्मकम् ॥ जहारतंपरित्यक्तंसातदाजातहारिणी ॥ १७ ॥ साहत्वातंतदाबालंविक्रान्तस्यमहीभृतः ॥ प्रसूतपत्नीशयने
 न्यस्यतस्याददेसुतम् ॥ १८ ॥ त्वमप्यन्यगृहेनोत्वागृहीत्वातस्यचात्मजम् ॥ तृतीयंभक्षयामाससाक्रमाज्जातहारिणी ॥
 ॥ १९ ॥ हत्वाहत्वातृतीयंतुभक्षयत्यतिनिर्घृणा ॥ करोत्यनुदिनंसातुपरिवर्तंतथान्ययोः ॥ २० ॥ विक्रान्तोऽपिततस्तस्य
 सुतस्यैवमहीपतिः ॥ कारयामाससंस्कारान्त्राजन्यस्यभवन्तिये ॥ २१ ॥ आनन्देतिचनामास्यपिताचक्रेविधानतः ॥ मु
 दापरमयायुक्तोविक्रान्तःसनराधिपः ॥ २२ ॥ कृतोपनयनंतंतुगुरुराहकुमारकम् ॥ जनन्याःप्रागुपस्थानंक्रियतांचाभिवाद
 नम् ॥ २३ ॥ सगुरोस्तद्वचःश्रुत्वाविहस्यैवमथाब्रवीत् ॥ आनंदउवाच ॥ ॥ बन्ध्यामेकतमामाताजननीपालनीनुकिम् ॥
 ॥ २४ ॥ गुरुरुवाच ॥ ॥ नन्वियंतेमहाभागजनित्रोजारुजात्मजा ॥ विक्रान्तस्याग्रमहिषीहैमिनीनामनामतः ॥ २५ ॥
 ॥ आनन्दउवाच ॥ ॥ इयंजनित्रीचैत्रस्यविशालग्रामवासिनः ॥ विप्राग्र्यबोधपुत्रस्ययोऽस्यांजातोऽन्यतोवयम् ॥ २६

मा०पु०
॥१२०॥

अ०
७३

॥ गुरुवाच ॥ ॥ कुतस्त्वं कथयानन्दचैत्रः कोवात्वयोच्यते ॥ सङ्कुटं महदाभातिकजातोऽत्र ब्रवीषिकिम् ॥ २७ ॥ आन
न्दउवाच ॥ ॥ जातोऽहमनमित्रस्य क्षत्रियस्य गृहे द्विज ॥ तत्पत्न्यांगिरिभद्रायामाददे जातहारिणी ॥ २८ ॥ तथात्र मुक्तो
हैमिन्यागृहीत्वा च सुतं च सा ॥ बोधस्य द्विजमुख्यस्य गृहे नीतवती पुनः ॥ २९ ॥ भक्षयामास च सुतं तस्य बोधद्विजन्मनः ॥
सतत्र द्विजसंस्कारैः संस्कृतो हैमिनीसुतः ॥ ३० ॥ वयमत्र महाभाग संस्कृता गुरुणा त्वया ॥ मया तव वचः कार्यमुपैमिकत
मांगुरो ॥ ३१ ॥ गुरुवाच ॥ ॥ अतीव गहनं वत्स सङ्कुटं महदागतम् ॥ न वेद्मि किञ्चिन्मोहेन भ्रमन्तीव हि बुद्धयः ॥ ३२ ॥
॥ आनन्दउवाच ॥ ॥ मोहस्यावसरः कोऽत्र जगत्येवं व्यवस्थिते ॥ कः कस्य पुत्रो विप्रर्षे को वा कस्य न बान्धवः ॥ ३३ ॥
आरभ्य जन्मनो नृणां सम्बन्धित्वमुपैतियः ॥ अन्ये सम्बन्धिनो विप्रमृत्युना सन्निवर्तिताः ॥ ३४ ॥ अत्रापि जातस्य सतः स
म्बन्धो योऽस्य बान्धवैः ॥ सोऽप्यस्तमन्ते देहस्य प्रयात्येषोऽखिलक्रमः ॥ ३५ ॥ अतो ब्रवीमि संसारे वसतः को न बान्धवः ॥
को वापि सततं बन्धुः किं वो विभ्राम्यते मतिः ॥ ३६ ॥ पितृद्वयं मया प्राप्तमस्मिन्नेव हि जन्मनि ॥ मातृद्वयं च किञ्चित्रं यदन्यदेह
सम्भवे ॥ ३७ ॥ सोऽहं तपः करिष्यामि त्वया यो त्वस्य भूपते ॥ विशालग्रामतः पुत्रश्चैत्रानीयतामिह ॥ ३८ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततः सविस्मितो राजा सभार्यः सह बन्धुभिः ॥ तस्मान्निवर्त्य ममतामनुमेनेव नायतम् ॥ ३९ ॥
चैत्रमानीयतनयं राज्ययोग्यं च कारसः ॥ संमान्य ब्राह्मण्येन पुत्रबुद्ध्या सपालितः ॥ ४० ॥ सोऽप्यानन्दस्तपस्तेपे बाल ए
व महावने ॥ कर्मणां क्षपणार्थाय विमुक्तेः परिपन्थिनाम् ॥ ४१ ॥ तपस्यन्तं ततस्तं च प्राह देवः प्रजापतिः ॥ किमर्थं तप्य
सेवत्स तपस्तीव्रं वदस्व तत् ॥ ४२ ॥ आनन्दउवाच ॥ ॥ आत्मनः शुद्धिकामोऽहं करोमि भगवंस्तपः ॥ बन्धाय मम कर्मा

॥१२०॥

गिन्यानितक्षपणोन्मुखः ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्षीणाधिकारोभवतिमुक्तियोग्योनकर्मवान् ॥ सत्त्वाधिकारवान्मु-
 क्तिमवाप्स्यतिततोभवान् ॥ ४४ ॥ भवतामनुनाभाव्यंषष्ठेनव्रजतत्कुरु ॥ अलंतेतपसातस्मिन्कृतेमुक्तिमवाप्स्यसि ॥
 ॥ ४५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोब्रह्मणासोऽपितथेत्युक्तामहामतिः ॥ तत्कर्माभिमुखोयातस्तपसोविररामह ॥
 ॥ ४६ ॥ चाक्षुषेत्याहतं ब्रह्मातपसोविनिवर्तयन् ॥ पूर्वनाम्नाबभूवाथप्रख्यातश्चाक्षुषोमनुः ॥ ४७ ॥ उपयेमेविदर्भांससुता
 मुग्रस्यभूभूतः ॥ तस्यांचोत्पादयामासपुत्रान्प्रख्यातविक्रमान् ॥ ४८ ॥ तस्यमन्वन्तरेऽस्ययेऽन्तरेत्रिदशाद्विज ॥ येचर्ष-
 यस्तथैवेन्द्रोयेसुताश्चास्यतान्शृणु ॥ ४९ ॥ आप्यानामसुरास्तत्रतेषामेकोऽष्टकोगणः ॥ प्रख्यातकर्मणांविप्रयज्ञेहव्य-
 भुजामयम् ॥ ५० ॥ प्रख्यातबलवीर्याणांप्रभामण्डलदुर्दशाम् ॥ द्वितीयश्चप्रसूताख्योदेवानामष्टकोगणः ॥ ५१ ॥ तथै-
 वाष्टकएवान्योभव्याख्योदेवतागणः ॥ चतुर्थश्चगणस्तत्रयूथगाख्यस्तथाष्टकः ॥ ५२ ॥ लेखसंज्ञास्तथैवान्येतत्रमन्वन्त-
 रेद्विज ॥ पंचमेचगणेदेवास्तत्संज्ञात्यमृताशिनः ॥ ५३ ॥ शतंक्रतूनामाहृत्ययस्तेषामधिपोऽभवत् ॥ मनोजवस्तथैवेन्द्रः
 संख्यातोयज्ञभागभुक् ॥ ५४ ॥ सुमेधाविरजाश्चैवहविष्मानुन्नतोमधुः ॥ अतिनामासहिष्णुश्चसप्तासन्नितिचर्षयः ॥ ५५ ॥
 उरूपुरुशतद्युम्नप्रमुखाःसुमहाबलाः ॥ चाक्षुषस्यमनोःपुत्राःपृथिवीपतयोऽभवन् ॥ ५६ ॥ एतत्तेकथितंषष्ठंमयामन्वन्तरं
 द्विज ॥ चाक्षुषस्यतथाजन्मचरितंचमहात्मनः ॥ ५७ ॥ साम्प्रतंवर्त्ततेयोऽयं नाम्नावैवस्वतोमनुः ॥ सप्तमोयेऽन्तरेतस्यदेवा-
 द्यास्तान्शृणुष्वमे ॥ ५८ ॥ (यइदंकीर्तयेद्दीमान्चाक्षुषस्यांतरंभुवि ॥ शृणुतेचलभेत्पुत्रानारोग्यःसुखसंपदम्) ॥ ५९ ॥
 ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेषष्ठमन्वन्तरं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

॥ ६२ ॥

॥ ६१ ॥

मा० पु०
॥१२१॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मार्तण्डस्य रवेर्भार्या तनया विश्वकर्मणः ॥ संज्ञानाममहाभाग तस्यां भानुरजीजनत् ॥ १ ॥ मनुं
 प्रख्यातयशसमनेकज्ञानपारगम् ॥ विवस्वतः सुतो यस्मात्तस्माद्वैवस्वतस्तु सः ॥ २ ॥ संज्ञा चरविणा दृष्टानि मीलयति लोच
 ने ॥ यतस्ततः सरोषोऽर्कः संज्ञानिष्ठुरमब्रवीत् ॥ ३ ॥ मयि दृष्टे सदा यस्मात् कुरुषेनेत्रसंयमम् ॥ तस्माज्जनिष्यसे मूढे प्रजा
 संयमनं यमम् ॥ ४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः सा च पलां दृष्टिं देवी चक्रे भयाकुला ॥ विलोलितदृशं दृष्ट्वा पुनराह च तां
 रविः ॥ ५ ॥ यस्माद्विलोलिता दृष्टिर्मयि दृष्टे त्वया धुना ॥ तस्माद्विलोलां तनयां नदीं त्वं प्रसविष्यसि ॥ ६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ततस्तस्यां तु संजज्ञे भर्तृशापेन तेन वै ॥ यमश्च यमुना चेयं प्रख्याता सुमहानदी ॥ ७ ॥ सापि संज्ञारवेस्तेजः सेहेदुःखेन भावि
 नी ॥ असहन्ती च सा तेजश्चिन्तयामास वै तदा ॥ ८ ॥ किङ्करोमिदं गच्छामि क्व गतायाश्च निर्वृतिः ॥ भवेन्मम कथं भर्ता कोप
 मर्कश्च नैष्यति ॥ ९ ॥ इति संचिन्त्य बहुधा प्रजापतिं सुता तदा ॥ बहुमेने महाभागा पितृसंश्रयमेव सा ॥ १० ॥ ततः पितृगृहे
 गन्तुं कृतबुद्धिर्यशस्विनी ॥ छायामयी मात्मतनुं निर्ममेदपि तारवेः ॥ ११ ॥ तां चोवाच त्वया वेश्मन्यत्र भानोर्यथामया ॥ त
 था सम्यगपत्येषु वर्तितव्यं यथारवौ ॥ १२ ॥ पृष्ट्यापि न वाच्यं ते तथैतद्गमनं मम ॥ सैवास्मिना भसंज्ञेति वाच्यमेतत्सदा वचः
 ॥ १३ ॥ छायामयी उवाच ॥ ॥ आकेशग्रहणाद्देवि आशापाञ्चवचस्तव ॥ करिष्ये कथयिष्यामि वृत्तं तु शापकर्षणात् ॥ १४ ॥
 इत्युक्ता सा तदा देवी जगाम भवनं पितुः ॥ ददर्श तत्र त्वष्टारं तपसा धूतकल्मषम् ॥ १५ ॥ बहुमानाच्च तेनापि पूजिता विश्वकर्म
 णा ॥ तस्यौ पितृगृहे सा तु कंचित्कालमनिन्दिता ॥ १६ ॥ ततस्तां प्राह चार्वाङ्गि पिता नातिचिरोषिताम् ॥ स्तुत्वा च तनयां प्रेम
 बहुमानपुरःसरम् ॥ १७ ॥ त्वां तु मे पश्यतो वत्सेदिनानि सुबहून्पि ॥ मुहूर्तार्द्धसमानि स्युः किन्तु धर्मो विलुप्यते ॥ १८ ॥

॥१२१॥

बान्धवेपुचिरंवासो नारीणां नयशस्करः ॥ मनोरथो बान्धवानां नाय्या भर्तृगृहे स्थितिः ॥ १९ ॥ सात्वं त्रेलोक्यनायेन भर्ता सू-
 र्येण सङ्गता ॥ पितृगेहे चिरं कालं वस्तुं नार्हसि पुत्रिके ॥ २० ॥ सात्वं भर्तृगृहं गच्छतु शोऽहं पूजितासि मे ॥ पुनरागमनं कार्यं द-
 र्शनाय शुभे मम ॥ २१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्ता सा तदा पित्रा तथेत्युक्ता च सामुने ॥ संपूजयित्वा पितरं जगामाथोत्तरा-
 न्कुरून् ॥ २२ ॥ सूर्यतापमनिच्छन्ती तेजसस्तस्य बिभ्यती ॥ तपश्च चारतत्रापिव डवारूपधारिणी ॥ २३ ॥ संज्ञे-
 यमिति मन्वानो द्वितीयायामहस्पतिः ॥ जनयामास तनयौ कन्यांचैकां मनोरमाम् ॥ २४ ॥ छायासंज्ञा त्वपत्येषु यथास्वे-
 ष्वतिवत्सला ॥ तथानसंज्ञा कन्यायां पुत्रयोश्चान्ववर्तत ॥ २५ ॥ लालनाद्युपभोगेषु विशेषमनुवासरम् ॥ मनुस्तत्क्षान्तवा-
 नस्यायमस्तस्यानचक्षमे ॥ २६ ॥ ताडनाय च वै कोपात्पादस्तेन समुद्यतः ॥ तस्याः पुनः क्षांतिमतानतु देहे निपातितः ॥ २७ ॥
 ततः शशाप तं कोपाच्छायासंज्ञायमं द्विज ॥ किञ्चित्प्रस्फुरमाणौष्ठीविचलत्पाणिपल्लवा ॥ २८ ॥ पितुः पत्नी मम र्यादं यन्मां-
 तर्जयसे पदा ॥ भुवितस्मादयं पादस्तवाद्यैव पतिष्यति ॥ २९ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य यमः शापं मात्रादत्तं भ-
 यातुरः ॥ अभ्येत्यपितरं प्राह प्रणिपातपुरःसरम् ॥ ३० ॥ यम उवाच ॥ ॥ तातैतन्महदाश्चर्यं न दृष्टमिति केनचित् ॥ माता-
 वात्सल्यमुत्सृज्य शापं पुत्रे प्रयच्छति ॥ ३१ ॥ यथामनुर्ममाचष्टे नेयं माता तथा मम ॥ विगुणेष्वपि पुत्रेषु न माता विगुणाभ-
 वेत् ॥ ३२ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ यमस्यैतद्वचः श्रुत्वा भगवांस्तिमिरापहः ॥ छायासंज्ञां समाहूय प्रच्छक गते तिसा ॥
 ॥ ३३ ॥ सा चाहत नया त्वष्टुरहं संज्ञाविभावसो ॥ पत्नी तव त्वया पत्यान्येतानि जनितानि मे ॥ ३४ ॥ इत्थं विवस्वतः सा तु बहु-
 शः पृच्छतो यदा ॥ नाच चक्षेत तः क्रुद्धो भास्वांस्तां शप्नुमुद्यतः ॥ ३५ ॥ ततः सा कथयामास यथावृत्तं विवस्वतः ॥ विदितार्थ-

मा० पु०
॥१२२॥

श्रुतं भगवान्जगाम त्वष्टुरालयम् ॥ ३६ ॥ ततः स पूजयामास तदा त्रैलोक्य पूजितम् ॥ भास्वन्तं परया भक्त्या निजगेहमुपा-
 गतम् ॥ ३७ ॥ संज्ञां पृष्टस्तदा तस्मै कथयामास विश्वकृत् ॥ आगतैर्वेहमेवेश्मभवतः प्रेषितेति वै ॥ ३८ ॥ दिवाकरः समा-
 धिस्थो वडवारूपधारिणीम् ॥ तपश्चरन्तीं दृष्टोत्तरेषु कुरुष्वथ ॥ ३९ ॥ सौम्यमूर्तिः शुभाकारो मम भर्ता भवेदिति ॥ अभि-
 सन्धिश्च तपसो बुबुधेऽस्या दिवाकरः ॥ ४० ॥ शातनंतेजसो मेऽद्य क्रियतामिति भास्करः ॥ तंचाह विश्वकर्माणं संज्ञायाः पि-
 तरं द्विज ॥ ४१ ॥ संवत्सरभ्रमेस्तस्य विश्वकर्मारवेस्ततः ॥ तेजसः शातनं चक्रेस्तूयमानश्च दैवतैः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्री-
 मार्कण्डेयपुराणे वैवस्वतमन्वन्तरे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तंतुष्टुवुर्देवास्तथा देवर्षयो रविम् ॥ वाग्भिरीड्य मशेषस्य त्रैलोक्यस्य समागताः ॥ १ ॥ देवा-
 ऊचुः ॥ ॥ नमस्ते ऋक्स्वरूपाय सामरूपाय ते नमः ॥ यजुःस्वरूपरूपाय साम्नांधामवते नमः ॥ २ ॥ ज्ञानैकधामभूताय नि-
 र्धूततमसे नमः ॥ शुद्धज्योतिःस्वरूपाय विशुद्धायामलात्मने ॥ ३ ॥ (चक्रिणेशं खिने धाम्ने शार्ङ्गिणे पद्मिने नमः ॥) वरिष्ठाय वरे-
 ण्याय परस्मै परमात्मने ॥ नमोऽखिलजगद्ध्यापि स्वरूपायात्ममूर्तये ॥ ४ ॥ सर्वकारणभूताय निष्ठायै ज्ञानचेतसाम् ॥ ५ ॥
 नमः सूर्य्यस्वरूपाय प्रकाशात्मस्वरूपिणे ॥ भास्कराय नमस्तुभ्यं तथा दिनकृते नमः ॥ ६ ॥ शर्वरी हेतवे चैव सन्ध्याज्योत्स्ना-
 कृते नमः ॥ त्वंसर्वमेतद्भगवन्जगदुद्भूतमात्मवया ॥ ७ ॥ भ्रमत्याविद्धमखिलं ब्रह्माण्डं सचराचरम् ॥ त्वदंशुभिरिदं स्पृष्टं
 सर्वं संजायते शुचि ॥ ८ ॥ क्रियते त्वत्कारैः स्पर्शाज्जलादीनां पवित्रता ॥ होमदानादिको धर्मो नोपकाराय जायते ॥ ९ ॥ ताव-
 द्यावन्नसंयोगिजगदेतत्त्वदंशुभिः ॥ ऋचस्ते सकलाल्येता यजुष्येता निचान्यतः ॥ १० ॥ सकलानि च सामानि निपतन्ति त्व-

॥१२२॥

दङ्गतः ॥ ऋद्धमयस्त्वं जगन्नाथ त्वमेव च यजुर्मयः ॥ ११ ॥ यतः साममयश्चैव ततो नाथ त्रयोमयः ॥ त्वमेव ब्रह्मणोरूपं परं चाप-
 रमेव च ॥ १२ ॥ मूर्तामूर्तस्तथा सूक्ष्मः स्थूलरूपस्तथा स्थितः ॥ निमेषकाष्ठादिमयः कालरूपः क्षयात्मकः ॥ प्रसीदस्वेच्छया
 रूपं स्वतेजः शमनं कुरु ॥ १३ ॥ (इदंस्तोत्रवरं रम्यं श्रोतव्यं श्रद्धयानुरैः ॥ शिष्यो भूत्वा समाधिस्थो दत्त्वा देयं गुरोरपि ॥ १४ ॥)
 मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं संस्तूयमानस्तु देवैर्देवर्षिभिस्तथा ॥ मुमोच स्वं तदा तेजस्तेजसां राशिरव्ययः ॥ १५ ॥ यत्तस्य ऋ-
 ष्मयं तेजो भविता तेन मेदिनी ॥ यजुर्मयेनापि दिवं स्वर्गः साममयं रवेः ॥ १६ ॥ शातितास्तेजसो भागा ये त्वष्ट्रा दशपंच च ॥
 त्वष्ट्रैव तेन शर्वस्य कृतं शूलं महात्मना ॥ १७ ॥ चक्रं विष्णोर्वसूनां च शंकवोथ सुदारुणाः ॥ पावकस्य तथा शक्तिः शिबिका धनद-
 स्य च ॥ १८ ॥ अन्येषामसुरारीणामस्त्राण्युग्राणि यानि वै ॥ यक्षविद्याधराणाञ्च तानि चक्रे स विश्वकृत् ॥ १९ ॥ ततश्च षोड-
 शं भागं विभर्त्ति भगवान् विभुः ॥ तत्तेजः पंचदशधा शातितं विश्वकर्मणा ॥ २० ॥ ततोऽश्वरूपधृग्भानुरुत्तरानगमतकुरुन् ॥ दृढ-
 शेतत्र संज्ञां च वडवारूपधारिणीम् ॥ २१ ॥ सा च दृष्ट्वा तमायान्तं परपुंसो विशङ्कया ॥ जगाम संमुखं तस्य पृष्ठरक्षणतत्परा ॥
 ॥ २२ ॥ ततश्चनासिका योगंतयोस्तत्र समेतयोः ॥ नासत्यदस्त्रौ तनयावश्वो वक्रविनिर्गतौ ॥ २३ ॥ रेतसोऽन्ते च रेवन्तः
 खड्गी च र्मीतनुत्रधृक् ॥ अश्वारूढः समुद्रूतो बाणतूणसमन्वितः ॥ २४ ॥ ततः स्वरूपमतुलं दर्शयामास भानुमान् ॥ तस्यै-
 षाच समालोक्य स्वरूपं मुदमाददे ॥ २५ ॥ स्वरूपधारिणीं चे मामानि नायनि जाश्रमम् ॥ संज्ञां भाष्यां प्रीतिमतीं भास्करो-
 वारितस्करः ॥ २६ ॥ ततः पूर्वसुतो योऽस्याः सोऽभूद्वैवस्वतो मनुः ॥ द्वितीयश्च यमः शापाद्धर्मदृष्टिरभूत्सुतः ॥ २७ ॥
 क्रमयो मांसमादाय पादतोऽस्य महीतले ॥ पतिष्यतीति शापान्तं तस्य चक्रे पिता स्वयम् ॥ २८ ॥ धर्मदृष्टिर्यतश्चासौ समो मि-

मा०पु०
॥१२३॥

त्रेतथाऽहिते ॥ ततो नियोगंतं याम्ये चकारतिमिरापहः ॥ २९ ॥ यमुना च नदी जज्ञे कलिन्दान्तरवाहिनी ॥ अश्विनौ देवभि
षजौ कृतोऽपि त्रामहात्मना ॥ ३० ॥ गुह्यकाधिपतित्वे च रेवन्तोऽपि नियोजितः ॥ छायासंज्ञासुतानां च नियोगः श्रूयतां म
म ॥ ३१ ॥ पूर्वजस्य मनोस्तुल्यश्छायासंज्ञासुतोऽग्रजः ॥ ततः सार्वर्णिकीं संज्ञामवाप तनयोरवेः ॥ ३२ ॥ भविष्यति मनुः
सोऽपि बलिरिन्द्रो यदा तदा ॥ शनैश्चराग्रहाणां च मध्येऽपि त्रानियोजितः ॥ ३३ ॥ तयोस्तृतीयाया कन्या तपतीनामसा कुरुम् ॥
नृपात्संवरणात् पुत्रमवाप मनुजेश्वरम् ॥ ३४ ॥ तस्य वैवस्वतस्याहं मनोः सप्तममन्तरम् ॥ कथयामि सुतान् भूपान् नृषीन् दे
वान् सुराधिपम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे वैवस्वतमन्वन्तरे वैवस्वतोत्पत्तिर्नाम पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्या विश्वेमरुद्गणाः ॥ भृगवोऽङ्गिरसश्चाष्टौ यत्र देवगणाः स्मृताः ॥ १ ॥
आदित्यावसवोरुद्रा विज्ञेयाः कश्यपात्मजाः ॥ साध्याश्च वसवो विश्वे धर्मपुत्रगणास्त्रयः ॥ २ ॥ भृगोस्तु भृगवो देवाः पुत्रा
त्यङ्गिरसः सुताः ॥ एष सर्गश्च मारीचो विज्ञेयः साम्प्रताधिपः ॥ ३ ॥ ऊर्जस्वीनाम चैवेन्द्रो महात्मा यज्ञभागभुक् ॥ अतीता
नागता ये च वर्तन्ते साम्प्रतंचये ॥ ४ ॥ सर्वे ते त्रिदशेन्द्रास्तु विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥ सहस्राक्षाः कुलिशिनः सर्वे एव पुरन्दराः
॥ ५ ॥ मघवन्तो वृषाः सर्वे शृङ्गिणो गजगामिनः ॥ तेशतक्रतवः सर्वे भूताभिभवतेजसः ॥ ६ ॥ धर्माद्यैः कारणैः शुद्धैराधिप
त्यगुणान्विताः ॥ भूतभव्यभवन्नाथाः शृणु चैतत्त्रयं द्विज ॥ ७ ॥ भूर्लोकोऽयं स्मृता भूमिरन्तरिक्षं दिवः स्मृतम् ॥ दिव्यारूयश्च
तथा स्वर्गस्त्रैलोक्यमिति गद्यते ॥ ८ ॥ अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च काश्यपश्च महानृषिः ॥ गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ कौशिकः ॥ ९
तथैव पुत्रो भगवानृचीकस्य महात्मनः ॥ जमदग्निस्तु सप्तैते मुनयोऽत्र तथान्तर ॥ १० ॥ इक्ष्वाकुर्नाभगश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च

नरिष्यन्तश्च विख्यातो नाभा गोदिष्ट एव च ॥ ११ ॥ करुषश्च पृषधश्च वसुमान् लोकविश्रुतः ॥ मनोर्वैवस्वतस्येतेन वपुत्राः प्र
 कीर्तिताः ॥ १२ ॥ वैवस्वतमिदं ब्रह्मन् कथितं ते मयान्तरम् ॥ अस्मिन् श्रुते नरः सद्यः पठिते चैव सत्तम ॥ मुच्यते पातकैः सर्वैः
 पुण्यं च महद्भुते ॥ १३ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे वैवस्वतमन्वन्तरे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७५ ॥
 ॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ स्वायम्भुवाद्याः कथिताः सप्तैते मनवो मम ॥ तदन्तरेषु ये देवाराजानो मुनयस्तथा ॥ १ ॥ अस्मिन्
 कल्पे सप्त येऽन्ये भविष्यन्ति महामुने ॥ मनवस्तान् समाचक्ष्व तथा देवादयश्च ये ॥ २ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ कथितस्तव
 सावर्णिश्छायासंज्ञासुतश्च यः ॥ पूर्वजस्य मनोस्तुल्यः समनुर्भविताष्टमः ॥ ३ ॥ रामो व्यासो गालवश्च दीप्तिमान् कृप एव च ॥
 ऋष्यशृङ्गस्तथा द्रोणिस्तत्र सप्तर्षयोऽभवन् ॥ ४ ॥ सुतपश्चामिताभाश्च मुख्याश्चैव त्रिधा सुराः ॥ विंशकः कथिताश्चैषां त्रया
 णां त्रिगुणोगणः ॥ ५ ॥ तपस्तपश्च शक्रश्च द्युतिर्ज्योतिः प्रभाकरः ॥ प्रभासो दयितो धर्मस्तेजोरश्मिश्च वक्रतुः ॥ ६ ॥ इत्या
 दिकस्तु सुतपादेवानां विंशको गणः ॥ प्रभुर्विभुर्विभासाद्यस्तथान्यो विंशको गणः ॥ ७ ॥ सुराणाममितानां तु तृतीयमपि मे शृ
 णु ॥ दमोदान्तऋतः सोमो विन्ताद्याश्चैव विंशतिः ॥ ८ ॥ मुख्याद्येते समाख्याता देवामन्वन्तराधिपाः ॥ मारीचस्यैव ते पुत्राः
 काश्यपस्य प्रजापतेः ॥ ९ ॥ भविष्याश्च भविष्यन्ति सावर्णस्यान्तरे मनोः ॥ तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु बलिर्वैरोचनिर्मुने ॥ १० ॥
 पाताल आस्ते योऽद्यापि दैत्यः समयबन्धनः ॥ विरजाश्चार्वावीरश्च निर्मोहः सत्यवाक्कृतिः ॥ विष्णाद्याश्चैव तनयाः सावर्ण
 स्य मनोर्नृपाः ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥

स०स
अ०
७८

॥१२४॥

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection, New Delhi. Digitized by S3 Foundation USA

नुःपूर्वततःस्वारोचिषोमनुः । औत्तमस्तामसश्चैवरेवतश्चाक्षुषस्तथा । पडेतमनवोतीताअथैवैवस्वतोमनुः । सायणाःपंचरीच्यश्चभीत्यश्चागामिनस्त्वमी ॥
 तत्रसवर्णायाःसंबन्धिनःसुताःपंचापिसावर्णाःसावर्णयोमनवःकथ्यन्ते ॥ ततश्चस्वायंभुवायाःपट्सप्तमोवैवस्वतःअष्टमःसावर्णिः नवमोदशमपुकादशोद्वा
 दशश्चसावर्णयएव । त्रयोदशोमनुःरौच्यःचतुर्दशस्तुमनुभौत्यः ॥ इतिचतुर्दशमनवः ॥ तत्रअष्टमस्यमनोःसावर्णेरुत्पत्तिस्वशिष्यायवेदयितुं प्रस्तौतिमार्कंडे
 योभगवान् ॥ वृणोतिव्रियतेवर्ण्यतेचवर्णनंवर्णः । वर्णोद्विजादौशुक्लादौस्तुतौवर्णंतुचाक्षरे । वर्णेनस्तुत्यासहवर्तमानासवर्णा । अथवाआत्मभर्त्रासवित्रा
 समानोवर्णोयस्याःसासवर्णा । सवर्णायाःअपत्यंपुमान्सावर्णिः । स्त्रीभ्योढकंबाधित्वाबह्वादिभ्यश्चेतिङ्प्रत्ययः ॥ सावर्णाःपंचेतितुप्रयोगःसंबन्धविवक्षया
 दाशरथोरामइतिवददंतोज्ञेयः ॥ सूर्यस्यतनयः ॥ सकतमोमनुरित्यपेक्षायामाह । योमनुःकथ्यतेष्टमइति ॥ यच्छब्देनोच्यतेयोर्यःतच्छब्दस्तस्यवाचकः ।
 यःपुराणज्ञैर्वैवस्वतमनोःसप्तमादनंतरंसूर्यतनयःसावर्णिर्नाममनुःकथ्यतेसोष्टमोमनुर्भविष्यतीत्यर्थः । अष्टमत्वंविधेयं ॥ सावर्णिरष्टमोमनुरित्येवोक्तेसव
 र्णायाःप्रागुक्तसामान्यव्युत्पत्त्यातादृश्याः अन्यजोपिकश्चिन्मनुःस्यात् । अतउक्तंसूर्यतनयइति ॥ सूर्यतनयोष्टमोमनुरित्येवोक्तेछायासुतोपिसूर्यतनयःश
 नैश्चरोमनुःस्यात् ॥ अतउभयमुक्तंसावर्णिःसूर्यतनयइति ॥ तस्यसावर्णेरष्टममनोरुत्पत्तिंविस्तराच्छब्दप्रपंचनात्गदतोमममुखंवासंमुखंनिशामयहेशि
 प्यदत्तावधानःसन्पश्येत्यर्थः ॥ निशामयशृण्वितितुकुव्याख्यानं । तथाहि । शमउपशमे दिवादिः । शमलक्षालोचनेचुरादिः ॥ आभ्यांयथायोगंणि
 चिअतउपधायवृद्धौ । शमोदर्शने । शमोणौदर्शनादन्यत्रार्थेमित्संज्ञोभवति ॥ अमंतत्वादेवमिच्चसिद्धौनियमार्थोयंयोगः । मितांद्स्वः । शमयतिव्या
 धिनिवर्त्तयति । निशामयतिश्लोकाञ्छृणोति ॥ दर्शनेतुमिच्चाभावाद्भूस्वत्वाभावादतउपधायवृद्धिरेव ॥ निशामयतिरूपंचक्षुषारूपंपश्यतीत्यर्थः ।
 निःशर्करमिदंतीर्थभारद्वाजंनिशामय । चक्षुषापश्येत्यर्थः ॥ तथाचदुर्घटः । निशामयतदुत्पत्तिमित्यत्रनिशामनंचक्षुःसाधनंज्ञानमितियावत् ॥ १ ॥
 सप्रसिद्धःसावर्णिःरवेस्तनयःमहाभागःमहामायानुभावेनयथामन्वंतराधिपोबभूवतथाविस्तरतोवदिष्यामीत्यन्वयः ॥ मात्यस्यांविश्वंमाया । माकाभ्यामय
 च् । अथवा मानपूजायांचुरादिः । मानयितुमर्हामाया । पृषोदरादित्वान्नलोपः । अथवा । मालक्ष्मीः माइतिअयःशुभावहोविधिर्नस्याःसामाया महती
 चासौमायाचमहामाया तस्याःपरमशक्तेःअनुभावःप्रभावःसामर्थ्यमहामायानुभावः तेन । अथवामहतीचायामायायस्याःसामहामायातस्यामनुभावःम
 तिनिश्चयःअबाध्याध्यवसायःमहामायानुभावःतेन ॥ अथवाअःविष्णुःतस्यमायामहतीचायामायायस्याःसामहामायातस्याःअनुभावःप्रभा

वेचसतांचमतिनिश्चये ॥ अथवाअयगतौ । अययतिअर्पयतीतिणिजंतात्पचायचिस्त्रियांटापिअया । आसमंतादभिव्याप्तांमांलक्ष्मीमुपासकायअययति
अर्पयतिवाशक्तिर्भवतिसामहामायातस्याः अनुपश्चादबाध्याध्यवसायादनंतरंभावःपरमतयानुसंधानंअनुभावः । तंभावंभावयेयोगीतिस्मरणात् । भावः
सत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु । तेन । पश्चात्सादृश्ययोरनु ॥ मन्वंतराधिपःइहप्रकरणतःसप्तममनुजीवितकालात्परभूतो नवममनूदयात्पूर्वोयःकालः
समन्वंतरशब्देनविवक्षितः ततश्चांतरशब्दोमध्येवर्तते ॥ मनोःसप्तमनवमयोरंतरेमध्यकालेब्रह्मणाअधिरुतःरक्षकःप्रजानांपतिरधिकोमन्वंतराधिपः ॥ अं
तरमवकाशावधिपरिधानांताद्विभेदतादर्थ्ये । छिद्रात्मीयविनावहिरवसरमध्येंतरात्मनिच ॥ महाभागः । भजसेवायां । भावेघञ् । चजोःकुधिण्यतोः ॥
महान्भागोभक्तिर्यस्यसः । अथवाभासृदीप्तौकर्त्तरिक्विप् ॥ भासतेभाःभासंधर्मवागच्छतिप्राप्नोतीतिभागः ॥ गमेर्डोन्वत्रापिदृश्यतइतिकर्त्तरिडः । महं
श्चासौभागश्चेतिमहाभागः । अथवाभासंपरदेवतांगायतिइतिभागोमंत्रः । आतोनुपसर्गेकः । महान्भागोमंत्रोयस्यसमहाभागः ॥ अथवाभगस्यैश्वर्यादेरि

महामायानुभावेनयथामन्वन्तराधिपः ॥ सबभूवमहाभागःसावर्णिस्तनयोरवेः ॥ २ ॥

स्वारोचिषेतेरेपूर्वचैत्रवंशसमुद्भवः ॥ सुरथोनामराजाभूत्समस्तेक्षितिमंडले ॥ ३ ॥

दंभागंभवितव्यतालक्षणहेतुवस्तुमहद्भाग्यंयस्यसमहाभागः । ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यधर्मस्ययशसःश्रियः । वैराग्यस्याथमोक्षस्यषण्णांभगइतिस्मृतिः । भगः
श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककीर्तिषु॥तनोतिकुलंतनयः॥ रूयतेस्तूयतेरविःतस्या॥२॥अष्टमोमनुःकथ्यतइतिप्राग्यःप्रस्तुतस्तस्यसावर्णःप्राग्जनननिदानता
महिमचरित्राणिवर्णयतिमार्कण्डेयोनेनश्लोकेन ॥पूर्वप्रथमस्वायंभुवमन्वंतरकालमपेक्ष्यद्वितीयमन्वंतरलक्षणेस्वाराचिषोऽतरेस्वारोचिषमन्वंतरकालेपुराक
ल्पेचैत्रवंशसमुद्भवःसुरथोनामप्रसिद्धःसमस्तेक्षितिमंडलेराजाऽभूत् अजनिष्ट (अवर्तत) अवृत्तेत्यन्वयः ॥ स्वस्येवआत्मनइवब्रह्मणइवरोचिः प्रभायस्यसः
स्वारोचिः मनुः । अथवा । अःविष्णुः सुष्ठुअस्येवविष्णोरिवरोचिर्यस्यसःस्वारोचिःमनुः ॥ स्वरोचिषइदंस्वारोचिषंतस्मिन्स्वारोचिषे । आगमशासनानित्य
त्वादौजभावः ॥ रोचिःशोचिरुभेच्छीवेप्रकाशोपोतआतपः॥अंतमवसानंरातिमुक्तात्यंतं । तस्मिन्कालविशेषेपूर्वकालं अपेक्षणाक्रियापेक्षाद्वितीया॥ चितिसं
ज्ञाने । सर्वथातुल्यघ्नन् । चेततिजानातिधर्मधर्मप्रवृत्त्यप्रवृत्तीःकर्तुमितिचित्रःकश्चिद्राजा तस्यापत्यंपुमान्चैत्रःशिवदिभ्योण । तस्यवंशः संतानः।तस्मा

घटनाच्छत्रुभिरलपैरथाक्रांतःसागरांताखिलावनिवलयत्वात्तस्येतिभावः ॥ ५ ॥ ततएवाह स्वकीयपुरजनपदमात्राधिपएवआसीन्नतुसार्वभौमइत्यन्वयः॥
सययपिशत्रुभिराक्रांतस्तथापितदाक्रांतिजनितोद्वेगोपगतवनवासिमुनिवरोपदिष्टमहामाथैकसमाराधनलब्धवरावाप्तव्यसाम्राज्यसंप्राप्तव्याष्टममनुत्वप
दलक्षणभवितव्यतावाप्तिपात्रतयामहाभागइतिविशेषणमर्थवदेव । यदुक्तं । संभवेव्यभिचारेचस्याद्विशेषणमर्थवदिति ॥ दिश्यतेदेशःस्थानमात्रं ॥ ननुच
नीवृज्जनपदःदेशस्तुविषयःस्थानमात्रंतत्कथंदेशग्रहणेनेहजनपदोलभ्यते । तदभ्यधादमरः ॥ नीवृज्जनपदोदेशविषयौतूपवर्त्तनं । इति । त्वंताथादि
नपूर्वभागितिचयत्पर्यभाषिष्ट । नैषदोषः ॥ नीवृदादीन्पंचैकार्थानाहुरपरेत्वित्याश्रयणात् ॥ आत्मात्मीयज्ञातिधनवाचीस्वशब्दः ॥ ६ ॥ तत्रापि
तन्मात्रेसपत्नापहृतभूचक्रेर्हितेस्वपुरेसतोनिवसतोदुर्बलस्यशत्रुभिर्गृहीतभूचक्रस्यप्रभुमंत्रोत्साहशक्तिशून्यस्यसुरथस्यकोशोबलंचबलिभिर्बलवद्भिर्दुष्टैरु

ततःस्वपुरमायातोनिजदेशाधिपोभवत् ॥ आक्रांतःसमहाभागस्तैस्तदाप्रबलारिभिः ॥ ६ ॥
अमात्यैर्बलिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्यदुरात्मभिः ॥ कोशोबलंचापहतंतत्रापिस्वपुरेसतः ॥ ७ ॥
ततोमृगयाव्याजेनहतस्वाम्यःसभूपतिः ॥ एकाकीहयमारुह्यजगामगहनंबनम् ॥ ८ ॥

छंधितमयादैर्दुरात्मभिर्दुष्टाशयैःराज्यंगृहीतुंरुतनिश्चयैरमात्यैर्मंत्रिभिःअपहतंआत्मसात्कृतमित्यन्वयः ॥ अमासहसमीपेभवाअमात्याः ॥ स्थौल्यसाम
र्थसैन्येषुबलंनाकाकसीरिणोः । कोशःस्वर्णादिलोहाष्टकसंग्रहः । सुवर्णरजतंताम्रंरीतिःकांस्यंतथात्रपु । सीसंकालायसंचैवह्यष्टलोहानिचक्षते ॥ अ
पहतःकोशःअपहतंचबलमिति विगृह्य नपुंसकमनपुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्यामिति नपुंसकशेषः । एकंवद्भावश्च । अपिशब्दोगर्हायां । दुरीषदर्थकुत्सनवै
वर्ण्यासंभवलाभेषु ॥ दुष्टैरिति । दुषवैकृत्ये । कःकर्त्तरि ॥ वैकृत्यंरूपभंगः॥ ७ ॥ ततःअमात्यैरपहतकोशबलत्वाद्भूतस्वाम्यःअपहतस्वामित्वःससुरथोभूप
तिः ॥ एकाकीअसहायः ॥ केवलःमृगयाव्याजेनहमसारुह्यजगामगहनंबनम् ॥ अमात्यैरपहतकोशबलत्वाद्भूतस्वाम्यःअपहतस्वामित्वःससुरथोभूप
गादयोअस्यामृगयापापार्हिःतस्याःव्याजेनाखेटकवृत्तिमिवेणमुनिवनोपगमनमेवात्रमुख्यकार्यंनतुमृगयाचरणं ॥ मुख्यकार्यस्वरूपाच्छादनंव्याजः ॥ स्वा

नादयोऽस्वामिगुणोपाधिस्तस्याऽप्यजातिरिति प्रतीयते ॥ ८ ॥ विभक्तिस्तु
 भिनन्दनस्य भावः स्वार्थं हतस्यार्थस्य स हतस्यार्थः । एकएवएकाकी । एकादाकिनिष्ठासद्वि ॥ एकत्वे तु एककः । कलिलगदयस्तमे ॥ ८ ॥ विभक्तिस्तु
 द्वयंतं वर्णइतितुराजविशेषणं ॥ मार्कंडेयः स्वशिष्यसंबोधयति ॥ हेद्विज इतः सुरथचरित्रकथायाः श्रवणं प्रवर्णो भवेति ॥ सर्वयः वराहः सुरथस्तत्र तस्मिन्वने ॥
 सुमेधस्तो नाम मुनेः शिष्योपशोभितं प्रशांतं आपदाकीर्णं आश्रममद्राक्षीत् ददर्शेत्यन्वयः ॥ मुनेरिति सुमेधसो विशेषणं ॥ विधेयत्वेन आश्रमं तितपस्यंति अत्रेत्या
 श्रमः ॥ द्वाभ्यां मातृमौजोभ्यां जायते द्विजः ॥ हेद्विज सुष्ठुशोभनामेधायस्य स सुमेधाः । नित्यमसिञ्जामेधयोरिति असिञ्जमासांतः ॥ तस्य मुनेः परमसामर्थ्या
 त्प्रशांताः संत्यक्तहिंस्रताये आपदाः व्याघ्रादयः तैराकीर्णव्यासं । शुनोदंतदंष्ट्राकर्णककुदवराहपदपुच्छेष्विति दीर्घत्वं ॥ वरपुनारा
 ज्यावाभ्यष्टममनुत्वावाप्तिलक्षणमर्हतीति वर्यः सुरथः । दंडादिभ्योयः ॥ अथवा छंदसिचेतियत् । छंदोवत्पुराणानि भवंति ॥ तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः सवरो

सतत्राश्रममद्राक्षीद्विजवर्यः सुमेधसः ॥ प्रशांतं आपदाकीर्णं मुनिशिष्योपशोभितं ॥ ९ ॥ तस्थौ कंचित्स
 कालंच मुनिना तेन सत्कृतः ॥ इतश्चेतश्च विचरंस्तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ १० ॥ सोचितयत्तदा तत्र ममत्वा
 कृष्टमानसः ॥ मत्पूर्वः पालितं पूर्वमया हीनं परं हितम् ॥ मद्भृत्यैस्ते रसद्वृतैर्धर्मतः पाल्यते न वा ॥ ११ ॥

तमः । देवाहतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबे मनाक् प्रिये ॥ शिष्यैर्वेदानधीयद्भिरुपशोभितं शोभान्वितं संजातशोभम् ॥ ९ ॥ तेन सुमेधसामुनिना सत्कृतः आदृतः पूजि
 तः स सुरथः तस्मिन्मुनिवराश्रमे इतश्चेतश्च इतस्ततश्च विचरन्परिभ्रमन्कंचित्कालं तस्थौ स्थितश्चेत्यन्वयः ॥ कालमिति कालाध्वनोरत्यंतसंयोगे द्वितीया ॥ मु
 निषु वरः श्रेष्ठः सुमेधाः मुनिस्तस्याश्रमे ॥ अथवा ॥ स सुरथस्त्वस्मिन्मुनिवराश्रमे तेन मुनिना इतः प्राप्तः अभ्यागतः सत्कृतश्च सत्कृतं चित्कालं चेत्तश्च स्वातंत्र्यं च विच
 रन्तपः क्षमं स्यान्न वेति विचितयन्तस्थावित्यपरोन्वयः ॥ १० ॥ तदामुनिसंदर्शनकाले तत्राश्रमे ममत्वारुष्टमानसः स सुरथः स्वचेतसा चितयत्कुटुंबं संस्मृतवा
 नित्यन्वयः ॥ ममेति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं ॥ मामिति भावो ममत्वं ममताममत्वमिति मदीयता बुद्धिः तथा आरुष्टं वशीकृतं मानसं स्वातंत्र्यं चेतो यस्य स तथोक्तः ॥
 किमचितयदित्यपेक्षायामाह ॥ पूर्वमत्पूर्वमिति तत्रादिभिः धर्मतः पालितं मत्कुलागतं पुरसंप्रतिविधिवशेन मया हीनं त्यक्तं तद्वाहिनिश्चयेन असद्वृतैरसञ्चारितैस्सैर्मद्भृ

तैर्मदमात्यप्रभृतिभिः पुंभिर्धर्मतः धर्ममाश्रित्य दुःखेभ्यः पाल्यते किं वेति सो चिंतयत् सुरध इत्यन्वयः ॥ स्वान्ववायागतं वस्तु धर्मायार्थोपसाधनम् । सान्वव
योद्भवैः सम्यक्पालनीयं हि धर्मत इति यमगीता तोयुक्तेषां राज्ञः स्वपुराणस्मृतिः ॥ मत्पूर्वैः मममेवापूर्वामत्पूर्वाः तैः ॥ पूर्व कालं ॥ भरणीयाभृत्याः ॥ भृशो संज्ञा
यांक्यप् ॥ हिर्हेतावधारणे ॥ वृत्तपद्ये चरित्रे त्रिष्वतीते दृढनिस्तले ॥ धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ॥ उपमायां विकल्पे वा ॥ ११ ॥ किं नु भवि
ष्यतीति तच्च जने इति सो चिंतयदित्यन्वयः ॥ सुखेन अरुच्छ्रेण प्रकर्षेण धीयते धार्यते पोष्यते च प्रधानः ॥ आतोयुगिति ईषदुः सुषु रुच्छा रुच्छार्थेषु उपपदेषु दधा
तेर्युक् ॥ युवोरनाकौ ॥ स प्रधान इत्यपपाठः ॥ स इति च्छेदेऽपि प्रधान इति न स्यात् ॥ प्रदधाति प्रधानमिति न पुंसकत्वात् ॥ यदभ्यधुः परमात्मवी प्रकृतिमहामात्रमुख्येषु
प्रधानमजहङ्गिमद्वयोरिति प्रधानेनामात्येन सह वर्तते स प्रधान इति चेन्न ॥ मम वैरिवशं यात इत्यनेन पौनरुक्तिप्रसंगात् ॥ प्रसह्याक्रांतं राज्यत्वादमात्या एव
हि वैरिण इत्यलं विस्तरेण ॥ सदा सर्वदामदो यस्येति स दामदः । यद्वा । स इति पदात्सप्रसिद्धो मेहस्तीति संबंधनीयं ॥ दामानि यतिखंडयति दामदः ॥ आतो
नजाने सुप्रधानो मे शूरो हस्ती स दामदः ॥ मम वैरिवशं यातः कान्भोगानुपलप्स्यते ॥ १२ ॥ ये ममानुगतानित्यं प्रसा
दधनभोजनैः ॥ अनुवृत्तिं ध्रुवं ते यकुर्वन्त्यन्यमहीभृताम् ॥ १३ ॥ असम्यग्व्ययशीलैस्तैकुर्वद्भिः सततं व्ययम् ॥ संचि
तः सोतिदुःखेन क्षयं कोशो गमिष्यति ॥ १४ ॥

नुपसर्गेकः ॥ न पुंसि दामसंदानं ॥ भुज्यते भोगः ॥ पालनेभ्यवहारे च निर्वेशे च प

णेश्चियां । भोगः सुखे भुजंगानां शरीरफणयोरपि ॥ जाने इति । ज्ञाजनोर्जाशिति ॥ अनुपसर्गात्तुल्य इत्यात्मनेपदं ॥ १२ ॥ ये नित्यं सततमनवरतं शश्वत्प्रसाद
धनभोजनैः ॥ प्रसादैरुचितदानैर्धनैर्वेतनरूपैर्भोजनैः मम अनुगता अनुजीविनः ते अयदानीं मदिहीना अनाथाः संतः अन्यमहीभृतां मदितरमहीभृतां राज्ञां अ
नुवृत्तिं सेवां ध्रुवं निश्चितं कुर्वन्ति निश्चितामनुवृत्तिं विदधति इति सो चिंतयदित्यन्वयः ॥ ध्रुवो भभेदे ह्यो बन्तु निश्चिते शाश्वते त्रिषु ॥ १३ ॥ अतिदुःखेन मत्पूर्वैर्मयात्र सं
चितः उपार्जितः स सुवर्णादिद्रव्याणां कोशः राशिः असम्यग्व्ययशीलैरसम्यक् विफलः व्ययः द्रव्योत्सर्गः शीलं स्वभावोपेयातेतथोक्ताः तैः सततं व्ययं विचोत्सर्गकु
र्वद्भिः तैरमात्यप्रभृतिभिः करणैः क्षयं नाशं गमिष्यति प्राप्स्यतीति सो चिंतयदित्यन्वयः ॥ आह ॥ १४ ॥ आतो यत्तु नान्यभावे व्यये चानागमे कमात् ॥ कोशस्य वृ
द्धिनाशोस्तत्तत्साध्ये पूर्वकूपेति ॥ सततं संततं ॥ ह्युपेदवश्यमः कृत्ये तु काममनसोरपि ॥ स नो बाहितततयोर्मसि संपद्यिष्येति ॥ अत्यर्थदुःखं यस्मिन् सततं

तिदुःखं तेन कर्मणा ॥ शीलं स्वभावे सद्गते ॥ व्ययवित्तसमुत्सर्गे चुरादावदंतः । व्ययनं व्ययः ॥ यदभ्यधुः ॥ वित्तत्यागे व्ययतिर्व्ययने गती इति ॥ १४ ॥
सपार्थिवः सुरथः एतच्च पूर्वोक्तं अतो न्यच्च सततं विस्तारितं अंतःपुरगतं पुरांतरगतं च स्वकीयं वस्तु सर्वं चिंतयामासेत्यन्वयः ॥ सततमित्यत्र स इति च्छे-
दः ततं विस्तारितमित्यर्थः ॥ एकपदत्वे तु सततं सततमिति हि व्याख्या न स्यात् ॥ ततश्च सुरथश्चिंतयामासेति वाचोयुक्तिर्न युक्तिमतीति चेत् । तन्न । उक्तं
वाच्यं चिंतयानुकूलतया समाधानविधानविधुरः प्रसज्येत ॥ ननु च सोचिंतयदितिक्रियापदे कृते पुनश्चितयामासेति वाचोयुक्तिर्न युक्तिमतीति चेत् । तन्न । उक्तं
चानुक्तं च ममत्वारुष्टमानसतया पुनः पुनश्चितितमेवाचिंतितमिव अचित्तद्राजेति युक्तिमत्येव तद्वाचोयुक्तिरिति ॥ पृथिव्याः ईश्वरः पृथिव्यां विदितः ज्ञातश्च पा-
र्थिवः ॥ तस्येश्वरस्तत्र विदित इति चेत्यञ् ॥ स सुरथः तत्र तपोवने तथा तथा तत्र स्वकीयं वस्तु विचिंतयन् सन् विप्राश्रमाभ्याशे विप्रस्य सुमेधसो मुनेः आश्रमस्या-
भ्याशे निकटे देशे एकं कंचिद्वैश्यं तृतीयं द्वितीयं ददर्श दृष्टवानित्यन्वयः ॥ तृतीयं आत्ममुन्यपेक्षया द्वितीयमात्मापेक्षयेत्यर्थः ॥ विशोपत्यं जातिर्वैश्यः । गर्गादि

एतच्चान्यच्च सततं चिंतयामास पार्थिवः ॥ तत्र विप्राश्रमाभ्याशे वैश्यमेकं ददर्श सः ॥ १५ ॥ स पृष्ठस्तेन कस्त्वं भो हे
तु श्रागमने त्रकः ॥ स शोक इव कस्मात्त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे ॥ १६ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य भूपतेः प्रणयोदितम् ॥ प्रत्यु-
वाच स तं वैश्यः प्रश्रयावनतो नृपम् ॥ १७ ॥

त्वायञ् ॥ ददर्श इति कचित् पाठः । स इति तु प्रकरणतो लभ्यते ॥ तु हि चरमहवैपादपूरणे ॥
अशूच्यासौ ॥ तालव्यांतः कर्मणि घञ् अभ्यश्यते व्याप्यते अभ्याशः ॥ एकं केवलमेकाकिनम् ॥ १५ ॥ तेन सुरथेन स वैश्यः पृष्ठः किं पृष्ठ इत्याह ॥ भो अहो त्वंकः को
सिजातितः किंच अत्र मुन्याश्रमे तवागमने च को हेतुः किं कारणं इत्यन्वयः ॥ अव्ययं एष भो शब्द इति भाष्यं ॥ अथे चैतद्भवद्भ्यस्य संबुद्धौ रूपं रुत्वोत्पत्यत्व
लोपेषु (?) ॥ सामान्याल्लेशतो ज्ञातमपि वस्तु विशेषतः जिज्ञासमानो जिज्ञास्यं पृच्छन्नेवान्यदीप्सितम् ॥ राजा वैश्यं पुनः पृच्छति ॥ भो अहो त्वंकस्माद्धेतोः स शोक
इव लक्ष्यसे सखे दइव प्रतीयसे कस्माच्च हेतोः त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे विमनस्क इव वीक्ष्यसे इत्यन्वयः ॥ मन्युशोकौ तु शुक्लियां ॥ मन्युर्दैन्ये कतौ कुधि ॥ शोकेन स
हितः स शोकः ॥ दुर्मनाविमना ॥ स्यात् ॥ दुःस्थं मनो यस्य सदुर्मनाः इव साम्येशारदा च मिव पे लवमायुरिति वत् ॥ १६ ॥ इतीत्थं प्रणयोदितं प्रणयेन प्रेम्णा उदितं
कथितं ॥ तस्य भूपतेः सुरथस्य वचः आकर्ण्य श्रुत्वा स वैश्यः तं नृपं सुरथमुद्दिश्य प्रश्रयावनतः प्रश्रयेण विनयेनावनतो नम्रः सन् प्रत्युवाचेत्यन्वयः ॥ सुरथरुतप्रे

श्रानांप्रत्युत्तरं वक्तुं वाक्यमग्रहीदिति भावः ॥ विश्रंभयाच्चप्रेमाणः प्रणयेन समार्थकाः ॥ १७ ॥ धनिनांकुले उत्पन्नो हंसमाधिर्नाम विख्यातः ज्यात्या वै श्योस्मीत्यन्वयः ॥ अनेन कस्त्वं भो इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं ॥ इभ्य आढ्यो धनी ॥ कुलंगृहेऽपि वंशेऽपि ॥ धनेषु लोभात् गाध्यात् आसाधुभिरसज्जनैः पुत्रैश्च दारैश्च पुत्राणां च दारैः निरस्तश्च निराकृतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ एतेन सशोक इव कस्माच्च इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ १८ ॥ विहीनः स्वजनैः बांधवैश्चरहितोऽस्मि ॥ इतोऽपि सशोकोऽस्मीत्यन्वयः ॥ दारैः पुत्रैरादायिमेधनं मदीयैर्दारैः पुत्रैश्च मेधनं आदायि गृहीतमित्यन्वयः ॥ अनेन दुर्मना इव लक्ष्यसे कस्मादिति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं ॥ मदीयैराप्तैर्बन्धुभिः पुत्रमित्रकलत्रादिभिर्हृतधनो निरस्तश्चाहं दुःखी उद्विग्नमनाः सन् वनमभ्यागतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ अनेन हेतुश्चागमनेत्रक इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ १९ ॥ तथा विधः सोऽहं अत्र वने संस्थितः सन् पुत्राणां च स्वजनानां च कुशलाकुशलात्मिकां कुशलस्वरूपां अकुशलस्वरूपां च द्विविधरूपां

॥ वैश्य उवाच ॥ ॥ समाधिर्नाम वैश्योऽहमुत्पन्नो धनिनांकुले ॥ पुत्रदारैर्निरस्तश्च धनलोभादसाधुभिः ॥ १८ ॥ विहीनः स्वजनैर्दारैः पुत्रैरादायिमेधनम् ॥ वनमभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चाप्तबन्धुभिः ॥ १९ ॥ सोऽहं न वेद्विपुत्राणां कुशलाकुशलात्मिकाम् ॥ प्रवृत्तिं स्वजनानां च दाराणां चात्र संस्थितः ॥ २० ॥ किं नु तेषां गृहे क्षेममक्षेमं किं नु सांप्रतम् ॥ कथं ते किं नु सदृत्तादुर्वृत्ताः किं नु मे सुताः ॥ २१ ॥

प्रवृत्तिवार्त्तानवेद्विनजानामीत्यन्वयः ॥

संगतोऽत्र तैः स्थितः संस्थितः ॥ संस्थाधारे स्थितौ मृतौ इति वा ॥ दारशब्दः पुंस्येव भूष्येव कलत्रवाची ॥ कुशलं चाकुशलं चात्मा स्वभावो यस्य सा तथोक्ता ॥ शेषादिभाषेतिकप्समासांतः इत्वं च ॥ २० ॥ किं नु इति छेदः किं नु पृच्छायां जुगुप्सने नु पृच्छायां विकल्पे च ॥ तत्र किमित्यनव्ययं च ॥ संप्रत्येव सांप्रतं प्रज्ञादिभ्यश्चेत्यण् इह क्षेमत्वाश्रयो विकल्पः तु शब्देन सूच्यते ॥ सांप्रतमिदानीं तेषां पुत्रादीनां गृहे किमपि क्षेमं नु वर्तते ॥ अथवा सांप्रतमिदानीं तेषां पुत्रादीनां गृहे किमपि अक्षेमं नु वर्तते इति तदुभयं न वेद्वीत्यन्वयः ॥ क्षेमं वा अक्षेमं वा न वेद्वीत्यर्थः ॥ कुशलं क्षेममस्त्रियां ॥ क्षिणोति हि नस्ति केशान्क्षेमं ॥ ते सुताः सांप्रतं किं नु हृत्ता नु अथवा ते सुताः सांप्रतं किं नु दुर्वृत्तानु इति तदुभयं कथं मे ज्ञेयं स्यादित्यन्वयः ॥ ते सुताः सांप्रतं सदृत्ता वा दुर्वृत्ता वा कथं मया ज्ञेया इति भावः ॥ तत्साधुवृत्तं चरित्रं येषां तिसदृत्ताः ॥ अथवा सतामिव वृत्तं चरित्रं येषां तिसदृत्ताः ॥ २१ ॥

इति दुर्देयतोयिष्यादुर्देयनादिव्युतः ॥ दुःखतः कथिते वाक्यमाकथ्यो विपुनर्नृपः ॥ हेतुमयि दुर्देयवत्तन्मनःकारणः दुर्देयः गुरुभिः पुत्रदारादिभिर्दुर्देय
 धुभिः निरस्तो भूत् तेषु भवतः मानसं कर्तुं स्नेहं किमनुबध्नाति किमर्थं करोतीत्यन्वयः ॥ तादृशेषु स्नेहनिबधने जुगुप्सितं गर्हितं त्यजनीयं भवत इति भावः ॥
 ॥ यदाहुः ॥ भवतः स्नेहति स्नेहोद्बुद्धे च दुर्देयते पुनः ॥ सौजन्यं सुजने कुर्याद्दौर्जन्यमपि दुर्जन इति ॥ भवाद्धैरित्यत्र तोलित इति नकारस्य परसवर्णानुनासि
 कोलकारः ॥ २२ ॥ यन्मद्वतमित्यपि कचित्पाठः सम्भ्यः ॥ ममेत्येकवचनपाठौ चित्यादस्मद्वतमिति पाठे राजाग्रे वैश्यस्य प्रश्रयावनतस्य सतः प्राग
 ल्भ्यनौचित्यप्रसंगाच्च ॥ हेनृपभवान् यन्मद्वतं वचः यथा प्राह ब्रवीति एतद्वचः एवमिदमित्यमेव अथाप्यहं किं करोमि मे मनः कर्तुं निष्ठुरतां परुषतां न बध्नाति
 नाचरति नाश्रयति इत्यन्वयः ॥ इवेत्यमर्थयोरेवं अस्मद्वतं अस्मद्वतम् । अस्मत्पृथक् ॥ मद्वतं मद्वतं मत्पृथक् ॥ अथवा अस्माभिर्गतं ज्ञातम् अस्मद्वतं ॥ म
 ॥ राजोवाच ॥ ॥ यैर्निरस्तो भवाद्धैः पुत्रदारादिभिर्धनैः ॥ तेषु किं भवतः स्नेहमनुबध्नाति मानसं ॥ २२ ॥ ॥ वै
 श्य उवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथा प्राह भवानस्मद्वतो वचः ॥ किं करोमि न बध्नाति मम निष्ठुरतां मनः ॥ २३ ॥ यैः संत्यज्य
 पितृस्नेहं धनलुब्धैर्निराकृतः ॥ पतिस्वजनहार्दं च हार्दितेष्वेव मे मनः ॥ २४ ॥ किमेतन्नाभिजानामि जानन्नपि महा
 मते ॥ यत्प्रेमप्रवणं चित्तं विगुणेष्वपि बंधुषु ॥ २५ ॥ यागतं ज्ञातं मद्वतम् ॥ गत्यर्थाधातवो ज्ञानार्था अपि भवन्ति ॥ २३ ॥
 हेराजन् पितृस्नेहं संत्यज्य धनलुब्धैः यैर्मत्पुत्रैर्निराकृतोऽस्मि तेष्वेव पुनर्मम मनः हार्दिवर्त्तते ॥ किंच ॥ पतिस्वजनहार्दं भर्तृलक्षणबंधुस्नेहं संत्यज्य धनलुब्धैर्धर्मद्वारै
 र्निराकृतोऽस्मि तेष्वेव पुनर्मम मनः हार्दिवर्त्तते करोमि किं इत्यन्वयः ॥ हृदयस्य स्वांतस्य कर्म हार्दं प्रेमस्नेह इति यावत् युवादित्वा दण् ॥ हृदयस्य हृद्वेख्यदण् लासे
 ष्विति ह्रस्वावः ॥ हार्दमस्त्यस्य तत्तु हार्दमे मनः हृदयनिविष्टस्नेहोपेतं स्नेहनिबद्धमिति यावत् ॥ पतिरेव स्वभक्तैस्वजनो बंधुस्तस्मिन् हार्दस्नेहः पतिस्वजनहार्दं
 तत् ॥ लुब्धो भिलाषुकस्तृष्णक् ॥ २४ ॥ हेमहामते राजन् विगुणेष्वपि बंधुषु प्रेमप्रवणं मे चित्तमिति जानन्नपि नाभिजानामि किमेतादेत्यन्वयः ॥ अथवा हे
 महामते राजन् यस्मात्कारणात् बंधुषु असत्स्वप्यस्ति मे चित्तं प्रेमप्रवणं इति जानन्नप्येतद्वारयितुं नाभिजानामि करोमि किमित्यन्वयः ॥ अथवा हेराजन् बंधुषु
 विगुणेषु सत्स्वपि यच्चित्तं प्रेमप्रवणं स्यात् ॥ तर्त्किनामकुत्सितं गर्हितं इति जानन्नपि नाभिजानामीत्यन्वयः ॥ महती मतिर्यस्य सः महामतिः ॥ हेमहामते प्रवणं प्रहं

नम्रमनुकूलम् प्रवणंक्रमनिम्नोर्व्याप्रहेनातुचतुष्पथे॥अगुणेषुअलेहेषु विगुणेषुविस्नेहेषु ॥ २५ ॥ करणंरुतिःरुतं नपुंसकेभावेकः ॥ अथवा ॥ करणं
रुतिःरुत्तस्यै संपदादित्वाद्भावेस्त्रियांकिप् ॥ निर्गलतिश्चासोयस्मात्सनिःश्वासःशोकः ॥ दुःस्थंमनोयस्यदुर्मनाःतद्भावोदौर्मनस्यं प्रतिपक्षिणिनास्तिप्री
तिर्येषतिअप्रीतयः निष्ठुरंकठोरं तेषांपुत्रादीनांरुतेमेलाभायासंसिद्धविषयेसंसिद्धिप्रयुक्त्यैवमेनिःश्वासःशोकाद्वैम्यंदौर्मनस्यंदुःस्थितमनस्कत्वंचजायते ॥
ययस्मात्कारणात्मयिअप्रीतिष्वपितेषुपुत्रादिषुमेमनःनिष्ठुरंजायतेअतःकरोमिकिमित्यन्वयः तदिस्थंसंप्रतिसांसारिकाचिंतातःकांदिशीकोस्मीतिभावः॥
कांदिशीकोअयद्वुतः कांदिशंवजामीतिव्याकुलोस्मीतिभावः ॥ २६ ॥ हेविप्रहेशेष्यसमाधिर्नामअसौवैश्यश्चपार्थिवसत्तमःससुरथश्चतौद्वौस
हितौमिलितौहितसंयुक्तौवासंतौतंप्रसिद्धंसुमेधसंनाममुनिंसमुपस्थितौसम्यक्जग्मतुः इत्यन्वयः ॥ तिष्ठतिरूपपूर्वोगत्यर्थोपि ॥ पार्थिवेषुसत्तमःअतिशये
तेषांरुतेमेनिःश्वासोदौर्मनस्यंचजायते ॥ करोमिकियन्नमनस्तेष्वप्रीतिषुनिष्ठुरं॥२६॥मार्कण्डेयउवाच ॥ ततस्तौ
सहितौविप्रतंमुनिंसमुपस्थितौ ॥ समाधिर्नामवैश्योसौसचपार्थिवसत्तमः ॥ २७ ॥ कृत्वातुतौयथान्यायंयथाहं
तेनसंविदं ॥ उपविष्टौकथाःकाश्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ २८ ॥ राजोवाच ॥ भगवंस्त्वामहंप्रष्टुमिच्छाम्येकंवदस्व
तत् ॥ दुःखाययन्मेमनसःस्वचित्तायत्ततांविना ॥२९॥

नपार्थिवसत्तमः॥२७॥ अल्पात्तरत्वाद्द्वैश्यस्यपू
र्वनिपातः॥ अभ्यर्हितस्तुपार्थिवःक्षत्रियत्वात् ॥ यथान्यायंतुशश्वत्त्वर्णोक्तविधिमनतिक्रम्यैवयथाहंअहंपूज्यंवृद्धंअनतिक्रम्यैवयथाश्रमंतस्मैसुमेधसेमुनये
संविदंसंभाषणायाचारंरुत्वातेनापिपूजितौतदनुमत्याउपविष्टौसंतौवैश्यपार्थिवौकाश्चित्स्वार्थपराःउचिताःकथाःउक्तीःचक्रतुःविदधतुरित्यर्थः ॥ तुःस्याद्दे
देवधारणे ॥ स्त्रीसंविदज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिनामसु ॥ प्रतिज्ञातोषणाचारेष्वपिसंवित्प्रयुज्यते ॥ २८ ॥ हेभगवन्हेसर्वैश्वर्यसंपन्नहेमुनेत्वांअहमेकरह
स्यंप्रष्टुमिच्छामितद्वदस्व रहस्युपदिश॥भासनोपसंभाषासूत्रेणरहस्युपच्छंदनेआत्मनेपदं॥ययस्मात्कारणात्स्वचित्तायत्ततांविनाऽवस्थानंमेमनसःदुःखाय
भवतीत्यन्वयः ॥ यदहंप्रष्टुमिच्छामितत्समावश्यमाकर्णनीयं ॥ अन्यथातदाकर्णनाभावेस्वचित्तायत्तत्वंनस्यात् ॥ तद्भावस्तुमेमनसःदुःखाय
स्यात्संशयापन्नत्वात्तस्मात्तद्ब्रह्मसंभयाश्रितव्यमेवेतिभावः ॥ देश्वर्यस्यसमग्रस्यधर्मस्ययशसःश्रेयः ॥ वैराग्यस्याथमोक्षस्यषण्णांभगवदितिस्मृतिः॥२८॥

मुनिष्यतिरावेनसक्यपिपश्चिन्मुनिसत्तमः हेमुनिसत्तम ॥ जानतोपिउत्पन्नज्ञानस्याविगतराज्यस्यशुद्धस्तंगतसांभ्राज्यस्यमेअखिलेष्वपिराज्यानिपुणपाञ्च
 ज्ञस्येवममत्वंममतावर्त्ततेकिमेतदित्यन्वयः ॥ विनष्टराज्यस्यपुंसःराज्यांगेषुकिममत्वेनकृतंस्यादितिभावः ॥ स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानिचेतिस
 तराज्यांगानि ॥ ववायथातथैवैवम् ॥ ३० ॥ अयंवैश्यश्चयद्यपिपुत्रैर्निरुतःविप्रकृतःखिलीकृतःतथादरैःकलत्रैर्भृत्यैश्चउज्झितःउत्सृष्टः ॥ स्वजनैर्घात्रादिवं
 धुभिरापिसंत्यक्तस्तथापितेषुपुत्रादिपुममत्वेनअतिस्नेहवानितिभावः ॥ निरुतःस्याद्विप्रकृतःनिक्रियतेखिलीक्रियतेस्मनिरुतः ॥ अथवा ॥ निरुतस्त्वनृजुः
 शठःनिरुणोतिहिनस्तिनिरुतःहिंसकोयमनृजुःशठइत्युज्झितइत्यर्थः ॥ कुसृतिर्निरुतिःशाठ्यं ॥ निष्कृतइत्यप्रस्तुतत्वादपपाठः ॥ तथाहिनिष्कृतिःप्राय
 श्चित्तिः । यदाहुःकामतोब्राह्मणवधेजीवतोनास्तिनिष्कृतिरितिप्रायश्चित्तिर्नास्तीत्यर्थः प्रायश्चित्तिस्तुनिष्कृतिः ॥ अथवानिरर्थकःकृतोनिःकृतःअथवानिःक्रां
 ममत्वंगतराज्यस्यराज्यांगेष्वखिलेष्वपि ॥ जानतोपियथाज्ञस्यकिमेतन्मुनिसत्तम ॥ ३० ॥ अयंचनिरुतःपुत्रैर्दरै
 र्भृत्यैस्तथोज्झितः ॥ स्वजनेनचसंत्यक्तस्तेषुहार्द्दितथाप्यति ॥ ३१ ॥ एवमेषतथाहंचद्वावप्यत्यंतदुःखितौ ॥ दृष्टदोषेपि
 विषयेममत्वाकृष्टमानसौ ॥ ३२ ॥ तत्किमेतन्महाभागयन्मोहोज्ञानिनोरपि ॥ ममास्यचभवत्येषाविवेकांधस्यमूढ
 ता ॥ ३३ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ज्ञानमस्तिममस्तस्यजंतोर्विषयगोचरे ॥ विषयाश्चमहाभागांतिचैवंपृथक्पृथक् ॥ ३४ ॥
 तःकृतात्कारणात् ॥ राज्याद्वानिःकृतः ॥ ३१ ॥ द्वावपिअत्यंतदुःखितौवर्त्तावहेइत्यन्वयः ॥ इवेत्यमर्थयोरेवं ॥ बिज्बंधने ॥ विषिणोतिबध्नातिविषयः
 शब्दस्पर्शरूपरसगंधलक्षणः ग्रामसमूहादिलक्षणश्च विषयश्चदृष्टदोषत्वमध्रुवत्वंअंततोदुःखहेतुत्वंच ॥ ममेतिभावोममत्वेनआकृष्टमानसंययोस्तौतथो
 कौ ॥ ३२ ॥ हेमहाभागहेसुमेधोमुने ॥ ज्ञानिनोरपिआवयोनृपवैश्ययोर्मोहोभवतीतियत्तदेतत्किमित्यन्वयः ॥ भगस्यैश्वर्यादेरिदंभागं महद्भाग्यस्यस
 महाभागः ॥ तयोर्ज्ञानिनोःकोनुमोहइत्यतआह ॥ हेब्रह्मन्मूढस्यविवेकांधस्यइदंसुखायइददुःखायेतिहिताहितपाथर्क्येविषयेअंधस्यममचसुरथसमाधिसं
 ज्ञायोनृपवैश्ययोरेषामूढताविवेकविहीनतामोहापन्नताभवतीतिकिमेतदित्यन्वयः ॥ अचक्षुषितमस्यंधंजलेतिमिरकृत्यापि ॥ ३३ ॥ हेराजन्समस्तस्यस
 र्वस्यजंतोश्चेतनस्यप्राणिनः विषयगोचरेज्ञानंबुद्धिमात्रं अस्तीत्यन्वयः नहिमोक्षेधीर्ज्ञानंविवक्षितं ॥ किंतु ॥ विषयगोचरे ॥ इंद्रियार्थस्यतद्विद्रियजंज्ञानं

मा० पु०
॥१३०॥

विद्यतएवतावन्मात्रमितिभावः ॥ विषिणोतिबध्नातीतिविषयःशब्दादिः ॥ गावःइन्द्रियाणिचरन्त्यस्मिन्गोचरः ॥ गोचरसंचरेतिसाधुत्वं ॥ यद्यपि रूपंशब्दो गंधरसस्पर्शाश्चविषयाअमी गोचराइन्द्रियार्थाश्चेत्यभिधानात् यएवविषयःसएवगोचरइतिपौनरुक्त्यंप्रतीयते । तथापीहदुःखितंसुरथंप्रतिविषिणोति यध्नातिविषयोदुःखहेतुरिन्द्रियवशीकरोतिगोचरइतिप्रदर्शनादपौनरुक्त्यंद्रष्टव्यं ॥ भगस्यैश्वर्यादेरिदंभागं । महद्भाग्यस्यासौमहाभागः ॥ हेमहाभागराज नैएवंवक्ष्यमाणप्रकारेणविषयाश्चविषयवृत्तयश्चपृथक्विभिन्नायांति ॥ पार्थक्येनेन्द्रियगोचरतांब्रजंति ॥ अथवाप्रसरंतिसंचरंतिइत्यन्वयः ॥ विषयाश्चमहा भागजातिश्चैवंपृथक्पृथगितिपाठेजातिःसामान्यंरूपत्वगंधत्वाद्यमप्यनेकविधम् ॥ ३४ ॥ सत्यपिचक्षुर्गोलकेकेचिच्चेतनाःप्राणिनःदिवांधाःउलूकादयः तथाअपरेकेचित्प्राणिनःकाकादयोरान्नावांधाः दृष्टिहीनाइत्यन्वयः ॥ केचिद्गवाश्चप्रभृतयःप्राणिनःयथादिवातथारात्रौचतुल्यादृष्टियेपतितुल्यदृष्टयोभवन्ती दिवांधाःप्राणिनःकेचिद्वात्रावांधास्तथापरे ॥ केचिद्दिवातथारात्रौप्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ॥ ३५ ॥ ज्ञानिनोमनुजाःस त्यंकिंनुतेनहिकेवलं ॥ यतोहिज्ञानिनःसर्वेपशुपक्षिमृगादयः ॥ ३६ ॥ ज्ञानंनतन्मनुष्याणांयत्तेषांमृगपक्षिणां ॥ मनुष्याणांचयत्तेषांतुल्यमन्यत्तथोभयोः ॥ ३७ ॥ ज्ञानेपिसतिपश्यैतान्पतंगंश्छावचंचुषु ॥ कणमोक्षादृतान्मोहा त्पीड्यमानानपिक्षुधा ॥ ३८ ॥

त्यन्वयः ॥ पूर्वराज्ञासुरथेनपृष्ठयन्मोहोज्ञानिनोरपितत्किमेतदितितत्रोत्तरमर्थगीकारेण ॥ ३५ ॥ मनुजाःज्ञानिनःसत्यंकिंतुतेएवकेवलंज्ञानिनोनहि ॥ यतोमनुजेभ्योऽन्येपिसर्वेपशुपक्षिमृगादयःज्ञानिनःसंत्येवहीत्यन्वयः ॥ सर्वेऽपिमनुजादयो यथाविषयंयथोचितज्ञानाएवेतिभावः ॥ मनुजामानवाःसंतिसाधुसत्यं ॥ तुस्याद्देवधारणे । हिंहेतावधारणे ॥ अतोह्यनेनापिकेवलंनियतमपरंक्रियावि शेषणंइदानींज्ञानित्वाविशेषात्प्राणिनांप्रतिनियतज्ञाननिबंधनव्यवहारसिद्धिःकथंस्यादित्याशंक्यतामुपपादयितुमाह ॥ ३६ ॥ तेषांमृगपक्षिणांयज्ज्ञानंस्व भावजं॥शास्त्रजमव्याहृतज्ञानजंचतन्मृगपक्षिणां ॥ तुल्यमन्यत्तथोभयोः तथातेनप्रकारेणप्रतिनियतंतत्तत्स्वजातिप्रयुक्तोपयुक्तंविषयज्ञानादन्यत्तज्ज्ञानं शरीरमात्रोपयोगितत्तज्जोभयोर्मृगादिमनुष्ययोः ॥ आहारनिद्रादिविषयज्ञाननिबंधनव्यवहारपार्थक्यसांसिद्धेरसांक्यमितिभावः ॥ ३७ ॥ प्रागुक्तराज्ञायन्मो होज्ञानिनोरपितत्किमेतदितितत्रकिमाश्चर्यमित्याहसदृष्टांतम् ॥ हेराजन् ज्ञानेसत्यपिमोहात्तन्मत्वात्तद्विशेषचंचुषुशिशुत्रोटिपुकणमोक्षादृतान्मोहादृतकण

मोक्षान्धुधापुभुक्षयापीड्यमानानपिपुतान्पतंगान्पश्येत्यन्वयः ॥ ज्ञानेसत्यपीति ॥ येशापचंचुपुनिकितव्यकणास्तोयपरमाभिरवधयेरनहाईनृपयपु
 धानपीड्यामहेइतिस्वार्थजानंतोपिस्वयंक्षुधापीड्यमानाअपिमोहान्ममत्वाद्वाशावचंचुव्वेवकणान्निक्षिपंतपक्षिणइतिभावः ॥ पतेरंगचपक्षिणि ॥ चंचु
 खोटिरुभेस्त्रियौ ॥ आदृताःकणमोक्षायैस्तेकणमोक्षादृताः ॥ वाहिताग्न्यादिषुपरनिपातः ॥ कणमोक्षाहितानित्यपिक्वचित्पाठः ॥ ३८ ॥ हे मनुजव्या
 घराजन्मानुषालोभात्प्रत्युपकारायप्रत्युपकृतिलोभात्तूहेतोःसुतान्सुतेषुविषयेषुकालांतरेप्रत्युपकारमेतेऽस्मदर्थंकरिष्यंतीतिसाभिलाषाःसकामाःभवंतिइ
 तिपादत्रयान्वयः ॥ तत्रनिदर्शनमाह ॥ ननुभोराजन्तूवंपुतान्लोकेप्रसिद्धान्पक्षिमृगादीन्ममत्वात्सुतान्प्रतिसाभिलाषान्सादृतान्किंनपश्यसि ॥
 इतिचतुर्थपादान्वयः ॥ अहोराजन्नेतेयदिपशुपक्षिमृगादयोपिकिलप्रत्युपकारनिरपेक्षाअपिकेवलंममत्वादेवसुतान्प्रतिसाभिलाषाःसादराः दृश्यंते किमुत
 मानुषाममरवारुष्टमानसाःप्रत्युपकारगृध्रवःसुतान्प्रतिसाभिलाषाःस्युःअतितरामेवेतिभावः ॥ मनुजोयंव्याघ्रइवशूरःश्रेष्ठःमनुजव्याघ्रः ॥ उपमितंव्या
 मानुषामनुजव्याघ्रसाभिलाषाःसुतान्प्रति ॥ लोभात्प्रत्युपकारायनन्वेतान्किंनपश्यसि ॥ ३९ ॥ तथापिममतावर्त्ते
 मोहगर्त्तेनिपातिताः ॥ महामायाप्रभावेणसंसारस्थितिकारिणा ॥ ४० ॥ तन्नात्रविस्मयःकार्योयोगनिद्राजगत्प
 तेः ॥ महामायाहरेश्चैषातयासंमोह्यतेजगत् ॥ ४१ ॥ ॥

ग्रादिभिःसामान्याप्रयोगइतिसमासः।स्युरुत्तरपदेव्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः। सिंहशार्दूलनागायाःपुंसिश्रेष्ठार्थगोचराः ॥ प्रभावधारणानुज्ञानुनयामंत्रेणननु॥
 सुतान्प्रतिइतिप्रतियोगेद्वितीयासप्तम्यर्थेनापिउपकृतपुत्रकर्तव्यप्रत्युपकारलोभात्पितरोमनुष्याःपुत्रवात्सल्यंकुर्युर्ममत्वाच्चविशेषतइत्यलंविस्तरेण॥ ३९॥
 यद्यप्यमीमनुष्यायथाप्रत्युपकारार्थपुत्रान्पालयंतितदन्मोक्षार्थमपियतंतएव ॥ तथापिसंसारस्थितिकारिणामहामायाप्रभावेणममतावर्त्तेमोहगर्त्तेनिपाति
 ताःइत्यन्वयः ॥ ममताआवर्त्तइवममतावर्त्तः ॥ तत्रतत्रचमहत्यामायायाःप्रभावःसामर्थ्यंसर्वाकलनशक्तिविजृंभः तेन । अथवामहामायांप्रतिपूरयतिम
 हामायाप्रःसचासौभावश्चेतितेन ॥ भावःसत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ संसारस्थितिःप्रवाह्नित्यतयावस्थानंकदाचिदनीदृशंजगदितिभावा
 भावावपिजगद्रूपौसंसाररूपावेवसंसारस्थितिकरोतीतितच्छीलःसंसारस्थितिकारीतेन ॥ ४० ॥ चशब्दोहेतौ यतोमहामायेतियाऽनादिःप्रसिद्धास्तिभव

मा० पु०
॥ १३१ ॥

तीष्णाजगत्पतेः हरेर्विष्णोः योगनिद्वैतिकथ्यते ॥ तथा जगत्संमोह्यते मुह्यत्सं प्रयुज्यते मोहपरायणं क्रियते ॥ तत्तस्मात्ज्ञाने सत्यपि पुत्रादिषु ममत्वं कथं जायते
इति अत्र विस्मयोनकार्य इत्यन्वयः ॥ विस्मयोऽद्भुतं ॥ योगो निद्वैतयोगनिद्राप्रपञ्चात्मावगमो योगो त्रध्यानलक्षणो विषयेभ्यश्चित्तवृत्तिनिरोधो विवक्षितः ॥ न तु सा
क्षान्निद्रा अस्वप्नत्वाद्देवानां । योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ अपूर्ववस्तुलाभेऽपि भेषजेऽपि चरेऽपि च । मममायादुरत्ययेति भगवद्वचनान्महामाया
याः प्राधान्यमाह ॥ ४१ ॥ ह्यस्मादनादिः प्रसिद्धा वैष्णवी माया भगवती ऐश्वर्यादियुता ॥ अतः सा देवी स्वेच्छया दीव्यं तीसती ज्ञानिनामपि उपनिषत्स्थज्ञा
नानामपि पुंसां चेतांसि बलात्सामर्थ्यादाकृष्य मोहाय सांसारिकत्वाय ममत्वाय प्रयच्छति ददाति चित्तानि ममत्वाधीनानि करोतीत्यन्वयः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसै
न्येषु बलं नाकाकसीरिणोः ॥ दाणो यच्छः शिति ॥ ४२ ॥ तथा देव्या चराचरं विश्वं विसृज्यते विशेषेण सृज्यते उत्पाद्यते ॥ अथ च सैषा देवी प्रसन्ना सती नृणां
पुंसां वरदा भवति ॥ अप्रसन्नाऽवरदा भवति ॥ अथ च सैषा देवी नृणां भक्तानां प्रसन्ना सती मुक्तये च भवतीत्यन्वयः ॥ तथा विसृज्यते तथा अविसृज्यते इत्य

ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ॥ बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ ४२ ॥ तथा विसृज्यते विश्वं
जगदेतच्चराचरं ॥ सैषा प्रसन्ना वरदानृणां भवति मुक्तये ॥ ४३ ॥

॥ ॥

॥ ॥

कारप्रश्नेषो विवक्षातो ज्ञेयः अइत्येतत्पृथग्व्ययं ॥ अमानो नाः प्रतिषेधवचना इति स्मरणात् ॥ अभ्यधुश्च ॥ अभावेन ह्यनो नापीति ॥ चरतीति चराचरं जंगम
रूपं विश्वमित्यर्थः ॥ चरिष्णुजंगमचरं त्रसमिगं चराचरं । चरिचलिपतिवदीनां हित्व मच्याक्चाभ्यासस्य वा चरादीनां पचायचिद्विर्भावोभ्यासस्यागागम
श्च आग्निधानसामर्थ्याद्वलादिः शेषेन अन्यथाऽकारादेश एव वक्तव्यः स्यात् ॥ न चेह चरं चाचरं चेति विगृह्यैकवद्भावेन विश्वविशेषणं चराचरमित्येतदिति
शङ्कनीयं ॥ विश्वग्रहणादेव जगद्ग्रहणादेव वा तस्य पौनरुक्त्यप्रसंगात् ॥ न हि स्थावरजंगमात्मकादन्यद्विश्वस्य शब्दवाच्यं वास्ति ॥ तस्माच्चराचरमिह जंगममे
व विवक्षितं ॥ विश्वजगच्छब्दयोरिह भिन्नवाक्यस्थतया विवक्षितत्वादपौनरुक्त्यं ॥ समंसर्वं । विश्वमशेषं कृत्स्नं समस्तं निखिलाखिलानि निःशेषं ॥ विष्टपंभु
वनं जगत् ॥ जगति जगद्विश्वं ॥ जगत्स्याद्विष्टपेऽप्येव जंगमे त्रिपुडितिरुद्रकाशः ॥ ४३ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ १३१ ॥

इहमहामायाअविष्काररूपबन्धहेतुः विष्कारूपानुमुक्तिहेतुरितिप्रतिपाद्यते ॥ तत्रअविष्कारपक्षस्तापत्र साप्रसिद्धाद्वैधीअविष्कारविषयतरा ॥ यद्यपेतिविषयस्य
 नसंपन्नःततोऽन्यःअविष्कारासारिकः तंयातिअविष्कारा ॥ कीदृशीअविष्कारा अपरमा पराउत्कृष्टामामोक्षलक्ष्मीः ततोऽन्याऽपरमा ॥ अथवानविषयतेपराउ
 त्कृष्टामामोक्षलक्ष्मीर्यस्याःसाअपरमा ॥ अथवा ॥ अःविष्णुःपरमःपरोऽन्योधिकरणभूतोयस्याःसाअपरमा ॥ पुनःकीदृशीअविष्काराअमुक्तेहेतुभूतान
 विषयतेमुक्तिर्यस्माच्चिर्वात्सोऽमुक्तिस्त्रिवर्गःधर्मकामार्थलक्षणः क्षयस्थानवृद्धिलक्षणोवात्रिवर्गः तस्यहेतुभूता ॥ पुनःकीदृशीअविष्काराअसनातनीनस
 नासदाभवाअसनातनी ॥ अनादिरपिह्यविष्काराविष्काराविनिवर्त्तनीयत्वादनित्याअध्रुवा ॥ पुनःकीदृशीअविष्कारासर्वेश्वरीसर्वेईश्वराःईशानशीलाःस्वामिनः
 स्वस्वामिभावसंबंधसंबंधिनोभवन्ति ॥ यतःसासर्वेश्वरीअखिलप्रपंचरूपासैवेश्वरीऐश्वर्यसंपन्ना ॥ अतएवसंसारबन्धहेतुःसंसारइतिबन्धस्तस्यहेतुःकार
 णमथवासर्वेषालोकानांईश्वराःब्रह्मविष्णुमहेश्वराःतेषांब्रह्मादीनांईश्वरी ब्राह्मीवैष्णवीमाहेश्वरीतिव्यपदेशतस्तत्रतद्वशादित्यौचित्यात्स्वामिनीतियावत् ॥
 पुनःकीदृशीअविष्कारा साअःविष्णुस्तेनसहवर्त्तमाना विष्णुमायेत्यर्थः ॥ चकोरणविष्काररूपाहिमहामायेतिपक्षःसमुच्चीयते ॥ तथाहि ॥ सावैष्णवीमायासै
 साविद्यापरमामुक्तेहेतुभूतासनातनी ॥ संसारबन्धहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ४४ ॥

वविष्काराअतीतप्रपंचब्रह्मगोचरा ॥ पुनःकीदृशीविष्कारापरमापरात्मात्मतत्त्वगोचरत्वादुत्तरा ॥ पुनःकीदृशीविष्कारा ॥ सनातनीसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मोति
 श्रुतेः ॥ ब्रह्मरूपत्वान्नित्या ॥ ब्रह्मतत्त्वगोचरत्वोपचारौचित्यापिशाश्वती ॥ शाश्वतस्तुध्रुवोनित्यःसदातनसनातनाः ॥ सायंचिरमित्यादिना
 ट्युःतुटित्वात्ङीप् ॥ पुनःकीदृशीविष्कारासर्वासंपूर्णाविष्काररूपा ॥ पुनःकीदृशीविष्काराईश्वरस्यईश्वरीईश्वरेश्वरी॥ईश्वरस्यापिहिस्वरूपदिदक्षुत्वौचित्यावाप्तव्य
 त्वात् अवस्थाश्रयणीयत्वात्तस्याः ॥ स्थेशभासपिसकसोवरचिदृष्टइतिईश्वरः ॥ ईश्वरइतिरूपंअशून्य अश्रुतेअशून्याप्तौव्याप्रोतिइतिविगृह्यईश्वरीतिभव
 ति ॥अश्रोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाइत्यौणादिकोवरट् ॥ पुनःकीदृशीविष्कारा ॥ संसारबन्धहेतुःपुंसःमुक्तेहेतुभूताकारणभूतेत्यर्थः ॥ संसाररूपबन्धस्यहे
 तागंतासंसारबन्धहेता तस्यसंसारबन्धहेतुःपुंसः मुक्तेर्मोक्षस्यहेतुभूता ॥ ज्ञानादेवतुकेव्यमितिसिद्धांतश्चविषयैवमुक्तिःनिदानमितितात्पर्यं ॥ हेतुरिति हिग
 तौ तृचिषष्ठ्यैकवचनांतमेतत् ॥ षष्ठीसमासः ॥ कर्तरिचेतितुषष्ठीसमासप्रतिषेधःप्रायिकोजनिकर्तुःप्रकृतिरितिपाणिनिप्रयोगाङ्गिगादवसयिते ॥ हे
 तुशब्दस्तुउकारांतःकारणवाची ॥ अविष्काराअहंमतिः विष्कारातुमोक्षफलंज्ञानम् ॥ ४४ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥१३२॥

षमभजत्कल्पांतेभगवान्प्रभुः ॥ ४९ ॥

नियतभवानित्यानिधुवत्यप् ॥ गतानुगतकालव
मंस्यते । चंद्रइत्यत्रकिंकुर्मंगतानुगतिकंजगत्

۱۹۷

॥१३२॥

स्वाह्येयमसिस्वाहास्व देवस्वरूपेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ स्वस्वाहासिद्धतमुक्त्यासि ॥ सुष्ठुआहुतेस्वाहासास्वस्वाःइतिवाच्याह ॥ स्वाहासाध्यनस्त्रिधा
 ॥ यद्वा ॥ आकारःस्यात्पितामहः । त्वंसुष्ठुआंवितामहं ब्रह्माणं जिह्विगच्छसिस्वाहासि त्र्यसि ब्राह्मयसि ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ हेदेवित्वं स्वधापि नुदो नदी
 यमानद्रव्यजनिततृप्तिरसि ॥ यद्वा ॥ त्वं स्वधेत्येवमस्ति स्वधात् ॥ स्वधेति मंत्रतो भुंजानापितृरूपासीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ अकारो वासुदेवः स्यात् ॥ सुष्ठु अं वासुदे
 वं दधासि पोषयसि स्वधासिलक्ष्मीरसि ॥ हेदेविहियतः त्वं वषट्कारोसि ॥ अतः वषडिन्द्रायेति वषट्कारभागिन्द्रइतित्वं इंद्राण्यसीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ हेदेवित्वं हित्वमेव
 वषट्कारोसि वषट्कारोयजमानः ऋत्विक्चासि ॥ हिहेतावधारणे ॥ हेदेवित्वं स्वरात्मिका ॥ स्वः स्वर्गः आत्मायस्याः सा स्वर्गरूपासि ॥ यद्वा ॥ त्वं परलोका
 त्मासि ॥ स्वर्गे परे च लोके स्वः ॥ यद्वा ॥ त्वं स्वरात्वं स्वरात्मिकाऽनुदात्तादिस्वरूपरूपासि ॥ अथ च निषादऋषभादिस्वरात्मिकाप्यसि ॥ अथवा ॥ वषट्का
 रस्वरात्मिका इत्येकं पदं ॥ वषट्कारयति वषट्कारं स्वः फलंतपः प्रयोजनं आत्मायस्याः सा ॥ वषट्कारप्रवर्तकस्वर्गरूपफलात्मासि ॥ हेदेवित्वं सुधामस्ति सु
 धात् असि ॥ हेदेवित्वं त्रीनलोकान् त्रीनवेदान् त्रीन ब्रह्माविष्णुमहेश्वरान् वा दधासि इति त्रिधासि ॥ यद्वा ॥ त्रिधामासि ॥ त्रीणि धामानि गृहाणि भुवनलक्षणा
 नि देहानि ब्रह्मादिरूपाणि ते जांसि चंद्रार्काग्निरूपाणि प्रभावरूपाणि च त्रिशकिलक्षणा नित्यस्याः सा त्रिधामा ॥ हेदेवित्वं त्रात्मिका ॥ त्रैड्पालने ॥ त्रायते त्राः
 विष्णुः किप् त्रा आत्मा स्वभावोयस्याः सा विष्णुरूपासि ॥ यद्वा ॥ संपदादित्वाद्भावे किप् ॥ त्राणं त्राः पालनं आत्मा स्वरूपं यस्याः सा पालनरूपासि ॥ यद्वा
 हेदेवित्वं त्रिधा त्रिभिः प्रकारैः एकमात्रदिमात्रत्रिमात्ररूपस्वरा ॥ परंपरया वर्णात्मकद्रव्यदीर्घप्लुतभेदभिन्नमात्रा आत्मायस्याः सा त्रिधामा त्रात्मिका स्वरवर्ण
 रूपासि स्थितासि अस्थितासि च ॥ यद्वा ॥ त्रिधा त्रिभिः प्रकारैः ब्राह्मी वैष्णवी माहेश्वरी रूपाः मातरः आत्मा स्वरूपं यस्याः सा त्रिशक्त्या कृतिस्त्रिमात्रात्मिकेयं वि
 ष्णुयोगनिद्रास्थितेति ॥ त्रिधामा त्रात्मिका ॐकाररूपेति च मात्रा अकारः उकारः मकारश्चेति तदात्मिका तत्स्वरूपेति कश्चिदोम्पदगतवर्णान् भांक्षी
 त् ॥ तच्च पापात्पापीयः ॥ इदृशी मोम्पदव्युत्पत्तिमत्सूत्रां धस्य चांधलग्रस्य विनिपातः पदे पदे इत्यंधपरंपरा पारंपर्यपर्यागतां धकु कुटी गतिमिव पदे पदे
 स्खलंतीं प्रतिक्रियदवतुष्यामः किं ॥ यद्वा तुष्यामः ॥ कियद्वा तुष्यामः ॥ तथा हि ॥ वर्णेषु ये वर्णैकदेशा वर्णांतरसमाना कृतं तेषु तत्कार्यं न भवति ॥
 तच्छायानुकारिणो हितेन पुनस्त एवेति पृथक् प्रयत्ननिवर्त्य हि वर्णमिच्छंत्याचार्याः ॥ दर्शिता त्रास्माभिरोपदव्युत्पत्तिरोन्मम श्रंङ्किकाया इत्यत्रावेतेष्टिलोपश्चे
 तिसूत्रतद्व्यलं विस्तरेण ॥ ५४ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

पूर्वत्रिधामात्रात्मिका इति विशेषेण अकारादिस्वरूपमात्रकात्मतोक्ता ॥ अर्द्धमात्रात्वमित्यनेन तु ककारादिव्यंजनरूपमात्रकात्मतोच्यते ॥ हेदेवित्वं अर्द्धमात्रा अर्द्धमात्रा अर्द्धमात्रा साव्यंजनवर्णस्वरूपमात्रकात्वमेव ॥ अर्धनपुसकमितिसमासः ॥ तदुक्तं ॥ एकमात्रो भवेद्भस्वो हि मात्रो दीर्घ उच्यते ॥ त्रिमात्रस्तुष्टुतो ज्ञेयो व्यंजनं चार्द्धमात्रकमिति १ अथवा पूर्वत्रिधामात्रात्मिकेत्यनेन ओमात्मकत्वं विवक्षितं ॥ तत्र ओ इति द्वे मात्रे दीर्घत्वात् ॥ मकारस्त्वर्द्धमात्रः व्यंजनत्वात् ॥ एवं त्रिधामात्रात्मकता ॥ अथवा ॥ ओमभ्यादान इति सूत्रतो वेदादिप्रारंभे ॐ अग्निमीळे पुरोहितमित्यादौ ओशब्द ओ इति प्लुतः ॥ एवं त्रिधामात्रात्मकता ॥ अथवा ॥ प्रणवष्टेरिति सूत्रेण यज्ञकर्मणि अपरितां सिजिन्वतो ३ मृदयेत्वं पादस्य वा अर्द्धस्य वा अंत्यस्याक्षरस्यो ३ मृशब्दस्त्रिमात्रादिश्यते एवं त्रिधामात्रात्मकता ॥ तत्रो ३ मृशब्दे मकाररूपाया अर्द्धमात्रा स्थितानित्या ध्रुवामोक्षं सूचयंती विशेषतः ॥ अनुच्चार्या ॥ परमात्मरूपत्वात् ॥ यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्यमनसा सहेति श्रुतिविशेषतः ॥ लक्षणीया सा अर्द्धमात्रात्वमेव ॥ अर्द्धमात्रा सूचिताया मुक्तिः सात्वमेवेति भावः ॥ अर्द्धमात्रायामर्द्धरूपतया स्थितेत्यपि व्याख्यातं ॥ अथ च ॥ अंविष्णुं याति अयारमा सात्वमेव ॥ अथ च वदेः क्तिप् ॥ वदतीति उत्वाचकः शब्दः ॥ न विद्यते उत्वाचकः शब्दो यस्याः सानुत्प

अर्द्धमात्रा स्थितानित्यायानुच्चार्या विशेषतः ॥ त्वमेव संध्या सा वित्रित्वं वेदजननी परा ॥ ५५ ॥

तोचो निवर्त्तते अप्राप्यमनसा सहेति श्रुतेः ॥ चरितुं गंतुं प्राप्तुमर्हाचार्या ॥ अनुच्चार्या च अनुच्चार्या परब्रह्मता सात्वमेव ॥ हेदेवित्वमेव संध्यासि ॥ संध्यायंत्यस्यां संधीयते अहोरात्रौ वास्यां संध्यापितृप्रसूः ॥ पितृणां मातासीति यावत् ॥ अथवा ॥ हेदेवित्वमेव सावित्री ॥ सवितुरियं सावित्री ऋगसि ॥ यद्वा ॥ साप्रसिद्धा सावित्री वैष्णवी शक्तिरसीति यावत् ॥ यद्वा ॥ सविता देवता यस्याः सातदादिव्याहृतिरहिता ऋक् ॥ सैव व्याहृतिसहिता गायत्रीत्युच्यते ॥ हेदेवित्वं वेदजननी गायत्र्यसि इति यावत् ॥ नित्यस्यापि सतो वेदस्य गायत्र्युपदेशानुदयाद्देवाध्ययनानुदय इति गायत्र्युपरिष्ठैव सती वेदाध्ययनं ॥ जननीत्यध्येयाध्ययनैक्योपचारौचित्यतो वेदं जनयति वेदजननी ॥ वेदस्य वा जननी वेदमाता गायत्रीत्युक्तं ॥ हेदेवित्वं परासि श्रेष्ठासि ॥ यद्वा ॥ पूपा लन पूरणयोः पिपार्ति परा ॥ वेदांश्च जनानां च वेदजनान् जनयंति सौख्यं प्रापयंति तिवेदजननी ॥ ह मासास्वासां परापालयित्री च त्वमेवासि ॥ वेदजननीति तु पाठे देवानां जननी अदिति ॥ त्वमेव परा उत्तमा ॥ यद्वा ॥ वेदजननी गायत्री पांति वेदजननी पाः ऋषयः तान् गच्छिन्तु रासि गृहासि वेदजननी परा त्वमेव वासि ॥ ५५ ॥

स्वयमेव परा उत्तमः ॥ यद्वा ॥ वद जननादि चोपासिते वद जगतां विष्णोः ॥
 पूरत्वावस्थापिते सति भगवानैश्वर्यादिसंगतः प्रभुः स्वामी विष्णुर्व्यापको नारायणः शेषमनंतफणीश्वरं आस्तीर्य आप्रसादं तत्पत्नीकृत्य यदा योगनिद्रामभ्यजत् सो
 गनिद्रामिवासेवत । तदा तस्मिन्काले योगनिद्रोपलक्षितकाले विष्णुकर्णमलोद्भूतौ मधुकैटभावितिविरूपातौ नाम्नाकथितौ द्वावसुरौ सुरविद्विषौ ब्रह्माणं विष्णो
 नाभिकमलस्थे वेधसं हिंसितुं उद्यतौ उद्युक्ता बुन्मुखावभूतामिति श्लोकयुग्मान्वयः ॥ योगो निद्रे वध्यानां गनिद्रा तां वेष्टि व्याप्नोति विश्वं विष्णुः जंगम्यते जगत्त
 स्मिन् न्यस्मिन् नूरणं त्यंभांसि संति बहूनि सोर्णवः ॥ अर्णसो लोपश्चेति वः ॥ एकः केवलोर्णवः समुद्रः पूर्णो यस्मिंस्तत् एकार्णवं जगत् प्रलयतः प्राक्समार्णवं त्वे
 न जगद्व्यवस्थापितं प्रलयेतु एकार्णवस्य जगतो भावः एकार्णव्यं ब्राह्मणादित्वात्प्यञ् ॥ वृद्धिः स्त्रियामैकार्णव्यमेव एकार्णवी बिद्वौ रादिभ्यश्चेति ङीप् ॥
 तया एकार्णव्या एकार्णवत्वेन कृतं व्यवस्थापितं जगत् तस्मिन् ॥ अथवा ॥ नियत्या भगवत्या (?) ॥ जगत्येकाणविरुते इति मुक्तसंशयः पाठः ॥ संवर्तः प्रलयः क
 ल्पः क्षयः कल्पांत इत्यपि ॥ कल्पः शास्त्रे विधौ न्याये संवर्तं ब्रह्मणो दिने ॥ कल्पस्यांतो वधिः कल्पान्तः तस्मिन् ॥ मन्यतेऽहमेव शूर इति मधुः ॥ मधुः पुंस्यसुरे

तदा द्वावसुरौ घोरौ विरूपातौ मधुकैटभौ ॥ विष्णुकर्णमलोद्भूतौ हंतुं ब्रह्माणमुद्यतौ ॥ ५० ॥ सनाभिकमले विष्णोः स्थितौ
 ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रसुप्तं च जनार्दनं ॥ ५१ ॥

चैत्रे मधुके सुरभावपि ॥ क्लीबंतु मधुमये स्यात्क्षौद्रे पुष्परसोपि च ॥ की
 टस्येव भाः प्रभायस्य तत्कीटभंकर्णजं मलं तत्र भवः कैटभः ॥ बृंहतिवर्धते ब्रह्मा तं । विष्णोः कर्णांतयोर्मलं तदुद्भूतौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ विष्णोर्नाभिकमले स्थितः सप्र
 जापतिर्ब्रह्मा तावसुरौ च उग्रौ दृष्ट्वा जनार्दनं च प्रसुप्तं योगनिद्रा पञ्चदृष्ट्वा एकाग्रहृदयस्थितः स नृहरेः विष्णोः प्रबोधनार्थाय हरिनेत्ररुतालयांतां योगनिद्रां महामा
 यां तुष्टावस्तुतवान् ॥ इति श्लोकयुग्मान्वयः ॥ नाभिरेव कमलं तत्र स्थित उपविष्टः ॥ ब्रह्मा विप्रोपिकश्चित्तस्यात् ॥ अत उक्तं प्रजापतिरिति । प्रजापतिर्मनु
 रपि स्यादत उक्तं ब्रह्मा इति ॥ अर्द्धहिंसायां चुरादिः जनानर्दयति हि नस्ति जनार्दनः ॥ अर्दगतौ याचने च ॥ भ्वादिः जनान् अर्दति गच्छति ॥ पृष्ठस्ततौ स्तुवनक्रि
 याफलं स्वरक्षालक्षणं ब्रह्मण एवेत्यात्मनेपदे सति तुष्टुवे इति पाठः ॥ अथवा स्तवनक्रियाफलं पारंपर्यात् देवरक्षणलक्षणमेवेति युक्तं परस्मैपदं तुष्टावेति ॥ य
 दुक्तं ॥ इति हरेः प्रबोधनार्थायैति तु यद्यप्यव्यवहितं स्तवनक्रियाफलं साक्षात्प्रयोजनं ॥ तथापि प्रयोजनं दैत्यवधविधिद्वारकं पारंपर्यावधृतं देवसंरक्षणमेव स्त

वनक्रियाफलम् ॥ एकमद्वितीयं अग्रं प्रमुखं हृदयं स्वांतं यस्य स एकाग्रहृदयः ॥ अनन्यमनस्कः स्थितः निष्कंपः ॥ अथवा ॥ एकमद्वितीयं अग्रं प्रधा-
नं हृदयं चित्तं यस्य स एकाग्रहृदयः ॥ अये शुभावहे विधौ दैत्यवधलक्षणे विषये स्थितः दत्तावधानः अयं स्थितः ॥ हरेर्नेत्रे एव कृत आलये यया सातथोक्ता ॥ अथवा ह-
रिणानेत्राभ्यां कृत आलये गृहं यस्याः सातथोक्ता ॥ अथवा ॥ हरेर्नेत्रेण च क्षुषाप्रमाणेन कृतः आलयः असंश्लेषः अनाशः अमोक्षो वायस्याः सातथोक्ता ॥ अथवा ॥
हरेः परमात्मनो नेत्रा प्रापयिता वेदांतः हरिनेत्रातेन अकृतः आलयः गृहं प्रतिनियतं स्थानं यस्याः सातथोक्ता तां ॥ प्रबोधनमेवार्थः प्रयोजनं तस्मै प्रबोधनार्थाया ॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥ ब्रह्मा तावत्तांस्तोतुं स्वयमेव प्रतिजानीते प्रतिज्ञां करोति ॥ अतुलं असदृशं तेजो यस्य सः अतुलतेजाः तस्य विष्णोर्ध्यानरूपां निद्रांस्तौमि ॥ तेजः प्र-
भावे दीप्तौ च बलेशु क्रेपिकीर्तितं । तेजः असहनत्वेऽपि । यदा ह्युः । अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् ॥ प्राणायामेऽप्यसहनं तेजः समुदाहृतं ॥ कीदृशीं
निद्रां ॥ विश्वेश्वरीं विश्वस्य ईश्वरीं व्यापिकां जनयित्रीं ॥ अश्रोतेराशु कर्मणि वरट्चेच्चोपधायाः ॥ पुनः श्लेदेतु ॥ कीदृशीं जगद्वात्रीं जगतो धारयित्रीं पोषयित्रीं
तुष्टावयोगनिद्रांतामेकाग्रहृदये स्थितः ॥ प्रबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृता लयां ॥ ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ विश्वेश्वरीं ज-
गद्वात्रीं स्थितिसंहारकारिणीं ॥ स्तौमि निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलतेजसः ॥ ५३ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हिव षट्कारः
स्वरात्मिका ॥ सुधा त्वमक्षरे नित्ये त्रिधामात्रात्मिका स्थिता ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

च ॥ पुनः कीदृशीं स्थितिं सर्गसंहारमध्यमावस्थां कुर्वाणां ॥ संहारं च सर्गं स्थित्युत्तरावस्थां कुर्वाणां ॥ सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये ॥ पुनः कीदृशीं भगवतीं ॥
षडैश्वर्यसंगतां ॥ जगदिति ॥ धात्रीमिति ताच्छील्ये तृन्योगेन लोकाव्ययसूत्रेण षष्ठानिषेदात् कर्मणि द्वितीयांतं जगदिति ॥ एतेन विष्णुयोगनिद्रैव जगत्सर्ग-
स्थितिसंहारकारिणी ब्राह्मी वैष्णवी माहेश्वरी मयी शक्तिरिति स्तुतिता त्पर्यं सूचितम् ॥ ५३ ॥ अशोः सरत् ॥ षत्वकत्वषत्वानि ॥ अक्षरं वर्णं निर्माणं वर्णमप्यक्ष-
रं विदुः । अक्षरं न क्षरं विद्यादक्षरं श्रुति तोययोः ॥ अश्नाति त्रीन् लोकान् भुंक्ते भूतात्मकत्वादक्षरा ॥ अभ्रुते व्याप्नोति विश्वात्मकत्वाच्च अक्षरा ॥ यद्वा ॥ क्षरति सं च-
लति क्षरं न क्षरं अक्षरं ध्रुवं अक्षरा ध्रुवा अतएव ॥ हे अक्षरे ध्रुवे हे नित्ये हे देशाश्वति हे देवित्वं स्वाहा देवतो देशे न द्रव्यत्यागजनितदेवतापितृरूपत्वेन आस्थिता अंगीक-
ता ॥ प्रज्ञासि शास्त्रेण । अव्ययं स्वाहेति ॥ यदभ्यधुः ॥ स्वाहा देवहविदमि श्रीं षड्विंशत्स्वधेति च ॥ यद्वा ॥ त्वं स्वाहेति देवहविदानमंत्ररूपासि ॥ यद्वा ॥ त्वं

दहहिपाठकमादधकमोवलीयामितिसुष्ठ्यायुपक्रम्योच्यते ॥ हेदेवित्त्वयाव्याख्याशक्त्यापुनस्तज्जगत्सुष्ठुवतेउत्पावतेहेदेवित्त्वयाधिष्ठाव्याशक्त्यापुनस्तज्जगत्सु
 व्यतेदुःखाद्रक्ष्यते ॥ हेदेवित्वरीद्रीशक्तिःसतीएतज्जगद्वतेऽवसानेअस्तिखादसि ॥ तदित्यंसर्वदापुनःपुनःक्रमशःसर्गस्थितिसंहारलक्षणत्रिविधावस्थापन्नं
 एतद्विश्वंस्तुतस्त्वयैकयापिब्राह्मीवैष्णवीरौद्रीव्यपदेशभेदभिन्नयाशक्त्याधार्यतेआत्मशक्त्यामधिकरणरूपायांविश्वमाधेयीक्रियतेस्वयेतिनात्पर्यसर्वददा
 सीत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ इहजगन्मयेइतिपाठः ॥ मयगतौ ॥ मयतेजानातिमया ॥ पचायचिस्त्रियांटाप् ॥ जगतोमयाजगन्मया ॥ हेसर्वज्ञेसंबुद्धौहेजनन्मये
 हेभुवनज्ञे ॥ सर्वेगत्यथाधातवःप्रयोगात्ज्ञानार्थाः ॥ जगन्मयिइतिपाठेपिसंबुध्यतमेव ॥ देव्यानयालष्ट्व्यत्वेनपालनीयत्वेनसंहर्तव्यत्वेनच देवीकर्तृक
 जगत्कर्मकतत्तत्सर्गादिक्रियाविषयभूताजगतोहेतोरागताजगत्सर्गादिव्यापारमुद्दिश्यागताप्रादुर्भूता देवीजगन्मयीत्युच्यतेततआगतइत्यधिकृत्यमयडि
 तिसूत्रेणहेतुभ्योमनुष्येभ्यश्चमयट्प्रत्ययः ॥ ततआगतइत्यर्थेजगतोहेतोरागतादेवीजगन्मयी ॥ द्वित्वात्डङीप् ॥ ह्रस्वः ॥ अथवा तत्प्रकृतवचनेमयट् ॥ प्र
 त्वयैतद्वार्यतेविश्वंत्वयैतत्सृज्यतेजगत् ॥ त्वयैतत्पाल्यतेदेवित्वमत्स्यंतेचसर्वदा ॥ ५६ ॥ विसृष्टौसृष्टिरूपात्वंस्थ
 तिरूपाचपालने ॥ तथासंहतिरूपातेजगतोस्यजगन्मये ॥ ५७ ॥ महाविद्यामहामायामहामेधामहास्मृतिः ॥
 महामोहाभगवतीमहादेवीमहेश्वरी ॥ ५८ ॥

कृतंप्रस्तुतंउच्यतेस्मिन्नितिप्रकृतवचनंतदितिप्रथमासमर्थात्प्रकृतवचनेभिधेयेमयट् ॥ जगत् ॥ प्रकृतंप्रस्तुतंकर्तव्यत्वेनोच्यतेऽस्यांजगन्मयीसंबुद्धौह
 स्वः ॥ हेदेविहेजगन्मयिभुवनज्ञे ॥ अथवा ॥ हेजगन्मयिजगन्निर्मातुमागतेजगन्निर्माणकारणादागतेत्वंअस्यजगतःविसृष्टौविशेषतःसृष्टौउत्पादनेविष
 येसृष्टिरूपासि ॥ तथतिवसानेसंहारेविषयेसंहतिरूपाचासीत्यन्वयः ॥ सृष्टिलष्ट्योःपालनपालयिभ्योःसंहतिसंहर्त्र्योश्चाभेदेनातिशयोक्तिः ॥ देव्याःसर्वा
 त्मकत्वेनवास्वरूपकथनं ॥ हेदेविजगन्मयिब्रह्माणिवर्ततइतिव्यपदेशमात्रंसृष्ट्यादिकंनुत्वमेवचकरोषिनाहमितिनम्रोकिरप्यवसेया ॥ ५७ ॥ हेदेवित्वं
 महतीविद्यापरब्रह्मगोचरज्ञानरूपासि ॥ हेदेवित्वंमहतीअविद्याअनिर्वचनीयाविद्याप्रपंचपरिविज्ञानरूपासि ॥ हेदेवित्वंमहतीमाया ॥ अनात्मन्यात्मेति
 बुद्धिरात्मन्यप्यनात्मेतिबुद्धिर्माया ॥ हेदेवित्वंमहामेधामहतीधारणावतीबुद्धिःमहतीअमेधाअधारणावतीधीः ॥ हेदेवित्वंमहास्मृतिर्महतीस्मृतिर्ध्या

स०स०
अ०
७८

देवित्वमेवदारुणा मोहरात्रिश्वासि ॥ ममतागर्भपातिनीमहामायाख्यासंसृतिःदंष्ट्राकरालाग्निरुद्रपत्न्यःअतिदारुणाः ॥ मोहरात्रिमीहतनुर्जगत्सूत्रेजग
त्करी ॥ ५९ ॥ हेदेवित्वंश्रीःसंपत्तिरसिहरिप्रियाप्यसि ॥ हेदेवित्वमोश्वरीईश्वरस्थपत्न्यसि ॥ अशोतेरागुकर्मणिवरद्वेचोपधायाइति॥जगद्व्यापिनी
चासि ॥ हेदेवित्वंन्हीःअसि ॥ न्हीःकारोवैप्राणइतिश्रुतेः ॥ प्राणभूतासि न्हीमितिमकारांतमव्ययंप्राणवाचि ॥ न्हीमनुनासिकस्वरांतपाठेतुदेवी
प्रणवासांतिरहस्यंन्हीस्त्वामितिचपाठेलज्जाशब्देनपौनरुक्त्यंस्यात् ॥ हेदेवित्वंबुद्धिरसिचिन्मात्रब्रह्मरूपासि त्वंबोधलक्षणासि ॥ बोधयितृव्यापा
रदर्शनासि अथवा बोधरूपाविविधागमरूपासि ॥ हेदेवित्वंलज्जासित्रीडासि ॥ हेदेवित्वंपुष्टिरसि अवयवोपचितिरसि ॥ हेदेवित्वंतथातेनतुष्टि
रसि प्रीतिरसि ॥ हेदेवित्वंशांतिरूपारतिविषयव्यावृत्तिरसि ॥ हेदेवित्वमेवक्षांतिस्तितीक्षाचासि ॥ ६० ॥ हेदेविहेचंडिकेत्वंयथाउक्तलक्षणप्रकारेण ॥
खड्गिनीशालिनीगादिनीचक्रिणीशंखिनीचापिनीबाणायाणवतीपरिधायुधाचसतीअतएवघोराअत्युग्रदंशनाभुशुडीतिभाष्यसेइत्यन्वयः ॥ अतइनिठनीग

॥१३५॥

दिनीत्यत्रतुमीसादिभ्यश्चेतिज्ञानैःसर्वत्रा॥कृन्नेभ्योऽङीप् ॥ बाणाबाणवतीअर्शआदिभ्योऽच्सन्वर्थायः ॥ परिघःपरिघातनः लोहबद्धोलगुडआयुधंयस्याः
सातथोक्ता ॥ खड्गशूलगदाचक्रशंखचापबाणपरिघैरष्टाभिरायुधैरष्टभुजाघोरात्पुत्राकृतिश्रृङ्गिकादेवी ॥ भुशुंडीतिवक्ष्यमाणलक्षणासतीप्रसीदत्विति
भावः ॥ मुडिखंडने ॥ शत्रून्मुंडतिखंडयतिइतिकर्मण्यणिस्त्रियांङीप् शत्रुमुंडी ॥ भुजैःशत्रुमुंडीभुजशत्रुमुंडीचंडिका ॥ अत्रहिभुजशत्रुमुंडीशब्दैःपृषोदरादी
नियथोपदिष्टमितिशिष्टोपदिष्टत्वात्जड्यस्यअत्रुमड्यस्यचलोपेक्षतेभुशुंडीतिव्युत्पाद्यते ॥ भुजाभिरष्टभिःशत्रून्ष्टावष्टाभिरायुधैः । मुंडत्यत्युग्रचंडोक्तिः
भुशुंडीचंडिकास्मृता ॥ यच्चाहुः उड्डीयोड्डीयचप्राप्यनदंतीदशकर्तिका ॥ क्रमतेचानतांगीयासाभुशुंडीनिगद्यते ॥ एतेनबाणभुशुंडीपरिघायुधेत्पेकंपदमिति
व्याख्यावगतंव्या । बाणइत्यनाकारःपाठःइत्युक्तिरपिव्युदस्ता ॥ भुशुंडीगोफणिकेत्युक्तिरप्ययुक्तिमूलोपेक्षणीयाप्रेक्षावद्भिः ॥ परिघोलोहार्गलमितितुशब्द
तोर्यतश्चभ्रष्टंव्याख्यातं ॥ यदाहक्षीरस्वामी ॥ परितोहंतिपरिघः परौघइतिहेर्घत्वं ॥ लोहबद्धोलगुडइति ॥ ६१ ॥ हेदेवित्वमेवजगतीसौम्यासिअक्रूरप्र
सौम्यासौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुंदरी ॥ परापराणांपरमात्वमेवपरमेश्वरी ॥ ६२ ॥ यच्चकिंचित्क्वचिद्वस्तुस
दसद्वाऽखिलात्मके ॥ तस्यसर्वस्ययाशक्तिःसात्वंकिंस्तूयसेमया ॥ ६३ ॥ ॥ ॥ ॥

शांतासि । सोमदैवतिकाप्यसि । अथवा । शोभनामालक्ष्मीःयस्यासौसुमःविष्णुः सुमस्यभावःसौम्यंशोभनलक्ष्मीकत्वं तत्तस्याअस्त्यसौसौम्या । अर्श
आयच् । शोभनलक्ष्मीकत्वयुतासि । अथवा । उमासहितःसोमःउमापतिस्तस्यभावःसौम्यंतयस्याःसासौम्याउमापतित्वयुतासि ॥ हेदेवित्वमेवसौम्यन
रासि ॥ स्यूतेसुधासोमश्चन्द्रःसोमस्येयंसुधासौमी ॥ सौमींसुधांअर्हतिसौम्यादेवावलिस्त्वंच । दंडादित्वायः । तयोस्त्वमतिशयेनसौम्यासौम्यतरा ॥ द्वि
वचनमविभज्योपपदेतरबीयसुनावितिद्विवचनेउपपदेतरप् ॥ तसिलादिष्वाकृत्वसुचःइतिपुंवद्भावः ॥ हेदेवित्वंअशेषसौम्येभ्यःअखिलसुंदरेभ्यःपदार्थे
भ्यस्तुपार्थक्येनअतिसुंदरीअसि ॥ सुष्ठुनंदयतिसुंदरी मनोज्ञा मनोरमा सोमदैवतकेसौम्यः ॥ सौम्यःस्यात्सुंदरेपिच । सौम्योऽक्रूरेबुधेसौम्यःसौम्यः
शान्तिप्रयोगतः ॥ हेदेवित्वमेवपराश्रेष्ठा । हेदेवित्वमेवपराणांश्रेष्ठातःपरमा ॥ अत्युत्कृष्टापरमोत्तमा ॥ व्यवस्थात्रतुश्रेष्ठत्वस्यविवक्षितत्वात् । अन्यथापरे
षामितिस्यात् । अथवा । परंब्रह्मअणंतिकथयंतिपराणःक्लिप् ॥ तेषांमध्येत्वंपरमासि ॥ यद्वापरेचापरेचपरापराः ॥ द्वेचेतिसर्वनामत्वाभावात्सुडागमा

मा० पु०
॥१३६॥

स०
अ०
७८

भावः ॥ तेषां त्वं परमा । अथ च । हे देवित्वमेव परमा । उत्कृष्टालक्ष्मीः । अथवा । परमः ईश्वरः तस्य स्त्रीत्वमेव परमेश्वरी । ईश्वरी स्वामिनी दुर्गालोका
नां व्यापिका च सा ॥ ६२ ॥ हे अखिलात्मिके देविकचित् जगति सत् असद्वा यच्च किंचिद्दस्तु पदार्थरूपं प्रतीयते तस्य सर्वस्य सदसदात्मकस्य या शक्तिः सा
मर्थ्यं सा त्वमेवासि ॥ अतः परं मया किंस्तुयसे इत्यन्वयः ॥ पदं च पदार्थश्च ताभ्यां क्रियमाणास्तुतिश्च स्तोता चस्तुत्यं च तत्तदुचितशक्तिश्च त्वमेवेति त्वत्तोन्य
त्वाभावाद्भेदनिबन्धनास्तुतिः कथं प्रवर्तनीयेति भावः ॥ इयमेव च परमावधिस्तुतिरतोऽपिकानामस्तुतिरित्यपरोभावः ॥ अग्न्यादितत्तदौचित्यतत्तदर्थक्रि
याकरीशक्तिरप्रतिबद्धात्माधर्मः सामर्थ्यशब्दिता ॥ ६३ ॥ हे देवित्वांस्तोतुं इह कर्तुं ईश्वरः कः समर्थोऽस्ति न कोपि ॥ तथा हि यया जगत्स्रष्टा उत्पादयि
ता । तृन्तोयं । यद्वा । भविष्यदनयतने लुङन्तोयं ॥ यः जगत्पातिरक्षति भविष्यत्सामीप्ये लट् ॥ यद्वा जगत्पाता इति पाठः ॥ भविष्यदनयतने लुङन्तोयं ॥

यया त्वया जगत्स्रष्टा जगत्पात्यतियोजगत् ॥ सोऽपि निद्रावशं नीतः कस्त्वांस्तोतुमिहेश्वरः ॥ ६४ ॥ विष्णुः शरीरग्रहणम
हमीशान एव च ॥ कारितास्ते यतोऽतस्त्वांस्तोतुशक्तिमान् भवेत् ॥ ६५ ॥ सा त्वं मिथ्यं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देविसंस्तुता ॥
मोहयैतौ दुराधर्षा विसुरौ मधुकैटभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतोलघु ॥ बोधश्च क्रियतामस्य हं
तुमेतौ महासुरौ ॥ ६७ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

यो वसाने जगत् अतिसंहरति ॥ सोऽपि विष्णुरपि यया योगनिद्रया त्वया देव्या नीद्रावशं नीतः नीद्राधीनतां गमितः ॥ वशीवंध्यगवीवश्या सुताघ्नी करिणी वि
शा । इच्छायंत्रणयोः पुंसि प्रभुत्वे च वशंगतः ॥ ६४ ॥ हे देवियतः त्वयामहमायया अहं ब्रह्मा विष्णुश्च ईशानश्चेतत्रयोपि शरीरग्रहणं कारिताः शरीरं गृह्णतः का
रिताः ममता वृताः कृताः ॥ अतस्त्वांस्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥ न कोपि ॥ यः कोपि शरीरधारी सत्त्वांस्तोतुमसमर्थ एव तदन्यस्तु मुक्तस्त्वद्रूप एव स न कथं
त्वामेव स्तोष्यति त्वं चाशरीरिणीस्तुतिश्चस्तुत्यस्तोतृभेदनिबन्धना ॥ अतस्त्वद्विषयास्तुतिः कथं घटे तसा कल्येनेतिस्तुत्युपसंहार एव वरमिति भावः ॥ ६५ ॥
हे देवि इत्थं वर्णितैरुदारैर्दक्षिणैः सरलैः वरैः स्वैरालम्ब्यैः प्रभावैः सामर्थ्यविशेषैः संस्तुता जगन्मोहयंती त्वां एतौ इमौ । यद्वा । आइतौ एतौ आगतौ दुर्धर्षौ दुःखेना
भिभवनीयौ मधुकैटभौ नाम असुरौ सुरद्विभौ मोहय अविवेकं प्रापयेत्यन्वयः ॥ दक्षिणसरलोदारी ॥ ६६ ॥ हे देवित्वया जगत्स्वाम्यच्युतः दैत्यारिर्विष्णुर्लघुशरी

॥१३६॥

प्रबोधचञ्चलनिद्राभावंनीयतास्वयासमुच्यता ॥ किञ्च एतामहासुरीहंतुं अस्वअच्युतस्यविष्णोर्बोधश्रक्तियता उत्साहानुकूल्यंयुद्धयुग्मेवश्रक्तियतारच्यतामि
त्यन्वयः ॥ प्रबोधमितिप्रधानेकर्मणिद्वितीया ॥ अप्रधानिकर्मणितुनीयतामिति तिङ्नाभिहितत्वात्प्रथमा ॥ ६७ ॥ तदा तस्मिन्प्रलयेकाले तत्र विष्णुनाभिकम
लेवेधसाब्रह्मणा एवंस्तुतातामसीतमोगुणसंमतानिद्रात्मिकादेवीमधुकैटभौनिहंतुंविष्णोःप्रबोधनार्थायतस्यैवनेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः वक्ष
सश्चनिर्गम्यव्यक्तजन्मनःप्रकटजननस्यब्रह्मणः अव्यक्तजन्मनश्चब्रह्मणः दर्शनविषयेतस्थौप्रकटीबभूवेतिश्लोकद्वयान्वयः ॥ अव्यक्तात्प्रधानाज्जन्मस्य
सःअव्यक्तादात्मनःजन्मस्यस्यवा । यतोसावात्मनाभूत् ॥ नेत्रेचआस्यंचनासिकाचबाह्वश्चहृदयंचेतिद्वंद्वः ॥ प्राण्यंगत्वात्प्राप्तस्यैकवद्भावस्यनदधिपयआ
दीनीतिनिषेधाद्बहुवचनं । यद्वा । अयंतेअयाः प्राणाः नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेनसहिताअयाःप्राणाःउच्छ्वासनिश्वासासलक्षणाःतेभ्यःसकाशेभ्यःउरस

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवंस्तुतातदादेवीतामसीतत्रवेधसा ॥ विष्णोःप्रबोधनार्थायनिहंतुंमधुकैटभौ ॥ ६८ ॥ नेत्रास्य
नासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ निर्गम्यदर्शनेतस्थौब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ ६९ ॥ उत्तस्थौचजगन्नाथस्तया
मुक्तोजनार्दनः ॥ एकार्णवेहिशयनात्ततःसदृशेचतौ ॥ ७० ॥ मधुकैटभौदुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ ॥ क्रोधरक्ते
क्षणौहंतुंब्रह्माणंजनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रनिर्गत्यनिद्राब्रह्मदर्शनपथमगमदितिभावः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तयानिद्रयादेव्यामुक्तःपरित्यक्तोजगन्नाथोजनार्दनःविष्णुश्चएकार्णवेजगत्येकज
लपूरेअहिशयनात्शेषनागशयनात्सकाशादुत्तस्थौउत्तस्थिवान्ततःशयनादुत्थायउत्थानादनंतरंवासजनार्दनःतौमधुकैटभौददृशे ॥ तावपितंददृशातेप
रस्मैपदंबाधित्वात्कर्तृरिक्कर्मव्यतिहारेआत्मनेपदं ॥ विष्णुकर्तृकंदैत्यकर्मकंतावद्दर्शनंव्यतिबभूवे । अथचतावत् ॥ दैत्यकर्तृकविष्णुकर्मकंदर्शनंव्य
तिबभूवे । अन्यथाददर्शइतिस्यात् ॥ ७० ॥ कीदृशौददृशेजनार्दनः ॥ मधुश्चकैटभौचतौ मन्यतेहमेववीरइतिमधुः । कीटस्यैवभायस्यतत्कीटभंकर्णमलं
तत्रभवःकैटभः । इहहिपृषोदरादित्वाद्भूइत्युत्तरपदलोपोदृष्टव्योभीमसेनोभीमइतिवत् ॥ क्वचित्त्वृत्तभंगमनुसृत्यततश्चमधुकैटभौदुरात्मानावितिपाठः
युजोर्जेनसरिर्ऋतुःपथ्यावक्त्रंप्रकीर्तितमितिद्वितीयेचरणेअतिवीर्यपराक्रमावित्यत्रचतुरक्षरादूर्ध्वजगणस्यसत्वान्भूतभंगः ॥ तेनमधुकैटभावित्यत्रभौइतिन

पठनीयमित्यर्थः॥ पथ्यावक्रतयानभौ ॥ अन्यथामधुकैटभौ दुरात्मानाविति न वाक्षरपादत्वेन अपि माषं मषं कुर्याच्छंदो भंगं न चाचरेदिति छंदः शास्त्रसमयभंगप्रसंगः स्यात् ॥ अथ बाहुः ॥ छंदो वत्पुराणानि भवन्ति अन्यदेवेदं छंदसंछंदः ॥ यदभ्यधुस्तद्विदः न्यूनाधिकाक्षरत्वेन यत्र पादः काचिद्भवेत् ॥ तद्वैदिकं निचृच्छंदो मृत्युं जयतुर्यथा ॥ इति ॥ दुरात्मानौ दृष्टबुद्धौ ॥ अतिवीर्यपराक्रमौ ॥ अत्युत्कृष्टबलौ अत्युत्कृष्टप्रभावौ अत्युत्कृष्टशक्ती अत्युत्कृष्टो योगौ च ॥ वीर्यबलप्रभावश्च शक्त्युयोगौ पराक्रमौ ॥ क्रोधरक्तेक्षणौ क्रोधेन रक्तेर्दक्षणे योस्तौ प्रत्येकं तथोक्तौ ॥ ब्रह्माणं हंतुं जनितो यमौ ॥ दुर्विधिना जनित उत्पादित उद्यम उत्थितः यमः कालो योस्तौ ॥ यद्वा ॥ जननं जनिः संजाता जनिर्यस्यासौ जनितः ॥ तारकादित्वादितच् ॥ जनितो यमावासन्नकालावितियावत् ॥ ७१ ॥ ततः शयनात्समुत्थाय भगवान् ऐश्वर्यादिमान् विभुः व्यापकः हरिः विष्णुस्त्वाभ्यां असुराभ्यां सहयुगपत् बाहुप्रहरणः सन् पंचवर्षसहस्राणियुयुधे ॥ युधसंप्रहारे आत्मने पदी दिवादिः ॥ बाहव एव प्रहरणानि आयुधानि यस्यासौ बाहुयुद्धं चकारेत्यर्थः ॥ वर्षाणां सहस्राणि पंचेति संख्यायाः शब्दे प्राधान्येऽप्यन्वयार्थं वर्षाणामेव प्राधान्यमिति

समुत्थाय ततस्ताभ्यां युयुधे भगवान् हरिः ॥ पंचवर्षसहस्राणि बाहुप्रहरणो विभुः ॥ ७२ ॥ तावप्यतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ ॥ उक्तवंतौ वरोऽस्मत्तो ब्रवीयतामिति केशवं ॥ ७३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भवेतामद्य मे तुष्टौ मम वध्यावुभावपि ॥ ॥ किमन्येन वरेणात्र एतावद्विरुद्धं तं मया ॥ ७४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तिकालस्यात्यंतसंयोगे द्वितीया ॥ पंचसहस्राणि वर्षाण्यभिव्याप्य युद्धं व्यधादिति भावः ॥ ७२ ॥ अतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ संतौ तावप्यसुरौ अस्मत्तो वरो वांछितो र्थस्त्वया व्रियतामिति केशवमुक्तवंतौ ऊचतुः ॥ अत्यधिकबलेन सामर्थ्येन उन्मत्तावधिकमदौ महामाया विमोहितौ प्रयुक्तौ प्रापिता विवेकौ अस्मत्त आवाभ्यां ॥ प्रशस्तः केशः केशवः विष्णुः ॥ ७३ ॥ असुरौ प्रतिविष्णुरवोचत् ॥ अद्येदानीं चेद्भवंतौ मे तुष्टौ स्तः तर्हि उभावपि असुरौ मम वध्यौ मया हंतुमर्हौ ॥ इह हनो वा वधचेति यत्तथेति तु घातयौ भवेतां स्यातां ॥ अत्र च प्रतिपक्षे विषये किमन्येन वधादपरेण कृतं स्यात् ॥ वधादितरवरे प्रार्थिते शत्रुशेषप्रसंगः स्यात् ॥ तदन्यनुवस्तु भगवतो ममाप्रार्थ्यसिद्धमेवेत्याशयः ॥ ॥ भवन्तौ मया एतावद्विरुद्धावदेव भवत्कर्मकमत्कर्तृकवधलक्षणं वृत्तं प्रार्थितं नान्यत् ॥ वाक्ये संधिकार्यमतंत्रां ॥ एका एकशिरोरुहात्रिचरणा एकक्षणाद्विस्तृता इति वत् ॥ अथवा वरेणात्र एतावद्बोति पाठः ॥ अतएवाभ्यां भवद्भ्यां एतावदेव वधरूपं वस्तु मया वृत्तं नान्यदिति ॥ ७४

तदा असुरवधवरप्रार्थनाकाले विष्णुना महा मायानुकूलेन वंचितभ्यां विप्रलब्धाभ्यां मधुकैटभाभ्यां सर्वजगदापोमयं विलोक्य भगवान् कमलेक्षणः पुंडरीकाक्षो
विष्णुः इति गदितः इति वक्ष्यमाणप्रकारेण उक्तः । विप्रलब्धस्तु वंचितः । आश्रूय्यासौ । आपः कर्माख्यायामिति आपस्त्वदः सांतोप्यस्ति ॥ आपोभिर्माजं
नंकुर्वीतवत् ॥ अपांसि कर्मसाधनानि ॥ प्रकृतानि उच्यंतेऽस्मिन् जगति तत् आपोमयं तत् ॥ प्रकृतवचनेयमयद् ॥ अथवा ॥ आपः स्त्रीभूम्नि मयगतौ ।
अनुदात्ते त्वलक्षणनमात्मनेपदं च क्षिण्डोऽङ्गिच्वात्कचिदनित्यमितिलङिः परस्मैपदं आपः कर्त्र्यः ॥ जगत्कर्म ॥ आपोमयज्जगदित्यत्र नकारस्य चुत्वेन अकारः ॥
सर्वमापोमयज्जगत् सर्वजगत्कर्म आपः कर्त्र्यः अमयन् अगच्छन् व्याप्तवत्यइति विलोक्यताभ्यां हरिरुक्तइति योजना ॥ ७५ ॥ किं गदितः कमलेक्षणो भग
वान्ताभ्यां । हे विष्णो तव युद्धेन आवामसुरौ प्रीतौ स्वः भवावः ॥ हे विष्णो त्वं आवयोर्मधुकैटभयोः श्लाघ्यः स्तुत्यः मृत्युः अंतकालोसि ॥ किंतु यत्रोर्वीभूमिः
सलिलेन परिष्कृतानाभूत् तत्र आवामधुकैटभौ जहिह न्याः इति ताभ्यां विष्णुरुक्तः ॥ आवयोर्वधरूपं वरं वांछता मायिना तेन विष्णुना आवामसुरौ वंचिता वभू
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ वंचिताभ्यामिति तदा सर्वमापोमयं जगत् ॥ विलोक्यताभ्यां गदितो भगवान् कमलेक्षणः ॥

॥ ७५ ॥ प्रीतौ स्वस्तव युद्धेन श्लाघ्यस्त्वं मृत्युरावयोः ॥ आवान् जहिन यत्रोर्वीसलिलेन परिष्कृता ॥ ७६ ॥ ऋषिरुवाच ॥

तथेत्युक्त्वा भगवता शंखचक्रगदाभृता ॥ कृत्वा चक्रेण वै छिन्ने जघने शिरसी तयोः ॥ ७७ ॥

ताम् । ततो येन नौवधोन स्यात् सकोन्यस्त्वद्वधोपायः । अयमस्ति संप्रतिसर्वजगदापोमयं जलमयमेव वर्तते ॥ ततश्च यत्रोर्वीजलमयी न दृश्येत तत्रावयोरसुरयोः
त्वत्कर्तृको वधोस्ति वाति ॥ एवं चोकोहिसर्वापि पृथ्वीजलमध्ये चेति कनौहनिष्यत्यसावित्यावाभ्यामप्सुराभ्यामायाविभ्यां भगवानपि वंचितो भविष्यत्यशु
भस्य कालयापनास्त्विति भावः ॥ आपोमयमित्यत्र आपस्त्वदिति सांतं अपोभिर्माजं नंकुर्यादिति प्रयोगश्च ॥ भूजिमृद्भ्यां युक्त्युक्तौ ॥ मृत्युः स्त्रीपुंसयोरंते ॥
जहीति हंतेर्विध्यादौ लोटि सेहं पिच्च हंतेर्जः आभीतयाजस्यासिद्धत्वाद्धेलुगभावः ॥ वधिः प्रकृत्यंतरमस्तीति केवलोप्यस्ति वधशब्दः शिष्टप्रयोगतः (?) ॥ ७६ ॥
सुमेधा ऋषिः सुरयं प्रतिवाक्यमूचिवान् ॥ हे मधुकैटभौ यद्यथा युवाभ्यामगादितत्तथानततो न्यथा इत्युक्त्वा शंखचक्रगदाभृता भगवता विष्णुना स्वकीये जघने
उपस्थाद्ध्वं प्रदेष्टं तयोरसुरयोः शिरसी कृत्वा निधायावस्थाप्य वै प्रसिद्धेन चक्रेण छिन्ने कृते अच्छेदिषातामित्यन्वयः ॥ प्रलयकालजलपूरो भगवतो जघनादधो

नाभूदिति भगवतो जघनं जलप्लुतं चन ॥ उर्वी च भवति पृथिव्या रब्धत्वात् ॥ इत्थं विष्णुचक्रोच्छिन्नशिरस्कत्वात् तयोरसुरयोः श्लाघ्यमृत्युता च ॥ शंखश्च
 क्रंच शंखचक्रं तेन सहिता गदा शंखचक्रगदातां विभर्त्ति शंखचक्रगदाभूत् तेन । यद्वा । स्त्रीकव्याः पुरोभागो हन्यते जघनमित्युपलक्षणं ॥ ७७ ॥ एवं प्रकारेण
 ब्रह्मणा आत्मभुवा स्वयमात्मना संस्तुता एषा देवी समुत्पन्ना देवकार्यार्थं प्रादुरभूत् ॥ हेराजन्सुरथत्वं भूयः पुनः भूयिष्ठं यथा भवति तथा च अस्याः देव्याः प्रभावं प्रा
 दुर्भावं सामर्थ्यं च शृणु आकर्णय । भूयस्त्वेव दाम्यहं ॥ सुमेधानामर्षिः ॥ ७८ ॥ इति श्रीमद्राजाधिराजश्रीमत्तोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशंतनुचक्रवर्त्ति
 विरचितायां शांतनव्यां मार्कण्डेये चंडिका माहात्म्यटीकायां मधुकैटभवधविध्युपलक्षितोष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ सार्वणिमनुं कायति सार्वणिकं सा
 र्वणिः प्रयोजनमस्येति सार्वणिकं ॥ ॥ पुराकल्ये महिषासुरे असुराणामधिपे सति देवानां च पुरंदरे इंद्रे अधिपे सति देवासुरं युद्धं पूर्णमन्यूनं अब्दशतं वर्षशतं अभू
 एवमेषा समुत्पन्ना ब्रह्मणा संस्तुता स्वयं ॥ प्रभावमस्या देव्यास्तु भूयः शृणु वदामि ते ॥ ७८ ॥ इति श्रीमा० सार्वणिके मन्वं
 तरे देवी माहात्म्ये मधुकैटभवधो नाम अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णमब्दश
 तं पुरा ॥ महिषे सुराणामधिपे देवानां च पुरंदरे ॥ १ ॥ तत्रासुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यं पराजितं ॥ जित्वा च सकलान् देवानिन्द्रो भून्महि
 षासुरः ॥ २ ॥ ततः पराजिताः देवाः पद्मयोनिं प्रजापतिं ॥ पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेश गरुडध्वजौ ॥ ३ ॥ दित्यन्वयः ॥ असुरणां विजिगी
 पूर्णा इदं आसुरं देवानां मासुरं देवासुरं ॥ अथवा ॥ देवैः सह आसुरं देवासुरं युद्धं । यद्वा ॥ देवाश्चासुराश्च देवासुरं येषां च विरोधः शाश्वतिक इति एकवद्भावः ॥ तस्मिन्
 स्तित देवासुरं युद्धं ॥ अर्श आदित्वादच् ॥ यद्वा ॥ देवासुरस्येदं देवासुरं युद्धं ॥ संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति ह्यदिवृद्धयभावः ॥ अन्यथा देवासुरमेव स्यात् ॥ पुराण्य
 रीणां दारयति पुरंदरः । वाचं यमपुरंदरौ चोतिखशू ॥ महिषे सुराणामधिपे इति निचृच्छं दोमधुकैटभौ दुरात्मानाविति वत् ॥ १ ॥ तत्र युद्धे महावीर्यैरसुरैर्देवसैन्यं पराजि
 तं अभिभूतं अभ्यभावि ॥ ततश्च महिषासुरः सकलान् देवान् जित्वा अभिभूय इन्द्रो भूदित्यन्वयः ॥ वीर्यबलं प्रभावश्च वीरकर्मचकीर्त्तितं ॥ सिनोति वध्नाति सह इने
 न स्वामिनावर्त्तते वासेनासेनैव सैन्यं चातुर्वर्ण्यादित्वात् स्वार्थेऽप्यत्र ॥ २ ॥ ततो महिषासुरा पराजिताः प्राप्त पराभवाः देवाः पद्मयोनिं पद्मजं प्रजापतिं ब्रह्माणं पुरस्क
 त्य पुरोधाय तत्र गताः । क । यत्रेशः शर्वः यत्र च गरुडध्वजौ विष्णुरास्ते इत्यन्वयः ॥ योनिः स्यात्कारणभेदात् ॥ पुराण्येव गेत्याख्या ॥ पराजेरसोऽदित्यपादानाख्या ॥ ३ ॥

विवशा देवाः तमोरीशकेशयोः अथ यथा येन मकरेण युक्तं निष्पन्नं महिषासुरचेष्टितं औन्नत्यं तद्वत्तथा यथा कौण्डिन्यं तद्वत्तथा यथा भवविस्तरं तद्वत्तथा यथा यथा मासुः ॥
 अथ यात्रिदशाः नमोरीशकेशयोः रमेयथा वृत्तं वृत्तं चरित्रमनति क्रम्यमहिषासुरचेष्टितं कथयामासुः ॥ तद्वन्महिषासुरचेष्टितवत् ॥ यथा वृत्तं वृत्तमनति क्रम्यदेवाभिभ
 वविस्तरदेवानामभिभवो यस्मिन्सः विस्तरौ यस्मिन्कर्मणितयथाभवतितथा कथयामासुः महिषासुरचेष्टितं देवाभिभवं च विस्तरसहितं कथयामासुरिति भावः
 ॥ ४ ॥ चकारेणानुक्तदिवपत्यनुकग्रहाः गृह्यते ॥ ततोन्वेषां त्रहर्षीणां च अमीषां सूर्यादीनामधिकारान्समहिषासुरः स्वयमेवाधितिष्ठति सूर्यस्यैन्द्राग्नोरनिल
 स्येदोर्यमस्य वरुणस्य ततोन्वेषां च देवानामृषीणां च अधिकारेषु स्वयमेव महिषासुरस्तिष्ठति ॥ अधिशीङ्स्थासां कर्मेति अधिकरणं कर्माख्यं उपपदविभक्तेः
 कारकविभक्तिर्बलीयसी अन्यथाभिधाने ॥ ५ ॥ दुरात्मना तेन महिषेणासुरेण सर्वे देवगणाः स्वर्गान्निराकृताः संतः भुविविचरन्ति मर्त्या यथामरणधर्माणो मनु
 यथा वृत्तं तयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितं ॥ त्रिदशाः कथयामासुर्देवाभिभवविस्तरं ॥ ४ ॥ सूर्यैन्द्राग्न्यनिलेन्दूनां यमस्य
 वरुणस्य च ॥ अन्येषां चाधिकारान्सस्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ५ ॥ स्वर्गान्निराकृताः सर्वे तेन देवगणाभुवि ॥ विचरन्ति
 यथामर्त्या महिषेण दुरात्मना ॥ ६ ॥ एतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितं ॥ शरणं वः प्रपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिंत्य
 तां ॥ ७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्थं निशम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः ॥ चकार कोपं शंभुश्च भृकुटीकुटिलाननौ ॥ ८ ॥
 प्या इव प्रत्याख्याताः निरस्ताः निराकृताः ॥ ६ ॥ अत्र वदति ब्रह्मविष्णुमहेश्वरापेक्षं बहुवचनं ॥ अस्माभिर्देवैर्द्रादिभिः एतदमरारिविचेष्टितं देवरिपोर्महि
 षासुरस्य चेष्टितमौद्वत्यं देवाभिभवं च सर्वं निरवशेषं च युष्माकमग्रे कथितं वयमिन्द्रादयः सर्वे वो युष्मान् शरणं शक्षितुं न दुःखेभ्यः पालयितुं न प्रपन्नाः प्राप्ताः स्मः ॥
 तस्य महिषासुरस्य वधो हननं विचिंत्यतां ॥ येन सहन्येत स उपायो युष्माभिश्चितनीयः ॥ शृङ्गसायां शृणाति शत्रून् शरणं गृहरक्षित्रोः ॥ वेदाः प्रमाणमिति वच्छ
 रणमिहैकवचनांति विवक्षितं ॥ अस्तेर्लुप्तमपुरुषबहुवचनांति स्म इति ॥ वधं हिंसायां वधनं वधः ॥ भावेन च जनिवध्योश्चेति वृद्ध्यभावः ॥ अतएव च वधितुमर्हौ
 वध्यौ ऋहलोर्ण्यादेति वृद्ध्यभावः ॥ तथा च मम वध्यावुभावपि इति प्राक्कने प्रयोगे इदं च साधनमवगंतव्यं ॥ हनो वा वधचेति तु अदंतत्वं तत्र दर्शितं ॥ ममेति
 तत्र कृत्यानां कर्त्तरि चेति पृष्ठी ॥ यद्वा ॥ तत्र वधमर्हतो वध्यौ ॥ दंडादिभ्यो यदिद्वितीयत्वं ॥ ७ ॥ इत्थं देवानां वचांसि निशम्य आकर्ण्य मधुसूदनः कैटभजित्वा वि

ष्णुश्चशंभुश्चमृत्युंजयःकोपंचकारा॥तौकीदशारुती॥ भ्रुकुटीकुटिलाननौभ्रुकुटीकुटिलाननौभ्रुकुटीकुटिलाननौइतिपाठत्रयं॥भ्रुकुटीभ्रुकुटी भ्रुकुटीस्त्रियः॥
कुटकोटिल्ये ॥ इफट्यादिभ्यः ॥ यद्वा ॥ सर्वधातुभ्यइन ॥ कुटादित्वात्डिच्चातुणाभावः ॥ रुदिकारादकिनोवाडीप् ॥ इकोह्रस्वोङ्योगालवस्यौत्तरप
दिकंह्रस्वत्वं ॥ अकारोवाभ्रुकुंसादीनामितिपक्षेअत्वमौत्तरपदिकं ॥ ततश्चभ्रुवौक्रोधातुभ्रुमेकुटीइवभ्रुकुट्यौताभ्यांभ्रुकुटीभ्यांकुटिलेभ्रुमेआननेययोःतौ
भ्रुकुटीकुटिलाननौहरिहरौनिशम्येतिशमेणौअतउपधायाइतिवृद्धौशमोदर्शनइतिसूत्रेणचक्षुःसाधनज्ञानादन्यत्रश्रवणोमेत्वान्मितांह्रस्वःचक्षुःसाधनज्ञा
नेनुनिशामय पश्यत्यर्थेह्रस्वत्वाभावः ॥ चकारात्ब्रह्माचभ्रुकुटीकुटिलाननःकोपंचकारेत्यनुसंधेयं ॥ ८ ॥ ततोन्तरमतिकोपपूर्णस्यचक्रिणोविष्णोर्ब्र
ह्मणःशंकरस्यततोविस्तृतात्तस्माच्चवदनात्सकाशान्महत्तेजोनिश्चक्रामनिरगात् ॥ तेजःप्रभावेदीप्तौचबलेशुक्रेपिकीर्तितं ॥ ९ ॥ तेभ्यस्त्रिभ्योऽन्येषांशक्रा
दीनांचदेवानांसुमहत्तेजःकर्तृशरीरतएवनिर्गतंनिरगमत् ॥ तत्तेजःकर्तृऐक्यं एकंअपृथक्समगच्छतसमपद्यतएकमभवत् ॥ ऐक्यमितिचातुर्वर्ण्यादित्वा
ततोतिकोपपूर्णस्यचक्रिणोवदनात्ततः ॥ निश्चक्राममहत्तेजोब्रह्मणःशंकरस्यच ॥ ९ ॥ अन्येषांचैवदेवानांशक्रादो
नांशरीरतः ॥ निर्गतंसुमहत्तेजस्तच्चैक्यंसमगच्छत् ॥ १० ॥ अतीवतेजसःकूटंज्वलंतमिवपर्वतं॥ ददृशुस्तेसुरास्त
त्रज्वालाव्याप्तदिगंतरं ॥ ११ ॥ अतुलंतत्रतत्तेजःसर्वदेवशरीरजं ॥ एकस्थंतदभून्नारीव्याप्तलोकत्रयंत्विषा ॥ १२ ॥
स्वार्थेभ्यञ् ॥ अकर्मकाच्चेत्यनुवृत्तौसमोगभ्यृच्छीत्यादिसूत्रेणगमेरात्मनेपदंतद्ध् ॥ तच्चैक्यंसमपद्यतेत्यपिक्वाचित्पाठः ॥ सकर्मत्वेपरस्मैपदं॥तच्चैकतांसमग
च्छत् ॥ १० ॥ तेइंद्रादयःसुराःतत्रदेवसदसि ॥ यद्वा ॥ तत्रदैवतेजसिदैदीप्यमानेजृंभमाणेजयति ॥ अतीवअत्यर्थसुतरांसुष्ठुज्वालाव्याप्तदिगंतरं ॥ ज्वाला
भिरिचिभिर्व्याप्तंविद्योतितंदिशांदिशानामन्तरंमध्यंअंतरालंयेनतथोकंज्वलंतंदीप्यमानंपर्वतमिवहेमाद्रिमिवतेजसःकूटंपुंजंददृशुर्दृष्टवंतः ॥ मायानिश्चलयं
त्रेषुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैरुशंगेसीरांगिकूटमस्त्रियां ॥ बलवत्सुष्ठुकिमुतस्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ ११ ॥ तत्रदेवसदसितत्प्रागुत्पन्नंब्रह्मविष्णुरुद्रमुखजं
तेजस्तत्पश्चात्तत्पन्नंइंद्रादिसर्वदेवशरीरजंचतेजःउभयत्विषाअनुलममुपमंत्विषादीभ्याम्याप्तलोकत्रयंएकस्थंएकस्मिन्नेवसमवायिनिष्ठत् एकत्वेनापृथ
गत्वायेनतिष्ठत्तत्तमानंसन्नारीअभूत् ॥ तत्तेजःस्त्रीरूपमभूदितिभावः ॥ नृनरयोर्वृद्धिश्चेतिशाङ्करवादिपाठात् नृत्वजातिवियक्षायांहीविषुद्धिः ॥ १२ ॥

भावेन तिष्ठत्वं मानं सन्नारी अभवत् ॥ तत्तेजः स्वीरूपमभूदिति भावः ॥ नूनं यो विद्विष्यति राक्षसादिप्रायः ॥ यच्छंभोरिदं शोभते जः तेनास्याः मुखमजायत समजनिष्ठ ॥ याम्येन यमदेवता केन तेजसा तस्याः नार्याः केशा अभवन् ॥ विष्णुतेजसा तस्याः नार्याः बाहवश्चाभ-
 वन् ॥ दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यइत्यत्रयमाचेति वक्यमित्याहुः ॥ १३ ॥ सौम्येन सोमदेवता केन तेजसा तस्याः नार्यास्तनयोर्युग्ममभवत् ॥ ऐद्रेण ते-
 जसामध्यमभवत् ॥ वरुणसंबंधिनावारुणेन तेजसा जंघोरूजंघाम्यांसहितौ ऊरूजंघोरू अभवतां ॥ जंघे च ऊरू च वारुणेन तेजसा प्रत्येकमभूतमित्यर्थः ॥
 अन्यथा जानुबाहुवत्प्राण्यंगत्वादेकवद्भावाच्च पुंसकत्वात् इह स्वत्वं स्यात् ॥ जंघोरू इति न दधिपय आदिस्त्वनैकवत्वमिति पक्षे जंघा च ऊरुश्चेति जात्यैकवचनं
 विग्रहे ॥ भुवः तेजसानितंबः कटिदेशः अभवत् ॥ १४ ॥ ब्रह्मणस्तेजसा तस्याः नार्याः पादावभवतां तदंगुल्यः पादयोरंगुल्यः अर्कं तेजसा अभवन् अष्टा-
 नां वसूनां च तेजसा करांगुल्योऽभवन् ॥ कौबेरेण कुबेरसंबंधिना तेजसानासिका अभवत् ॥ १५ ॥ तस्याः नार्याः दंतास्तु प्राजापत्येन प्रजापतिसंबंधिना ते-
 यदभूच्छां भवंते जस्तेनाजायत तन्मुखं ॥ याम्येन चाभवन् केशा बाहवो विष्णुतेजसा ॥ १३ ॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मं म-
 ध्यमैद्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च जंघोरू नितंबस्तेजसा भुवः ॥ १४ ॥ ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदंगुल्योर्कं तेजसा ॥ वसू-
 नां च करांगुल्यः कौबेरेण च नासिका ॥ १५ ॥ तस्यास्तु दंताः संभूताः प्राजापत्येन तेजसा ॥ नयनत्रितयं जज्ञे तथा पा-
 वकतेजसा ॥ १६ ॥ भ्रुवौ च संध्ययोस्तेजः श्रवणावनिलस्य च ॥ अन्येषां चैव देवानां संभवस्तेजसां शिवा ॥ १७ ॥
 जसा संभूताः समभवन् ॥ प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः ॥ तथानयनत्रितयं नेत्रत्रयं पावकतेजसा वह्नितेजसा जज्ञे अजनिष्ठ ॥ जने-
 कर्त्तरि परोक्षे लिट्यात्मनेपदं ॥ १६ ॥ तस्याः नार्याः ये भ्रुवौ तत्संध्ययोस्तेजः ॥ यद्वा ॥ यत्संध्ययोस्तेजः तत्तस्याः नार्यां भ्रुवाधितिस्तु भयथा योज्यं ॥ तथा अनि-
 लस्य वा योर्यतेजः तौ तस्या नार्याः श्रवणौ शब्दग्रहणौ ॥ यद्वा ॥ यौ तस्याः नार्याः श्रवणौ शब्दग्रहणौ तदनिनिलस्य वा योर्यतेजः इत्युभयथापि योज्यं ॥ तदि-
 त्युक्तानां च ततो न्येषां च देवानां संबंधिना तेजसा संभवः सा शिवा सा सर्वमंगला देवी ॥ यद्वा ॥ या शिवा स देवानां तेजसा संभवः इत्युभयथापि योज्यं ॥
 निर्दिश्यमान प्रतिनिर्दिश्यमानयोरेकत्वमापादयति ॥ सर्वनामानि पर्यायेण तल्लिङ्गं संख्याभां जे भवंति ॥ श्रूयते शब्द आभ्यामिति रुणे ल्युटि ॥ श्रवणौ शब्दग्र-
 हो इति पुल्लिङ्गता ॥ कर्णशब्दग्रहौ भ्रुवौ श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः इत्यभिधानतस्तु न पुंसकत्वे श्रवणे अनिलस्य चेति पाठोपि तस्यः ॥ १७ ॥

मा० पु०
१४०॥

स० स
अ०
७९

ततः शिवायाः देव्या आविर्भावानंतरं समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवांतेजः पुंजात्समुद्भवंतीं तां सर्वमंगलां देवीं विलोक्य अमराः प्राक्महिषादिं ता अपिमहिषा
सुरेण हिंसा अपि प्रीतिं प्रापुः प्राप्तवन्तः ॥ अर्द्धहिंसायां चुरादिः कः कर्मणे ॥ १८ ॥ ततो देवी दर्शनतः प्रमोदावाप्त्यनंतरं ते देवाः जयैषिणः संतस्तां देवीं जयंतीं
जयजयेत्युच्चैरुचुः ॥ अथ ते देवाः सर्वे पितरस्यै देव्यै स्वा निस्वान्यायुधानि च ददुः ॥ १९ ॥ देवायुधानि मंत्रध्यानवशं वददेवताकृती न्यत्यद्भुतशक्तीनि इति शू
लाधिदेवता द्विनिष्कृष्य पिनाकभृत्पिनाकीशिवः तस्यै देव्यै शूलमायुधं स्वसदृक्षमायुधं ददौ दत्तवान् ॥ आयुधाधिदेवता सामर्थ्यादायुधं स्वसदृक्षमायुधं सूते
यत्तत्तस्यै दत्तवानिति भावः ॥ अस्त्री शूलं रूगायुधं ॥ कृष्णश्च विष्णुश्च स्वचक्रतः सुदर्शनाच्चक्रतः समुत्पाद्य आकृष्य तस्यै देव्यै दत्तवान् ॥ यथा देव
तेजो मयी देवी समभवत्तथा तदायुधान्यपि देवायुधसमुद्भवान्येव दैवतेच्छयेति नात्राश्चर्यमिति भावः ॥ २० ॥ वरुणश्च शंखं तस्यै देव्यै ददौ ॥ हुताशनश्चाग्नि
ततः समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवां ॥ तां विलोक्य मुदं प्रापुर मरामहिषादिं ताः ॥ १८ ॥ ततो देवा ददुस्तस्यै स्वा
निस्वान्यायुधानि च ॥ ऊचुर्जयजयेत्युच्चैर्जयंतीं ते जयैषिणः ॥ १९ ॥ शूलं शूला द्विनिष्कृष्य ददौ तस्यै पिनाकभृत् ॥
चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ २० ॥ शंखं च वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः ॥ मारुतो दत्तवांश्चापं बाण
पूर्णैतथेषुधी ॥ २१ ॥ वज्रमिंद्रः समुत्पाद्य कुलिशादमराधिपः ॥ ददौ तस्यै सहस्राक्षो घंटां मैरावताद्गजात् ॥ २२ ॥
तस्यै देव्यै ददौ शक्तिमायुधविशेषं ॥ अत्रापि शंखतः शक्तिश्च शंखं शक्तिं चाकृष्य दत्तवन्तौ ताविति भावः ॥ मरुदेवमारुतः वायुः तस्यै देव्यै चापं दत्तवान् ॥ तथा
मारुत एव बाणपूर्णं शरसं भृतेषुधी दत्तवान् तस्यै देव्यै ॥ अक्षयबाणपूर्णं तूष्णौ दत्तवान् ॥ तूष्णोपासंगतूष्णोरनिषंगा इषुधिर्दयोः । इषुवोधीयते इत्र इषुधिः इषुधी
इति द्विवचनं सव्यापसव्याभ्यां चापाकर्षणसूचनार्थं ॥ २१ ॥ अमराधिपः सहस्राक्षः इंद्रः शचीपतिः कुलिशाद्भ्रातृसकाशाद्भ्रातृपतिं समुत्पाद्य आकृष्य तस्यै द
दौ ॥ किंच स एवेन्द्रः शचीपतिः ऐरावतात्स्वर्गजात्सकाशात्घंटां च महतीं आकृष्य तस्यै देव्यै ददौ ॥ वज्रोस्त्री हीरकेपवौ ॥ संभवेव्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवत्
इति परमैश्वर्ये इंदति इंद्रः सोन्योपि स्यात् अतः उक्तममराधिप इति सोन्योपि देवः स्यात् अत उक्तं सहस्राक्ष इति ॥ सहस्रं अक्षीणि यस्य सः सहस्राक्षः सोऽहिः शे
षोपि सहस्रान्नत्वात् सहस्रमेव अक्षीणि यस्येत्येव वृत्तविग्रहत्वाविवक्षितत्वादशे (दो) षः सूर्यद्विगमपहरतीति तु न्यायोत्रनाश्रितः ॥ तत्राश्रितत्वेति ॥ इत्यंया

॥ १९६० ॥

पुण्याकीर्तनेन स्त्री (श्री) चीनास्तीति ॥ यथाविस्थान्तथावितदा (दना) श्रयणजनितः पीनरुक्तमदो वः प्रसज्येत त्वत्पितृवरेण ॥ चूडादीनां सव्यधनीयवामागुच ॥
 सांतः २२ यमो अंतकः कालदंडादा रुष्यदंडकालदंडमा पुधंतस्यै देव्यै ददौ ॥ अंशुपतिश्च वरुणः पाशादा रुष्यपाशंददौ ॥ तस्यै देव्यै पाशाख्यमखंददौ आश्वत्थपाशा
 लिशीघ्राथौ पाशो बंधनशस्त्रयोः ॥ प्रजापतिर्ब्रह्मा तस्यै देव्यै अक्षमालां जपमालां कमंडलुं च ददौ ॥ अर्वाकमंडलुः कुंडी ॥ ब्रह्माविप्रोपिकश्चित्स्यात् ॥ अत उक्तं प्रजाम
 तिरिति ॥ समनुरपि स्यात् ॥ अत उक्तं ब्रह्मेत्यपि ॥ विदेस्त च तपो ब्रह्म ब्रह्माविप्रः प्रजापतिः ॥ २३ ॥ सविः निजानात्मीयान् रश्मीन् किरणान् तत्स्या देव्याः समस्ते पुरो
 र्गङ्गां कूपेषु ददौ निक्षिप्तवान् ॥ किरणप्रग्रहौ रश्मी ॥ स्वकेनित्ये निजं त्रिषु ॥ कालो यमः तस्यै देव्यै निर्मलं खड्गं निर्मलं स्वच्छं चर्म दत्तवान् ॥ अंगत्राणसाधनं फलकं च
 र्म दत्तवान् ॥ फलकोल्ली फलं चर्म ॥ कालो मृत्यो महा काले यमेऽनेह सिचस्मृतः ॥ २४ ॥ क्षीराण्युदकानि यस्य यस्मिन् वा स क्षीरोदश्च ॥ उदकस्योदः संज्ञायाम् ॥ क्षी
 कालदंडाद्यमोदंडं पाशं चांबुपतिर्ददौ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्रह्मा कमंडलुं ॥ २३ ॥ समस्तरोमकूपेषु निजरश्मी
 न् दिवाकरः ॥ कालश्च दत्तवान् खड्गं तस्यै चर्म च निर्मलं ॥ २४ ॥ क्षीरोदश्चामलं हारमजरे च तथांबरे ॥ चूडामणिं तथा
 दिव्यं कुंडले कटकानि च ॥ २५ ॥ अर्द्धचंद्रं तथा शुभ्रं केयूरान् सर्वबाहुषु ॥ नूपुरौ विमलौ तद्वद्वै देव्यै कमनुत्तमं ॥ अंगुली
 यकरत्नानि समस्तास्वंगुलीषु च ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥

राध्यधिदैवतः अमलं हारं मुक्ताफलहारं ददौ दत्तवान् ॥ तथा स एव क्षीरोदः तस्यै देव्यै अजरे च नूतने जरारहिते अंबरे वाससी दत्तवान् ॥ अंबरं व्योम्नि वाससि ॥ २९
 चूडामणिमित्यारभ्य श्लोकत्रयमेककर्तृकैकक्रियकं द्रष्टव्यं ॥ तथा हि विश्वकर्मा देवशिल्पी सूर्योपि ॥ यदभ्यधुः ॥ विश्वकर्मा कंसुरशिल्पिनोरिति ॥ विश्वस्य कर्मा
 स्मादकार्तात् ॥ विश्वं कर्मास्य सुरशिल्पिन इति विश्वकर्मा ॥ स देवशिल्पी तस्यै देव्यै यथाचातुर्येण रचितं दिव्यं दिवि भवं सुप्रागपागुदरुप्रतीचो यत् ॥ चूडामणिं
 शिरोरत्नं ददौ ॥ तथा कुंडले कर्णविष्टने सुवर्तुले तस्यै स एव विश्वकर्मा ददौ ॥ कटकोर्द्धचादित्वादल्लियां ॥ तथा स एव तस्यै देव्यै शुभ्रमर्द्धचंद्रस्य समप्रविभागः
 अर्द्धचंद्रः तां ददौ ॥ अर्द्धनपुंसकमिति समासः ॥ परवल्लिगं ददौ तत्पुरुषयोः ॥ तथा स एव विश्वकर्मा तस्यै देव्यै सर्वबाहुषु केयूरान् केयूराणि अंगदानि ददौ ॥ केयूरोर्द्ध
 चादित्वादल्लियां ॥ तद्वत्पूर्ववत् स एव विश्वकर्मा तस्यै देव्यै तस्याः देव्याः पादयोर्नूपुरौ मंजीरौ विमलौ निर्मलौ मंजीरौ ददौ ॥ पादांगुलं तुलाकोटिर्मंजीरौ नूपुरौ स्त्री

यां ॥ हंसकः पादकटकं तद्वत्पूर्ववच्चतुर्येणरचितं ॥ अनुत्तमनास्त्यतोऽप्यदुत्तमयस्मात्तदनुत्तमवरेण्यग्रैवेयकं ग्रीवालं कारकं ठभूषणं तस्यैदेव्यैददौ विश्वकर्मा
कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः श्वास्यलंकाराविति ठकम् ॥ नालसत्करिणां त्रैमित्यत्र त्वलंकारत्वादगेव ॥ तथा स एव विश्वकर्मा देवा शिल्पी तस्याः देव्याः समस्ता सुस
कला सुअंगुलीषु योग्यानि अंगुलीयकरत्मानि तस्यैदेव्यैददौ ॥ जिह्वामू अंगुलेच्छः ॥ स्वार्थे कन् ॥ अंगुलीषु भवानि अंगुलीयकानां रत्नानि अंगुलीयकान्येव
वारत्नानि ॥ रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेपीत्यभिधानतः गुणतः श्रेष्ठानि मनोज्ञानि अंगुलीयकरत्नानि रमन्ते स्मिन् रत्नं जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभीधीयते ॥ अंगुलीयका
निरत्नानि चेति द्वंद्वः ॥ तथा स एव विश्वकर्मा भेद्यं दंशनं च दिव्यं कवचं तस्यैदेव्यैददौ ॥ दश्यंते बध्यंते दंशनं ॥ तनुत्रं वमं दंशनं उरश्च दकं कटको जगरः कवचो
स्त्रियां ॥ २६ ॥ २७ ॥ जलधिः समुद्रः तस्यैदेव्यैशिरसि उरसि च अपरामम्लानपंकजां मालां लजं अददात् ॥ इदं दानं ॥ भूतानव्यतने लङ्परस्मै पदं ॥ अदद
दिति पाठे तु दददाने च क्षिप्रोऽङ्कित्करणलिंगादनुदात्तत्वं निबन्धनमात्मनेपदमनित्यमित्यात्मनेपदाभावः ॥ किंच स एव जलधिः तस्यैदेव्यै अतिशोभनं अत्यर्थं म

विश्वकर्मा ददौ तस्यै परशुं चातिनिर्मलं ॥ अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथा भेद्यं च दंशनं ॥ २७ ॥ अम्लानपंकजां मालां शिर
स्युरसि चापरां ॥ अददाज्जलधिस्तस्यै पंकजं चातिशोभनं ॥ २८ ॥

॥२९॥

॥२९॥

नोहरं पंकजं लीलारविंदं अददात् अददद्वा ॥ अम्लानानि अशुष्काणि सदैवार्द्रां भूतानि यस्यां सा तथोक्तातां ॥ यद्वा ॥ नास्ति म्लानं म्लानिः सर्वदैवेषां तानि अम्ला
नानि पंकजानि यस्यां सातां माल्यते धार्यते मालालकृतां ॥ आसमंतादाप्ता आसिक्तियापेक्षया आशब्दस्योपसर्गत्वं आपोभांसि यैः यानि वातानि आपानि पं
कजानि तानि रातिगृह्णातीति आपराताम् ॥ ऋक्पूरव्यूः पथामानक्षे इति अः समासांतः द्वंचतु रूपसर्गेभ्यो पर्ङ्गुनर्ङ्गत्वमनवर्णातादिति वक्तव्यमिति स्मरणात् इत्थं
च आपरां इति च्छेदः ॥ यद्वा ॥ नास्ति परं श्रेष्ठं यतः सा अपरा अनुत्तमातां ॥ यद्वा ॥ न विद्यंते पराः शत्रवो यत्र धार्यमाणायां तातां ॥ यद्वा ॥ ततो देवीतः अपरा न परा अपरा
अभिन्ना अपृथक् भूता सदैव संलग्नातां ॥ यद्वा ॥ शिरसि उरसि च अपरां पृथक् भूतां ॥ शिरसि मालां मास्यलंकारं लजं मालां मालालजौ मूर्ध्नि इत्यभिधानात् ॥ उरसि तु कं
ठात्मा लंकारं मालां मालं च मृजुलं बिस्मालं कंठादित्यभिधानात् ॥ कंठादक्षस्य वलं च मानं माल्यं मालालयं मालं च मुच्यते इति अपरत्वं पृथक्त्वं मालायाः ॥ २८ ॥

हिमवान्वाहनं सिंहं नाम याहनं ददी ॥ याहयति प्रापयति वाहनं ॥ यद्वा ॥ यद्वहति वाहनं ॥ वाहनमाहितादिति न योगादन्वेषामपि दृश्यते इति
 दीर्घः ॥ यद्वा ॥ उच्यते प्राप्यतेनेनेति वाहनं ॥ वाहनमाहितादिति निपातनादुपधादीर्घत्वं ॥ हिनस्ति सिंहः पंचास्यः कंठीरवः ॥ किंच स एव हिमवान् तस्यैव
 विविधानि नाना प्रकाराणि रत्नानि अददात् ॥ धनाधिपो धनदः सुर्याशून्यं सर्वदा परिपूर्णं पानपात्रं ददौ ॥ सूयते परिवास्यते सुरा गंधोत्तमा ॥ २९ ॥ यद्वा
 मांष्ट्रिर्वीधते धारयति सर्वनागेशः सर्वनागाधिपः शेषः अनंतश्च महामणिविभूषितं नागहारं नागरूपं हारं तस्यैव ददौ ॥ नागाः सर्पेभ्यो न्येदेव योनयः इत्याहुः ॥
 अनंतो नागराजः स्यात्सर्पराजस्तु वासुकिः ॥ नागाः काद्रवेयाः ॥ काद्रवेयगजे सीसेनागः स्यान्नागकेसरे ॥ ३० ॥ यैरायुधालंकारादिकं देवैः समर्पितं देवैस्ततो
 अन्यैरपि सुरैः सर्वैर्विभूषणैस्तथा आयुधैश्च संमानिता पूजिता सती देवी सा दृष्ट्वा सं अत्यधिकं हासगर्भयथा स्यात्तथा उच्चैः उदग्रं यथा स्यादुदात्तं वा यथा स्यात्तथा मुहु
 मुहुः वारं वारं ननादा ॥ णद अव्यक्ते शब्दे ॥ मुखतो नादमानंदतः सिंहनादं चकार ॥ एतेन संग्रामतः शत्रून् संहरिष्यामीति वीररसाविर्भावः सूचितः सिंहनादेन ॥ द्वेडा
 हिमवान्वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ॥ ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ॥ २९ ॥ शेषश्च सर्वनागेशो महामणि
 विभूषितं ॥ नागहारं ददौ तस्यैव धत्तेयः पृथिवीमिमां ॥ ३० ॥ अन्यैरपि सुरैर्देवीभूषणैरायुधैस्तथा ॥ संमानिताननादो
 च्चैः सा दृष्ट्वा सं मुहुमुहुः ॥ ३१ ॥ तस्यानादेन घोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः ॥ अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत् ॥ ३२ ॥

तु सिंहनादः स्यात् ॥ सिंहस्येव नादो नदनं वीराणां योद्धुकामानां खलु भवति ॥ अदृष्टाति क्रमणं हि सनयोः ॥ अदृष्टं अदृष्टः अदृष्टेन जातो हासोऽदृष्टहासः अदृष्टहासे
 न सहितं सा दृष्ट्वा सं क्रियाविशेषणमेतत् ॥ ३१ ॥ तस्यादेव्याः घोरेण भयं करेण नादेन सिंहनादेन कृत्स्नं नभः अंतरिक्षं आपूरितं अभिव्याप्तं कवलितं ॥ अथ च अ
 मायता अमासमीपे आयता आगच्छता अतिमहताऽऽदीर्घेण वर्धमानेन तेन सिंहनादेन घोरेण जनितः प्रतिशब्दः प्रतिध्वनिः महानभूत् ॥ इणगतौ ॥ आङ्पू
 र्वः यद्वा अनुपसर्गः ॥ शतरिङ्णो यणादेशः तृतीयांतं नादेनैत्यस्य विशेषणमायतेत्यदः ॥ समीपार्थे सहायार्थे च स्यादमेत्येतदव्ययं ॥ कश्चिन्माङ्मानेनैवादि
 कः आत्मनेपदानित्यत्वेन शत्रुं तं मायतेत्येतदित्याख्यत्वं तन्न द्विच्वनिमितात्मनेपदस्य नित्यत्वाभ्युपगमात् ॥ यद्वा ॥ माङ्माने दिवादिः भूतानपतने लङ्
 तेन नादेन कृत्स्नं नभः आपूरितं सत् अमायतपरिमितमजायत ॥ अहो विभुनभः अनंतं महत्परिमाणमपितेन सिंहनादेन आपूरितत्वादमायतपरिमितमजायते

मा० पु०
॥१४२॥

त्याश्रयोक्तिः ॥ अन्यथाविभुतावन्नपरिमीयते ॥ परिमीयते चेद्दिभुत्वव्याहतिरिति ॥ ३२ ॥ तेनप्रतिशब्देननिमित्तेनसकलालोकाः चुक्षुभुः क्षोभमापुः ॥ क्षुभ
संचलने ॥ लोकस्तुभुवनेजने ॥ तेनशब्देनसमुद्राश्चचकंपिरे सरित्पतयश्चकंपमापुः ॥ कपिचलने ॥ चचालवसुधाभूश्चलनमाप ॥ चलकंपने ॥ चेलुः
सकलाश्चमहीधराः पर्वताः चेलुः चकंपिरेकंपमापुः ॥ चलकंपने ॥ सर्वत्रकर्तरिलिट् ॥ ३३ ॥ जयेतिचमुदादेवास्तामूचुः सिंहवाहनां सिंहोवाहनयस्याः सा
सिंहवाहनातां सिंहवाहनदेवीजयलोकोत्कर्षेणवर्त्तस्व ॥ यद्वा ॥ जयशत्रूनभिभवइतिदेवाः मुदाहर्षेणऊचुः उक्तवतः ॥ सिंहवाहिनीमितिपाठे ॥ सिंहेन
वाहयत्यात्मानं सिंहवाहिनी ॥ यद्वा ॥ सिंहवाहयतियुद्धौचितीप्रापयतिसिंहवाहिनीतां ॥ अथोएनां देवीभक्तिनम्रात्ममूर्त्तयो मुनयस्तुष्टुवुः चकारादानचुंश्च
भक्त्यानम्रा आत्ममूर्त्तयो येषां ते तथोक्ताः ॥ आत्ममूर्त्तयः स्वकायाः ॥ ३४ ॥ तदित्येदेव्याः सादृशासिंहनादेनसमस्तत्रैलोक्यं त्रिभुवनं संक्षुब्धं दृष्ट्वा प्राप्तक्षोभं
चुक्षुभुः सकलालोकाः समुद्राश्चचकंपिरे ॥ चचालवसुधाचेलुः सकलाश्चमहीधराः ॥ ३३ ॥ जयेतिदेवाश्चमुदाता
मूचुः सिंहवाहिनीं ॥ तुष्टुवुर्मुनयश्चैनां भक्तिनम्रात्ममूर्त्तयः ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वासमस्तं संक्षुब्धं त्रैलोक्यममरारयः ॥
सन्नद्धाखिलसैन्यास्ते समुत्तस्थुरुदायुधाः ॥ ३५ ॥ आः किमेतदितिक्रोधादाभाष्यमहिषासुरः ॥ अभ्यधावततं
शब्दमशेषैरसुरैर्वृतः ॥ ३६ ॥

॥६॥

॥६॥

॥६॥

वीक्ष्यते सर्वे अमरारयः महिषासुरादयः दैत्याः सन्नद्धाखिलसैन्याः उदायुधाः संतः समुत्तस्थुः योद्धुमुत्थिता अभूवन् इत्यन्वयः ॥ सम्यक्क्षुब्धं यदाहुः ॥ क्षुब्धस्वां
तेतिनिपातनान्मथातिरिक्तविषयः क्षुभितमितिप्राप्नोतितत्रपरिहारः ॥ क्षुब्धागिरिनदीत्याद्यमुपमानाद्भविष्यतीति ॥ त्रयो
लोकाः त्रैलोक्यं चातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थेऽप्यञ् ॥ अमराणामरयः अमरावा अरयो येषां ते अमरारयः ॥ महिषासुरादयो दैत्याः सन्नद्धाः व्यूढकंकटाः अखिलाः
सैन्याः सैनिकाः येषां सेनाधीश्वराणां ते तथोक्ताः ॥ सन्नद्धो वर्मितः सज्जो दंशितो व्यूढकंकटः ॥ सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सौनिकाश्च ते ॥ योद्धुमुद्धां निरुतानि
आयुधानियैस्ते उदायुधाः समुत्तस्थुः ॥ अनोरुध्वं कर्मणि द्रव्युत्तेर्नात्सत्तेपदं ॥ ३५ ॥ आस्तस्यात्कोपपीडयोः ॥ महिषासुरः आः एतत्किं इतिक्रोधात्
आभाष्य उक्त्वा अशेषैरसुरैर्वृतः परिवर्धितः सन्नतं देव्याः सिंहनादलक्षणशब्दं अभ्यधावत अभिययौ ॥ धावुगतिशुद्धयोः स्वरितेच्चादात्मनेपदम् ॥ ३६ ॥

॥१४२॥

स० स
अ०
७९

आभाष्यतः का अशेषरसुर्वतः परवाधृतः सन्ततद्व्यापिः सहनादलक्षणैः शब्दोऽप्येवोपेतः ॥
 श्लोकद्वयमेकान्वयेद्रष्टव्यं ॥ ततः अभिधापनानंतरं समहिषासुरः तद्विधीददर्शः ॥ कीदृशीं ॥ श्विपादीन्पातेजसाव्याप्तलोकत्रयां ॥ पादाक्रांत्या नतभुवं न च पृथु-
 किरीटेन उल्लिखितां वरां स्पृष्टगगनां ॥ धनुर्ज्यानिःस्वेन क्षोभिताशेषपातालां कंपितसकलरसातलां ॥ भुजसहस्रेण समंतात्समंततः दिशः दशः ॥ अप्यसंस्थि-
 तां सम्यगवस्थितां ॥ किरीटपुंनपुंसकं ॥ धनुर्ज्याधनुर्विआरोपितामौर्वीसमंतात्समंतत इत्यर्थेऽव्ययं ॥ संस्थाधारे स्थितौ मृतौ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततो देवीदर्शनाद-
 नंतरं तया देव्या सह सुरद्विषां महिषासुरादीनां युद्धं प्रववृते प्रकर्षेण अवतिष्ठ ॥ कीदृक्युद्धं ॥ बहुधामुकैः उद्भिन्नैः प्रयुक्तैः प्रेरितैः शस्त्रास्त्रैः खड्गबाणादिभिः आदी-
 पितदिगंतरं आसमंतात् दीपितमुद्द्योतितं दिशामंतरं मध्यमंतरालं यस्य यत्र वा तत् तथोक्तं ॥ क्रियाविशेषणं चैतत्स्यात् ॥ यवथा युधंतु प्रहरणं शस्त्रमस्त्रमित्यभिन्ना-
 र्थतया भ्यधुस्तथापि शस्त्राणि खड्गादीनिकरस्थानि ॥ अस्त्राणितुबाणादीनि मोक्तव्यानि इत्यस्यावांतरभेदः ॥ अथवा शस्त्रमायुधलोहयोरित्यभिधानात् ॥
 सददर्शततो देवीं व्याप्तलोकत्रयां त्विषां ॥ पादाक्रांत्या नतभुवं किरीटोल्लिखितां वरां ॥ ३७ ॥ क्षोभिताशेषपातालां धनु-
 र्ज्यानिःस्वेन नतां ॥ दिशो भुजसहस्रेण समंताद्वाप्यसंस्थितां ॥ ३८ ॥ ततः प्रववृते युद्धं तया देव्या सुरद्विषां ॥ शस्त्रा-
 स्त्रैर्बहुधामुकैरादीपितदिगंतरं ॥ ३९ ॥ महिषासुरसेनानीश्चिक्षुराख्यो महासुरः ॥ युयुधे चामरश्चान्यश्चतुरंगबला-
 न्वितः ॥ ४० ॥ रथानामयुतैः षड्भिरुदग्राख्यो महासुरः ॥ अयुध्यतायुतानां च सहस्रेण महाहनुः ॥ ४१ ॥ ॥
 शस्त्रेण लोहेन कालाय सेननिर्मितान्यस्त्राणितैः ॥ अतश्च सेनांगत्वं निबन्धनैकवद्भावशंकाप्यस्ता ॥ शास्त्रैरिति पाठे शास्त्रैः आयुधशास्त्रे कथितान्यस्त्राणितैः ॥
 शास्त्रैस्तत्तद्देवताकैर्मन्त्रैः शिक्षितान्यस्त्राणि वा शास्त्राणि ॥ यद्वा ॥ शस्त्रस्य लोहस्ये मानीत्यणि शास्त्राणिलोहमयानितैः ॥ ३९ ॥ सेनानयमानः सेनानी महिषासुर-
 स्य सेनानीः सेनाधिपः चिक्षुराख्यः चिक्षुरसंज्ञः समहासुरः युयुधे ॥ युधसंप्रहारे ॥ आत्मनेपदी ॥ संप्रहारोहननां ॥ अथ च ॥ अतो न्यः चामरः चामराख्यः महासुर-
 श्चतुरंगबलान्वितः स न युयुधे संप्रजहार ॥ हस्त्यश्वरथपादात्सेनांगं स्याच्चतुष्टयं ॥ चत्वारि अंगानि यत्र बले तेन अन्वितः ॥ ४० ॥ रथानां षड्भिरयुतैः अ-
 न्वितैः रथानां षष्ठ्या सहैर्युक्तः ॥ उदग्राख्यो महासुरः युयुधे ॥ एकाद्याः संख्या अष्टादशपर्यं ताः संख्येयेषु वर्त्तमानास्त्रिलिङ्गाः विशेष्यलिङ्गाः भवन्ति ॥ इह षड्भि-
 रित्येतदयुतैरित्यस्य विशेषगंद्रष्टव्यं ॥ किंच ॥ विंशत्या व्यास्तुः सर्वाः संख्याः संख्यायां च संख्येये च वर्त्तमानाः सत्येकवचनांता एव भवन्ति ॥ किंच ॥ सं

ख्यामात्रार्थेवर्तमानायाःविंशत्यादेःसंख्यायाःद्विवचनबहुवचनेअपिभवतः सरूपाणामेकशेषारंभात् द्वेविंशती तिलोविंशतयः । गवांविंशती गवांविंश
तयः ॥ इहच षट्अयुतानिषड्भिरयुतैरित्ययुतशब्दस्यएकशेषस्ततोबहुवचनं॥एवमुत्तरत्रापियथासंख्याव्युत्पत्तिरनुसंधेया॥दशसहस्राणिअयुतं॥महाहनुर्ना
ममहासुरःस्थानांअयुतानियानितेषामयुतानांसहस्रेणरथायुतसहस्रेणयुद्धसाधनेनदेव्यासहअयुध्यत ॥ स्थानांकोट्यासाधनभूतयायुद्धमकरोदित्यर्थः४१
असयःखड्गाइवलोमान्यअसयःएववालोमानियस्यसः॥असिलोमानाममहासुरश्चस्थानांपंचाशद्विर्नियुतैःयुद्धसाधनैःदेव्यासहअयुध्यतयुद्धंअकरोत्॥दशल
क्षाणिनियुतं॥पंचाशन्नियुतानिपंचकोटयः॥स्थानांपंचभिःकोटिभिरयुध्यतैत्यर्थः ॥ द्वौपंचतौपंचकिर्दशपंचयःशतंदशशतानिसहस्रंदशसहस्राण्ययुतंदशायु
तानिप्रयुतंप्रयुतंतुलक्षमेवदशलक्षाणिनियुतमेव लक्षादुपरिगणितस्थानंनियुतमुक्तंगणितागमे लक्षमयंनियुतमिति एतेनतन्निरस्तं ॥ यत्अयुतंदशसाहस्रं
नियुतंस्यादशायुतैरिति॥नियुतंदशायुतैरित्येतदमूलप्रमाणमुपेक्ष्यप्रेक्षावद्भिः॥विंशत्याद्याःसदैकत्वेयद्यपिस्युस्तथापिसंख्यामात्रेर्धेववर्तमानानांविंशत्यादीनां
पंचाशद्विश्चनियुतैरसिलोमामहासुरः ॥अयुतानांशतैःषड्भिर्बाष्कलयुयुधेरणे॥४२॥गजवाजिसहस्रौघैरनेकैरुग्र
दर्शनः ॥ वृत्तोरथानांकोट्याचयुद्धेतस्मिन्नयुध्यत ॥ ४३॥ बिडालारूयोमहादैत्यःपंचाशद्विरथायुतैः ॥ युयुधेसंयुगे
तत्ररथानांपरिवारितः ॥४४॥वृत्तःकालोरथानांचरणेपंचाशतायुतैः॥युयुधेसंयुगेतत्रतावद्भिःपरिवारितः ॥ ४५ ॥

संख्यानांद्विवचनबहुवचनेअपिभवतःएकशेषात्॥ततश्चपंचाशद्विरिति॥अत्रबहुवचनंयुक्तंनियुतैरित्यत्रबहुत्वात् ॥ रणेयुद्धेबाष्कलोनाममहासुरःअयुतातयु
नांषड्भिःशतैर्युयुधे॥स्थानांयानिषड्भिःशतैर्गुणितानिषष्टिलक्षाणितैःसाधनैःदेव्यासमंबाष्कलयुद्धंचकार॥४२॥तस्मिन्नयुद्धेउग्रदर्शनोनाममहासुरःअनेकै
र्गजवाजिसहस्रौघैश्चस्थानांकोट्याचवृत्तःपरिवेष्टितःसन्देव्यासमंअयुध्यत ॥ गजाश्चवाजिनश्चभूयांसःगजवाजि॥सेनांगत्वात्द्वैकवद्भावः ॥ गजवाजि
नोभूयांसःसहस्राणिअपरिमितानितेषांसमूहाःअनेकेपरिमिताःतैर्वृत्तःपरिवेष्टितः॥अथचस्थानांकोट्याचवृत्तःपरिवेष्टितः ॥ कोटिःसंख्याविशेषःकोटिरर्बुदसं
ज्ञासंख्याप्रयुतसंहस्रंअर्बुदसंज्ञाकोटिरितिह्यहः॥४३॥अथतत्रसंयुगेसंयुगेविडालारूयोमहादैत्यःस्थानांपंचाशद्विरयुतैःपंचभिर्दक्षैःपरिवा
रितःपरिवेष्टितःसन्देव्यासमंयुयुधेयुद्धंचकार ॥४४॥ कालोनाममहादैत्यःरणेस्थानांपंचाशतायुतैःपंचाशत्संख्यायुगैस्तैरयुतैःपंचभिर्दक्षैर्वृत्तःवेष्टितःयुयु

ध ॥ अपिचसप्तवतत्रसंयुगेयुद्धेतावद्भिरवहस्तिभिर्वाजिभिःपदातिभिश्चसेनाङ्गैःप्रत्येकंपञ्चभिःपञ्चभिलक्षैःपरिवारितःसन्देव्यासमंयुयुधे ॥ ४५ ॥ तत्रसं
युगेयुद्धेअन्येचचिक्षुरादिभ्योऽपरेयेऽसुरास्तत्रतेषुमहासुराअयुतशःअयुतैरयुतैःदशसाहस्रीभिःस्थनागहयैःकरणैर्वृताःपरिवेष्टिताःसंतःदेव्यासहयुयुधुः ॥
चक्षिङ्गोडित्करणतोऽनुदात्तेचनिमित्तात्मनेपदस्यानित्यत्वात्परस्मैपदं ॥ अन्यथात्रयुयुधिरेद्वत्येवव्याप्यं ॥ युध्यतेरनुदात्तत्वात् ॥ इहअन्येचतत्रेतिनि
र्द्धारणेसप्तमी ॥ येचिक्षुरादिभ्योऽन्येअसुराःसंतितत्रतेषुमहासुराइतियत्तदोरर्थेतोनित्यसंबन्धः ॥ परतोयस्तत्रशब्दःसंसंयुगेइत्येतदपेक्षयाधिकरणसप्तम्यंतः
॥ अयुतशइति॥संख्यैकवचनाच्चवीप्सायामितिकारकवाचिनःसंख्याशब्दाद्दीप्सायांशसुप्रत्ययः॥रथैःसहिताःनागाःगजाःस्थनागाःस्थनागैःसहिताःहयाः
स्थनागहयास्तैःसामानाधिकरण्याधिकारेशाकपार्थिवादीनामुपसंख्यानमुत्तरपदलोपश्चेतिसमासः॥अन्यथारथाश्वनागाश्वहयाश्चेतिद्वंद्वेस्थनागहयमितिसे

अन्येचतत्रायुतशोरथनागहयैर्वृताः ॥ युयुधुःसंयुगेदेव्यासहतत्रमहासुराः ॥ ४६ ॥ कोटिकोटिसहस्रैस्तुरथानां
दंतिनांतथा ॥ हयानांचवृतोयुद्धेतत्राभून्महिषासुरः ॥ ४७ ॥ तोमरैर्भिदिपालैश्चशक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥ युयुधुः
संयुगेदेव्याखड्गैःपरशुपट्टिशैः ॥ ४८ ॥

नांगत्वादेकवद्भावःस्यात् ॥ ४६ ॥

महिषासुरःतत्रयुद्धेस्थानांदंतिनांहयानांचप्रत्येकंकोटिकोटिसहस्रैर्वृतःपरिवेष्टितःसन्तयादेव्यासहयोद्धुमवहितोभूत् ॥ कोट्यागुणिताकोटिःकोटिकोटिः
कोटिकोट्यागुणितानिसहस्राणिकोटिकोटिसहस्राणितैःचकारात्पदातीनामपितावद्भिरवकोटिकोटिसहस्रैर्वृतइत्यवगंतव्यं ॥ ४७ ॥ संयुगेयुद्धेचिक्षुरा
याःसर्वेपिमहासुराःतोमरावैरायुधैःसाधनैःदेव्यासमंयुयुधुः॥चक्षिङ्गोडित्करणादत्रआत्मनेपदानित्यत्वात्परस्मैपदं॥अन्यथायुयुधिरेद्वत्येवस्यात्॥युधेरनुदा
त्तेच्चात्॥सर्वलातोमरोस्त्रियां॥स्तोम्यतेश्चाध्यतेतोमराः॥स्तोमश्चाघायां॥भिदिपालःसृगस्तुल्यौ ॥भिदतःशत्रोःप्रयोकारंपालयतिभिदिपालःहस्तक्षेप्योलगुडः
कासूसामर्थ्ययोःशक्तिः ॥ कासूर्नामायुधविशेषः ॥ अयोग्रंमुसलोस्त्रीस्यात् ॥ मुस्यतेखड्ग्यतेनेनमुसलं खंडतिभिनत्तिखड्गाःद्विधारःकरवालोसिरित्यर्थः ॥
परान्श्यंतितनूकुर्वतिपरशवःकुठारभेदाः ॥ पट्टिःक्षेत्रादिविन्यासोर्हिसास्त्रधारयोरापि ॥ पट्टिर्धाराविशेषोस्त्यस्मिन्पट्टिशः॥लोमादित्वात्शः ॥ परशुभिःसहि

ताः पट्टिशाः तैः ॥ परशवश्च पट्टिशाश्च आयुधविशेषा इति द्वे तु सेनांगत्वात् द्वैकवद्भावः स्यात् ॥ ४८ ॥ ततो युद्धप्रवृत्तेरनंतरं केचित् महासुराः देवीं हंतुं शक्तीं श्रेक्षिपुः
क्षिपप्रेरणे ॥ आचिक्षिपुरितितुपाठे प्रयोजुमारुष्टवंतः ॥ तथा देवीं हंतुं पाशांश्चिक्षिपुः पाशान्प्रेरितवन्तः ॥ तथैव अपरे केचित् खड्गप्रहारैर्देवीं हंतुं प्रचक्रमुः ॥ आ
दिकर्मणि प्रयोज्ये प्रोपाभ्यामित्यात्मनेपदेन भाव्यमिति चेत् उच्यते ॥ पूर्वधातुः साधनेन युज्यते पश्चादुपसर्गेणेत्यादिकर्मणिवृत्तिः ॥ अथवानायं प्रइत्युपसर्गः ॥
तर्हि प्रोपसर्गः प्रतिरूपकः अव्ययाख्यः अन्यथा प्रचक्रमिरे इत्यात्मनेपदमेव स्यात् ॥ ४९ ॥ ततः सा देवी विजिगीषमाणा चंडिकानि जान्यात्मीयानि शस्त्राणि ख
ड्गादीनि अस्त्राणि च बाणादीन्यायुधानि वर्षति प्रवर्त्तयति तच्छीलेति तथोक्ता सतीतानि महासुरप्रवर्त्तितानि प्रयुक्तानि शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि च ॥ बाणा
न्यायुधानि लीलयैव प्रचिच्छेदद्देधाचकार खंडयामास ॥ छिदिर्द्वैधीकरणे ॥ हलादिशेषे पुनः पुनः प्रसंगविज्ञानात्सिद्धमिति प्रसक्तोऽपि ननु किं हलादिः
शेषः नावयवावयवः समुदायावयवो भवतीति वचनात् ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चंडिकेति पाठे अंतरेणापि चकारे चार्थोऽर्थतः कचिच्छभ्यते ॥ तथा अहरहर्नयमा
केचिच्चक्षिपुः शक्तीः केचित् पाशांस्तथापरे ॥ देवीं खड्गप्रहारैस्तुतेतां हंतुं प्रचक्रमुः ॥ ४९ ॥ सापि देवी ततस्तानि शस्त्रा
ण्यस्त्राणि चंडिका ॥ लीलयैव प्रचिच्छेदनिजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ ५० ॥ अनायस्तानना देवोस्तूयमाना सुरर्षिभिः ॥
मुमोचा सुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरी ॥ ५१ ॥

॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥

नोपि गामश्वंपुरुषं व्रजं वैवस्वतो न तृप्यतीति वाक्ये ॥ अथवा ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चांबिकेति पाठः ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरीति तु कचित्पाठः ॥ लालाहेलाविला
साखेलाक्रीडावातया ॥ ५० ॥ अनायस्तमखिन्नमस्लानं आननं मुखं यस्याः सा तथोक्ता देवी विजिगीषमाणा सुरैर्ब्रह्मादिभिर्ऋषिभिर्वसिष्ठादिभिश्च ॥ यद्वा नारदा
दिभिः सुरर्षिभिः स्तूयमाना ईश्वरी च भगवती असुराणां देहेषु ॥ यद्वा ॥ आसुरेष्वसुरसंबंधिषु देहेषु शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि बाणदीन्यायुधानि मुमोच प्रयुक्तवती
प्रेरितवती ॥ ईश्वरस्य स्त्री ईश्वरी ॥ यद्वा ॥ अश्रोतेराशुकर्मणि वरट्चे चोपधाया इति ईश्वरी विश्वव्यापिका भगवतीत्यर्थः ५१ सप्रसिद्धः देव्याः वाहनीभूतः केसरीसि
होपिकुन्दधुतसटः कं पितस्कंधकेसरः सन् आसुरसैन्येषु यद्वा असुरसैन्येषु च चारुप्रसारपरिब्रामा ॥ केषुक इव वनेषु हुताशनोऽग्निरिव ॥ सिंहः क्रोधेन ज्वलद्गुप
त्वात् हुताशन इव ॥ हुताशनसादृश्यं सिंहस्य वर्णितं ॥ यथा च वनानि वनानि दग्धानि भस्मीभूतस्तथा दित्यसैन्यान्पि देवावाहनीभूतसिंहरोषानलदग्धानि भवेयुरि

त्वत्तुताशनद्वयाद्भुताशनसादृश्यसहस्रयोजितायै ययता ॥ ५१ ॥
 त्रिदेवसैन्यानां यनसादृश्यं द्रष्टव्यं ॥ क्रुद्धः कंठीरवोगर्जनमुज्ज्वलो ज्ज्वलदीपितः ॥ उदमन्त्रिजज्ज्वालसज्ज्वालाज्ज्वलनमुपि प्रतिभायः ॥ प्रतिनरुमटाज
 टेत्यभिधानाद्भितिनः शिखासटेत्युच्यते इह तु सटेषटा इत्युपमानात्पुताः सटा येन सतथो कइति सटा प्रयोगसिद्धिः ॥ ५२ ॥ अंबिका चंडिकारणे संग्रामे महासुरैः
 समं युध्यमाना सती यान् याने वयावत एव निश्वासान् उच्छ्वासान् मुमुचे मुकुवती ॥ ते एव तावंत एव निश्वासाः प्रत्येकं सद्यः तस्मिन्नेव क्षणे शतसहस्रशः गणाः चंडि
 का गणाः संभूताः समदृश्यंत ॥ इह गणाः शताधिकं सहस्रं चेद्विवक्षिताः स्युस्तदा शतसहस्रं एकादशशतानि शतसहस्रं शतसहस्रमिति वीप्सायां शतसहस्रशः ।
 संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शस् ॥ अथ च गणाः शतगुणितानि सहस्राणि लक्षमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तेरणे देवीरोषनिश्वासाज्जगणाः युध्यध्वं युध्यध्वमिति देव्यानुपबृं
 हिताः प्रोत्साहिताः परशुभिः भिदिपालासिपट्टिशैरायुधैरसुरगणान्नाशयंतः महासुरैः समं युयुधुः ॥ भिदिपालैः सहिता असयः खड्गाः त्रैः सहिताः पट्टिशैः ॥ इदं
 सोपिक्रुद्धो धुतसटो देव्यावाहनकेसरी ॥ च चारासुरसैन्येषु वनेष्विव हुताशनः ॥ ५४ ॥ निश्वासान् मुमुचे यांश्च यु
 ध्यमानारणे बिका ॥ त एव सद्यः संभूता गणाः शतसहस्रशः ॥ ५५ ॥ युयुधुस्ते परशुभिर्भिदिपालासिपट्टिशैः ॥ ना
 शयंतो सुरगणान् देवीशक्त्युपबृंहिताः ॥ ५६ ॥ अत्रादयंत पटहान् गणाः शंखांस्तथापरे ॥ मृदंगांश्च तथैवान्येतस्मिन् यु
 द्धमहोत्सवे ॥ ५७ ॥ ततो देवी त्रिशूलेन गदया शरवृष्टिभिः ॥ खड्गादिभिश्च शतशो निजघान महासुरान् ॥ ५८ ॥
 तु सेनां गत्वा देकत्वं स्यात् ॥ बृहिवृद्धौ ॥ उपपूर्वः प्रोत्साहने वृद्धयुत्कर्षे वा वर्तते ॥ देवीशक्त्युपबृंहितानिति पाठे अपपूर्वो बृहिवृद्धिर्वाचि ॥ ते गणाः देवीसामर्थ्यात् क्षी
 णान् सुरगणान् नाशयंतः ॥ अस्मिन्पाठे गणानां शौर्योत्कर्षो नास्ति ॥ यतो देवीशक्त्युपबृंहितानेवा सुरान्नाशयंतो युयुधुः ॥ ५९ ॥ युद्धमहोत्सवे इव देव्या गणाः
 पटहानान् कान्वादयंत वादितवंतः ॥ वदेप्यं तां छडिणिचश्चेत्यात्मनेपदं ॥ आनकः पटहो ह्यस्तीत्यात् ॥ तथापरे गणाः शंखान्वादयंत ॥ तथान्ये गणाः मृदंगान्
 मुरजान्वादयंत ॥ युद्धमहोत्सव इत्यनेन बाणानां रणोन्मुखत्वेन शौर्योत्कर्षः संग्रामजयित्वं सूच्यते ॥ उत्सूते सुखमुत्सवः ॥ महानुत्सवो महोत्सवः ॥ ५५ ॥
 ततो नंतरं देवी त्रिशूलेन गदया शरवृष्टिभिः खड्गादिभिश्च संग्रामसाधनैरायुधैः शतशः शतैः शतैः महासुरान् निजघान ॥ निरंतरं जिहिंस ॥ आदिशब्देन यष्टिपरशु
 कुंतमुद्गरमुशलकर्त्तरिकरवालि का भिदिपालपरिघशंकुतो मरवज्रशक्तिपाशचक्राया युधानि गृह्यते ॥ ५६ ॥

॥७॥

॥७॥

स०
अ०
७९

विहननं येषां तिङ्ति बहुव्रीहौ वाहिताग्न्यादित्वा

119841

जिरेरणस्याग्नेदेव्याप्रयुक्तेन निरंतरशरीचेण अविच्छिन्नबाणव्यूहेन कृताः छिन्नाः विद्धाः प्राणान्मुमुक्षुः व्यमुचन् ॥ शराणामोघः तेन शरीचेण ॥ कुम्भतिष्ठे
तिणत्वं ॥ निरंतराः शराः निरंतरशराः तेषामोघः समूहः तेन ॥ सेनानुकारिण इति काचित्पाठः ॥ सेनासैन्यं अनुपश्चात्कर्तुं शीलयेषति अग्रेसराः शूराः त्रिदशार्दि
नः देवर्हिंसिनः केचिदसुराः रणाजिरे प्राणान्मुमुक्षुः अत्यक्षुः ॥ सेनानुकारिण इति पाठे सिध्यंति सेधाः ॥ शल्यानुकारिण इति तु सम्यः पाठः ॥ अविनुशल्य
इत्यभिधानात् ॥ शल्यः शल्यको भक्ष्यः पंचनखः ॥ निरंतरा इति पाठे शरीचेण निरंतराः प्रतिलोमकूपव्याप्ताः कृताः सिद्धाः ॥ अतएव शल्यका इव शलली
कण्टकशतावृताः ॥ शल्यका इव दृश्यमाना रणाग्ने प्राणान्मुमुक्षुः ॥ निरंतराः शरीचेण कृता इति तु पाठे कृतारचिता इत्यर्थः ॥ ६० ॥ तथा देव्याऽन्येषामसुराणां छिन्ना
णां बाहवो भुजाः छिन्नाः खण्डिताः भुवि पेतुः तथा देव्याऽपरे सुराः छिन्ना ग्रीवाः शिरोधरायेषां ते छिन्नग्रीवाः संतः पेतुः ॥ तथा देव्याऽन्येषामसुराणां छिन्ना
निशिरांसि पेतुः तथा देव्याऽन्येऽसुराः वपुषो मध्ये देशे विदारिताः खण्डिताः संतः पेतुः भूमौ बभ्रशुः ॥ असाकल्ये तु चिन्न ॥ छिन्नं लातं लूनं कृतं दितं वृक्कं दा
केषां चिद्बाहवश्छिन्नाश्छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥ शिरांसि पेतुरन्येषामन्ये मध्ये विदारिताः ॥ ६१ ॥ विच्छिन्नजंघास्त्वपरे
पेतुरुर्व्यामहासुराः ॥ एकबाह्वक्षिचरणाः केचिद्देव्याद्विधाकृताः ॥ ६२ ॥ छिन्नेपि चान्येशिरसि पतिताः पुनरुत्थि
ताः ॥ कबंधायुधुर्देव्यागृहीतपरमायुधाः ॥ ६३ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥

रितौ भिन्नभेदितौ ॥ ६१ ॥ अपरे तु महासुरायुद्धतः देव्याविच्छिन्नजंघाः खण्डितजंघाकाः संतः उर्व्यां भुवि पेतुः प्रबभ्रशुः ॥ केचित्तु युध्यंतः एकबाह्वक्षिचरणाः
एकबाहुका एकाक्षाः एकचरणकाश्च संतो देव्याद्विधाकृताः खण्डिता उर्व्यां पेतुः न्यपतन् ॥ बाहुश्च अक्षिचरणं च बाह्वक्षिचरणं युद्धतः प्रति महासुरसंपन्नमेकबा
ह्वक्षिचरणयेषां ते ॥ द्वंद्वं ते श्रूयमाणं पदं व्यावर्तकं प्रत्येकमभिसम्बध्यते ॥ तथा संपन्नग्रीहियवोग्रामः तथा च ग्रीहियवधान्याः प्रजाः ॥ ६२ ॥ अन्ये महासु
राः शिरसि छिन्नेपि सति भूमौ पतिताः पुनस्तदनु उत्थिताः कंशिरो बभ्रंतिकबंधाः संतः पुनः शिरोधारिणः संतः गृहीतपरमायुधाः आत्तोत्तमशस्त्राः पुनर्देव्यासमं यु
युधुः ॥ गृहीतपरमायुधेति ह्यविसर्गपाठे तु गृहीतापरमासमं तातयुतयुद्धं ययासादेवी गृहीतपरमायुत गृहीतपरमायुधेति तृतीयां तमेतत् ॥ कबंधो ह्यस्त्रीक्रियायु
क्तमपमूर्द्धकलेवरं ॥ कस्य शिरसो बन्धोऽत्र कबन्धः कबंधातिवाकबन्धः ॥ कबंधं सलिले तुण्डे ॥ मुद्धेयोद्धुषीरेषु सहले कन्तमूर्द्धसु ॥ तदावेशात्कबन्धः स्यादे

कोऽमूर्द्धाक्रियान्वितइतिकबंधलक्षणं ॥ देवीदानवयुद्धेतुकबन्धार्बुदकोटयः ॥ क्षणेक्षणेसमुत्पन्नादेव्यायुयुधिरेपुनः ॥ देवीदानवयुद्धोत्थकबन्धार्बुदकोट
यः ॥ देवीरोषोत्थङ्कारज्वलज्वलनभस्मिताः ॥ ६३ ॥ तत्रपुद्गेअपरेमहासुराःतूर्याणांवायादीनांततानद्धधनशुषिराणांचतुर्णालयःसाभ्यंवायादो
नामन्योन्यसमत्वमाश्रिताःवीररसावेशवशाःखड्गशक्त्यष्टिपाणयःयुध्यमानाःपूर्वदेव्याच्छिन्नशिरसोपिवीररसाविष्कारात्संग्रामाधिदेवतावेशाच्चाविःरुतचे
तनाःसंतःपश्चात्कंशिरोबध्नंतिस्वस्वयथास्थानंसंनिवेशयंतीतिकबन्धाःसंतःपुनःशिरोधारिणःसंतःननृतुर्नृत्यंचक्रुः ॥ चकारात्केचिदेव्यासमंयुयुधिरेच ॥
तूर्यलयाश्रिताहिनृत्यंतिखड्गशक्त्यष्टिपाणयोहियुध्यन्ते ॥ ततंवीणादिकंवायमानद्वंद्वमुरजादिकं । वंशादिकंतुशुषिरंकांस्यतालदिकंधनं ॥ तथाचभरतः ॥
ततंचैवावनद्वंचयनंशुषिरमेवच ॥ चतुर्विधंतुविज्ञेयमातोयंलक्षणान्वितं ॥ अतएवाम्यधुः ॥ चतुर्विधमिदंवायंवादित्रातोयनामकमिति ॥ यद्यपिखड्गेतु
निश्चिंशचंद्रहासासिक्कृष्टयइतिकृष्टिःखड्गपर्यायस्वथाप्याकृतिसंनिवेशविशेषभेदाभिन्नतयापृथक्प्रयुक्तः ॥ खड्गशक्त्यष्टिपाणयइतितुपाठेखड्गैःशक्तिभिश्चअ
ननृतुश्चापरेतत्रयुद्धेतूर्यलयाश्रिताः ॥ कबंधाश्छिन्नशिरसःखड्गशक्त्यष्टिपाणयः ॥ ६४ ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतोदेवी
मन्येमहासुराः ॥ रुधिरौघविलुप्तांगाःसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ ६५ ॥ पातितैरथनागाश्वैरसुरैश्चवसुंधरा ॥ अगम्या
साऽभवत्तत्रयत्राभूत्समहारणः ॥ ६६ ॥

॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥

ष्टाव्याप्ताःपाणयोयेषांति ॥ यद्वा ॥ दैत्याःकेचिदष्टभुजाश्चसंतीतिखड्गश्चशक्यश्चअष्टस्वष्टसुपाणिषुषेपांति ॥ ६४ ॥ अन्येमहासुराःसंग्रामशूराःयुद्धे
तिष्ठतिष्ठेतिदेवींभाषंतःकथयंतःस्वकीयामहमहमिकांप्रकटयंतोदेव्यासमंयोद्धुमाजग्मुरितिशेषः ॥ तिष्ठतिष्ठेत्यत्रनित्यवीप्सयोनित्येआभीक्ष्ण्येचतिडंत
स्यद्विर्वचनं ॥ भाषंतइतिभाषव्यक्तायांवाचि ॥ अनुदात्तेच्चात्प्राप्तस्यात्मनेपदस्यचक्षिडोडिच्चादनित्यत्वात्परस्मैपदं शतृप्रत्ययः ॥ तिष्ठतिष्ठेत्यभाषंतेति
पाठेतुअन्येमहासुरादेवींतिष्ठतिष्ठअयास्मदग्रेकयास्यसिक्कचनिलीयसेइतिसंभर्त्सनंनामग्राहमालपन्नित्यर्थः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिचैवोक्तादेव्याऽन्येयुधुधुमृधे ॥
अन्येचमहासुरामृधेयुद्धेदेवितिष्ठतिष्ठेतिसंभर्त्संतसुक्तादेव्याचसमंययुधः ॥ लोमानिरोमाणिहृष्यंत्युद्धवंत्यनेनेतिलोमहर्षणंतस्मिन्नरोमांचोद्रमकारिणिंसं
ग्रामेलुधिराणांओवाःस्तोमातैःविलुप्तांगाअपरेमहासुराः ॥ रोमांचोरोमपुलकोरोमहर्षणमित्यपि ॥ ओवावृद्धभसारये ॥ ६५ ॥ देव्यापातितैःचंशितैःरथेनानि

गंजिरश्चरसुरिश्चकीर्णासायसुंधराअगम्याऽनधिगम्यागंतुमशक्यातत्राभवत् ॥ कयत्रसमहानरणःसंत्रामदेव्यासमंमाहिवासुरसैन्यानामभूत् ॥ पातिदेरये
त्यत्रोरीतिरेफलोपः ॥ रथसंहिताःनागाःरथनागाःतत्संहिताअथाःतैः। इंदेतुसेनांगत्वदिकवद्भावःस्यात् ॥ वसूनिधारयतिसावसुंधरा नगम्याअगम्याअसे
व्या ॥ गमेःपोरदुपधावत् ॥ ६६ ॥ किंचतत्रयुद्धेअसुरसैन्यस्यमध्येसद्यःसपदितत्क्षणेदेव्यासहसंत्रामारंभक्षणेपुववारणानांगजानांअसुराणांदैत्यानांवा
जिनांघोटकानांशोणितौघारक्तसमूहाएवमहानयःसमुद्रगाःसद्यःविसुलुवुःप्रसुलुवुरित्यर्थः ॥ रक्तप्रवाहमध्योमहानयोबभूवुरित्यर्थः ॥ विसुलुवुः ॥ लुग
तौ लिट् उर्युवङ् ॥ ६७ ॥ तथातद्वत्अंबिकादेवीअसुराणांतत्प्रसिद्धंमहासैन्यंक्षणेनतत्क्षणमात्रेणक्षयंविनाशंनिन्येप्रापयामास ॥ नयतिर्द्विकर्मकः ॥ तृणा
निचदारूणिचतृणदारूणितेषांमहान्चयःगणःसमूहःतंयथावन्हिःस्तद्वत् ॥ यद्वा ॥ यथातथैवसाम्ये ॥ ३९ ॥ नकेवलंअंबिकैवअपितुसंसिंहश्च ॥ सप्रसिद्धो

शोणितौघामहानयःसद्यस्तत्रविसुलुवुः ॥ मध्येचासुरसैन्यस्यवारणासुरवाजिनां ॥ ६७ ॥ क्षणेनतन्महासैन्यम
सुराणांतथांबिका ॥ निन्येक्षयंयथावन्हिस्तृणदारूमहाचयं ॥ ६८ ॥ सचसिंहोमहानादमुत्सृजन्धुतकेसरः ॥
सोपिक्रुद्धोधुतसटोदेव्यावाहनकेसरी ॥ ६७ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

देव्यावाहनीभूतोधुतकेसरःकंपितस्कंधकेसरःसिंहश्चमहानादंमहांतनादंकंठीरवत्वात् । कंठगर्जनंउत्सृजन् कुर्वन्तथोचितंअसुरसैन्यंक्षयंनाशंनिन्ये ॥
यच्चाख्यात्अथवासचसिंहःकर्त्ता विचिन्वतीतिविचयनक्रियासंबंधनीयः ससिंहःमहानादमुत्सृजन्धुतकेसरःसन्नमरारीणांसुरद्विषांशरीरेभ्यःसकाशतः
असून्प्राणान् विचिन्वतिप्राणान्गृह्णीयादिवसंहरेदिव ॥ विचिन्वतीतिचिञ्चयने । विध्यादौलिङ्ग्येलेट्कर्त्तरिस्वादिभ्यःश्रुः ॥ लेटस्तिप् लेटोडाटा
वितिअडागमः ॥ छांदसोगुणाभावः इकोणयचिन किंतुहुश्रुवोःसार्वधातुकेयण् ॥ इतश्चलोपःपरस्मैपदेष्वितितुवा ॥ तेनात्रइतिश्रूयते ॥ अथवावि
चिन्वतीतिसप्तमीयं ॥ ससिंहश्चधुतकेसरःमहानादमुत्सृजन्असुरान्ब्यापायतच्छरीरेभ्यःप्राणान्विचिन्वतीवेत्पुत्रेक्षते ॥ ततश्चतस्मिन्सिंहेऽमरारी
णांशरीरेभ्यःप्राणान्विचिन्वतीवद्वतस्ततःसंहर्तुंगवेषयतीवसतिदेव्यागणैश्चतैरसुरैःसहयुद्धंरुतव्यधापीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७० ॥

तत्रसंग्रामभूमौ देव्यारोषनिश्चाससंभूतैर्गणैश्चतैरसुरैः सहयुद्धं तथा कृतं यथा दिवि स्वर्गे देवाः पुष्पवृष्टिमुचः संतः एन दिवौ तुष्टुवुः स्तुतवन्तः ॥ पुष्पाणां वृष्टीर्मुचं
तिपुष्पवृष्टिमुचः ॥ अथैनां तुष्टुवुरिति पाठे तु देव्यागणैश्च तत्र भूमौ महासुरैः समं युद्धं कृतं अथानंतरं पुष्पवृष्टिमुचो देवाः दिविषदः एनां युध्यमानां ससिंहां सगणा
मंबिकां तुष्टुवुः ॥ अहो इदं नामाश्चर्ययो द्वारो मायाविनो महासुराः तैः सममेकाकिन्यबला युध्यते महासुरसैन्या न्यप्यनेकानि दशशः शतशः सहस्रशः अयुतशः
लक्षशः नियुतशः कोटिशः कोटिकोटिशश्च क्षयंतयैकैव नीतानि तद्रणे कंबंधा अपितयाऽबलया युध्यते ते च तदबलारोषं हुंकारज्वलज्ज्वलनज्वालावलीढाः क्षणे
क्षणे भस्मीभवन्ति अथ चरणमंडले तदबला विखंडितप्रचंडविक्रमोच्छासिमहायोद्धमहासुरवपुर्विलसद्बुधिरौघामहानयः प्रवहन्तीति तामित्थमद्भुताद्भुतचरितां
लोकाभ्युदयैकफलोदयामंबिकां दिविषदः स्तुवंतीत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयमहाराजाधिराजश्रीमत्तोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशंतनुचक्रव

शरीरेभ्यो मरारीणामसुनिवविचिन्वति ॥ देव्यागणैश्च तैस्तत्र कृतं युद्धं महासुरैः ॥ यथैनां तुष्टुवुर्देवाः पुष्पवृष्टिमुचो
दिवि ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सार्वर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

ऋषिरुवाच ॥ निहन्यमानं तत्सैन्यमवलोक्य महासुरः ॥ सेनानीश्चिक्षुरः कोपाद्ययौ योद्धुमथांबिकां ॥ १ ॥

स देवी शरवर्षेण ववर्ष समरेऽसुरः ॥ यथामेरुगिरेः शृंगंतो यवर्षेण तोयदः ॥ २ ॥ तस्य छित्त्वा ततो देवी लीलयैव शरोत्क

रान् ॥ जघान तुरगान्बाणैर्यतारं चैव वाजिनान् ॥ ३ ॥ त्रिविरचितायां शांतनव्यां चंडिकामाहात्म्यटीकायामूनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

॥ ऋषिरुवाच ॥ अथ महिषासुरसेनानीः चिक्षुरसंज्ञः महासुरः तत्सैन्यं तस्य महिषासुरस्य सैन्यं देव्या निहन्यमानं निरंतरं हन्यमानमवलोक्य वीक्ष्य कोपा
योद्धुमंबिकां दिव्ययौ जगाम ॥ निहन्यमानमिति वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्वेति भूते लट् निहतमित्यर्थः ॥ १ ॥ सचिक्षुरनामाऽसुरः समरे संग्रामे शरवर्षे

ण निरंतरं प्रयुक्तबाणपातनेन देवी ववर्ष छादयामास ॥ कः केन किमिव तोयदो मेघः तोयवर्षेण संततं प्रवृद्धपाथः प्रथितपातनेन मेरुगिरेः शृंगमिव ॥ नभिन्नेव
चनेलिंगेन हीनाधिकतापिवा ॥ उपमादूषणाया लंघ्येति गोत्राणां मतां ॥ किर्यावाचित्वमाख्यातमेकोत्रार्थः प्रदर्शितः ॥ प्रयोगतो नुवर्त्तव्या अनेकार्था हि धा
वतः ॥ यद्वा यथा तयैवेदं सार्व ॥ २ ॥ ततो नंतरं देवी संग्रामे लीलयैव क्रीडयैव अनायासेनैव बाणैस्तस्या चिक्षुरसंज्ञस्य शरोत्करान्बाणगणान् छित्त्वा खंडयि

त्वानुरगान्घोटकान्बाणीर्जघान ॥ अथचवाणेरिववाजिनांघोटकानांयन्तारंसारधिजघान ॥ कीडालीलाचनमंच ॥ स्त्रीणांयिलासधिव्योक्तविभ्रमाललि
तंतथा ॥ हेलालीलित्यमीहावाःक्रियाःशृंगारभावजाः ॥ नियंताप्राजितायंतासूतःक्षत्ताचसारथिः ॥ ३ ॥ सादेवीसयःसपदितत्क्षणेपुवाशुगीबाणिःधनुःको
दंडंचचिच्छेदअच्छिनत्॥अतिसमुच्छ्रितमत्युच्चतरंध्वजंचकेतुंबाणैश्चिच्छेद ॥ छिन्नधन्वधनुर्यस्यसतथोक्तःतंछिन्नधन्वानंचिक्षुरंमहासुरंगान्त्रेषुसर्वावय
वेषुआशुगैर्विव्याधताडयामास ॥ व्यधताडनेलित्वभ्यासस्योभयेषामितिसंप्रसारणं ॥ आशुगौवायुविशिलौ ॥ धनुरर्धर्चादित्वान्नपुंसकेपि ॥ अन्यथाधनु
श्रापोधन्वशरासनंकोदण्डकार्मुकमित्यभिधानात् ॥ ४ ॥ सचिक्षुराख्योसुरःदेव्याछिन्नधन्वधनुर्यस्य विच्छिन्नोरथोयस्यविरथः ॥ हताअश्वायस्यसः हतः
सारथिर्यस्यसः इदृगवस्थःखड्गचर्मधरःसनतादेवींहंतुमभ्यधावतउपाद्रवत् ॥ सृगतौ सत्तेःवेगितायांगतौधावादेशोवक्तव्यः ॥ यथेवंसत्तेःपरस्मैपदित्वादा
त्मनेपदंनस्यात् ॥ स्यात्कर्तरिकर्मव्यतिहारइति । नस्यात् । नगतिर्हिंसाथम्यइतिनिषेधात् अतश्चाभ्यधावत्ततोदेवीमित्यपाठिषुः ॥ यद्वा॥धावुगतिशुद्धयो
चिच्छेदचधनुःसद्योध्वजंचातिसमुच्छ्रितं ॥ विव्याधचैनंगान्त्रेषुछिन्नधन्वानमाशुगैः॥४॥सच्छिन्नधन्वाविरथोहता
श्वोहतसारथिः ॥ अथभ्यधावततादेवींखड्गचर्मधरोसुरः॥५॥सिंहमाहत्यखड्गेनतीक्ष्णधारेणमूर्धनि॥आजघानभुजे
सव्येदेवीमप्यतिवेगवान् ॥६॥तस्याःखड्गोभुजंप्राप्यपफालनृपनंदन ॥ ततोजग्राहशूलंसकोपादरुणलोचनः॥७॥
रित्येतस्यस्वरितेच्चात्पाक्षिकमस्यात्मनेपदमिति अस्त्वभ्यधावततादेवीमित्यपिपाठपाठवंपठितृणां ॥ फलकोस्त्रीफलंचर्म ॥ गात्रत्राणंचर्ममयत्वा
चर्म ॥ धृज्धारणे धरतेधरः ॥ खड्गश्चर्मच सेनांगत्वादिकवद्भावः ॥ खड्गचर्मणो धरःखड्गचर्मधरः ॥ अन्यथाकर्मण्यणस्यात् ॥ ५ ॥ अतितरांवेगवान्
सचिक्षुरःसेनानीरसुरः तीक्ष्णातिग्माधारायस्यतेनखड्गेनमण्डलाग्रेणसिंहंमूर्धनिआहत्यप्रहृत्यदेवीमपिसव्येवामेभुजेआजघानप्रजहार ॥ अकर्मकत्वात्प
रांगकर्मकत्वाच्चाडोयमहनइत्यात्मनेपदाप्राप्तिः॥ वामंशरीरेसव्यस्यादपसव्यंतुदक्षिणे हेनृपनंदनसुरथनिशामया॥तस्यादेव्यावामंभुजंप्राप्यचिक्षुराख्यमहा
सुरप्रयुक्तःखड्गःमण्डलाग्रः पफाल ॥ त्रिफलाविशरणेविशशार चूर्णीबभूव ॥ ततः खड्गभंगानंतरंकोपादरुणलोचनःरक्तलोचनःचिक्षुरःशूलंत्रिशूलमायुधं
जग्राहअग्रहीत् ॥ अस्त्रीशूलंरुगायुधं ॥ ७ ॥

ततस्तुत्रिशूलग्रहानंतरंचिक्षुरोमहासुरः तत्प्राग्गृहीतं त्रिशूलं तमायुधं भद्रकाल्यादेव्यां विषये चिक्षेप अक्षैस्सीत् ॥ कीदृशं शूलं अम्बरादाकाशात् अम्बरमाक्र
स्यते जोभी रविर्विंबमिव जाज्वल्यमानं देदीप्यमानमित्यर्थः ॥ अम्बरादितिकर्मणिल्यब्लोपेपंचमीते जोभी रविर्विंबमित्यत्रोरोतिरेफलोपेद्रलोपे पूर्वस्य दीर्घो
णः ॥ ते जोभिरविर्विंबमित्यदीर्घपाठे ॥ अवेः सूर्यस्य विंबमिवेत्यर्थः ॥ अवयः शैलमेषार्का इत्यभिधानात् ॥ अम्बरमतति अम्बरात् इति प्रथमांतत्वे तु रवि
विंबविशेषणं द्रष्टव्यं ॥ भद्राचसाकालस्य कालाग्निरुद्रस्य स्त्री काली ॥ यद्वा काली चण्डिका ॥ ८ ॥ तच्चिक्षुरप्रयुक्तं आपतदागच्छत शूलं कर्मदृष्ट्वा देवी स्वकीयं
शूलममुंचत प्रयुक्तवती तेन देवी प्रयुक्तेन शूलेन तच्चिक्षुरप्रयुक्त शूलं शतधा शतप्रकारैः चूर्णतां नीतं प्रापितं ॥ न केवलं त्रिशूलमेव अपितु चिक्षुरमहासुरश्च चूर्ण
तां नीत इत्यर्थः ॥ अमुंचत मुच्लमोक्षणे स्वरिते ॥ ९ ॥ महिषासुरस्य च मूपतौ सेनापतौ तस्मिन् चिक्षुराख्ये महावीर्ये देव्या हते सति चामरो नाम त्रिदशार्दनः
चिक्षेप च ततस्तत्तु भद्रकाल्यां महासुरः ॥ जाज्वल्यमानं ते जोभी रविर्विंबमिवांबरात् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तदा पतच्छूलं देवी शू
लममुंचत ॥ तेन तच्छतधानी तं शूलं स च महासुरः ॥ ९ ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये महिषस्य च मूपतौ ॥ आजगाम गजारू
ढश्चामरस्त्रिदशार्दनः ॥ १० ॥ सोऽपि शक्तिं मुमोचाथ देव्यास्तामंबिकाद्रुतं ॥ हुंकाराभिहतां भूमौ पातयामास निःप्रभां
॥ ११ ॥ भग्नां शक्तिं निपतितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षेप चामरः शूलं बाणैस्तदपि साछिनत् ॥ १२ ॥ ततः सिंहः
समुत्पत्य गजकुंभांतरे स्थितः ॥ बाहुयुद्धेन युयुधेतेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥ १३ ॥ अमरहिंसकः महासुरः गजारूढः स नृदेव्या सह संग्राम
यितुं आजगामागतवान् ॥ वीर्यबलं प्रभावश्च महत्तस्य अर्हयति हि नस्ति अर्दनः त्रिदशानामर्दनः ॥ १० ॥ अथ स चामरनामापि महादैत्यः देव्याः प्रतिघातनाय
शक्तिमायुधविशेषं मुमोच ॥ अथांबिका देवी द्रुतं शीघ्रं सत्वरं हुंकाराभिहतां अतएव निःप्रभां तां चामरमहादैत्यप्रयुक्तां शक्तिं भूमौ पातयामास ॥ ११ ॥ चामरा
ख्यो महासुरः आत्मीयां शक्तिमायुधं देव्या भूमौ निपतितां प्रभ्रष्टां च दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः अप्रतिहतशक्तिः अयमदीया हता ईदृगवस्थामास्तादिति क्रोधो मे
मूर्छितः स नृदेवीं प्रति त्रिशूलं चिक्षेप मुमोच ॥ तदपि शूलं सा देवी अस्त्रिजत बाणैः कलश ॥ छिदिद्वैधीकरणे ॥ भूतानयतने लङ्घ्य लिङ्गिष्ये पिकाचिदास्ति ॥ पुराक
ल्पतदासीदिति भाष्यकारप्रयोगादित्याहुः ॥ १२ ॥ ततो देव्या चामरीये शूलाद्ये चूर्णिते सत्यनंतरं ॥ सिंहः उच्चैः समुत्पत्य गजस्य कुंभयोरेतरे मध्ये विषये स्थितः

त्रिनेत्रं चेति तु पाठे त्रीणि नेत्राणि यस्य तं त्रिनेत्रं महासुरं त्रिशूलेन च शब्दात्स सैन्यं ॥ परमाईश्वरी अश्रोतेराशु कर्मणि वरट्चेच्चोपधायाः । यद्वा परमेश्वरस्य स्त्री प
रमेश्वरी ॥ १७ ॥ एकार्थवाचकौ ॥ १८ ॥ रणे देवी असिना खड्गेन बिडालस्य महासुरस्य शिरोमूर्द्धनं कायाच्छरीरात् वै प्रख्यातितः पातयामास ॥ रणे देवी
शरैः दुर्धरं नाम दुर्मुखं चोभौ नाम महासुरौ कर्म यमक्षयं यमगृहं द्वितीयं कर्म निन्ये प्रापयामास ॥ नयति द्विकर्मकः ॥ क्षयो यक्ष्मणिकल्पति निलये पचये पिच ॥
कालं च कालदंडेन कालरात्रिरपातयत् ॥ कालं नाम महासुरं कालरात्रिरं बिका कालदण्डेनापातयत् प्राश्रंशयत् ॥ १९ ॥ उग्रदर्शनं नाम महासुरं अत्युग्रैः खड्गपा
तैः अताडयत् ॥ तड आघाते चुरादिः ॥ असिनैव असिलोमानं महासुरमच्छिदत् अच्छैत्सीत् ॥ गणैः सिंहेन देव्या च जयक्ष्वेडाकृतोत्सवैः ॥ गणादिभिः उ
त्सवैरणोत्सवैः जयसंबंधिनिक्ष्वेडाकृता जयसिंहनादः कृत इत्यर्थः ॥ क्ष्वेडा तु सिंहनादः स्यात् ॥ कालवेत्यादि श्लोकद्वयं केचित्पठंतिकेचितुन ॥ २० ॥ एवं

उग्रास्य मुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुं ॥ त्रिनेत्राच त्रिशूलेन जघान परमेश्वरी ॥ १८ ॥ बिडालस्यासिना कायात्पातया
मास वैशिरः ॥ दुर्धरं दुर्मुखं चोभौ शरैर्निन्ये यमक्षयं ॥ कालं च कालदंडेन कालरात्रिरपातयत् ॥ १९ ॥ “उग्रदर्शनमत्युग्रैः ख
ड्गपातैरताडयत् ॥ असिनैवासिलोमानमच्छिदत्सारणोत्सवे ॥ गणैः सिंहेन देव्या च जयक्ष्वेडाकृतोत्सवैः” ॥ २० ॥
एवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः ॥ माहिषेण स्वरूपेण त्रासयामास तान् गाणान् ॥ २१ ॥ ॥४२॥

प्रागुक्तभंग्यास्वसैन्ये आत्मीयसैन्ये स्वयं संक्षीयमाणे सति महिषासुरस्तु तदसहमानः सन् माहिषेण महिषसंबंधिना महिषाकारेण स्वरूपेण तान् देवीगणान् त्रास
यामास उद्वेजयामास ॥ संक्षीयमाण इति क्षि क्षये भ्वादि रकर्मकः परस्मैपदी इति तु प्रयोगतो तर्भावितप्यर्थविवक्षायां नाभुक्तं क्षीयते कर्मक्षीयं ते चास्य कर्माणीति
वत्सकर्मकत्वे सति कर्मकर्त्तरिलटः शानचिकर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रिय इति यक्यात्मनेपदेऽकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घेरूपं ॥ २१ ॥ महिषासुरः तुंडप्रहारेण तुंडेन व
क्त्रेण जनिताघातेन कांश्चिद्गणान् देवीरोषजनितान् पुरुषान् रणशूरान् भूतले पातयामास ॥ तथा क्षुरक्षेपैरपरान् भूमौ पातयामास ॥ शफंक्ती बेशुरः पुमान् ॥ सत
थान्यां गूलताडितान् गणान् भूमौ पातयामास ॥ पुच्छोऽखिलमूलं गूले ॥ सतथान्यां शूरान् प्राप्य बिदारिता तृणावभूमौ पातयामास ॥ दारितेभिन्नभेदितौ ॥
सतथावेगेन जयेन कांश्चिदपरान् भूमौ पातयामास ॥ सतथामहिषः नादेन ध्वनिना कंठगर्जितेनापरान् व्याकुलचित्तान् भूमौ पातयामास ॥ अपरान् भ्रमणेन प

सतथावेगेन जयेन काश्चिदपरान्भूमीपातयामास ॥ सतथोमाहिषः नादिनध्वनिना कठगजतनापरा ॥
स्थितिबिक्लवेन कर्मभारयत्वातिदेशात्तद्विरुक्तयोर्भागयोर्मध्यपूर्वभागसंक्षिप्तन्यायिभकेर्दुक् ॥ आसानिलाखाविशीर्णाः आसानिलाखापातशः आसानिल
लाहताः शीर्णानिपेतुर्नभसोचलाः ॥ अत्रपाठत्रयेतस्यमाहिषस्यरोषजाः आसाएव अनिलाः वायवः तैरस्ताः क्षिप्ताः अतएव विशीर्णाः चूर्णीभूताः अचलाः पर्य
ताः नभसः सकाशान्निपेतुः निपतिताः ॥ यद्वा ॥ आसानिलास्ताः शतशः शतशतं शतशः ॥ संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शस्प्रत्ययः ॥ यद्वा ॥ आसानिलैराह
ताः ताडिता इत्यनुसंधेय ॥ शीर्णाः चूर्णीभूताः ॥ २७ ॥ इति प्रागुक्तराज्याक्रोधसमाध्मातं क्रोधाग्निं संयुक्तं क्रोधेन समंतादाविष्टं विजृम्भितं तं अभ्यापतं तं महिषं
महासुरं दृष्ट्वा विक्षयतदा तद्वधाय तं महिषं हंतुं चंडिका देवी कोपमकरोत् वधहिंसार्थः इति वधिः प्रकृत्यंतरं जनिवध्योश्चेति वधिग्रहणादवसीयते तद्वधायेति तस्य व
धनं वधः तद्वधः भावे घञ् ॥ जनिवध्योश्चेत्यत उपधाया वृद्धय भागः ॥ क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिन इति चतुर्थी तद्वधं विधातुं कोपं क्रोधमकरोत् ॥

इति क्रोधसमाध्मातमापतं तं महासुरं ॥ दृष्ट्वा सा चंडिका कोपं तद्वधाय तदाकरोत् ॥ २८ ॥ साक्षिस्त्वातस्य वैपाशं तं बवं
धमहासुरं ॥ तत्याजमाहिषं रूपं सोपि बद्धो महामृधे ॥ २९ ॥ ततः सिंहो भवत्सद्यः यावत्तस्यांबिका शिरः ॥ छिनत्ति ता
वत्पुरुषः खड्गपाणि रदृश्यत ॥ ३० ॥ तत एवाशुपुरुषं देवी चिच्छेद सायकैः ॥ तं खड्गचर्मणा सार्द्धं ततः सोभून्महागजः ३१

॥ २८ ॥ अत्रियंतेस्मिन्वीराः मृधं युद्धं तत्रमहतिमृधे सो देवी तावत्तस्यमाहिषासुरस्य वधाय वै प्रसिद्धं वरुणादवाप्तं पाशमायुधं क्षिप्त्वा प्रवर्त्य तं महासुरं बवंध ॥ अथ
सपाशबंधमसहिष्णुः माहिषं रूपं तत्याज अत्याक्षीत् ततो नुससंत्यक्तमाहिषाकारो मायावित्वाद न्यएव पशुः शार्दूलः खड्गः पौत्री वा प्रशस्तं प्रमथेन क्षमगात्रो भूत् ॥
अथ देव्यापाशेन सोपि बाध एवाभूत् ॥ २९ ॥ ततो माहिषादिरूपपरित्यागादनंतरं समहासुरो मायावित्वात्सद्यः सपदि देव्या समं योद्धुं सिंहोऽभवत् ॥ ततो
बिका देवी तस्य मायामया सिंहस्य शिरः मूर्द्धनं यावद्यावता कालेन छिन्नत्ति छेत्स्यति तावत्तावत्येव काले समायावी महासुरः खड्गपाणिः पुरुषः प्रादुर्भवन्न दृश्यत ए
क्ष्यते देव्येति शेषः ॥ यावत्तावच्च सा कल्पेव धौ मानेव धारणे ॥ खड्गपाणौ यस्य सतथोक्तः ॥ प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासमर्थौ भयत इति वक्तव्यं ॥ ३० ॥ ततः
खड्गपाणेः पुरुषस्य दर्शनानंतरमेव देवी आशुसत्वरं सायकैः आशुगैः खड्गचर्मणा सार्द्धं तं खड्गपाणिं पुरुषं कंठे चिच्छेद ॥ खड्गचर्मचपुरुषं च सायकैश्चिच्छेदेति सू

रितोयतः पार्श्वतश्च भूतले पातयामास ॥ महिषः अन्यान्निश्वासपवनेन निश्वास एव पवनो वायुः तेन भूतले पातयामास ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्थं समहिषासुरो
महादेव्याः अंबिकायाः प्रमथानां पार्षदानां अनीकानि सैन्यानि प्रमथगणान् निपात्य भूमौ नितरां पातयित्वा तस्याः सिंहं हंतुं अभ्यधावत आभिमुख्येनाधावत् आ
द्रवत् । धावुगतिशुद्धयोः लङ्स्वरिते च्वादात्मनेपदं ॥ वरूथिनी बलं सैन्यं चक्रं चानीकमस्त्रियां ॥ ततः प्रमथगणमथनतः सिंहं हंतुं आगमनंतस्य ततश्च महि
षे महासुरे विषये बिकाचं डिकाकोपंचक्रे ॥ २४ ॥ महावीर्यः समहिषासुरः क्षुरक्षुण्णमहीतलः सन् योद्धुं क्रोधात् अग्रैकपादशफनिष्पिष्टरुताग्रक्षोणिभागः सन्
उच्चैरभ्रं लिहाभ्यां शृंगाभ्यां उच्चैरभ्रं लिहान् पर्वतान् उच्चैरभ्रं लिहमुकुटमूर्धनि देव्या उच्चैश्चिक्षेप उच्चैरक्षैः स्पीत् ॥ अथ चोच्चैर्ननाद ॥ णद अव्यक्तेशब्दे ॥ गलग
र्जनं चोच्चैश्चकार ॥ महावीर्यः वीर्यसंपन्नः सच्चवान् महिषो तितरामि तियावत् ॥ २५ ॥ तस्य महिषासुरस्य वेगेन जवेन युक्तं भ्रमणं तेन विक्षुण्णा विशेषेण संपि
कांश्चितुं डप्रहारेण क्षुरक्षेपैस्तथा परान् ॥ लांगूलताडितांश्चान्यान् शृंगाभ्यां च विदारितान् ॥ २२ ॥ वेगेन कांश्चिदप
रान्नादेन भ्रमणेन च ॥ निश्वासपवनेनान्यान् पातयामास भूतले ॥ २३ ॥ निपात्य प्रमथानीकमभ्यधावत सोसुरः ॥
सिंहं हंतुं महादेव्याः कोपंचक्रे ततो बिका ॥ २४ ॥ सोपिकोपान् महावीर्यः क्षुरक्षुण्णमहीतलः ॥ शृंगाभ्यां पर्वतानुच्चै
श्चिक्षेप च ननाद च ॥ २५ ॥ वेगभ्रमणविक्षुण्णमहीतस्य व्यशीर्यत ॥ लांगूलेनाहतश्चाब्धिः प्लावयामास सर्वतः ॥ २६ ॥
धुतशृंगविभिन्नाश्च खंडं खंडं युर्धनाः ॥ श्वासानिलास्ताः शतशो निपेतुर्नभसोऽचलाः ॥ २७ ॥ ॥ ६४ ॥

ष्टामहीव्यशीर्यत स्वयमेव विशीर्णा भवत् ॥ शृंहिसायां क्रयादिः परस्मैपदी विपूर्वो कर्मकः ॥ इहतु अंतर्भावितप्यर्थं विवक्षायां ॥ विशीर्यते मेघः स्वयमेव विशी
र्यते हेतुः स्वयमेवेति वत्कर्मकर्त्तरि लङ्ङिरूपं ॥ किंच तस्य महिषस्य लांगूलेन पुच्छेन आहतः ताडितोऽब्धिः अर्णवः सर्वतः सर्वत्र पृथिव्यां सकलजनान् प्लावयामास ॥
वारिपूरमभ्रं विश्वं चकार ॥ तसि प्रकरणे आद्यादिभ्य उपसंख्यानमित्यधिकरणे तसिः ॥ यद्वा ॥ कर्मणिल्यब्लोपे पंचमी ॥ सर्वतः सर्वा पृथ्वी प्लावयामास ॥
॥ २६ ॥ यनाश्च महान्तो मेघाः तेन महिषासुरेण धुताः ॥ शृंगाभ्यां विभिन्नाः विदारिताः संतः खंडं खंडं शकलं शकलं ययुः ॥ महिषेण धुतशृंगविदारिताः महान्
तो मेघाः खंडप्रकाराः खंडसदृशाः संतः ययुरित्यर्थः ॥ प्रकारे गुणवचनस्थेत्यधिकस्याल्पसादृश्ये गुणवचनस्य द्विर्भावः ॥ खंडखंडं ययुरिति तु पाठे कर्मधारयवदुत्तरे

तमिषाः खड्गप्रकाराः खड्गसदृशाः सतः ययुरित्यर्थः ॥ प्रकारगुणवचनस्येत्यादि कस्येत्यादिना ॥ ततो महासुरो भूयो माहिषं वपुरा ॥
चयितुं सार्द्धमित्युक्तं ॥ खड्गश्च चर्मच खड्गचर्मसेनां गत्वा देवज्ञायः ॥ तेन सार्द्धं ॥ फलकोलीफलचर्म ॥ चर्ममयचर्मगात्राणां हस्तप्राक्फलकं ॥ करेण च
महासिंहं तंच कर्षजगर्जच ॥ ततः पुरुषरूपतः सकाशात् समहासुरः मद्भागजीभूत् ॥ ३१ ॥ सच महागजः करेण शुंडादं डेन तं प्रसिद्धं देवीवाहनं सिंहचर्म
आकृष्टवान् जगर्जचबृंहितंच चकार ॥ (गर्जशब्दे) भ्वादिः परस्मैपदी ॥ गजः सिंहचर्मैति हि असुरविनाशसूचकउत्पातोयंप्रसिद्धवैपरीत्यात् ॥ ३२ ॥
ततो देवीतु पुनः सिंहकर्षतः आक्षिपतः आहरतः तस्य महागजस्य करं शुंडादं डेन चंद्रहासेन निरकृतं तनिरुप्याच्छेत्सीत् ॥ कृती छेदने परस्मैपदी ॥ यद
भ्यधुः ॥ कृणत्ति कृतं तत्त्येते वेष्टने छेदने क्रमादिति ॥ इहतुच्छांदसमात्मनेपदं ॥ ऋषयश्छांदसम्पदमनुकुर्वन्ति ॥ अन्यथानिरकृतं दित्येव स्यात् ॥ कर्षत
स्तत्करं देवीति पाठे कर्षतो गजस्य करः प्रसिद्धः तत्करइति व्याख्या ॥ इह समहासुरः प्राक् महाहवक्षमः ॥ महिषो भूततो व्याघ्रः खड्गः पोत्री हरिः पुमान् ।
गजो यमहिषो भूयो मायावी समहामृधे, इत्येतदावेदयितुमाह ॥ ततो गजवपुस्त्यागानन्तरं भूयः पुनरपि समहासुरः माहिषं वपुराश्रितः प्राप्तवान् सन् तथैव

करेण च महासिंहं तंच कर्षजगर्जच ॥ कर्षतस्तु करं देवीखड्गेन निरकृतं त ॥ ३२ ॥ ततो महासुरो भूयो माहिषं वपुरा
श्रितः ॥ तथैव क्षोभयामास त्रैलोक्यं सचराचरं ॥ ३३ ॥

पूर्ववदेव प्राग्वत् महिषः सन् तथैव त्रैलोक्यं क्षोभयामास
क्षोभं प्रापयामास ॥ तथैव सचराचरं त्रैलोक्यं लोकत्रयं क्षोभयामास ॥ आश्रितइति श्रिञ्सेवायां ॥ प्रतिष्ठितप्रतिज्ञानार्थः सकर्मकः ॥ गत्यर्था कर्मकाश्चि
पशीङ्स्थासेत्यादिना कर्तरिकः ॥ वपुराश्रितः अंगीकृतवान् सन् त्रैलोक्यं क्षोभयामासेत्यर्थः ॥ आस्थितेत्यविसर्गपाठेतु आङ्स्थः प्रतिज्ञाने इत्यात्मनेपदं
कर्तरि लुङ्स्थाध्वोरिच्चेत्यकारस्य इत्वं सिचः कित्वंच तेन गुणाभावः ॥ ह्रस्वादेगादितिसिचो लोपः ॥ सइति च्छेदे तु महासुरइत्यर्थः । चराश्च देवाः अचराश्च पर्व
तादयः चराचरं सर्वोद्बो विभाषैकवद्भवति ॥ चराचरात्मकं त्रैलोक्यं समहासुरः क्षोभयामासेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ चराश्च अचराश्च चराचराः तैः सहितं त्रैलोक्यं स
चराचरं संभवात्स्वरूपाख्यानतो विशेषणविशेष्यभावः ॥ चरिर्गत्यर्थः ॥ चरिचलिपतिवदीनां वा द्वित्वमच्चाक्चाभ्यासस्येति पचायचिद्भिर्भाविभ्यासस्य च
आगागमः ॥ आग्विधिसामर्थ्याद्बलादिशेषाभावः ॥ अन्यथा ह्यागमादेशयोर्विशेषाभावादागमलिंगमपार्थक्यस्यात् ॥ चरिण्णुजंगमचरं त्रसमिर्गचराचरं ॥ ३३

ततल्लैलोक्यक्षोभणाजगन्माताजगतांजननीजगद्धिताचण्डिकादेवीक्रुद्धासतीअतएवारुणलोचना अरुणेरकेलोचनेयस्याःसा उत्तमंअमृतंपानंमधुपुनः पुनःपपौ॥पापाने कर्मणिल्युट् ॥ लीलयामध्वेवपपौ पुनःपुनश्चजहासैवयुद्धंतुनगणयामास ॥ हसेहसनेलिटास्तिपोणल् ॥ पपावित्यातऔणलः॥वीरपानं चकारेत्यर्थः ॥ वीरपानंतुयत्पानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥ वीराणांकर्तव्यमयपानंवीरपानं ॥ मुहुःपुनःपुनःशश्वदभीक्ष्णमसरुत्समाः ॥ घटायुतायुतोन्मानं मधुमांसोपदंशकं ॥ एकैकवारतश्चण्डीपपावत्ररणोत्सवे ॥ ३४ ॥ बलेनसामर्थ्येनवर्येणप्रभावेणतेजसामदेनहर्षेणगर्वेणचोद्धतःअविनीतोनिर्मर्यादउत्कटः समहिषासुरोपिननर्दचकण्ठगर्जनंचकार ॥ नर्दगर्दशब्दे ॥ चण्डिकांप्रतिभूधरान् गिरीन्विषाणाभ्यांशृंगाभ्यांचिक्षेपप्रक्षिप्तवान् । अविनीतःसमुद्धतः ॥ स्थैर्यसामर्थ्यसैन्येषुबलंकाकाकसीरिणोः ॥ वीर्यबलंप्रभावश्च ॥ ३५ ॥ साचण्डिकातेनमहिषासुरेणप्रहितान्क्षिप्तान्तान्भूधरान्गिरीन्शरोत्करैःशराणां

ततः क्रुद्धाजगन्माताचण्डिकापानमुत्तमं ॥ पपौपुनःपुनश्चैवजहासारुणलोचना ॥ ३४ ॥ ननर्दचासुरःसोपिबलवीर्यमदोद्धतः ॥ विषाणाभ्यांचिक्षेपचण्डिकांप्रतिभूधरान् ॥ ३५ ॥ साचतान्प्रहितांस्तेनचूर्णयंतीशरोत्करैः ॥ उवाचतंमदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरं ॥ ३६ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ गर्जगर्जक्षणंमूढमधुयावत्पिबाम्यहं ॥ मयात्वयिहते त्रैवर्गजिप्यंत्याशुदेवताः ॥ ३७ ॥

मुत्करैःउत्क्षेपैःचूर्णयंतीनिःशेषयंतीसतीतंमहिषासुरं

मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरंयथास्यात्उवाच ॥ मदान्मधुपानजादुद्धूतोमुखेरागःतेनाकुलान्यक्षराणिवर्णायस्मिन्कर्मणिवचनेतन्मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरं क्रियाविशेषणानांकर्मत्वंपुंसकैकत्वंचवाच्यं ॥ यद्वा ॥ मदोद्धूतमुखरागादेवीमदेनमधुपानजेनउद्धूतोजातोमुखेरागःकषायभावोयस्याःसा आकुलाक्षरमिति क्रियाविशेषणं ॥ आकुलानिव्यामिश्रितान्यस्पष्टाक्षराणियस्मिन्कर्मणितत् ॥ ३६ ॥ अत्रह्याकुलाक्षरमित्युक्तत्वाद्गर्जगर्जइत्येवंप्रतिपदंव्यत्यस्ताक्षरंदेव्योक्तं ॥ ऋषिणातुतत्सत्कृत्यार्थसंगत्याप्रणीतं ॥ हेमूढहेअज्ञत्वंक्षणंतावद्गर्जगर्जयावदहंमधुपिबामि ॥ यावताक्षणेनमधुपास्यामितावंतंक्षणंत्वमपिकण्ठगर्जनंकुरुकुरु ॥ तावदेवतवायुःततःक्षणांतरेमयात्वयिहतेव्यसूक्ष्मेतिअत्रैवसंग्रामभूमात्रेअत्रैवअस्मिन्नेतत्क्षणमेवाआशुअविलंबितंदेवताइन्द्रादयोदेवागर्जिप्यंत्यानन्दतोगास्पति ॥ गृजिशब्देल् पिबामीतिपानात्रेभविष्यतिकालेयावत्पुराणिपातयोर्लडितिल् ॥ अहोमूढयथाजातमूर्खवैव्यर्थ्यवाळिशः ॥ ३७ ॥

जिह्वं त्यजन् नन्दतो गच्छति ॥ गृजिष्वदेष्टु विबामोतिपानाग्रभावेन्यातकालीयवत्पुशानिपातयाति ॥ ३८ ॥ ततो नंतरं समहिषासुरः तयादे
 सादेवी एवमुक्त्वा समुत्पत्य सन्त्यक्त्वा उत्पत्य तं नहि वासुरं आरूढा आरूढवती पुनर्महिषासुरं कण्ठे च कण्ठप्रदेश एव एकैकपदेन उचितेनाक्रम्य शूलैः ताडयत् ॥
 तड आघाते चुरादिः ॥ आरूढा इह तु गत्यर्था कर्मकेत्यादिना कर्त्तरि कः ॥ एनमित्यन्वादेशे रूपमिदमेतदोऽन्यतरस्यां ॥ ३८ ॥ ततो नंतरं समहिषासुरः तयादे
 व्यापदापादेन आक्रांतः सशूलेन ताडितो पितस्मान्निजमुखादात्मीयमुखात्सकाशादर्द्धनिःक्रांत एव अर्द्धेन शरीरेण निर्गतः देव्या वीर्येण बलेन सामर्थ्येन संवृतः सं
 छादितः स्तंभितः आसीत् तथैवास ॥ न संपूर्णो निःक्रांतः अर्धनिःक्रांतः अर्द्धेन वानिःक्रांतः अर्धनिःक्रांतः ॥ ३९ ॥ असौ महासुरो महिषवक्रादर्द्धनिःक्रांतः शरी
 राद्धेन निर्गतः युध्यमानः युद्धं कुर्वाण एव तया देव्या भगवत्या महासिनामण्डलाग्रेण शिरः तस्यासुरस्य उत्तमांगं छित्वा भूमौ निपातितः ॥ शरीरस्यार्द्धनिःक्रां
 तः विशेषेण समासः ॥ अर्द्धेन वानिःक्रांतः कर्त्तृकरणे कृता बहुलमिति समासः ॥ नबहुव्रीहिः ॥ अर्द्धो निःक्रांतो देहभागो यस्येति विग्रहप्रसंगात् ॥ ४० ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा समुत्पत्य सारूढा तं महासुरं ॥ पादेनाक्रम्य कंठे च शूलेनैनमताडयत् ॥ ३८ ॥ ततः सो
 पिपदाक्रांतस्तयानिजमुखात्ततः ॥ अर्द्धनिःक्रांत एवासीद्देव्या वीर्येण संवृतः ॥ ३९ ॥ अर्द्धनिःक्रांत एवासौ युध्यमा
 नो महासुरः ॥ तयामहासिना देव्या शिरश्छित्त्वानिपातितः ॥ ४० ॥ एवं समहिषो नाम सैन्यः स सुहृद्गणः ॥ त्रैलो
 क्यं मोहयित्वा तु तया देव्या विनाशितः ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्यस्थैस्तदाभूतैर्महिषे विनिपातिते ॥ जयेत्युक्तं ततः सर्वैः स
 देवासुरमानवैः ॥ ४२ ॥ ततो हाहाकृतं सर्वदैत्यसैन्यं ननाशयत् ॥ प्रहर्षे च परं जग्मुः सकला देवता गणाः ॥ ४३ ॥
 एवमुक्त्वा तस्यामहिषो नाम प्रसिद्धः समहासुरः सैन्यसहितः सुहृद्गणसहितः त्रैलोक्यं त्रींशो कान्मोहयित्वा मोहं दुःखं प्राप्य ततो युद्धं कुर्वाणः तया देव्या नाशं प्रा
 पितः ॥ महाकाल्यानिपातित इति पाठे महान्कालः उग्रः तत्पत्नी महती काली दुर्गा तया वा ॥ ४१ ॥ तदा तस्मिन् समये देव्यामहिषे महासुरे विनिपातिते स
 ति त्रैलोक्यस्थैः सर्वैः पुरुषैः देवीं प्रतिजयलोकोत्कर्षेण वर्तस्वेत्युक्तं ॥ कीदृशैः देवाः स्वर्लोकसद्भानः इन्द्रादयः असुराः पातालवासिनो बलिप्रभृतयः मानवा भूलो
 कसद्भानो ब्राह्मणादयः तैः सहितैः ॥ पुनः कीदृशैः तदाभूतैः तस्मान्महिषासुरादाभूताः पीडां प्राप्तवन्तः तैः ॥ आस्तु स्यात्कोपपीडयोः ॥ भूप्राप्तावात्मनेपदीचु
 रादिः ॥ आधृषाद्देतिणिजभावपक्षे कर्त्तरि के रूपं ॥ योगविभागात् समासः ॥ इत्थं भूतेति निर्देशाद्वा ॥ ४२ ॥ ततो महिषमर्दनादनंतरं यत्किंचिदैत्यसैन्यम

मा० पु०
॥१५२॥

वशिष्टं स्वल्पतदपि हाहाकृतं हाहा इति संभ्रमं दीनभावेन कृतं आहितं सत्ननाश ॥ णश अदर्शने ॥ अदर्शनमभावः ॥ अदृष्टमभूत् ॥ किंच देवतानां गणाः
तुसकलाः सर्वेऽपि परमुत्कृष्टं प्रहर्षं संतोषं जग्मुश्च प्राप्तवन्तः ॥ हाविषादाशुगर्तेषु ॥ चापलेहभवत इति वक्तव्यं ॥ संभ्रमेण प्रवृत्तिश्चापलं ॥ हाहा इति संभ्रमप्र
वृत्त्या दीनत्वेन कृतमनाथं ननाश ॥ दैत्यसैन्यमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ अथ तदेवी सुराः इन्द्रादयः दिवि भवैर्दिव्यैर्महर्षिभिः सह सहिताः तुष्टुवुः स्तुतवन्तः ॥ सुराश्च
दिव्यामहर्षयश्च देवीं स्तुतवन्त इत्यर्थः ॥ अथ गन्धर्वपतयश्च जगुः हाहा हूहू प्रभृतयो गन्धर्वाः गायमानाः तेषां पतयों गानविचक्षणाः तुम्बुरुप्रभृतयः गीतवन्तः ॥
गैशब्दे लिट् ॥ अथ अप्सरोगणाश्च ननृतुः उर्वशीप्रभृतयः स्वर्गवारांगनाः तासां गणाः नृत्यवन्तो देवी विजये महोत्सवे ॥ नृत्ती गात्रविक्षेपेनाब्धेलिट् उस् ॥ ४४ ॥
इति म० श्रीतो० श्रीमदुद्ध० श्रीशंतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां महिषासुरवधोशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ महिषासुरे निहते सति ततो न
तुष्टुवुस्तां सुरादेवीं सह दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ जगुर्गन्धर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४४ ॥ इति मार्क० दे० महिषा
सुरवधोशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे देव्या इन्द्रपुरोगमाः ॥ स्तुति
मारेभिरेकर्तुं निहते महिषासुरे ॥ १ ॥ शक्रादयः सुरगणानिहतेति वीर्ये तस्मिन् दुरात्मनि सुरारिबले च देव्या ॥ तां
तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरां सावाग्निः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः ॥ २ ॥ ॥ ४५ ॥

न्तरं इन्द्रपुरोगमाः शक्रप्रमुखाः सर्वेऽपि सुरगणाः स्तुतिं कर्तुं आरेभिरे उपक्रांतवन्तः ॥ रभराभस्ये ॥ आत्मनेपदेलिट् ॥ पुरोगच्छतीति पुरोगमः इन्द्रः पुरोगमः अ
प्रेसरोयेषांते ॥ १ ॥ रणे देव्या चंडिकाया तस्मिन् नति वीर्ये सुरारिबले महिषासुरसैन्ये च अतिवीर्ये दुर्गात्मनि महिषासुरे च हते सति प्रणतिनम्रशिरोधरां साः प्रहर्ष
पुलकोद्गमचारुदेहाः शक्रादयः सुरगणाः तां देवीं वाग्भिः तुष्टुवुः स्तुतवन्तः ॥ वीर्यबलं प्रभावश्च ॥ प्रणतिभिर्नम्राः शिरोधराः कंधराग्रीवा अंसाः स्कंधाभुजशिरोसिच
येषांते धरंतीति धराः शिरसां धराः शिरोधराः प्रहर्षे प्रमोदे पुलकाः रोमांचाः तेषां उद्गमः प्रादुर्भावः तेन चारुमनोहरा देहा येषांते ॥ वाग्भिरिति चतुर्विधाभिर्वाणी
भिः ॥ यद्वाप्यं ॥ चतुष्टयीशब्दानां प्रवृत्तिः ॥ ॥ अतिशब्दाः गुणशब्दाः क्रियाशब्दाः अर्थशब्दाश्च ॥ अन्ये त्वाहुः ॥ द्रव्यगुणक्रियाजातिमाहुः
शब्दाश्चतुर्विधाः ॥ यदृच्छया प्रयुक्ताः स्युः संज्ञाशब्दाश्च पंचमाः ॥ अपरे त्वाहुः ॥ वैखरीशब्दनिष्पत्तिर्मध्यमाश्चुतिगोचरा ॥ योतिता र्थाचपश्यंती सुक्ष्माश्च

स० स
अ०
८१

॥१५२॥

शब्दाश्रयविधाः । यद्वच्छयाप्रयुक्ताः स्युः सज्ञाशब्दाश्चैव चमीः ॥ अपरत्वाद्दुः ॥ वल्लिराशब्दान्ध्यासमर्थेनाश्रुतयोः ॥ ॥ ॥ ॥
 ध्यानपायिनी चित्तिचतुर्विधायागुच्यते ॥ शब्दानानि स्वसिर्ध्याः सा घटापर्यरूपावाक्खिलरीत्युच्यते ॥ श्रुतिगोचराश्रीपमात्रावाक्खलमध्यमेत्युच्यते ॥ ॥ ॥
 तितार्थोययासाद्योतितार्थाज्ञानरूपावाक्प्रशयतीत्युच्यते ॥ अनपायिनीब्रह्मरूपावाक्सूक्ष्मेत्युच्यते ॥ २ ॥ ययादेव्याआत्मशक्त्यास्पशक्त्याइदंज
 गत् प्रपंचितंतांअखिलदेवमहर्षिपूज्यांअम्बिकांदेवींभक्त्याआनताःस्म ॥ सानोस्माकंशुभानिदधातुकरोतु ॥ तुहिचस्महवैपादपूरणे ॥ निःशेषाःसर्वदेवाः
 तेषांगणाःतेषांशक्तयः तासांसमूहाःतएवमूर्तयोयस्याःसा ॥ अखिलाःसर्वदेवाःमहर्षयश्चैतैःपूज्यांपूजनीयां आनतावयंभक्तिप्रवहाः ॥ ३ ॥ यस्याःदेव्या
 अतुलमनुपमंप्रभावंबलंवल्लुंसाकल्येनवर्णयितुंब्रह्माचतुर्मुखः भगवानैश्वर्यसम्पन्नःअनंतोविष्णुःहरश्चनालंनहिसमर्थःहिप्रसिद्धमेवतत् ॥ साचण्डिकादे
 वीअखिलजगत्परिपालनायअशुभभयस्यनाशायमर्तिकरोतु ॥ अखिलजगत्परिपालयितुंअशुभभयोभयंनाशयितुंचस्वयंस्वांतंसदाऽवधानंकरोतु ॥ प्रभावः
 ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ देव्याययाततमिदंजगदात्मशक्त्यानिःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥ तामंबिकामखिलदेवमह
 र्षिपूज्यांभक्त्यानताःस्मविदधातुशुभानिसानः॥ ३॥यस्याःप्रभावमतुलंभगवाननंतोब्रह्माहरश्चनहिवक्तुमलंबलंच
 साचंडिकाखिलजगत्परिपालनायनाशायचाशुभभयस्यमर्तिकरोतु ॥ ४ ॥ या श्रीःस्वयंसुकृतिनांभवनेष्वलक्ष्मीः
 पापात्मनांकृतधियांहृदयेषुबुद्धिः ॥ श्रद्धासतांकुलजनप्रभवस्यलज्जातांत्वानताः स्मपरिपालयदेविविश्वं ॥ ५ ॥
 प्रभुत्वं ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषुबलं ॥ अशुभभवस्येतिपाठेभवउदयः ॥ ४ ॥ हेदेविसुकृतिनांपुण्यवतांभवनेषुगेहेषुयाश्रीःसंपत्तिरभूदस्तिभविष्यतिस्वयं
 तांत्वानताःप्रणतावयंस्म ॥ अतःत्वंसुकृत्यात्मकंविश्वंश्रीःसतीपरिपालय ॥ हेदेविपापात्मनांभवनेषुयाऽलक्ष्मीःअभूदस्तिभविष्यति स्वयंतांत्वानताः
 प्रणताःवयं ॥ अतस्त्वंपापात्मकंविश्वंअलक्ष्मीःसतीपरिपालय ॥ हेदेविकृतधियांज्ञानिनांहृदयेषुयाबुद्धिःअभूदस्तिभविष्यतिस्वयंतांत्वानताःप्रणतावयं अ
 तस्त्वंकृतध्यात्मकंविश्वंबुद्धिःसतीपरिपालय ॥ हेदेविसतांसजनानांहृदयेषुयाश्रद्धासत्कर्मनिष्ठाऽभूदस्तिभविष्यतिस्वयंतांत्वानतावयं अतःत्वंसदात्मकं
 विश्वंश्रद्धासतीपरिपालय ॥ हेदेवित्वंकुलजनप्रभवस्यहृदयेयालज्जाभूदस्तिभविष्यतितांत्वानतावयं ॥ अतःत्वंसत्कुलाचारसंरक्षणंलज्जालज्जासतीसत्कु
 लजनप्रभात्मकंविश्वंपरिपालय ॥ स्मशब्दःपादपूरणे ॥ स्वयमव्ययं ॥ सुष्ठुअयःशुभावहोविधिर्यस्मिन्कर्मणिनमनेपरिपालनेवातत् ॥ ५ ॥ ॥५॥

असुराश्च देवाश्च असुरदेवाः शाश्वतिकविरोधविवक्षायां स्वसुरदेवतेषां गणा आदयो येषां तिमनुष्यादीनां तैत्थोक्ताः ॥ तेषु अजायदंतमित्यसुरशब्दस्य पूर्वप्रयोगः ॥ अजायदंतत्वादभ्यर्हितत्वाच्च अमरदैत्यगणादिकेष्वितितुपाठः सम्यः ॥ हेदेविसर्वेष्वसुरादिगणेषु तवाद्भुतरूपमचित्यं मनसापि चिंतयितुं स्मर्तुं मप्यशक्यं एतत्तव मनोहरं रूपं वाचा किं वर्णयाम ॥ वर्णवर्णक्रियायां चुरादिलोडंतं ॥ यन्मनसापि स्मर्तुं शक्यं तद्वाचा किं वर्णयितुं शक्यं स्यादिति भावः ॥ हेदेवितवभूर्यधिकं असुरक्षयकारि अतिवीर्यं च किं वाचा वर्णयाम यन्मनसाप्यचित्यं स्यात् ॥ हेदेविसर्वेष्वसुरदेवगणादिकेष्वहवेषु संग्रामेषु तवाद्भुतानि चरितानि वीरकर्मणि किं वर्णयाम वाचा यानि मनसापि स्मर्तुं शक्यानि ॥ ६ ॥ हेदेवित्वं त्रिगुणापित्रयो गुणाय स्यांसा सच्चरजस्तम इति त्रयोगुणाः ॥ सत्त्वगुणा त्वं वैष्णवी शक्तिः सती जगति रक्षसि रजोगुणा त्वं ब्राह्मी शक्तिः सती सृजसि तमोगुणा रौद्री शक्तिः सती संहरसि अतः सर्जनीय संरक्षणीय संहरणीयानि जगंति स्वर्गभूपातालारुणानियेषां त्वं हेतुरसि ॥ हेदेवित्वं हरिहरादिभिरपि देवैः तच्च तोन ज्ञायसे मायारूपत्वात् ॥ हेदेवित्वं अपारा अनवधिरन्ता ॥ त्वं सर्वाश्रया सर्वआश्रयो यस्याः

किं वर्णयाम तव रूपमचित्यमेतत् किंचातिवीर्यमसुरक्षयकारिभूरि ॥ किंचाहवेषु चरितानि तवाद्भुतानि सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ६ ॥ हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि देवैर्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ॥ सर्वाश्रया खिलमिदं जगदंशभूतमव्याकृता हि परमाप्रकृतिस्त्वमाद्या ॥ ७ ॥

सा ॥ आश्रीयते आश्रया सर्वस्याश्रयामर्वाश्रया ॥ हेदेविद्वदमखिलं जगत्तवैवांशभूतं मायामयत्वात् ॥ जगतः अंशरूपेण निष्पन्नं अंशत्वं भूतं प्रापदिति वांशभूतं ॥ त्वं अव्याकृता केनापि न व्याकृता सिपदेन वाक्येन वा ॥ यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा सहेति श्रुतेः ॥ त्वंच विद्यात्वेन परब्रह्मतत्त्वमेव ॥ यद्वा ॥ हेदेवित्वं अव्याकृता सिन केनापि प्रकाशितासि ॥ परप्रकाशयत्वा नभ्युपगमाद्ब्रह्मस्वरूपस्य स्वयंप्रकाशत्वाभ्युपगमाच्च ॥ त्वंच परब्रह्मतत्त्वमेव स्वयंप्रकाशमनतिशयानंदचिद्रूपमसीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ अव्याकृताऽव्याहता केनापि न हिंसितासि ॥ रुद्र हिंसायां स्वादिः ॥ त्वमेव तु युद्धेऽहिता न्व्याकृता विव्याहसि ॥ यद्वा ॥ हिंसाकरणयोस्त्वाद्यौ कृणोति कृणुते कृञ् ॥ करोति कुरुते हेदे संपद्येते कमादिति ॥ अव्याकृता हि परमेति पाठे तु हि यस्मात् ॥ हेदेवित्वं परमापरा उत्कृष्टा मालक्ष्मीः ततः अविष्णुः तेन व्याकृता उत्तरसिस्था पिता लोकेषु वा ॥ यद्वा ॥ हेदेवि हि यस्मात्

अव्याकृतादिपरमेतिपाठेनुद्विगम्यमात्र ॥ हेदेवित्वं परमापराउल्लृष्टामालक्ष्मीः ततः अविष्णुः तन्व्याकृतसुरासंख्यायितुं शक्यः ॥ यद्वा ॥ हेदेवित्वं ॥
 तवरोमकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ददौ अतः त्वं अव्याकृतासि अविनासुर्येण आसमन्ताल्लृताते जोभिर्निर्मितासि ॥ अतएव सर्वपरमापराश्रेष्ठामातेजो-
 क्ष्मीः ॥ अवयः शैलमेपाकाः ॥ यद्वा ॥ हियतः त्वं जगतामायामूलभूता ॥ अतः सृष्टेः प्राक्केवलैवेत्यव्याकृतासत्त्वरजस्तमोगुणानुदयाद्देदप्रत्ययानुदयात्स्वा-
 दिना अपृथक्कृतासांख्यदर्शनप्रसिद्धापरमाप्रकृतिः प्रधानाख्यासि ॥ इयं देवी सांख्यमते प्रकृतिराख्याता वेदांतिनस्तुतामनिर्वचनीयामात्ममायामनादिम-
 विद्यामाहुः ॥ शाब्दिकास्तांस्तुतच्चावसितिसिद्धिभेदामाहुः ॥ शैवास्तां शिवशक्तिसंसक्तिमाहुः ॥ वैष्णवाः विष्णुमायांतामाहुः ॥ शाक्तास्तुतां महा-
 मायामनादिमाहुः ॥ पौराणिकाः तां देवीमाहुः ॥ ७ ॥ सुरैश्चर्यैः ॥ सुरंतिसुराः सुराणां भावः सुरतासास्ति येषां ते सुरताः इंद्रादयः ॥ मत्वर्येऽर्श आदित्वादच् ॥
 समस्ताश्च ते सुरताश्च समस्तविबुधा इति यावत् ॥ हेदेविसावै प्रसिद्धा स्वाहात्वमेवासियस्याः समुदीरणेन सकलेषु मुखेषु यज्ञेषु समस्तसुरताः यज्ञभुजः तृप्तिं प्र-

यस्याः समस्तसुरताः समुदीरणेन तृप्तिं प्रयांति सकलेषु मुखेषु देवी ॥ स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु रुच्यार्थं
 त्वमतएव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥ यामुक्तिहेतुरविचिंत्य महाव्रता त्वमभ्यस्यसे सुनियतं द्रियसत्त्वसारैः ॥ मोक्षार्थं
 भिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैर्विद्यासि सा भगवती परमाहि देवि ॥ ९ ॥ ॥४॥ ॥४॥

यांति ॥ किंच वै प्रसिद्धा स्वाहा च त्वमेवासि अतएव खलु पितृयज्ञेषु जनैः श्राद्धकृद्भिः पुरुषैः पितृगणस्य तृप्तिहेतुः ॥ स्वधेत्येवं रूपं मंत्रात्मासती त्वमेवोच्यार्थं सेक-
 थ्यसे ॥ दैवे श्राद्धे भवेत्स्वाहा पित्र्ये श्राद्धे स्वधोच्यते ॥ स्वाहा देव हविर्दाने श्रौषड्वैषट्स्वधेत्यभिधाने तु विभागो नाश्रितः ॥ ८ ॥ हेदेवि हि निश्चयेन या-
 मुक्तिहेतुः अचिंत्य महाव्रता परमावेदां तोद्भवव्रतस्तच्चावगतिरूपसाक्षात्कारलक्षणा विद्यासि भगवती सुनियतं द्रियतत्त्वसारैर्मोक्षार्थं भिर्मुनिभिरस्तसमस्तदो-
 षैरभ्यस्यसे पुनः पुनरावर्त्यसे शिष्यसे इत्यन्वयः ॥ मुक्तिरमृतं कैवल्यं । ज्ञानादेव तु कैवल्यमित्यभ्युपगमात् ॥ मुक्तिहेतुर्विद्या अविचिंत्या चितुष्यितुमशक्या ॥
 दुस्तराणि महानिब्रतानि उपवासादीनियस्यांसांचिंत्य महाव्रता अभ्यस्यसे ॥ असुक्षेपणेऽभिपूर्वः कर्मणि लट्थासः से ॥ सुष्ठु नियतानि विषयेभ्यो व्यावर्तिता-
 नोद्रियाणि यैः ते च ते तत्त्वसाराश्च तत्त्वज्ञानं सारं नान्येषां तैस्तत्त्वसाराः ॥ मन्यते मुनयः तैः मोक्षमर्थयन्ते मोक्षार्थिनः अस्तः नष्टः समस्तदोषः कामादिरूपो ये

षातिऽस्तसमस्तदोषाः तैः विद्यते ज्ञायते न यविद्या भगवती सर्वैश्वर्यसंपन्ना परमा उत्कृष्टा ॥ ९ ॥ हे देवि भगवती ऐश्वर्यादिसंपन्ना शब्दात्मिका वर्णपदवाक्यरू-
पवाणी स्वरूपा ॥ सुविमलर्ग्यजुषां उद्गीथरस्य पदपाठवतां साम्नां च निधानं सर्वजगतां आर्तिहंत्री परमा उत्तमा चतुर्वर्गदर्शिनी वार्तावृत्तांतरूपा त्रय्यसि वेदा-
नां त्रयीभवसीत्यन्वयः ॥ अथवा भगवती त्वंसर्वजगतां भवभावनाय संसृत्युत्पादनाय परं निधानमाश्रयः स्थानमसि ॥ त्वं आर्तिहं त्र्यसि ॥ त्वं वार्तासि रु-
षिगोरक्षादिवृत्तिरसि ॥ त्वं शब्दात्मिकानादरूपासि ॥ यद्वा ॥ वर्णपदवाक्यरूपासि गद्यपद्यात्मिकासि ॥ हे देवि त्वं सुविमलानि ऋग्भिः सहितानि यजुषि-
तेषां ॥ ऋचः ऋग्वेदाः यजुषियजुर्वेदाः तेषां साम्नां सामवेदानां च त्रय्यसीत्यन्वयः ॥ वेदशाखानां बाहुल्याद्बहुवचनं ॥ उद्गीथ उद्गीतं अतएव रस्य पदपाठवतां
उद्गीथरस्याणि पदानि तैः कृत्वा पाठवतां अन्यथा पदानां पाठः पदपाठः उद्गीथेन रस्यः पदपाठो येषां तानि उद्गीथरस्य पदपाठानि सामानीति स्यात् ॥ उद्गीथः प्रणव-
इति क्षीरतरंगिणीकारो व्याख्ययत् ॥ उद्गीथः सामवेदः इत्यौणादिवृत्तिकारः ॥ प्रणवपक्षे उद्गीथरस्य तां ऋग्यजुषाणामप्यस्ति ॥ यद्वा ॥ उद्गीथ उद्गीतं साम्नां प्र-
शब्दात्मिका सुविमलर्ग्यजुषां निधानमुद्गीथरस्य पदपाठवतां च साम्नां ॥ देवी त्रयी भगवती भवभावनाय वार्तासि सर्व-
जगतां परमा र्तिहंत्री ॥ १० ॥ मेधासि देवि विदिता खिलशास्त्रसारा दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसंगा ॥ श्रीः कैठभारिह-
दयैककृताधिवासा गौरीत्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

॥६४॥

॥६५॥

सिद्धं वार्तावृत्तौ जनश्रुतौ ॥ वृत्तिः कुसीदपाशुपाल्यवाणिज्याख्या ॥ जनश्रुतिवृत्तांतः स्त्रियामृक्सामयजुषी इति वेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ऋचः यजुषि च ऋग्यजुषा-
णि अचतुरादिना समासांतः ॥ इहतु समासांतविध्यनित्यत्वमाश्रितं ॥ सुविमलानि ऋग्यजुषियेषां ॥ यद्वा ॥ समासांतरमुक्तमेवा ॥ भवभावनाय भवः शिवः पर-
मात्मा यस्य भावनं ध्यानं तस्मै प्रवृत्ता त्रयीत्वमेवासीत्यर्थः ॥ उग्रे जन्मनिकल्याणे प्राप्तौ संसृति सत्तयोः भवः आर्तिहंतीति जनिकर्तुः प्रकृतिरिति निर्देशात् समास-
सिद्धिः ॥ आर्तिः पीडाधनुः कोट्योः ॥ आङ्पूर्वताकचित् ॥ १० ॥ हे देवि त्वं मेधासि अतएव त्वं विदिता खिलशास्त्रासि ॥ यद्वा ॥ हे देवि त्वं विदिता खिलशास्त्रसा-
रमेधासि ॥ धीर्धारणावती मेधा ॥ विदिता खिलशास्त्रासि साराणि चतुर्वर्गतत्त्वपरिण्यायानियया मेधया सात्वमेवासि ॥ प्रवृत्तिर्वा निवृत्तिर्वा नित्येन
कृतकेन वा ॥ पुंस्यिनोपदिश्येतच्छास्त्रमभिधीयते ॥ हे देवि त्वमसंगा संत्यक्ता खिलबंधहेतुः अप्रतिबंधाऽनिवारितगतिः ॥ दुर्गादुःप्रापा दुःखेन गम्यमाना

रुतकेनवा ॥ पुसायनोपादिश्यततच्छास्त्रमभिधीयत ॥ हृदयस्वमेसासित्येवमासीत् ॥
 दुर्गा ॥ दुर्गभवसागरभीरसि दुर्गोदुस्तरौभयःसंसारःसागरद्वयतमनीःतरणिरसि ॥ यद्वा ॥ दुर्गोदुस्तरौभयंस्वतिलण्डमतिदुर्गभवसा नयिष्यतिगतिविषं दुःखं
 यत्रसाअगरा अगराचासौनौश्चेतिअगरनौः दुर्गभवसाचासौअगरनौश्च ॥ यद्वा ॥ त्वंदुर्गेदुर्गमेदुःप्रापेभवेशंभीपरब्रह्मभूतत्वेसागरेसामृतेविषयेअसंगारागा
 दिरहितादुर्गादुःप्रापानौरसि ॥ नौरिवनौर्देवीब्रह्मप्राप्तिसाधनविचारूपेत्यर्थः ॥ हेदेवित्वंकैटभारिहृदयैकरुताधिवासाश्रीरसि विष्णुवक्षस्थलनिवासिनी
 लक्ष्मीःत्वमेवासि ॥ हेदेवित्वमेवशशिमौलिरुतप्रतिष्ठागौरीउमासि ॥ शशीचंद्रःमौलौकिरीटयस्यसशंभुःतेनरुताप्रतिष्ठाऽवस्थितिरर्द्धशरीरभाक्केनय
 स्याःसा ॥ चूडाकिरीटंकेशाश्चसंयतामौलयस्त्रयः ॥ ११ ॥ ईषत्सहासमंदस्मितोपेतरुचिरंपरिपूर्णचंद्रबिंबानुकारिपूर्णदुर्बिंबोपमंकनकेषुउत्तमंयत्कनकं
 स्येवकांतिःशोभायस्यतत् अतएवकांतंमनोहरं एवंभूतंतववक्रकमलंजगन्मोहनंजयति तथापितद्विलोक्यसहसाऽतर्कितंआत्तरुषाप्राप्तकोपेनमहिषासुरे
 णप्रहृतंअत्यद्भुतमेतत् ॥ अहोईदृशंजगन्मोहंजगत्संजीवनंवक्रंविलोक्यपुमानानंदमाप्नुयात्तत्कथंमहासुरःसंजातकोपःप्राहर्षीदितिभावः॥अतर्कितेतुस
 ईषत्सहासममलंपरिपूर्णचंद्रबिंबानुकारिकनकोत्तमकांतिकांतं ॥ अत्यद्भुतंप्रहृतमात्तरुषातथापिवक्रंविलोक्यसह
 सामहिषासुरेण ॥ १२ ॥ दृष्ट्वातुदेविकुपितंभृकुटीकरालमुद्यच्छशांकसदृशच्छवियन्नसद्यः ॥ प्राणान्मुमोचमहिषस्तद
 तीवचित्रंकैर्जीव्यतेहिकुपितांतकदर्शनेन ॥ १३ ॥

॥६५॥

॥६५॥

हसाऽव्ययं ॥ सहसाबलेनवा ॥ सहोबलंसहामार्गः ॥ सहतेसहः ॥ अनव्ययत्वेसहसाकृतमित्योजःसहोभस्तमसस्तृतीयायादित्यौपपदिकमलुग्विधानंचा
 वगमकं ॥ अद्भुतं अदिभुवोद्भुतच् ॥ अदित्याश्चर्येव्ययं ॥ आत्तारुद्रक्रुयेनसतेन ॥ १२ ॥ हेदेविकुपितंक्रोधाविष्टंभृकुटीकरालं भृकुट्याकरालंविषमंभ
 यंकरंअतएवक्रोधताम्रंउद्यच्छशांकसदृशच्छवि उद्यन्नुदयंकुर्वन् शशांकश्चंद्रःआरक्तःपूर्णश्चतेनसदृशीच्छविःप्रभायस्यतत् ॥ तदीयंसंग्रामोन्मुखंदृष्ट्वातुदृष्ट्वै
 वमहिषासुरःसद्यःसपदिदर्शनक्षणएवप्राणान्मुमोचनतत्याजेतियत्तदतीवचित्रं ॥ युक्तोयमर्थः ॥ हिनिश्चयेन ॥ कुपितांतकदर्शनेन कुपितरुतांतदर्शनेन
 कैःजंतुभिःजीव्यतेनकैश्चिदपि॥जीवप्राणधारणे अकर्मकत्वाद्भावेतिगतात्मनेपदप्रथमपुरुषैकवचनमेव भावस्यैकत्वात् त्प्राणधारणंप्रकृतावंतभूतंइति
 जीवतेदेवदत्तइतिप्रयोगेपृथक्प्राणपदंकर्मवाचिनःप्रयुज्यतेअनुच्यमानेपितस्मिन्प्राणान्धारयतीतिगम्यमानत्वादतश्चजीवतिरकर्मकः ॥ भ्रुवौकुटीवधु

कुटी ॥ इकोह्रस्वोङ्गो गालवस्योत्तरपदिकं ह्रस्वत्वं अत्वं च वा ॥ तेन भ्रुकुटी वध्रुकुटी ॥ करालं कुटिलं ॥ बलवत्सुष्ठु किमुतस्य त्यतीव च निभरे ॥ करा
लोदंतुरेतुंगे ॥ रुणोति हि नस्ति करालं ॥ १३ ॥ हे देवित्वं प्रसीद प्रसन्ना भव ॥ परमापरा उत्कृष्टा मालदमीरसि ॥ हे देवि भवती जगतां भवाय संपदुद्भवाय स
यः सपदि भवति ॥ भवती त्वं कोपवती अप्रसन्ना स्तिर्हसयः जगतां कुलानि वंशान् समूहान् विनाशयति ॥ इह भगवतीति भवशब्दप्रयोगे युष्मदस्मच्छ
द्दान्यत्वेन शेषे प्रथमः पुरुषः विनाशयतीत्ययं ॥ वंशे वृन्दे गृहे कुलं ॥ उक्तमर्थप्रकृतेन देवी चरितेन योजयति विज्ञातमित्यर्द्धेन अधुनैव विज्ञातं विदितमस्माभिः
एतत्किं यत्त्वां आइतं एतं योद्धुमागतं ॥ सुविपुलं सुष्ठु बहुलं महिषासुरस्य बलं सैन्यं अस्तं विनाशनीतं प्रापितं इत्येतत् ॥ प्रसादपरमेति पाठे प्रसादेन प्रसन्नत्वेन
परमा उत्कृष्टा चेत्तर्हि लोकानां भवाय भूतये संपदुदयाय भवति ॥ अस्तमदर्शने अस्तमिति मकारांतमव्ययमनुपलब्धे र्वे वर्तते ॥ असुक्षेपण इत्यतो न पुंसके भावे
केतु अस्मिं प्रेरणं दूती (री) करणमन्यत्र क्षेपणीतमित्यर्थः ॥ विनाशनीतमित्यर्थस्तु न स्यात् ॥ अस्मामित्यव्ययत्वे त्विष्टसिद्धिः ॥ १४ ॥ हे देवि भवती सदाऽभ्यु

देवि प्रसीद परमा भवती भवाय सद्यो विनाशयति कोपवती कुलानि ॥ विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेतन्नीतं बलं सुविपुलं
महिषासुरस्य ॥ १४ ॥ ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां तेषां यशांसि न च सीदति बंधुवर्मः ॥ धन्यास्त एव निभृतात्मज
भृत्यदारा येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥ धर्म्याणि देविस कलानि सदैव कर्माण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती
करोति ॥ स्वर्गं प्रयाति च ततो भवती प्रसादा ल्लोकद्वयेऽपि फलदाननुदेवितेन ॥ १६ ॥

दयासती येषां प्रसन्ना स्ति ते एव लोका ज
नपदेषु जीवत्सु देशेषु संमताः लब्धप्रतिष्ठाः स्युः तेषामेव धनानि स्युः तेषामेव यशांसि सत्कीर्तयः स्युः ॥ तेषां बंधुवर्गश्च न सीदति ॥ चकाराच्चतुष्पात्प्रभृतिश्च न सीद
ति ॥ त एव धन्याः धनेषु साधवः ॥ यद्वा ॥ धनानि लब्धारः प्राप्तारः धन्याः ॥ धनगणं लब्धेति सूत्रेण यत्प्रत्ययः ॥ सुकृती पुण्यवान् धन्यः ॥ हे देवियेषां भवती प्रसन्ना
स्ति त एव निभृताः विनीताः शिक्षितकुलाचाराचपलाः आत्मजाः सुताः भृत्याः अनुचराः दाराः कुलस्त्रियश्च येषां ॥ निभृतविनीतप्रश्रिताः समाः ॥ १५ ॥
हे देवि भवती प्रसादाद्भवत्याः प्रसादात्संभावितः सुकृती पुण्यवान् जन्मः प्रतिदिनं सदैव कर्माणि कृत्वा अतिशयमादृतः सत्सकलानि समस्तानि स्वशास्त्रां लोकान्यत एव
धर्म्याणि धर्मेण प्राप्यणि धर्मादिनपेतानि यथायथं श्रौतानि र्मार्तानि च करोति ॥ ज्योतिष्ठो मादीनि हि स्वर्गकामः करोति ततश्च स्वर्गं प्रयाति तेन हेतुना हे देविलोक

धर्माणि धर्मेण प्राप्यणि धर्मादनपेतानि यथायथं श्रीतानि स्मृतां च करानि ॥ ज्योतिष्मदीनां हि स्वर्गकामैः कर्तव्यं तत्तु ॥

इयं विभुविद्विष्यवित्त्वनेयफलदासि ॥ ननु यद्वद्वत्त्वमेव ॥ प्रश्नाय धारणानुज्ञानुनयामंत्रणेन नु ॥ जीववो धर्मेति धर्मेण प्राप्याणां स्वर्गयत्नस्य ॥ यद्वा ॥ धर्मेव
 धर्मन्यायादनपेतैयत् ॥ अत्यादृतीसादराचितौ ॥ ननु च भवती प्रसादादित्यत्र सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पूर्वपदस्य पुंवद्भावो भवतीति भवत्प्रसादादिति स्यात्तत्राह ॥
 पुंवदित्योगविभागसाध्यमिदं पुंवत्वं कचिदेव योगविभागादिष्टसिद्धिः ॥ ततश्चैकोहं भवती सुतक्षयकरो मातः कियंतो रस इति वत्पुंवद्भावभावः कचिदस्येव ॥
 भवतीति तु छित्वा प्रसादात्प्रसन्नत्वाद्भवती लोकद्वयेपि फलदास्ति इति पुंवत्वशंका निरासपरव्याख्याने भवती सुतक्षयकर इति प्रयोगः कदर्थितः स्यात् ॥ १६ ॥
 हेदुर्गे भीतस्याशेषजंतोः सर्वस्यापि प्राणिनः स्वतेन स्मृता सती त्वं भीतिं हरसि ॥ हेदुर्गे त्वं स्वस्थैरभीतैस्तु जंतुभिः स्मृता सती अतीव शुभां मतिं चतुर्वर्गफलसाव
 नभूतां बुद्धिं ददासि ॥ त्वन्मंत्रत्वद्वयान्त्वद्भजनपरामर्तिं वा ददासि ॥ तदित्थं हेदारिद्र्यदुःखभयहारिणि सर्वोपकारकरणाय सर्वोपकारान् कर्तुं सदा आर्द्रचित्ता
 रुपाद्रहदया परादेवता त्वदन्याकास्तु न कापि ॥ अश्रयादितो भयं हर्तुं मतिं दातुं मनुजमां देवित्वदपराकास्तु सर्वोपकृतिकारिणी ॥ दुःखेन गंतुं शक्यते स्यादुर्गा सु
 दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ॥ दारिद्र्यदुःखभयहारिणिका त्वदन्या सर्वो
 पकारकरणाय सदा र्द्रचित्ता ॥ १७ ॥ एभिर्हैतैर्जगदुपैतु सुखं तथैते कुर्वंतु नाम नरकाय चिराय पापं ॥ संग्राममृत्युम
 धिगम्य दिवं प्रयांतु मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥ १८ ॥

॥६॥ ॥६॥

दुरोरधि करणे चेति डः ॥ बलवत्सुष्ठु किमु तस्वत्यतीव च निर्भरे ॥ स्वस्थैः स्वर्गस्थैर्देवैः स्मृतेति वा दारिद्र्यादुर्गतौ ॥ दारिद्र्यादिदुर्गच्छति निर्द्धनी भवतीति दारिद्र्यः ॥ द्र
 रिद्रस्य कर्म दारिद्र्यं तस्य दुःखं दारिद्र्यदुःखं तस्माद्भयं हरतीति तच्छीला तस्याः संबुद्धिः हेदारिद्र्यदुःखभयहारिणि सर्वेषु भक्तेषु अभक्तेषु उदासीनेषु च उपकाराणां
 करणं विधानं तस्मै ॥ १७ ॥ यथेवा देवी सर्वोपकारकरणाय दयार्द्रचित्ता स्यात्किमिति हि दैत्यानि हंतितत्रोत्तरमाह उपैतु लोडंतः पाठः ॥ नांब इति पाठे न अंब इ
 ति छेदः हे अंब हे सर्वजननि त्वं सर्वोपकाराय सदा रुपाद्र्द्रचित्तासीति यत्तत्तथैव नान्यथा ॥ तथा हि ॥ एभिर्हैतैर्महिषासुरादिभिर्हैतैरने त्वद्वतैः जगत्लोकः
 सुखं उपैतु पीडकाभावात्सुखं प्राप्नोतु ॥ तथा एते अहितालोकत्रयद्रुहो महिषासुगदयः चिराय नरकाय नरकं गंतुं पापं न कुर्वंतु किंतु संग्रामे मृत्युं मरणमाधिगम्य प्रा
 प्य दिवं स्वर्गं प्रयांतु इति मत्वा विचिंत्यानुग्रहबुद्ध्या एतान् दैत्यान् विनिहंसि न्यवधीः ॥ ततो न्यानपि दैत्यान् विनिहनिष्यसि ॥ सिं पृवर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानव

मा० पु०
॥१५६॥

हेतिलट् ॥ नूनमवश्यं ॥ नूनमवश्यं निश्चयेद्वयं ॥ चिरायचिररात्रायचिरस्यायाश्चिरार्थकाः अव्ययाख्याः ॥ अंबेति अंबार्थनयोर्ह्रस्वः ॥ नामेत्यत्र पाठे न आम
नरकायकुष्ठादिमहाव्याधिप्रधाननरकायपापंनकुर्वन्त्वित्यर्थः ॥ अथवानामप्रकाशसंभाव्यक्रोधोपगमंकुत्सने ॥ एभिरसुरैर्हृतैर्जगत्सुखमुपैतुतथैतेऽसुराः
यद्यपिपापंरुतवतः कुर्वन्तुनामचिरायचिरकालं तथावधेनोद्धरणीया इत्यर्थः ॥ १८ ॥ हेदेविभवती सर्वासुरान्सर्वेषामपि असून् प्राणानुरांति गृह्णन्ति तान् असु
रान् दृष्ट्वैव क्रूरदृष्ट्वैव भस्मभस्मीभूतान् किंन प्रकरोति किंतु सामर्थ्यतः करोत्येव ॥ अथापि हि हेदेवित्वमरिषु शत्रुषु शस्त्रमायुधं प्रहिणोषि प्रयुंक्षे इति यत्तत्र तवा
भिप्रायोन्य एव हि निश्चयेन रिपवोपिशत्रवोपिशस्त्रपूताः शस्त्रहताः कृतप्रायश्चिता इव शमितपापफलाः संतो लोकान् स्वर्गादीन् प्रयांत्विति ॥ तदित्थं ॥ हेदेवितवते
ष्वहितेष्वपि साध्वीमतिरनुग्रहबुद्धिर्भवति किंपुनः साधुषु स्वधर्मनिरतेषु साध्वीतवमतिर्भवतीति किंब्रूमइति भावः ॥ भवतीशब्दप्रयोगे प्रकरोतीति प्रथमपुरुषः
भस्मत्वस्य विधेयत्वादेकत्वेपि निरोधो वेदाः प्रमाणमिति वत् ॥ प्रहिणोतीति हिगतौ ॥ स्वादिभ्यश्चुः हिनुमीना इति णत्वं ॥ लोकस्तु भुवने जने ॥ साध्वी
दृष्ट्वैव किंन भवती प्रकरोति भस्म सर्वासुरान् रिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रं ॥ लोकान् प्रयांतुरिपवोपि हि शस्त्रपूता इत्थं मतिर्भ
वतितेष्वहितेषु साध्वी ॥ १९ ॥ खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः शूलाग्रकांतिनिवहेन दृशोसुराणां ॥ यन्नागताविल
यमं शुमदिंदुखंडयोग्याननंतव विलोकयतांतदेतत् ॥ २० ॥ वोतो गुणवचनान् लोपी ॥ १९ ॥ हेदेविरणे तव उग्रैः खड्गप्रभानिकरैर्विस्फुरणैः
तथा उग्रेण शूलाग्रकांतिनिवहेन वा असुराणां दृष्ट्यः विलयं विनाशं नागताः न अगमन् इति यत्तदेतदन्यदेवास्तिकारणं किं ॥ अंशुमदिंदुखंडयोगि आननं सुधां शुखं
इयुक्तं तव वक्रं विलोकयतां इति हेतुगर्भविशेषणमसुराणां ॥ यद्यमी असुरारणे देव्या अमृतां शुखंडयुक्तमाननं विलोकयेयुः तर्हि उग्रैः खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैः शू
लाग्रकांतिनिवहेन च विलयंगतदृशः संपद्येरन्निति भावः ॥ अत्र क्रियातिपत्तिर्वर्तते यथा ॥ हेदेवियसुराः तवामृतां शुखंडयुक्तं मुखं व्यलोकयिष्यन्तर्हि उग्रैः खड्ग
प्रभानिकरविस्फुरणैः शूलाग्रकांतिनिवहेन च विलीनदृशः समपत्स्यंत ॥ न च तदेतत्समपत्स्यंत ॥ यद्यस्मान्मुखं व्यलोकयिष्यन्तस्मादसुराविलीनदृशो न समप
त्स्यंतेति ॥ खड्गस्य प्रभाः तासां निकरः स्तोमः तस्य विस्फुरणानि संखल्यमानिते ॥ शूलाग्रकांतिनिवहेन दृशो न समपत्स्यंत ॥ अंशुमदिंदुखंडेन योजुमर्हं योग्यं आननं इत्यपिशब्दः सर्वादीर्घः ॥ २० ॥
किरणाः ॥ इंदुरमुतममुखः तस्य खंडः शकलः तेन योगः संबंधः तद्वत् ॥ अंशुमदिंदुखंडेन योजुमर्हं योग्यं आननं इत्यपिशब्दः सर्वादीर्घः ॥ २० ॥

स० स
अ०
८१

॥१५६॥

किरणाः ॥ इंदुरमृतमपुलः तस्य लङः शकलः तेन योगः संबधः तद्वत् ॥ अशुमादिदुःखेन यो कुमहयाप्य आनिश ॥ १॥

हेदेवितयशीलं सङ्गत्कर्तुं दुर्धृत्युत्तशमनं दुर्धृत्युत्तयेपतिदुर्धृताः तेषां शमनं शमयितुं निवारकं वसति ॥ यद्वा ॥ दुष्टेन वृत्तेन वृत्तिनिवृत्त्यर्थं कलं दुर्धृत्युत्तं दुर्धृत्युत्तं कलं नरकलं
क्षणं तस्य शमनं तवशीलं ॥ तथा हेदेवितवैतत्सर्वसौभाग्यसौंदर्यभाजनं रूपमचिंत्यमनसापि विचारयितुमशक्यं अविचार्य सत् अन्यैर्मनोहरैरतुल्यमसदृशं अ
साधारणमसमानं वर्तते ॥ तथा हेदेवितववीर्यं च हृतदेवपराक्रमाणां दैत्यानां हंतृघातकं वर्तते ॥ तथा हेदेविद्वत्प्रप्रागुक्तभणित्यात्वया स्वकीयादया वैरिष्वपि प्र
कटितैव प्रकाशितैव ॥ वृत्तं पथे च रित्रे त्रिष्वतीति दृढनिस्तले ॥ शीलं स्वभावे सद्गुणे ॥ रूपं गुणे स्वभावे च ॥ २१ ॥ हेदेविवरदे भुवनत्रये पितेतवास्य पराक्रमस्य
केन सह उपमा भवतु न केनापि ॥ निरूपमत्वात्ते पराक्रमस्य ॥ नन्वतुलोपमाभ्यां इति निषेधात्तृतीया न स्यात् ॥ सह विवक्षायां तृतीया स्येव ॥ सूत्रं तु षष्ठ्यर्थं स
हभावाविवक्षार्थं च ॥ हेदेविरूपं च शत्रुभयकारि शत्रूणां भयोत्पादनशीलं ततो न्येषां तु अतिहारि अतिमनोहारितवैवास्ति न त्वन्यस्या ॥ त्वदीयचित्तेरुपाचसम

दुर्धृत्युत्तशमनं तव देवि शीलं रूपं तथैतदविचिंत्यमतुल्यमन्यैः ॥ वीर्यं च हंतृ हृतदेवपराक्रमाणां वैरिष्वपि प्रकटितैव द
यात्वयेत्थं ॥ २१ ॥ केनोपमा भवतु तेस्य पराक्रमस्य रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारिकुत्र ॥ चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा
त्वय्येव देविवरदे भुवनत्रयेपि ॥ २२ ॥ त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन त्रातं त्वया समरमूर्ध्वनिर्दिष्टं ॥ नोता
दिवं रिपुगणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २३ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

रनिष्ठुरता च त्वय्येव दृष्टा नान्यत्र दृष्टेत्यर्थः ॥ भवत्विति लोट् दृष्टेति निष्ठा ॥ दृष्ट्वा इति क्त्वांतोपपाठः ॥ कृपा समरनिष्ठुरता इति च प्रथमानुद्वितीया ॥ समरे नि
ष्ठुराया भावः ॥ त्वतलोर्गुणवचनस्य पुंवद्भावः ॥ २२ ॥ हेदेवित्वया एतत्रैलोक्यं रिपुनाशनेनातुल्यं तथा भवति तथा त्रातरक्षितं ॥ त्रैलोक्यपालने नुदविदो दत्राघ्रा
ह्मीभ्यो न्यतरस्यां इति वानिष्ठानत्वं ॥ त्वया समरमूर्ध्वनिरिपुगणान् हत्वा ते रिपुगणाः दिवं स्वर्गं नीताः ॥ हेदेवित्वया ऽस्माकं देवानां उन्मदसुरारिभवं भयमप्य
पाखं अपक्षितं दूरीकृतं ॥ हे सर्वजननिनमस्ते ॥ लोके खलु हिताः नतिमर्हति ॥ त्रयो लोकाः त्रैलोक्यं चातुर्वर्ण्यं दित्वा त्स्वार्थे व्यञ्ज ॥ अखिलं त्रैलोक्यमिति पाठे पौ
नरुत्पयभियानविद्यते खिलं यत्रेति क्रियाविशेषणं ॥ संभवे व्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवत् ॥ रिपूणां नाशनेन समरस्य मूर्ध्वं वमूर्ध्वं युद्वाग्रभूमिः तथा चोच्छ्रित
मदेभ्यः सुराणामरिभ्यो दैत्येभ्यः भवं स भवम् ॥ नमः स्वस्तीति चतुर्थी ॥ २३ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

हेदेविअंबिकेत्वंशूलेनायुधेनशत्रुभ्योनोस्मान्पाहिर्क्ष ॥ पारक्षणे ॥ सेह्यपिच ॥ अस्त्रीशूलंरुगायुधं ॥ त्वंघंटायाःस्वनेननःशत्रुतःपापतश्चपाहि ॥ हेदेवित्वं
चापज्यानिःस्वनेनचापारोपितारुष्टमौर्वीजनितनिस्वनेननोस्मान्पाहिपापतःशत्रुभ्यश्चेतिशेषः ॥ २४ ॥ हेदेविर्दश्वरिर्दश्वरस्यपत्नि ॥ यद्वा ॥ हेर्दश्वरिज
गदचापिनि ॥ अश्रोतेराशुकर्मणिवरट्चेन्नोपधायाः ॥ हेचंडिकेत्वंआत्मनःशूलस्यायुधस्यभ्रामणेनपरितोभितश्चक्राकारेणपरिवर्त्तनेननोस्मान्प्राच्यांदि
शिरक्षशत्रुतः ॥ त्वंप्रतीच्यांपश्चिमायांदिशिआत्मशूलस्यभ्रामणेनरक्ष ॥ त्वंआत्मशूलस्यभ्रामणेनदक्षिणेदिग्विभागे तथाउत्तरस्यांदिशिरक्ष ॥ भ्रमण
स्येदंभ्रामणंप्रदक्षिणीकरणंपरितोमंडलीकरणं ॥ अन्यथाचलनमात्रंशूलसमेताक्रियास्यात् ॥ अतश्चप्रदक्षिणाकृतिपरिभ्रमणंविवाक्षितमिति सूचयितुंप्राच्यां
प्रतीच्यांदक्षिणेउत्तरस्यांइत्युक्तं ॥ चकाराद्विदिग्रहणं ॥ २५ ॥ हेदेवित्रैलोक्येत्रिषुलोकेषुतेतवयानिसौम्यानिसुंदराणिप्रसन्नानिरूपाणिविचरंतिविहरंति ॥

शूलेनपाहिनोदेविपाहिखड्गेनचांबिके ॥ घंटास्वनेननःपाहिचापज्यानिःस्वनेनच ॥ २४ ॥ प्राच्यांरक्षप्रतीच्यां
चचंडिकेरक्षदक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूलस्यउत्तरस्यांतथेश्वरि ॥ २५ ॥ सौम्यानियानिरूपाणित्रैलोक्येविचरंतिते
॥ यानिचात्यंतघोराणितैरक्षास्मांस्तथाभुवं ॥ २६ ॥ खड्गशूलगदादीनियानिचास्त्राणितैंबिके ॥ करपल्लवसंगीनितै
रस्मान्रक्षसर्वतः ॥ २७ ॥

यानिचात्यंतघोराणिभयंकराणिरूपाणिविचरंति ॥ तैस्तैश्चरूपैरुपलक्षितात्वंतैस्तैःकरणैर्वाऽस्मा
नरक्ष ॥ तथातैरेवद्विविधैरूपैर्भुवंरक्ष ॥ चकारात्पाताललोकरक्ष ॥ सौम्यंतुसुंदरेसोमदेवते ॥ सोमायणि ॥ सौम्यंसुंदरेतूपचारतः ॥ अनुगृह्णातियान्दे
वीतेषांसौमीजगन्मयी ॥ नानुगृह्णातियान्देवीतेषांघोराजगन्मयी ॥ २६ ॥ हेदेविखड्गशूलगदादीनियान्यायुधानितैः यानिचास्त्राणिधनुरादीनितैश्च
त्वंसर्वतःसमंततः अस्मान्त्वदेकशरणान् रक्ष दुःखतःशत्रुतश्चपालय ॥ हस्तिशूडांशुवाहाग्रबलिषूक्तःकरःपुमान् ॥ करोहस्तः अंगुल्यःकरशाखाः
करपल्लवाःतैःसंगःतद्वंतिकरपल्लवसंगीनि ॥ २७ ॥ करपल्लववक्त्रपल्लवःतेनसंगःतद्वंतिसा ॥ हस्तस्थितानीत्यर्थः ॥ समंततस्तुपरितःसर्वतोविष्वगित्यपि ॥ ख
ड्गश्चशूलंचगदाचखड्गशूलगदंतेनांगत्वादेकवचंतदादियेषांतानिधनुरादीनि ॥ २७ ॥

एवमुक्तमग्निस्याजगतांधात्रीपोषचित्रीदेयासुरिस्तुताततोदिव्यैर्दिविभ्यैः नंदनोद्भवैः नंदनस्यस्तनवनंततउद्भवेः कुसुमैः तथादिव्यैः गंधानुलेपनेश्याचितापू-
जिता ॥ गंधैरनुलेपनानि गंधाः कुंकुमादयः ॥ कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूरचंदनंतथा ॥ महासुगंधमित्युक्तं नान्नास्यायक्षकर्ममः ॥ अनुलेपनमंगरागः ॥ २८
समस्तैरखिलैः त्रिदशैर्देवैः भक्त्यादिविभैर्धूपराजैः सुधूपिता सुपूजिता ॥ देवीप्रसादसुमुखीसतीतान्प्रणतान्समस्तान्सुरानिब्रादीन्वाक्यंप्राहउवाच ॥
उपसर्गप्रतिरूपकः प्रशब्दोऽव्ययाख्यः ॥ अहेतिनिपातस्तिङंतप्रतिरूपः कालसामान्यवचनः ॥ शोभनं मुखमस्त्यस्याः सुमुखी ॥ स्वांगाच्चोपसर्जनादसं-
योगोपधादितिचातुर्ङीप्चटाप्च ॥ नखमुखात्संज्ञायामितिङीषोनिधेधस्तुसंज्ञायामेव ॥ २९ ॥ हेत्रिदशाः युष्मत्कृतैरेभिः स्तवैः प्रपूजिता अहं अतिप्री-
तास्मि ॥ युष्माभिरस्मत्तः सकाशादभिवाञ्छितं अभिलषितं वर्त्तते तद्वस्तु त्रियतां प्रार्थयतां अहं ददामि दास्यामि ॥ इह प्रीता प्रीत्येति पाठद्वयं यत्तन्मत्तोभिवां-

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवंस्तुतासुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नंदनोद्भवैः ॥ अर्चिताजगतांधात्रीतथागंधानुलेपनैः ॥ २८ ॥
भक्त्यासमस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यधूपैः सुधूपिता ॥ प्राहप्रसादसुमुखीसमस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ २९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥
त्रियतां त्रिदशाः सर्वेयदस्मत्तोभिवाञ्छितं ॥ ददाम्यहमतिप्रीत्यास्तवैरेभिः सुपूजिता ॥ ३० ॥ कर्तव्यमपरं यच्च दु-
ष्करंतन्नविद्महे ॥ इत्याकर्ण्यवचोदेव्याः प्रत्यूचुस्ते दिवौकसः ॥ ३१ ॥ ॥ देवाउचुः ॥ ॥ भगवत्याकृतं सर्वं न किं-
चिदवशिष्यते ॥ यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥ ३२ ॥

छितमिति पाठः सम्यः ॥ यदस्मत्तोभिवाञ्छितमिति

पाठे अस्मद्देवीभ्यः त्रियतां अहं ददामीति वचनचातुर्यं ॥ कीदृक् स्यात् बहुत्वेनोपक्रम्यैकत्वेनोपसंहाराद्वाचोयुक्तिरियं युक्तिमतां उद्देगं जनयतीत्यर्थः ॥ ३० ॥
हे देवि अपरं युष्माभिः कर्तव्यं सत्तदुःसाध्यं यत्तच्च मदग्रे महान्निवेद्यतां ज्ञाप्यतां तदप्यपरं महिषासुरवधापेक्षया द्वितीयं कार्यं साधयामि इति भावः ॥ इति इत्थं देव्या-
वचः आकर्ण्य श्रुत्वा ते सर्वे दिवौकसः इंद्रादयः प्रत्यूचुः प्रतिवाक्यमुक्तवन्तः दिवि ओको निवासो येषां ते दिवौकसः ॥ पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ ३१ ॥ हे देवि य-
यस्मात्त्वया अस्माकं शत्रुरयं महिषासुरो नाम निहतः अतः त्वया सर्वमस्माकं प्रयोजनं कृतमेव ॥ न किंचिदवशिष्यते ॥ न किंश्चिदपि शत्रुवशिष्टः ॥ ३२ ॥

119 4011

हेमहेश्वरिदेवियदिपक्षांतरेत्वयाऽस्माकंत्वदनुग्रहजीविनांबरः देयोनुमतः स्यात्तर्हिवरः प्रार्थयतेऽस्माभिः कोसौ हेदेवित्वं परमापत्सु अस्माभिः त्वदेकशरणैः
संस्मृता संस्मृता सतीवारंवारं ध्यातानोस्माकं परमापदः ॥ यद्वा ॥ परमा अत्यर्था आपदः येभ्यः ते परमापदः शत्रवः तान्महासुरान् हिंसीथाः हिंस्याः हिंसिहिंसायां
रुधादेः प्रार्थने लिङ् च परस्मैपदस्थाने व्यत्ययो बहुलं इत्यात्मनेपदस्यथासः सीयुट् ॥ अस्माकं इति दानप्रतिग्रहभावाभावात्संबंधेषष्ठ्यैव ॥ रजकस्यांशुकंदते स्वा
मीभृत्यस्य वेतनमिति वत् ॥ पक्षांतरे चेद्यदि च ॥ ३३ ॥ देवाः द्वितीयं वरं प्रार्थयन्ते ॥ हेदेवि हेअंबिके अमलानने प्रसन्नवदने त्वं अस्माभिः प्रपन्ना प्रणता सेविता
सती वरदासि अतो यश्चमर्त्यः पुंभिस्त्वद्विषयैरस्माभिर्देवैः रुतैः स्तवैः त्वां देवीं स्तोष्यति भक्तितः स्तविष्यति तस्य मर्त्यस्य मनुष्यस्य वित्तर्द्धिविभवैः सह धनदारादिस
म्पदांसदा वृद्धये भवेथाः ॥ सर्वदा वित्तस्य ऋद्धेः समृद्धेः विभवैरुद्धवैः सह धनस्य गोमहिष्यस्याश्वादेदाराणां पत्नीनां आदिशब्दात्सेवकानां सम्पदां क्षेत्रारामधान्य
यदि चापि वरो देयस्त्वयास्माकं महेश्वरि ॥ संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसीथाः परमापदः ॥ ३३ ॥ यश्च मर्त्यस्तवैरेभिस्त्वां
स्तोष्यत्यमलानने ॥ तस्य वित्तर्द्धिविभवैर्धनदारादिसंपदां ॥ वृद्धये स्मत्प्रपन्ना त्वं भवेथाः सर्वदांबिके ॥ ३४ ॥ ऋषि
रुवाच ॥ इति प्रसादिता देवैर्जगतोर्थे तथात्मनः ॥ तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवां तर्हितानृप ॥ ३५ ॥ इत्येतत्कथितं भूप
संभूता सा यथापुरा ॥ देवी देवशरीरेभ्यो जगन्नय हितैषिणी ॥ ३६ ॥ पुनश्च गौरी देहात्सा समुद्भूता यथाभवत् ॥ वधाय दुष्ट
दैत्यानां तथा शुंभनिशुंभयोः ॥ ३७ ॥

पुत्रमित्रादिसम्पत्तीनां च वृद्धये भवेथाः प्रार्थने लिङ् व्यत्ययो बहुलं इत्यात्मनेपदं ॥ यद्यपि वित्तं धनं इति पर्यायस्तथाप्युपचाराद्वाच्चादिकं धनशब्देन विवक्षितं
वित्तर्द्धयश्च विभवाश्च ऐश्वर्याणि तैः सहितं धनं गवादिदारादिपत्न्यादिदेषां सम्पदः तासां ॥ ३४ ॥ हे नृपसुर इति प्रागुक्तरीत्या देवैर्जगतोर्थे त्रैलोक्यसंरक्षणप्र
योजनाय तथात्मनोर्थे स्वार्थे देवकार्यार्थे च विषये प्रसादिता प्रसादसुमुखीरुता भद्रकाली भद्रा सर्वमंगला काली रुद्रपत्नी कर्मधारयः ॥ हे देवाः तथास्तु युष्मद्वां
छितं वस्तु सिध्यत्वित्युक्तां गर्हिताऽभवत् अदृश्यामभूत् ॥ ३५ ॥ हे भूपल गङ्गा हितैषिणी सा देवी देवशरीरे सोऽथापुरा पूर्वते जोरूपा संभूता महिषासुखधाय
प्रादुरभूदित्येतत्सर्वं ते तुभ्यं मया कथितं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ श्लोकद्वयमेकान्वयं ॥ ॥ ३८ ॥

स०स
अ०
८१

119 4c11

शृणु स्थितिपदद्वयं ॥ हेस्य आत्मीयसुरथसाप्रसिद्धादेवानां उपकारिणी देवी पुनश्चतुर्दशैव्यानां युष्मलोचनचण्डमुष्णदीनां पथाय च तथा शुभनिशुंभयोर्विभाग
लोकानां रक्षणाय च गौयदिहात्समुद्रूताऽभवदासीत् तत्सर्वं यथावद्यथार्थं यावत्तेतुभ्यं कथयाम्यहं यथावद्यथावत्प्रकारेणाख्यातं मया कथितं शृणु ॥ शृणुष्वेति पा
ठे व्यत्ययो बहुलं इत्यात्मनेपदं ॥ शुभभाषणे हिंसायां च भ्वादिः ॥ शुभतिभाषते हि नस्ति वा शुभः दंत्यादिरयं (?) ॥ तालव्यादिपाठे तु शुभशुंभशोभायै
तुदादिः ॥ शुभतिशोभतेरणेष्विति शुभः ॥ यथाप्रकारवद्यथावत्क्रियाविशेषणं ॥ ३८ ॥ इति श्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरात्मजशतनुविरचि
तायां शांतनव्यां देवीमाहात्म्यटीकायां शक्रादिस्तुतिरेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६४ ॥ हेराजन्पुरापूर्वस्मिन्कल्पे शुभनिशुंभाभ्यामसुराभ्यां द्वाभ्यां
कर्तृभ्यामदबलाश्रयात् मदेन गर्वेण सहितं बलं सामर्थ्यं स्यादश्रयणं तस्माद्धेतोः शचीपते रिद्रस्य इन्द्राद्वासकाशत्रैलोक्यं हतं गृहीतं यज्ञभागाश्च हताः यज्ञवि
रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी ॥ तच्छृणु स्वमया ख्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ३८ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे देवी
माहात्म्ये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ पुरा शुभनिशुंभाभ्यामसुराभ्यां शचीपतेः ॥ त्रैलोक्यं
यज्ञभागाश्च हतामदबलाश्रयात् ॥ १ ॥ तावेव सूर्यतां तद्वदधिकारं तथैदवं ॥ कौबेरमथ याम्यं च चक्राते वरुणस्य च ॥
॥ २ ॥ तावेव पवनर्द्धिं च चक्रतुर्वह्निं कर्म च ॥ अन्येषां चाधिकारान्सः स्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ततो देवा विनिर्द्धूता भ्रष्टरा
ज्याः पराजिताः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

धिविहतिद्वारा ॥ हर्षेण गर्वेन देवैर्द्व्येगजदाने च कीर्तितः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं नाकाकसीरिणोः ॥ १ ॥ तौ शुभनिशुंभावेव कामरूपत्वात् सूर्यरूपतां
चक्राते सूर्याधिकारहरणार्थं भवमिव ऐदवं इन्द्रसंबन्धिनमधिकारमाधिपत्यं तावेव चक्राते ॥ तथा तावेष कौबेरसंबन्धिनमधिकारं चक्राते ॥ तावेव याम्यं यमा
धिकारं तथा तावेव वरुणस्याधिकारं चक्राते ॥ याम्यं इति दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यइत्यत्र प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु यमाच्चेति वक्तव्यमिति पण्यः ॥ सूर्याय
धिकारान् तावेवाग्रहीष्टामित्यर्थः ॥ २ ॥ तावेवासुरौ पवनस्य वायोर्ऋद्धिं मस्खलितगतिं ऐश्वर्यं चक्रतुः ॥ तथा तावेव वह्नेः कर्मव्यापारं चक्रतुः ॥ तावेवान्येषां
दिवौकसादेवानां अधिकारानग्रहीष्टं ॥ इदमर्थं काण्डेव दृश्यते ॥ ततः ताभ्यामसुराभ्यां सकाशतः पराजिताः प्राप्तपराभवाः अतएव भ्रष्टराज्याः भ्रष्टाधि

कारादेवाविनिर्दूताः स्वर्गादूरीकृता आसन् ॥ ताभ्यामसुराभ्यां विनिर्दूताः त्यक्ता इति भावः ॥ ३ ॥ ताभ्यां शुभनिशुभाभ्यां हताधिकारा अथ हतराज्या निराकृ-
तानिरस्ताः सर्वे त्रिदशाः देवाः तां प्रसिद्धां अपराजितां कैरप्यपराभूतां देवीं स्मरन्ति स्म स्मृतवन्तः ॥ स्मेत्यध्याहृत्य (लट् स्मे इति लट्) प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्या-
त्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४ ॥ अपराजितानामदेशंगता इत्याह ॥ (?) यथा प्रगुक्तप्रकारेण आपत्सु स्मृता सती तत्क्षणादेव भवतां अखिलाः परमापदः
नाशयिष्यामीति तया देव्याऽस्माकं देवानां वरो दत्तोस्तीति मतिं कृत्वा चेतसि निधाय देवाः हिमवन्तं नगेश्वरं जग्मुः ययुः ॥ ततः तत्र विष्णुमायादेवीं प्रतुष्टुवुः प्रकर्षे-
ण भक्तिपूर्वस्तुतवन्तः ॥ विष्णुमायामहामायेति पर्यायौ ॥ अथवा ॥ वेवेष्टि विष्णुः मानं मायः विष्णुर्मायो मानं परिमाणं यस्याः सा सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥
शिवायै मंगलहेतवे भवान्यैनमः ॥ पुंयोगेतु शिवस्य स्त्री शिवा ॥ प्रकृतिः जगत्कारणं सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ॥ यद्वा ॥ अंगमंत्रापेक्षया मूलमंत्रमात्रा-
हताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निराकृताः ॥ महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरन्त्यपराजितां ॥ ४ ॥ तयास्माकं वरो
दत्तो यथापत्सु स्मृता खिलाः ॥ भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात्परमापदः ॥ ५ ॥ इति कृत्वा मतिं देवा हिमवन्तं नगे-
श्वरम् ॥ जग्मुस्तत्र ततो देवीं विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै स-
ततं नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मृतां ॥ ७ ॥ रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः ॥ नमो ज-
गत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ ८ ॥ त्मिकादेवता प्रकृतिः ॥ यद्वा ॥ प्रत्ययात्पूर्वा प्रकृतिः ॥ यदाहुः ॥ प्रकृतिः पार्वती साक्षात्प्रत्ययस्तु महेश्वरः ॥ अर्द्धनारीश्वरः शब्दः कामधुग्वः प्रसीदत्विति तस्यै नमः ॥ भद्रायै नमः ॥ भद्रा सर्वमंगला भद्ररूपेत्यर्थः ॥ तां प्रसिद्धामस्मद्वरदाम्बानियताजितेन्द्रियाः प्रण-
तान्म्रीभवामः ॥ स्मशब्दः पूरणेऽव्ययं ॥ नियत्यै प्रणतात्मनां इति पाठे भक्तिप्रवृत्तभावानां पुंसानियत्यै दिष्ट्यै नमः भाग्यरूपायै इत्यर्थः ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं
भाग्यं स्त्रीनियतिरिति धिः ॥ ७ ॥ रुद्रस्यै वरौद्रं रुद्ररूपमस्त्यस्या रौद्रा तस्यै नमः ॥ रौद्रशब्दादर्शादित्वा दच् ॥ नेध्रुवेत्यप् ॥ नित्यायै कालावस्थितायै ॥ गुरीज-
यमेतु दादिरनुदात्तेतः गुरते गुरः इगुपधत्वात्कः ॥ गुरएव गौरः स्वाथण् ॥ स्त्रियाङीप् ॥ यद्वा वर्णवाचित्वेन रूढत्वात् ॥ विद्वौरादिभ्यश्चोतिनिपातनात्साधुत्वेऽङीप् ॥
गौर्यैर्पार्थस्यै नमः ॥ गौरी गौरवर्णयोगात् ॥ यद्वा ॥ गुह्यं अव्यक्तं शब्दे अतः गुणादौक्त्वेन्द्राद्येत्यादि सुप्रेणरनिषुद्धौ निपातितायां गवते गौरः ॥ गौरीरुणे सिते

गौरीयैपार्थत्यैनमः ॥ गौरीगौरवर्णयोगात् ॥ यद्वा ॥ गुह्यअव्यक्तेशब्दे अतःगुणादौक्येन्द्राग्रेत्यादिसूत्रेणरनिबुद्धानिपातितायागवतंगारः ॥ गौरारुणासित

गीर्वाणपाथत्येनमः ॥ गौरीगौरवणयोगात् ॥ यद्वा ॥ गुह्येऽव्यक्तेश्च अतः गुणावाक्येऽप्येव ॥ ८ ॥ ज्योतिःशास्त्रविशेषेणात्र ज्योतिरुक्ततेजसाः ॥ ज्योतिर्यो
पीते ॥ धात्र्यैधर्येनमः ॥ उपमाध्वेया ॥ धात्रीस्यादुपमातापिक्षिधिरप्यामलम्पवि ॥ ८ ॥ ज्योतिःशास्त्रविशेषेणात्र ज्योतिरुक्ततेजसाः ॥ ज्योतिर्यो
भास्करेष्ठीवमग्निखयोतदृष्टिषु ॥ ज्योतिरस्त्यस्यांतस्यैज्योत्स्नायैनमः ॥ चदिआल्हादने ॥ चन्दतिचन्द्रः ॥ रूपरूपक्रियायां रूपरूपदशनेचचुरादिः ॥ चंद्रं
रूपयतितच्छीलाचंद्ररूपिणीतस्यैनमः ॥ चंद्रस्यरूपं करोति चंद्ररूपिणीति चव्युत्पत्तिः । सुखदुःखतत्क्रियायां चुरादिः ॥ सुखयतिसुखा पचादित्वादचतस्यै
कलासुसाधुः ॥ कल्याणशुभात्मिकावाणी ॥ कल्याणतिलक्यं निरुक्तं वा अणतिकथयतिकल्याणीतस्यैनमः ॥ अणशब्दार्थः कर्मण्यण् ॥ किंचजगद्भिः क्रद्धयै
सिद्धयैचप्रणतावंदितांजगज्जननीदेवीं प्रतिनमः नर्तिकुर्मः कुर्मोइतिपाठे ॥ प्रणमंतीतिप्रणतः तेषांप्रणतामितिषष्ठीबहुवचनांतंबोध्यं ॥ तथाचप्रणतां
प्रणमतांक्रद्धयैसिद्धयैचनमः इत्यल्वेश्चरभट्टाः ॥ कूर्म्यैइतिपाठेकूर्मसंबन्धिन्यैशक्त्यैनमः ॥ ९ ॥ निःक्रांताक्रतेः सन्मार्गान्निर्कृतिः अलक्ष्मीः अन्यायो
ज्योत्स्नायैचंद्ररूपिण्यैसुखायैसततंनमः ॥ कल्याण्यैप्रणतामृध्यैसिद्धयैकूर्म्यैनमोनमः ॥ ९ ॥ नैर्ऋत्यैभूभृतांल
क्ष्म्यैशर्वाण्यैतेनमोनमः ॥ दुर्गायैदुर्गपारायैसारायैसर्वकारिणि ॥ ख्यात्यैतथैवकृष्णायैधूम्रायैसततंनमः ॥ १० ॥
अतिसौम्यातिरौद्रायैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायैदेव्यैकृत्यैनमोनमः ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥

अतिसौम्यातिरौद्रायैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायैद्व्यकृत्यनमोनमः ॥ यद्वा ॥ निश्चिताकृतिः सत्यतायेन स
पार्जितालक्ष्मीः ॥ स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः ॥ निर्ऋतेः उपमाकृतिर्नैर्ऋती तस्यै अलक्ष्मीरूपायै शर्वाण्यै शंभुपत्न्यै नमोनमः ॥ यद्वा ॥ निश्चिताकृतिः सत्यतायेन स
निर्ऋतिः ॥ निर्ऋतेर्दिक्पालस्येयं नैर्ऋती तस्यै निर्ऋत्युपार्जितालक्ष्मीरूपायै नमः ॥ अथ च भुवं बिभ्रतीति भूभृतः आदिमंडूकादिनागादिकुलपर्वतादिमनुप्रभृति
राजानः तेषां लक्ष्मीरूपायै नमः ॥ शर्वस्य स्त्री शर्वाणी ॥ इंद्रवरुणेत्यादिना पुंयोगे ङीषानुक्तौ ॥ हे सर्वकारिणि देवितुभ्यं दुर्गायै सततं नमः ॥ दुःखेन गम्यते दुर्गा ॥
यद्वा ॥ दुःखेन गच्छत्यस्यां दुर्गा ॥ सुदुरोरधिकरणे इति वक्तव्यं गमेडः ॥ तथा हे देवितुभ्यं दुर्गपासायै दुर्गपारंयस्याः महामायाख्यासिंधोः सा दुर्गपारा ॥ यद्वा ॥
पिपत्तिपारा ॥ पूपालनपूरणयोः ॥ यद्वा ॥ दुर्गाः पाराः पारयंतो गणायस्याः तस्यै ॥ हे देवितुभ्यं सारायै संसारसागरे वसयै श्रेष्ठायै सततं नमः ॥ तुभ्यं ख्यात्यै वि
ख्यातिरूपायै सततं नमः ॥ तुभ्यं कृष्णायै कृष्णवर्णायै कालरात्र्यै नमः ॥ हे देवितुभ्यं धूम्रायै धूम्रवर्णायै नमः ॥ सर्वकरोति सर्वकारिणि संबुद्धिः ॥ १० ॥ सो
माद्वयण् ॥ सौम्यं सोमदेवताकंसुंदरं च रूपं अत्यर्थं सौम्यं यस्याः साऽतिसौम्या ॥ रौद्रदेवताकं रुद्रसंघं धिवारूपं रौद्रं अत्यर्थं रौद्रं यस्याः साऽतिरौद्रा ॥ ततश्च भ

मा० पु०
॥१५९॥

कारादेवाविनिर्द्वृताः स्वर्गाद्वरीकृता आसन् ॥ ताभ्यामसुराभ्यां विनिर्द्वृताः त्यक्ता इति भावः ॥ ३ ॥ ताभ्यां शुभनिशुभाभ्यां हताधिकारा अथ हतराज्या निराकृ-
तानिरस्ताः सर्वत्रिदशाः देवाः तां प्रसिद्धां अपराजितां कैरप्यपराभूतां देवीं स्मरन्ति स्म स्मृतवन्तः ॥ स्मेत्यध्याहृत्य (लट् स्मे इति लट्) प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्या-
त्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४ ॥ अपराजितानामदेशंगता इत्याह ॥ (?) यथा प्रगुक्तप्रकारेण आपत्सु स्मृता सती तत्क्षणादेव भवतां अखिलाः परमापदः
नाशयिष्यामीति तया देव्याऽस्माकं देवानां वरो दत्तोस्तीति मतिं कृत्वा चे तसि निश्चाय देवाः हिमवन्तं नगेश्वरं जग्मुः ययुः ॥ ततः तत्र विष्णुमायां देवीं प्रतुष्टुवुः प्रकर्षे-
ण भक्तिपूर्वस्तुतवन्तः ॥ विष्णुमायामहामायेति पर्यायौ ॥ अथवा ॥ वेवेष्टिदिष्णुः मानं मायः विष्णुर्मायो मानं परिमाणं यस्याः सा सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥
शिवायै मंगलहेतवे भवान्यैनमः ॥ पुंयोगेतु शिवस्य स्त्री शिवा ॥ प्रकृतिः जगत्कारणं सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ॥ यद्वा ॥ अंगमंत्रापेक्षया मूलमंत्रमात्रा

हताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निराकृताः ॥ महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरन्त्यपराजितां ॥ ४ ॥ तया स्माकं वरो
दत्तो यथापत्सु स्मृता खिलाः ॥ भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात् परमापदः ॥ ५ ॥ इति कृत्वा मतिं देवा हिमवन्तं नगे-
श्वरम् ॥ जग्मुस्तत्र ततो देवीं विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै स-
ततं नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मृतां ॥ ७ ॥ रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः ॥ नमो ज-
गत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ ८ ॥ त्मिकादेवता प्रकृतिः ॥ यद्वा ॥ प्रत्ययात्पूर्वा प्रकृतिः ॥ यदाहुः ॥ प्रकृतिः पार्वती साक्षात्प्रत्ययस्तुमहे

श्वरः ॥ अर्द्धनारीश्वरः शब्दः कामधुग्वः प्रसीदत्विति तस्यै नमः ॥ भद्रायै नमः ॥ भद्रा सर्वमंगला भद्ररूपेत्यर्थः ॥ तां प्रसिद्धामस्मद्वरदामं बां नियताजितेन्द्रियाः प्रण-
तानम्रीभवामः ॥ स्मशब्दः पूरणेऽव्ययं ॥ नियत्यै प्रणतात्मनां इति पाठे भक्तिप्रवृत्तस्वभावानां पुंसां नियत्यै दिष्ट्यै नमः भाग्यरूपायै इत्यर्थः ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं
भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः ॥ ७ ॥ रुद्रस्यै वरौद्रं रुद्ररूपमस्त्यस्या रौद्रा तस्यै नमः ॥ रौद्रशब्दादर्श आदित्वादच् ॥ नेध्रुवस्य ॥ नित्यायै कालावस्थितायै ॥ गुरीज-
यमेतु दादिरनुदात्तेतः गुरते गुरः इगुपधत्वात्कः ॥ गुरएव गौरः स्वार्यण् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ यद्वा वर्णवाचित्वेन रूढत्वात् पिद्गोरादिभ्यश्चेति निपातनात्साधुत्वे ङीप् ॥
गौर्यै पार्यै नमः ॥ गौरी गौरवर्णयोगात् ॥ यद्वा ॥ गुह्यं अव्यक्तं शब्दे अतः गुणादौ ऋज्जेन्द्राग्नेत्यादिसूत्रेण रनिष्पन्नौ निपातितायां गयते गौरः ॥ गौरीरुणो सिते

स० स
अ०
८२

॥१५९॥

मा० पु०
॥१०॥

स० स
अ०
८२

जतामभजतांचयथाक्रमं अतिसौम्याचासावतिरौद्राचेतिकर्मधारयः ॥ तस्यैवाब्जोमारूपायैत्रिशक्त्यात्मिकायैनमोनमः ॥ इति शक्तित्रयापेक्षं नमस्त्रयं ॥ सो
मस्यभावः सौम्यं भावेव्यञ् ॥ रुद्रस्यभावः रौद्रं युवादित्वाद्भावेअण् ॥ अतिक्रांतं सौम्यं ययासाऽतिसौम्या ॥ अतिक्रांतं रौद्रं ययासाऽतिरौद्रा ॥ ततः कर्मधारये स
तितस्यैनमइत्यप्यनुसंधेयं ॥ जगतांप्राणभृतांप्रतिष्ठाआस्पदमाधारशक्तिः स्थानंतस्यैजगत्प्रतिष्ठारूपायैनमः ॥ प्राणिनांप्राणधारणार्थं यत्स्थानं मूलाधारसं
ज्ञंतत्प्रतिष्ठेत्युच्यते ॥ आस्पदं प्रतिष्ठायामित्यास्पदशब्दपर्यायः प्रतिष्ठाशब्दः ॥ दिवुक्रीडादौ ॥ दीव्यतीति देवी तस्यैक्रीडाविजिगीषावर्थक्रियाकारिण्यैन
मः ॥ करणं कृतिः प्रयत्नः सर्गस्थितिप्रत्यवहारविषयः प्रयत्नोत्रविवक्षितः ॥ तस्यैप्रयत्नरूपायैनमः ॥ नमस्यानां त्रित्वादित्वादिह नमस्त्रित्वं कर्त्र्यै इति पाठे तृत्वं
तत्त्वाज्जगदितिकर्मविवक्षितं ॥ जगत्करणशीलायैनमइत्यर्थः ॥ ११ ॥ यादेवीवाब्जोमात्मिका सर्वकालेषु कालत्रयात्मिका सर्वभूतेषु भूतात्मिका ॥ अना
यादेवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १२ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु चेत
नेत्यभिधीयते ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १३ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १४ ॥

॥६॥

॥६॥

त्मन्यात्मबुद्धिं जनयंती आत्मनि वाऽनात्मबुद्धिं जनयंती ममतावशंवदान् लोकान् प्रसूयमाना सर्वजननी महामाया भगवती विष्णुमायेति शब्दिता कथिता तस्यै
त्रिगुणरूपायै प्रत्येकं कायवाङ्मनोभिः एकस्यै चैव वादेवै भक्तिश्रद्धातिशयोक्तनायनमः शब्दो नमस्येन च सहास्रेडितः ॥ आस्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तं ॥ चापलेद्विर्वचनं
संभ्रमेण वृत्तिश्चापलं इत्थं हि न पौनरुक्त्यंदोषावहम् ॥ यदुक्तं ॥ प्रहर्षहर्षशोकेषु स्वप्नदैन्यभयेषु च ॥ स्तुत्यभ्यासानुवादेषु पौनरुक्त्यं न दुष्यति ॥ सर्वाणि पृथिव्यादी
निभूतानि देहानि ॥ इति प्रथमा देवी विष्णुमाया ॥ १२ ॥ अभिधीयते कथ्यते ॥ चुरादावात्मनेपदं चित्तसंचितने संवेदने वा ॥ चेतनं चेतना बुद्धिरेवेति कथनं
पौनरुक्त्यं यद्यपि वैशेषिकादौ दर्शने चेतनं चेतना बुद्धिरेव तथापि सांख्ये बुद्धिर्धर्मश्चित्तवृत्तिविशेषविजृम्भितशक्तिश्चेतना इत्याश्रयणादपौनरुक्त्यं ॥ अन्येतु चे
तना चित्तवृत्तिविशेषशक्तिः संज्ञानं वा बुद्धिस्तु स्वप्रकाशज्ञानस्वभावे स्याद् ॥ अन्येतु निर्बिकल्पज्ञानं चेतना ॥ बुद्धिः तद्विशेषावगातिः सविकल्पकज्ञानं इत्य
स्तितयोर्भेद इत्याहुः ॥ इति द्वितीया देवी चेतना ॥ १३ ॥ बुद्धिरित्येवं रूपेण सम्यक्स्थिता ॥ यदभ्यधुः संधारणे स्थितौ भूत्यौ (बुद्धिः) ॥ इति तृतीया देवी बुद्धिः ॥ १४ ॥

॥१०॥

स्तितयोभेदइत्याहुः ॥ इति द्वितीयादेवीचेतना ॥ १३ ॥ बुद्धिरित्येवरूपेण सम्यक्स्थिता ॥ यदम्यधुः सधारणीस्थिताभूत्या ॥ इति तृतीयादेवीचेतना ॥ १४ ॥
 निद्रैति रूपं तस्यैनमः ॥ द्राकुत्सायां नियतं द्रात्पस्यां निद्रा संवेशः ॥ भुक्त्वादिपरिपाकादिहेतु निरिन्द्रियप्रदेशमलकोरोमनसोयस्याननिद्रा ॥ सर्वेन्द्रियव्या-
 पारविरतप्राणनंसुखनं निद्रैत्यन्ये ॥ इति चतुर्थीदेवीनिद्रा ॥ १५ ॥ क्षुधबुभुक्षायां ॥ संपदादित्वाद्भावेस्त्रियां किप् ॥ क्षुधप्रातिपदिकं ॥ भोजुमिच्छाक्षुत् ॥ अ-
 शनायाबुभुक्षाक्षुत्तयाक्षुधा ॥ रूपेणेति पृथक्पदं ॥ यद्वा ॥ वष्टिभागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ॥ हलन्तादपि टापंचयथावाचानिशादिशा ॥ ततश्चक्षुधेति
 रूपं तेन क्षुधारूपेण क्षुधां विना प्राणिनां सुखं नास्ति ॥ इति पंचमीदेवीक्षुधा ॥ १६ ॥ छायाप्रतिबिम्बरूपासर्वभूतेषु तिष्ठति ॥ नष्टच्छायो मध्याह्न इत्यत्र तु आ-
 तपभावाभावो विवक्षितः ॥ छायासूर्यप्रियाकांतिः प्रतिबिम्बमनातपः ॥ प्रतिबिम्बेयथासंक्रातच्छायः आदर्शः ॥ छयतिच्छिनत्ति संतापं छाया ॥ इति षष्ठीदेवीछा

यादेवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १५ ॥ यादेवो सर्वभूतेषु क्षु-
 धारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १६ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु छाया रूपेण संस्थिता ॥
 नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १७ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यै-
 नमस्तस्यैनमोनमः ॥ १८ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥
 ॥ १९ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु क्षांतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २० ॥ ॥ १९ ॥

या ॥ १७ ॥ शक्रशक्तौ शकनं शक्तिः सामर्थ्यं वस्तुगतः स्वभावसिद्धो धर्मः शक्तिरिति रूपं तेन ॥ शक्तिः (ः) प्रतिवस्तु प्रतिनियतार्थक्रियाकारित्वं वस्तुधर्म इत्येके-
 वस्तुरूपमेव शक्तिर्न तु वस्तुनो न्यो धर्मः शक्तिरित्यन्येभ्युपजग्मुः ॥ इहतु सर्वभूतेष्वित्याधाराधेयभावानुवाच्याच्छक्तिर्वस्तुधर्म इत्येष पक्षोभ्युपगतः ॥ इति सप्त-
 मीदेवीशक्तिः ॥ १८ ॥ सर्वाणि भूतानि पृथिव्यादीनियेषां देहानामारंभकत्वेन संतितानि सर्वभूतानि देहाः तेषु ॥ त्रितृषः पिपासायां ॥ तृषिशुभिरसिन्धुः कि-
 त् इति तनः ॥ तृष्णा उपभोगनिमित्तको भिलाषः ॥ तृष्णा भिलाषणं भोगे तृष्णा वनपिशाचिका ॥ तृष्णेस्पृहा पिपासे द्वे तद्रूपे हां बिकास्मृता ॥ तर्षणं तृष्णा स्पृहानि
 रूढलक्षणत्वात् ॥ इत्यष्टमीदेवी तृष्णा ॥ १९ ॥ क्षमूपसहने बित्वात्स्त्रियां क्षमा ॥ बाहुलकात्तु किं निक्षांतिः ॥ अनुनासिकस्य किं झलो भ्रुकृतीति दीर्घः ॥ क्षां

मा० पु०
॥१८॥

स० स
अ०
८२

जतामंभजतांचयथाक्रमं अतिसौम्याचासावतिरौद्राचेतिकर्मधारयः ॥ तस्यैवाङ्गोमारूपायैत्रिशक्त्यात्मिकायै नमोनमः ॥ इति शक्तित्रयापेक्षं नमस्त्रयं ॥ सो
मस्यभावः सौम्यं भावेष्यञ् ॥ रुद्रस्यभावः रौद्रं युवादित्वाद्भावे अण् ॥ अतिक्रान्तं सौम्यं ययासाऽति सौम्या ॥ अतिक्रान्तं रौद्रं ययासाऽति रौद्रा ॥ ततः कर्मधारये स
तितस्यै नम इत्यप्यनुसंधेयं ॥ जगतां प्राणभृतां प्रतिष्ठा आस्पदमाधारशक्तिः स्थानं तस्यै जगत्प्रतिष्ठारूपायै नमः ॥ प्राणिनां प्राणधारणार्थं यत्स्थानं मूलाधारसं
ज्ञं तत्प्रतिष्ठेत्युच्यते ॥ आस्पदं प्रतिष्ठायामित्यास्पदशब्दपर्यायः प्रतिष्ठाशब्दः ॥ दिवु क्रीडादौ ॥ दीव्यतीति देवी तस्यै क्रीडाविजिगीषावर्थं क्रियाकारिण्यै न
मः ॥ करणरुतिः प्रयत्नः सर्गस्थितिप्रत्यवहारविषयः प्रयत्नोत्र विवक्षितः ॥ तस्यै प्रयत्नरूपायै नमः ॥ नमस्त्यानां त्रित्वादित्वादिह नमस्त्रित्वं कर्त्र्यै इति पाठे तु न
तत्वाज्जगदितिकर्मविवक्षितं ॥ जगत्करणशीलायै नम इत्यर्थः ॥ ११ ॥ या देवी वाङ्मोमात्मिका सर्वकालेषु कालत्रयात्मिका सर्वभूतेषु भूतात्मिका ॥ अना
या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु चेत
नेत्यभिधीयते ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १४ ॥

॥६॥

॥६॥

त्मन्यात्मबुद्धिं जनयंती आत्मनि वाऽनात्मबुद्धिं जनयंती ममतावशंवदान् लोकान् प्रसूयमाना सर्वजननी महामाया भगवती विष्णुमायेति शब्दिता कथिता तस्यै
त्रिगुणरूपायै प्रत्येकं कायवाङ्मनोभिः एकस्यै चैव वादेवै भक्तिश्रद्धातिशयब्रोतनाय नमः शब्दो नमस्येन च सहास्रेडितः ॥ आस्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तं ॥ चापलेद्विर्वचनं
संभ्रमेण वृत्तिश्चापलं इत्थं हि न पौनरुक्त्यं दोषावहम् ॥ यदुक्तं ॥ प्रहर्षहर्षशोकेषु स्वप्नैर्दैन्यभयेषु च ॥ स्तुत्यभ्यासानुवादेषु पौनरुक्त्यं न दुष्यति ॥ सर्वाणि पृथिव्यादी
निभूतानि देहानि ॥ इति प्रथमा देवी विष्णुमाया ॥ १२ ॥ अभिधीयते कथ्यते ॥ चुरादावात्मनेपदं चित्तसंचितने संविदनेवा ॥ चेतनं चेतना बुद्धिरेवेति कथनं
पौनरुक्त्यं यद्यपि वैशेषिकादौ दर्शने चेतनं चेतना बुद्धिरेव तथापि सांख्ये बुद्धिर्धर्मश्चित्तवृत्तिविशेषविजृम्भितशक्तिश्चेतना इत्याश्रयणादपौनरुक्त्यं ॥ अन्येतु चे
तना चित्तवृत्तिविशेषशक्तिः संज्ञानं वा बुद्धिस्तु स्वप्नप्रकाशज्ञानस्वभावेत्याहुः ॥ अन्येतु मिथि कल्पज्ञानं चेतना ॥ बुद्धिः तदिशेषावगातिः सविकल्पकज्ञानं इत्य
स्तितयोर्भेद इत्याहुः ॥ इति द्वितीया देवी चेतना ॥ १३ ॥ बुद्धिरित्येवं रूपेण सम्यक्स्थिता ॥ यदभ्यधुः संचारणे स्थितौ भूत्यौ (बुद्धिः) ॥ इति तृतीया देवी बुद्धिः ॥ १४ ॥

स्ति तयोर्भेद इत्याहुः ॥ इति द्वितीया देवी चेतना ॥ १३ ॥ बुद्धिरित्येव रूपेण सम्यक्स्थिता ॥ यदभ्यधुः सधारणा स्थिता भूतिः ॥ इति तृतीया देवी चेतना ॥ १४ ॥
 निद्रेति रूपं तस्यैव नमः ॥ द्राकुत्सायां नियतं द्राक्ष्यस्यां निद्रा संवेशः ॥ भुक्तान्नादिपरिपाकादिहेतुनिर्दिष्टप्रदेशमलकोशमनसोपस्थानं निद्रा ॥ सर्वेद्रियव्या-
 पारविरतप्राणनंसुखनं निद्रेत्यन्ये ॥ इति चतुर्थी देवी निद्रा ॥ १५ ॥ क्षुधबुभुक्षायां ॥ संपदादित्वाद्भावे स्त्रियां क्तिप् ॥ क्षुधप्रातिपदिकं ॥ भोक्तुमिच्छाक्षुत् ॥ अ-
 शनायाबुभुक्षाक्षुत्तयाक्षुधा ॥ रूपेणेति पृथक्पदं ॥ यद्वा ॥ वष्टिभागुरिरञ्जोपमवाप्योरुपसर्गयोः ॥ हलन्तादपि टापंचयथावाचानिशादिशा ॥ ततश्चक्षुधेति
 रूपं तेन क्षुधारूपेण क्षुधां विना प्राणिनां सुखं नास्ति ॥ इति पंचमी देवी क्षुधा ॥ १६ ॥ छायाप्रतिबिम्बरूपा सर्वभूतेषु तिष्ठति ॥ नष्टच्छायो मध्याह्न इत्यत्र तु आ-
 तपभावाभावो विवक्षितः ॥ छायासूर्यप्रियाकांतिः प्रातिबिम्बमनातपः ॥ प्रातिबिम्बेयथा संक्रातच्छायः आदर्शः ॥ छयतिच्छिनत्तिसंतापं छाया ॥ इति षष्ठी देवी छा-
 या

या देवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १५ ॥ या देवी सर्वभूतेषु क्षु-
 धारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु छाया रूपेण संस्थिता ॥
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १७ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै
 नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥
 ॥ १९ ॥ या देवी सर्वभूतेषु क्षांतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २० ॥ ॥ ६५ ॥

या ॥ १७ ॥ शक्रशकौ शकनं शक्तिः सामर्थ्यं वस्तुगतः स्वभावसिद्धो धर्मः शक्तिरित्येव रूपं तेन ॥ शक्तिः (ः) प्रतिवस्तु प्रतिनियतार्थक्रियाकारित्वं वस्तुधर्म इत्येके-
 वस्तुरूपमेव शक्तिर्न तु वस्तुनोन्यो धर्मः शक्तिरित्यन्येभ्युपजग्मुः ॥ इहतु सर्वभूतेष्वित्याधाराधेयभावानुवाच्याच्छक्तिर्वस्तुधर्म इत्येष पक्षोभ्युपगतः ॥ इति सप्त-
 मी देवी शक्तिः ॥ १८ ॥ सर्वाणि भूतानि पृथिव्यादीनि येषां देहानामारंभकत्वेन संतिता नि सर्वभूतानि देहाः तेषु ॥ त्रितृषः पिपासायां ॥ तृषिशुभिरसिभ्यः कि-
 त् इति नः ॥ तृष्णा उपभोगनिमित्तको भिलाषः ॥ तृष्णा भिलाषणं भोगे तृष्णा वनपिशाचिका ॥ तृष्णेस्पृहा पिपासे द्वे तद्रूपे हां बिका स्मृता ॥ तर्षणं तृष्णा स्पृहानि
 रूढलक्षणत्वात् ॥ इत्यष्टमी देवी तृष्णा ॥ १९ ॥ क्षमूपसहने बित्वात् स्त्रियां क्षमा ॥ बाहुलकात्तुक्तिनिक्षांतिः ॥ अनुनासिकस्य किंजलोभं कुतीति दीर्घः ॥ क्षां-

तिः क्षमाति तिस्रामर्षः सहायकाः ॥ क्षांतिस्तृष्णाविरोधिनीपरप्रयुक्तापकारप्रत्युपेक्षाप्रतिकूलवेदनाप्रत्युपेक्षा ॥ इति नवमो देवीक्षांतिः ॥ २० ॥ नित्यैकानुग
तप्रत्ययहेतुरनेकसमवायिनीजातिः ॥ इति दशमी ॥ २१ ॥ लज्जाव्रीडेस्त्रियां गुरोश्च हल इत्यप्रत्ययः ॥ झलांजशृङ्गशीतिजशृदः श्रुत्वं स्त्रियामजायत
ष्टाप् ॥ कर्त्तव्याकरणनिमित्तं अकारणनिमित्तमन्यतः स्वतो वाजनि तं लज्जनं संकोचनं लज्जेत्येकादशी ॥ २२ ॥ शम उपशमे ॥ स्त्रियां किन् ॥ क्षांतिवद्दीर्घः ॥
शमयुस्तु शमः शांतिः ॥ कामक्रोधाद्यभावः ॥ विरुद्धेन्द्रियनिवृत्तिः शांतिरित्यन्ये ॥ विषयव्यावृत्तात्मतेत्यपरे ॥ इति द्वादशी शांतिः ॥ २३ ॥ दुधाब्धारणपो

या देवी सर्वभूतेषु जातिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २१ ॥ या देवी सर्वभूतेषु लज्जा
रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शांतिरूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नम
स्तस्यै नमोनमः ॥ २४ ॥ या देवी सर्वभूतेषु कान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २५
या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु धृ
तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २७ ॥

॥ ६९ ॥

षण्योः ॥ श्रच्छब्दस्योपसंख्यानं इत्युपसर्गसंज्ञा ॥ आतश्चोपसर्गे इति कः स्त्रियां टाप् ॥ श्रद्धं श्रद्धासम्प्रत्ययः स्पृहा ॥ संप्रत्ययो भक्त्यतिशयः श्रद्धया परयो
पेत इति वत् ॥ शास्त्रोक्तार्थाविपरीतबुद्धिः श्रद्धेत्यन्ये ॥ आदरेणानुसरणं भक्तिः श्रद्धात्वास्तिक्यबुद्धिरित्यपरे ॥ इति त्रयोदशी ॥ २४ ॥ कमुकांतौ ॥ कमो
र्णिङ् ॥ आयादय आर्धधातुके वा ॥ स्त्रियां किन् ॥ अनुनासिकस्य क्तिङ्गलोः क्तितीति इति दीर्घः ॥ शोभा कांतिः ज्योतिः स्वरूपोज्ज्वलतेत्याहुः ॥ इति चतुर्द
शी ॥ २५ ॥ लक्षदर्शनांकनयोः चुरादिः ॥ लक्ष्मिमुष्टेर्विद्विः तस्य मुडाणमः ॥ नेद्विशिष्टति ॥ मोरनिटीति णिलोपः ॥ लक्ष्मीः सा विभूतिश्च कायशोभा चेति पंचद
शी ॥ २६ ॥ धृब्धारणे स्वादिः स्त्रियां किन् ॥ धृतिः स्याद्धारणे धैर्यसौख्यसंतोषयोरपि ॥ इति पौडशी ॥ २७ ॥

शी ॥ २६ ॥ धृत्वाधरणे स्वादिःस्त्रियांकिन् ॥ धृतिःस्याद्वारणधैर्यसाम्यस्तत्पयोरपि ॥ इति धृतिः ॥ २७ ॥

धृत्तुवर्तनेस्त्रियांकिन् ॥ वर्तनं धृतिः वर्ततेऽनया धृतिः ॥ आजीवो जीविकायात्तापृतिर्वर्तनजीवने ॥ धृतिर्जीवनोपायः ॥ युक्तधर्मादापूते भूतमाप्यतीतसम
त्रिषु ॥ भूतं क्विबेग्रहेयुक्ते पृथिव्यादावृतेपि च ॥ इति सप्तदशी ॥ २८ ॥ स्याच्चिंतास्मृतिराध्यानं ॥ अनुभूतस्य भावनाख्यसंस्कारहेतुको ज्ञानविशेषः स्मृतिः ॥
इत्यष्टादशी ॥ २९ ॥ दयस्क्षणे ॥ बिद्भिदादिभ्योङ् ॥ दयतेऽनया दया ॥ परदुःखप्रहाणेच्छापरदुःखसमभाक्त्वादाया ॥ इत्येकोनविंशी ॥ ३० ॥ नीतिर्न
यः इति विंशी देवी नीतिः ॥ ३१ ॥ तुषप्रीतौ ॥ तुष्टिः प्रीतिरानन्दः ॥ विषययोगमवाप्यतदभिलाषोपरमः तुष्टिरित्यपरे ॥ अन्येतुविषयोपभोगंप्राप्यतदभिला

या देवी सर्वभूतेषु धृतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता ॥ नम
रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ २९ ॥ या देवी सर्वभूतेषु दुष्टारूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ ३० ॥ या देवी सर्वभूतेषु नीतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥
नमस्तस्यै नमोनमः ॥ ३१ ॥ या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥
॥ ३२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु पुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ ३३ ॥ या देवी सर्वभूते
षु मातृरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ ३४ ॥ या देवी सर्वभूतेषु भ्रांतिरूपेण संस्थि
ता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ ३५ ॥ इन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानामखिलेषु या ॥ भूतेषु सततं
व्याप्त्यै तस्यै देव्यै नमोनमः ॥ ३६ ॥ ॥ ६९ ॥

षत(स्तं)दवाप्यप्राप्तं परमं सुखं इत्याहुः ॥ इत्येकविंशी ॥ ३२ ॥ पुषपुष्टौ ॥ पुष्टिरवयवोपचयः ॥ इति द्वाविंशी ॥ ३३ ॥ मातृस्यांगर्भ इति माता ॥ जनयित्री प्रसू
माता ॥ यद्वा ॥ मानपूजायां ॥ मान्यते पूज्यते माता ॥ उणादौ नमृनेष्ट्वष्टृ इत्यादिसूत्रेण निपात्यते ॥ यद्वा ॥ अष्टौ मातृनामन्य आयाः शक्तयः याः विना भूत
सृष्टिरेव न घटते ॥ ब्राह्मी माहेश्वरी चैन्द्रो वाराही वैष्णवी तथा ॥ कौमारी चर्ममुण्डा च काली संकर्षणीति च ॥ इति त्रयोविंशी ॥ ३४ ॥ भ्रांतिर्मिथ्यामति
भ्रमः ॥ अतस्मिंस्तदिति ज्ञानं भ्रांतिः ॥ इति चतुर्विंशी देवी भ्रांतिः ॥ ३५ ॥ इत्थं विष्णुमायादिमूर्तयो देव्याः सर्वभूतेषु वर्तमाना भ्रांत्यन्ताः चतुर्विंशतिः

प्रदर्शिताः॥ यादेवी भूतानां पृथिव्यादीनां पंचानां अधिष्ठात्री आधारशक्तिः स्वामिनी ईश्वरी व्यापिनी याचदेवी अपरेष्वखिलेषु भूतेषु विशिष्टेषु प्राणिषु वर्तमानानां
 भूतानां प्राणिनां इन्द्रियाणां मनोनेत्ररसनघ्राणत्वक्कर्मणां वाधिष्ठात्री तस्यैव्याप्तिरूपायै सततं नमोनमः॥ एतेन सर्वगतत्वं उक्तं देव्याः ॥ ३६ ॥ चिञ्चयने ॥
 चयनं चित्तिरविकारता कूटरूपता तद्रूपेण ॥ यद्वा ॥ चित्संज्ञाने ॥ स्त्रियामिक्षुष्यादिभ्य इति इक्प्रत्ययः ॥ चेतनं चित्तिः संज्ञानरूपेण यादेवी एतत्सत्त्वं
 अखिलं जगद्व्याप्य स्थिता तस्यै नमोनमः ॥ पुनः पुनर्नितरेनेककर्तृकत्वादनैकस्तोतृकत्वाच्च न पौनरुक्त्यं आर्थशाब्दवाशं कनीयं ॥ ३७ ॥ पूर्वपुराकल्पे सुरैः स्तु-
 ता तथा भीष्टसंश्रयादभीष्टस्य वस्तुनः संश्रयात्कारणात् ॥ सुरैः शक्रः ईशः शंकरः दिनेशः सूर्यः तैः सेविता ॥ अतएव भद्रमणति भद्राणी अस्तु भद्रमिति कथयती ॥
 अतएव शुभहेतुः सा ईश्वरी नोस्माकं देवानां शुभानि मंगलानि करोतु ॥ किंच नः अस्माकं आपदश्च विरोधि जनितदुःखानि चाभिहंतु ॥ सुरैरेण दिनेषु सेविते
 चित्तिरूपेण या कृत्स्नमेतद्वाप्य स्थिता जगत् ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ ३७ ॥ स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसं-
 श्रयात् तथा सुरैरेण दिनेशसेविता ॥ करोतु सानः शुभहेतुरीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहंतु चापदः ॥ ३८ ॥ यासां प्रतंचोद्धत-
 दैत्यतापितैरस्माभिरीशाचसुरैर्नमस्यते ॥ याचस्मृता तत्क्षणमेव हंति नः सर्वापदो भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ३९ ॥ ऋषि-
 रुवाच ॥ एवं स्तवाभियुक्तानां देवानां तत्र पार्वती ॥ स्नातुमभ्याययौ तोयै जाह्नव्या नृप नंदन ॥ ४० ॥ तिपाठे सुरैरेण शक्रेण दिनेषु
 प्रत्यहं सेविता ॥ शुभानि भद्राणी तिच्छेदे यानिनः शुभानि जगद्विज्ञानिकर्माणि प्रार्थनीयानि तानि भद्राण्यनुकूलानि अबाधानि अविघ्नानि करोत्वित्यर्थः ॥
 अभीष्टसंश्रयेति पाठे ॥ अभीष्टः वांछितः संश्रियमाणः संश्रय इत्यर्थो यस्याः सकाशाद्भवतिसा ॥ ३८ ॥ सा देवी नः शुभहेतुरित्युक्तं सा केत्याह ॥ यादेवी सां प्र-
 तमिदानीं उद्धतदैत्यतापितैः निर्मयादैर्बलोल्बणैः दैत्यैः शुभादिभिः तापितैः संतापितैरस्माभिः सुरैरीशा स्वामिनी नमस्यते सेव्यते ॥ यादेवी भक्तिनम्रमूर्ति-
 भिः सुरैः स्मृता च स्मृतैव सती तत्क्षण एव नोस्माकं सर्वा आपदः हंति ॥ सर्वापदो यतः स्युः तान् सर्वापदः शत्रून्वा ॥ ईशा पचायच्च इगुपधज्ञा प्रीकिरः को-
 वा ॥ सांप्रतमव्ययं ॥ भक्त्या विनम्रमूर्त्यं कया येन तैः नमस्यते इति नमो वरिषा श्रवणः यमच ॥ नमसः पूजायां भावकर्मणोः सार्वधातुके यक् यस्य
 हलः क्यस्य विभापेति यलोपः ॥ ३९ ॥ हे नृप नन्दन हे सुरथ एवं इत्थं स्तवाभियुक्तानां स्तुतिपराणां देवानां मग्रतः तद्बहिर्मादौ पार्वती देवी जाह्नव्या गंगायाः तोये

हलः क्यस्यविभापेतियलोपः ॥ ३३ ॥ हेनुपनन्दनहेसुरथपुवइत्थस्तवाभियुक्तानस्तुतिपराणदिवानामग्रतः तत्राहमिन्द्रापावतीदेवीजोः ॥

ज्ञानुंजलकीडांकुर्मुम्याययी ॥ ४० ॥ सादिवानामग्रतःक्रियतवतीत्याह ॥ सासुभूःपार्वतीतान्देवान्पुष्टयती । किं हेसुराःअबहिमवतिपर्यंतमवजिः
कास्तूयते इति॥ शोभनेध्रुवौयस्याःसा ततःतांपार्वतींप्रतितावद्वैरेवोत्तरदानंउचितंकिंतुततःप्रागेवतस्याःशरीराद्विनिर्गत्यशिवाभावादेवोपार्वतींप्रत्याह॥
इयंत्रह्लादिसर्वदेवतेनोमयाशिवानामायाशक्तिरवसेया ॥ तथाहि ॥ अस्याःपार्वत्याःशरीरंकोशइवशरीरकोशःततउद्धूताशिवादेवोपार्वतींप्रत्यब्रवीत् ॥
कोशोस्त्रीकुङ्कुलेङ्गुलिपिबानेयौघदिव्ययोः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ किमब्रवीत्तदाह ॥ शुंभेनप्रत्यादिष्टैःसमस्तैर्देवैःममएतत्स्तोत्रंक्रियतेइत्यब्रवीत् ॥ ययस्मात्त
स्याःपार्वत्याःशरीरकोशादंबिकानिःसृतानिर्गता ॥ ततःकाष्ठात्समस्तलोकेषुकौशिकीतिगीयतेकथ्यते ॥ कोशेनव्यतिनिर्गमनात्कौशिकी॥तेनदीव्यतीति
साऽब्रवीत्तान्सुरान्सुभूर्भवद्भिःस्तूयतेत्रका ॥ शरीरकोशतश्चास्याःसमुद्धूताब्रवीच्छिवा ॥ ४१ ॥ स्तोत्रंममैतत्कि
यतेशुंभदैत्यनिराकृतैः ॥ देवैःसमस्तैःसमरेनिशुंभेनपराजितैः ॥ ४२ ॥ शरीरकोशाद्यत्तस्याःपार्वत्यानिःसृतांबि
का ॥ कौशिकीतिसमस्तेषुततोलोकेषुगीयते ॥ ४३ ॥ तस्यांविनिर्गतायांतुकृष्णाभूत्सापिपार्वती ॥ कालिकेतिस
माख्याताहिमाचलकृताश्रया ॥ ४४ ॥ ततोंबिकांपरंरूपंविभ्राणांसुमनोहरं ॥ ददर्शचंडोमुंडश्चभृत्यौशुंभनिशुंभ
योः ॥ ४५ ॥ ताभ्यांशुंभायचारूयाताअतीवसुमनोहरा ॥ काप्यास्तेस्त्रीमहाराजभासयंतीहिमाचलं ॥ ४६ ॥
ठक् ॥ यद्वा ॥ कोशाद्यानिर्गतासाकोशेनिवृत्तैवेति निवृत्तेक्षयूतादिभ्यइतिठक् ॥ ४३ ॥ साभगवतीपार्वत्यपिस्वशरीरकोशात्तस्यांसर्वदेवतेजोमय्यांकौ
शिक्यांविनिर्गतायांसत्यांकृष्णाभूत्कृष्णवर्णासमजनिष्ट ततश्चसापार्वतीकालिकेतिसमाख्यातासतीहिमाचलेकृताश्रयाकृतनिलयाभूत् ॥ कृष्णवर्णार्था
त्कालशब्दात्तद्वतिवर्तमानात्संज्ञायांजानपदसूत्रेणङीष् ॥ संज्ञायांकन् ॥ केणइतिह्रस्वः ॥ कालीहैमवतीश्वरी ॥ इहमहामायादेवकार्यार्थविष्णुयोग
निद्राभूत् ततःपार्वत्यभूत्ततःकौशिक्यभूत्तसादेवकृतस्तुतिमंगीकर्तुंततःकालिकाभूत्सैवांबिकानामेत्याह ॥ ४४ ॥ ततोन्तरं ॥ यद्वा ॥ ततःतत्रहिमाच
ले आयादित्वान्तसिः ॥ शुंभनिशुंभयोःभृत्यौसेवकौचंडोमुंडश्चतौपरंअतितरांसुमनोहरंरूपंविभ्राणामंबिकांकालिकाख्यांपार्वतींददर्श ॥ सुमनोहरांइतिपा
ठेदेवीविशेषणं ॥ चडिकोपे चंडतेचंडः ॥ मुडिखंडने मुंडतिमुंडयतिमुंडः ॥ ४५ ॥ सारूपवतीकालिकादेवीताभ्यांचंडमुंडाभ्यांशुंभायआख्याताचशुंभसम

क्षमुक्त॥ किं हेमहाराजशुभदैत्येश्वरसमधिगतसर्वैश्वर्यसावधानोभव॥ अतीवसुमनोहराकापिस्त्रीं आस्ते किंकुर्वती हिमाचलं भासयती स्वयं श्यामा श्यामा
भिः शोभाभिरदभ्यशुभशोभाढ्यं हिमाद्रिं पार्वती आस्ते ॥ आख्याता अतीवेत्यत्रैवैवक्षिकं संधिकार्यं ॥ शुभायेति क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति संप्रदानत्वं पत्येशेते
इति वत् ॥ सुष्ठु मनोहरति सुमनोहरा ॥ हरतेरनुबन्धने च ॥ यद्वा ॥ इः कामः वसुनिधनेषां ते इव सवः कामधनाः तेषां मनः हरति इति इव सुमनोहरा अत्यर्थं
इव सुमनोहरा ॥ इत्यंबिकां प्रत्यनिष्ठोर्थः तस्याः प्रातिवत्यभंगप्रसंगात् ॥ इष्टोर्थस्त्वेषः शोभनं मनो यस्य सुमनाः शंभुः तं हरति अर्धांगहरत्वात् सुमनोहरा ॥
अतितरां सुमनोहरा ॥ यद्वा ॥ पैओवैशोषणे ॥ इंकामं वायति शोषयति इवः शिवः ॥ यद्वा ॥ इंकामं वाति गच्छति इवः शिवः ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ इवस्य
सुमनोहरा अत्यधिकं सुमनोहरा अतीव सुमनोहरा ॥ यद्वा ॥ इश्वकामः ईचलक्ष्मीः वसवश्चाष्टौ इव सवः अतिकांत इव सूनू अतीव सुः शंभुः तस्य मनोहरा ॥
नैव तादृक् कचिद्रूपं दृष्टं केनचिदुत्तमं ॥ ज्ञायतां काप्यसौ देवी गृह्यतां चासुरेश्वर ॥ ४७ ॥ स्त्रीरत्नमतिचार्वंगीद्योतयती
दिशस्त्वेषा ॥ सा तु तिष्ठति दैत्यैर्द्रतां भवान्द्रष्टुमर्हति ॥ ४८ ॥ यानिरत्नानि मणयोगजाश्वादीनि वैप्रभो ॥ त्रैलोक्ये
तु समस्तानि सांप्रतंतानि ते गृहे ॥ ४९ ॥ ध्रुवो धरश्च सोमश्च ह्यापश्चैवानिलोनलः ॥ प्रत्युषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ ध्रुवादयः ॥ ४६ ॥ हे असुरेश्वरशुं
भकचिदपि भुवनैकेनचिदपि पुंसां तादृक्तादृशं उत्तमं अतिसुंदरं रूपं आकारः नैव दृष्टं नैवालोकि ॥ असौ कापि देवस्त्री ॥ यद्वा ॥ कापि रुताभिषेकाराज्ञी इति त्वया
ज्ञायतां ॥ अथ त्वया सौ गृह्यतां उपादीयतां चेति अंबिकां प्रति अनिष्टोन्वयः ॥ इष्टस्त्वेषः ॥ तादृगुत्तमं कचिद्रूपं ज्ञानरूपं कापिकेनचिद्वृष्टं ॥ तस्मादसौ देवी का
पि परदेवता इति त्वया ज्ञायतां ॥ असौ कापि स्त्री अबलास्तीति नैव ज्ञायतां ॥ अपित्वसौ देवी गृह्यतां चात्मसंरक्षणार्थं आश्रीयतामिति हितोपदेशः ॥ शुभं प्रति
ताटस्थेन ॥ ४७ ॥ हे दैत्यैर्द्रत्विषादीन्पादिशः दशापिकुभः द्योतयती अंगकांत्या भासयती ॥ अतिचार्वंगी अत्यंतं चारु मनोहरं मंगयस्याः सा ॥ स्त्रीरत्नं र
त्नं हि मनोहरत्वेनोत्कृष्टं सा पुनरुत्कृष्टातिष्ठति तां भवान्द्रष्टुमर्हतीत्ययमंबिकां प्रत्यनिष्टोन्वयः ॥ इष्टस्त्वेषः ॥ हे दैत्यैर्द्रसानूनं स्त्रीरत्नं सानूनं अतिचार्वंगी
कितयातेरुतं स्यात् तां भवान्द्रष्टुमर्हति ॥ यः तां दोषबद्ध्यापश्येन्नश्येत्स तदैव तस्मात्तां द्रष्टुं भवान्मायतां इति शुभं प्रति ताटस्थेन हितोपदेशः ॥ रमंते स्मि
न्नरारत्नं रत्नमिति प्रख्यामणावेव न केवलं ॥ जातो जातो यदुत्कृष्टतद्रत्नमभिधीयते ॥ ४८ ॥ हे प्रभो शुभयानि त्रैलोक्ये भगजाश्वादीनि तत्तज्जातिप्रधानान्युत्कृ

स्वेवकांतिं लवतिकां च न लावि ॥ पृषोदरादित्वादीप्सितसिद्ध्याकांतिशब्दलोपः ॥ यद्वा ॥ कचिदीप्तिबंधनयोः ॥ कंचनंदीप्तिः प्रभा ॥ कांचनंदीप्तिः प्रभा
कंचनमेवकांचनं ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः पूरुषवत् ॥ कांचनंदीप्तिं लवतितच्छीलं ॥ लावण्यलाविमुखं इति वदुत्प्रेक्षितमेतत् ॥ कांचनं नाम वैदिक
निघंटुतः स्वार्णिकं मंभः लवतीति तु व्याख्यानं कुशकाशावलंबनं ॥ अथ द्वितीयोन्वयः ॥ हे प्रभो यद्धारुणं छत्ररत्नं कांचनलाविते गृहे स्ति ॥ कांचनलावीति
सप्तम्येकवचनं गृहे इत्यस्य विशेषणं ॥ लुगतौ हेतुमतिचेति णिच्पुन्यं तात्किप्प्यल्लोपावियड्यणगुणवृद्धिर्दीर्घेभ्यः पूर्वविप्रतिषेधेनेति अकृत्वा वृद्ध्यावादे
शौणिलोपः ॥ ततः प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणं इति वृद्धिः आवादेशस्तु वर्णाश्रयविधौ प्रत्ययलक्षणान्नेष्यते ॥ पुंसि कांचनानां लौः कांचनानां प्रापयिता ॥
न पुंसकेतु ह्रस्वो न पुंसके प्रातिपदिकस्य एचङ्ग्रस्वादेशो कांचनलुत्रपुशब्दवद्रूपं तृतीयादिषु भाषितपुंस्कंपुंवद्बालवस्येति ङौ ह्रस्वश्च नुमचन भवति ॥ आ
वादेशः ॥ कांचनलावि ॥ पक्षे कांचनलुणि गृहे ॥ हे प्रभो स्यंदनवरः अयमिति को नुयः पुराकल्पे प्रजापतेर्ब्रह्मणः आसीत् तदिदं नाम रथरत्नं त्वया समानी

मृत्योरुत्कांतिदानामशक्तिरीशत्वया हता ॥ पाशः सलिलराजस्य भ्रातुस्तव परिग्रहे ॥ ५४ ॥ निशुंभस्याब्धि
जाताश्च समस्तारत्नजातयः ॥ वह्निश्चापि ददौ तुभ्यमग्निशौचे च वाससी ॥ ५५ ॥ ॥ ६४ ॥

तस्यंदनेषु वरः श्रेष्ठः ॥ याने च क्रिणियुद्धार्यं शतांगः स्यंदनोरथः ॥ ५३ ॥ हे ईश स्वामिन् मृत्योरंतकस्य याशक्तिरुत्कांतिदानामत्वया हता ॥ भुजिम्
ङ्ग्यायुक्तुकौ ॥ मृत्युः स्त्री पुंसयो रते ॥ म्रियंते स्मिन्नुपस्थिते ते प्राणिन इति मृत्युः ॥ प्राणिनामायुषां तेषां प्राणाकार्षिणी शक्तिः सा उत्कांतिदोत्कांतिर्लिंगकाय
विनिर्गतिः ॥ उत्क्रमणं उत्कांतिः तां ददाति उत्कांतिदा ॥ कासू सामर्थ्ययोः शक्तिर्देवतायामृषावपि ॥ हे शुंभ तव भ्रातुः निशुंभस्यापि परिग्रहे परिजने विषये स
लिलराजस्य वरुणस्य पाशः आयुधं वर्तते ॥ पत्नी परिजनादानमूलशपाः परिग्रहाः ॥ पाशो बंधनशस्त्रयोः ॥ ५४ ॥ किंच ते तव भ्रातुर्निशुंभस्य गृहेऽब्धिजातार
त्नाकरसमुद्भूताः समस्तारत्नजातयश्च उत्तमरत्नप्रकराः तिष्ठन्ति ॥ जातिः सामान्यजन्मनोः ॥ मुक्ताफलविद्रुमहरिन्मणिवज्रपद्मरागाद्यारत्नजातयः ॥
हे शुंभ तुभ्यं वह्निश्चापि देवः अग्निशौचे नाम वाससी विस्मयेदौ ॥ अग्नीनिक्षेपलः शौचे विर्मलीकरणं योस्ते ॥ कल्पवृक्षोपकल्पितं स्वर्णमयमग्निदेवताक
मग्निनिक्षेपेण विमलात्मकं वासो युग्ममग्निशौचे वासः ॥ ५५ ॥

द्वयमुफरीत्यादिपतःसमासीतइत्याप्या हेदित्येव यथा हेदित्येव द्रवत्वनानिद्रादिदेवानामिरापतादीनिरत्नाभिनुभ्यं आहृतानिउपकीकृतानिउपहारीकृतानि ॥
 एपाचकल्याण्यंबिकास्त्रीरत्नवर्चतेतत्कस्मात्कारणान्नगृह्यते ॥ अयंत्वम्बिकांप्रत्यनिष्ठोर्थः ॥ अयंत्विष्ठोर्थस्तटस्थोक्तिसमाधिना ॥ हेदित्येवयप्येव
 मैरावतादीनिरत्नानितुभ्यमाहृतानिदेवैःतथाप्येषांबिकातवकल्याणीशुभकारिणीन ॥ कुतःयतएपाभगवती ॥ त्वंअन्यंयातीतित्वया ॥ आतोनुपसर्गे
 कः ॥ अन्यगामिनीतिगृह्यतेज्ञायते ॥ त्वशब्दोन्यवाचिसर्वादिषुपठ्यते ॥ त्वंअन्यंमहेश्वरंयातित्वयाऽन्ययाऽन्यपत्नीमहेशपत्नीदैत्यसंहारिणीअतः
 शुभस्यशुभकारिणीन ॥ तस्मात्तच्चिंतांत्यजेतिहितोपदेशः ॥ ५६ ॥ महासुरःशुभःतदाचण्डमुण्डयोरितिप्रागुपन्यस्तं वचःनिशम्यश्रुत्वासुग्रीवंनामदूतं
 संदेशहरंदेव्याःदेवींउद्दिश्यप्रेषयामास ॥ शाम्यतिर्निर्पूर्वः श्रवणार्थः ॥ इषगतौ प्रपूर्वःआहुणः ॥ देव्याइतिकर्मणिल्यब्लोपेपञ्चमी ॥ दूयतेऽनेनयथोक्त

एवंदैत्येन्द्रत्नानिसमस्तान्याहृतानिते ॥ स्त्रीरत्नमेषाकल्याणीत्वयाकस्मान्नगृह्यते ॥ ५६ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥

निशम्येतिवचःशुभःसतदाचण्डमुण्डयोः ॥ प्रेषयामाससुग्रीवंदूतंदेव्यामहासुरः ॥ ५७ ॥ ॥ शुभउवाच ॥

इतिचेतिचक्त्व्यासागत्वावचनान्मम ॥ यथाचाभ्येतिसंप्रीत्यातथाकार्यंत्वयालघु ॥ ५८ ॥ ॥ ६९ ॥

वादित्वात्परिताप्यतेपरइतिदूतः ॥ ५७ ॥ हेसुग्रीवहेदूतत्वयातत्रगत्वासास्त्रीममवचनादितिचइत्थंचेत्थंचसाम्राभेदेनचोपायेनवक्तव्या ॥ तथैवसासं
 प्रीत्याहर्षेणलघुक्षिप्रंअविलंबंअभ्येतिआभिमुख्येनागच्छति तथाकार्यंत्वयाविधेयं ॥ अयंत्वंबिकायामनिष्ठोर्थः ॥ इष्टस्त्वयं ॥ अत्रापरेणमंत्रभेदबुद्धि
 समाधिनाख्यायतेर्थः ॥ हेदूतत्वयालघुक्षिप्रंतथाकार्यं मदभिप्रायादन्यत्वेनकर्त्तव्यं ॥ तत्कथं यथामयिविषयेअभियमानं वचनं निंदायेषातिअवचना
 असुराःतानत्तिउपसंहरत्यवचनात्असुरसंहारिणीत्यर्थः ॥ पुनःकिंभूतांबिका एतिगच्छतिविनश्यतिइत्तस्मिन्इति शुम्भेनिशुम्भेचविषये ॥ वक्तव्यासा
 वक्तव्यप्रतिक्षेपा ॥ असुक्षेपणे असनमासः ॥ वक्तव्योवचनीयः आसःप्रतिक्षेपोन्यक्कारोययासाव क्तव्यासा ॥ पुनःकिंभूता ॥ मम ममेत्यव्ययं मम
 शब्दोत्रमायावचनः निर्ममोयोगीसममःसंसारतीतिवत् मायारूपेत्यर्थः ॥ पुनःकिंभूता ॥ संप्रीत्याप्रीड्प्रीतौदिवादिःप्रीतिःप्रीःस्त्रियां सम्पदादित्वाद्भावे
 क्तिप् ॥ समीचीनाप्रीःप्रीतिर्येषातिसंप्रियोबुधाः ॥ इयतेवश्यंप्राप्यतेतयोरुपासकैरित्यासंप्राप्या ॥ आदंतंरूपम् ॥ ५८ ॥ ॥ ७१ ॥

ससुग्रीवोनामदूतः यत्रयस्मिन्नतिशोभनेशैलोद्देशेपर्वतप्रदेशेअसौदेव्यास्तेतिष्ठतितत्रगत्वाततःतदनंतरंतदेवीश्लक्ष्णंसमुचितंसंगतंसुकुमारंयथास्यात्तथा
मधुरयाश्राव्याक्षरपदयागिरावाचाप्राहच शुम्भोदितसंदेशाभिप्रायगर्भसंदर्भमकथयत् ॥ प्राहेतिप्रशब्दउपसर्गप्रतिरूपकोनिपातः ॥ आहेतितिङंतप्र
तिरूपकमव्ययं सामावृत्ति ॥ श्लक्ष्णंइतिस्त्रिआलिंगने ॥ श्लिपेरत्रोपधायाइतिकस्नः ॥ कत्वषत्वे ॥ ५९ ॥ हेदेविसावधानभाव ॥ अस्तिखलुदैत्येश्वरः
लोकत्रयेपरमउत्कृष्टईश्वरःस्वामीतेनशुम्भेनत्वत्सकाशंप्रतिप्रेषितःदूतःसंदेशहरोऽहंइहागतोस्मि ॥ दैत्यग्रहणंजातिख्यापनाय ॥ त्रैलोक्यग्रहणंदेव्याःप्ररो
चनार्थं ॥ दूतग्रहणंतन्निग्रहपरिहाराय ॥ दूतोक्तंसदसद्वापिश्रुत्वाकार्यंहिताहितं ॥ दूतोन्ननिग्रहीतव्यइतिनीतिविदोविदुः ॥ आदौदेवीत्युक्तत्वाद्देव्याएव
जयःसूच्यते यतः ॥ दीव्यतिविजिगीषतेदेवी ॥ हेदेवि तेनशुम्भेनदूतःप्रेषितःत्वत्देवीतःसशुम्भःकाशंतृणंगतःस्यान्नतुजयमित्यपिदेवीपारिषदोक्तिलेशो
सतत्रगत्वायत्रास्तेशैलोद्देशेतिशोभने ॥ तांचदेवींततःप्राहश्लक्ष्णंमधुरयागिरा ॥ ५९ ॥ ॥ दूतउवाच ॥ ॥ देवि
दैत्येश्वरःशुंभस्त्रैलोक्येपरमेश्वरः ॥ दूतोहंप्रेषितस्तेनत्वत्सकाशमिहागतः ॥ ६० ॥ अव्याहताज्ञःसर्वासुयःस
दादेवयोनिषु ॥ निर्जिताखिलदैत्यारिःसयदाहृणुष्वतत् ॥ ६१ ॥ ममत्रैलोक्यमखिलंममदेवावशानुगाः ॥ यज्ञभा
गानहंसर्वानुपाश्रामिपृथक्पृथक् ॥ ६२ ॥ नुसंधेयः ॥ ६० ॥ हेदेवियःसदासर्वदासर्वासुदेवयोनिषुविषयेषुअव्याहताज्ञःअप्रतिहतशासनः
निर्जिताखिलदैत्यारिःनिर्जिताअभिभूताअखिलाःदैत्यारयःदेवायेन शुंभोयदाहतद्वचनंशृणुष्वकर्णय ॥ व्यत्ययोबहुलमित्यात्मनेपदं ॥ व्यञ्संवरणे ॥ सं
वरणमाच्छादनंकिप् ॥ अंविष्णुंव्ययतिसंवृणोतिआच्छादयतिव्याप्नोत्यविद्यात्वेनेतिअवीर्विष्णुमायातयाअव्ययादेव्याआहताआज्ञास्यशुम्भस्यसःअव्या
हताज्ञोभविष्यति ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निर्जिताअजिताअखिलादेवायेनसतथोक्तोभविष्यतीत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६१ ॥ शुंभआ
हेदं ॥ पटैकदेशेदग्धेपटोदग्धइत्यवयवेएकदेशेअप्यवयवीसमुदायोवर्ततेक्वचिदवयवावयविनोरभेदोपचारात्प्रयोगेषु तद्वत्रैलोक्यंममस्ववर्ततेइत्युक्तेर्किं
त्रैलोक्यंएकदेशवृत्त्याविवक्षितमिहेतिकस्यचिच्छ्लोकास्यादतस्तामपनेतुमखिलमिति अखिलमित्येवोक्तैर्देवैकोपिलीकोखिलोभवत्यखण्डवृत्तित्वाद्भवनस्ये
त्यतस्त्रैलोक्यमित्युक्तं ॥ इहममेतिविभक्तिप्रतिरूपमव्ययं मायावाचि निर्ममोयोगीतिवत् ॥ मममायादेव्याःत्रैलोक्यंइत्युक्तं ॥ मायायाअखिलंस्ववर्तते

त्यतस्त्रैलोक्यमित्युक्तं ॥ इहममेतिविभक्तिप्रतिरूपमव्ययं मायावाचि निर्ममोयोगीतिवत् ॥ मममायादेव्यात्रैलोक्यइत्युक्तं ॥ मायायाओखलस्ववन्तत

त्युक्तः शुभस्येत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः देवाः मर्मरुभस्ययशानुगाः ॥ यशःकातिरिच्छा ॥ मदिच्छामनुपततेनतुरुभवेत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ तत्तद्देवतोद्देशेनपृथक्पृथक्विहितान्नतान्सर्वान्यज्ञभागानाहुतिरूपान्यज्ञांशान्अहमेवशुभःपृथक्पृथक्त्रियादितत्तदेवताकायव्यूहमुपाश्रित्यउपाश्रामिउपभुंजे ॥ अशुभोजनेक्रयादिः ॥ अहमिति विभक्तिप्रतिरूपमव्ययमविद्यावाचिअविद्यावाऽतस्मिस्तद्बुद्धिः साचदेव्येवयज्ञभागानुपाश्रितांतिकुतःशुभस्ययज्ञभागोपभोगइत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६२ ॥ त्रिः पिलोकेषुवराणि श्रेष्ठानिरत्नानिस्त्रीरत्नानिममवश्यानिविवेयानि ॥ वशंकातिंइच्छांगतानीत्यर्थः ॥ वशंगतइतियत्प्रत्ययः ॥ तथैवतद्देवबलवच्चतएव ॥ गजरत्नं देवेंद्रवाहनं ॥ वाहनमाहितादितिणत्वंनात्रभवति ॥ आहितत्वस्याविवक्षितत्वात् ॥ अत्रहिदेवेंद्रस्यवाहनमित्येतस्यस्वस्वामिभावसंस्मधमात्रंविवाक्षितत्वं ॥ यद्वाहनेआरोपितंयतोखिलंतदाहितमुच्यते ॥ इक्षुवाहणमित्यत्रइक्षवोवा

त्रैलोक्येवररत्नानिममवश्यान्यशेषतः ॥ तथैवगजरत्नंचहतंदेवेंद्रवाहनम् ॥ ६३ ॥ क्षीरोदमथनोद्भूतमश्वरत्नंममामरैः ॥ उच्चैःश्रवससंज्ञंतुप्रणिपत्यसमर्पितम् ॥ ६४ ॥ ॥६३॥ ॥६४॥

हनेआरोपितादितिरुत्वाणत्वंभवति ॥ ६३ ॥ क्षीराण्युदकानियस्यसक्षीरोदःक्षिराब्धिः उत्तरपदे उदकस्योदःसंज्ञायांइत्यत्रसंज्ञायामुत्तरपदस्योदकशब्दस्योदादेशोवक्तव्यः ॥ क्षीरोदस्यमथनंततउद्भूतंउच्चैःश्रवससंज्ञं ॥ श्रुगतौश्रुश्रवणे ॥ उच्चैःशृणोतिगच्छतिउच्चैःश्रवाःपचायच् ॥ सहसंज्ञयाचेतनयानाच्चाचवर्तते ससंज्ञः ॥ सहस्यसःसंज्ञायां वोपसर्जनस्येति ततःकर्मधारयः ॥ उच्चैःश्रवश्चासौससंज्ञश्चउच्चैःश्रवससंज्ञः ॥ अश्वविशेषणत्वेपुंलिङ्गः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वेतुनपुंसकालिङ्गंउच्चैःश्रवससंज्ञं ॥ अथवाप्रशस्तेश्रवसीयस्यसः श्रवसः मत्वर्थेअर्शआदित्वादच् ॥ जवेनमानेनचउत्कृष्टत्वादुच्चैरित्युच्यते ॥ उच्चैश्चासौश्रवसउच्चैःश्रवसइतिसंज्ञायस्यसः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वेउच्चैःश्रवससंज्ञंतुमर्द्दीतैरमरैःप्रणिपत्यमत्पादपद्मेऽर्पितंउपायनीरुतं ॥ उपायनमुपग्राहउपहारस्तथोपदा ॥ अत्रापिमायावाचिममेत्यव्ययं ॥ मायादेव्यैअमरैर्भक्तिनश्चैरश्वरत्नंप्रणिपत्यसमर्पितंतत्रैलोक्येगृहेयस्यायत्रक्वाप्यस्तुअयं तुशुभोन्यदीयंममेदमितिमुधाभिमन्यते ॥ इतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ ६४ ॥ ॥६३॥ ॥६४॥

ससुग्रीवोनामदूतः यत्रयस्मिन्नतिशोभनेशैलेशेपर्वतप्रदेशे असौ देव्यास्तेतिष्ठतितत्रगत्वा ततः तदनंतरं तदेवीं श्लक्ष्णं समुचितं संगतं सुकुमारं यथा स्यात् तथा
मधुरया श्राव्याक्षरपदयागिरावाचा प्राह च शुम्भो दितसंदेशाभिप्रायगर्भसंदर्भमकथयत् ॥ प्राहेति प्रशब्द उपसर्गप्रतिरूपको निपातः ॥ आहेति तिङंतप्र
तिरूपकमव्ययं सामावृत्ति ॥ श्लक्ष्णं इति श्लिष् आलिंगने ॥ श्लिषेरच्चोपधाया इति क्स्नः ॥ कत्वषत्वे ॥ ५९ ॥ हे देवि सावधानभाव ॥ अस्ति खलु दैत्येश्वरः
लोकत्रये परम उत्कृष्ट ईश्वरः स्वामी तेन शुम्भेन त्वत्सकाशं प्रतिप्रेषितः दूतः संदेशहरोऽहं हहागतोऽस्मि ॥ दैत्यग्रहणं जातिख्यापनाय ॥ त्रैलोक्यग्रहणं दैव्याः प्ररो
चनार्थं ॥ दूतग्रहणं तन्निग्रहपरिहाराय ॥ दूतोक्तं सदसद्वापिश्रुत्वा कार्यं हिताहितं ॥ दूतो न निग्रहीतव्य इति नीतिविदो विदुः ॥ आदौ देवीत्युक्त्वा देव्या एव
जयः सूच्यते यतः ॥ दीव्यति विजिगीषते देवी ॥ हे देवि तेन शुम्भेन दूतः प्रेषितः त्वत् देवीतः स शुम्भः काशं तृणंगतः स्यान्न तु जयमित्यपि देवी पारिषदोक्तिलेशो

सतत्रगत्वा यत्रास्ते शैलेशेति शोभने ॥ तांच देवीं ततः प्राह श्लक्ष्णं मधुरयागिरा ॥ ५९ ॥ ॥ दूत उवाच ॥ ॥ देवि
दैत्येश्वरः शुंभस्त्रैलोक्ये परमेश्वरः ॥ दूतो हं प्रेषितस्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ॥ ६० ॥ अव्याहताज्ञः सर्वासु यः स
दा देवयोनिषु ॥ निर्जिताखिलदैत्यारिः स यदाह शृणुष्व तत् ॥ ६१ ॥ मम त्रैलोक्यमखिलं मम देवावशानुगाः ॥ यज्ञभा
गानहं सर्वानुपाश्रामि पृथक् पृथक् ॥ ६२ ॥ नुसंधेयः ॥ ६० ॥ हे देवियः सदा सर्वदा सर्वासु देवयोनिषु विषयेषु अव्याहताज्ञः अप्रतिहतशासनः

निर्जिताखिलदैत्यारिः निर्जिता अभिभूता अखिलाः दैत्यारयः देवायेन शुंभो यदा हत इति च नं शृणुष्व आकर्ण्य ॥ व्यत्ययो बहुलमित्यात्मनेपदं ॥ व्येज् संवरणे ॥ सं
वरणमाच्छादनं किप् ॥ अंविष्णुं व्ययति संवृणोति आच्छादयति व्याप्नोत्यविद्यात्वेनेति अवीर्विष्णुमायातया अव्यया देव्या आहता आज्ञास्य शुम्भस्य सः अव्या
हताज्ञो भविष्यति ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निर्जिता अजिता अखिला देवायेन सतथोक्तो भविष्यतीत्यपि देवी पार्षदोक्तिलेशोऽप्यनुसंधेयः ॥ ६१ ॥ शुंभ आ
हेदं ॥ पटैकदेशे दग्धे पटो दग्ध इत्यवयवेषु एकदेशे अप्यवयवसमुदायो वर्तते कचिदवयवावयविनोरभेदोपचारात्प्रयोगेषु तदत्रैलोक्यं मम स्ववर्तते इत्युक्ते किं
त्रैलोक्यं एकदेशवृत्त्या विवक्षितमिहेति कस्यचिच्छंकोऽप्यदस्तामपरे तु मखिलमिति आखिलमित्येवोक्तेः एवैकोऽपि चोकोऽखिलो भवत्यखण्डवृत्तित्वाद्भवनस्ये
त्यतस्त्रैलोक्यमित्युक्तं ॥ इह ममेति विभक्तिप्रतिरूपमव्ययं मायायाचि निर्ममो योगीति वत् ॥ मम माया देव्याः त्रैलोक्यं इत्युक्तं ॥ मायाया अखिलं स्ववर्तते

त्यतश्चैलोक्यमित्युक्तं ॥ इहममतिविभक्तिप्रतिरूपमव्ययं मायावाचि निममायागोतिवत् ॥ मममायादिव्याःत्रैलोक्यमित्युक्तं ॥ मायायाओतिवत् ॥

स्तुतःशुभस्येत्यादिदेवीपार्वदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः देवाःममेशुभस्यवशात्तुगाः ॥ यशःकातिरिच्छा ॥ मधिच्छामनुमतितेननुगुभस्येत्यादिदेवीपार्वदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ तत्तद्देवतोद्देशेनपृथक्पृथक्विहितान्नतान्सर्वान्यज्ञभागानाहुतिरूपांन्यज्ञांशान्अहमेवशुभःपृथक्पृथग्निद्रियादितत्तद्देवताकायव्यूहमुपाश्रित्यउपाश्रामिउपभुंजे ॥ अशुभोजनेक्रयादिः ॥ अहमिति विभक्तिप्रतिरूपमव्ययमविद्यावाचिअविद्यावाऽतस्मिंस्तद्बुद्धिः साचदेव्येवयज्ञभागानुपाश्रितातिकृतःशुभस्ययज्ञभागोपभोगइत्यपिदेवीपार्वदोक्तिलेशोनुसंधेयः॥ ६२॥ त्रिषुः पिलोकेषुवराणि श्रेष्ठानिरत्नानिस्त्रीरत्नानिममवश्यानिविवेयानि॥वशंकातिंइच्छांगतानीत्यर्थः॥वशंगतइतियत्प्रत्ययः॥ तथैवतद्देवबलवच्चतएव॥गजरत्नंदेवेंद्रवाहनं॥वाहनमाहितादितिणत्वंनात्रभवति॥आहितत्वस्याविवक्षितत्वात् ॥ अत्रहिदेवेंद्रस्यवाहनमित्येतस्यस्वस्वामिभावसंस्मधमात्रंविवक्षितत्वं ॥ यद्वाहनेआरोपितंयतोखिलंतदाहितमुच्यते ॥ इक्षुवाहणमित्यत्रइक्षवोवा

त्रैलोक्येवररत्नानिममवश्यान्यशेषतः ॥ तथैवगजरत्नंचहतदेवेंद्रवाहनम् ॥ ६३ ॥ क्षीरोदमथनोद्भूतमश्वरत्नंम
मामरैः ॥ उच्चैःश्रवससंज्ञंतुप्रणिपत्यसमर्पितम् ॥ ६४ ॥ ॥६५॥ ॥६५॥

हनेआरोपिताइतिकृत्वाणत्वंभवति ॥ ६३ ॥ क्षीराण्युदकानियस्यसक्षीरोदःक्षिराब्धिः उत्तरपदे उदकस्योदःसंज्ञायांइत्यत्रसंज्ञायामुत्तरपदस्योदकशब्दस्योदादेशोवक्तव्यः ॥ क्षीरोदस्यमथनंततउद्भूतंउच्चैःश्रवससंज्ञं ॥ श्रुगतौश्रुश्रवणे ॥ उच्चैःशृणोतिगच्छतिउच्चैःश्रवाःपचायच् ॥ सहसंज्ञयाचेतनयानाच्चाचवर्तते ससंज्ञः ॥ सहस्यसःसंज्ञायां वोपसर्जनस्येति ततःकर्मधारयः ॥ उच्चैःश्रवश्चासौससंज्ञश्चउच्चैःश्रवससंज्ञः ॥ अश्वविशेषणत्वेपुंलिङ्गः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वेतुनपुंसकलिङ्गंउच्चैःश्रवससंज्ञं ॥ अथवाप्रशस्तेश्रवसीयस्यसः श्रवसः मत्वर्थेअर्शआदित्वादच् ॥ जवेनमानेनचउत्कृष्टत्वादुच्चैरित्युच्यते ॥ उच्चैश्चासौश्रवसउच्चैःश्रवसइतिसंज्ञायस्यसः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वेउच्चैःश्रवससंज्ञंतुमद्गीतैरमरैःप्रणिपत्यमत्पादपद्मेऽर्पितंउपायनीकृतं ॥ उपायनमुपग्राहउपहारस्तथोपदा ॥ अत्रापिमायावाचिममेत्यव्ययं ॥ मायादेव्यैअमरैर्भक्तिनैश्चैरश्वरत्नंप्रणिपत्यसमर्पितंतत्रैलोक्येगृहेयस्यायत्रक्वाप्यस्तुअयं तुशुभोन्यदीयंममेदमितिमुधाभिमन्यते ॥ इतिदेवीपार्वदोक्तिः ॥ ६४ ॥ ॥६५॥ ॥६५॥

हेशोभनेदेविदेवेषुवागंधर्वेषुदेवगायनेषुवाउरगेषुनागेषुवायानिचान्यानिरत्नत्वमुत्कृष्टत्वंप्राप्तानिभूतानिशरीरभांजिमनोहराणिस्त्रीरूपाणिसंति (तानि)
सर्वाणिमय्येवविषयेवर्त्तते ॥ आःसखिशोभनेगर्वस्थोसावित्थमभूत्वादीशुभःशांभवीयंदेव्येवभूतमयीभूतमित्थमाचष्टयानिदेवेषुगंधर्वेषुउरगेषुवारत्नभू
तानिरत्नतांप्राप्तानिभूतानिरुतानिसत्यानितत्स्थानिसंतितानिमय्येवदेव्यामेववर्त्तमानानिनान्यत्र ॥ अथवाइतोऽन्यानिचयानिचरत्नभूतानिपृथिव्यादी
निसंतितानिसर्वाणिविश्वरूपत्वेनविश्वमातृत्वेनमय्येवदेव्यांवर्त्ततेनशुभइतिदेवीसखीजनोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६५ ॥ हेदेविलोकेस्मिन्नरत्नभूतांभूलो
केहिमालयनिवासिनीमानिनीत्वांस्त्रीरत्नभूतांस्त्रीरत्नजातांस्त्रीजात्युत्कृष्टांतांप्राप्तवतींवयंशुभनामानोमन्यामहे ॥ साएवंविधात्वमस्मानुपागच्छप्राप्नु
हि ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतोवयंरत्नभुजोराजानः ॥ यदुक्तं ॥ स्वराष्ट्रमन्यतोरक्षत्यन्यदीयंक्षिणोतिच ॥ वद्धेतोपायवान्नित्यंरत्नहारीसपार्थिवः ॥

यानिचान्यानिदेवेषुगन्धर्वेषूरगेषुच ॥ रत्नभूतानिभूतानितानिमय्येवशोभने ॥ ६५ ॥ स्त्रीरत्नभूतांत्वादिविलोकेम
न्यामहेवयं ॥ सात्वमस्मानुपागच्छयतोरत्नभुजोवयं ॥ ६६ ॥ ॥६५॥ ॥६५॥

॥ देवीष्टार्थस्त्वेषः ॥ उपागच्छेत्यत्र उ पाः गच्छेतिच्छेदः ॥ तत्रउसंबुद्धौरुषोक्तेचशिववाचित्वनव्ययं॥पानेपिबतिः रक्षायांपातिः पायतिःशोषणेक्लिप् ॥
पायतिशत्रून्शोषयतिपाः उरिवरुद्रइवपाउपाः॥ हेदेविकालाग्निरुद्रइवपायंतीशत्रून्शोषयंतीसतीअस्मानितिशुम्भादीनृत्वामाकारयमाणान्शत्रून्शोषयि
तुंगच्छयाहीतिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ यद्वा ॥ असुक्षेपणेदिवादिःक्लिप् ॥ अस्यत्यरीन्क्षिपत्यधिक्षिपतिन्यक्करोतिअः अत्वसंतस्यचेतिउपधादी
र्घः अघातोरितिप्रतिषेधान्भवति पैओवैशोषणे पायंतिशोषयंतिलोकानितिपाःतेषांपांशुंभादीनदैत्यानांअःआसिकाक्षेपिकाअधिक्षेपिकान्यकारिकेति
पाः ॥ पाअःपाः उइतिसंबुद्धावव्ययंउहेदेवित्वंअस्मानुपागच्छेतिशुंभादिभिःरत्नमुद्भिःदैत्यैराकारितासि ॥ सात्वंपाःसतिगच्छपायतोजगंतिशोष-तः
शुंभादीनरस्यंतीअधिक्षिपंतीगच्छयाहि ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतस्तरत्नभुजः ॥ भुजोकोटिल्ये तुदादिः क्लिप् ॥ भुजंतिर्कोटिल्येनवर्त्ततेभुजःरत्नेषुत्कृष्टेषु
विषयेषुभुजःकोटिल्येनान्यायेनवर्त्तमानाःरत्नभुजःअतःतेषांशुंभादीनांकुटिलानान्यकरणायगमनंयुक्तमुत्पश्यामइतीतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ ६६ ॥

विपयेपुभुजःकौटिल्येनान्यायेनवर्त्तमानाःरत्नभुजःअतःतेषांशुभादीनांकुटिलानान्यकरणायगमनंयुक्तमुत्पश्यामइतीतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ ६६ ॥

चलाचलःस्यात्तरलश्चलश्चपलश्चलः ॥ चंचलीभेदांतरिरीक्षणेनतरलीअपांगीनेत्रांतीयस्याःसाचंचलापांगी ॥ हेचंचलापांगिहिवरतोहेत्वंयतोरत्नभूता
सिसौंदर्येणउत्कृष्टतांप्राप्तासिततोवैअनुनीयसे नरत्नमन्विष्यतिमृष्यतेहितादितिन्पायतःप्रार्थ्यसेततश्चमांनिशुंभंवाभजआश्रय ॥ उरुर्विक्रमःशौर्यलक्ष
णोयस्य तंममअनुजंकनिष्ठंघातरंनिशुंभंवापिभजसंश्रय ॥ त्वंहिरत्नंरत्नभाजश्चराजानइववयंचराजानः तस्मात्त्वमस्मानेवभजनान्यामितिशुंभानुकू
लोभिप्रायोयं ॥ वैस्यात्संबोधनेपादपूरणेनुनयेपिच ॥ देव्यनुकूलार्थस्त्वेषः ॥ सप्तम्यांजेनेर्दअन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रसूत्रेअपिशब्दःसर्वोपाधिव्यभिचा
रार्थः ॥ तेनधात्वंतरादपिडोभवतिकारकांतरेषूपपदेचेतिवचनात्पिषृंसंचूर्णनइत्यस्मादाङ्पूर्वाच्चंचलोपपदात्ढःटिलोपःसाचंचलान्पायादपञ्चष्टानदैत्या
नासमंतादभिव्याप्यपिनष्टिसंचूर्णयतिइतिचंचलापंगंअंगगात्रंयस्याःसाचंचलापांगी ॥ अंगगात्रकंठेभ्यश्चोपसंख्यानाद्वाङीप् ॥ हेचंचलापांगिहेदुष्टदैत्यो
पसंचूर्णनसन्नद्धगात्रेएवंविधात्वंशुंभेनआकारितासिकिमितिमांवाअनुजंनिशुंभंवाभजेत्याहूतासि यतश्चत्वरत्नभूतासिवैअनुनीयसेप्रार्थ्यसेचततः ॥ त्वं

मांवाममानुजंवापिनिशुंभमुरुविक्रमं ॥ भजत्वंचंचलापांगिरत्नभूतासिवैयतः ॥ ६७ ॥

मांवेतिशुंभंअमगच्छयाहिअनुजंवापीति निशुंभंअमगच्छयाहिअमइत्येतदमगतवित्यतोभ्वादेर्लोटिरूपं तच्च मां वा॥अममा अनुजंइतिपदच्छेदात्किंयते
किंविशिष्टात्वंमां॥मःशिवोवारमायांचमानिबेधेव्ययंमतं ॥मंशिवंशंभुंअसतिगच्छतिशंभुनासहदीव्यतिचेतिविगृह्यअसगतिदीभ्यादानेष्वित्यसतेःपूर्ववद
पिशब्दविहितोढःडितिटेरस्शब्दस्यलोपःस्त्रियांमाइतिरूपं ततश्चतादृशीशांभवीचंचलापांगीदुष्टदैत्यसंहारसज्जांगीसतीत्वमुरुविपुलयथास्यात्तथाशुंभा
दिषुविषयेषुविक्रमंभजशौर्यसमाश्रयेतिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ यद्वा ॥ चंचलापांगिं रत्नभूतासि वा ऐ यतः इतिच्छेदः ॥ एकारउच्यतेविष्णुरैका
रःस्यान्महेश्वरः ॥ ममेतिमायावाच्यव्ययं ॥ यतीप्रयत्नेयतनंयत् स्त्रियांभावेसंपदादित्वाद्वाक्किप् ॥ ऐमहेश्वरस्येवकालाग्निरुद्रस्येवयतंयत्नंप्राप्यहेममहेमाये
देविमांहंतुंनिशुंभंचहंतुंमहांतंबिक्रमंपादविक्षेपंपराक्रमंवाभजेतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ चंचलानन्यायादपञ्चष्टानपक्तुंहिंसितुंअंगतिप्राप्नोतिचच्छीलाचंच
लापांगी अगिर्गत्यर्थः ॥ रत्नभूतश्चासावसिश्चेतिरत्नभूतासिः ॥ चंचलापांगि रत्नभूतासि वा (?) वागतिगंधनयोः आतोनुपसर्गैकः ॥ ६७ ॥ ॥७॥

हेदेवित्वंममशुंभस्यपरिग्रहात्पत्नीत्वेनस्वीकारादतुलमनुपमंपरंश्रेष्ठंश्रेष्ठैश्वर्यपरमेषुश्रेष्ठेषुस्वामिनांचप्राप्स्यसि ॥ व्यत्ययेनात्मनेपदं ॥ यद्वा ॥ मयाशुंभेनत्वं
 परमैश्वर्यंप्राप्स्यसेप्रापयतेःकर्मणिलुटिथासःसेरूपं ॥हेदेविपुत्रत्सर्वंप्रागुक्तंशुंभाभिप्रायगर्भबुद्ध्यासमालोच्यविचार्यमत्परिग्रहतां व्रजप्राप्नुहि ॥ परिग्रहःपरि
 जनेपत्न्यांस्वीकारमूलयोः ॥ यदाहुः ॥ पत्नीपरिजनादानमूलशापाःपरिग्रहाः ॥ इतिशुंभानुकूलोर्थः ॥ देव्यनुकूलोर्थस्त्वेषः ॥ हेदेवित्वंपरमासर्वोत्कृष्टा ॥
 यद्वा ॥ पराउत्कृष्टामालक्ष्मीःत्वमेवेतिअतुल्येश्वर्यंप्राप्स्यसीतियत्सत्यमेवैतत् ॥ किंचित्रं ॥ किंचमत्परिग्रहात् ॥ मदिहर्षेमायतिमदक्लिप् ॥ यःमद्मायनूप
 रिग्रहःमातृमुख्यःपरिवारः तंप्राप्यपरमैश्वर्यंप्राप्स्यसेइत्येतदपिसिद्धमेवैतत् ॥ मत्परिग्रहादितिकर्मणिल्यब्लोपेपंचमी ॥ हेदेवित्वंपुत्रद्वयासमालो
 च्यमायत्परिग्रहोमातृमुख्यःपरिजनोयस्याःसामत्परिग्रहात्तस्याःभावःमत्परिग्रहतातां व्रजप्राप्नुहि ॥ यःखल्विमाश्रित्रागावोमेसंतीत्यादौबुद्ध्यासमालोचते
 परमैश्वर्यमतुलंप्राप्स्यसेमत्परिग्रहात् ॥ एतद्बुद्ध्यासमालोच्यमत्परिग्रहतां व्रज ॥ ६८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तासा
 तदादेवीगंभीरांतःस्मिताजगौ ॥ दुर्गाभगवतीभद्राययेदंधार्यतेजगत् ॥ ६९ ॥ देव्युवाच ॥ सत्यमुक्तंत्वयानात्रमि
 थ्याकिंचित्त्वयोदितं ॥ त्रैलोक्याधिपतिःशुंभोनिशुंभश्चापितादृशः ॥ ७० ॥ सएवचित्रगुतांप्राप्नोतितद्वदियमपिदेवीप्रेमतःआत्मनो
 मन्मायनूपरिग्रहोस्तीतिबुद्ध्यासमालोच्यपश्चान्मायत्परिग्रहतां व्रजतीतिदेवीपार्षदोक्तिः ॥ त्वतलोगुणवचनस्यपुंवद्भावोवक्तव्यः ॥ ६८ ॥ ततःसंदेशश्रवणस
 मयइत्येवंशुंभेनदूतद्वाराउक्ताकथिता ॥ देवीगंभीराअगाधाभिप्रायादैत्यानहंतुकामाअतएवांतःस्मिता ॥ शुंभोदुरात्तामांप्रतिदेवतांइत्थमाहेतिसोत्प्राप्तमं
 तस्तंभितहासातंहंतुमनाः सतीजगौ ॥ दूतंवाचमुचितामूचेऽकथयत् ॥ दुर्गादुरवगाहा ॥ भगवतीसमग्रैश्वर्यरूपा ॥ भद्राक्षेमरूपा ययाइदंजगद्धार्यते गै
 शब्देआतऔणलः ॥ अयंभावःइतिदूतेनव्यभिचारिभावेनउक्तापिदेवीनसाअसातादृशीनाभूत् अतिपतिव्रताशुंभादिभिःसहरंतुकामानाभूत् ॥ किंतुअ
 तदाकालांतरंहंतुकामैवाभूत् ॥ ६९ ॥ अत्रशुंभेपिबिषयेसत्यंउक्तेदूतअत्रत्वयामिथ्यापदंकिंचिन्नउदितंतउक्तं ॥ तथाहि ॥ शुंभैल्लोक्याधिपतिर्भवति
 निशुंभोपिचतादृशःशुंभसदृशएव ॥ मिथ्येत्यवयवम् ॥ इदंहेसोऽहंतुमनाः ॥ अतिपतिव्रताअनपत्तायच ॥ अयेनशुंभावहविधिनाअनःअयानःहेअया
 नदूत त्वयात्रास्यांपतिव्रतायांदेव्यांविषयेयदसंभावितेकिंचिन्मिथ्याउदितंतउक्तंशुंभंनिशुंभंवाभजेतितनुसत्यमुक्तंहीनं ॥ त्रैलोक्याधिपतिःशुंभइतियत् ॥

नदूत त्वयात्रास्यापातवतायाद्व्यावर्णयदसभाविताकिचान्मथ्याउदितउकशुभानिशुभवामजाततनुसत्यमुकहानि ॥ पुण्याधिर्मानलोव्यया ॥ प्रलोचयस्वस्थायि
 एतत्सत्यंयतःशुभः त्रैलोक्यस्याधेर्मानसपीडायाःपतिःउत्पादकत्वेनस्वामीयतश्चसतादृशएवनिशुभोवि ॥ पुण्याधिर्मानलोव्यया ॥ प्रलोचयस्वस्थायि
 तिरियदेव्येवेतिदेवीपार्षदाभिप्रायतः सोत्प्रासतावसेया ॥ ७० ॥ किंवितकंपरिप्रश्नेक्षेपेनिंदाप्रकारयोः ॥ किमव्ययंवितकंतुनुस्याद्देवधारणे ॥ शुभःत्रै
 लोच्याधिपतिःसत्यंकिंवत्रास्मिन्शुभेपत्यावाश्रयितव्येविषयेममविचारोस्तिपृथक्प्रतिनियतः ॥ मयायत्प्राक्प्रतिज्ञातंतत्किमिथ्याक्रियते ॥ मयादेव्या
 ऽल्पबुद्धित्वादनलोच्यपुराबाल्यकालेयाप्रतिज्ञाकृतासात्वयादूतेनश्रूयतां ॥ कृतामयेतिवापाठः ॥ अतसातत्यगमने ॥ अल्पबुद्धित्वंअततिसततंगच्छति
 सदाप्रोतीति अल्पबुद्धित्वात् किपिरूपं ॥ संबुद्धौ हेअल्पबुद्धित्वात्हेस्वलपविषणहेदूतत्वयोक्तंशुभंनिशुभंवाभजेति तत्रयाप्रतिज्ञाभर्तारिविषयेकृतासा
 श्रूयतां साचेत्घटेत्मेभर्ता ॥ अन्यथायन्मयाप्रतिज्ञातंतन्नस्यात् ॥ मानिनोनिरयंयांतियावदाभूतसंख्यं ॥ ७१ ॥ कासौप्रतिज्ञा ॥ जिअभिभवे जिज
 किंवत्रयत्प्रतिज्ञातंमिथ्यातत्क्रियतेकथं ॥ श्रूयतामल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञायाकृतापुरा ॥ ७१ ॥ योमांजयतिसंग्रामे
 योमेदर्पव्यपोहति ॥ योमेप्रतिबलोलोकेसमेभर्ताभविष्यति ॥ ७२ ॥ तदागच्छतुशुभोत्रनिशुभोवामहासुरः ॥
 मांजित्वाकिंचिरेणात्रपाणिंगृह्णातुमेलघु ॥ ७३ ॥

॥६५॥

॥६५॥

येइत्ययंत्वकर्मकः ॥ योमेदर्पगर्वव्यपोहतिद्रावप्रतिदूरीकरोति ॥ दर्पोहर्षणमोहनयोः ॥ गर्वोभिमानोहंकारोदर्पोहंकारसूर्ययोः ॥ ऊहवितर्केआत्मनेपदी
 उपसर्गादस्यत्यहोर्वावचनमितिपरस्मैपदं ॥ योमेदेव्याःप्रतिबलोलोकेअधिबलःसबलःस्यात्प्रतिबलःविपक्षःप्रतियोगीवास्यात्समेभर्ताभविष्यतीतिप्रति
 ज्ञास्वरूपं ॥ लोकेजयंतीअभिभवित्रीशक्तिरियमेवनैतांकोपिनेतुंशक्नोति ॥ लोकेदर्पात्माऽहंकाररूपाशक्तिरियमेवनैतांकोपिप्रच्यावयितुंशक्नोति ॥ लो
 केवलरूपाशक्तिरियमेवनैतांकोपिप्रच्यावयितुंशक्नोति ॥ इत्यभिप्रायेणप्रतिज्ञातमित्थंदेव्या ॥ यःसंग्रामेतुल्येसंसारग्रामेमांलक्ष्मींसंपदंजयतिपरमवैरा
 ग्ययोगादभिभवति ॥ योऽमेऽलक्ष्मीकेदैत्यवर्गेदर्पहर्षणगर्वचव्यपोहति ॥ योलोकेमेदेव्याअप्रतिबलःअप्रतिपक्षःअनुकूलःसमहेश्वरोमेभर्ताधारकः पोष
 कश्चनान्यइतिदेव्याःपरमोभिप्रायोयंदेवीपार्षदैःसहृदयैरूहितः ॥ ७२ ॥ पाणिग्रहणंकरोतु ॥ तयोरन्यतरः ॥ अत्रमत्प्रतिज्ञापरिपालनेचिरेणकालेनकिंसा
 ध्यंकिंविलंबेनकृतंस्यात् ॥ आदानस्यप्रदानस्यकर्तव्यस्यचकर्मणः ॥ क्षिप्रमंक्रियमाणस्यकालःपिबतितत्फलं ॥ मत्पाणौप्रभुशत्रुः तत्फलंद्रक्ष्यतिसःइति

देव्याशयः ॥ तत्तस्मात्प्रतिज्ञातः कारणाच्छुभोनिशुभोवाआगच्छतु ॥ तेन किं स्यात्तदनादृत्यजित्वाजेतत्रैलोक्यविजयीमहानसुरःमहासुरःमहादेवःमां
गृह्णातुअत्रमद्ग्रहणेकिंचिरेजेतिदेव्याःपरमाभिप्रायदेवीसख्यःस्वस्वचेतःसुऊहते ॥ जिअभिभवेअन्येभ्योपिदृश्यतइतिक्रनिपिह्रस्वस्यपितिरुतितुगाग
मः॥नांतः॥चिरेणातिकालेनअव्ययंचानव्ययंचेदं ॥७३॥ लिपउपदेहेउपदेहउपचयः॥अवपूर्वस्तुलिपिर्गर्ववर्तते ॥यदभ्यधुः॥गर्वोभिमानोहंकारोमानश्चित्त
समुन्नतिः॥दपोवलेपोऽहंताच ॥ हंदेवित्वंअवलिप्तासिमैवंभूः एवंगर्वितामाभूः ॥ त्वंममाग्रेएवंयदवोचः योमांजयतिसंग्रामेइत्यादि तदागच्छनुशुभोत्रेत्या
दिचेतिप्रतिज्ञाव्याजेनखलुत्वंकेवलमहमहमिकामवोचोमैवंब्रूहि॥कुतइत्याह ॥ त्रैलोक्येशुभनिशुभयोरग्रेयोऽहुकामःकःपुमांस्तिष्ठेत्तुनकोपि ॥ अबलात्वंयो
त्स्यसेइतिकाकथा ॥ इतिशुभानुकूलोभिप्रायः ॥ अवलिप्तान्सगर्वान्दैत्यानस्यतिअधिक्षिपतिअवलिप्तासि ॥ असुक्षेपे ॥ कर्मण्यणिटिड्ढाणञ्सूत्रेण

॥ दूतउवाच ॥ ॥ अवलिप्तासिमैवंत्वंदेविब्रूहिममाग्रतः ॥ त्रैलोक्येकःपुमांस्तिष्ठेदग्रेशुभनिशुभयोः ॥७४॥ अ
न्येषामपिदैत्यानांसर्वेदेवानवैयुधि ॥ तिष्ठंतिसंमुखादेविकिंपुनःस्त्रीत्वमेकिका ॥ ७५॥ इंद्राद्याःसकलादेवास्तस्थु
र्येषांसंयुगे ॥ शुभादीनांकथंतेषांस्त्रीप्रयास्यसिसंमुखं ॥ ७६॥ ॥६९॥ ॥६९॥

डोपिरूपंतत्संबुद्धौहेअवलिप्तासि हेमदोद्धतमर्दानि यतः त्वंमालक्ष्मीः अतोममाग्रहतःसखीजनस्यपुरतःएवंब्रूहियोमांजयतिसंग्रामेइत्यादित्रैलोक्येअग्रेपु
रोभाविसंग्रामेशुभनिशुभयोर्मध्येकःपुमान्त्वयासमंयोऽहुतिष्ठेदपितुनकोपि॥ यदातदग्रेशुभनिशुभयोःसंबंधी कःपुमान्योऽहुकामःतिष्ठेत्तुनकोपिइतिदेव्याः
सखीजनाशयोनुसंधेयः ॥ ७४ ॥ हेदेविहेभ्येअन्येषामपिशुभयतिरिक्तानांदैत्यानांधूम्रलोचनप्रभृतीनांयुधिसर्वेदेवायोऽहुकामाःसंमुखानतिष्ठंति॥ किंपु
नःत्वंएकिकाअबलादैत्यानांपुरतःयोऽहुमक्षमेतिकिंपुनर्वक्तव्यंइतिशुभानुकूलोर्थः ॥ हेदेविअन्येषामपिदैत्यानांसंमुखायुधिसर्वेदेवानतिष्ठंतित्वेत्मातिष्ठंतु॥
त्वंपुनःत्वंतुस्त्रीसत्यपिसमस्तशक्त्यविदेवतारूपाएकाकिन्येवअसहायशूरयोऽहुमन्येषांदैत्यानांसंमुखीकिनतिष्ठसिअपितुयोऽहुसंमुखीतिष्ठस्येवेतिदेवीस
खीजनाभिप्रायोनुसंधेयः ॥ वैस्यात्संबोधनेपादपूर्णेभुमयेपिच ॥ एकाकीत्वेकएकलः॥प्रत्ययस्थास्कास्पूर्वस्यातइदाप्यसुपः॥७५॥ हेदेवियेषांसंयुगेइंद्रा
द्याःसर्वेदेवाःसंमुखाःनतस्थुःनतस्थिवांसः॥तेषांशुभादीनांदैत्यानांसंमुखंत्वंस्त्रीअबलायोऽहुकथंप्रयास्यसिअभेगमिष्यसि ॥ विवाहनिमित्तप्रतिज्ञापालनाय

याः सर्वदेवाः संमुखाः नतस्थुः नतस्थिवांसः ॥ तेषां शुभादीनां देव्यानां संमुखं त्वं स्त्री अबलायां दुःकथं प्रयास्यसि आभेगमप्यसि ॥ विवाहानामित्प्रतिज्ञापालनाय

शुभादिभिः सहस्त्रियास्तव युद्धं न घटते ॥ अपितु युद्धं विनैव शुभिना हृतात्पतं भज्यते तिशुभानुकूलार्थः ॥ देवी सखीजनाभिप्रायः ॥ यथा ॥ ३ ॥
 देवित्वं इंद्राद्याः आसउपवेशेनेकर्त्तरि किप् आस्त आः सांतः इंद्रादिषु आः आसीनाः इंद्राद्याः इंद्रादिभिर्देवैर्ध्यातासतीति त्वासीनासि ॥ त्वंसकलाकलाभिः
 सह वर्त्तमाना ॥ हे देवि त्वं देवाः सांतं ॥ दिवु क्रीडाविजिगीषादौ सर्वधा तुभ्योऽसुन् ॥ दीव्यति देवाः अत्वसंतस्येत्युपधा दीर्घः देवाः विजिगीषमाणा
 सि ॥ पुनः कथं भूतात्वं येषां शुम्भादीनां संयुगे इन्द्राद्याः नतस्थुः तेषां स्त्री प्रयासी असि स्त्रीः प्रयासंती भर्तृविना शाजनि तदुःखाः कुर्वती ॥ यत्प्रयत्ने निच ॥
 कर्मण्यण्डीप् ॥ एवं विधासि ॥ तेषां संयुगे संमुखं कथं नस्थास्यसि अपितु योद्धुं प्रयास्यसि इति ॥ सम्भवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेदस्तु नेष्यते ॥ अर्थतरे वि
 विक्षायां वाक्यभेदो न दुष्यति ॥ यद्वा ॥ हे देवि इन्द्राद्याः सकला देवाः येषां शुम्भादीनां संयुगे संमुखं नतस्थुः स्थातुं न शेकुः एतावता तेषां शुम्भादीनां संमुखे यो
 दुं विजेतुं त्वं कथं न प्रयास्यसि ॥ इति देवी सखीजनाभिप्रायः ॥ यद्वा ॥ तस्थुः या ईषां इति च्छेदः ईषगतिर्हि सा दर्शनेषु भ्वादिसात्मनेपदी कर्त्तरि किप् ॥

सा त्वंगच्छमयैवोक्ता पार्श्वं शुभनिशुभयोः ॥ केशाकर्षणनिर्दूतगौरवामागमिष्यसि ॥ ७७ ॥

ईषंते हिं संति ईषः हिंसकाः तेषां ईषां हिंसकानां शुम्भादीनां संयुगे इन्द्राद्याः नतस्थुः ते खलु भीरवः ॥ हे देवि या त्वं रुयपि सर्वशोकरूपावतीर्णासि ॥ सा भगवती
 त्वं तेषां संमुखं कथं न प्रयास्यसि योद्धुं अपितु प्रयास्यस्येवेति ॥ ७६ ॥ हे देवि सा त्वं प्रागुक्तप्रतिज्ञापालनपटीयसी विवोदुमनाः मया दूतेन उक्ता कथितैव सती ॥
 यद्वा ॥ त्वद्वैरवाभिवांछिना मया दूतेन उपादिष्टा सती प्रतिज्ञाभंगभयं परित्यज्यान पत्रपासती शुभनिशुभयोः पार्श्वंगच्छ ॥ यतः त्वं इत्थं सदुपदेशमाश्रयं
 ती केशाकर्षणनिर्दूतगौरवासती मागमिष्यसि ॥ मा इत्यङ्ङिद्वयं निषेधार्थकं अन्यथामाङ्ङिलुङ् स्यात् ॥ केशानां शिरोरुहाणामाकर्षणेन निर्दूतं कम्पि
 तं अपास्तं अपनीयं गौरवं गुरुत्वं बहुमान्यत्वं यस्याः सा इत्थं भूता सती नागमिष्यसि ॥ अन्यथा त्वं मदुपदेशपराङ्मुखी सती प्रतिज्ञापालयितुं संग्रामं कर्तुं का
 मापितमलभमाना त्रैवासीना केशपाशाकर्षणापारुतबहुमान्यता सती बलादारुण्यमाणा शुभनिशुभयोः पार्श्वंगमिष्यसि इति शुभानुकूलार्थः ॥ देवी
 सखीविवक्षितस्त्वन्यएव यथा ॥ हे देवि सा त्वं दुरात्मना दूतेन इत्थं उक्ताऽतएव संजातक्रोधा सती मया सख्या सह शुभनिशुभयोः पार्श्वंगच्छ ॥ ततः तयोः के
 शाकर्षणनिर्दूतगौरवा शुभनिशुभयोः केशानामाकर्षणेन निर्दूतं निरस्तं गौरवं दैत्येश्वरत्वं यया सा ॥ तृतीयायै बहुव्रीहिः ॥ एवं विधात्वं पुनरपि अमासखीजन

मा० पु०
॥१६९॥

स्यसमीपमागमिष्यसीति ॥ अमासहसमीपे च ॥ त्यक्तंहीनंविधुतंसमुज्झितं धूतमुत्सृष्टे ॥ गौरवान्नागमिष्यसीतिपाठेतु ॥ हेदेविमयात्वद्वौरववांछि
नादूतेनउपदिष्टासती मत्पाश्वेद्वितिपाठेद्वितीयाद्विवचनांतं ॥ मद्बचनाच्चेन्नगच्छेःतर्हिगौरवाद्बहुमानान्नागमिष्यसि किंतुकेशाकर्षणनिर्धूताआगमिष्यसि ॥
निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निर्द्धूताअत्यक्ताकेशाकर्षणेननिर्द्धूताबद्धागृहीताबन्दीकृतासत्यपमानादागमिष्यसि ॥ गौरवानुनागमिष्यसि ॥ इतिशुम्भानुकूलो
र्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ हेदेविकृतप्रतिज्ञात्वंतेनदुरात्मनाशुम्भेनमांभजेत्युक्तासतीअतःसक्रोधा मयासख्यासहशुम्भनिशुम्भयोःपाश्वेहननायगच्छ ॥
ततश्चतयोःनिर्द्धूतमत्यक्तंनिगृहीतंकेशाकर्षणंययासा ॥ आहिताग्न्यादित्वादग्न्याहितइतिवन्निष्ठांतस्यपरनिपातः ॥ निर्द्धूतशत्रुकेशाकर्षणासतीअत्यक्तके
शाकर्षणासत्यगौरवान्नागमिष्यसि ॥ गौरवादेवसन्मानादेवनिजस्थानंपुनःआगमिष्यसिइतिदेवीसखीजनाभिप्रायः ॥ गौरवादागमिष्यसीतिवापाठः॥
॥ यद्वा ॥ कःब्रह्माअश्वाविष्णुःईशश्चमहेशःकेशाःतेषामाकर्षणंध्यानेनवशीकरणंहयवस्थापनंतवधूतंत्यक्तं निर्निषेधेनिर्द्धूतंत्यक्तंकेशाकर्षणंयैःऋषिभिःते

॥ देव्युवाच ॥ ॥ एवमेतद्वलीशुंभोनिशुंभश्चातिवीर्यवान् ॥ किंकरोमिप्रतिज्ञामेयदनालोचितापुरा ॥ ७८ ॥

षांकेशाकर्षणनिर्द्धूतानांऋषीणांआसमंतादभिव्याप्यवर्त्तमानांगौरवंमान्यत्वंतददंतिनाशयंतियेदैत्याःतेकेशाकर्षणगौरवादः ॥ पैओवैशोषणेतान्केशाकर्ष
णनिर्द्धूतगौरवादोदैत्यान्वायतिशोषयतिकेशाकर्षणनिर्द्धूतगारवाद्वा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ एवंविधासतीआगमिष्यसि अनुस्यूतब्रह्मविष्णुमहेशानांगौ
रवादोदैत्याः ॥ अदभक्षणेक्लिप् ॥ तान्वायंतीशोषयंतीसत्यपास्यासिस्वस्थानंइतिसखीजनाभीष्टाभिप्रायः ॥ ७७ ॥ हेदूतत्वयायदुक्तंशुंभोबलीवीर्यवान्
निशुंभश्चवीर्यवान्इतिएतदेवंनान्यथा ॥ अहंतुकिंकरोमियद्यस्मान्मेममप्रतिज्ञाइयमस्तिपुराप्रागेवमयानालोचिताविचारितानाभूत् ॥ संभावितंप्रतिज्ञाय
निर्वोढव्यंमनीषिभिः ॥ प्रतिज्ञयाप्यसंभाव्यंनिर्वोढव्यंकथंनतैः॥निर्वोढव्यंप्रतिज्ञातंतर्कितंवाप्यतर्कितं॥प्रतिज्ञातपरित्यक्तेःप्राणत्यक्तिर्वरंनृणां ॥वीरकर्मतदे
तच्चवीर्यमित्याभिधीयते॥इवेत्थमर्थयोरेवं॥यत्तयतस्ततोहितं॥मयापुराऽनलोचिताप्याविचारितापिमेप्रतिज्ञाइदृश्येवाभूत्॥अतश्चाहंकिंकरोमियुद्धादनप्यत्किं
तुयुद्धमेवकरोमि॥किंच बलीशुंभोनिशुंभश्चातिवीर्यवानिति दूतेनयोगवर्त्तकःतमनर्थमपिगर्वमर्षकरोमि॥एवमेतद्वदमित्थमेवेतिदेव्याःपरमोभिप्रायः७८

स०
अ०
८२

॥१६९॥

तुमुद्धमेवकरोमि॥किंच बलीशुभोनिशुंभश्चातिवैर्यवानिति दूतेनयोगर्वउक्तःतमनर्थमपिगर्वमर्थकरोमि॥एवमेतवद्वदमित्यमेवेतिदेव्याःपरमोभिप्रायः॥

हेदूतसत्त्वगच्छनिजस्थानयाहि ॥ मयादेव्यायदेतदुक्तं प्रतिज्ञाप्रमुखं वचनं तदेव सर्वमादृतः आकलितवान् सन्नसुरेन्द्राया चक्षुः आरूपाहि ॥ सच स एव शुम्भः
ययुक्तं चितं यच्चानुचितं तत्करोतु ॥ यदेतत्सर्वमादितः पाठे आदित आरभ्य असुरेन्द्राया चक्षुः ॥ चक्षिडोलोटिरूपं ॥ सच ययुक्तं उचितं तत्करोतु ॥ ७९ ॥
॥ इति मार्कण्डेयश्रीमद्राजतोमरान्वयश्रीमदु० शंतनुचक्रवर्त्तिविरचितायां शांतनव्यादेवीमाहात्म्यटीकायादेवीदूतसंवादः द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥
हेसुरथ इति प्रागुक्तं देव्यादचः आकर्ण्य श्रुत्वा अमर्षेण क्रोधेन पूरितः पूर्णः स दूतः समागम्य देवीशैलात्सकाशादागत्य दैत्यराजाय शुम्भाय विस्ताराच्छब्दप्रपञ्च
नात्समाचष्ट अकथयत् ॥ चक्षिडोलोटिरूपं ॥ १ ॥ असुराणां राट् दैत्यराजः शुम्भः तस्य दूतस्य मुखाद्वाक्यं यद्वा तस्यादेव्यावाक्यं प्रतिकूलमाकर्ण्य
श्रुत्वा ततोऽसौ सक्रोधः स नृदैत्यानामधिपं धूम्रलोचनं नाम महासुरं प्राह प्रस्थापयामास ॥ प्रदित्युपसर्गप्रतिरूपकमाहेतितित्तिङंतप्रतिरूपकमव्ययं ॥ हे शुम्भ
सत्त्वगच्छ मयोक्तं ते यदेतत्सर्वमादृतः ॥ तदा चक्षुः सुरेन्द्राय सच युक्तं करोतु तत् ॥ ७९ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे दे
वीमाहात्म्ये द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतो मर्षपू
रितः ॥ समाचष्टे समागम्य दैत्यराजाय विस्तरात् ॥ १ ॥ तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्य सुरराट् ततः ॥ सक्रोधः प्राह
दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनं ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचना शुत्वं स्वसैन्यपरिवारितः ॥ तामानय बलाद्दुष्टां केशाकर्षणविह्वलां ॥ ३ ॥
त्वत्पाशैर्देवीनायाति त्वया सह योद्धुमिच्छति तां जेतुं उद्युक्त्वा ॥ इति दूतवचः श्रुत्वा देव्यानयनाय शुंभो धूम्रलोचनं प्रस्थापयामास ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचन त्वं स्व
सैन्यपरिवारितः स नृदुष्टां केशानामाकर्षणेन विह्वलां विवशां तां नितं बिनीमाशुक्षिप्रं बलादानय प्रापय मां इति शेषः ॥ नीप्रापणे द्विकर्मकः ॥ इत्थं शुंभस्याचर
णं सन्मंत्रशक्तिरहितश्च तमिदमनीतिकमालोच्य हितकारीनीतिविशारदो मात्यः कश्चिद्भूम्रलोचनं प्रस्थातुमुक्तमुदिश्योपदिशति ॥ कथं ॥ तामानय बला
द्दुष्टां इत्यत्र तंत्रेण श्वेतोधावतीति वदर्थीतरसृष्टौ पदांतरसृष्टिरिष्टैवेति तां अआनय इति च्छेदः क्रियते ॥ तथाहि ॥ अनेकार्थसकृदुच्चरणं तंत्रमाहुः ॥ तत्र अइति
निषेधे व्ययं ॥ अमानो नाः प्रतिषेधे व्ययाख्या इति वचनात् ॥ अतश्च धूम्रलोचन त्वं स्वसैन्यपरिवारितः स नृतां देवीं आशुक्षिप्रं बलाद्बलमाश्रित्य अआनय (आत्मा)
नय ॥ कीदृशीं तां पूर्ववत्तंत्रेण आनय बलाद्दुष्टां इत्येकं पदं अविद्यमानः नयो नीतिर्येषां ते अनयाः शुंभादयाः तेषां इमानि बलानि आनयानि (तानि) च तानि बलानि च

स्त्रियमानयेतितत्रनीतिपरोमात्यःप्राह ॥ हेधूम्रलोचनतस्याःदेव्याःसकाशात्परित्राणंयेषतितदेकशरणादेवादयः ॥ दोःअवखंडने ॥ तान्वातिखंडयतिइ
तितत्परित्राणदः ॥ तद्भक्तर्हिंसापरःशत्रुर्यःकश्चिन्मरोमर्त्योवाअमरोदेवोवायक्षःकुबेरादिःगंधर्वस्तुंबुरुप्रभृतिर्वा चकाराद्वैत्योवान्यस्तद्देशीवाराक्षसोवालं
कानिवासीनागोवासद्योहंतव्यएवेतितस्मात्तानानय ॥ आनयसिचेत्तामापदमेवानयसिदैत्यकुलविध्वंसिनीसेतिनीतिविदमात्योक्त्यादेवीष्टार्थसिद्धिः ॥
॥ ४ ॥ ततस्तेनशुभेनशीघ्रंगच्छतामानयेत्याज्ञप्तआदिष्टःसधूम्रलोचनःदैत्यःषष्ठ्यागुणितानांसहस्राणांसंख्येयानामसुराणांसंघट्टेनवृतःद्रुतंक्षिप्रंययौ ॥
सहस्राणांषष्ठ्यावृतःअसुराणांसम्बन्धीनिसहस्राणितेषांसंस्वधिनीयाषष्टिःतयावृतोद्रुतंययौ ॥ आज्ञप्तइतिज्ञप्मारणतोषणनिशामनेपुमिच्चेतिचुरादिः ॥
कर्मणिक् ॥ वादांतसूत्रेज्ञप्तइतिनिपातनात्वाङ्प्रतिषेधोणिलुप्तोपधायान्ह्रस्वताच ॥ ज्ञानियोजनेचुरादिरेव ॥ अतोनिष्ठायामाज्ञप्तइत्येव ॥
॥ ५ ॥ ततःशुम्भनिदेशतःसधूम्रलोचनः तुहिनाचलसंस्थिताहिमाचलस्थितदेविदृष्ट्वाउच्चैर्जगदअत्युच्चैरुवाच ॥ हेदेवित्वंशुम्भनिशुम्भयोर्मूलं

समावेष्टव्याः ॥ मूलमात्रायाः स्वास्तिनः कुजति केचिन् ॥ इति शुभानुकूलार्थः ॥ दण्डपुत्रकूलार्थः ॥ दण्डपुत्रकूलार्थः ॥ दण्डपुत्रकूलार्थः ॥
नमूलः ॥ भावेद्यच् ॥ तंमूलं प्रभुताया हि प्राप्नुहीतिसद्वी सखीजनः तुहिनाचलसंस्थितां तां दृष्ट्वा उद्येर्जगाद ॥ कीदृशं दिवा शुभनिशुभयोः ॥ शुभभा
सनहिंसनयोः भ्वादिः परस्मैपदी शुभतिरणे भासति हिनस्ति चेति शुभोदैत्यः ॥ पचायच् ॥ नितरां शुभनहिंसनं निशुभः ॥ भावेद्यच् ॥ शुभस्य दे
त्यस्य निशुभः हिंसनं तस्मिन् विषये यतमाना ॥ सप्तम्यां जनेर्दः अन्येष्वपि दृश्यते इत्यत्रापि शब्दात्सर्वोपाधिव्यभिचारः इति वचनाद्वा त्वंतरेपिकारकां
तरेपि चडो भवति इत्यभस्यापि टिलोपः स्त्रियां टाप् ॥ अवतिरक्षति पापेभ्यः ऊः उवौ उवः ॥ शुभनिशुभया चासौ ऊश्चेति विगृह्य कर्मधारये आहु
णे च शुभनिशुभयोः ॥ यद्वा ॥ शुभनिशुभया देवी । कीदृशी ॥ ऊः इति पदच्छेदः ॥ अवरक्षणे क्विप् ॥ ज्वरत्वरालिव्यविमवामुपधायाश्चेति वकारस्य अकार
स्य ऊठादेशद्वये सवर्णदीर्घत्वे ऊः रक्षिकेति ॥ संस्थितां सम्यगवस्थितां ॥ संस्थाधारे स्थितौ मृतौ ॥ ६ ॥ हे देवि अद्यास्मिन्नहनि भवती प्रीत्या स्वरुच्या मद्भर्ता
नचेत् प्रीत्याद्यभवती मद्भर्तारमुपैष्यसि ॥ ततो बलान्नयाम्येष केशाकर्षणविह्वलां ॥ ७ ॥

रं स्वामिनं शुभं नोपैष्यसि चेद्यदि नागमिष्यति ततः तर्हि एषो हं धूम्रलोचनः अधुनैव बलात्कारेण केशानामाकर्षणादाश्रयनादिह्वलां विवशां भवतीं मम भर्तारं स्वा
मिनं शुभं नयामि प्रापयामि ॥ वर्तमानसामीप्ये भविष्यति लट् ॥ उपैष्यतीति भवच्छब्दप्रयोगे प्रथमपुरुष एव ॥ एत्येधत्यूत्सुवृद्धिः ॥ इति शुभानुकूलार्थः
देव्यास्त्वनुकूलस्त्वेषः ॥ अद्य भवती मन्मांसखीजनं आप्तवर्गं प्राप्य ॥ कर्मणिल्यल्लोपे पंचमी ॥ अबलादबलात्कारेण तत एव प्रीत्या हर्षेण भर्तारं शिवं नन उपैष्य
ति चेत्तु उपगमिष्यति चेत् ॥ द्वौ प्रतिषेधौ प्रकृतमर्थं गमयतः ॥ तत एषो हं सखीजनः ॥ तां केशाकर्षणविह्वलां यामि प्राप्नोमि जानामि ॥ कः ब्रह्मा अः विष्णुः
तौ कौ ब्रह्मा विष्णू तयोरीशः स्वामी शिवः केशः तस्याकर्षणमाह्वानं तस्मिन् विषये विह्वलां लज्जितत्वात् ॥ यद्वा ॥ उपापृष्यतीति च्छेदः ॥ नचेत् प्रीत्येत्येकपदं ॥
उः संयुद्धौ रूपौ कौ च शिववाचित्वनव्ययं ॥ धूम्रलोचन आह ॥ उहे देवि अद्य भवती मद्भर्तारं शुभं एष्यति प्राप्स्यति किं भूता सती ॥ पारक्षणे ॥ पांतिरक्षंति
निवारयंति पाः ॥ कर्त्तरि क्विपिजसि रूपं ॥ अजगति क्षेपणयोः ॥ पारक्षकान् शुभपरिवारान् जतिक्षिपति दूरीकरोति पादेवी ॥ सप्तम्यां जनेर्दः ॥ अन्येष्व
पि दृश्यते इत्यत्रापि शब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थ इति वचनादधा त्वंतरादपिकारकां तरेपि चडो भवति ॥ इत्यभस्यापि अजशब्दस्य टिलोपः ॥ स्त्रियामजा

यतष्टाप् ॥ हल्ङ्यादिलोपेसतिपाइतिरूपं पाशुंभरक्षकक्षेपिका ॥ देवीशुंभं हंतुं एष्यतीत्यर्थः ॥ पुनः किंभूता नचेत्प्रीत्या आकारांत एतत् ॥ चितिसंज्ञाने चे
तंतिकेचनतानन्ये प्रयुजते ॥ इति हेतुमतिचेति णिच् ततः क्तिप् ॥ णेरनिटि ॥ वेरपृक्तस्य लोपः प्रत्ययलक्षणेन गुणः ॥ चेतो देवर्ष्यादयः तेषु चेतसु बोधयितृषु प्री
तिः स्नेहश्चेत्प्रीतिः ॥ न इति नञो न्य एव निषेधार्थो निपातः ॥ न विद्यमाना चेत्प्रीतिर्येषां दैत्यानां तेन चेत्प्रीतयः ॥ नलोपो नञ इति चास्ति नतु नशब्दस्याप्यननु
बन्धकस्य ॥ उज्झत्सर्गे ॥ नचेत्प्रीतीन् अविद्यमानविबुधप्रीतीन् दैत्यान् उज्झति उत्सृजति हि नस्तीति पूर्ववद्भुप्रत्यये डित्यभस्यापि टेलोपः सच उज्झरे वस्त्रियां
डांतादाप् ॥ इकोयणचि ॥ हल्ङ्यादिलोपः ॥ नचेत्प्रीत्या देवी दैत्यान् पुष्यति ततो हं धूम्रलोचनः योद्धुमनाः सन्भवती बलाद्दलं सैन्यं प्राप्य कर्मणिल्यल्लोपे पं
चमी ॥ नयामि नगच्छामि मद्भृतरि च नगच्छामीत्यर्थः ॥ किंभूतां भवतीं एष केशाकर्षणविह्वला इत्येकं पदं ॥ इषगतिर्हि सा दर्शनेषु भवादिरात्मनेपदी आ
ङ्पूर्वः आसमंतादीषंति हि संति एषः पचायच् ॥ एषाणां हि सकानां दैत्यानां केशाः मूर्द्धजाः तेषां आकर्षणं तस्मिन् विषये विशेषेण ह्वला ॥ ह्वलचलने पचायच् ॥

॥ देव्युवाच ॥ ॥ दैत्येश्वरेण प्रहितो बलवान्बलसंवृतः ॥ बलान्नयसि मामेवं ततः किं ते करोम्यहं ॥ ८ ॥ ऋषि
रुवाच ॥ ॥ इत्युक्तः सोभ्यधावत्तामसुरो धूम्रलोचनः ॥ हुंकारेणैव तं भस्मसाचकारां विकाततः ॥ ९ ॥

एष केशाकर्षणविह्वला दैत्यकेशग्रहणसज्जा इत्ययं देवीशब्दार्थः ॥ ७ ॥ हे धूम्रलोचन त्वं बलवान् सामर्थ्ययुक्तः बलेन सैन्येन संवृतः वेष्टितः ॥ अथ च दै
त्येश्वरशुम्भेन प्रहितः प्रस्थापितः बलात् केशाकर्षणादेः मामबलान्नयसितो हं ते तव किं करोमि स्त्रीत्वाद्युद्धादिकं कर्तुं मक्षमास्मीति शुम्भानुकूलार्थः ॥ दे
व्यनुमतस्त्वेषः ॥ हे धूम्रलोचन त्वं शुम्भेन प्रस्थापितो सि एवं च स तित्वामहं पृच्छामि बलमतीति बलात् अहं मा देवी ते धूम्रलोचनस्य संबंधिवस्तु किं नयसि किं
प्रापयसि ॥ नये हि कर्मत्वाद्दजां ग्रामं नयति इति त्वत्प्रधानमप्रधानं चेति कर्मद्वयं वक्तव्यं तत्र बलादं मा देवी प्रधानं कर्म द्वितीयं किं स्यात्तद्वद ॥ अथेह प्रकृतत्वा
द्बलादं मा देवी शुम्भं चेन्नयसितं हि बलादमिति कृत्वा तस्य बलं सामर्थ्यं अस्स्यामि ॥ अथ बलादं मां शुम्भसैन्यं प्रातिनयसि बलाद्दहंत देवास्स्यामि संहारिष्यामि ॥
ततस्ते किं करोमि किमस्तितेयत्करोम्यहं यत्किंचिदस्ति तदपि विनष्टं करोमीति क्रोधावेशोऽथो देव्यभिप्रायः ॥ ८ ॥ इत्येवं देव्योक्तः स धूम्रलोचनः असुरतां दे
वीं अभ्यधावत्तेनेनाभ्यद्रवत् ॥ सुगतौ सत्सैर्वेगितायां गतौ धावादेशो वक्तव्यः ॥ यद्वा ॥ धावुगतिशुद्ध्याः उभयपदी ॥ ततो नंतरं सां विकादेवी तं धूम्रलोचनं

कोधानलज्जालागमैणहुंकरिणेपभस्मचकारभस्मीचकार ॥ हुं पितर्केपरिग्रहेऽभित्सायांभस्मैभये ॥ भस्मसायकांशितिवापाठः ॥ विभावासासिकाख्येद
तिअभूततद्भावकृष्णस्तियोगेसंपद्यकर्तृरिच्विरित्यस्मिन्विषयेकृत्स्नतायांगम्यमानायांसातिप्रत्ययः ॥ अभस्मभस्मचकारकात्स्न्येनभस्मसायकारधूलोचन
शरीरंरुत्समपि(भस्म)चकारेत्यर्थः ॥ अंतर्वर्तिविभक्त्याश्रितेनपदत्वेननलोपत्वेनपादांतयतिश्छांदसत्वेन ॥ ९ ॥ अथधूम्रलोचनेभस्मीकृततथाकुब्जंअसुरा
णांमहासैन्यंकर्तृतक्ष्णैःसायकैःशरैस्तथाशक्तिसहितैःपरश्वधैःपरशुभिश्चायुधैःकुठारैरंबिकांववर्षशरसंपातेनशक्तिपरशुपातेनचदेवीसंछादयामास ॥ शक्ति
परश्वधैरितिमध्यमपदलोपीसमासः ॥ द्वंद्वेनुसेनांगत्वादेकवद्भावःस्यात् ॥ इहासुरमहासैन्यंकर्तृअंबिकामायुधैर्ववर्षतंदासिंहएवयुयुधेनैवांबिकेतिकस्य
चिदाकांक्षास्यात्किमंबिकाअसुरशरसंपाततःनजीवतियद्यप्युत्तरत्रसासमानीयतांलघ्वितितदमृततोपपत्स्यतेतथापिसामहासुरशरसंपाततःमूर्च्छितासती

अथक्रुद्धंमहासैन्यमसुराणांतथांबिका ॥ ववर्षसायकैस्तोक्ष्णैस्तथाशक्तिपरश्वधैः ॥ १० ॥ ततोधुतसटःकोपात्कृ
त्वानादंसुभैरवं ॥ पपातासुरसेनायांसिंहोदेव्यास्तुवाहनः ॥ ११ ॥ कांश्चित्करप्रहारेणदैत्यानास्येनचापरान् ॥

आक्रम्यचरणेनान्यान्निजघानमहासुरान् ॥ १२ ॥

॥४॥

॥४॥

पुनरुत्थाययोद्धुमक्षमाभूत् ॥ अन्यथायुध्यतैर्वकिनेतिवीरकर्मण्यपकर्षः स्यात् अतःसोपियुयुधेतयथातत्रैवश्लोके अंबिका आम् भवतिपदच्छेदः ॥ अंबिका
कर्त्रीमहासैन्यंकर्म ॥ उपश्रैंगीकृतौरोपआम्स्मृतौचावधारणे ॥ अथधूम्रलोचनःसंग्रामेदेव्याभस्मीकृतइतिआम्इतिमनसास्मृत्वाकुब्जंअसुराणांमहासै
न्यंकर्मअंबिकापितथातद्देवक्रुद्धासतीसायकादिभिर्ववर्षअसुरसेनांछादयामास ॥ यद्वा ॥ आमित्यवधारणे ॥ अथतथाक्रुद्धमसुराणांमहासैन्यंकर्मअंबि
काआम्अंबिकैवववर्षनत्वसुरसैन्यंअंबिकाइतिअंबिकायाएववीरकर्मण्युत्कर्षः ॥ १० ॥ ततःकोपाद्भुतसटःकंपितस्कंधकेसरःसंसिंहोदेव्यावाहनंवाहनी
भूतोदेव्याः सिंहःसुभैरवमतिभयंकरंनदंगर्जनंरुत्वाऽसुरसेनायांहंतुंपपातउत्क्षुत्यनिपपात ॥ स्ववाहनमितिपाठे अनन्यसाधारणंवाहनंदेव्याएवसिंहो
वाहनंनान्यस्येति ॥ सइतिपाठेसप्रसिद्धःसिंहः ॥ भीरोरयंत्रासकारीभैरवःत्रिलिंगः ॥ वाहनमाहितादितिनिर्देशाद्वाहनशब्दोनपुंसकलिंगः ॥ असुरसेना
यांनिपत्यसिंहःकिमर्कापीतइतितत्राह ॥ ११ ॥ सासिंहःपंचास्यःकरप्रहारेणकांश्चिदैत्यान्जघान ॥ आस्येनअपरांश्चदैत्यान्मुखेनजघान ॥ चरणेनाक्र

म्यअन्यान्जघानजिहिंस ॥ ससिंहःखलुपंचास्यः एकंआस्यंवक्रं आस्यवद्धातकत्वात्करद्वयंचरणद्वयंचास्यचतुष्टयंपंचास्यानियुद्धसाधनानियस्यसंपंचा
स्यः ॥ आक्रम्यचाधरेणान्यानित्यपिपाठेअधरेणचरणभागेनाक्रम्यान्यान्महासुरान्जघानेत्येवार्थः ॥ अन्यथाऽधरेणौष्ठेनमहासुराणामाक्रमणंसंभवति
अथदेवीप्रभावात्सम्भवेत् ॥ तस्याप्यास्येनचापरान्जघानेत्यास्यग्रहणेनैवाधरस्यापियुद्धसाधनत्वेनग्रहणस्यसिद्धत्वात्पुनरधरेणेतिकेयंवाचोयुक्तिरुक्तिम
तां ॥ यद्वा ॥ अधरेणओष्ठेनस्फुरितेनप्रकटितःकोपोवरइत्युपचर्यते ॥ अधरेणकोपेनाक्रम्य ॥ यद्वा ॥ अविद्यमानाधराभूर्यत्रसोधरः आकाशदेशः ॥ अं
तरिक्षेणाक्रम्यनिरुध्य ॥ १२ ॥ सक्रेसरीसिंहःकेषांचिद्वैत्यानांकोष्ठान्जठराभ्यंतरान्देशान्नखैर्नखैरुत्पाटयामासविदारयामास ॥ पटभाषार्थश्चुरादिः ॥
वात्त्वेनकार्यत्वेनप्रयोगतोविदारणार्थः ॥ असाकल्येतुचिञ्चन ॥ पुंसिकोष्ठोतर्जठरंकुसूलोतर्गृहंतथा ॥ कोष्ठानिकेसरीतुपाठेव्यत्ययेनच्छादसंनपुंसकत्वं
केषांचित्पाटयामासनखैःकोष्ठानिकेसरी॥तथातलप्रहारेणशिरांसिकृतवान्पृथक् ॥ १३॥विच्छिन्नबाहुशिरसःकृता
स्तेनतथापरे ॥ पपौचरुधिरंकोष्ठादन्येषांधुतकेसरः ॥ १४ ॥ क्षणेनतद्वलंसर्वक्षयंनोतंमहात्मना ॥ तेनकेसरिणा
देव्यावाहनेनातिकोपिना ॥ १५ ॥

तिङ्चारीअनिवारितप्रसरःकेसरीत्यर्थः ॥ मध्यमपदलोपीसमासः ॥ तथातलप्रहारेणहस्ततलाघातेनचपेटेनचपेटयाचपेटघातेनकेषांचिद्वैत्यानांशरीरेभ्यः
शिरांसिपृथग्भूतानिचकार ॥ करनखपंजरेणशिरांसिच्छित्वाभुविपातयामासेत्यर्थः ॥ पाणौचपेटप्रतलप्रहस्ताविस्तृतांगुलौ ॥ केचिदाहुः ॥ तलाभ्यांप्र
तलाभ्यांप्रवर्तितत्वेनप्रहारेणशिरांसिपृथक्कृतवानितियुक्तमेतत् ॥ यदभ्यधुः ॥ द्वौसंहतौसिंहतलौप्रतलौवामदक्षिणौ॥द्वौप्रतलौप्रसृततलौसंहतौवामदक्षि
णौमिलितौसिंहतलौसिंहतलौख्यौकथ्येते ॥ सिंहोमिलिताभ्यांचपेटाभ्यांहंति ॥ १३ ॥ तथाशौर्यभाजातेनसिंहेनअपरेशत्रवःविच्छिन्नबाहुशिरसःकृ
ताः ॥ बाहवश्चशिरांसिचबाहुशिरःप्राण्यंगत्वादेकवद्भावः ॥ विच्छिन्नबाहुशिरोयेषांते ॥ तथाधुतकेसरःसःकेसरीअन्येषांमहासुराणांकोष्ठादन्तर्जठराज्ज
ठरांतर्देशात्कोष्ठविदार्य कर्मणिलयबलोपेपञ्चमी ॥ रुधिरंपपौ ॥ पापाने ॥ एतेनसिंहस्यापिवीरपानौचित्यकिथिता ॥ वीरपानंतुयत्पानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥
॥ १४ ॥ तेनकेसरिणादेव्यावाहनेनअतिकोपिनाअतएवक्षणेनैवैतस्यसिंहंवलंसैन्यं॥यद्वा ॥ तस्याधुतकोष्ठप्रहारेणवलंसैन्यक्षयनाशंनोतंप्रापितं ॥ निर्व्या

पारस्थितौ कालविशेषोत्सवयोःक्षणः ॥ निलयापचयीक्षयी ॥ आत्मायत्नो धृतिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्मवर्त्म च ॥ ३५ ॥ दहश्रवणाकोपनाज्ञापनाक्रियाप्रयापिके
 ककर्तृकत्वेन श्लोकयुग्मस्यैकोन्वयः ॥ देव्या तत्प्रसिद्धं धूचलोचनमसुरं निहतं भास्मितं श्रुत्वा ततः देवी केसरिणा देव्याः सिंहेन तस्य धूचलोचनस्य कृत्स्नं बलं सै
 न्यं क्षपितं नाशितं च ॥ श्रुत्वा दैत्याधिपतिः शुभः कोपतः प्रस्फुरितधरः संरभकं पितोष्ठः सन् चुकोपचुकोध ॥ अथ तौ प्रसिद्धौ प्राग्दृष्टदेवीकौ चण्डमुण्डौ म
 हासुरौ कर्मभूतौ आज्ञापयामास निजभृत्यौ नियोयुजे ॥ क्षपितं इति क्षपणे चुरादिः ॥ अदन्तः ॥ क्षयितमिति पाठे ॥ क्षयः संजातो स्येति तारकादित्वादित
 च ॥ आज्ञापयामास ॥ ज्ञानियोजने चुरादिः ॥ १६ ॥ १७ ॥ हे चण्डहे मुण्डयुवां बहुभिः बलैः परिवारितौ गच्छतं कुत्र यत्र सा देवी पर्वते गत्वा च गत्वैव क्षिप्रं लघु
 सा देवी समानीयतां युवाभ्यां इति शेषः ॥ गच्छतं इति गमे लोपमध्यमपुरुषस्य द्विवचनस्य थसस्तम्लोटोलङ्ङदतिदेशात् ॥ सेत्यभिहितं कर्म ॥ मामिति द्विती
 श्रुत्वा तमसुरं देव्या निहतं धूम्रलोचनं ॥ बलं च क्षयितं कृत्स्नं देवी केसरिणा ततः ॥ १६ ॥ चुकोपदैत्याधिपतिः शुभः प्रस्फु
 रितधरः ॥ आज्ञापयामास च तौ चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥ १७ ॥ हे चण्डहे मुण्डबलैर्बहुभिः परिवारितौ ॥ गच्छतं तत्र गत्वा
 च सा समानीयतां लघु ॥ १८ ॥ केशेष्वारुष्य बद्धा वायुदिवः संशयो युधि ॥ तदा शेषायुधैः सर्वैरसुरैर्विनिहन्यतां ॥ १९ ॥
 यं कर्म ज्ञेयमजाग्रामं नीयतामिति वत् ॥ प्रधानं कर्माभिहितं नाप्रधानं ॥ इति शुम्भानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ तथा हि ॥ गच्छतं तत्र गत्वा तु ॥ सा
 आसं आनीयतां लघु इति पदच्छेदः ॥ असुक्षेपणे भावे धञ् ॥ असनमासः क्षेपोधः कारो न्यकारः ॥ आस्तु स्यात् कोपपीडयोः ॥ ततश्च चण्डमुण्डयोरा
 गमनं दृष्ट्वा सखीवर्गो देवीमाचष्ट ॥ हे देवित्वं आः कोपेन तत्र गच्छ कुत्र यत्र चण्डमुण्डौ स्तः ॥ गत्वा तु पुनः तं चण्डं मुण्डं च आह्वयस्व ॥ हे चण्डहे मुण्डयोर्दुमाग
 च्छेति ॥ किंच ॥ तु पुनः तया देव्या लघुशीघ्रं सा चण्डमुण्डसंस्त्रधिनी सेना आसं क्षेपं विनाशं च नीयतां योज्यतां इति ॥ १८ ॥ हे चण्डहे मुण्डसैन्या नियोष्माभिः
 सा देवी केशेषु आरुष्य बद्धा वारज्जुभिः सा समानीयतां ॥ केशाकर्षणे बन्धने च वयोष्माकं यदपक्षांतरे संशयः स्यात्तदा युधिसंग्रामे ऽशेषायुधैः साधनैः तद्युक्तैर्वास
 र्वैरसुरैर्युष्माभिः सा देवी निहन्यतां निघ्नितानि जाधीना कर्तव्या ॥ यद्वा ॥ विशेषेण निहतं व्या ॥ निघ्नावश्या कर्तव्येति शुम्भानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥
 देवी स्ववर्गानां दिक्षत् ॥ हेमदीयाः गणाः युष्माभिः चण्डो मुण्डश्च केशेष्वारुष्य बद्धा वा विनिहन्यतां यदिवोष्माकं केशाकर्षणे बन्धने च वा संशयः स्यात् तदा यु

धिसंयुगे अशेषायुधैः सर्वैर्युष्माभिः तैर्द्वैत्यगणापहारिभिः ॥ इति देव्यर्भाष्टार्थः ॥ अन्यथा देव्याः पराभिभववचः श्रवणादपकर्षः शक्यते ॥ अथ वा केशेष्व आ
रुष्य अवा अयं दिवः संशय इति पदच्छेदः ॥ कः ब्रह्मा अविष्णुः ईशोरुद्रः तेषां इव इषवो बाणाय स्याः सा केशेषुः तया देव्या केशेष्व ॥ आरुष्य बद्धा दै
त्या नव रक्ष कान् अयं दिवः अयेन लब्धायै र्यस्ते अयं दिवो देवाः तानयं दिवः संभृताः आभरणीकृताः शयवः चक्रमंडल्याख्याः सर्पाययासा संशयुः कालिका दे
वी तत्संबुद्धौ हे संशयो तस्या युधो युद्धस्य संबन्धिन्य आशाः तासु प्रयुक्ता निर्दोषा लंगलदंडा एवा युधानि यैः तैस्तदा शेषायुधाः दैत्याः तैरस्य विग्रहांतरं त्वेव द्ये इति क
त्पदविवक्षितविग्रहा ॥ अत्रान्वयः ॥ सखाभिर्देवि प्रार्थ्यते हे संशयो संभृतशयो हे संभृतचक्रमंडल्याख्यसर्पाभरणे कालिके देवित्वं अयं दिवः ॥ अयेन लब्धस्वर्गा
न देवान् अवरक्ष अवरक्षणे ॥ हे देवी केशेष्व तृतीयांतं एतत् । ब्रह्मविष्णुरुद्रसदृशबाणया त्वया पाशेन दैत्या नारुष्य आच्छित्वा लब्ध्वा वा तदा शेषायुधैर्युद्धादिक्र
युक्तरायुधैः सर्वैरसुरैः सह सचण्डः मुण्डश्च दैत्यो विनिहन्त्यतां हिंस्यतां ॥ १ ॥ हे चण्डहे मुण्डयुष्माभिः दुष्टाभिः दैत्यद्वेषिण्यां तस्यां देव्यां हतायां ताडितायां परासूकृत

तस्यांहतायांदुष्टायांसिंहेचविनिपातिते ॥

यांवातदीयेसिंहेभुविनिपातितेव्यसूक्तेवाशीघ्रमागम्यतांनिजस्थानंप्राप्यतां ॥ अथसाजीवंतीआनेतुंशक्याचेत्तर्हितामंबिकांगृहीत्वाबद्धाशीघ्रमागम्यतां
तद्दर्शनेममाभिलाषोस्तीतिभावः ॥ तस्यांहतायांइत्यतिकोपप्रज्वलितात्मनापुंसाप्रबलशत्रौमृधेमर्त्तोपद्रष्टुमिष्यते ॥ अथवाक्रोधव्याकुलचेतसातस्यांहता
यांसमागम्यतामितिबुद्धं ॥ ततःपुनरपिउक्तं ॥ बद्धातुपटुतांजीवंतीमेवशीघ्रंगृहीत्वायुष्माभिरागम्यतांइत्युक्तं ॥ नत्वंबिकाशब्दोमातृवाचीतिशुभःकथं
ब्रूयात्तामेवाभिगंतुकामउच्यते ॥ शुभ्भादन्येषांसाअम्बिकैवेतितस्यांचण्डमुण्डादीनांस्मणाभिलाषोनकर्त्तव्यःइयंहियुष्माकमंबैवेतिसूचयितुमंबिकामित्यु
क्तं ॥ मातृगमनंहिपशुपक्षीतरेषुस्वतएवगर्हितइतिशुभ्भानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपाः आतिते ॥ शीघ्रमाग
म्यतां बद्धा गृहीत्वा तामथांबिकां इतिपदच्छेदः ॥ हतायांइतिहतेर्गत्यर्थकर्मणिक्तः ॥ विनिपाइतिपैशोषणेकर्त्तरिक्विप् ॥ विशेषेणनितरांपायतिशत्रू
न्शोषयतिविनिपा तयाविनिपादेव्या आतिसेइति ॥ अतःसातस्यामने ॥ अतःआतभावेष्ट ॥ आतःसंजातोस्याःआतिताहेआतितेदेवि अम्बिका
शब्देनदेवीहननंविबक्षितं॥तर्हि ॥ अधिरविलुबिअवलंसनेइत्यतःकर्त्तरिण्वुलिवोरकादेशोइत्वेचअस्म्यतेशत्रूणांगलेष्वितिअम्बिकायारजुःविवाहकृता ॥ इ

स०स०
अ०
८३

1196318

शब्देन देवा हनन विवक्षिता ता हि ॥ अविरोधो विवक्षितः स न इत्येतः कर्तारं पृथुलविराट् को दरा इत्येव ॥

तिविवक्षितविग्रहाः ॥ अत्रायं देवपुत्रकुलोऽन्यत्र उच्यते ॥ इति हि च ॥ अन्यत्र च आतिते ह्यजगद्रक्षणाय सजातस्ततगतदेवि तस्यां दुष्टाया विवक्षितं
प्यादैत्यसेनायां हतायां गतायामुपस्थितायां सत्यामथानन्तरं विनिपाविशेषेणानितरां पायंत्पाशत्रूनशोषयंत्यात्वया देव्या अश्विकांशत्रुगृहेपुलीविकापाशरज्जुं
गृहीत्वा तां सेनां बद्ध्वा शीघ्रमागम्य तां इति सखीभिः देवीनि गदितेति देवीष्टार्थसिद्धिः ॥ २० ॥ इति श्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्वरणात्मजश्रीशंत
नुचक्रवर्तिविरचितायां देविमाहात्म्यटीकायां धूम्रलोचनवधरूपशीतितमोध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततो धूम्रलोचनवधानंतरं शुम्भेनाज्ञप्ता आदिष्टा श्रृंङ्गं
ण्डपुरोगमाः दैत्याः चतुरंगबलोपेताः हस्त्यगश्चरथपादातसमेताः अभ्युद्यता युधाः संनद्धबद्धोन्मुखा युधाः संतः ययुः जग्मुः ॥ अज्ञप्ता इति वादांतसूत्रेण निपातितः

शीघ्रमागम्य तां बद्ध्वा गृहीत्वा तामथां विकां ॥ २० ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये धूम्रलोचनवधरूपशी
तितमोध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ आज्ञप्तास्ते ततो दैत्याः श्रृंङ्गं मुण्डपुरोगमाः ॥ चतुरंगबलोपेता ययु
धरभ्युत्ता युधाः ॥ १ ॥ ददृशुस्ते ततो देवीमीषद्वासां व्यवस्थितां ॥ सिंहस्योपरिशैलेंद्रशृंगे महतिकांचने ॥ २ ॥
ते दृष्ट्वा तां समादातुमुद्यमं चक्रुर्द्युताः ॥ आकृष्टचापासिधरास्तथान्येतत्समीपगाः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥

पुरोगमः पुरोगामी पुरःगच्छतः पुरोगमौ चन्द्रमुन्दौ पुरोगमौ येषांति ॥ हस्त्यगश्चरथपादातसेनां गं स्याच्चतुष्टयं ॥ चत्वार्यंगानियत्र तत्त्वलं सैन्यं तेन उपेताः ययुरे
वनपुनरायाता इति भावः ॥ १ ॥ ततः आगताः ते चंडादयो दैत्या महत्युच्चैकांचनमयेशैलेशृंगोहिमाद्रिशिखरे स्थितस्यासिंहस्य उपरिव्यवस्थितां विशेषेणाव
स्थितां ईषदल्पोहासोयस्याः सातदिवो ददृशुः ॥ कचदीप्तिबंधनयोः भावेल्युट् ॥ कंचनस्य पीतदीधितिरूपस्येदमधिकरणत्वेन कांचनं शृंगं तस्मिन्निति
व्युत्पाद्यते रूपं ॥ विविधवर्णसान्निध्याद्गणोत्कर्षो देव्यावर्णितः ॥ शत्रूणां तु विरुद्धवर्णदर्शनाद्विवर्णमुखता सूच्यते ॥ देवी ईषद्वासां इति यथा प्राग्धूम्रलोचनः
स सैन्यः फलं प्रापत् चंडादिरपि प्राप्स्यति इति देव्याः सोत्प्रासो वर्णितः ॥ २ ॥ तत उद्यता उद्युक्ताः ते चण्डादयः तदिवो दृष्ट्वा समादातुं उद्यमं चक्रुः ॥ हंतुं वा त
त्समीप आसन् ॥ आकृष्टाः आच्छिताः चापायैः ते च असीनां खड्गानां धराधारकाः असिधराश्चेति द्वंद्वः ॥ आच्छि आयामे आच्छिताः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥

ततोदैत्यानुपसंहर्तुंअंबिकादेवीतान्आगतानरीन्द्रैत्यानुप्रतिउच्चैरतितरांकोपंचकारतदाकोपेनचास्यावदनंमुखंमध्याइवकृष्णोवर्णोयस्यतन्मषीवर्णमभू
 त् ॥ ४ ॥ यदंबिकामुखंकोपारकृष्णवर्णमभूललाटात्कालीनामदेवीदैत्यानुविनाशयितुंजातेत्याह ॥ शत्रुषुकुप्यत्याःतस्यादेव्याःभृकुटीकुटिलात्ध्रुवौकुटी
 इवध्रुकुटी ॥ इकोहस्वोऽद्योगालवस्येतिवाऔत्तरपादिकंहस्वत्वंवाअत्वंचध्रुकुट्यादीनांतेनउभयविकल्पेनैरूप्यं ॥ ध्रुकुटीध्रुकुटीभृकुटीवेति ॥ ध्रुकुट्याः
 भूभंगात्कुटिलंभुग्रंतस्माल्ललाटफलकात् ललाटफलकमिवविशालत्वेनतस्मात्सकाशात्द्रुतंशीघ्रं करालवदनाकरालंभयंकरंदंतुरवंदनंयस्याःसा दंष्ट्राकरा
 लवक्रा ॥ असिःखड्गःपाशश्चायुधमाकर्षणसाधनंतद्वतीअसिपाशिनीखड्गपाशपाणिःसतीकालीनामशक्तिःकापिअपरादेवीविनिःक्रांता ॥ ५ ॥ कीदृशीकाली
 धरतिविभर्तिधराविविधानिचित्राणियस्यतत्रविचित्रंखट्वाया अंगंतस्यधराविचित्रखट्वांगधरा ॥ यद्वा ॥ विचित्रंखट्वासुरस्यांगंशरीरंमंबकोस्थिपंजरःकंकलाख्यो
 ततःकोपंचकारोच्चैरंबिकातानरीन्द्रप्रति ॥ कोपेनचास्यावदनंमषीवर्णमभूतदा ॥ ४ ॥ भृकुटीकुटिलात्तस्याललाटफ
 लकाद्भुतं ॥ कालोकरालवदनाविनिःक्रांतासिपाशिनी ॥ ५ ॥ विचित्रखट्वांगधरानरमालाविभूषणा ॥ द्वीपिचर्मपरी
 धानाशुष्कमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतिविस्तारवदनाजिह्वाललनभूषणा ॥ निमग्नारक्तनयनानादापूरितदिङ्मुखा ॥ ७ ॥
 त्रगृह्यतेतस्यधरा ॥ प्रेतनरखट्वांगधरेतिचाहुः ॥ नराणांप्रेतानांशिरसांमालानरमालालक्विभूषणंयस्याःसा ॥ नरमुण्डमालाविभूषणा ॥ मध्यमपदलोपीसमासः
 द्विधागताआपोयत्रतद्वीपंतदस्त्यस्यविवासत्वेनद्वीपीव्याघ्रः तस्यचर्मपरीधानंवासोयस्याः सा ॥ अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घः ॥ शुष्कमांसंयस्याःसानि
 मांसाअस्थिचर्ममात्रशरीरा ॥ अतएवातितरांभैरवातिभयंकरा ॥ अतिक्रांताभैरवान्भयंकरान्अतिभैरवा वा ॥ ६ ॥ पुनःकीदृशीअतिक्रांतंविस्तारंअ
 धित्यकोविस्तारोयस्यवातद्वदनंयस्याःसाअतिविस्तारवदना ॥ ललईप्सायांचुरादिराकुस्मीयआत्मनेपदी णिचिभावेत्युटिलालनंललनंत्वानित्यप्यन्तत्वपक्षे
 ज्ञेयम् ॥ जिह्वायाललनं अवलेढुमिच्छातेनभीषणाभयंकरा ॥ निमग्रेनितरामन्तर्लनिअन्तर्गतेआरक्तेनयनेयस्याःसानिमग्नारक्तनयना ॥ नादेनासिंहनादेन
 आसमन्तात्पूरितानिदिशांआशानामपिमुखादिद्वाराण्यन्तरालानियस्याःसा ॥ स्वांगाच्चोपसर्जनादसंयोपधाद्वाङीप् ॥ दिक्पूर्वपदाद्वाङीव्वा ॥ वाटाप् ॥ तेन
 ङीपोपवादेनङीपामुक्तेटावेव ॥ यद्देहप्रागादिदिक्शब्दपूर्वकत्वाभावाद्वाङीपामुक्तेटावेव ॥ ७ ॥

साकालीदेवीवेगेनाभिपपात ॥ महासुरान्घातयन्तीघातकुर्वतीताडयतीसतीतत्रसैन्येसुरारोणादिवह्निवाल्लेख्यकर्म अभक्षयत्पातयन्तीतिवाच्यम् ॥
 त्करोतीतिणिच् ॥ अन्यथाघ्नतः प्रयुक्तेघातयन्तीत्युक्तेघ्नतुमामसुरा इति प्रत्युक्तवतीत्यर्थः स्यात् ॥ यद्वाहन्तिर्गत्यर्थः घ्नतः गच्छतः पालयमानान्पलायध्वमितिप्र
 युञ्जानाघातयन्तीत्युच्यते ॥ यद्वागच्छतः पुरुषान्गच्छतेतिप्रयुञ्जानागमयन्तीत्युच्यते ॥ यद्वामहासुरान्घातयन्तीत्यर्थः ॥ स्वार्थेऽशिष्टप्रयोगेतिणिच् ॥ निवृ
 त्तप्रेषणाद्घातोः प्रकृतेर्येणिजेप्यते ॥ धात्वर्थानुप्रवेशोऽपिबुद्धयारोपात्तुणिचंविनेतिवचनात् ॥ वेगः प्रवाहजवयोः ॥ ८ ॥ पुमान्पार्ष्णिस्तपोरधः ॥ स्तयोः गुल्फ
 योरधः पश्चाद्भागः पार्ष्णिग्रिहोपमानात्पार्ष्णिमिवपार्ष्णिगृह्णन्तिअवष्टभन्ते पार्ष्णिग्राहाः ॥ पार्ष्णिग्राहास्तुपृष्ठतः ॥ गजानांतुपार्ष्णिग्राहाः शिक्षकाः पृष्ठगाः
 अंकुशोः स्त्रीसृणिस्त्रिषां ॥ अंकुशान्गृह्णन्तीत्यंकुशग्राहाः ॥ कर्मण्यण् ॥ युध्यन्तेप्रहरंतियोधाः पचायच् ॥ वंटागजानांपार्श्ववर्तिन्यः निद्रालस्यवारिण्यो
 सावेगेनाभिपतिताघातयन्तीमहासुरान् ॥ सैन्येतत्रसुरारोणामभक्षयततद्वलं ॥ ८ ॥ पार्ष्णिग्राहांकुशग्राहयोधघं
 टासमन्वितान् ॥ समादायैकहस्तेनमुखेचिक्षेपवारणान् ॥ ९ ॥ तथैवयोधंतुरगैरथंसारथिनासह ॥ निक्षिप्यवक्त्रेदश
 नैश्वर्वयंत्यतिभैरवं ॥ १० ॥ एकंजग्राहकेशेषुग्रीवायामथचापरं ॥ पादेनाक्रम्यचैवान्यमुरसान्यमपोथयत् ॥ ११ ॥
 लंकारार्थाश्रितत्समन्वितान्धारयन्तीअरीनितिवारणाः गजाः ॥ नंवादित्वाल्प्युः ॥ एकेनहस्तेनसमादायसंक्षिप्यगृहीत्वामुखेचिक्षेपकालीदेवीतिसंबन्धः ॥
 पार्ष्णिग्राहादिनिर्घटंतैः सहितान्गजान् ॥ चखदेत्यर्थः ॥ ९ ॥ किंकुर्वतीसाकाली तथैवगजानिवयोधयोद्धारंअश्वारोहंजात्यैकवचनं ॥ तुरगैरश्वैः समं
 वक्त्रेनिक्षिप्यदशनैः दंतैः साधनैरतिभैरवंअतिभयंकरंमृत्युं चर्वयन्तीत्युच्यते ॥ गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थेति सूत्रेण आप्यंतावस्थायां यः कर्त्ता सप्यंतेकर्मभवति
 रथंसारथिनेत्यत्रजात्यैकवचनं ॥ रथान्सारथिभिः सहवक्त्रेनिक्षिप्यदशनैः साधनैः अतिभैरवंमृत्युं चर्वयन्तीचर्वंतंचर्वेतिप्रयुञ्जानाभुंक्ष्वेतिप्रेरयन्तीत्युच्यते ॥
 अत्रयोधाः तुरगाः रथाः सारथयश्चवर्षाः चर्वकोमृत्युः ॥ पात्रंवत्क्रंपरिवेषिकाकालीसैवचर्वयन्तीमातापुत्रमिवेति समाधिः ॥ अत्रअश्वारोहाः अयोद्धारः ॥ चर्वयन्ती
 तिशापश्यनोर्नित्यंनुम् ॥ चर्वयतीतिपाठेपिलिङ्गिष्येकालेवत्ययोबहुलंइतिलट् ॥ १० ॥ हस्त्यश्वरथविध्वंसनानंतरंपदातिरूपसैन्यंविध्वंसयितुमाह ॥ सा
 कालीएकमसुरंताडयितुंकेशेषुजग्राह ॥ अथअपरंचदानवंग्रीवायांशिरोधौजग्राह ॥ साकालीअभ्यंदानवंपादेनैवाक्रम्यअपोथयत्तर्हिंसितवती ॥ यद्यपियु

ध्यत्युधतिहिंसार्थेभासार्थेपोथयेदित्यभिधानात्चुरादौपुथभासार्थइतिदृश्यते तथापिधात्वनेकार्थत्वेनपुथहिंसार्थइत्यपिज्ञेयः॥अथवाअपोठयदितिपाठः
 पुठसंचूर्णनेचुरादिः ॥ असूदयदितिपाठेषूदहिंसायांचुरादिः ॥ अन्यंदानवंउरसाक्रम्यापोथयत् ॥ ११ ॥ साकालीदेवीतैःचण्डमुण्डादिभिरसुरैर्मुक्तानिप्रयु
 कानिशस्त्राणिखड्गादीनिहस्तस्थानितथामहांत्यस्त्राणिआग्नेयवायव्यादीनिक्षेप्याणिमुखेनजग्राह ॥ अपिचतानिशस्त्राणिमहास्त्राणिचमुखेनगृहीत्वादशनैः
 साधनैःतयाकाल्यादेव्यामथितान्यपि ॥ मथविलोडनेविलोडितानिचूर्णानिशस्त्रमस्त्रमायुधंतिअयुधत्वेनएकत्वेपितत्तज्जगत्पाकारप्रयोगभेदेनभेदोस्त्येवत
 योरित्याहुः ॥ देवीशक्तिर्विचित्रातेनघटतएवायमर्थः॥ १२ ॥ साकालीदेवीदुरात्मनांदुष्टाशयानांबलिनांचण्डादीनांतत्प्रसिद्धंवलंसैन्यंममर्ह ॥ मृदस्तिक्षयां
 क्षाक्रवादिःलिट्॥चुक्षोदचूर्णीचकार॥अन्यान्रदैत्यानभक्षयत्च॥तथाअन्यान्रदैत्यानताडयत्॥तडआघातेचुरादिः॥ १३ ॥ तयाकाल्यादेव्याकेचिदसुराःअसि
 तैर्मुक्तानिचशस्त्राणिमहास्त्राणितथासुरैः ॥ मुखेनजग्राहरुषादशनैर्मथितान्यपि ॥ १४ ॥ बलिनांतद्वलंसर्वमसुराणां
 दुरात्मनां ॥ ममर्हभक्षयच्चान्यानन्यांश्चाताडयत्तथा ॥ १५ ॥ असिनानिहताःकेचित्केचित्खट्वांगताडिताः ॥ जग्मु
 र्विनाशमसुरादंताग्राभिहतारणे ॥ १६ ॥ क्षणेनतन्महासैन्यमसुराणांनिपातितं ॥ दृष्ट्वाचंडोभिदुद्रावतांकालीम
 तिभीषणां ॥ १७ ॥ शरवर्षैर्महाभीमैर्भीमांक्षीतांमहासुरः ॥ छादयामासचक्रैश्चमुंडक्षितैःसहस्रशः ॥ १८ ॥
 नामण्डलाग्रेणनिहताःताडिताःसंतःविनाशंजग्मुः॥तथाकेचिदसुराःदंताग्राभिहताःविनाशंजग्मुः॥खट्वायाअंगंअंग्रिःतेनताडिताः खट्वेहपितृभूमिस्थाःशम
 शानसिद्धिलब्धिदा देवतातद्वत्तमंगमायुधमप्रतिहतशक्तिकं ॥ अन्येत्वाहुः खट्वासुरशरीरपंजरःखट्वाख्यमंगमिति ॥ अन्येतुप्रेतनरशरीरकीकसपंजरःकं
 कालःखट्वांगमित्याहुः ॥ दंतानामग्राःभागाःतेषुवाभागास्तैरभिहताः ॥ १९ ॥ काल्यादेव्याक्षणमात्रेणयद्वाक्षणेनरणोत्सवेन ॥ तत्प्रसिद्धंमहद्वहुलंचंडादीनां
 सैन्यंनिपातितंदृष्ट्वाप्रचंडविक्रमःचंडोदैत्यःतामतिभीषणांअतिभयंकररूपविक्रमांकालीदेवींअभिदुद्राव ॥ अभिमुख्येनोपद्रोतुमाडुढौके ॥ क्षणेनतद्वलं
 सर्वमसुराणामितिपाठेपिसएवार्थः ॥ अतिभीषणंइतिपाठेत्किंयाविशेषमात्रेण ॥ दुर्गनैलिटि ॥ अतिभीषणयेअतिभीषणानंयादित्वाहयुः ॥ १५ ॥ चंड
 स्तामभिद्रव्यकिमकार्वादित्यतआह॥शराणांयपाणिंसंपाताःतैःमहांतिबहुलानिभीमानिबोराणितैःभीमेभयंकरेअक्षिणीयस्याःसातां ॥ बहुव्रीहौसकथ्यक्ष्णोः

स्वांगात्पञ्चसमासांतः ॥ महानसुरः मुंडामस्रकानिक्षिप्तान्यपनीतानिधैः तानिमुंडक्षिप्तानिक्षिप्तमुंडानि ॥ बाहिताग्न्यादिष्वितिपरनिपातः ॥ सहस्रेणसह
लशः संख्यैकवचनाच्चषीप्सायांशस् ॥ कुर्वत्यनेनेतिचक्रं ॥ घञर्थेकविधानं ॥ कृत्वादीनांचकेदेभ्यतः इतिवक्तव्यं ॥ अथान्वयः ॥ महासुरः चंडः महाभीमैर
तिभयंकरैः शरवर्षैः भीमाक्षीभयंकरदृष्टिकालीदेवींछादयामास ॥ छदसंवरणे चुरादिः ॥ किंच अन्येत्वाहुः ॥ चण्डः शरवर्षैः छादयामास ॥ मुण्डस्तुक्षिप्तैरस्तैः
चक्रैरायुधैः छादयामासेति ॥ तनुउत्तरे अथमुण्डेभ्यवावत्तमितिप्राधान्येनपृथङ्मुण्डस्य युद्धारम्भेणचिरोत्स्यते ॥ तस्माच्चण्डएवशरवर्षैः चक्रैश्चछादयामा
सेतियुक्तं वक्तुंततश्चात्रसर्विसर्गोमुण्डशब्दः पाठ्यतां ॥ किंतुर्निर्विसर्गः कृतसमासश्च ॥ १६ ॥ तानिचण्डेनदैत्येनप्रयुक्तानिअनेकानिचक्राणिकर्तृणित
न्मुखंतस्याः काल्याः मुखं कर्मविशमानानिप्रवेशनशीलानि बभुः भादीप्तौ शुशुभ्रे ॥ कानीव अर्कविंबानीव ॥ यथासुबहूनि अर्कस्यविंबानिमण्डलानि

तानिचक्राण्यनेकानिविशमानानितन्मुखं ॥ बभुर्यथार्कविंबानिसुबहूनिघनोदरं ॥ १७ ॥ ततो जहासातिरुषाभी
मंभैरवनादिनी ॥ कालीकरालवक्त्रांतदुर्दृशं दशनोज्ज्वला ॥ १८ ॥ ॥१९॥ ॥१९॥

घनस्यमेवस्यउदरंअभ्यन्तरंप्रविशमानानिभांतितथाचक्राणीति ॥ नेर्विशङ्क्यात्मनेपदविधौनेरुपसर्गस्याश्रयणादिहशानच् ॥ कस्तर्हिताच्छील्यवयोव
चनशक्तिपुचानशुप्रत्ययोनादेशोलटः नलोकाव्ययेत्यादौषष्ठीप्रतिषेधविधौतृन्मितिलटः शतृच्इतितृशब्दमारभ्यतृनोनकारेणप्रत्याहृत्याश्रयणाच्चानश्रयोगे
षष्ठीबाधित्वाद्वितीया व्यत्ययोबहुलंइत्यात्मनेपदेतुलटः शानचिलादेशयोगेष्ठीप्रतिषेधाद्वितीया ॥ विशप्रवेशनेसकर्मकः ॥ उपदाविविशुस्तस्यनोत्सेकः
कोशलेश्वरमितिवत् ॥ उत्पातादौबहून्यर्कविंबानिसम्भवेयुः ॥ अभूतंचौपम्यंद्रष्टव्यं ॥ अर्कः स्फटिकसूर्ययोः ॥ चक्रंराष्ट्रेरथांगेचसैन्येशस्त्रेचकीर्तितं ॥ घ
नोमेघेमूर्तिगुणेत्रिषुमूर्तिनिरंतरे ॥ १७ ॥ ततोरणोत्सवोल्लासतः कालीदेवी अतिरुषाकुधाभीमंभयंकंरयथास्यात्तथा जहासहसितवती ॥ कीदृशीभैरवंभयं
करंनदतीभैरवनादिनी ॥ यद्वाभैरवः कालाग्निरुद्रस्तद्वन्नदतिगर्जतिइतिभैरवनादिनी ॥ भैरवंनादयतिनादोपेतंकरोतिदानवपशुबलिभोगोत्सवतः कृतशृंग
नादंरुतवतीवा ॥ पुनः कीदृशीकरालंवक्त्रंतस्यअंतःमध्येदुर्दर्शाः दुःखेनदृश्यमानायेदशनाः दंताः दंष्ट्राः तैरुज्ज्वला ॥ हासः शुभ्रः तेन कालीकृष्णापिसतीउज्ज्वले

तिवर्णोत्कर्षोक्तिः ॥ १८ ॥ साकालीविजिगीषुः सती महासिं महाखड्गं उत्थाय उत्थाप्य सज्जीकृत्य अंतर्भावितं पण्यं स्तिष्ठति ॥ यद्वा ॥ उत्थाय उद्यम्य ऊर्ध्वं
कृत्य उत्पूर्वस्तिष्ठतिः कचिदप्रयोगवशतो गतिवचनः सकर्मकः ॥ यद्वा ॥ उत्ताप्येति पाठः ॥ तयगतौणिच् ॥ महासिं उत्तयमानं प्रयुज्य चण्डमधावत ॥
ततः किं गृहीत्वेत्यादिः ॥ अस्य चण्डस्य केशेषु गृहीत्वा आरुण्य तेन प्रसिद्धेनासिना शिरोमस्तकं अच्छिनत् ॥ उत्थाय च महासिंहं इति पाठे ॥ महासिंहं उत्था
यारुण्य देवी चण्डमधावतेति संबंधः ॥ अथ वामहासिं हं देवीति च्छेदः ॥ रुषो कौतुहमव्ययं ॥ देवीमहासिं हं उत्थाप्य उत्तोल्य हं इति रुषा चण्डमधावन अतएव ते
नासिना अच्छिनदित्यन्वयः ॥ उत्थाय च महासिंहादित्येवोचुः ॥ उत्थाय अवरुह्य ॥ उत्थाप्य च महासिंहं इति पाठे ॥ सुपिस्थः कः ॥ उच्चैस्तिष्ठति उत्था ॥
अयगतौ ॥ आङ्पूर्वः क्लोप्यप् ॥ आसमंतादयित्वा आरुह्य ॥ देवी उत्था उत्थिता सती महासिंहं च आय्य आगत्य प्राप्येत्यन्वयः ॥ अत्रैव पाठेऽर्थांतरं ॥

उत्थाय च महासिंहं देवी चण्डमधावत ॥ गृहीत्वा चास्य केशेषु शिरस्तेनासिना च्छिनत् ॥ १९ ॥ छिन्ने शिरसि दैत्येन्द्रश्चक्रे
नादं सुभैरवं ॥ तेन नादेन महता त्रासितं भुवनत्रयं ॥ २० ॥ अथ मुंडोभ्यधावत्तां दृष्ट्वा चण्डं निपातितं ॥ तमप्यपातय
द्रुमौ खट्वांगाभिहतं रुषा ॥ २१ ॥ हतशेषंततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितं ॥ मुंडं च सुमहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरं ॥ २२ ॥
शिरश्चण्डस्य कालो सा गृहीत्वामौडमेव च ॥ प्राह प्रचंडा दृष्ट्वा समिश्रमभ्येत्य चण्डिकां ॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥

महासिंहं च आरुह्य प्राप्येति ॥ उत्तरार्धान्वयः पूर्ववत् ॥ १७ ॥ दैत्येन्द्रः चण्डस्तदैव शिरसि देव्या छिन्ने सति शिरश्छेदसमय एव पशुवत् सुभैरवं सुष्ठु भयंकरं नादं मु
खेन ध्वनिचक्रे ॥ तेन महतानादेन शब्देन भुवनत्रयं त्रासितं ॥ त्रसु उद्देगे निचिकर्मणि कः उद्देगं प्रापितं ॥ यद्वा त्रासः संजातोऽस्य तारकादिभ्य इतच् ॥ किमसौ
चण्डः छिन्नशिरा अपि मायावित्वात् पुनरुत्थितो योद्धुं कथमन्यथा यनादोस्येति संजातत्रासमभूद्भुवनत्रयं ॥ २० ॥ अथ चण्डः महासुरः काल्यादेव्या निपातितं
भ्रंशितं चण्डं दृष्ट्वा तां कालीमभ्यधावत् ॥ अथ काली देवी रुषातं मुण्डमपि खट्वांगेनाभिहतं ताडितं परासुं भूमावपातयत् ॥ मुण्डके त्रिषु मंडिते ॥ दानवे पुंसि मुंडः
स्यान्मस्तके तु ह्योरदः ॥ मुण्डितं त्रिषु लिङ्गेषु मुंडो मुण्डत्वयोगिनि ॥ २१ ॥ देव्या हतेभ्यः शेषमवशिष्टं सैन्यं कर्तुं सुमहावीर्यं सुमहद्वीर्यं प्रभावो यस्य सः तं चण्डं
मुण्डं च देव्या निपातितं दृष्ट्वा भयातुरं सत्ततः युद्धभूमितः सकाशादपगत्य दिशो भेजे अपलायत भयेनातुरं विह्वलं ॥ २२ ॥ साकाली देवी चण्डस्यासुरस्य शिरः
तथा मुण्डस्यासुरस्य दंसौ शिरश्चेति मस्तकद्वयं गृहीत्वा ॥ प्रचण्डः प्रगल्भः अट्टः अत्यधिकः हासतेनेमि श्रमिलितं प्रचण्डादृष्ट्वा सगर्भं यथा स्यात् तथा अभ्येत्यैव

अतिकमागत्यैव चंडिकां अंबिकामासायशक्तिं प्राह ॥ प्रादित्यप्ययं कालः सामान्यमस्ति ॥ यथास्त्रियः किमप्यनुत्तमं कार्यं विधाय वरनायिकायेतद्वत्समाभावेन
 लुलोकेतथेयमवोचत् ॥ यद्वायौत्वां परदेवतां भुवनेश्वरीं प्रागालोक्य गत्वा शुभं भायगृहाणेत्यकथयतां ताविमोचण्डमुण्डौ पुनर्द्रष्टुमागतीताववलोक्य लोकमा
 तरितिसोत्प्रासोहासोयुक्तपुर्वेत्यलं विस्तरेण ॥ २३ ॥ कालीकिमब्रवीच्चंडिकामित्याह ॥ काल्युवाच ॥ हे देवित्वमहापशूद्वौ चण्डमुण्डौ अत्र युद्धयज्ञेयुद्धयज्ञ
 इव तस्मिन् विषये मया काल्या उपाहृतौ समर्पितौ उपहारीकृतौ स्तः ॥ अतश्च युद्धयज्ञोयस्याः सा हे युद्धयज्ञे देवकार्यकारिणित्वं स्वयमेव शुभं निशुभं च द्वौ महाप
 शूदेव गणप्रीत्यै हनिष्यसि ॥ यद्वा ॥ युद्धयज्ञे विषये तथा देवगणप्रीत्यै यज्ञे महापशुर्नरः । तथा मया ऋत्विजेव चण्डमुण्डौ नाम महापशूद्वौ हतौ ॥ अतः परं शुभं
 निशुभं च महापशूत्वमेव हंतुमर्हसीति भावः ॥ २४ ॥ ततो नंतरं कल्याणी कल्यांवाचं शूभां अणंती कथयंती चंडिका भगवती तौ महासुरौ चण्डमुण्डौ काल्या

मया तवात्रोपहतौ चण्डमुण्डौ महापशू ॥ युद्धयज्ञे स्वयं शुभं निशुभं च हनिष्यसि ॥ २४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ तावानीतौ ततो
 दृष्ट्वा चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥ उवाच काली कल्याणी ललितं चंडिकावचः ॥ २५ ॥ देव्युवाच ॥ यस्माच्चण्डं च मुण्डं च गृहीत्वा
 त्वमुपागता ॥ चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवी भविष्यसि ॥ २६ ॥ इति मा० पु० चण्डमुण्डवधश्चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४

आनीतौ दृष्ट्वा कालीं दिवी ललितं ईप्सितं मनोहरं वचः उवाच उचितमुक्तवती ॥ २५ ॥ हे कालित्वं यस्मात्कारणाच्चण्डं मुण्डं च गृहीत्वाममुपागतासिततो लोके भु
 वने चामुण्डेति ख्याता देवी भविष्यसि ॥ हस्ताभ्यां चण्डमुण्डौ (तु) किला गृह्णादसौ यतः मत्वर्यकेऽच्यतश्चण्डमुण्डादेवैव कथ्यते ॥ ततः पृषोदरादित्वात् शि
 ष्टशब्दप्रयोगतः । चण्डशब्दस्य चात्वेन चामुण्डेति प्रसिध्यति ॥ अतश्चाहुः ॥ पृषोदरादित्वाच्चण्डमुण्डस्थाने चामुण्डासाध्येति ॥ यत्तस्य करे स्तितत्तस्यास्तीति त
 द्वानुसभवति दंडीति वत् ॥ यं करेण या गृह्णात्सा चण्डमुण्डवती कालीति मत्वर्ये अर्श आदित्वादचिस्त्रियां टापि चण्डशब्दस्य पृषोदरादित्वाच्चाइत्यादेशे चण्डमुण्डे च
 मुण्डेति चंडिकाभिप्रायः ॥ यद्यपि शिरसि एव काल्या गृहीत्वा आनीतेन तु चण्डमुण्डौ ॥ तथापि कापि ग्रामैकदेशे दग्धे ग्रामो दग्ध इति वचं चण्डमुण्डैकदेशयोः शिरसोश्च
 ण्डमुण्डौ समुदायौ तयोः प्रयुक्तौ शिष्टप्रयोगतः ॥ कश्चिच्चाख्यत् ॥ चस्तस्करः समाख्यातश्चंद्रमाश्च समीरितः ॥ इत्यभिधानतः चान्तस्करान्मुण्डयति खंडयति च ।

मुंडा॥ चमुडैवचामुडेत्यन्येषामपि दृश्यत इति पुरुषवद्दीर्घत्वमिति ॥ तन्न ॥ यस्माच्चंडं चमुंडं चेति चंडिकाभिप्रायतश्चामुडेति प्रकृतार्थहानादप्रकृतार्थान्वनुज्ञा
नात्परमर्षिप्रणीतरूढशब्दार्थविग्रहव्याकोपप्रसंगाच्च ॥ २६ ॥ इति मार्कंडेयपुराणे श्रीराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमद्बुद्धरणात्मजशतनुचक्रवर्तिविरचितायां
देवीमाहात्म्यटीकायांचंडमुंडवधः चतुरशीत्यध्यायः ॥ ८४ ॥ अस्य श्लोकयुग्मस्यैकक्रियाकत्वादेककर्तृकत्वादेकान्वयताच ॥ तथा काल्यादैव्याचंडे निहते सति
तथामुंडे च विनिपातिते सति तयैव च सैन्धे पुबहुष्वसंख्यातेषु क्षयितेषु सत्सु ततो नंतरं कोपपराधीनचेताः क्रोधपरवशचित्तः प्रतापवानव्यग्रो ग्रतेजस्कश्च भूत्वा
असुरेश्वरः शुम्भः दैत्यानां सर्वसैन्यानां उद्योगं देवीं चंडिकां प्रतिप्रयाणोत्सुकतामादिदेश ॥ देवीं प्रतिसेनाभिरभियातयूयमभिषेप्यतेत्यादिक्षत् ॥ देवीं प्रत्यभिषे
णयितुं उद्योगं कुरुतेत्याज्ञापयामास दैत्यसैन्यानीति भावः ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानामित्येव सिद्धे दैत्यानां इति प्राधान्यख्यापनार्थः ॥ यद्वा ॥ सर्वाणि सैन्यानि येषां ते

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ चंडे च निहते दैत्ये मुंडे च विनिपातिते ॥ बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरः ॥ १ ॥ ततः को
पपराधीनचेताः शुम्भः प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेश ह ॥ २ ॥ अद्य सर्वबलैर्दैत्याः षडशीतिरु
दायुधाः ॥ कंबूनां चतुराशीतिरनिर्यातुस्वबलैर्वृताः ॥ ३ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

सर्वसैन्याः रक्तबीजप्रभृतयः तेषां उद्योगमादिदेश ॥ क्षयो नाशः संजातो येषां तानि क्षयितानि ॥ यद्वा क्षयितेषु ॥ क्षपप्रैरणेचुरादिः ॥ प्रेरितेषु द्रावितेषु प्राणे
भ्योदूरीकृतेषु नाशिष्वितियावत् ॥ कोपपराधीनं अधीनं चेतो यस्य सः ॥ यद्वा कोपे परं अतिशयितं अधीनं चेतो यस्य सः ॥ असुराणां ईश्वरः ॥ यद्वा ॥ असून् प्राणा
नूरातिगृह्णाति असुरः मृत्युः ईश्वरो यस्य सः आसन्नमृत्युरित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ शुम्भ आदिशति ॥ अद्यास्मिन् न ह निहृदानीं वाममाज्ञया षडशीति दैत्याः प्रधान
भूताः उदायुधाः उद्यतशस्त्राः संतः सर्वैः बलैः सैन्यैः चतुरंगैः वृताः वेष्टिताः संतः निर्यातुं देव्या समं योद्धुं ॥ षड्विंशिकाशीतिः षडशीतिः शाकपाथिवादित्वात् समा
सः ॥ विंशत्याद्याः सदैकस्मिन् संख्याः संख्येय संख्ययोः ॥ किं कंबूनां कंबूनां दैत्यानां चतुराशीतिः ॥ बृहद्वेदाः स्वबलैर्वृताः निर्यातु ॥ चतुर्विंशिकाशीतिः
चतुरशीतिः पूर्ववदेकवचनं ॥ यदि चतुराशीति निविसेगः पाठः ॥ तदा चतस्रः आशीतयः कंबूनां चतस्रः समाहृता इति विग्रहसमाहारद्वंद्वः ॥ कंबूनां चतुरा

शीति कर्तुं ॥ स्वबलैर्वृतं सत् ॥ निर्यातु इति एकवचनात् त्वेन योज्यं ॥ एकत्वोक्तिः यथा वृक्षः फलतिलता च फलति इत्येकवचनसंगतिः ॥ चतुराशीतिपाठः ॥

शीति कर्तुं ॥ स्वयच्छेदतस्तत् ॥ निर्यातु इति एक्यचनात्त्येनयोग्यं ॥ एकत्वोक्तिः यथावृक्षः फलतिलता च फलति द्व्येक्यचनसंगतिः ॥ चतुरासीति पाठे ॥
 आन्महत इत्यत्र सूत्रे आदितियोगविभागः शिष्टप्रयोगतः ॥ प्रागेकादशभ्यो छंदसीति सूत्रकारव्यवहारव्यवहाराङ्गिणा योगविभागादिष्टसिद्धिरित्यात्वं तच्चेत्ता
 त्परतएव ॥ पृषोदरादित्वाद्वा ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति च ॥ अश्विति शब्दादीकारस्य दीर्घत्वं द्रष्टव्यं ॥ नैतत्सर्वत्र कर्तव्यमिति ॥ चतस्रः आशीतय इत्यत्र
 दशातैकादिकासंख्यासंख्येष्वेव च त्रिषु ॥ कंबुः शंखः चतुरशीति शंखपरिमिताः सेनाः ताभिः साहिताः दैत्याः ॥ ३ ॥ वैप्रसिद्धानि कोटिवीर्यनामधेयानि को
 टिगुणितवीर्याणि असुराणां पंचाशत्कुलानि वृंदानि निर्गच्छंतु ममाज्ञया देव्या समं योद्धुं ॥ कोटिसंख्यानि पंचाशदितितु पाठे ॥ असुराणां कुलानि निर्गच्छंतु ॥
 कति पंचाशत् ॥ पुनश्च कतितानि कोटिरिति संख्यायेषां पंचाशतः कुलानां तानि कोटिसंख्यानि ॥ एवं चैकत्र पंचाशत्कोटिसंख्यान्यसुराणां कुलानि ॥ धू
 कोटिवीर्याणि पंचाशदसुराणां कुलानि वै ॥ शतं कुलानि धूम्राणां निर्गच्छंतु ममाज्ञया ॥ ४ ॥ कालकादौर्हदामौर्याः
 कालकेयास्तथासुराः ॥ युद्धाय सज्जानिर्यातु आज्ञया त्वरिता मम ॥ ५ ॥ इत्याज्ञाप्या सुरपतिः शुभो भैरवशास
 नः ॥ निर्जगाम महासैन्यसहस्रैर्बहुभिर्दृतः ॥ ६ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

म्राणां धूम्रनाम्नां असुराणां शतं कुलानि ॥ धौम्राणामिति पाठे ॥ धूम्रस्यापत्यानि पुमांसः धौम्राः शिवादित्वादण् ॥ अतश्चोपवादः ॥ ४ ॥ कालकाः
 कालकनामानोऽसुराः कालं यमरूपमात्मानं शत्रुभ्यः कायतिकथयतिकालकः ॥ कालकस्यापत्यानि कालकाः शिवादित्वादण् ॥ यद्वा ॥ कलं मंद्रं कायति
 कलकः तस्य मे कालकाः कलककुलोत्पन्नाः दैत्या अभ्यममाज्ञया त्वरिता अतिवरासंभ्रमे संभ्रमसहिताः सत्वराः संतः देव्या समं युद्धाय योद्धुं सज्जाः सायुधाः संतः नि
 र्यातु ॥ तथा तद्वदौर्हदा असुराः दुष्टं हृदयं यस्य सदुद्धदैत्यः ॥ सुहृद्दुर्हदौ मित्रमित्रयोरिति निपातः ॥ तस्यापत्यानि दौर्हदाः दौर्हदाख्यादैत्याः ॥ तथा मौर्या
 ख्याः ॥ मुरस्यापत्यानि गोत्राणि गर्गादित्वायञ् ॥ यत्रोश्चेति लुक्कुतोत्रन ॥ छांदसत्वाच्छंदो वत्पुराणानि भवन्ति ॥ यद्वा ॥ मुरस्य भावः मौर्यतद्वन्तः मौर्याः
 अर्शादित्वादच् ॥ यद्वा मुरस्य भावः मौरी ॥ ष्यञ् षित्वात् ङीष् ॥ मौरी मर्हति मौर्याः दंडादिभ्यो यः तेषां निर्यातु ॥ तथा कालकाया अपत्यानि कालकेयनामा
 नोसुराः ॥ स्त्रीभ्यो ङक् ॥ कालकवंशजाताः ॥ शुभादिभ्यश्चेति ङक् ॥ ५ ॥ इत्येवमसुरानाज्ञाप्यादिश्य भैरवशासनः भैरवं भयंकरं शासनं यस्य सः ॥ यद्वा ॥

भैरवान्मृत्योःशासनंयस्यसःआसनमरणत्वात् ॥ असुरपतिःशुम्भःबहुभिर्दानवैः वृतःसन्निर्जगामदेव्यासमंयोद्धुं ॥ किंभूतैःबहुभिःमहासैन्यसहस्रैःमहां
तिसैन्यसहस्राणियेषुतैः॥६॥ आयातंशुम्भं ॥ यद्वा ॥ सेनायांसमवेतायेसैन्यास्तेसैनिकाश्चते ॥ सैन्यःपुंसिसेनायांसमवेतः सेनायावेतिष्यः ॥ यद्वा ॥ आ
यातंशुम्भं अतिस्थाने अपिशब्दश्चार्थे ॥ तथायमन्वयः ॥ अतिभीषणमतिभयंकरंतत्सैन्यंयस्यशुभस्यसतत्सैन्यः ॥ यद्वा ॥ तेसैन्याःसेनायांसमवेताःसंमि
लिताहस्त्यश्वरथपादातादिसमूहायस्यसतत्सैन्यः ॥ तंआयातंशुम्भंदृष्ट्वाचंडिकादेवीज्यास्वनैः धनुष्यारुष्टामौर्वीज्या तटंकारध्वनिभिः ॥ धरणीगगनानं
तरंवावापृथिव्यंतरालंपूरयामास ॥ अथद्वितीयोऽन्वयः ॥ अतितरांभीषणोभयंकरःतत्सैन्यःतस्यशुम्भस्यसैन्यःसेनायांसमवेतोहस्त्यश्वरथपादातसमूहः॥
तंआयातंदृष्ट्वा॥अथतृतीयोन्वयः ॥ अतिभीषणंशुभमायातंदृष्ट्वाअतिभीषणंतत्सैन्यंतस्यशुम्भस्यसैन्यमपिसेनांआयात् आगच्छदृष्ट्वा अयातंशुम्भं
आयातंचंडिकादृष्ट्वातत्सैन्यमतिभीषणं ॥ ज्यास्वनैःपूरयामासधरणीगगनांतरं ॥ ७ ॥ सचसिंहोमहानादमती
वकृतवान्नृप ॥ घंटास्वनेनतन्नादमंबिकाचाप्यबृंहयत् ॥ ८ ॥ धनुर्ज्यासिंहघंटानांनादापूरितदिङ्मुखा ॥ निना
दैर्भीषणैःकालीजिग्येविस्तारितानना ॥ ९ ॥

॥१४॥ आयात्आगच्छतत्सैन्यंशुम्भसैन्यंनपुंसक

लिङ्गं पूरीआप्यायनेव्यापयामास॥आयातमितिशत्रंतं ॥ आयातंइतिपाठेकर्त्तरिक्कः तंशुम्भंतत्सैन्यंच॥७॥ सुमेधाऋषिःसुरथंराजानंसंबोधयति ॥ हेनृपद
त्तावधानोभव ॥ ततःधनुर्ज्यास्वनानंतरंसिंहश्चातीवसुतरांमहांतंनादंरुतवान् ॥ अंबिकापिघंटायाःस्वनेननादेनतन्नादंसिंहनादंअबृंहयत् अवर्धयत् ॥
बृहिवृद्धौहेतौणिचूलट् ॥ अडागमः ॥ अंबिकाचोपबृंहयदितिपाठेआगमशासनानित्यत्वादडागमाभावः ॥ ततःसिंहइतिवापाठः ॥ ८ ॥ धनुर्ज्यानादेन
सिंहनादेनघंटानादेनचआसमंतात्पूरितानिदिशांमुखानिययासा ॥ एवंविधाकालीतैस्त्रिविधैर्भीषणैःनिनादैःविस्तारिताननाविवृतास्यास्फारितमुखासती
जिग्ये ॥ जिजये जिअभिभवे । व्यत्ययोबहुलंइतिकर्त्तर्यात्मनेपदं ॥ लोकोत्कर्षेणववृते ॥ यद्वा ॥ शत्रूनाभिवभूव ॥ यद्वाजिग्येइतिकर्मणिप्रयोगः ॥ त
थाहि ॥ एवंभूतायाकालीदेवीतयाभीषणैर्नादैःशत्रुवर्गोजिग्ये अभिवभूव ॥ जज्ञेइतिपाठे ॥ जनोप्रादुर्भावेआत्मनेपदी ॥ कालीभीषणैर्निनादैर्विस्तारि
ताननाजज्ञे ॥ दैत्यानस्यामीतिविवृतीरुतकरालवदनाजता ॥ अथवाजज्ञेइतिज्ञाअवबोधनेकर्मणिजडात्मनेपदं ॥ भीषणैर्निनादैर्वाविस्तारिताननादैत्य

सैन्यानि सर्वाणि अमूनि प्रत्यवस्यतीति विवृतिरुतकरालवक्रादश्यते सा कालीति दैत्यैः जज्ञे अज्ञायासा ॥ सखीसमूहे वर्तमाना काया काली सखीति तस्माद-
श्यतः संशयानैरथ तैर्भीषणैर्निनादैर्विशेषचिन्हैर्विस्तारितानना सर्वसेन्यग्रासाय विवृता स्या कालीति दैत्यैरज्ञायीति भावः ॥ १ ॥ चतुर्दिशमित्येतत्पदं शक्रांतं
निनादविशेषणं चैतत् ॥ अथ चेत्परिवारणक्रियाविशेषणं स्यात्तदा दिशाशब्देन टाबंते न साधनीयं ॥ चतलः दिशो अधिकरणभूता यस्य तन्निनादस्य स चतुर्दिशं
चतुर्दिक्षु व्याप्तं ॥ तासां धनुर्ज्यासिंहघंटानां निनादं उपश्रुत्या कर्ण्य कुपितैः दैत्यसैन्यैः देवी आद्याशक्तिर्भगवती सिंहश्च वाहनीभूतः ॥ काली च देवी ललाटोद्भ-
वा ॥ तथा च एताः तिलोपिशरौघैः शरव्रातैश्चतुर्दिशं यथा स्यात्तथा परिवारिताः परिवेष्टिताः कारिता विद्वा इति यावत् ॥ हलंतादपि टापंच यथा वाचानि शादि-
शेति दिशाशब्दश्चाबंतोप्यस्ति ॥ चतलोदिशा अधिकरणभूता यस्मिन् शरौघपरिवारणे कर्मणितच्चतुर्दिशं क्रियाविशेषणानां कर्मत्वं न पुंसकैकत्वं च वक्तव्यं ॥

तन्निनादमुपश्रुत्य दैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशं ॥ देवी सिंहस्तथा काली शरौघैः परिवारिताः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरे भूपविना-
शाय सुरद्विषां ॥ भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ॥ ११ ॥ ब्रह्मेशगुहविष्णूनांतर्धेन्द्रस्य च शक्तयः ॥ शरीरे-
भ्यो विनिःक्रम्य तद्रूपैश्चंद्रिकां ययुः ॥ १२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ १० ॥ युग्मं ॥ हे भूप दत्तावधानो देवी महिमानमाकर्णय ॥ एतस्मिन् देवीदानवसंग्रामे प्रस्तुते सति अंतरे अवकाशे समये मध्ये वा सुरद्विषां विनाशाय ॥
अमरसैन्यानां अमरसिंहानां देवश्रेष्ठानां वा भवाय भूत्यै अभिवृद्धैः स्थितये च अतिवीर्यबलान्विताः शक्तयः सामर्थ्यलक्षणाः देवताश्च ब्रह्मेशगुहविष्णूनांत-
र्धा इंद्रस्य चापि पंचानतेषां शरीरेभ्यो विनिःक्रम्य निर्गत्य तद्रूपैः ब्रह्मादिरूपैः तदाकारैः तादृशरूपैः चंद्रिकां ययुः प्रविष्टवत्यः ॥ ब्रह्मा च ईशश्च रुद्रः गुरुश्च कुमा-
रः विष्णुश्च नारायणः ॥ ब्रह्मणः शरीराद्ब्रह्माणी निर्गता ॥ रुद्रस्य शरीरात्माहेश्वरी ॥ कुमारशरीरात्कौमारी ॥ विष्णुशरीराद्द्वैष्णवी ॥ इंद्रशरीरादैंद्री एताः दे-
वी प्रापुरित्यर्थः ॥ भवः कल्याणसंसारसत्तावाप्ती शजन्मसु ॥ अमरसिंहानामिति पाठे ॥ अमराः सिंहा इव श्रेष्ठाः तेषां ॥ उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्या प्रयो-
गे समस्यते ॥ अभ्यधुश्च स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ बृंहतिवर्द्धते ब्रह्मा ॥ ईष्टे ईशः ॥ गूहते सेनां संवृणोति
गुहः ॥ वेवेष्टिव्याप्नोति विशतिवा विश्वं विष्णुः ॥ इंदति परमैश्वर्येण राजते इंद्रः ॥ शक्नोति शक्तिः किञ् ॥ शक्यते कर्तुं मनया वा शक्तिः किन् ॥ ११ ॥ १२ ॥

मा० पु०
॥ १७९ ॥

तद्रूपैरितियदुक्तं तदेव व्यक्तीकरोति ॥ देवीदानवयुद्धं द्रष्टुमागतान्तिषां ब्रह्मादीनां शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्यानुभावान्प्रकाशयव्यूहेन प्रव्यक्ताकृतयो ब्रह्माण्याद
यः शक्तयः चण्डिकां शभूताः चण्डिकां युद्धाय उत्साहयितुं युरिति प्रागुक्तं तदनेन स्पष्टयति ॥ यस्य देवस्य ब्रह्मादेः यद्रूपं यथा भूषणवाहनं भूषणवाहना
न्यनतिक्रम्य यस्य देवस्य यद्रूपं यद्वाहनं तद्वदेव तादृशमेव वाहनमारूढवती तच्छक्तिः तस्य देवस्य सा शक्तिर्ब्रह्माण्यादिदेवता तद्वदेवायुधानि बिभ्रती सती हि नि
श्रये असुरान् योद्धुं आययौ ॥ देवीसान्निध्यं संग्रामरंगस्थलीं चाजगाम ॥ १३ ॥ हंसः युक्तो योजितो विमानः तस्मिन् तिष्ठति हंसयुक्तविमानस्था अक्षाणां
स्फटिकमणीनां सूत्रं जपमाला अक्षसूत्रं कमंडलुश्च ताभ्यां सह वर्तमाना ॥ एवं विशेषेण ब्रह्मणः शक्तिरसुरैः सह योद्धुं आयाता सा खलु ब्रह्माणीत्याभिधीयते ॥ ब्र
ह्मणः स्त्री ब्रह्माणी अत्रानुगागमाभावाच्छिवागमप्रसिद्धनामेदं कथ्यते ॥ अतएव निरूढतामपेक्षितनियमसिद्धतामिति नारदभिः ॥ यद्वा ॥ वेदस्तत्त्वंतपो ब्र
ह्मणो यस्य देवस्य यद्रूपं यथा भूषणवाहनं ॥ तद्वदेव हितच्छक्तिरसुरान् योद्धुमाययौ ॥ १३ ॥ हंसयुक्तविमानस्था साक्षसूत्रक
मंडलुः ॥ आयाता ब्रह्मणः शक्तिर्ब्रह्माणी साभिधीयते ॥ १४ ॥ माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूलवरधारिणी ॥ महाहिवलया प्रा
प्ता चन्द्रलेखा विभूषणा ॥ १५ ॥ कौमारी शक्तिहस्ता चमयूरवरवाहना ॥ योद्धुमभ्याययौ दैत्यानां बिकागुह रूपिणी ॥ १६ ॥

ह्रस्वह्राविप्रःप्रजापतिः ॥ अणशब्दे ॥ ब्रह्मअणतिकथयतिब्रह्माणी ॥ कर्मण्यणिस्त्रियांडीप् ॥ यद्वा ॥ ब्रह्माणमणतिमदीयोयमितिब्रह्माणी ॥ हंसोयति
विशेषेचप्राणश्वेतच्छेदेषुना ॥ अतएवहंसैर्यतिविशेषैर्युक्तविमानंविगतमानंपरंब्रह्मतत्रतिष्ठत्युपनिषद्रूपत्वादितिहंसयुक्तविमानस्थाब्रह्मीवाणीब्रह्माणीत्य
प्यर्थलेशः ॥ १४ ॥ वृषंवृषभंधर्मवारूढा ॥ त्रीणीशूलानिशृंगाणिअग्राणियस्यतत्रश्रेष्ठंत्रिशूलंत्रिशूलवरंधरतित्रिशूलवरधारिणी ॥ महान्तःअहयःनागाः
वलयायस्याःसाएवंलक्षणाशक्तिःमहेश्वरस्येयंमाहेश्वरीप्राप्ताअसुरैःसमंयोद्धुमागता ॥ शुकलेमूपिकेश्रेष्ठेसुकृतेवृषभेवृषः॥अस्त्रीशूलंरुगाशुधं ॥ देवादृतेवरः
श्रेष्ठेत्रिषुक्लोचमनाक्प्रिये ॥ आवापकःपारिहार्यःकटकोवलयोस्त्रियां ॥ लेखाकलाप्रकृतौचित्यात्अन्यथालेखाराजिः ॥ १५ ॥ शक्तिरायुधंहस्तेयस्याःसाअ
जायतष्टाप् ॥ प्रहरणार्थेभ्यःपरेनिष्ठासप्तम्यौभवतःइतिवक्तव्यं ॥ मयूरवरःश्रेष्ठमयूरःवाहनंयस्याःसा ॥ वाहनमाहितादितिणत्वंनाशंकनीयं ॥ आहितत्वा
भावात् ॥ नहिमयूरवरःवाहनमारोपितोस्तिवाहनेष्वरोपितमुह्यतेवासापिलमाहितमुच्यते ॥ रूपरूपक्रियायांपुरादिः॥गुहंकुमारमाकारेणरूपयतिदर्श

स०स
अ०
८५

1196511

यतिगुह्यरूपिणी ॥ यद्वा ॥ गुह्यरूपमस्यामस्तीति गुह्यरूपिणी ॥ अतदनिः ॥ क्रन्नेभ्योऽङ्गीपु ॥ यद्वा गुह्यरूपकरोत्पारम्यमित्वा च धियात् ॥ गुह्यरूप
 तेर्णिनिः ॥ अंबिकामाता ॥ कुमारस्येयंकुमारी ॥ १६ ॥ गरुडस्योपरि पूरणगुणेत्यादिना षष्ठी समासप्रतिषेधः रुदंताभ्यस्यते नतदुपरिमदुपरीतिवत् षष्ठी
 तिसमासः ॥ संस्थितासम्यक्स्थिता ॥ शंखः पांचजन्यः चक्रं सुदर्शनं गदा कौमोदकी शार्ङ्गधनुः हस्तिदंतः शृंगंतस्येदं शार्ङ्गवैष्णवं धनुः ॥ अन्यदीयंतु चापीयं शृ
 गंमाहिषमुच्यते ॥ गवयं माहिषं शृंगं शार्ङ्गं चापादियन्मयं ॥ खड्गश्च नंदकस्तेषां सेनांगत्वादेकवद्भावेन पुंसकत्वं तच्छंखायं हस्तेयस्याः सा ॥ विष्णोरियं वैष्ण
 वीशक्तिर्देवतानारायणी ॥ तथैव तद्देवब्रह्माण्यादिव देवयोर्दुर्भ्युपाययौ ॥ यद्वा ॥ तथैव विष्णुवदेव वैष्णवीशक्तिरपि दैत्यान् प्रहर्तुं क्षमेति भावः ॥ वैष्ण
 व्याः शंकरायुधानि पंच बाहवस्तु चत्वार इति वैषम्यं ॥ आहुरत्र ॥ शंखशार्ङ्ग एकस्मिन्वाहौ ॥ अंगुलिसकसूत्रलग्नः शंखो वादनार्थः ॥ शार्ङ्गं तु मुष्टौ निविष्टमि
 तथैव वैष्णवीशक्तिर्गरुडोपरि संस्थिता ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गहस्ताभ्युपाययौ ॥ १७ ॥ जज्ञे वाराहमतुलं रूपं
 या बिभ्रती हरेः ॥ शक्तिः साप्याययौ तत्र वाराही बिभ्रती तनुं ॥ १८ ॥ नारसिंही नृसिंहस्य बिभ्रती सदृशं वपुः ॥
 प्राप्ता तत्र सटाक्षे पक्षिस्तनक्षत्रसंहतिः ॥ १९ ॥ ॥ ६५ ॥

त्यवैषम्यं ॥ यद्वा ॥ युद्धे वादनार्थः शंखो वादनौ चित्याह ॥ दुर्भ्युपाययौ ॥ शंखो नायुधंतस्य वादनार्थत्वादितिकश्चिदाह ॥ तत्र ॥ शंखपाणि रित्यत्र पा
 णेः सप्तम्यंतस्य परनिपातत्वाभावप्रसंगात् ॥ अस्ति च शंखस्य संग्रामे स्वनिस्वनत्रासाकुलशत्रुत्वादायुधत्वौ चित्यामित्यलं विस्तरेण ॥ १७ ॥ पुनर्वैष्णवशक्त्यं
 तरमाविर्भूवेत्याह ॥ हरेर्भगवतो विष्णोः अतुलबलपराक्रमाभ्यां अनुपमं च वाराहस्येदं वाराहं रूपं या बिभ्रती सती भगवती जज्ञे ॥ जनी प्रादुर्भावे अनुदात्ते क
 कर्त्तरिलिट् ॥ यद्वा ॥ ज्ञा अवबोधने कर्मणि लिट् ॥ ऋषिभिः शास्त्रेण जज्ञे आज्ञायि ॥ सापि हरेः शक्तिः नारायणी देवता ॥ वराहस्येयं वाराही तां तनुं शरीरव्यक्तिं
 बिभ्रती आययौ ॥ १८ ॥ पुनर्वैष्णवशक्त्यंतरं प्रापदित्याह ॥ सटानां स्कन्धके सराणां आक्षेपेण कम्पनेन इतस्ततस्ताडनेन क्षिप्ताः प्रेरिता दूरीकृतानक्षत्राणां
 संहतयः समूहाय यासा ॥ अतएव नृसिंहस्य भगवतः सदृशं वपुः बिभ्रती ॥ अतएव नृसिंहस्येयं नारसिंही वैष्णवीशक्तिः योर्दुर्भ्युपाययौ ॥ नाचासौ सिंहश्च नृसिं
 हः ॥ यद्वा ॥ ग्रामैकदेशे दग्धे ग्रामो दग्ध इति वतनुरेकदेशे नृशब्दः सिंहैकदेशे सिंहशब्दश्च वर्तते ॥ ततश्च नाचा सिंहश्च नृसिंहौ तौ यस्मिन् भगवतो विष्णोरव

तारेनृसिंहः ॥ मत्वर्थेऽर्शआदित्वादच् ॥ १९ ॥ वज्रमायुधं हस्तेयस्याः सा ॥ गजराजोपरिस्थितापेरावताधिरूढा ॥ सहस्रनयनानियस्याः सा ॥ अतएव
वयथाशक्रइंद्रः समवस्थितो भूदाकारादिना तथैव साप्यैंद्रीशक्तिः इंद्रस्येयं ऐंद्री ॥ योद्धुं प्राप्ता ॥ यथा सा दृश्ये इत्यसा दृश्य इति प्रतिषेधादव्ययीभावाभावेयमे
ति पृथक्पदं ॥ वज्रालंकृतहस्तावा ॥ वज्रोस्त्री हीरकेपवौ ॥ इंद्रस्य स्त्री इंद्राणीशक्तिस्त्वैंद्री ॥ तदित्यत्र ह्यण्याब्देव शक्तयः सप्तेह कथिताः ॥ २० ॥
ततो नंतरं ताभिर्ब्रह्माण्यादिभिर्देवशक्तिभिः परिवृतः ईशानो महेशः । चंडिका माह ॥ किमिति ॥ मम शंभोः प्रीत्या स्नेहेन कारणेन असुराह्न्यंतां शीघ्रमिति ॥
केचित्तु ॥ चंडिकेति पठंति तदा परिवृता ईशानेति च स्त्रीलिंगत्वेन चंडिका विशेषणे हेतुतश्चायमन्वयः ॥ ततो देवशक्त्या गमानंतरं ताभिर्देवशक्तिभिः परिवृता ई
शाना ईशानशक्तिसंपन्ना चंडिका भगवती देवशक्तीः प्रत्याह ॥ हे देवशक्तयः भवतीभिः मम चंडिकायाः प्रीत्या स्नेहेन कारणेन शीघ्रं असुराः सर्वेह्न्यंतामिति ॥

वज्रहस्ता तथैवैंद्री गजराजोपरिस्थिता ॥ सहस्रनयना प्राप्ता यथाशक्रस्तथैव सा ॥ २० ॥ ततः परिवृतस्ताभिरीशानो दे
वशक्तिभिः ॥ ह्न्यंतामसुराः शीघ्रं मम प्रीत्या ह चंडिकां ॥ २१ ॥ ततो देवी शरीरात्तु विनिःक्रांता तिभीषणा ॥ चंडिकाशक्ति
रत्युग्रा शिवाशतनिनादिनी २२ सा चाहधूम्रजटिलमीशानमपराजिता ॥ दूतत्वं गच्छ भगवन्पार्श्वशुंभानिशुंभयोः २३

॥ २१ ॥ ततो नंतरं देवी शरीरात्तु चंडिकाशरीरादपि पुनः चंडिकाशक्तिः विनिष्क्रांता प्रादुरभूत् ॥ चंडिकायाः देव्याः शक्तिः कीदृशी ॥ अतिभीषणा अत्यर्थं भय
कारिणी ॥ अतिपाशिनीति पाठे प्रशस्तः पाशोस्त्यस्याः पाशिर्ना अतिक्रूपा पाशिन्यतिपाशिनी ॥ पुनः कीदृशी अत्युग्राऽतिरौद्रा ॥ पुनः कीदृशी ॥ शिवानां
शृगालानां शतेन कृतो निनादः सोस्त्यस्याः शिवाशतनिनादिनी ॥ यद्वा ॥ शिवेत्यनेन परमैश्वर्यं कथ्यते शक्तिशक्तिमतोरभेदोपचारात् ॥ तस्या विशेषणं ॥ श
तत्वसंख्ययानि नदति तच्छीला शिवाशतनिनादिनी ॥ शतमित्युपलक्षणं ॥ सर्वतः शब्दायमानेत्यर्थः ॥ एतदुक्तं भवति ॥ यस्य देवस्य यद्रूपमिति वचनाच्चंडि
काशक्तिर्वैनिर्गता चंडिका कृतिरेव शिवेति नाम्ना प्रादुरभूत् इति ॥ यद्वा शिवाशतेन सह निनदतीति ॥ अन्यथा उत्तरत्र तदा गच्छतुं मच्छिवाः पिशितेन
वदति शिवागतत्वं कथं स्यात् ॥ २२ ॥ अपराजिता परैः शत्रुभिरजिता ॥ यद्वा अविद्यमानः परजन्तुः शत्रुर्वा यस्य सा अपराजयति स्म जिता प्राप्तलोकोत्कर्षा
॥ यद्वा ॥ अजः संजातो यस्य सा अजितापिता महमाता विष्णुमायेति यावत् ॥ सा चंडिकायाः शक्तिर्देवता धूम्रजटिल ईशानरुद्रा आह ॥ किं हे भगवन् ॥

दूतस्वंगच्छदूतभावंभज ॥ शुभनिशुभयोःपार्श्वगच्छयाहि ॥ चःसमुच्चयार्थोभिन्नक्रमश्च ॥ दूतस्वंगच्छपार्श्वचेति ॥ योजनांतरेतु ॥ धूम्रजटिलंइतिच्छेदः ॥
 दूत त्वं इतिच्छेदः ॥ साचंडिकायाः शक्तिरपराजितानामजटिलंईशानं जटाः संतियस्यसजटिलःतं ॥ तुंदादिभ्यइलच्च ॥ आह किमिति ॥ असुरेषुको
 धाग्निपूर्णत्वात्धूम्रःरुष्णलोहितः ॥ हेधूम्रहेभगवन्त्वंदूत ॥ लोण्मध्यमपुरुषैकवचनांतमेतत् ॥ दूतइवाचरतिदूतति ॥ लोटस्तु ॥ सेहंपिच्च ॥ अतोहे
 लुक् ॥ दूत दूतइवाचर ॥ सर्वप्रादिपदिकेभ्यःक्विप्वाचारेवक्तव्यः ॥ यदिदूतवदाचरदूतइतिउपमानादाचारेक्विंयंततामनाश्रित्यमुख्यार्थेदूतशब्दात्त्व
 प्रत्ययः क्रियते यैः येषां हेभगवन्नितिसर्वैश्र्याद्युपेतपूजितसंबोधनंदूतत्वेतिनीचत्वेप्रयुक्तमितिकेयंवाचोयुक्तिपटुत्वौचितीत्यात् ॥ धूम्रश्चासौजटि
 लश्चेत्येकपदत्वंवा ॥ ततोविशेषसमासः ॥ धूम्राःजटाःयस्येतितुविगृह्यनकर्मधारयात्स्त्वर्थइतिप्रतिषेधादिलजभावाद्दुव्रीहौधूम्रजटइत्येवस्यात् ॥

ब्रूहिशुम्भंनिशुम्भंचदानवावतिगर्वितौ ॥ येचान्येदानवास्तत्रयुद्धायसमुपस्थिताः ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यमिंद्रोलभ
 तां देवाःसंतुहविर्भुजः ॥ यूयंप्रयातपातालंयदिजीवितुमिच्छथ ॥ २५ ॥ बलावलेपादथचेद्भवंतोयुद्धकांक्षिणः ॥
 तदागच्छतत्तृप्यंतुमच्छिवाःपिशितेनवः ॥ २६ ॥

॥६१॥

॥६२॥

॥ २३ ॥ तत्रगत्वाकिंन्रवाणीत्यतआह ॥ हेभगवन्हेरुद्रत्रिभुवनंविजित्यैवातिगर्वितौअस्मत्समःकोपिनास्तीतिसंजाताहंकारौशुम्भंनिशुम्भंचदानवौहितंव
 क्ष्यमाणंब्रूहिउपदिश ॥ अथयेचान्येदानवाःतयोःपक्षेसंग्रामशूरमन्यतयागर्विताः युद्धाययुद्धंकर्तुंसमुपस्थिताःसंगताःस्युः तानपहितंवक्ष्यमाणंब्रूहि ॥
 ब्रुर्विदिकर्मकः ॥ अकथितंचेत्यत्रब्रूश्चास्वितिद्विकर्मकेषुपरिगणितत्वादस्य ॥ २४ ॥ अनेनहेतमाहचंडिकायाःशक्तिः ॥ हेशुम्भादयोदैत्याःयूयं
 सर्वेपियदिजीवितुंइच्छथर्हिपातालंप्रयात ॥ ततश्चइंद्रःत्रैलोक्यंलभतांप्राप्नोतु ॥ इंद्रादयोदेवाःहविर्भुजःयज्ञेषुहवींषियथाभागंभुंजानाःसंतु हवींषिभुंजं
 तां ॥ अग्निमुखेनदेवतोद्देशेनहूयमानंहोतव्यद्रव्यंघृतादिकंहविशङ्कुः ॥ अन्येतुहूयतेहविःसान्नाय्यमित्याहुः ॥ घृतमाज्यंहविःसर्पिर्हविष्यंचतदुच्यते ॥
 इच्छथ लटोमध्यस्थः ॥ इषुगमियमांछःशिति ॥ २५ ॥ अथचेद्भवंतोदानवाःबलावलेपादलग्वात्कारणाद्युद्धकांक्षिणःस्युःतदातर्हिमयासमंयुद्धंआगच्छ
 तयूयंतत्फलंचावाप्स्यथ ॥ मच्छिवाश्रवःपिशितेनतृप्यंतु ॥ ममशक्तिःपरिवाराःशृगालाश्रवःयुष्माकंयुधिखंडितानापिशितेनमांसेनतृप्तिमाप्नुवन्ति ॥ कुकु

राश्वशृगालाश्च ... तथावयः॥ प्रियाभवन्ति शक्तीनां भैरवाणां च वै तथा॥ गर्वो भिमानो हंकारो मानश्चित्तसमुन्नतिः॥ दर्पो वलेपो हंता पि स्यादहं युत्वमेव च ॥ का
क्षि इच्छायां युद्धं कांक्षंति युद्धं कांक्षिणः॥ तृपत्तौ दिवादिः तृप्यंतु ॥ पिशितं तरसं मांसं ॥ २६ ॥ यतः कारणात्तया शक्त्या स्वयं देव्या शिवः शंभुः दूत्येन दूतभावेन दूत
कर्मणावानियुक्तः प्रेरितो भूततः कारणात्सा चण्डिकायाः शक्तिः अस्मिन्मर्त्यानां लोकेशिव दूतीति ख्यातिर्कीर्तिप्रसिद्धिर्चागता प्राप्ता॥ सख्युर्यः दूतवणिग्भ्यां चे
ति वक्तव्यं॥ दूतस्य भावः कर्मवैतियः ॥ दूतशब्दात्पुण्यं न चेतुसमुच्चायितो यतः ॥ वणिज्यावाणिज्यमित्युक्तं ॥ अयं तु ब्राह्मणादिषु वणिजशब्दस्य पाठात्से
त्स्यति ॥ दूतशब्दस्तु न दृढादौ नापि ब्राह्मणादौ पठितः ॥ यदभ्यधुः ॥ दूत्यंतद्भावकर्मणीति ॥ कश्चिदाह ॥ दूत्यंदौत्यमुभयमपि भवति ॥ वणिज्यावा
णिज्यमिति वत् ॥ दूतवणिग्भ्यां चेति चकारात्पुण्यं नपि भवतीति तन्ना॥ सख्युर्यः दूतवणिग्भ्यां च ॥ न केवलं सख्युरेव यः अपितु दूतवणिग्भ्यां च यो भवतीति चकारे
यतो नियुक्तो दूत्येन तया देव्या शिवः स्वयं ॥ शिवदूतीति लोके स्मिंस्ततः साख्यातिमागता ॥ २७ ॥ तेपिश्रुत्वावचो
देव्याः शर्वाख्यातं महासुराः ॥ अमर्षा पूरिता जग्मुर्यत्र कात्यायनी स्थिता ॥ २८ ॥ ततः प्रथममेवाग्रे शरशक्त्युष्टिष्ट
ष्टिभिः ॥ वर्षुर्बुद्धतामर्षास्तां देवीममरायः ॥ २९ ॥

॥६॥

॥६॥

णय एव समुच्चीयते न तु पुण्यं अपि यदि पुण्यं अपि चेत्समुच्चीयते तदा ब्राह्मणादौ वणिक्शब्दपाठो निरर्थकः स्यात्॥ चकारेणैव पुण्यं न सिद्धत्वात्॥ दौत्येनेति पाठे दूत्यमे
व दौत्यं प्रज्ञादित्वा दण् ॥ शिवदूतीति दुतनिभ्यां दीर्घश्चेति क्तः ॥ टुदु उपतापे दुतनिभ्यां दीर्घश्चेत्यौणादिकः क्तः ॥ शिवेन दूतयतीति शिवदूती ॥ यद्वा ॥ शिवं दू
तंप्रेर्य करोति शिवदूती ॥ कर्मण्यणिस्त्रियां ङीप् ॥ शिवे कर्मणि दूतयते ण्यं तादणिरूपं शिवं दूतयति दूतं करोति तदा चष्टइति णिजं तात्कर्मण्यण् ॥ शिवदूतेत्य
पि सभ्यः पाठः ॥ २७ ॥ तेशुं भादयः महासुराः शर्वाख्यातं शृणोति हि नस्ति शर्वः तेन कथितं देव्याः शिवदूत्याः वचः संदेशं श्रुत्वाऽमर्षेण क्रोधेना पूरिताः जग्मुः ।
क्व यत्र कात्यायनी स्थिता ॥ शर्वोक्तदेवी संदिष्टा मवादोद्दीपिता मर्षा पूरिताः क्रियाकेवलमुत्तरमिति मन्वानाः सन्तस्तत्र ययुः यत्र ॥ कतो नामर्षिः तस्य गोत्रं स्त्री
कात्यायनी कात्यशब्दाद्गर्गादियं तात्सर्वत्र लोहितादिकं तं तेभ्य इति स्त्रियां ण्फः फस्यायनादेशः षित्वात् ङीप् ॥ उमाकात्यायनी गौरी ॥ यतः कात्यायनी स्थिते
ति पाठे आद्यादित्वात्स तस्यैतसिः यत्रेत्येवार्थः ॥ २८ ॥ ततो नंतरं अमरायः शुभादयः उद्धतामर्षाः प्रवृद्धरोषाः संतः प्रथममेव ॥ कालाध्वनोरिति द्विती

या ॥ अस्यादेव्या अग्रभागे उरसि शरशक्त्युष्टिबुष्टिभिः शरसंपातैः शक्तिसंपातैः ऋष्टिपातैः खड्गाघातिश्रस्ताधनेः तद्विवीचयपुंछादयामासुः ॥ वृषुसेचने ॥
 असंयोगाच्छिडापित्किन् ॥ छंदोवत्पुराणानि ॥ अन्यथाववृषुरित्येव स्यात् ॥ कासूसामर्थ्ययोः शक्तिः ॥ कासूस्तो मराख्यमायुधं ऋष्टिः खड्गः ॥ २९ ॥ साचंडिका
 चतत्प्रहितान् तैरसुरैः प्रयुक्तान् शरान् शूलान् शक्तीः परश्वधान् परशून् कुठारान् अन्यान्यप्यायुधानि लीलयाऽनायासेन ध्मातं मौर्वीटंकारेण शब्दितं धनुः ततो मु
 कैः प्रेरितैः महेषुभिः महद्भिः प्रशस्तैः इषुभिः शरैः चिच्छेदखंडयामास ॥ शूलचक्रपरश्वधानीति वापाठः ॥ ३० ॥ तदा संग्रामकाले तस्या देव्याः चंडिकायाः अग्रतः
 पुरस्ताद्दृष्टिपथे कालीचण्डमुण्डमर्दनीतद्वत्तथा चंडिके वयुध्यमानानरीन् शूलेन कृताः पाताः प्रहाराः तैर्विदारितान् खट्वांगपोथितांश्च कुर्वती असुरशरीरकंकालपं
 जरमया (न) युद्धेन पोथितान् प्रहतान् कुर्वती सती व्यचरत् ॥ ३१ ॥ ब्रह्माणीशक्तिः ब्राह्मीयेन येन यथा धावति स्म योद्धुं गच्छति स्म तत्र तत्र पथि शत्रून् कर्मंडलौजलं
 सा च तत्प्रहितान् बाणाञ्छूलशक्तिपरश्वधान् ॥ चिच्छेदलीलया ध्मातधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः ॥ ३० ॥ तस्याग्रतस्तथा का
 लीशूलपातविदारितान् ॥ खट्वांगपोथितांश्चारीन् कुर्वती व्यचरत्तदा ॥ ३१ ॥ कर्मंडलुजलाक्षेपहतवीर्यान् हतौजसः ॥
 ब्रह्माणीचाकरोच्छत्रूनयेन येन स्म धावति ॥ ३२ ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन तथा चक्रेण वैष्णवी ॥ दैत्यान् जघान कौमारी त
 था शक्त्या तिकोपना ॥ ३३ ॥ ऐंद्री कुलिशपातेन शतशो दैत्यदानवाः ॥ पेतुर्विदारिताः पृथ्व्यां रुधिरौघप्रवर्षिणः ॥ ३४ ॥
 तस्याक्षेपादाकर्षणात् ॥ यद्वा कर्मंडलोः सकाशादुद्धृतस्य जलस्याक्षेपात्प्रोक्षणाद्धेतोः हतवीर्यवान् हतौजसश्च हतदीप्तिबलान् अकरोत् ॥ ओजो दीप्तिर्बले
 पि स्यात् ॥ कर्मंडलुजलाक्षेपादिति वापाठः ॥ अथवा धावतीत्यत्र व्यत्ययेन बहुवचनं ॥ येन येन अन्यायेन धावति स्म लोकानुपद्रवंति स्म तान् दैत्यान् ॥ ३२ ॥
 देव्या अग्रमहेश्वरस्येयं शक्तिर्माहेश्वरी त्रिशूलेन दैत्यान् जघान ॥ अतिकोपनेति प्रत्येकं विशेषणं विष्णोरियं वैष्णवी चक्रेण दैत्यान् जघान ॥ तथा कुमारस्येयं कौ
 मारी गुहशक्तिः शक्त्या आयुधेन इति माहेश्वर्यादिशक्तित्रयपराक्रमो वर्णितः ॥ अतिकोपना ॥ कुपक्रोधे क्रुधमंडार्थेभ्यश्चेति यक् ॥ ३३ ॥ इंद्रस्येयं ऐंद्रीशक्तिः त
 स्याः कुलिशं वज्रं तस्य पातेन ॥ शतं शतं शतशः ॥ संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शस् ॥ दैत्यादानवाश्च विदारिताः अतएव रुधिरौघप्रवर्षिणः संतः पृथ्व्यां पेतुः पति
 ताः विदारिता इति द्विविदारणे क्र्यादिः हेतुमतिकर्मणिक्तः ॥ अन्यथा विदीर्णाः स्युः चुरादौ चापि ॥ दारि तेभिन्नभेदितौ ॥ यद्वा विदारणं विदारः स संजातएषां वि

मा०पु०
॥१८२॥

दारिताः॥ रुधिराणांओघाःतेषांप्रवर्षाणिगतद्वंदः॥ओघोघुर्देभसांरयो॥ययप्यसुरादैत्यदैतेयदनुर्जेद्रारिदानवाइत्यभेदेनाभ्यधुः तथापिमातृभेदतोभेदोनास्ति॥
अतएवसमानार्थत्वविवक्षूणामपिसमानार्थानामेकशेषोनकृतः॥ ३४॥वराहस्यभगवतोविष्णोरियंवाराही मूर्तिःकायोयस्याःसातस्याः ॥ यद्वा ॥ वराहस्यायं
वाराहोविष्णोरिवतारःतस्येवमूर्तिःयस्याःसातस्याःवराहमूर्त्याःतुंडमुखं ॥ तुडितोडने ॥ तुण्डत्यनेनखंडयतीतितुण्डतेनकृतःप्रहारःतेनविध्वस्ताःव्यसूकताः
असुराःतस्याःसंबाधिन्यौयेद्देदंष्ट्रेतयोरग्रभागौताभ्यांक्षतानिवक्षांसियेषांतेदंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः॥तस्याएवचक्रेणवैष्णवायुधेनविदारिताःसंतोन्यपतनूरणभुविप
तिताः ॥ ३५ ॥ नादेनसिंहनादेनासमंतादभिव्याप्यपूर्णानिपूरितानिदिशामंतराण्यंतरालानिययासा ॥ नादापूरितदिङ्मुखेतिवापाठः ॥ वादांतशांतपूर्ण
इतिपूरितेनिपात्यते ॥ नरसिंहस्यभगवतोविष्णोरिवतारस्येयंशक्तिर्नारसिंही आजौयुद्धेचचारविजहार॥किंकुर्वतीनखैरायुधैर्विदारितान्स्फुटितगान्त्रानन्या
तुंडप्रहारविध्वस्तादंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः ॥ वाराहमूर्त्यान्यपतंश्चक्रेणचविदारिताः ॥ ३५ ॥ नखैर्विदारितां
श्रान्यान्भक्षयंतीमहासुरान् ॥ नारसिंहीचचाराजौनादापूर्णदिगंतरा ॥ ३६ ॥ चंडादृहासैरसुराःशिवदू
त्यभिदूषिताः ॥ पेतुःपृथिव्यांपतितांस्तांश्चखादाथसातदा ॥ ३७ ॥ इतिमातृगणंकुदंमर्दयंतंमहासुरान् ॥
दृष्ट्वाभ्युपायौर्विविधैर्नेशुर्देवारिसैनिकाः ॥ ३८ ॥ ॥६९॥ ॥६९॥

नमहासुरान्भक्षयन्ती ॥ अथवा ॥ च अ आन्यानिच्छेदः ॥ अइतिप्रतिषेधार्थमव्ययं ॥ आन्यानि ॥ अणप्राणनेणिच्यचोयत् आननीयाः आन्याः जी
वयितुमर्हाः ॥ अआन्याः दुष्टत्वान्मारणीयाः ॥ तान्महतो सुरान्भक्षयन्ती नारिं सिंहो खलु मारयति खादति च ॥ समित्याजिसमिद्युधः ॥ समेक्षमांशे रणेप्याजिः ॥
युद्धभागक्षणेप्याजिः ॥ अनेन नारिं सिंहो पराक्रमः कथितः ॥ ३६ ॥ शिवदूत्या चण्डिकोत्पन्नशक्त्या ॥ चण्डाद्वहासैः भयंकरैः अभिदूषिताः प्रापितवैकृत्याः प्रापितमू
र्छाः असुराः पृथिव्यां पेतुः ॥ अथ तदा पतिता न्नरान्सैव शिवदूती च खादभक्षयामास ॥ चण्डिकाशरीराद्विनिर्गताया शिवदूतमकरोत्सा शिवदूती तत्पराक्रम
उक्तः ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वा मातृणां ब्रह्माण्यादीनां गणं समूहं कुड्मकोधाविष्टं अतएव विविधैरभ्युपायैः संग्रामसाधनैरमोघैः महासुरान्मर्दयन्तं दृष्ट्वा देवानां
अरयोदैत्याः तेषां सैनिकाः सेनासमवेतान् शूरांश्च आदर्शिनः ॥ अदर्शिनमगुः ॥ पलायययुरितियावत् ॥ ब्रह्माणां विष्णवोरौ द्रीकौ मारी शिवदूतिका ॥ ऐंद्री च

स०स
अ०
८५

॥१८२॥

नारसिंहीचवाराहीचाष्टमातरः ॥ अणिमेत्यन्यामातरोष्टी ब्राह्मीमाहेश्वरीचैन्द्रावाराहविष्णवीतथा ॥ कीमारीचर्ममुंडाचकालीसंकर्षणीतथेति ॥ ब्राह्मी
माहेश्वरीचैवकीमारीवैष्णवीतथा ॥ वाराहीचतयैन्द्राणीचामुण्डाःसप्तमातरइत्यनेन ॥ अन्येत्वाहुः ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकीमारीवैष्णवीतथा ॥ वाराही
चैवमाहेंद्रीचामुंडासप्तमातरः ॥ ३८ ॥ रक्तबीजंयस्यसरक्तबीजोमहासुरः ॥ दैत्यान्मातृगणेनब्राह्मण्यादिमातृसमूहेनार्दितान्अतएवपलायनपरान्दृष्ट्वाकु
ब्धःसन्कर्तारिकः ॥ देव्यासहयोद्धुंअभ्याययौ ॥ रक्तबीजयतिबीजंकरोतिरक्तबीजः । कर्मण्यण् ॥ अर्द्धहिंसायां ॥ ३९ ॥ अस्परक्तबीजासुरस्यशरीरात्
कविंदुःराक्तःपृषतःयदाभूमौपतितदातत्प्रमाणःरक्तबीजासुरशरीरपरिमाणःमहासुरःमेदिन्याःसकाशात्समुत्पततिसमुत्पद्यते ॥ अतश्च रक्तबीजोरक्त
विंदुबीजोरक्तविंदुश्चेतिख्यातोभूत् ॥ रक्तविंदुरित्येकवचनमुपलक्षणं ॥ तेनयावंतःतद्रक्तविंदवःपतंतितावंतएवतादृशाएवरक्तबीजासुरसमाएवमहासुराभू

पलायनपरान्दृष्ट्वादैत्यान्मातृगणार्दितान् ॥ योद्धुमभ्याययौक्रुद्धोरक्तबीजोमहासुरः ॥ ३९ ॥ रक्तविंदुर्यदाभूमौ
पतत्यस्यशरीरतः ॥ समुत्पततिमेदिन्यांस्तत्प्रमाणोमहासुरः ॥ ४० ॥ युयुधेसगदापाणिरिंद्रशक्त्यामहासुरः ॥
ततश्चैंद्रीस्ववज्रेणरक्तबीजमताडयत् ॥ ४१ ॥ कुलिशेनाहतस्याशुबहुसुस्त्रावशोणितं ॥ समुत्तस्थुस्ततोयोधा
स्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥ ४२ ॥

मितःसमुत्पद्यंते ॥ मेदिन्यामितिपाठेअधिकरणंविवक्षितम् ॥ ४० ॥

समहासुरोरक्तबीजोगदापाणिःसन्इन्द्रशक्त्याऐंद्रासहयुयुधे ॥ ततःऐंद्रीस्ववज्रेणनिजायुधेनकुलिशेनरक्तबीजंअताडयत् ॥ बंधुजीवप्रसूनेनसदृशारक्त
विंदवः ॥ रक्तविंदुःक्षितिस्पृक्सन्जायतेतत्समोऽसुरः ॥ ४१ ॥ ऐंद्राकुलिशेनवज्रेणाहतस्परक्तबीजशरीरतःबहुलंशोणितंआशुसुस्त्रावभूमौपपात ॥
ततःशोणितात्तस्येवरक्तबीजस्येवरूपमाकृतियेषतितद्रूपाःतस्यरक्तबीजस्येवपराक्रमोयेषतितत्पराक्रमाश्च योधायोद्धारः ॥ रक्तबीजरक्तजासुररक्तानुनोत्पद्यं
तइत्यतउक्तंतद्रूपाइति ॥ लुगतौदंत्यादिः ॥ कुलिशेनाहतइतिप्रथमांतपाठे ॥ घटःलवतीतिवदकर्मकत्वेनशोणितंसुखादजगामप्राप्तवानित्यर्थविवक्षायां
सकर्मकतास्त्येव ॥ अहतस्परक्तविंदोःशरीरतःशोणितंकर्तृसुखावेत्यत्राकर्मकत्वंतुघटात्पयःलवतीतिवत्कर्मनिरपेक्षत्वादवसेयम् ॥ ४२ ॥ ॥७॥

तत्परकबीजस्यशरीरात्यावंतःयत्परिमाणाःयावत्संख्याकाःरक्तबिंदवःपृथिव्यांपतिताःतावंतएवतत्परिमाणाएवतत्संख्याकाएवपुरुषाःदैत्याःतत्परकबीज
स्यतुल्यबलाश्चतुल्यविक्रमाश्चजाताःसमजनिषतेत्यर्थः ॥ वीर्यवीरस्यकर्मचबलंप्राणसामर्थ्यं ॥ विक्रमस्तुपदाक्रांतौशौर्यैचापिप्रकीर्तितः॥विक्रमस्त्वति
शकिता ॥४३॥तत्रसंग्रामेतेरक्तबीजासुररक्तसम्भवाःपुरुषाःदैत्याःमातृभिःब्रह्माण्यादिभिःसमंसाद्वैत्युग्रंअतिदारुणंयथास्यात्तथाशस्त्राणांपातैरतिभीषण
मतिभयंकरंचयथास्यात्तथायुयुधुः ॥ व्यत्ययोबहुलमितिपरस्मैपदं ॥४४॥ पुनश्चपुनरपिऐंद्र्याशक्त्याकृतेनवज्रपातेनअस्यरक्तबीजस्यशिरोमस्तकंयदाक्षतं
दलितंभग्नमभूत्तदाततःवज्रताडिताच्छिरसःसकाशान्निर्गलितंरक्तंकर्तृउवाहप्रवहतिस्मप्रवाहीबभूवेतियावत् ॥ ततःतस्माच्चरक्तप्रवाहात्सहस्रंसहस्रंसहस्र
शःपुरुषाःदैत्याःजाताः ॥ ववाहेति ॥ वहप्रापणेलिख्यभ्यासस्योभयेषामितिसंप्रसारणंतुसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइतिनेत्याहुः ॥ बहिरसंप्रसारणप्रकृत्यंतरत
यावंतःपतितास्तस्यशरीराद्रक्तबिंदवः ॥ तावंतःपुरुषाजातास्तद्वीर्यबलविक्रमाः ॥४३॥ तेचापियुयुधुस्तत्रपुरुषा
रक्तसम्भवाः ॥ समंमातृभिरत्युग्रंशस्त्रपातातिभीषणं ॥४४॥ पुनश्चवज्रपातेनक्षतमस्यशिरोयदा ॥ ववाहरक्तंपु
रुषास्ततोजाताःसहस्रशः ॥४५॥ वैष्णवीसमरेचैनंचक्रेणाभिजघानह॥गदयाताडयामासऐंद्रीतमसुरेश्वरं॥४६॥
या दन्त्योष्ठ्यादिरस्तीत्यपरेवाप्रहयत्नेइत्यस्यात्मनेपदानित्यत्वादवाहेत्यपरे ॥ चक्षिङोडित्करणमनुदात्तेल्लक्षणात्मनेपदानित्यत्वेज्ञापकमाहुः ॥ ववेत्य
व्ययं वव इतिप्रथमरक्तनिःसरणजनितध्वनिमाहेत्यन्ये ॥ ववइत्येवशब्दमाह रक्तंकर्तृ प्रथमतइत्यर्थः॥उवाहेत्यर्थेववइतिशब्दानुकरणं॥ तेनअनुकार्यानुक
रणयोर्भेदस्याविवक्षितत्वादसत्यर्थवत्त्वेगवित्ययमाहेतिवद्विभक्त्युत्पत्त्यभावःअन्यथाववमाहेतिस्यात् ॥ केचित्तुक्तसंप्रसारणंतुवाहेत्येवपेटुः ॥ वयंतुव्र
मः ॥ संप्रसारणमत्रकर्तव्यंकृतेतस्मिन्संप्रसारणाच्चेत्यत्रपूर्वरूपत्वेनित्येप्राप्तेवाछंदसीत्यनुवृत्तौपूर्वरूपत्वाभावपक्षेभिन्नावरुणौयज्यमानावितिवत्पुनःप्रसं
गविज्ञानादिकोयणचीतियणादेशएवश्रूयते ॥ छंदोवत्पुराणानिचभवंतीति॥ तदित्या॥पाठव्याख्याचधातूनांदृश्यंतेस्वैरिणःक्वचित् ॥ प्रयोगएवभगवांस्तान
वस्थापयत्यपि ॥ ४५ ॥ समरेसंग्रामेविष्णोरियंवैष्णवीशक्तिरेनंरक्तबीजंचक्रेणअभिजघान अथवाचसाऐंद्रीएनंरक्तबीजंअसुरेश्वरंगदयाताडयामास ॥
यदा ॥ ऐंद्रीतमित्येकंपदंप्राक् ॥ ऐंद्र्याशक्त्याइत्योद्दिष्टासःतंरक्तबीजं सवैष्णवीशक्तिःचक्रेणउरसिजघान ॥ नकेवलंचक्रेण गदयाताडयामास ॥४६॥

वैष्णव्याः चक्रेणाभिन्नस्यविदारितस्यरक्तबीजस्यरुधिरस्त्रावसम्भवैः रक्तप्रवाहसमुद्भवैः तत्प्रमाणैः रक्तबीजशरीरपरिमितैः सहस्रं सहस्रं तेन सहस्रशः ॥ यद्वा स
 हलेण सहस्रशः ॥ संख्यैकवचनाच्चर्वाप्तायांशस् ॥ महासुरैः जगद्भुवनं व्याप्तं व्याकीर्णं ॥ अवर्णनीधिरसंख्याकैश्चैलोक्यं व्याप्तमिति भावः ॥ ४७ ॥ कुमार
 स्येयंकौमारीशक्तिर्देवताशक्त्या आयुधेन रक्तबीजं महासुरं जघान ॥ तथा वाराही असिना खड्गेन तं रक्तबीजं जघान ॥ तथा माहेश्वरी त्रिशूलेन तं जघान ॥ कचि
 तु पाठः ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन रक्तबीजं महासुरं ॥ ताडयामास हृदयेन च चालतथापि स इति दृश्यते ॥ यद्यपि हृदये सा ताडयामास तं तथापि स रक्तबीजः सं
 ग्रामान्न चंचालनापजगामेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सचापिरक्तबीजो महासुरः कोपसमाविष्टः कोपानलज्वालाकुलः सन् गदया सर्वा एवमातृः ब्रह्माण्यादीः शक्तीः पृ
 थक् प्रत्येकं अहनत् अताडयत् ॥ दैत्यः महासुर इत्युक्ते कुतो न पौनरुक्त्यं स्यात् ॥ सामान्यतो दैत्यो सावित्युक्त्वा सामर्थ्यतो महं श्वासावसुरश्चेत्यतिशयप्रदर्श
 नं वैष्णवी चक्रभिन्नस्य रुधिरस्त्रावसम्भवैः ॥ सहस्रशो जगद्वाप्तं तत्प्रमाणैर्महासुरैः ॥ ४७ ॥ शक्त्या जघान कौ
 मारी वाराही च तथा सिना ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन रक्तबीजं महासुरं ॥ ४८ ॥ सचापि गदया दैत्यः सर्वा एवाहनत् पृ
 थक् ॥ मातृः कोपसमाविष्टो रक्तबीजो महासुरः ॥ ४९ ॥ तस्याहतस्य बहुधा शक्तिशूलादिभिर्भुवि ॥ पपात यो वै
 रक्तौघस्तेनासन् शतशो सुराः ॥ ५० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

नादपौनरुक्त्यं ॥ यद्वा ॥ दितेरपत्यदैत्यः असूनातिगृह्णाति असुरः ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ महं श्वासावसुरश्चेति ॥ यद्वा ॥ महंतः असुराः यस्य सः ॥ यद्वा ॥
 संमहादेवं जहाति महः महश्वासावसुरश्च ॥ मः शिवश्चन्द्रमाश्च स्यात् ॥ ओहाकृत्यागे आतोनुपसर्गेकः ॥ अहनदिति हनहिंसागत्योः लङ् लुप् ॥ अदिप्रभृति
 भ्यः शपो लुक् संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति नेत्याहुः ॥ यद्वा ॥ हंतीति हनः पचायच् ॥ हन इवाचरत् ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्तिच्वाचरेव क्तव्यः ॥ सनायंतत
 त्वाद्धातुत्वात् हनशब्दाद्धङ् लुप् ॥ अडागमः ॥ ४९ ॥ शक्तिशूलादिभिरायुधैर्बहुभिः प्रकारैराहतस्य रक्तबीजस्य वैप्रसिद्धो योरक्तौघः ॥ वेगवद्भुधिरप्रवाहः
 पपात बभ्रंश ॥ तेन रक्तौघेन शतशः शतं शतं असुरा आसन् शतं शतं मृदित्युपलक्षणं ॥ सहस्रशः लक्षशः कोटिशः बहुशः असुरा रक्तबीजसमाना आसन् ॥ शक्तीनां
 देवीनां शूलदीन्यायुधानीत्यपि यथायोग्यं व्याख्या ॥ ब्रह्माण्या आयुधं शत्रुघ्नो मंत्रः वैष्णव्याश्चक्रं माहेश्वर्या शूलं पिनाकाख्यं धनुश्च ॥ काल्याः शूलं चक्रं च ॥ ५० ॥

असुरस्थरक्तबीजस्य यदसृक् रक्तं तस्माद्भूमिष्ठात्सकाशात्संभूतैरपि उद्दिष्टनामधेयैरसुरैः रक्तबीजसदृशैर्धातुकैः सकलं जगत्त्रैलोक्यं व्याप्तमासीत् ॥ ततो देवा उ-
त्तममत्यधिकं भयमाजग्मुः ॥ अहो किमेतदासीदहो खल्वसौ शांतिर्कर्मणि वेतालोदयः ॥ यज्जगद्रक्षणार्थं दैत्यक्षयार्थः संग्रामः प्रारब्धो भगवत्यासतावन्नाभूत्प्र-
त्युत्तरक्तबीजरक्तजैरसंख्यातैर्धातुकैर्दैत्यैर्जगदापूर्णपीड्यते हंतैतदिति देवाः साध्वसमापुरतितमामिति भावः ॥ पटैकदेशे दग्धे पटो दग्ध इति वज्जगदेकदेशोऽपि
जगदेवेति सा काल्येन जगद्व्याप्तमित्युक्तं ॥ सकलमित्येवोक्ते किं तदिति सा कांक्षं स्यात्तत उभयमप्युक्तं ॥ ५१ ॥ चंडिका देवी सुरान् देवान् विषण्णान् विषादसहितान्
दृष्ट्वा सत्वरसंभ्रमोपेता सतीतान् प्राह ॥ मायूयं विषीदत सुस्था भवतेत्यब्रवीत् ॥ अधुनैव वः शत्रून् छिनद्मीत्याश्वासयंती देवानुक्तवतीत्यर्थः ॥ अथ देवानि-
त्यमाश्वास्य चंडिका देवी कालीमुवाच ॥ हे चामुंडे त्वदीयं वदनं विस्तीर्णं विशालं कुरुरचयेति कालीमादिक्षत् ॥ इत्थं भिन्नकर्मत्वात्प्राहो वाचेत्यपौनरुक्त्यं
तैश्चासुरासृक् संभूतैरसुरैः सकलं जगत् ॥ व्याप्तमासीत् ततो देवा भयमाजग्मुर्त्तमं ॥ ५१ ॥ तान् विषण्णान् सुरान् दृ-
ष्ट्वा चंडिका प्राह सत्वर ॥ उवाच काली चामुंडे विस्तीर्णं वदनं कुरु ॥ ५२ ॥ मच्छस्त्रपातसम्भूतान् रक्तबिंदून् महासुरा-
न् ॥ रक्तबीजात्प्रतीच्छ त्वं क्रेणानेन वेगिना ॥ ५३ ॥ भक्षयंती चरणे तदुत्पन्नान् महासुरान् ॥ एवमेष क्षयं दैत्यः
क्षीणरक्तो गमिष्यति ॥ ५४ ॥

द्रष्टव्यं ॥ यद्वा ॥ अप्रा अहसत् त्वरेतिच्छेदः प्रापूरणे अदादिः ॥ अंविष्णुं प्राप्नैश्चर्येण पूरयत्य-
सौ ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ विष्णुमायेत्यर्थः ॥ त्वरा ॥ जित्वरासंभ्रमे त्वरते त्वरा पचायच् त्वरमाणा सती अहसत् ॥ एतावतैव रक्तबीजरक्तजंतुदर्शने
नैवेते भीता इति देवानहसत् हसेहसने लङ्कितं ॥ प्राहसत् त्वरेत्यापिच्छेदे स एवार्थः ॥ त्वरते इति त्वरा ॥ अतएव प्राह सत्तदेत्यपि पाठे तदा देवानां भयो-
दयकाले इति स एवार्थो वशिष्टः ॥ यद्वा ॥ प्राहसत् त्वरेत्येकं पदं ॥ प्राहस्तुरणमूर्धनि प्राहेयुद्धमूर्धनि सत्वर ॥ यद्धक्षयं देवीपुराणे ॥ प्रययौ प्राह काम्ययेति ॥
॥ ५२ ॥ देवीपुनः प्राह हे चामुंडे अनेन विस्तीर्णं कृतेन वेगिनावेगयुक्तेन त्वदीयेन वक्त्रेण महासुरान् रक्तबीजात्सकाशात्संभूतान् समुत्पन्नान्
रक्तानां रुधिराणां बिंदून् प्रतीच्छ गृहाण पिबेत्यर्थः ॥ इषु इच्छायां प्रतिपूर्वो ग्रहणार्थः ॥ रक्तबीजादित्यपादानं यावत्तद्रक्तबिंदवः क्षितिं न स्पृशंति तावदेवांतरिक्षे
तान् मुखेन गृहाणेति सूचनार्थं ॥ अन्यथारक्तबिंदवः क्षितिं स्पृशंति तस्मान्मान् महासुरान् पजनयेयुरिति भावः ॥ ५३ ॥ हे चामुंडे त्वं तस्माद्रक्तबीजरक्तादुत्प-
न्नान् महासुरान् भक्षयंती चरणे संग्रामे चरविहर ॥ ततः किं फलिष्यतीत्याह ॥ एवमेव न प्रकरिण एष रक्तबीजः क्षीणरक्तः सन् क्षयं नाशं परासुतां गमिष्यति प्रा-

नैवोत्पत्स्यन्ति ॥ पदगतौ अनुदात्तेच्चादात्मनेपदी ॥ चक्षिङोङित्करणादनुदात्तेच्चनिमित्तात्मनेपदस्यानित्यत्वमवसीयतइतिपरस्मैपदंभवति ॥ अन्यथो
 त्पत्स्यन्तेइत्येवस्यात् ॥ ५४ ॥ इत्युक्तप्रकारेणचंडिकोदवीविजिगीषुःसतीतांकालीइत्थंकुर्वितिउक्तांतरक्तबीजंशूलेनएकाग्रलोहदंडेनत्रिशूलेनवाभिमु
 ख्येनउरसिजघान ॥ कालीचमुखेनरक्तबीजस्यशोणितंजगृहेअभूमिष्ठमंतरिक्षेजग्राहअपिबत् ॥ ५५ ॥ तत्ररणेदेव्याशूलेप्रयुक्तेसतिततोन्तरंअसौरक्तबी
 जः गदयाचंडिकादेवीमाजघान अथगदापातानंतरंअसौगदापातःअस्याःदेव्याःअल्पिकामपिस्वल्पामपिवेदनांचक्रेनैवचकारदेव्याःपरमानंदब्रह्मत्वा
 भक्ष्यमाणास्त्वयाचोग्रानैवोत्पत्स्यन्तिचापरे ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तातांततोदेवोशूलेनाभिजघानतं ॥
 मुखेनकालीजगृहेरक्तबीजस्यशोणितं ॥ ५५ ॥ ततोसावाजघानाथगदयातत्रचंडिकां ॥ नचास्यावेदनांचक्रेगदा
 पातोल्पिकामपि ॥ ५६ ॥ तस्याहतस्यदेहात्तुबहुसुस्त्रावशोणितं ॥ यतस्ततःस्ववक्त्रेणचामुंडासंप्रतीच्छति॥ ५७ ॥
 मुखेसमुद्रतायेस्यारक्तपातान्महासुराः ॥ तांश्चखादाथचामुण्डापपौतस्यचशोणितं ॥ ५८ ॥ देवीशूलेनचक्रेणवा
 णैरसिभिरिष्टिभिः ॥ जघानरक्तबीजंतंचामुण्डापीतशोणितं ॥ ५९ ॥ ॥१॥

दुःखलेशोपिकुतइतिभावः ॥ आङोयमहनइत्यात्मनेपदमकर्मकादेवभवति ॥ अन्यथाआजघ्नइतिस्यात् ॥ वेदनापीडनंबाधाव्यथमंदुःखनंव्यथा ॥ ५६ ॥
 चंडिकादेव्याश्चैराहतस्यतस्यरक्तबीजस्यदेहात्तयतोयतःयच्चयच्चबहुशोणितंसुखावततःतच्चतच्चशोणितंकर्मचामुंडाकालीविस्तीर्णीकृतेनवदनेनसंप्रतीच्छ
 तिजगृहेपपावितिभावः ॥ यतस्ततइत्याद्यादित्वात्तसिर्यथायोगं ॥ यद्वा ॥ तस्यदेहात्सकाशाव्यतोयतोद्वारतोद्वारात्सुखावततस्ततोद्वारात्सकाशात्स्ववक्त्रे
 णप्रतीच्छतिस्मचामुंडेत्यर्थः ॥ तद्वक्त्रेणेतिपाठे तेनविस्तारितेनवक्त्रेणेत्यर्थः ॥ यतस्ततइत्यर्थंप्रतिकेचिव्याचख्युः ॥ इतस्ततइतिकेचित्पाठः ॥ ५७ ॥
 अस्याःकाल्यामुखेरक्तपाताद्रक्तबीजरुधिरपतनात्समुद्रताःसमुत्पन्नायेमहासुराःतान्चामुंडाकालीचखाद ॥ अथतस्यरक्तबीजस्यशोणितंचपपौ ॥ ५८ ॥
 देवीचंडिकाशूलेनचक्रेण क्वचिद्वक्त्रेणेतिपाठः बाणैःअसिभिःखड्गैःरिष्टिभिःखड्गप्रभेदैःतरक्तबीजंजघान॥कीदृशं । चामुंडयापीतशोणितंयस्यतं ॥ ननुबाण

बाहुल्यं युक्तमेव ॥ असिबाहुल्यं किमथमुच्यते ॥ असिरुतप्रहारा असयइत्युच्यते ॥ एवं रिष्टयोपि ॥ असिभिरिष्टिभिरित्यत्र सलोपेच्छांदसत्वं ॥ यद्वा ॥ रोरिति रेफलोपे द्वलोपे पूर्वस्य दीर्घाण इति दीर्घाभावश्छांदसः ॥ ऋष्टिभिरिति पाठे पिसलोपसमाधानं छांदसज्ञेयं ॥ यद्वा ॥ यष्टिभिरिति विवक्षायां संप्रसारणं पूर्वरूपत्वे इष्टिभिः यष्टिभिरित्यर्थः ॥ तथा च संधिर्युक्त एव ॥ ५९ ॥ हेमहीपालसुरथ देव्याः शस्त्रसंहतितः शस्त्रसमूहाद्वेतोः हतः ताडितः ॥ यद्वा ॥ आयादित्वात्तसिः ॥ शस्त्रसंहत्याहतः ॥ यद्वा ॥ शस्त्रसंहतिपत्यहतः ॥ कर्मणिल्यब्लोपे पंचमी ॥ चामुण्डया निःशेषपीतत्वात् नीरक्तश्च सनूरक्तबीजः मर्तुं महीपृष्ठभूमे रूपरिपपात ॥ शस्त्रसंघसमाहत इति पाठे सप्तम्यां जनेर्द अन्येष्वपि दृश्यत इत्यपिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः ॥ तेन धात्वन्तरादपि ङो भवति कारकांतरे पिचेति वचनात् ॥ शस्त्राणिसंहतिसमाहरति राशीकरोति शस्त्रसंहतिः युद्धं तेन समाहतः ॥ शस्त्रसंघसमाहत इत्यन्वयपाठः ॥ संघसार्थं तु जंतुभिरित्यभिधा सपपातमहीपृष्ठेशस्त्रसंहतितोहतः ॥ नीरक्तश्च महीपालरक्तबीजो महासुरः ॥ ६० ॥ ततस्ते हर्षमतुलमवापुस्त्रिदशानृपा ॥ तेषां मातृगणो मत्तो न नर्त्ता सृङ्मदोद्धतः ॥ ६१ ॥ इति मा० पु० देवीमाहात्म्ये रक्तबीजवधो नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ राजोवाच ॥ विचित्रमिदमाख्यातं भगवन् भवताममदेव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितं ॥ १ ॥

नात् प्राण्या रब्धः समूहः संघः ॥ यद्वा ॥ मेघसंघवदुपचारात्संघ इव संघः शस्त्राणां संघः समूहः ॥ शस्त्राणि जंतुवच्चेष्टंते ॥ ६० ॥ हेनृप सुरथदत्तावधानः शृणु ॥ ततो रक्तबीजवधानंतरं तैर्प्राग्विषण्णाः त्रिदशाः देवाः संप्रति अतुलं असदृशं अपरिमितं हर्षं अवापुः ॥ अथ च तेषां रक्तबीजादिदैत्यानां असृज्मदोद्धतः रुधिरपानमदोत्कटः ॥ अतएव मत्तः मदधूर्णितः मातृणां ब्रह्माण्यादीनां गणः समूहः आनंदतः न नर्त्तनृत्यति स्म ॥ एतेन युद्धावसाने वीरपानं सूचितं ॥ वीरपानं तु यत्पानं वृत्ते भाविनिवारणे ॥ रुधिरासृग्लोहितालरक्तक्षतजशोणितं ॥ ६१ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे श्रीराजाधिराजतो मरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां रक्तबीजवधः पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ हे भगवन् हे सुमेधो महर्षे हे अमम ममतारहित भवता त्वयामम सुरथस्य शृण्वतः रक्तबीजवधाश्रितं तद्वधविषयं विचित्रमनुतं इदं देव्याश्चरितमाहात्म्यं माहात्म्यं आख्यातं कथितं रक्तबीजवधस्तेन वाश्रितं ॥ यद्वा ॥ रक्तबीजवधेन पुनर्विष्णुनाश्रितं आश्रितं रक्तबीजवधेन दुष्करेण संतुष्टेन विष्णुना अहो इदमद्भुतं इति आश्रितं इत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ आकारस्तु पितामहः ॥ आब्रह्मणाश्रितं

तं ॥ आदत्तंस्तु तमित्यर्थः ॥ रक्तबीजवधोऽश्रितमिति पाठे ॥ आब्रह्मा अः विष्णुः उकारस्तु महेश्वरः पृषां समाहार इहिकपञ्चापी ॥ इवोरायवोः संयोसवर्णद्वयः ॥
तत उनासहाऽऽद्गुणः ओइति प्रातिपदिकं ॥ ह्रस्वो न पुंसके प्रातिपदिकस्य ॥ उनाश्रितं उश्रितं ॥ रक्तबीजवधेनातिदुःसाध्येन लीलया देव्या कृतेन संतुष्टता उ
नाब्रह्मा विष्णुरुद्रेण श्रितं आदत्तं ॥ १ ॥ हे सुमेधः ऋषे देव्यारक्तबीजे निपातिते सत्यतिकोपनः शुम्भो निशुम्भश्च भूयः अत्यधिकं च ॥ भूयः पुनः यत्कर्म संग्राम
लक्षणं कार्यं चकार तदहं सुरथो भूयो धिकं यथा स्यात् तथा श्रोतुमिच्छामि ॥ पुरुहं पुरुभूयिष्ठं स्फिरं भूयश्च भूरि च ॥ २ ॥ हे राजन् देव्यारक्तबीजे निपातिते सति त
तो न्येषु च दानवेषु देव्या हतेषु सत्सु शुभासुरो निशुम्भश्चासुरः अतुलमनुपमं अमर्यादं कोपं क्रोधं चकार ॥ अम्यामर्दं समाधात संग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ आह्वयंते

भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं रक्तबीजे निपातिते ॥ चकार शुम्भो यत्कर्म निशुम्भश्चातिकोपनः ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥
चकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपातिते ॥ शुम्भासुरो निशुम्भश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ॥ ३ ॥ हन्यमानं महासैन्यं विलोक्या
मर्षमुद्वहन् ॥ अभ्यधावन्निशुम्भो यमुख्ययासुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्याग्रतस्तथा पृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुराः ॥ संद
ष्टौष्ठपुटाः क्रुद्धा हंतुं देवीमुपाययुः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

वस्पृश्येत्याहवः ॥ देव्या हन्यमानं हतं महासैन्यं विलोक्याथ अमर्षं क्रोधं उद्वहन् उद्गिरन् क्रोधाविष्टः सन् ॥ उद्वहन्निति पाठे धारयन् सन् निशुम्भः मुख्ययानिज
या असुरसेनया आसुर्यासेना तथा सह अभ्यधावत् ॥ हन्यमानं वर्तमानं सामीप्ये वर्तमानं वदोति लटः कर्मणि शानच् ॥ यवप्युद्वहनं पाणिपीडनं तथापि धात्वनेका
र्थतया धारणमर्थः ॥ अन्यथा सदृशी मुद्वहेत्कन्यामिति वद्वहनं पाणिपीडनं स्यात् ॥ ४ ॥ तस्य निशुम्भाग्रतः पुरस्तात् तथा पृष्ठे पश्चाद्भागे तथा पार्श्वयोर्वा मदक्षि
णभागयोः वर्तमानाः महासुराः संदष्टौष्ठपुटाः शोषदष्टाधरौष्ठाः संतः देवीं हंतुं उपाययुः उपसमीपमाजग्मुः ॥ उत्तरौष्ठापेक्षया त्रयोषप्रकरणादोष्ठोऽधरो विवक्षितः ॥
अन्यथाऽभिधाने ओष्ठशब्दो धरपर्याय एव ॥ अधरशब्दोऽप्योष्ठपर्याय एव ॥ यदाहुः ॥ ओष्ठाधरौ तु दशनच्छदौ दशनवाससी इति ॥ ओष्ठमात्रे धरः स्मृत इति
च ॥ ओष्ठशब्देन परस्य संसक्तपिधानं वस्तु उच्यते ॥ ओष्ठः पुट इव ओष्ठं पुटैः संदष्ट ओष्ठपुटौ यैस्ते ॥ पुटसंश्लेषणे ॥ पुट्यते संश्लेष्यते पुटः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

स्वबलैर्वृतः स्वैरात्मीयैः सैन्यैर्वैष्टितः महावीर्यः महाप्रभावः शूरः शुभोपि प्रथमं मातृभिर्ब्रह्माण्यादिभिः समं युद्धं कृत्वा अथ कोपात् क्रोधावेशाच्चंडिकां देवीं निहंतुमाजगाम ॥ शुभो न जानाति चंडिका भगवती हंतुं न शक्येति भावमावेदयितुं कोपादित्युक्तं ॥ ६ ॥ ततो नंतरं तयोः अतीवात्यर्थं उग्ररौद्रशराणां वर्षवृष्टिर्वर्षतोः शुभनिशुभयोः ॥ देव्या सह युद्धमासीत् कयोरिव वर्षतोः मेघयोरिव ॥ यथामेघौ पृथग्भूतौ वर्षतोः वृष्टिधाराः तथा ॥ ७ ॥ ताभ्यां शुभनिशुभभ्यामस्तान् क्षिप्तात्प्रेरितान् शरान्वाणान् चण्डिका देवी स्वैः शराणां उत्करैः पुंजैः ॥ यद्वा ॥ स्वेषामात्मीयानां शराणां उत्करैः ॥ स्वस्याः आत्मनः शराणां उत्करैर्वा ॥ सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुं वद्भावः ॥ स्यान्निकायः पुंजराशीतुत्करः कूटमस्त्रियां ॥ कृविक्षेपे उत्कीर्यते उत्कराः ॥ कर्मणि ऋदोरप् ॥ स्तोमैः चिच्छेद खंडयामास ॥ अथ च सा तावसुरौ शुभनिशुंभावपिकर्मभूतौ अंगेषु तदीयेषु प्रत्यंगं प्रतिरोमकूपं शस्त्रौ घैर्बाणा व्यायुधव्यूहैस्ताडयामास ॥ ८ ॥ निशुंभः निशि आजगाम महावीर्यः शुंभोपि स्वबलैर्वृतः ॥ निहंतुं चंडिकां कोपात् कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धमतीवासीद्देव्याः शुंभनिशुंभयोः ॥ शरवर्षमतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ॥ ७ ॥ चिच्छेदास्ताञ्छरांस्ताभ्यां चंडिका स्वशरोत्करैः ॥ ताडयामास चांगेषु शस्त्रौ घैरसुरेश्वरौ ॥ ८ ॥ निशुंभो निशितं खड्गं चर्मचादाय सुप्रभं ॥ अताडयन्मूर्ध्नि सिंहं देव्यावाहनमुत्तमं ॥ ९ ॥ ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेणा सिमुत्तमं ॥ निशुंभस्याशुचिच्छेदचर्मचाप्यष्टचंद्रकं ॥ १० ॥

तं तीक्ष्णं खड्गं मंडलाग्रं सुप्रभं प्रभामंडलभास्वरं चर्मचफलकं आदाय गृहीत्वा देव्याः उत्तमं श्रेष्ठं वाहनं सिंहं मूर्ध्नि मस्तके अताडयत् ॥ तड आघाते चुरादिः ॥ निशितं क्षणुतं तेजितमिति यावत् ॥ सुप्रभमिति खड्गस्य विशेषणं चर्मणश्च ॥ संभवे व्यभिचारे च स्याद्दिशेषणमर्थवत् ॥ ९ ॥ निशुंभेन वाहने सिंहं ताडिते सति देवी चंडिका क्षुरप्रेण क्षुरप्रात्याकारेण पूरयति मुखेनानुकरोति क्षुरप्रोबाणविशेषः ॥ तेन निशुंभस्य उत्तमं श्रेष्ठं असिखड्गं चिच्छेद ॥ आश्वविलंबेनाष्टचंद्रकं च तेनैव क्षुरप्रेण चिच्छेदैकप्रयत्नेन असिचर्मचविदारयामासेत्यर्थः ॥ अष्टौ चंद्रायस्मिंस्तदष्टचंद्रकं लिखिताष्टचंद्रकमित्यर्थः ॥ यद्वा ॥ अष्टः व्याप्तः चंद्रः कपूरो यस्मिन् विलिप्तोऽस्ति तदष्टचंद्रकं ॥ अशूच्यातौ कर्तारिक्तः ॥ यद्वा ॥ अष्टौ चंद्रांश्चित्रितान् कायति अष्टचंद्रकं ॥ अष्टानां चंद्राणां समाहारोऽष्टचंद्रं तत्कायत्यात्मलक्ष्यत्वेन लिखितं कथयत्यष्टचंद्रकं ॥ कर्पूरश्चंद्रसंज्ञकः ॥ १० ॥

देव्याचर्मणिद्विधाकृतेश्चैव चिच्छिन्नोद्विधाकृतेश्चैव निशुंभोसुरः देवीं प्रतिशक्तिमायुधविशेषचिक्षेपयुज्ये देवीं अभिमुखागतां तामप्यस्वनिशुंभस्यराक्षस्यके
 णद्विधाचक्रेचिच्छेद ॥ न केवलंतद्वयमेव अपितु तदीयां शक्तिमपि चिच्छेद ॥ ११ ॥ अथानंतरं कोपेनाध्मातः कोपाविष्टः कोपाध्मातः कोपाग्निमुक्तः निशुंभः
 दानवः देवीमुद्विश्य शूलं जग्राह प्रयुज्ये इत्यर्थः ॥ अथ देवीं मुखमायांतं तं चापिशूलं मुष्टिपातेन मुष्टेः प्रहारेण अचूर्णयत् ॥ सत्यापपाशसूत्रेण अवध्वंसने चूर्णप्रा
 तिपदिकाणि च ॥ अवध्वंसितवतीत्यर्थः ॥ अथवा चूर्णप्रेरणसंप्रेरणयोः चुरादिः ॥ शूलं पुंस्यपि ॥ ध्माशब्दाग्निसंयोगयोः कोपेनाध्मातः अग्निदीपितः ॥
 कर्मणिक्तः ॥ स्त्रीपुंसयोः स्मृतो मुष्टिः ॥ १२ ॥ अथ सोपि निशुंभोपि गदामादाय गृहीत्वा चंडिकां प्रतिचिक्षेप ॥ सापि निशुंभप्रेरिता गदा देव्या कर्तृभूतया त्रिशू
 लेनाग्निबीजगर्भेण करणेन भिन्ना विदारिता सती भस्मत्वमागता भस्मीभवूत्यर्थः ॥ आविव्याध गदां सोपीति पाठे सोपि निशुंभोपि चंडिकां प्रतिगदां चिक्षेप

छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चिक्षेप सोसुरः ॥ तामप्यस्य द्विधाचक्रे चक्रेणाभिमुखागतां ॥ ११ ॥ कोपाध्मातो निशुंभो यशू
 लं जग्राह दानवः ॥ आयांतं मुष्टिपातेन देवी तच्चाप्यचूर्णयत् ॥ १२ ॥ अथादाय गदां सोपि चिक्षेप चण्डिकां प्रति ॥ सापि दे
 व्या त्रिशूलेन भिन्ना भस्मत्वमागता ॥ १३ ॥ ततः परशुहस्तं तमायांतं दैत्यपुंगवं ॥ आहत्य देवी बाणौघैरपातयत भूतले १४

आविव्याध ततश्च यद्विगदया देवीं विव्याध निशुंभः तर्हि देवी प्रयुक्तत्रिशूलेन भस्मीकरणवर्णनं निशुंभप्रयुक्तगदायाः विफलं स्यात् ॥ देव्या उत्कर्षाभावात् ॥ देवी
 विषयव्यधनं गदायामेवेति ॥ त्रिशूलेन या गदा भस्मतास्तु मावाभूतू किंतया कृतं स्यात् ॥ पाटञ्चरलुटितं वेश्मनियामिकजागरणसंतत्यापि वा किं कृतं स्यादिति ॥
 कचिदाविध्या गदां सोपीति पाठः ॥ आविध्य भ्रामयित्वेत्यर्थः ॥ अत्रापि पाठे गदां भ्रामयामासेत्यर्थाश्रयेन किंचिदुच्यते वैदुष्यं इष्यमाणार्थासिद्धेरिति चेन्म
 तमायुष्मतः ॥ मैवं संस्थाः शब्दशक्तिस्वाभाव्यादाविद्धोमणिरित्यादौ विध्यति राड्पूर्वोपि ताडनार्थ एव प्रसिद्धो न तु जातु परिभ्रमणवृत्तिरित्यलं विस्तरेण प्रकृतम
 नुसरामः ॥ १३ ॥ ततः गदायां भस्मीकृतायांतं दनंतरं परशुहस्तं परश्वधपाणिमभिमुखमायांतं तं निशुंभं देवी चंडिका बाणौघैः शरव्यूहैः आहत्य ताडयित्वा भूत
 लेऽवनितलेऽपातयत प्रभंशयामास ॥ निशुंभो मूर्च्छां प्रापितो न तावन्मारितो स्त्रीदानं अग्रेततो निशुंभः संप्राप्य चेतनामातकार्मुक इति श्रवणात् ॥ १४ ॥

तस्मिन्भीमविक्रमेघोरपराक्रमेनिशुम्भेभूमौनिपतितेमूर्छितेसतिभ्राताशुम्भःअतोवसंकुद्धःअतितरांक्रोधाविष्टःसन्नंभिकादेर्वीहंतुंप्रययौ ॥ १५ ॥
 तथातेनप्रकारेणतदातस्मिन्कालेअत्युच्चैःरथस्थःरथारूढःसःशुम्भःअत्युच्चैःगृहीतपरमायुधैःअतुलैरनुपमैःअष्टाभिर्भुजैर्बाहुभिःअशेषंरुत्खननभःआकाशमंड
 लं व्याप्याक्रम्यबभौशुशुभे ॥ १६ ॥ देवीचण्डिकातंशुम्भंसंमुखमायांतामागच्छंतं विलोक्यशंखमवादयत्पूरयामास ॥ किंच ॥ अतीवातितरांदुःसहंसोदु
 मशक्यं धनुषःज्यायाधनुरारोपेमौर्व्याःशब्दं टंकारस्वनंचकार ॥ शंखस्वनश्चापस्वनोयुद्धोत्साहंजनयति ॥ मौर्वीज्यासिंजिनीगुणः ॥ अरोपितज्यास्वनार्थ
 धनुर्ग्रहणं ॥ धनुःशब्दोर्द्धचादित्वात्पुंनपुंसकालिंगः ॥ धनुर्वंशविवृद्धोपिनिर्गुणःकिंकरिष्यति ॥ दुःखेनसहोदुःसहस्तं ॥ स्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ १७ ॥ समस्त
 दैत्यसैन्यानांसकलासुरसेनानांतेजसांवधंविनाशंविदधातिकरोतितेन ॥ यद्वा ॥ तेजसांवधस्यविधायःभावेघञ्सोस्त्यस्यसतथोक्तः ॥ तेननिजघंटास्वनेनच
 तस्मिन्निपतितेभूमौनिशुम्भेभीमविक्रमे ॥ भ्रातर्यतीवसंकुद्धःप्रययौहंतुमंबिकां ॥ १५ ॥ सरथस्थस्तदात्युच्चैर्गृही
 तपरमायुधैः ॥ भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषंबभौनभः ॥ १६ ॥ समायांतंतमालोक्यदेवीशंखमवादयत् ॥ ज्या
 शब्दंचापिधनुषश्चकारातीवदुःसहं ॥ १७ ॥ पूरयामासककुभोनिजघंटास्वनेनच ॥ समस्तदैत्यसैन्यानांतेजोवध
 विधायिना ॥ १८ ॥ ततःसिंहोमहानादैस्त्याजितेभमहामदैः ॥ पूरयामासगगनंगांतथैवदिशोदश ॥ १९ ॥
 ककुभोदशापिदिशःपूरयामाससंवर्द्धयामास ॥ पूरिआप्यायनेदिवादिः ॥ आप्यायनंवृद्धिः हेतुमतिचेतिणिच् ॥ कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि ॥ स्वनेनच
 तिचकारेणशंखज्यानिजघंटास्वनैःदिशःपूरयामासेत्येतदुक्तंस्वनत्रयंसमुच्चीयते ॥ तेजःप्रभावेदीप्तौचबलेशुक्तेपिसंसृतौ ॥ अधिक्षेपावमानादेःप्रयुक्तस्यपां
 णयत् ॥ प्राणात्ययेप्यसहनंततेजःसमुदाहृतं ॥ १८ ॥ ततःशंखादिस्वनानंतरंसिंहःकेसरीत्याजिताःवर्जिताःइभानांगजानांमहांतोमदायैःतैस्तैःदूरीकृतम
 तेभमदप्रवाहैः ॥ सिंहगर्जनश्रवणाद्गजाःखलुनिर्मदाःस्युः ॥ महानादैःमहद्भिःकंठोरवस्यास्यनादैःकंठगजनैःगगनमाकाशंपूरयामास ॥ तथैवतैर्महानादैःगरे
 पृथ्वींपूरयामास ॥ तथैवदशदिशःपूरयामास ॥ कच्चिनुगांतथोपदिशोदशेतिपाठः ॥ उपशब्दआधिक्ये पूरितशंखज्याघंटानांनादापेक्षयासिंहनादोधिकः
 यतोसौगगनादिकंसर्वंपूरयामास ॥ १९ ॥

ततःसिंहनादानंतरंकालीचामुण्डागगनंआकाशंसमुत्पत्यगगनंक्षमामताडयत् ॥ कराभ्यांपाणिभ्यामाहवती ॥ यद्वा ॥ समुत्पत्योड्डीयगगनंक्षमाचपापा
 पृथिव्यौद्वेअपिकराभ्यामताडयत् । ततःतन्निनादेनयावापृथिव्याघातजनितध्वनिनातेप्राक्उकाःशंखज्याघंटासिंहस्वनातिरोहिताः आच्छादिताआस
 न् ॥ अल्पोध्वनिरधिकध्वनिनाहितिरोधीयते ॥ २० ॥ चंडिकाशरीरोत्पन्नाशिवदूतीदैत्यानांअशिवंकर्णकटुस्यात्तथाअट्टाट्टहासमत्युच्चहासंचकारा॥हप्रसि
 ङ् ॥ तैरट्टाट्टहासजनितैःशब्दैर्ध्वनिभिःसुराःत्रेसुः ॥ त्रसुउद्वेगे ॥ उद्वेगमापुः॥एत्वाभ्यासलोपौ ॥ शुम्भस्तुपरमधिकंकोपंययौप्राप ॥ अट्टातिक्रमहिंसन
 योः ॥ अट्टनमट्टःअतिक्रमउल्लंघनं ॥ शत्रूनुल्लंघ्योल्लंघ्यहसनमट्टाट्टहासः ॥ यद्वा ॥ अट्टेननादेनातिक्रमेणहासः अट्टाट्टहासः ॥ नित्यवीप्सायोरितिवीप्सायां
 द्विवचनं ॥ कर्मधारयवदुत्तरेष्वितिसुपोलोपः ॥ अट्टाट्टहासमितिपाठे अट्टाट्टहासःमहाहासः शकंध्वादित्वात्पररूपत्वं तं ॥ यद्वा ॥ अट्टेष्वट्टेषुहिंसकेषुहा
 ततःकालीसमुत्पत्यगगनंक्षमामताडयत् ॥ कराभ्यांतन्निनादेनप्राक्स्वनास्तेतिरोहिताः ॥ २० ॥ अट्टाट्टहासम
 शिवंशिवदूतीचकारह ॥ तैःशब्दैरसुरास्त्रेसुःशुम्भःकोपंपरंययौ॥ २१॥ दुरात्मंस्तिष्ठतिष्ठेतिव्याजहारांबिकायदा॥
 तदाजयेत्यभिहितंदेवैराकाशसंस्थितैः ॥ २२॥ शुम्भेनागत्ययाशक्तिर्मुक्ताज्वालातिभीषणा ॥ आयांतीवन्हिकूटा
 भासानिरस्तामहोलकया ॥ २३॥ सः ॥ यद्वा ॥ अट्टेष्वट्टेषुअतिक्रामत्स्वतिक्रामत्सुहासः ॥ इहकश्चिच्चाह ॥ अट्टःशकटध्वनिरिति
 तन्न प्रमाणाभावात् ॥ सएवाह अट्टोतिशयइति तच्चन वीप्सातोऽन्यत्राट्टशब्दस्यकेवलस्यातिशयार्थतायांप्रयोगाभावात् ॥ यच्चोक्तंतेनैव अट्टःशकटातिश
 यार्थेष्विति तच्चपापात्पापीयः प्रमाणानुपन्यासात् ॥ २१॥ हेशुम्भदुरात्मनृत्वंस्वदूतंप्रत्यक्षिपः तिष्ठतिष्ठमावयासीः तत्फलमवपश्ये॥किमतोनिष्ठुरालापेन
 प्रयत्नोदिता(?)क्रियाकेवलमुत्तरमत्रेति यदांबिकादेवीव्याजहारतदातस्मिन्कालेआकाशसंस्थितैर्देवैराकाशस्थैःजयेत्यभिहितंजयशत्रूनभिभवेत्युक्तं ॥ अ
 यवा ॥ आजियुद्धंकुरुआजयेत्यर्थलेशोद्भेयः ॥ तिष्ठतिष्ठतिकोपेसंभ्रमेवादिरुक्तिः ॥ २२ ॥ शुम्भेनागत्यदौकित्वाज्वालातेजसातिभिषणायाशक्तिः
 मुक्ताप्रेरिता साआयांतीसतीचंडिकयाकर्तृभूतयामहोलकयासाधनीभूतयाशक्त्यानिरस्तानिवारिताभूत् ॥ वह्निकूटाभाअग्निपुंजकांतिः ॥ महोलकया
 बृहदंगारकाष्ठज्वालायेत्यपिकश्चिदव्याख्यत् ॥ ज्वलदीप्तौ ॥ ज्वलितिकसंतिभ्योणःकर्त्तरि ॥ ज्वलतिज्वालःज्वालाच ॥ वह्नेर्द्वयोर्ज्वालाकीलावर्चिर्हेतिः

शिखास्त्रियां ॥ मायानिश्चल्यंत्रेषुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैलशृंगेसीरांगेकूटमस्त्रियां ॥ महत्युल्काज्वालायस्याःसामहोलकानामशक्तिःचंडिकायाआ
युधं ॥ निरस्तःप्रहितोयुक्तःप्रेरितःक्षिप्तउज्झितः ॥ विसृष्टोदवितोदूरोरुतोवाणादिमोक्षणे ॥ २३ ॥ हेअवनीपतेसुरथ ॥ यद्यपिशुभस्यसिंहनादेनकंठगर्ज
नेनलोकत्रयांतरंव्याप्तमजनिष्टतथापिसजितवान्शुम्भकृतसिंहनादमतिमहत्तरमपितत्सैनिकनिर्घातनिस्वनएवततोप्यधिकतमत्वात्तमभिभूतवानितिभा
वः ॥ निर्हणनंनिश्चितोघातः मारणनिर्घातः तस्यनिस्वनःशब्दःयःखलुदेवींप्रतिशुम्भसैनिकैःसमरेरसावेशतःकंठतःकथितः ॥ तांनिर्जहिनिर्जहिमार
यमारयेतिशब्दःसमभूत् सनिर्घातनिस्वनोत्रविवक्षितः ॥ अथवानिश्चयेनघंतिशत्रूनेभिरितिनिर्घाताःखड्गाद्यायुधसमूहाःतेषांनिस्वनःपरस्परसहतिजनितो
ध्वनिः ॥ अथवा ॥ आकस्मिकएवगगनादत्यायतःज्योतिःपातोयःसनिर्घातःसनिर्घोषःतस्ययःस्यान्निस्वनोघोरःभयंकरःनिर्घातनिस्वनइवशुम्भस्यपात

सिंहनादेनशुम्भस्यव्याप्तलोकत्रयांतरं ॥ निर्घातनिस्वनोघोरोजितवानवनोपते ॥ २४ ॥ शुम्भमुक्ताञ्छरान्देवी
शुम्भस्तत्प्रहिताञ्छरान् ॥ चिच्छेदस्वशरैरुग्रैःशतशोथसहस्रशः ॥ २५ ॥ ततःसाचंडिकाक्रुद्धाशूलेनाभिजघा
नतं ॥ सतदाभिहतोभूमौमूर्छितोनिपपातह ॥ २६ ॥

॥६॥

॥६॥

इवोत्पातः ॥ अतएवमसुरंजितवान्जिगाय ॥ शुंभोनजितवान् प्रकाशप्रकर्षमप्राप्यननाशेत्यर्थः ॥ महाध्वनिर्वावापृथिवीव्यापीनिर्वनगगनतःपतति
यउत्पातोर्नर्थकरः सनिर्घातः ॥ पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ अथवायस्यप्रथमतःसिंहनादेनलोकत्रयंव्याप्तंशुम्भःपश्चाच्चिर्घातस्यदानवनाशकारिणउत्पा
तरूपस्येवनिर्गतोस्वनोयस्यसनिर्घातनिस्वनः ॥ अघेनपापेनव्याप्तंउरःप्रधानमंगतेनउपलक्षितःसन्अजितवान्अभिभूतवान्देवीमितिशेषः ॥ यद्वा ॥
येनासिंहस्यदेवीवाहनस्यनादेनकंठगर्जनेनलोकत्रयंव्याप्तं ॥ सएवजितवान्सन्लोकेषूत्कृष्टःसन्शुम्भस्यघोरःनिर्घातनिस्वनःबभूव ॥ महोत्पातःपापा
त्मनामनभ्युदयकारीत्याहुः ॥ २४ ॥ अथदेवीउग्रैःस्वशरैःआत्मबाणैःशनशःशतंशतंसहस्रशःसहस्रंसहस्रंशुम्भमुक्ताञ्छरान्चिच्छेद ॥ शरान्स्वशरै
रितिचउभयविशेषणंयथायोगद्रष्टव्यं ॥ अथशुम्भश्चउग्रैःस्वशरैःतत्प्रहितान्तत्सादेवप्रहितान्प्रेरितान्प्रातशतशःशतंशतंशरान्चिच्छेदचिच्छेदचेतिस
मत्वमनयोस्त्रावदित्यर्थः ॥ २५ ॥ साचंडिकादेवीततःशुम्भेनसमरसाम्यतः तदसहमानाअतएवक्रुद्धासतीतंशुम्भंदैत्यंशूलेनायुधेनाभिजघान ॥ शुम्भः

तदा तस्मिन्काले निहतः ॥ यद्वा ॥ तदानिहतः तथा देव्या अनिहत आसमन्तान्तिराहृतः अतएव भूच्छितः सन् भूमौ निपपात ॥ मूर्च्छासंजातास्पृच्छितः स
तदा अनिहत इति तुच्छेदे देव्या शूलेन निहतः स शुम्भः अनिहतः न निहतः न मारितः न परासूतः ॥ किं हि मूर्च्छितः सन् भूमौ निपपातेत्यर्थः ॥ २६ ॥ ततः पर
शुहस्तं इत्यत्र प्राक्निशुम्भं देवी भूतलेऽपातयदित्युक्तं ततः तस्य पुनरुज्जीवनपूर्वकं संग्रामं प्रस्तौतुमाहर्षिः ॥ ततः भूतले पतनादनंतरं ॥ यद्वा ॥ ततः शुम्भे मूर्च्छि
ते सति निशुम्भः प्राङ्मूर्च्छितः पश्चाच्चेतनां संज्ञां प्राप्य आत्तकार्मुकः गृहीतशरासनः सन् शरैर्देवीं चण्डिकां तथा कालीं चामुण्डां तथा केसरिणं सिंहं च आजघान ॥
आङ्गो यमहन इत्यात्मनेपदविधावकर्मकाधिकारात्सकर्मकत्वे तु नात्मनेपदं ॥ आजघ्रे विषमविलोचनस्य वक्ष इत्यत्र तु स्वांगकर्मकाच्चेति वक्तव्यादात्मनेपदं
वक्षसेत्यध्याहृत्य विषमविलोचनस्य वक्षसा सह संगत्यार्जुनः स्ववक्षः जघ्रे इत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ विषमविलोचनस्य समीपो भूत्वार्जुनः स्ववक्षः आजघ्रे आस्फोटितवा
ततो निशुम्भः संप्राप्य चेतनामात्तकार्मुकः ॥ आजघान शरैर्देवीं कालीं केसरिणं तथा ॥ २७ ॥ पुनश्च कृत्वा बाहूनाम
युतं दनुजेश्वरः ॥ चक्रायुतेन दितिजश्छादयामास चण्डिकां ॥ २८ ॥ ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गार्तिनाशिनी ॥ चि
च्छेदतानि चक्राणि स्वशरैः सायकांश्च तान् ॥ २९ ॥ ततो निशुम्भो वेगेन गदामादाय चण्डिकां ॥ अभ्यधावत वै हंतुं दैत्यसे
नासमावृतः ॥ ३० ॥ तस्यापतत एवाशुगदां चिच्छेद चण्डिका ॥ खड्गेन शितधारेण स च शूलं समाददे ॥ ३१ ॥

नित्यर्थः ॥ २७ ॥ दितेर्जातो दितिजः असुरः दनोर्जाता दनुजाः तेषां ईश्वरः स निशुम्भो मायावी पुनश्च बाहूनां अयुतं दशसहस्रीं कृत्वा अयुतबाहुर्भूत्वा चक्राणा
मायुधानामयुतेन दशसहस्र्या चण्डिकां छादयामास छदसंवरणे ताडयामासेत्यर्थः ॥ रथांगायुधसैन्येषु चक्रं राष्ट्रसमूहयोः ॥ २९ ॥ ततो नंतरं दुर्गार्ति
नाशिनी दुरुत्तरदुःखदावती ॥ भगवती दुर्गा चण्डिका देवक्रुद्धा सती स्वबाणैः तानि शुम्भेन प्रेरितानि चक्राणि चिच्छेद ॥ किंच ॥ निशुम्भप्रहितान् सायका
नाशुगांश्च चिच्छेद ॥ दुर्गा गहनाकृतिरार्तिः पीडनानाशयंती सुदुरोरधिकरणे चेति गमेर्दः ॥ आर्तिः पीडाधनुः कोटयोः ॥ शरे खड्गे च सायकः ॥ षोडशकर्मणि स्य
ति अंतं करोति सायकः ॥ २९ ॥ ततः चक्राशुगभंजनतः निशुम्भः वेगेन गदामादाय गृहीत्व दैत्यानां सैन्यैः समावृतः परिवृतः सन् चण्डिकां हंतुं ताडयितुमभ्यधा
वत ॥ धावुगतिशुद्धयोः स्वरिते च्छाच्छ्रुत्वा आत्मनेपदं ॥ जवाह्वयोर्वेगः ॥ ३० ॥ आपतत आद्रवत एव आगच्छत एव आपतन समसमय एव तस्य निशुम्भस्य

गदां चण्डिकादेवी शितधारेणतीक्ष्णधारेण खड्गेनमण्डलाग्रेणआशुशीघ्रंचिच्छेद ॥ ततश्चसशुम्भःभग्नगदायुधःशूलमायुधंसमाददेजग्राह॥शूलंगृहीत्वाच
ण्डिकांहंतुमाडुढौकेइतिभावः ॥ शितेनिशितेद्वधारेयस्यशितधारःसमाददे ॥ आडोदोनास्यविहरणेआत्मनेपदं ॥ यद्वा ॥ त्रित्वादात्मनेपदं ॥ ३१ ॥
चण्डिकादेवीअमरार्दनं ॥ अर्द्धहिंसायांचुरादिः ॥ अर्द्धयतेहिनस्तिअर्दनःनयादित्वाह्युः ॥ योरनोणिलोपश्च ॥ अमराणामर्दनःतंशूलहस्तंनिशुम्भंआयांत
मागच्छंतंवीक्ष्यवेगेनसंभ्रमेणस्वेनयथास्यात्तथाआविद्धेनउत्क्षिप्तेनागृहीतेनवाशूलेनायुधेनहृदिवक्षसिविव्याधताडयामास ॥ व्यधताडने ॥ लिट्यभ्यासस्यो
भयेषांसम्प्रसारणं आविध्येत्युकेपि ग्रहिज्यादिनासंप्रसारणं ॥ हृदीतिप्रकरणान्निशुम्भस्येतिगम्यते ॥ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकोत्रार्थःप्रदर्शितः॥ प्रयो
गतोनुवर्तन्त्यानेकार्थाहिधातवः ॥ तेनआविध्येतिविवक्षितार्थसिद्धिः ॥ ३२ ॥ देव्याशूलेनभिन्नस्यविद्धस्यतस्यनिशुम्भस्यहृदयाद्वक्षसःसकाशान्म
शूलहस्तंतमायांतंनिशुम्भममरार्दनं ॥ हृदिविव्याधशूलेनवेगाविद्धेनचण्डिका ॥ ३२ ॥ भिन्नस्यतस्यशूलेनहृदया
न्निसृतोपरः ॥ महाबलोमहावीर्यस्तिष्ठेतिपुरुषोवदन् ॥ ३३ ॥ तस्यनिष्क्रामतोदेवीप्रहस्यस्वनवत्ततः ॥ शिर
श्चिच्छेदखड्गेनततोसावपतद्भुवि ॥ ३४ ॥ ततःसिंहश्चखादोग्रदंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् ॥ असुरांस्तांस्तथाकाली
शिवदूतीतथापरान् ॥ ३५ ॥

हाबलःमहाप्राणसमर्थःमहावीर्यःमहत्तरवीरकर्मदेवींप्रतितिष्ठेतिवदन् अतःक्रयास्यसिमद
ग्रतोयेतिभाषमाणःअपरःशूलिनःनिशुम्भादन्यःपुरुषःपुमान्निःसृतःनिरगात् ॥ अपरइतिदेहेभेदनंतुनिशुम्भरूपक्षेत्रज्ञत्वेन ॥ अतएवतपरःअपरइत्यर्थो
नुसंधेयः ॥ क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषः ॥ पुरुषावात्ममानवौ ॥ ३३ ॥ ततइतिच्छेदःखड्गेनततःअसौआपतदितिच्छेदः ॥ ततोऽनंतरंदेवीस्वनवदुच्चैस्तरांसशब्दंयथा
स्यात्तथाप्रहस्यरेरेतिष्ठतिष्ठमायाशर्वाणीमन्मयीमायामुपेत्यमामेवहंतुंपुनरुदेष्यसिउदेहिपुनस्तर्हिप्रहरिष्यामीतिहसित्वातस्यनिष्क्रामतःपुरुषस्यप्राक्
ननिशुम्भशरीरानिर्गच्छतः निशुम्भदैत्यावतारस्यशिरःमस्तकंखड्गेनचिच्छेद ॥ ततोऽसौतुनिशुम्भोभुविरणक्षितौअपतत् ॥ ३४ ॥ निशुम्भेमृतेतदन्यां
स्तदयानसुरानाकंचकारदेव्यतःपरमित्यतआहर्षिः ॥ ततःनिशुम्भमततान्दंतं ॥ यद्वा ॥ ततःनिशुम्भप्रान्कानप्यसुरान् सिंहःदेवीवाहनंपंचास्यः
चखादभक्षयामास ॥ कथम्भूतान्उग्रान्द्रौद्रान् ॥ यद्वा ॥ उग्रदंष्ट्राभिःक्षुण्णाःसंपिष्टाःशिरोधराग्रीवायेषांतान् शिरोधरःशिरोधिः ॥ धरतीतिधरःपचायच

शिरसाधरः ॥ शिरोधरतीतिविग्रहेकर्मण्यण् ॥ ततःसिंहभक्षितेभ्योपरास्तानसुरान्कालीचामुण्डाचखाद ॥ तथापिसिंहकालीयादितरोनामैवरेऽसुरादे-
 त्याःतान्शिवदूतीचखाद ॥ चंडिकाशरीरतोनिःक्रांताशक्तिःशिवदूतीत्युच्यते ॥ उग्रंइतिपाठे ॥ रौद्रभयंकरंयथास्यात्तथादंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान्ऽसुरान्सिंहः
 कालीशिवदूतीचखादेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ केचिन्महासुराःकौमार्याःशक्त्याआयुधेननिभिन्नाःताडिताःसंतःनेशुः ॥ णशुददर्शने ॥ अत्यंतादर्शनमत्रादर्शने
 नपश्यंतिस्मप्राणानित्याहुः ॥ अन्येमहासुराःब्रह्माण्याःशक्तेःमंत्रःगुप्तिभाषणीयोवर्णभयोनिगमागमाद्योपदेशगम्यःप्रणवादेः ॥ तेनपवित्रीकृतेनतोयेनवा-
 रिणानिराकृताःप्रमथादयस्ताः ॥ ३६ ॥ माहेश्वरस्येयंमाहेश्वरीतस्याःशूलेनभिन्नाविदारिताःसंतःअपरेदैत्याःरणभूमौपेतुःपतंतिस्मवराहस्यभगवतोवि-
 ष्णोःशक्तिर्वाराहीतस्याःतुंडवक्रंपोत्रंवक्राग्रंतेनकृतोघातःताडनंप्रहारः ॥ तेनकेचिदसुराःचूर्णिताःभुविपेतुः ॥ ३७ ॥ विष्णोरियंवैष्णवीशक्तिर्देवतातयाच-
 कौमारीशक्तिर्निभिन्नाःकेचिन्नेशुर्महासुराः ॥ ब्रह्माणीमंत्रपूतेनतोयेनान्येनिराकृताः ॥ ३८ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेन
 भिन्नाःपेतुस्तथापरे ॥ वाराहीतुंडघातेनकेचिच्चूर्णीकृताभुवि ॥ ३९ ॥ खंडंखंडंचचक्रेणवैष्णव्यादानवाःकृताः ॥ व-
 ज्रेणचैंद्रीहस्ताग्रविमुक्तेनतथापरे ॥ ४० ॥ केचिद्विनेशुरसुराःकेचिन्नष्टामहाहवात् ॥ भक्षिताश्चापरेकालीशिवदूती
 मृगाधिपैः ॥ ४१ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेदेवीमाहात्म्येनिशुंभवधोनामषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥४॥
 क्रेणवैष्णवायुधेनकेचिद्दानवाःखंडंखंडंकृताःखंडत्वप्रकारंप्रापिताःखंडीकृताःशकलीकृताइतियावत् ॥ प्रकारेगुणवचनस्येतिद्विर्वचनं ॥ खंडंखंडंइतिपाठेक-
 र्मधारयवदुत्तरेष्वितिकर्मधारयत्वातिदेशात्सुपोलुक् ॥ खंडसदृशाःकृताइत्यर्थः ॥ प्रकारोभेदःसादृश्यंच ॥ तदिहसादृश्यंगृह्यते ॥ नन्वत्रदानवइत्येकवचने
 भवितव्यं कर्मधारयवदित्यतिदेशेपिखंडाःकृताइतिभवितव्यंपुंलिङ्गेनच॥अत्राहुः॥खंडशब्दस्यगुणवचनत्वाद्वुणमुक्त्वागुणिनियोवर्ततेसगुणवचनइतिगुणव-
 चनस्यलक्षणं ॥ तस्माद्वुणवचनःविशेषणंचभवतिइतिक्रियाविशेषणानांकर्मत्वंनपुंसकैकत्वंभवतीतिवक्तव्यमितिनबहुवचनंनापिपुंलिङ्गामिति॥ अन्येत्वा-
 हुः ॥ खंडंखंडंइतिचयोगोयंचतुरक्षरइति ॥ इन्द्रस्यइयंशक्तिरैंद्रीतस्याहस्ताग्रंतेनविमुक्तंप्रेरितंवर्जतेनअपरेदानवाःविनेशुःविनष्टाः ॥ ४० ॥ केचिदसुराःम-
 हाहवंयुद्धंप्राप्यकर्मणिल्यब्लोपेपंचमी ॥ केचिच्चसुराःमहतःआहवात्सकाशान्पलाययताः ॥ अपरेनिशुम्भसैन्येऽवशिष्टाअसुराःसर्वेपिकाल्या-

चामुण्डयाचण्डिकादेहनिःक्रांताशिवदूतीतया मृगाधिपः देवीवाहनं सिंहः तेन च भक्षिताः खादिताः कर्मणिकः ॥ कालीचशिवदूतीमृगाधिपश्च चार्येद्वंद्वः ॥
परवर्द्धिगंद्वंद्वतत्पुरुषयोः ॥ एवं निशुम्भो निशुम्भसैन्यं च देव्या संग्रामे न्यपाति ॥ ३९ ॥ इति मार्कण्डेयराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशतनुचक्रव
र्त्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां निशुम्भवधोनाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ शुम्भोदैत्येश्वरः प्राणसंमितं प्राणतुल्यं भ्रातरं निशुम्भं
दृष्ट्वा देव्यानिहतं बलं च सैन्यं हन्यमानं वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्वेति कर्मणिलटः शानच् ॥ हतं दृष्ट्वा क्रुद्धः स नृदेवीं वचनमब्रवीत् ॥ ब्रुविर्द्विकर्मकः ॥ देव्या
निशुम्भो निपातित इति व्यपदेशमात्रमेतत्सखलु मे प्राणभूतः स च निहतो हंत मे प्राणा एव हताः किमतः परमवशिष्टमिष्टमिति सूचयितुं प्राणसंमितमित्युक्तं ॥
॥ १ ॥ शुम्भो देवीमाह ॥ हे दुर्गे दुष्टे सर्वदानवनाशिनि ॥ सात्वं गर्वमहंकारमावहमा आश्रय ॥ कस्माद्गर्वमा आवह ॥ बलावलेपात् ॥ अवलेपो ब्रलेपनं लेपः

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ निशुम्भं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसंमितं ॥ हन्यमानं बलं चैव शुम्भः
क्रुद्धो ब्रवीद्वचः ॥ १ ॥ बलावलेपाद्दुष्टत्वं मादुर्गे गर्वमावह ॥ अन्यासां बलमाश्रित्य युध्यसे
यातिमानिनी ॥ २ ॥

सम्बन्धः अवरुष्ट आश्रितः सम्बन्धः अवलेपः बलस्य सामर्थ्यस्यावलेपात् ॥ अवलेपस्तु गर्वे स्याल्लेपने भूषणेऽपि
च ॥ अत्र सम्बन्धार्थः ॥ गर्वायै गृह्यमात्रे बलावलेपाद्बलगर्वाद्गर्वमा आवहेत्यनेनान्वयेन विद्यागर्वाद्गर्वं करोतीति वेदाधिक्यं दोषः स्यात् ॥ बलाद्गर्वमावहेत्येताव
तैव निराकांक्षत्वस्य सिद्धत्वादवलेपादित्यस्याधिकत्वेन वैयर्थ्यं स्यात् ॥ सात्त्वमित्युक्तं साकेत्याह ॥ यात्वं अन्यासां ब्रह्माण्यादीनां बलमाश्रित्यातिमानि
नी सती नितरामहंकारवती सती युध्यसे तदित्यं कथमसित्वमतिमानिनीयदन्यबलेन युध्यसे न तु स्वबलेनेति शुम्भाभिप्रायः ॥ युध्यसे चेति पाठे च शब्दः
स्वव्याघातकतां समुच्चिनोति देव्याः ॥ तथा हि त्वं बलस्य दर्पादौद्धत्याद्गर्वमा आवह अथ च ते बलमेव नास्ति ॥ कुतस्ते बलावलेपः संगतः बलं न तु दन्यदीयं सैषा ते
व्याहतिः ॥ अन्यासां बलमाश्रित्य युध्यसे च अतिमानिनी चेति यन्न्यबलेन युध्यसे कुतस्ते ह्यतिमानिनीत्वं यद्यपि मानिनीत्वं कुतस्ते तर्हि योऽनुमन्य बलाश्रयणं
युज्यते कर्तुं तस्मादस्माद्व्याघाताच्च तत्समुच्चयप्रसंगो मा भूदिति शुम्भाभिप्रायः ॥ अतिमानिनी चेति संयुक्तत्वं पाठे नु सोऽहं मेतत् ॥ त्वं खल्वखिलैरपिशूर
मानिभिर्मुल्याक्रियसे ॥ अथ तर्हि कथं त्वमन्यासां बलमाश्रित्य युध्यसे ॥ अतस्ते कुतो मानः कुतस्तरात्वं मानिनी कुतस्तरात् त्वमतिमानिनीत्याह्वयसे

॥ ततस्तरांततस्तमां च मार्गमावेहेति शुभाभिप्रायांतरमेतत् ॥ अथवात्वमस्य संधाप्यसि यतस्ततो दुष्टासि ॥ हे दुष्टे यदुक्तं त्वया यो मां जयति संयामे यो मे दत्ति
 त्वया संग्रामे किं कृतं किं च त्वन्यासां बलमासाद्य युध्यसे ॥ काल्याचण्डमुण्डौ निहतौ तद्वलं त्वस्मिन् हेन संवृतं रक्तबीजरक्तपानं काली किल कलयामास ॥ निशुंभो
 पि ब्रह्माण्यादीनां बलमाश्रित्य निपातितः ॥ अस्मद्वलान्यपि ताभिरेव निहतानीति तस्मात्संग्रामप्रतिज्ञापिकदार्थिता त्वये तिसाधूकं हे दुष्टे इति शुभाभिप्रायांत
 रं ॥ देवीपार्षदाभिप्रायस्त्वन्यः ॥ बलावलेपादुष्टे इत्येकं पदं संबुद्ध्यांतं चैतत् हे बलावलेपादुष्टे हे दुर्गे ॥ सात्वंगर्वदपुं आवह आश्रय ॥ अवलेपो हंकारः ॥
 अतसा तत्पगमने ॥ आङ्पूर्वः किप् ॥ आसमंतादति आत् ॥ बले सैन्ये सामर्थ्ये च विषये अवलेपो गर्वः तेन आत्सततमुपद्रोतु मागतामुपद्रोतायः स बलावले
 पादैत्यः उपद्रवकारी तस्मिन् विषये दुष्टाहंला ॥ तस्याः संबोधनं ॥ किंभूता त्वं मालक्ष्मीलोकमाता ॥ किंविशिष्टं गर्वं अन्यासां द्वितीयांतमेतदाकारांतं प्राणि
 हितमुत्पादयिष्यसि ॥ अतः प्राणने अनचेत्यत इत्ययं धातुः ॥ अनिति (अनः पचाद्यच् अनाय) प्राणिने हितः अन्यः प्राणिहितं (मु) न्यादि ॥ षोऽंतक

॥ देव्युवाच ॥ ॥ एकैवाहं जगत्पत्रद्वितीयाकाममापरा ॥ पश्यैतादुष्टमथ्येव विशंत्यो मद्भिभूतयः ॥ ३ ॥

मंणि ॥ अदंतत्वाच्छांदसे विचप्रयोगतो भाषायां च स्यात् ॥ तं अन्यप्राणिहितं मुन्यादि न स्यति न अंतं न यति असाः ॥ अन्यस्य असाः अन्यासाः तं अन्यासां ॥ आ
 कारांतपुंछिगद्वितीयैकवचनांतं पदं सोमपामिति वत् ॥ प्राणिहितं मुनिजनरक्षणमित्यर्थः ॥ येन गर्वेण सात्त्विकरक्षणं भवति तं गर्वं कुर्वित्यर्थः ॥ यात्वं बलमा
 श्रित्य युध्यसे ॥ किंविशिष्टत्वं अतिमानिनी ॥ मानपूजायां माननं मानः भवेद्यच् ॥ सोस्त्यस्य मानिनी अतितरां मानिनी अतिमानिनी अत्यर्थपूजायुक्तेत्यर्थः ॥
 इत्थमयं देवीश्राभिप्रायो देवीपार्षदैरूहितो वधारणीयः ॥ बलावलेपादुष्टे त्वमिति पाठो ॥ बले विषये अवलेपेन गर्वेण आसमंतात् दुष्टाविरुताविरुद्धा ॥ इति शुंभानु
 कूलोप्यर्थः ॥ देव्यनुकूलोर्थस्त्वेषः ॥ बलावलेपेन अदुष्टाविरुक्तेत्युभयत्राप्यर्थभेदो वगंतव्यः ॥ २ ॥ हे दुष्टे हे असूयक हे शुंभ ॥ अत्रास्मिञ्जगति भुव
 नत्रयेऽपि अहमेकैव ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः परमात्मरूपाहमेकैवास्मि ॥ यद्वा ॥ अहं अहंकाररूपामायाकृतिः चण्डिकाख्यया एकाहमास्मि ॥ मम दे
 व्याः द्वितीया परानास्ति ॥ अस्ति चेत्कथंचन सामदन्या नैव ॥ हे शुंभ इतः पश्य ॥ एताः ब्रह्माद्याः मद्भिभूतयः मथ्येव देव्यामेव विशंत्यः संति ॥ मम देव्याः वि
 भूतयः कायव्यूहसृष्टिसम्पदः पश्य ॥ मृगो धावति इति वद्वा कथं रूपं कर्मेन्द्रद्रष्टव्यं ॥ एताः शक्रयः मत्कायव्यूहसिद्धिसिद्धसृष्टिसम्पदः मद्भिभूतयः मदवताराः

मय्येव विशंत्यः इति यत्तत्पश्येत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ जगदेव जगती एकैवाहं जगती एकैव जगती अहं ॥ अत्र ऐक्ये सति अत्रत्यामेकस्यां मयि जगत्या ऐक्येन स्थिता
यां सत्यां मत्तो जगतीतः सकाशाज्जगती तो मत्तः सकाशाच्चापरा द्वितीया व्यक्तिः काममस्यात् ॥ न कापि ॥ तस्मान्मज्जगत्योरैक्यात् ॥ हेदुष्टहे असूयक इतः पश्य
जगतो नाहमन्यास्यां स्यान्मदन्यज्जगच्चन ॥ जगतो मम चाप्यैक्याव्यक्तिरन्याततोस्तुका ॥ अहं च जगती चैका जगती मन्मयी यतः ॥ दुग्धवद्वाधिचाप्येकंद
धिदुग्धमयं यतः ॥ दुष्टेति परस्त्री लोलुपत्वेन स्वस्त्रीत्याकाधवैर्यतः ॥ हंतिवैव स्वतो राजानृणामायुः शतं चतत् ॥ मद्वाक्यं हि शिवेनोक्तं त्वया त्यक्तं दुरात्मना ॥
अतस्त्वां शुम्भहन्म्याजौ हतदैवं हतप्रभं ॥ इत्यभिप्रायतो देव्या हेदुष्टेत्यभ्यभाषितः ॥ अथ वै तन्न बोध्यं चेत् फलव्यक्तिर्भाविष्यति ॥ ३ ॥ हे सुरथ ततः मय्येव
विशंत्यः संति शक्तयः इत्युक्तेरनंतरं ताः समस्ताः अष्टौ ब्रह्माणी प्रमुखाः शक्तयः देव्यः देवताः तस्या आद्यायाः देव्याः चण्डिकायाः एव तनौ शरीरे लयं ऐक्यं जग्मुः तदा

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणी प्रमुखा लयं ॥ तस्या देव्यास्तनौ जग्मु रेकैवासीत्तदांबिका ॥ ४ ॥

॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहं विभूत्या बहुभिरिह रूपैर्यदा स्थिता ॥ तत्संहतं मयैकैव तिष्ठाम्याजौ स्थिरो भव ॥ ५ ॥

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं देव्याः शुम्भस्य च उभयोः ॥ पश्यतां सर्वदेवानामसुराणां च दारुणं ॥ ६ ॥

शरवर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथा चास्त्रैः सुदारुणैः ॥ तयोर् युद्धं मभूद्भूयः सर्वलोकभयंकरं ॥ ७ ॥ ॥ ६ ॥

अम्बिका देवी एकैवासीत् अद्वितीयां बिकैवातिष्ठत् एकैव जाता ॥ ४ ॥ हे शुम्भ इहरणक्षितौ अहं चण्डिका देवी बहुभिरनेकैः यैः कृत्वा विभूत्या विभवेन विभुत्वे
न व्यापकत्वेनैश्वर्येण वायद्बहुत्वं आस्थिता अंगीकृतवत्यस्मितद्बहुत्वं मया संहतं ॥ तस्मादहमेकैव तिष्ठामित्वं आजौ युद्धे स्थिरो भव ॥ यत्तदिति बहुत्वसामा
न्यमपेक्ष्यैकवचनं ॥ आस्थितेति गत्यर्था कर्मकसूत्रेण तिष्ठतेः कर्त्तरि क्तः ॥ आजौ इति पदं काकाक्षिगोलकन्यायेनोभयत्रापि सम्बध्यं अहमेकैव तिष्ठाम्याजौ
आजौ त्वं स्थिरो भवेति ॥ ५ ॥ ततो नंतरं देव्या शुम्भस्य च उभयोः युद्धं प्रवृत्ते प्रार्थयति ॥ कीदृशं सर्वेषां देवानामसुराणां च पश्यतां मालोकयतां मुभयेषां दारु
णं भयंकरं ॥ यदि शुम्भो जेष्यति तदा देवानां शुम्भतो भयं स्यात् ॥ यदि च देवी जेष्यति तदा सुराणां देवीतः भयं स्यात् ॥ तस्मादुभयेषां दारुणं ॥ यद्वा ॥ पश्यतां
इत्युक्तत्वाद्भूषां भयहेतुस्तदुद्भूतमित्यर्थः ॥ उभयशब्दः संख्यावाचित्वात्सर्वतो मत्वावाच्यालिंगतावगतव्या ॥ ६ ॥ भूयः बहुतर इत्यर्थः ॥ भूवेति पाठे

सुरस्यसम्बोधनं ॥ हेभूपसुदारुणैःबाणवृष्टिभिःतयोर्देव्याःशुम्भस्यचयुद्धमभूत् ॥ ततश्चउभयोर्देव्याःशुम्भस्यचयुद्धिगंतविहस्यादितिहोमशब्दस्यजोषु
 छिगं ॥ तथातद्वत्शितैःतेजितैःतीक्ष्णैःशस्त्रैःसुदारुणैःसुष्ठुभयंकरैःखड्गादिभिःहस्ताग्रग्राह्यैरायुधैःसर्वलोकभयंकरंयुद्धमभूत् ॥ तथाशितैःसुदारुणैःघोरतरैः
 अस्त्रैश्चमंत्रवद्भिःसायकैःक्षेप्तव्यैः ॥ आयुधभेदादेर्युद्धभेदः ॥ आयुधसाम्यायुद्धसाम्यं ॥ तथास्त्रैश्चैवेतिपाठेसप्यर्थः ॥ तुल्यजातीयैरायुधैःतौयुयुधातेद्वत्य
 र्थः ॥ ७ ॥ अथअंबिकादेवीदैत्येन्द्रविषयेयानिशतंशतंशतशःदिव्यानिदिविभवानिदिव्यानिसमंत्राणिसदैवतानिअस्त्राणिमुमुचे ॥ प्रयुक्तवती तानिदैत्येन्द्रः
 शुम्भःतत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥ तत्तदस्त्रविध्वंसिभिरस्त्रैः बभञ्ज ॥ भञ्जोआमर्दने॥योगेनखंडयामास॥ आग्नेयास्त्राणिवारुणास्त्रैर्विघ्नितानिवारुणास्त्राणिवाय
 व्यास्त्रैर्विघ्नितानिवायव्यास्त्राणिपवनाशनपन्नगास्त्रैर्विघ्नितानिपन्नगास्त्राणिगरुडास्त्रैःइत्थमन्यान्यपिप्रत्यस्त्राण्यस्त्रशास्त्रसिद्धान्यवगंतव्यानि ॥ बुप्रागपागु

दिव्यान्यस्त्राणिशतशोमुमुचेयान्यथांबिका ॥ बभञ्जतानिदैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥ ८ ॥ मुक्तानितेनचास्त्रा
 णिदिव्यानिपरमेश्वरी ॥ बभञ्जलीलयैवोग्रहंकारोच्चारणादिभिः ॥ ९ ॥ ततःशरशतैर्देवीमाच्छादयतसोसुरः ॥
 साचतत्कुपितादेवीधनुश्चिच्छेदचेपुभिः ॥ १० ॥ छिन्नेधनुषिदैत्येन्द्रस्तथाशक्तिमथाददे ॥ चिच्छेददेवीचक्रेणता
 मप्यस्यकरेस्थितां ॥ ११ ॥

॥१२॥

दक्षप्रतीचोयत् शौषिकः ॥ मुमुचेमुच्छ्लमोक्षणे ॥ तेषामं

विकाप्रयुक्तानांप्रतिघातःविघातः ॥ उपसर्गस्यघञ्यमनुष्येबहुलंदीर्घः ॥ तस्यकर्तृणिप्रत्यस्त्राणितैः ॥ जनिकर्तुःप्रकृतिर्लिगात्समासः ॥ ८ ॥ परमेश्वरी
 चण्डिकातेनमुक्तानिप्रेरितानिदिव्यानिदिविभवानिउग्रहंकारोच्चारणादिभिर्लीलयैवाप्रयत्नेनैवबभञ्जभनक्तिस्म ॥ आदिशब्दादस्त्रैश्च ॥ उग्रःरौद्रः ॥ सएव
 हुंइतिरोषेणोच्चारणशब्दः तदादिभिरस्त्रैः ॥ परमाङ्गश्वरीपरमेश्वरी ॥ ९ ॥ ततःदिव्यास्त्रभञ्जनानतरंसःअसुरःशुम्भःदेवीचण्डिकांशराणांशतैरसंख्यातैःशस्त्र
 हस्तैश्चाच्छादयत॥छदसंवरणेचुरादिःतिहेतोआङ्पूर्वः लङ् णिचश्चेत्यात्मनेपदं॥साचदेव्यापितत्कुपितातदितिहेतौपृथक्पदं ॥ तस्माच्छरशतैराच्छादना
 द्वेतोःकुपितासती ॥ इषुभिर्बाणैःधनुश्चापंशुम्भस्यशरासनंचिच्छेद ॥ इषुभिरितिबहुवचनं ॥ पुनःपुनर्धनुश्छेदंपुनःपुनर्धनुर्ग्रहणसूचयितुमाश्रितंअन्यथै
 कस्यधनुषश्छेदकर्तव्येधनुश्छेदंचेपुणेत्येवब्रूयादनन्तामोघशक्तित्वाद्देवीषोः १० ॥ अथदैत्येन्द्रःशुम्भःधनुषिशरासनेदेव्याछिन्नेसतितथाप्रकारेण ॥ शक्ति

मायुधं आददेजग्राह ॥ अथ देवी अस्य शुभस्य करे स्थितां प्रेषयितुं गृहीतां तां शक्तिमपि चक्रेणायुधेन चिच्छेद ॥ करोत्य्थितामिति पाठे ॥ करादुत्थिता उदयं यां
तीं ॥ अपिशब्द उक्त समुच्चये ॥ प्राक् धनुः चिच्छेद तदनु शक्तिमपि समाददेत्यपि पाठे स एवार्थः ॥ ११ ॥ ततः शक्तिच्छेदनानंतरं दैत्यानामधिपाः धूम्रलोचना
दयः तेषां ईश्वरः शुभः खड्गं चंद्रहासं उपादाय भानुमत्किरणयुक्तं शतचंद्रं शतं लिखिताः चंद्राः यस्मिन् फलके तत्फलकं च गृहीत्वा तदिवा हंतुं अभ्यधावत् ॥ १२ ॥
चंडिका देवी तस्य आपतत एष्यतः एव शुभस्य आशु तत्क्षण एव धनुर्मुक्तैः चापात्सकाशान् निर्गमितैः शितैः तीक्ष्णैः बाणैः अर्ककरामलं अर्ककरैः संगतैरालिप्तत्वात्
प्रतिफलितार्ककिरणत्वादमलं खड्गं चिच्छेद ॥ अथ च बाणैरर्ककरामलं प्रतिफलितैरर्कस्य करैः सह संपर्कलाभादमलं फलकं च चिच्छेद ॥ बाणैरिति बहुवचना
ततः खड्गमुपादाय शतचंद्रं च भानुमत् ॥ अभ्यधावत तां हंतुं दैत्यानामधिपेश्वरः ॥ १२ ॥ तस्यापतत एवाशु खड्गं
चिच्छेद चंडिका ॥ धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चर्मचार्ककरामलं ॥ १३ ॥ अश्वांश्च पातयामास रथं सारथिना सह ॥ हताश्वः
स तदा दैत्यच्छिन्नधन्वा विसारथिः ॥ जग्राह मुद्गरं घोरमंबिका निधनोद्यतः ॥ १४ ॥ चिच्छेदापततस्तस्य मुद्गरं नि
शितैः शरैः ॥ तथापि सोभ्यधावतां मुष्टिमुद्यम्य वेगवान् ॥ १५ ॥ समुष्टिं पातयामास हृदये दैत्यपुंगवः ॥ देव्यास्तं
चापि सा देवी तलेनोरस्य ताडयत् ॥ १६ ॥

॥ ६५ ॥

॥ ६५ ॥

तु खड्गं चूर्णयां च कारेति सूच्यते ॥ १३ ॥ न केवलं खड्गं चर्म च चिच्छेद ॥ अपितु अश्वांश्च च्छिन्वा शरैः पातयामास ॥ सारथिना सह रथं च पातयामास व्यत्य
स्तावयवं चकार ॥ तदा स दैत्यः घोरं भयकरं मुद्गरं धनं जग्राह ॥ कीदृशः हताश्वः निहतरथवाहनः छिन्नधन्वा छिन्नधनुर्यस्य बहुव्रीहौ धनुषश्चेत्यनङ्गसमासांतः ॥
विसारथिः सारथिरहितः ॥ अंबिकाया निधने उद्यतः रूतोद्यमः ॥ १४ ॥ सा देवी निशितैः तीक्ष्णैः शरैः आपततः प्रहर्तुं इच्छतः शुभस्य मुद्गरमायुधविशेषं
चिच्छेद ॥ तथापि छिन्नमुद्गरोपिवेगवान् वेगधारी मुष्टिं उद्यम्य ऊर्ध्वोत्थितां देवीमभ्यधावत् स तैस्त्वरितायां गतौ धावादेशः ॥ १५ ॥ स दैत्यपुंगवः शुभः दे
व्यावक्षसिमुष्टिरतिबद्धांगुलिसंनिवेशं पातयामास प्रयुक्तवान् ॥ अर्कवेमुष्टिरत्नीहौ ॥ पमानगौः पुंगवः गोरतद्वितलुकीति द्वयसमासांतः दैत्यपुंगव
इव बलवान् ॥ स्युत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहशादूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्या प्रयोगे समस्यते ॥ सातदी

देवीतलेनकरतलेनतं शुभमपिउरसि वक्ष्यताडपत् ॥ अस्तीतलमधोदेशेस्वरूपेपृष्ठतस्तलं ॥ वितस्तीचचपेटेचततोऽप्यारक्षणे तलं ॥ १८ ॥ तद्वत्पा
 नाराजाशुम्भः राजाहःसखिभ्यष्टच् ॥ देवीकृततलप्रहारेणचपेटघातेनअभिहतःवक्षसिताडितःमहीतलेनिपपात ॥ अयसदैत्यराजः सहसावेगेनअ
 तर्क्येणबलेनचपुनःतथैवनिपतनात्प्रागिवउत्थितःउदस्थादुच्चैःस्थितिमाप ॥ १७ ॥ महीतलादुत्पत्यउड्डीयदेवीं प्रगृह्यगृहीत्वाउच्चैर्गगनमाकाशमा
 स्थितःआरूढः ॥ आङ्पूर्वात्तिष्ठतेःसकर्मकाद्रत्यर्थाकर्मकसूत्रेणकर्तारिक्तः ॥ आस्थितवान्आङ्स्थःप्रतिज्ञानमर्थः गगनंस्थानत्वेनप्रतिज्ञातवान् ॥
 तत्रापिगगेनपिसाचंडिकानिराधारानिराधिकरणासत्येवतेनसहयुयुधे ॥ यद्वा ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निश्चयश्चाबाध्याध्यवसायःनिराधाराअहमेवसर्वश
 किंसमन्विताशत्रुमुपसंहारिष्यामीतिनिश्चयज्ञानाधारा ॥ यद्वा ॥ चंडिकाशब्दब्रह्मरूपतयाआकाशास्थितयासाधारत्वादनिराधारा ॥ १८ ॥ तदागग

तलप्रहाराभिहतोनिपपातमहीतले ॥ सदैत्यराजःसहसापुनरेवतथोत्थितः ॥ १७ ॥ उत्पत्यचप्रगृह्योच्चैर्देवींगग
 नमास्थितः ॥ तत्रापिसानिराधारायुयुधेतेनचंडिका ॥ १८ ॥ नियुद्धंस्वेतदादैत्यश्चण्डिकाचपरस्परं ॥ चक्रतुःप्रथमं
 सिद्धमुनिविस्मयकारकं ॥ १९ ॥ ततोऽनियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनांबिका सह ॥ उत्पात्य भ्रामयामास चिक्षेप धरणीतले ॥ २० ॥

नारोहणकालेप्रथमंखेआकाशेदैत्यःशुम्भःचंडिकाचदुर्गापरस्परंनियुद्धंबाहुयुद्धंनामप्रधनंचक्रतुःचक्राते ॥ कीदृशंनियुद्धंसिद्धाश्चमुनयश्चसिद्धमुनयः ॥
 ननुचहं द्वेषिपूर्वस्यात् नैतत् प्राप्तस्यचबाधास्येयेपि ॥ यद्वा ॥ सिद्धैःसहितामुनयःतेषांविश्वावसुप्रभृतीनांमुनीनांनारदादीनांपश्यतांविस्मयस्याश्चर्य
 स्यकारकंजनकं ॥ इहकेचित्सिद्धमपनीययुद्धंपेटुः ॥ नियुद्धंनामयुद्धं प्रथमंचक्रतुरित्यर्थः ॥ केचित्तुप्रथममपनीयप्रधनंपेटुः ॥ कर्मव्यतिहारेसर्वना
 मोद्भवतःसमासवच्चबहुलंइतिसुडमौ ॥ परस्यक्रियायांपरःकरोतिपरस्यापिपरःपरस्परम् ॥ १९ ॥ अंबिकादेवीतेनशुम्भेनसहसुचिरंचिरतरंकालंनियुद्धंरु
 त्वाततोऽनंतरंतंशुम्भंउत्पात्यउत्क्षिप्यचरणंउद्धृत्यभ्रामयामास ततोभ्रामयित्वातंशुम्भं वलयाकारेणोर्ध्वतःभ्रामयित्वाधरणीतलेचिक्षेपपातयामास ॥ इह
 भ्रमेणवमंतत्वान्मितान्मितांहस्वइतिहस्वत्वं ॥ भ्रमयामासेतिसभ्यःपाठः ॥ यद्वा ॥ वेत्यनुवर्त्यमितांहस्वः साचव्यवस्थितविभाषा ॥ तेनक्वचित्प्रयो
 गपुराणादौसंक्रामयतीतिवद्भ्रामयामासेत्यपिसभ्यएव ॥ इहउत्पात्यउत्पात्यउत्क्षिप्येतिपाठत्रयं ॥ भ्रमुअनवस्थानेनेस्यादेशः ॥ क्षिपप्रेरणेलिट् ॥ २० ॥

देव्याक्षिप्तः सदुरात्मा शुम्भः धरणीं प्राप्य वेगेन संजातवेगः सन् ॥ वेगत इति पाठे वेगात् ॥ वेगवानिति वा पाठः ॥ चण्डिकानिधनेच्छया मुष्टिमुद्यम्य उ-
 त्क्षिप्य उद्यतं कृत्वा अभ्यधावत ॥ देवीत्यर्थ उच्यते ॥ चण्डिकायाः सकाशात् प्राप्तव्यं यत्र निधनं मरणं तत्रेच्छया यतः अभ्यागच्छत् ॥ अथात्यये पलाय्य चेद्वच्छे-
 दसौ नम्रियेतैवेति ॥ दुष्टात्मा स्वभावो यस्य सः आत्मा यत्नो धृतिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्मवर्त्म च ॥ २१ ॥ सर्वेषां दैत्यानां जनेश्वरं राजानं शुम्भं ततो देवी वक्ष-
 सि उरसि शूलेन भित्त्वा विदार्य जगत्यां भूमौ पातयामास । जगती जगती च्छन्दो विशेषेण विक्षितावपि ॥ २२ ॥ देव्याः शूलमायुधं तस्याग्रतेन विक्षतः हतः ॥
 क्षिणु क्षणु हिंसायां द्वावपि नां तौ तनादी ॥ तेन क्षितः क्षत इति पाठ द्वयं ॥ कर्मणिक्तः ॥ अनुदात्तोपदेशवन्तितनोत्थादीनामनुनासिकलोपोऽल्लिङ्गिति ॥ स
 शुम्भः गतासुः निर्गतप्राणः सन् उर्व्यां भूमौ पपात ॥ किं कुर्वन् सकलां देवीं पृथ्वीं चालयन् ॥ कथं भूतां पृथ्वीं अध्वयश्च द्वीपांश्च तैः सह वर्त्तमानां ॥ पुनः कीदृ-
 सक्षिप्तो धरणीं प्राप्य मुष्टिमुद्यम्य वेगितः ॥ अभ्यधावत दुष्टात्मा चण्डिकानिधनेच्छया ॥ २१ ॥ तमायां तंततो देवी
 सर्वदैत्यजनेश्वरं ॥ जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि ॥ २२ ॥ सगतासुः पपातोर्व्यां देवी शूलाग्रविक्षतः ॥
 चालयन् सकलां पृथ्वीं साब्धिद्वीपां सपर्वतां ॥ २३ ॥ ततः प्रसन्नमखिलं हते तस्मिन्दुरात्मनि ॥ जगत्स्वास्थ्यमतीवाप
 निर्मलं वा भवन्नभः ॥ २४ ॥ उत्पातमेघाः सोल्काये प्रागा संस्ते शमं ययुः ॥ सरितो मार्गं वाहिन्यस्तथा शुंभे निपातिते २५
 शीं सपर्वतां पर्वतैः सह वर्त्तमानां ॥ चालयन्निति ॥ चलकम्पने णिचिकम्पने च लिर्मित् ॥ वायुश्च लयति वल्लीं ईषत्कम्पयति ॥ अन्यत्र न मित्वा युश्चालयति
 घनश्रेणीं दिशां तरं प्रापयतीत्यर्थः ॥ अत्र तु स्थानांतरं प्रापणं धात्वर्थः ॥ तेनात्र मिच्छाभावात् ह्रस्वत्वाभावः ॥ कश्चिदाह ॥ चलनं चालः तं करोति णिच् लटः
 शतृप्रत्ययः प्रयोजकव्यापाराभावाणि चोत्रा संभवादिति तन्न मृतस्यापि उपचारात् स्वाभाव्याद्वा प्रयोजकव्यापारसंभवात् ॥ मृतः पुत्रो मातरं रोदयति धनमानं
 दयतीति वन्मृताचेतनयो रप्यस्येव प्रयोजकव्यापार इति प्रागुक्त एवामिच्छाभावाभावोपाय आश्रयितव्यः ॥ २३ ॥ देव्या तस्मिन्दुरात्मनि शुम्भे हते सा तिततो
 हेतुतः अखिलं विश्वं प्रसन्नमभवत् ॥ तथा हि ॥ जगल्लोकः स्वस्थः सन् अनाकुलत्वं अतीव अतिशयं प्राप्तः ॥ ततः आकाशं च निर्मलं निःपांशु अभवत् ॥ विश्वम-
 शेषं कृत्स्नं समस्तं निखिलानि निःशेषं विष्टं भुवनं जगत् ॥ २४ ॥ प्राक् शुंभमरणात् पूर्वसोल्काः उल्कासहिताः ये उत्पातमेघाः देवलोकशुभाय चागताः शांति

मगमन्तिभिः ॥ उल्काज्वाला ॥ यदाहुः ॥ लंकाशेफालिकाटीकाधातकीत्रचक्राढकी ॥ सिधकाशारिकाहिक्काप्राचिकोऽपिपालिकाः ॥ देव्या
शुंभेनिपातितेसतितथाअनाकुलाःसरितःनयःमार्गवाहिन्यःमार्गाददूरगाआसन् ॥ पूर्वमाकुलत्वादुत्पथगामिन्यःअधुनातुतद्वेपरीत्यमितास्त्रादितिभावः ॥
॥ २५ ॥ देव्यातस्मिन्शुम्भेनिहतेसतिततोहेतुतःसर्वदेवगणाःइन्द्रादयःहर्षनिर्भरमानसाःनिःशेषेणभरःपोषःपूर्णतायत्रतानिनिर्भराणिहर्षेणनिर्भराणिमानसा
नियेषांति बभूवुः ॥ अथचगंधर्वाःहाहाहूहूप्रभृतयःललितंमनोहरंयथास्यात्तथादेव्याःपराक्रमंजगुःगायंतिस्म ॥ २६ ॥ गीतमुक्त्वावायंनृत्यंचाह ॥ देवगण
विशेषाःअवादन्यन्तथान्येएवाप्सरोगणाः ननृतुःनृत्यंतिस्म ॥ वाताःपुण्याःशैत्यमांयसौरभ्ययुक्ताःववुःवांतिस्मपुण्याःरजःशून्याश्च ॥ तथादिवाकरःसूर्यः
सुप्रभःसुतेजस्कःअभूत् ॥ २७ ॥ अग्नयःआहवनीयादयःशांताःनिर्मलाःसंतःजज्वलुःज्वलंतिस्म ॥ ज्वलदीप्तौ ॥ लिट्उस् ॥ शुंभेनिहतेयज्ञाःप्रवृत्ताइ
ततोदेवगणाःसर्वेहर्षनिर्भरमानसाः ॥ बभूवुर्निहतेतस्मिन्गंधर्वाललितंजगुः ॥ २६ ॥ अवादन्यंस्तथैवान्येननृतु
श्चाप्सरोगणाः ॥ ववुःपुण्यास्तथावाताःसुप्रभोभूदिवाकरः ॥ २७ ॥ जज्वलुश्चाग्नयःशांताःशांतदिग्जनितस्व
नाः ॥ २८ ॥ इतिमा ० देवीमाहात्म्येशुम्भवधःसप्ताशीतितमोध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ देव्याहते
तत्रमहासुरेंद्रेसेन्द्राःसुरावह्निपुरोगमास्तां ॥ कात्यायनींतुष्टुवुरिष्टलाभाद्विकाशिवक्राब्जविकाशिताशाः ॥ १ ॥
त्यर्थः ॥ दिग्जनितस्वनाउत्पातशब्दाःशांताःउपशांतिमगुः ॥ यद्वा ॥ दैत्यार्हितदेवादिहाहाकारस्वनाःशांताइत्यर्थः ॥ २८ ॥ इतिमार्कंडेयराजाधिराजतो
मरान्वयश्रिशंतनुविरचितायदिवीमाहात्म्यटीकायांशुम्भवधेसप्ताशीतितमोध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ॥ देव्याचण्डिकयातत्रसं
ग्रामेमहासुरेंद्रेशुम्भेहतेसतिसेन्द्राइन्द्रसहिताःवह्निपुरोगमाःअग्न्यादयःसुरादेवाइष्टलाभातशुम्भनिहतलक्षणात्संतुष्टाःअतएवविकाशिवक्राःदीप्तवदनाःप्रस
न्नमुखाःसुष्टुविकाशिताआशादिशोयेषांतेतांशुम्भमर्दिनींकात्यायनींचण्डिकांतुष्टुवुः ॥ पुत्रस्तुतौ ॥ विकाशिवक्राब्जविकाशिताशाइतिपाठे ॥ काशृदी
प्तौ तालव्यांतः ॥ काशनंकाशःकाशोयेषांतानिकाशीनि विकाशीनिवक्राप्येवअज्ञानिकमलानियासांताःविकाशिवक्राब्जाः काशःसंजातोयासांताःका
शिताःविशेषेणकाशिताश्चआशाश्चविकाशिताशाः ॥ काशितांसाइतिपाठेसुराइष्टलाभाद्विकाशिवक्राब्जाःविकाशितांसाश्चभवन्ति ॥ अंसोभुजशिरःत

तःकर्मधारयः ॥ महान्तोसुराःतर्मिद्रेश्रेष्ठे कतोमहर्षिःतस्यापत्यंस्त्री गर्गादिपाठात्कात्यशब्दाद्गर्गादियत्रतात्सर्वत्रलोहितादिकतंतेभ्यइतिष्फः पित्वात्
 डीष् ॥ फस्यायनादेशःकात्यायनी ॥१॥ देवाऊचुःदेवींस्तोतुंस्तवोपयोगीनिवाक्यानिउक्तवतः प्रपन्ना अनन्यशरणाःशरणार्थिनःभक्तिनम्राःतेषांआर्तिपी
 डांहरतीतिप्रपन्नार्तिहरा॥हस्तेरेनुयमानेच्छ्रियांटाप् ॥ हेप्रपन्नार्तिहरेदेवित्वंप्रसीदप्रसन्नाभव ॥ पात्रादिनासदेःसीदभावः ॥ हेअखिलस्यजगतःमातःज
 ननित्वंप्रसीद ॥ हेविश्वस्यईश्वरिव्यापिकेत्वंप्रसीद ॥ हेदेवित्वंविश्वंपाहिलक्ष्मीरूपेणसर्वजगद्रक्ष हेदेवित्वंचराचरस्यजगतःईश्वरीविष्णुमायात्मतयाव्या
 पिकासि ॥ चराश्चाचराश्चराचरं ॥ सर्वोद्वोविभाषैकवद्भवति ॥ अन्यथाचरगतौपचायच् ॥ चरिचलिपतिवदीनामच्याक्चाभ्यासस्येत्यनेनचराचरं
 जंगमात्मकमेवस्यान्नाजंगममपि॥यदाहुः ॥ चरिष्णुजंगमचरंत्रसमिगंचराचरं ॥२॥ हेदेवित्वंयतःहेतोःपृथिवीस्वरूपेणस्थितासि ॥ अतःजगतःविश्वस्या
 ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ देविप्रपन्नार्तिहरेप्रसीदप्रसीदमातर्जगतोखिलस्य ॥ प्रसीदविश्वेश्वरिपाहिविश्वंत्वमीश्वरीदेवि
 चराचरस्या॥२॥ आधारभूताजगतस्त्वमेकामहीस्वरूपेणयतःस्थितासि ॥ अपांस्वरूपस्थितयात्वयैतदाप्याय्यते
 कृत्स्नमलंध्यवीर्ये ॥३॥ त्वंवैष्णवीशक्तिरनंतवीर्याविश्वस्यबीजंपरमासिमाया ॥ संमोहितंदेविसमस्तमेतत्त्वंवैप्रस
 न्नाभुविमुक्तिहेतुः ॥ ४ ॥ धारभूतात्वं एकैवनान्या ॥ हेअलंध्यवीर्येलंवितुमशक्यबले ॥ अपांस्वरूपस्थितयात्वयैवएकयाएतत्कृत्स्नंजग
 दाप्यायतेसर्वमाप्यायते ॥ प्यायीवृद्धौ णिच्कर्मणि लट् ॥ अपांजलानांस्वरूपेणस्थितयात्वया ॥ ३ ॥ हेदेवित्वंअनंतवीर्याअक्षयबला ॥ वैष्णवीविष्णुसं
 बंधिनीशक्तिरसियथाशक्त्याविष्णुर्भगवानशेषलोकान्पालयतिसाविष्णुसामर्थ्यलक्षणात्वमेवेतिभावः ॥ विश्वस्यबीजंकारणंयल्लोकवेदप्रसिद्धंसापरमा
 व्यापिनीमहामायात्वमेवासि ॥ परमाउत्कृष्टादुत्तराशक्तिर्नत्वदन्यासेतिभावः ॥ हेदेवित्वयामाययाएतत्समस्तंविश्वंसंजातमोहंकृतंमोहितंममतायत्तं
 कृतं ॥ देवित्वंवैप्रसिद्धाज्ञानवैराग्यरूपाउपनिषत्परमात्मतत्त्वावगमस्वभावाप्रसन्नासतीभवनंभूःपुनःपुनरुद्भवःभुविरुत्पत्तिभूतप्रादुर्भावइतियावत् ॥ भू
 सत्तायांस्त्रियामिच्छुष्यादिभ्यइतिङ्प्रत्ययः ॥ उक्तादेशः ॥ भुवेरुत्पत्तिर्भूतमोचनंमुक्तिःमुक्तेहेतुःकारणमसित्यर्थः ॥ भुविभूमौइत्युक्तेर्धपुष्ट्यभावसि
 ष्टनुब्रह्मलोकादौमुक्तिहेतुतानस्यादित्यव्यातिपरिजिहीर्षार्थोपलक्षणताश्रयेणजनितप्रतिपत्तिगौरवादौगुण्या ॥ भुविमुक्तिहेतुरित्येकंपदं ॥ ४ ॥ ॥३॥

हेदेविसमस्ताःश्रुत्यादयोविद्याःतथैवभेदाःत्वत्प्रकाराएवत्वदंशाएव ॥ तस्मात्तवविद्यानां परस्परं पार्थक्याभावात्तेकास्तुतिः प्रवर्ततां ॥ नकापि ॥ कीदृशीस्तु
तिः ॥ स्तवमर्हतिस्तव्यं ॥ दंडादिभ्योयः ॥ अन्यथाअचोयतंबाधित्वाएतिस्तुसूत्रेणक्यपिसतिस्तुत्यंइत्येवस्यात् ॥ स्तव्येस्तोत्रार्हेवस्तुनिविपयेपराचापरा
चेतिपृथग्भूतोक्तिर्यस्यांसास्तव्यपरापरोक्तिः ॥ स्तुतिस्तुत्ययोःपृथक्खलुस्तुतिःप्रवर्तते एकत्वेकातेस्तुतिरस्त्वितिभावः ॥ तर्हि त्वंब्राह्मीत्वं लक्ष्मीरित्याद्यास्तु
तिरपि देव्या एकत्वेन न घटत इत्याह ॥ समस्ताः सकलाः कला सहिताः चतुःषष्टिकलोपेताः पातिव्रत्यादिधर्मोपिताः सृष्ट्यादिप्रतिनियतनैपुण्योपेताश्च ब्रह्माण्या
याः स्त्रियश्च तवैवांशा इति कातेस्तुतिः एकस्वरूपत्वात् ॥ हेदेवित्वया एकैव अंबयामात्रा एतज्जगत्पूरितं पूर्णं आप्यायितं ॥ त्वमेव जगत्तज्जगदेवत्वमिति काते
स्तुतिः नकापि ॥ अन्यदीयगुणानामन्यत्रारोपणवर्णनं स्तुतिः ॥ अत्र तु सैव विद्येति सैव ब्राह्म्यादिस्त्रीतिभेदाभावात्स्तव्यपरापरोक्तिः परमोक्तिरित्यर्थः ॥ देवी
न्यूनानभवद्गीतिस्वभावतः श्रेष्ठोक्तिरित्येव तस्यामिति कातेस्तुतिरित्युक्तं ॥ न्यूनमधिकीकृत्योक्तिः स्तुतिरित्यविलक्षणं ॥ न्यूनाभवतियतः ततोधिका नैवेत्यु

विद्याः समस्तास्तवदेविभेदाः स्त्रियः समस्ताः सकलं जगच्च ॥ त्वयैकया पूरितमंबयैतत्कातेस्तुतिस्तव्यपरापरोक्तिः

॥ ५ ॥ सर्वभूतायदादेवीभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वंस्तुतास्तुतयेकावाभवंति परमोक्तयः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

केकातेस्तुतिरिति ॥ ५ ॥ पुनरपि देव्यांस्तुतिर्न घटत इत्याह ॥ परमोक्तिः स्तुतिरिति स्तुतिलक्षणं ॥ तत्र देवी सर्वभूता इतीदं स्तुतिपदं ॥ एवं च सति ब्रूमः हेदे
विभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी त्वं यदा सर्वभूतासि सर्वात्मासि विश्वरूपासि इति स्तुता भूः ॥ तदा स्तुतये स्तुत्यै स्तुत्यर्थाः कावानामपरमाः श्रेष्ठाः उक्तयः वर्णनास्तुतयः
भवंति नकापि परमा श्रेष्ठा उक्तिः वर्णने स्तुतिरितिलक्षणं ततश्च यच्च किंचित्पदार्थरूपं भावाभावात्मकं संभवेत्तन्नाम सर्वमित्युच्यते ॥ सर्वभूतादेवीति यदा स्तुता
तदा सर्वस्य च देव्याश्चैक्यात्किंस्तुत्यंकावास्तुतिः स्यादिति भवत्यर्थादाह ॥ कावाभवंति परमोक्तय इति ॥ काः परमोक्तयः याभिस्तूयेत देवी ॥ नकापि ॥ युक्ते स्या
दावृतेभूतंप्राप्यतीतेसमेत्रिषु ॥ सर्वभूतासर्वेण विश्वेन समेत्यर्थः ॥ कीदृशी देवी ॥ अयदा शुभावहविधिदा ॥ भुज्यते भोगः स्वर्गादिः मुक्तिर्मोक्षः तौ प्रददाति
भुक्तिमुक्तिप्रदा ॥ यद्वा ॥ भुक्तेर्मुक्तिर्वैराग्यं तां प्रददाति प्रेदाज्ञः कः अयते गच्छति व्याप्नोत्ययती ॥ कृत्यल्युटो बहुलमिति कर्त्तरि ल्युट् ॥ यद्वा ॥ दयदाने भुक्तिमुक्तिप्रदयते
भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ णिनिः ॥ यद्वा ॥ प्रापूरणे भुक्तिमुक्तिप्राप्तिपूरयति भुक्तिमुक्तिप्रा ॥ आतो नृपसर्गेकः ॥ दयिष्यते रक्षिष्यति दायिनी ॥ भविष्यदा धर्मण्ययोर्णि

मा० पु०
॥१९५॥

स० स०
अ०
८८

निः ॥ भुक्तिमुक्तिप्राचासौदायिनीरक्षित्रीचेतिकर्मधारयः पुंवद्भावः ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ६ ॥ हेदेविसर्वस्यजनस्यजंतोः हृदिचेतसि ॥ बुद्धिरूपेणसं
स्थिते ॥ हेस्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ हेदेविसंस्थितेसम्यगवस्थिते ॥ संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ स्वर्गचापवर्गचददातिस्वर्गापवर्गदा ॥ आतोनुप
सर्गेकः ॥ नरः कश्चिद्विषिः नरस्यापत्यं नारायणः ॥ नडादिभ्यः फक् फस्यायनः ॥ नारायणस्यस्त्रीस्त्रीमायोपचारात् ॥ नारायणीविष्णुमायेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ आपो
नाराइतिप्रोक्ताः ॥ नारमस्मयमयनमस्यनारायणः ॥ संज्ञायांणत्वं ॥ यद्वा ॥ नराणांसमूहोनारमयनमस्यनारायणः तस्यस्त्रीनारायणीलक्ष्मीः ॥ हेनारायणि ॥
कात्यायनीतुष्टुवुरितिकात्यायनीस्तुतौप्रकृतायांनारायणीनमस्कृतिः स्त्रियः समस्ताः तदंशाएवेतिप्रागुक्तेः कार्यभेदमात्रत्वेपिवस्तुतस्तयोरैक्यादविरुद्धा ॥ ७ ॥
अष्टादशनिमेषास्तुकाष्ठात्रिंशत्तुताः कलाइत्यभिधानात् काष्ठाकलातो न्यूनैतिकाष्ठाकलादिरूपेणेतिपाठः सभ्यः विश्वस्यखलुकाष्ठाकलान्यूनैतिकाष्ठाक
ला ॥ क्षणमुहूर्त्ताहोरात्रपक्षमासर्त्तयनसंवत्सरादिकालरूपेणपरिणामप्रदायिनी ॥ बाल्यादिवयोवस्थाविशेषेणवातथाविश्वस्यउपरतौअवसानेविषयेयाश
सर्वस्यबुद्धिरूपेणजनस्यहृदिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ७ ॥ कलाकाष्ठादिरूपेणपरिणा
मप्रदायिनि ॥ विश्वस्योपरतौशक्तेनारायणिनमोस्तुते ॥ ८ ॥ सर्वमंगलमांगल्येशिवेसर्वार्थसाधिके ॥ शरण्येऽयं
बकेगौरिनारायणिनमोस्तुते ॥ ९ ॥

॥६५॥

॥६५॥

॥६५॥

किः तत्संबुद्धौ हे शक्तेरुद्ररूपत्वात् हे समर्थे ॥ नारायणीति अयगतौ इण्गतौ इग्तौ अय्यते इयते वा अयनः परमात्मा कर्माणिल्युट् पुंल्लिंगतानुप्रयोगतः लिंगमशि
ष्यलोकाश्रयत्वाल्लिंगस्येतिवचनात् ॥ नाराणामयनः नारायणः ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगः इतिणत्वं ॥ नारायणस्यपरमात्मनइयंमायानारायणी ॥ अन्यथाना
रायणस्येयंनारायणीयेतिवृद्धाच्छः स्यात् ॥ तस्मात्संबंधेऽप्येव ॥ परिणामः प्राणिकायावयवोपचयलक्षणावृद्धिः ॥ तांप्रददातिपरिणामप्रदायिनी ॥ सुप्यजा
तौणिनिः ॥ आतोयुक्चिण्कृतोः ॥ ज्ञापकसिद्धमनित्यंइतिक्वचित्सोपसर्गादपिणिनिः ॥ दुग्धंदधिरूपेणपरिणामतेइत्यादौतुपरिणामोरूपांतरावाभि
र्दुग्धादिस्वरूपाद्विवर्त्तः ॥ परिणामप्रदायिनीतिपाठे ॥ परितोमान्यत्वापरिच्छेदः ॥ प्राणिकासादेः कललकृताशरीरसंस्था यौवनादिवयः ॥ तस्यपरिच्छेदः परिमा
णं एतावत्कालपरिमितमिदं बाल्यमिदं यौवनमित्यादितत्प्रददातिहेपरिणामप्रदायिनि ॥ ८ ॥ सर्वाणिमंगलानियतः स्युः सासर्वमंगला ॥ मंगलेभ्योहिता

॥१९५॥

मंगल्या ॥ उगवादिभ्योयत् ॥ सर्वमंगलाच्चासीमंगल्याच ॥ सर्वमंगलमांगल्येइतिवृद्धिपाठपक्षेत्तु ॥ मणिगती संयतेमंगलानिमंगल्योहितामंगल्यामे
गल्यैवमांगल्या ॥ अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घःपुरुषवत् ॥ कश्चिच्चाह ॥ गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिचेतिकर्मणिभ्यञ्जिति ॥ तत्र ॥ तस्यार्थसंग
त्यभावस्तावदास्तां स्त्रियांटापंबाधित्वाषित्वातुङीषिमांगलीत्येवस्यात्तुमांगल्येतिरूपसिद्धिरितितदुपेक्षणीयंप्रेक्षावद्भिः ॥ शिवाभवानीरुद्राणी ॥ हे
शिवे॥यद्वा ॥ शिवामंगलोपेतेतिरमापिशिवाभवति ॥ हेशिवेहेरमेसर्वेषामर्थानांसाधयित्रीउमारमाच ॥ हेसर्वार्थसाधिके ॥ अर्थोभिधेयैवस्तुप्रयोजननिवृ
त्तिषु ॥ शरणंगृहरक्षित्रोः ॥ शरणेषुसाधुःशरण्या तत्रसाधुरितियत् ॥ हेशरण्ये ॥ सोमसूर्याग्निरूपाणि त्रीण्यंबकानिनेत्राण्यस्याःत्र्यंबका यद्वा त्रयो
बकाः ॥ उमारमाच ॥ हेत्र्यंबके ॥ त्रयाणांलोकानामंबकःपितेत्यागमः ॥ गौरीउमा ॥ यद्वा ॥ गुड्ःअव्यकेशब्दे ॥ गूयतेअव्यक्तगुप्तशब्दायतेमनसागृ
ह्यतेधार्यतेगौरीउमारमाच ॥ ऋज्रेन्द्राग्रवज्रादिसूत्रेणरनिप्रत्ययेगुडोवृद्धिर्निपात्यते ॥ गौरोरुणेत्येपीते ॥ गौरादित्वातुङीप् ॥ अयःशुभावहोविधिर्य

सृष्टिस्थितिविनाशानांशक्तिभूतेसनातनि ॥ गुणाश्रयेगुणमयेनारायणिनमोस्तुते ॥ १० ॥

त्रपरमात्मनिसः अयनःपामादित्वान्मन्वर्थीयोनः ॥ नृनये नयोनीतिः ॥ भावेऋदोरप् ॥ नरणंनरःनरेणनयेनअयनःनारायणःपरमात्मा तस्येयंमायानाराय
णी ॥ हेनारायणिनमस्तेस्तु नमःस्वस्तीतिचतुर्थी ॥ १ ॥ जगतांसृष्टेःसर्गस्यस्थितेर्वर्त्तनस्यनाशनस्यप्रलयस्य ॥ हेशक्तिभूतेशक्तिरित्येवंभूताजाता ॥ हेश
किरूपे ॥यद्वा॥ब्राह्मीशक्तिःसृष्टौ ॥ वैष्णवीशक्तिःस्थितौ ॥ रौद्रीशक्तिर्विनाशे तद्भूतात्रिशक्तिभूतायाशक्तिःतत्सामान्येनशक्तिभूता हेशक्तिभूते ॥ यद्वा ॥ श
क्तीनांभुवापरमात्मनाउतासंगता ॥ वेज्रतंतुसंताने ॥ यद्वा ॥ शक्तीनांभूरिअवताररूपाशक्तिभूतिः ॥ हेशक्तिभूते ॥ यद्वा॥ शक्तीनांभुवःभूमयःब्रह्मादयःते
षांऊतिःसंघटना ॥ तंतुनेवगुंफनंसंतननंशक्तिभूतिः ॥ वेज्रःस्त्रियांक्तिन् ॥ हेसनातनि ॥ सायंचिरमित्यादिसूत्रेणल्युस्तुट्च स्त्रियांटित्वातुङीप् ॥ हेशाश्व
ति ॥ हेगुणाश्रये ॥ गुणाःसत्त्वादयःआश्रयोयस्याःसा ॥ यद्वा ॥ गुणानांआश्रयोयत्रसागुणाश्रया ॥ यद्वा ॥ सत्त्वादिगुणयुक्तागुणाःयथायोगंब्रह्मादयः
तेआश्रयायस्याःसा ॥ हेगुणमये ॥ मयगतौ ॥ मयतेगच्छतिलोकान्मया ॥ पचायचिस्त्रियांटाप् ॥ गुणैर्मयागुणमया ॥ गुणैर्गतिमतीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥
हेऽगुणमये ॥ अगुणंब्रह्ममयते ॥ अगुणेनब्रह्माणामयागमनपराअगुणमया ॥ ब्रह्मतत्त्वेनमयमानेत्यर्थः ॥ गुणमयीतिपाठे ॥ गुणानांविकारःगुणमयी ॥

यद्वाऽगुणमयी ॥ मयद्वैतयोर्भाषायामित्यादिनामयट् ॥ ङीप् ॥ यद्वा ॥ गुणेभ्योहेतुभ्यआगतागुणमयी॥हेतुमनुष्येभ्यइत्यधिकृत्यमयद्वैति ॥ यद्वा ॥ गुणाः प्राकृताउच्यंतेस्यांगुणमयी ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् ॥ अव्यतेर्इयतेगम्यतेअयनामुक्तिः ऋशब्दः अदितिवाची ॥ उरपत्यानिआराः देवाः ॥ नशब्दो नञ्समानार्थोननुबंधकः ॥ नसंत्यवाप्यारादेवाः साधकत्वेनयत्रसानारा नाराचासौअयनीचेतिनारायणीमुक्तिर्देवैरयापिदुःप्राप्येत्यर्थः॥तत्संबुद्धौ ॥ हेनारायणि ॥ १० ॥ शरणंरक्षितारंआगताःरक्षरक्षेतिप्रपञ्चाःशरणागताः तएवदीनाआर्त्ताश्चदुःखितालोकाःतेषामापद्भ्योदुःखेभ्यःपरित्राणंतदेवपरंमुख्यंउद्देश्यमयनंवर्त्मयस्याःसातत्संबुद्धिः ॥ सर्वलोकस्यार्त्तिहरे ॥ हरतेरनुयमनेच् ॥ हेदुःखनाशानि ॥ हेदेविभगवति ॥ न आरायणिनमःअस्तुतेइतिच्छेदः ॥ पूर्वं अग्रेअः ॥ एङपदांतादतीत्यकारलोपः ॥ प्रथमैकवचनस्यऋकारस्यश्रवणमेवतथाचसतिमो(ः)इतिभवति ॥ अग्रेचस्तुते ॥ ऋइतिदेवमाता ॥ मःशिवः अःविष्णुः द्वौप्रतिषेधौप्रकृतमप्रतिषिद्धमर्थंगमयतः॥ उर्देवमातुरपत्यानिआराःऋभवःदेवाः॥ अव्यतेर्इयते(वा)अयनीआराणांअयनीआरायननी

शरणागतदीनार्त्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यार्त्तिहरेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ११ ॥ हंसयुक्तविमानस्थेब्रह्माणो
रूपधारिणि ॥ कौशांभःक्षरिकेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ १२ ॥

याध्यातव्यादेवता॥आरायणी ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगइति
णत्वं हेआरायणि ॥ त्वां मःशिवःअश्रविष्णुःननस्तुतेअपितुस्तुतेनौत्येव ॥ षुञस्तुतौलडात्मनेपदं ॥ ११ ॥ हंसैर्युक्तंविमानंतत्रतिष्ठतिहेहंसयुक्तविमानस्थे
॥ यद्वा ॥ हंसैःयतिविशेषैःसूर्यैःरूपैश्चयुक्तमाश्रितंविमानंविगताहंकारंपरब्रह्मतत्रतिष्ठति ॥ हंसःश्वेतगरुत्सूर्ययतिप्राणात्मसुस्मृतः ॥ हेब्रह्माणिरूपधारि
णि ॥ कुशोदर्मःतस्येदंकौशं कौशंचतदम्भश्चकौशांभः ॥ क्षरसंचलने ॥ क्षरणंक्षरः ॥ घञिसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइत्यतउपधावृद्ध्यभावः घञर्थेकविधानं
वा ॥ कौशांभसःक्षरःसेचनंतंकरोति इतिणिचिण्वुल् ॥ वोरकःस्त्रियांटाप् प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपइतिइत्वं ॥ हेकौशांभःक्षरिके ॥ श
त्रुषुकुशोदकक्षेपणंकुर्वित्यर्थः ॥ यदुक्तं ॥ कमंडलुजलाक्षेपेइत्यादि ॥ यद्वा ॥ क्षरंकरोतिक्षरयतिक्षरिकाआसेक्रीकौशांभसःक्षरिका ॥ अणिजंतस्येतिभा
वः ॥ क्षरतेस्तुण्वुलिक्षारिका ॥ यद्वा ॥ कौशांभःक्षरतिसिंचतिकौशांभःक्षरी ॥ कर्मण्यण् ॥ ङीप् ॥ स्वार्थेकः ॥ केणइतिह्रस्वः ॥ यद्वा ॥ कुश
संबंधीअंभसःक्षरःआयुधत्वेनयस्याःसाकौशांभक्षरका ॥ शेषादिनाशकप् ॥ अत्रपक्षेअप् ॥ सुपःपरइत्वेनभवति ॥ ना अ आ ऋ आ अयनि

नमा उः स्तुत इतिच्छेदः ॥ नापुरुषः ॥ अकारोवासुदेवः स्यादाकारस्तुपितामाहः ॥ ऋइतिदेवमाता ॥ ऋभुशब्दप्रयोगदर्शनात् ॥ आदतिआह
 पसर्गः ॥ आयनिइतिसंबुद्धयंतं ॥ न मा इतिद्वौप्रतिषेधौ ॥ उकारस्तुमहेश्वरः ॥ स्तुतेइतिष्टुत्स्तुतौआत्मनेपदं ॥ अयगतौ ॥ रुत्यल्युटोबहुलंइतिकर्म
 णिल्युट् ॥ आसमंतादप्यतेर्इयतेवाआयनीउपासनी इष्टदेवता ॥ उःदेवमातुः आयनी ॥ इकोयणचि ॥ रायनी ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वं ॥
 हेरायणि ॥ हेदेवमातुरदितेरभीष्टदैवते त्वं ॥ आश्वत्थहाअःविष्णुःउःरुद्रःइतित्रिमूर्तिलक्षणः नापुरुषः ॥ मा न स्तुते नस्तुतेइतिमा अपितुसौत्ये
 व ॥ १२ ॥ धृज्धारणेभ्वादिः ॥ धरतीतिधरा पचायच् ॥ त्रिशूलचंद्राहीनांधरा ॥ अन्यथाकर्मण्यण्यात्स्यात् ॥ त्रिशूलादिधरतीतिविग्रहश्रवणात् ॥ त्रिशू
 लमायुधं चंद्रोत्रैककलात्मकःकिरीटभूषणौचित्यात् ॥ अहयःफणिनः ॥ द्वेघि ॥ बहुष्वनियमः ॥ हेत्रिशूलचंद्राहिधरे ॥ महानवृषभःतेनवाहिनीवाहवती॥
 ऋन्भ्योङीप् ॥ यद्वा ॥ महावृषभेणवाहयतीस्वंमहावृषभवाहिनी ॥ बहुव्रीहौमहावृषभवाहनेतिस्यात् ॥ हेमहावृषभवाहिनि ॥ महेश्वरस्येयंशक्तिर्माहे
 त्रिशूलचंद्राहिधरेमहावृषभवाहिनि ॥ माहेश्वरीस्वरूपेणनारायणिनमोस्तुते ॥ १३ ॥ मयूरकुक्कुटवृतेमहाशक्ति
 धरेनघे ॥ कौमारीरूपसंस्थानेनारायणिनमोस्तुते ॥ १४ ॥ श्वरी ॥ तस्याःस्वरूपमाकारःतेनध्येयतयासंभाविते ॥ अनधातुःप्राणना
 र्थः ॥ अननंअनिःइकृष्यादिभ्यःस्त्रियां ॥ रुदिकारादकिनइतिङीप् ॥ अनी । इःकामः एःकामस्यतद्देवतबीजस्यवाअनीप्राणरूपा यनी ॥ अंविष्णुं
 रातिरक्षकत्वेनगृह्णातिअरा त्रिलोकी ॥ अरायाःयनीअरायणी ॥ हेअरायणि ॥ त्वांउःशिवः नापुरुषः । न मा स्तुतेअपितुस्तौति ॥ १३ ॥ हेअनघेकौ
 मारीरूपसंस्थाने ॥ अतएवहेमहाशक्तिधरे ॥ अतएवमयूरकुक्कुटवृतेनमोस्तुते ॥ नारायणस्यभगवतोविश्वरूपस्येयंआकृतिः नारायणीमूर्तिः ॥ छांदसत्वाद्
 द्वाञ्छमनाश्रित्यसामान्यतोऽणेव ॥ यद्वा ॥ नाराणामयनंनारायणधर्मार्थकाममोक्षलक्षणंतस्येयंसाद्धिधातत्रजातातत्साधयितुंच ॥ शैविकोण् ॥ नारायणी॥
 नविद्यतेअर्घयतःहेअनघे ॥ यद्वा ॥ नविद्यतेअःविष्णुःपूज्योयेषतिअनादैत्याःतान्हंतीत्यनघा ॥ सप्तम्यांजनेर्ङः ॥ अन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रापिशब्दःसर्वोपा
 धिष्यभिचारार्थःतेनधात्वंतरादपिकारकांतरेपिडोभवति ॥ डित्यभस्यापिटेर्लोपः ॥ पृषोदरादित्वात् हस्यघः ॥ सांस्थितिः सम्यगवस्थानंसंनिवेशः
 संस्थानं । कुमारस्य शक्तिधरस्येयं शक्तिर्देवताकौमारी : कौमार्याःसकाशाद्रूपसंस्थानं यस्याःसा ॥ यद्वा ॥ कौमारीषण्मुखी रूपसंस्थानशरीरावयवसंजि
 वेशविशेषो यस्याःसा॥तत्संबुद्धौ॥महतीशक्तिरायुधंमहाशक्तिःतस्यधरामहाशक्तिधरा ॥ अन्यथातुविग्रहेकर्मण्यण्यस्यात् ॥ यद्वा ॥ महाशक्तिरतिसाम

र्थ्य ॥ मीर्हिसायां त्रयादेः मीनात्यर्हान् मयूरः ॥ मीनाते रूरन् ॥ कुक्कुटश्चरणायुधः ॥ कुम्भचारणेन कुटतिकुक्कुटः ॥ कुटकौटिल्ये ॥ पचायश्च ॥ मयूरावा
हनीभूताः क्रीडार्थाश्च ॥ कुक्कुटाश्च युद्धचातुर्यदिदक्षौचित्योपार्जिताः ॥ तैर्वृतावेष्टिताय तद्वयंकौमारीतेन बाल्योचिता कुक्कुटक्रीडोक्ता ॥ यद्वा ॥ मयूरैः कुक्कुटैश्च वृति
रावरणं यस्याः सा ॥ यद्वा ॥ कौचवाराहचक्रादिव्यूहवत् मयूरकुक्कुटव्यूहौ च संग्रामोचितसैन्यसंनिवेशौ ज्ञेयौ ॥ यदाहुः व्यूहस्तु बलविन्यासो मेदादंडादयो युधि ॥
दंडो मंगलभागौ चाप्युत्सन्नश्चाबलोदढः ॥ व्यूहस्तेषां विशेषाः स्युश्चक्रव्यूहादयोऽपि चेति ॥ ततश्च मयूरव्यूहकुक्कुटव्यूहाभ्यां वृता ॥ यद्वा ॥ वाहनीभूतत्वान् मयूरैः
कौमारीवृता ॥ अथ चेयंकुक्कुटाख्यालंकारोपेतत्वात् कुक्कुटवृता ॥ यदाहुः ॥ कुक्कुटस्तान् चूडे च भूषायामपि दृश्यते ॥ यद्वा ॥ मयूराः कुक्कुटा इव चित्रपुच्छवर्जिता
मयूरकुक्कुटाः तैर्वृता ॥ यदभ्यधुः ॥ आरक्तनेत्रपिच्छाग्रो मयूरः कुक्कुटः स्मृतः ॥ बह्वेण वर्जितो बर्हीयः समयूरकुक्कुट इति यादवप्रकाशः ॥ कुमारो मयूरमारोहति
शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीद वैष्णवीरूपेनारायणिनमोस्तुते ॥ १५ ॥ गृहीतो ग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृत
वसुंधरे ॥ वराहरूपिणि शिवेनारायणिनमोस्तुते ॥ १६ ॥ नृसिंहरूपेणो ग्रेण हंतुं दैत्यान् कृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यत्राणस
हितेनारायणिनमोस्तुते ॥ १७ ॥

॥४॥

॥४॥

॥४॥

कौमारी तु मयूरी ॥ यद्वा ॥ मालक्ष्मीः । आः पितामहः । इः कामः । उः शिवः । उच्चातारक्षको विष्णुः शोऽग्निः तैर्वृता मयूरवृता ॥ अथ च सा कुक्कुटवृता ॥ कुक्कुटवृत्
आदाने ॥ भवादिरात्मनेपदी ॥ ततः कर्त्तरि क्तिप् ॥ कोकंते कौमार्याः आज्ञामाददते दैत्यैः सह संग्रामायितुं कुंकि देवसैन्यानि तान्येव कुटं विदैत्यैः सह विरुद्ध
बुद्धौ निकुटानि च कुक्कुटानि देवसैन्यानि च तैर्वृता ॥ १४ ॥ हे वैष्णवीरूपे हे शंखादिगृहीतपरमायुधे ॥ हे देवि प्रसीद ॥ हे नारायणिनमस्तेस्तु ॥ शंखचक्रं च
गदाचशार्ङ्गं च सेनांगत्वादेकवद्भावः ॥ तानि गृहीतानि परमाण्यायुधानियया सा ॥ विष्णोरियं शक्तिर्वैष्णवी तस्या इव रूपं यस्याः तत्संबुद्धिः ॥ १५ ॥ गृहीतं उग्रं
रौद्रं च महच्चक्रं यया तत्संबुद्धिः ॥ दंष्ट्रया उद्धृता वसुंधरा भूमिर्यया तत्संबुद्धिः ॥ वराहस्य भगवतो विष्णोः रूपं तद्वती वराहरूपिणी ॥ वराहसदृशरूपमात्मानं
दर्शयतीत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ सत्यापपाशसूत्रेण रूपादर्शने ॥ णिच् ॥ वराहमेवात्मनो रूपं पश्यति वराहरूपिणी तत्संबुद्धिः ॥ हे शिवे सर्वमंगले नारायणि ॥ दशंति
यया दंष्ट्रा ॥ दाक्षीणसेत्यादिना दशतेः करणे घञ् ॥ विष्णोर्दशोऽङ्गानि दशतः सति सति ॥ १६ ॥ उग्रेण नृसिंहरूपेण दैत्यान् हंतुं हे कृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यस्य

प्राणेनरक्षणेनमहितेपूजिते ॥ त्रैलोक्यप्राणसहितेइतिवापाठः ॥ अयगतौ ॥ अस्यतेइत्ययनेचतुर्भेदंनराणांमयनेप्राप्तंनरायणतत्त्वप्रापचित्रीनारायि
णी ॥ चतुर्णांभद्राणांसमाहारश्चतुर्भद्रं ॥ आहुश्चत्वारिभद्राणिबलधर्मःसुखंधनं ॥ १७ ॥ किरीटमुकुटंतद्वतीहेकिरीटिनि ॥ महद्वज्रमायुधंयस्याःसामहा
वज्रामहाहीरा तत्संबुद्धिः ॥ सहलंनयनानिसमाहृतानिसहलनयनं ॥ पात्रादित्वातुङ्गीपूनभवति ॥ तेनउज्ज्वलतिप्रकाशतेसहलनयनोज्ज्वला ॥ य
द्वा ॥ सहलनयनेज्वलेइतिपाठः ॥ सहलंनयनानियस्याःसासहलनयना ज्वलितिज्वला ॥ पचाद्यच् ॥ हेज्वले ॥ अनुपसर्गादिवज्वलितिकसंतेभ्योणस्तु
वा ॥ तेनमुक्तेसोपसर्गादनुपसर्गाच्चज्वलतेःपचाद्यच्भवत्येव ॥ वृत्रोनामदैत्यःकश्चितस्यप्राणानहरति हेवृत्रप्राणहरे ॥ चकारःउक्तमनुक्तंचसमु
च्चिनोति ॥ इंद्रस्येयंऐद्रीहेऐद्री ॥ १८ ॥ चंडिकाशरीरोत्थाशिवदूतीतस्याःस्वरूपेणहतदैत्यायया हेहतदैत्येमहद्वलंसामर्थ्यसैन्यंचयस्याःहेमहाबले ॥ य

किरीटिनिमहावज्जेसहस्रनयनोज्ज्वले ॥ वृत्रप्राणहरेचैद्रिनारायणिनमोस्तुते ॥ १८ ॥ शिवदूतीस्वरूपेणहतदै
त्येमहाबले ॥ घोररूपेमहारावेनारायणिनमोस्तुते ॥ १९ ॥ दंष्ट्राकरालवदनेशिरोमालाविभूषणे ॥ चामुंडेमुंडमथ
नेनारायणिनमोस्तुते ॥ २० ॥ लक्ष्मिलज्जेमहाविद्येश्रद्धेपुष्टेस्वधेध्रुवे॥महारात्रेमहामायेनारायणिनमोस्तुते ॥ २१ ॥

द्वा ॥ महान्बलिरूपहारःपूजोपकरणंयस्याःमहाबलिःहेमहाबले ॥ करोपकारयोःपुंसिबलिःप्राण्यंगजेस्त्रियां ॥ घोरंभयानकरूपंयस्याःहेघोररूपे ॥ महा
नारावःशब्दोयस्याःशृगालपरिवारत्वात्हेमहारावे ॥ १९ ॥ दंष्ट्राभिःकरालंभयंकरंवदनंयस्याःहेदंष्ट्राकरालवदने ॥ करालोदंतुरेतुंगे ॥ शिरसांमालाविभू
षणंयस्याःहेशिरोमालाविभूषणे ॥ मुंडदैत्यमथनातिमुंडमथना ॥ मथविलोडने नंयादित्वात्ल्युः ॥ यद्वा ॥ कर्त्तरिबहुलंल्युट् ॥ बाहुलकात्तुङीपभावः ॥
हेमुंडमथने ॥ हेचामुंडेकालि ॥ २० ॥ हेलक्ष्मि हेलज्जे हेमहाविद्येमहतिविद्ये परमात्मगोचरज्ञानरूपे ॥ यद्वा ॥ महाविद्येहेमहत्यविद्येपरमात्मे
तरप्रपंचगोचरनानाज्ञानरूपे ॥ हेश्रद्धेआखिक्यबुद्धिस्वभावे ॥ हेपुष्टेशरीरावयवोपचयरूपे ॥ हेस्वधेपितृतृप्तिस्वरूपे ॥ हेध्रुवेशाश्रुतिव्रह्मरूपे ॥ हे
महारात्रेहिरण्यगर्भावसानकालरूपे ॥ यद्वा ॥ महारात्रे हेअनन्यतमोधिकरणकालरूपे ॥ यद्वा ॥ महारात्रिःसर्वप्राणिमोहकरीदेव्येवोच्यते ॥ अ
तएवहेमहामायेसर्वजगत्कारणभूते ॥ यद्वा ॥ हेमहत्यमाये ॥ हेमहारात्रेइतिपाठेरात्रेश्चाजसावितिसंज्ञायांङीप् छन्दस्येव ॥ तिमिरपटलैस्वगुणितारा

व्यइतितुजसंतःप्रयोगः बह्वादीरुदिकारादक्तिनोवाङ्गीष्वक्तव्यः ॥ उणादावदेहिन् अत्रिर्मुनिः बाहुलकात् रातेरपित्रिन् ॥ रात्रिः रात्रीच ॥ रातिसु-
खं रात्रिः ॥ २१ ॥ हेनारायणि हेमेधेनमोस्तुते ॥ धीर्धारणावतीमेधा ॥ अप्यतेकथ्यतेअणिः मेधादिः ॥ इक्षुष्यादिभ्यः रुदिकारादक्तिनोवाङ्गीष्व ॥ अणीमे-
धादिः ॥ ईदित्यस्याः लक्ष्म्या अणीमेधादिः यणी नराणांसमूहो नारं नारेणासमंतात् अश्रितायणी नारायणी ॥ हेवरे श्रेष्ठे ॥ हेभूते अतीते ॥ यद्वा ॥ भूतिर्भस्म
निसम्पदि ॥ भूतिर्जन्मच ॥ हेसम्पद्रूपे ॥ ऐश्वर्यादिरूपे ॥ हेबाभ्रवि विभर्त्तिवभ्रुर्विष्णुः तस्येयं भगिनी वैष्णवी हेबाभ्रवि ॥ विपुलेन कुले विष्णौ बभ्रु-
र्नाकपिलेत्रिषु ॥ हेतामसितमोगुणसम्बन्धिनि जगत्संहारकर्त्रिण्यतायत्तुहिनियते ॥ यद्वा ॥ दैवदिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्रीनियतिर्विधिः ॥ हेईशे स्वामिनि ॥ हे
श्रेईशा पचायच् ॥ २२ ॥ अंतो नाशे स्वरूपे च निश्चयेऽवयवेऽवधौ ॥ समीपे वसिते बंधेयमेमृत्यावेन हसि ॥ सर्वतः सर्वत्र पाणिपादं अंतो वयत्रोयस्याः हे सर्व-
मेधे सरस्वतिवरे भूतिबाभ्रवितामसि ॥ नियते त्वं प्रसीद शो नारायणि नमोस्तुते ॥ २२ ॥ सर्वतः पाणिपादं ते सर्वतोक्षि-
शिरोमुखे ॥ सर्वतः श्रवणघ्राणे नारायणि नमोस्तुते ॥ २३ ॥ सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते ॥ भयेभ्यस्त्राहि नो-
देवि दुर्गे देवि नमोस्तुते ॥ २४ ॥ एतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषितं ॥ पातुनः सर्वभीतिभ्यः कात्यायनि नमोस्तुते ॥ २५
तः पाणिपादं ते ॥ पाणयश्च पादाश्च पाणिपादं ॥ प्राण्यंगत्वादेकवद्भावः ॥ पादं त्रिद्विपाठे सर्वतः पाणयश्च पादाश्च अत्राणि च पुरीतस्संज्ञानि प्राणसूत्राण्य-
स्याः सातथोक्ता अयं ते यं ते यं ति वा अनया ज्ञानविशेषं इति अयनी पाणिपादाद्युपचितिः ॥ नराणामयनी नारायणी नारायण्या इयमधिदेवता नारायणी ॥ सर्व-
तोक्षिणि च शिरांसि च मुखानि च यस्याः सा हेतयोक्ते ॥ २३ ॥ सर्वजगत्रयं स्वरूपं यस्याः सा हे सर्वस्वरूपे ॥ यद्वा ॥ सर्वस्वरूपं यस्याः सा ॥ हे सर्वस्य ईशे सर्व-
शे ॥ सर्वाः शक्तयः सामर्थ्यलक्षणा ब्रह्मादिलक्षणाश्च ताभिः समन्विता हे सर्वशक्तिसमन्विते ॥ हे देवित्वं भयेभ्यः नः देवान् त्राहि छांदसं परस्मैपदं ॥ यथा ॥ त्राय-
ते त्राः क्तिपिरूपं ॥ ता इवाचर त्राहिरक्षिकेवाचरा ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्तिव्याचरे वा ॥ त्राहीत्यव्ययं वा ॥ हे दुर्गे देवि नमस्ते तुभ्यमस्तु भिन्नवाक्यस्थत्वाद्देवीतिपद-
द्वयं पौनरुक्त्येन न दुष्यति ॥ २४ ॥ हे देवि एतत्प्रत्यक्षासिद्धं ते वदनं सौम्यं सुंदरं लोचनत्रयेण सोमसूर्याग्निमयेनालंकृतं नः अस्मान् सर्वभीतिभ्यः समस्तभ-
येभ्यः ॥ यद्वा ॥ सर्वाभियोयाम्यः ताः सर्वसिद्धयः सर्वसिद्धयश्च ताः सर्वसिद्धयः पातु रक्षतु ॥ हे कात्यायनि नमस्ते तुभ्यमस्तु ॥ इतितोप्योषध्यभावाद्नाभा

वायज्ञाभागाभावायज्ञभागभुजांभयाभावःप्रार्थनीयः ॥ कतःकश्चिद्विःतस्यापत्यस्त्रीतिगर्गादियञ्जतात्थ्यञ्चप्राचींफतंक्षितद्वयधिरुतसर्वंनलोद्धितादि
 कतंतेभ्यइतिस्त्रियांष्फःफस्यायनादेशःषित्वातुङीष्कात्यायनी ॥ यद्वा ॥ कश्चब्रह्माअश्वविष्णुःतौअततःसततंयथाक्रमंगच्छतःइतिकात्यौसरस्वतीचरमा
 च कर्मण्यण् ॥ अण्णंतातुङीप् ॥ वाणीरमयोरासमंतादयनीपरमागतिःकात्यायनी ॥ सौम्यंस्यात्सुंदरेसोमदेवताकेबुधेग्रहे ॥ २५ ॥ भद्राचसाकालीचहेभ
 द्रकालि ॥ ज्वालाभिःकरालंतुंगंअत्युग्रंअतिरौद्रंअशेषाणामसुराणांसूदनंहंसकं ॥ तेतंवत्रिशूलनोस्मान्भीतेर्भयात्पातुनमस्तेतुभ्यमस्तु ॥ षूदलक्षणेहिं
 सायांअनुदात्तेतसूदतेसूदनंनद्यादित्वाङ्युः ॥ अन्यथाऽनुदात्तेतश्रहलादेरितिप्राप्तस्ययुचःसूददीपदीक्षश्चेतिप्रतिषेधात्सूदकंइतिस्यात् ॥ २६ ॥ यातावकी
 घंटास्वनेननादेनजगदापूर्यपूरयित्वादित्यतेजांसिहिनस्तिसानोस्मान्पापेभ्यःदैत्येभ्यश्चपातु॥कंकेभ्यःकमिव ॥ जगत्कर्तृलोकःअनोभ्यःसुतानिव ॥ अत्र
 ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनं ॥ त्रिशूलपातुनोभीतेर्भद्रकालिनमोस्तुते ॥ २६ ॥ हिनस्तिदैत्यतेजांसिस्वने
 नापूर्ययाजगत् ॥ साघंटापातुनादेवीपापेभ्योनःसुतानिव ॥ २७ ॥ असुरासृग्वसापंकचर्चितस्तेकरोज्ज्वलः ॥
 शुभायखड्गोभवतुचंडिकेत्वांनतावयम् ॥ २८ ॥ रोगानशेषानपहंसितुष्टाददासिकामान्सकलानभीष्टान् ॥ त्वामा
 श्रितानांनविपन्नराणांत्वामाश्रितास्त्याश्रयतांप्रयांति ॥ २९ ॥

॥६१॥

॥६१॥

छांदसत्वेनअनसृशब्दात्पंचम्याभ्यम् तस्यसुपांसुलुगित्यादिनालुक् ॥ यथालोकःशकटेभ्यःसुतान्पातितथा ॥ यद्वा ॥ जनन्यांशकटेप्यनः ॥ जनके
 शकटेप्यनः ॥ यथाअनःमातापिताचपापेभ्यःविघ्नेभ्यःपाति ॥ २७ ॥ हेचण्डिकेअसुराणांअसृकूधिरंवसामेदःतद्रूपःपंकःतेनचर्चितःव्याप्तःतेतवकरेह
 खेउज्ज्वलः ॥ यद्वा ॥ करैःकिरणैःउज्ज्वलःखड्गःनोस्माकंजगतांवाशुभायभवतु ॥ हेदेवित्वांवयंनताःप्रणतामहे ॥ बलिहस्तांशवःकराः ॥ २८ ॥ नूनये ॥
 नृणांतिन्यायेन व्यवहरंतीति नराः ॥ हेदेवित्वदाराधनेनतुष्टासतीत्वामाश्रितानांनराणांअशेषान्रोगानपहंसितेपांचकाम्यकामान्कामानर्थान्ददासि ॥ रज
 कस्यवखंडदातीतिवत्संप्रदानाभावात्पष्ट्येव ॥ हेदेवित्वामाश्रितानांनराणांनविपत्आपन्नविषये ॥ हिहेताववधारणे ॥ त्वामाश्रितानराःआश्रयतांआश्रीय
 माणतांप्रयांतिआश्रीयंते आश्रयाःकर्मण्येरच् ॥ अन्यैराश्रीयमाणतांसेव्यमानतांभजंतीत्यर्थः ॥ राजत्वंदेवत्वंवाप्नुवंतीतिभावः ॥ २९ ॥

॥६१॥

हेअंबिकेदेविअयेदानेत्वयाआत्मतनुंनिजतनुंबहुधाबहुप्रकारैःअनेकैःब्रह्माण्यादिशाकिरूपैःकृत्वाधर्मद्विषांयज्ञादिकमंद्रोहिणांमहासुराणांशुभादीनांयत्क
दनंविशसनंरुतंतदेवतदन्यास्त्रीत्वतोपराकादेवताप्रकरोतिकाकर्तुंशक्तास्ति नकापि त्वमेकाकर्तुंशक्नोषिनान्येतिभावः॥ धर्मोत्रवैदिकः ॥ परमर्षसूत्रं ॥ अ
थातोधर्मजिज्ञासा॥चोदनालक्षणोर्थोधर्मइति ॥ ३० ॥ हेदेविविवेकाःयुक्तायुक्तविचाराःदीपाइवमहातमःपटलपाटनपटवःतेषु ॥ विद्यासुचतुर्दशसुदी
पायमानासुअन्वीक्षिक्यादिषु ॥ यद्वा ॥ विद्यासुज्ञानप्रदमंत्ररूपासु ॥ शास्त्रेषुमनुस्मृत्यादिषुतथायेषुवाक्येषुवैदिकेषुपुराणेषुधियमानेषु ॥ अनादरेसप्तमी
तान्यनादृत्यतज्जन्यविवेकमपनीय ॥ अतिमहांधकारेममत्वगर्तेतद्विश्वंअतीवविभ्रामयसि ॥ सात्वदन्याका ॥ त्वमेवविष्णुमायाविश्वंमोहयसिममत्वे
योजयासि नान्या ॥ विभ्रामयसीत्यनित्योमितांह्रस्वः ॥ यद्वा ॥ हेदेविआयेषुवाक्येषुशास्त्रेषुशोभनेषुआर्थेषुशास्त्रेषुयावित्संविद्धिदुषीवा ॥ त्वद्देवीतः।

एतत्कृतंयत्कदनंत्वयाद्यधर्मद्विषादेविमहासुराणां ॥ रूपैरेनकैर्बहुधात्ममूर्तिंकृत्वांबिकेतत्प्रकरोतिकांन्या ॥ ३० ॥

विद्यासुशास्त्रेषुविवेकदीपेषुवाक्येषुचकात्वदन्या ॥ ममत्वगर्तेतिमहांधकारेविभ्रामयस्येतदतीवविश्वम् ॥

॥ ३१ ॥ रक्षांसियत्रोग्रविषाश्रनागायत्रारयोदस्युबलानियत्र ॥ दावानलोयत्रतथाब्धिमध्येतत्रस्थितात्वंपरिपा

सिविश्वम् ॥ ३२ ॥ विश्वेश्वरीत्वंपरिपासिविश्वंविश्वात्मिकाधारयसीतिविश्वम् ॥ विश्वेशवंद्याभवतीभवन्तिविश्वा

श्रयायेत्वयिभक्तिनम्राः ॥ ३३ ॥

अन्याकानकापि ॥ त्वमेवविन्नान्येतिभावः ॥ अथचहेदेविएत

द्विश्वंकर्मअतिमहांधकारेतमोगुणरूपे ॥ ममेत्यव्ययं ॥ ममत्वंगर्तइवा॥तस्मिन्ममत्वगर्तेमोहकूपेअतीवविभ्रामयसिव्यालोडयसि ॥ यासात्वदन्यानास्ति॥

विभ्रामयतीतिअन्यशब्दस्यशेषत्वात्प्रथमपुरुषःत्वदन्यःकोभुंक्तेमदन्यःकोभुंक्तेमदन्योन्योभुंक्तेत्वदन्योन्योभुंक्तेइतिवत् ॥ ३१ ॥ हेदेवित्वंतत्रचतत्रस्थितास

तीविश्वंपरिपासि ॥ दचक्रचेति ॥ यत्रचरक्षांसिदैत्याःउग्रविषाःनागाःतक्षकयःयत्रचअरहयःशत्रवःयत्रचदस्युबलानिचौरसमूहाः॥यत्रचदावानलःतथायत्र

चाब्धिमध्येतत्रसर्वत्रउपद्रवप्रसंगेस्मृतासतीपातितानुरक्षसीत्यर्थः॥ दवदावौवनारण्यवह्नी ॥ ३२ ॥ हेदेवित्वंविश्वेश्वरिइतियदतःत्वंविश्वंपरिपासि॥यद्वा॥ वि

श्वेश्वरीविश्वव्यापिनीअसि अतःविश्वंपरितोरक्षसि ॥ यद्वा ॥ हेदेवित्वंविश्वात्मिकासिइतिहेतोःविश्वंधारयसि॥ भवतीविश्वस्यईशः

लष्टारक्षितासंहर्ताचन्द्रहादिः तस्य वंशाभिवादनं यास्तुत्या च वर्तते ॥ हे देवित्वं त्वत्त्वयि त्वयि विषये भक्तिनद्याः स्तुतिविश्वस्याश्रया आधारभूताः जगतां पार
यितारो भवंतित्यर्थः ॥ ३३ ॥ हे देवित्वं नोस्माकं प्रसीद ॥ यथैवाधुना दानं शुभाय सुरवधाद्धेतोः पर्यलीलः तथैवाग्रपिसंभावितया अरिभीतिः नित्यं परिपालय
हे देवित्वं सर्वजगतां पापानि प्रशमं क्षयं आशुक्षिप्रं नय ॥ नयतिर्द्विकर्मकः ॥ अथ च लोकानां ॥ अत्र ह्यधर्मउत्पातशब्देन विवक्षितः ॥ नाशहेतुत्वात्तस्य पाकः
परिणामः तेन जनितानुपसर्गानुपद्रवान्वधपातादीनां शुप्रशांतिं प्रापयेति वयं देवाः त्वदेकशरणाः प्रार्थयामहे ततः प्रसीदेत्यर्थः ॥ आशु उत्पातेत्यत्र संधिराविव
क्षितः ॥ आशु उत्पातेति वा पाठः ॥ ३४ ॥ विश्वस्यार्तिहरति हे विश्वार्तिहारिणित्वं प्रणतानां भक्तिनम्राणां प्रसीद ॥ त्रयो लोकाः त्रैलोक्यं चातुर्वर्ण्यं दित्वा

देवि प्रसीद परिपालय नो रिभीतिर्नित्यं यथा सुरवधादधुनैव सद्यः ॥ पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु उत्पातपाकजनि
तांश्च महोपसर्गान् ॥ ३४ ॥ प्रणतानां प्रसीद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि ॥ त्रैलोक्यवासिनामीदृशे लोकानां वरदा भव ॥
॥ ३५ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ वरदा हं सुरगणाः वरं यं मनसेच्छथ ॥ तं वृणु ध्वं प्रयच्छामि जगतामुपकारकम् ॥ ३६ ॥
॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ सर्वबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ॥ एवमेतत्त्वया कार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥ ३७ ॥
॥ देव्युवाच ॥ ॥ वैवस्वते तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमेयुगे ॥ शुभो निशुभश्चैवान्यावुत्पत्स्येते महासुरौ ॥ ३८ ॥

त्वार्येष्यञ् ॥ तत्र वसंतियेते पातैर्वाहैर्द्व्येस्तुत्ये ॥ कृत्यानां कर्त्तरि वाषष्ठी ॥ लोकानां वरदाऽभीष्टदा भव ॥ ३५ ॥ हे सुरगणाः अहं युष्माकं वरदास्मि प्रीतास्मि
यं वरं मनसा इच्छथ ॥ तं जगतां उपकारकं वरं वृणु ध्वं अहं प्रयच्छामि ॥ दाणो यच्छः ॥ वृत्रव्रणे आत्मने पदं ध्वं ॥ सवाभ्यां वामौ ॥ स्वादिभ्यश्चुः ॥ वृ
णीध्वं इति पाठे क्रयादिः लोटो ध्वं ॥ ईहल्यघोः प्वादीनां ह्रस्वः ॥ यं तं इति पुंसि ॥ देवा दत्ते वरं श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मना क्प्रिये ॥ वृणु ध्वं प्रार्थय ध्वमित्यर्थः ॥ ३६ ॥
हे अखिलस्य विश्वेश्वरि व्यापिके हे त्रैलोक्यस्वामिनि त्वया त्रैलोक्यस्य सर्वबाधाप्रशमनं सर्वदुःखोपशमः ॥ सर्वाबाधेति पाठे ॥ आङ्भिर्व्याप्तौ ॥ आसमंताद्वा
धा आबाधा ॥ अस्माकं वैरिणः दैत्याः तेषां विनाशनं एवं विधं जगदुपकारकं कार्यं कर्त्तव्यं इति वरप्रार्थनं ॥ यद्वा ॥ हे देवि अखिलेश्वरि ॥ त्वया त्रैलोक्यस्य उपका
रकं कर्म पुतत्कार्यं कर्त्तव्यं ॥ कीदृशं तत् ॥ सर्वबाधानां प्रशमनं अस्मद्वैरिणां विनाशनं ॥ ३७ ॥ हे देवाः शृणुत पूर्वं जगदुपकृत्यै एते पराक्रममयारुताः ॥ अतः

परं एष्यतोपि मत्कर्तव्याञ्जगदुपकारान्भवतामपितोषायकथयामि ॥ वैवस्वतमन्वन्तरेभविष्यत्यष्टाविंशतिमेयुगेप्राप्तेसतिशुम्भानिशुम्भश्चान्यावेवनस्त्रि-
 दानीनिहतौयौ ॥ ततो न्यावेव शुम्भनिशुम्भनामानौ दैत्यौ उत्पत्स्येते उद्भविष्यतः ॥ अष्टभिरधिकाविंशतिः अष्टाविंशतिः व्यष्टनः संख्यायामित्यात्वं अष्टाविं-
 शतेर्युगानां रुतादीनां पूरणं यद्युगं विष्णोरष्टमावतारोपलक्षितं तदष्टाविंशतितमं तस्य पूरणेऽडिति डट् प्रत्ययस्य विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्यां इति तमडागमः ॥
 तत्र पृषोदरादित्वात्तशब्दलोपः ॥ यत्तु काश्चिदाह ॥ माङ्मानेस्त्रियां भावे सम्पदादित्वात् क्तिप् ॥ मानं मा अष्टाविंशतिमानं मायस्य युगस्येति वाष्टाविंशतेरिव मानं
 यस्य युगस्येति वा विगृह्य बह्व्रीहौ न पुंसकेद्ब्रुवत्वे अष्टाविंशतिमं युगं ततः सप्तम्येकवचने अष्टाविंशतिमे इति ॥ तावन्मानेः क्विपि घुमास्थादिना इत्वप्रसंगे दु-
 निवारस्तिष्ठतु युगमन्यपदार्थाः ॥ कथं स्यात्प्रावतायुगानां अष्टाविंशतिः तत्परिमितापियुगरूपा अष्टाविंशतिसंख्या का एवान्यपदार्था इति अष्टाविंशति-
 तममेव युगं द्वापरं तद्रूपं कलियुगादिरूपं न सेत्स्यतीति ॥ यथा पंचसु पांडवेषु पंचमः सहदेवः तत्र मागमः पंचमाः मानं यस्य स इत्युक्ते पंचानां पूरणः सहदेवो न्य-
 नंदगोपकुले जाताय शोदागर्भसंभवा ॥ ततस्तौ नाशयिष्यामि विंध्याचलनिवासिनी ॥ ३९ ॥ पुनरप्यतिरौद्रेण रू-
 पेण पृथिवीतले ॥ अवतोर्यहनिष्यामि वैप्रचित्तांस्तु दानवान् ॥ ४९ ॥ भक्षयंत्याश्च तानुग्रान्वैप्रचित्तान् महासुरान् ॥
 रक्तादंताभविष्यंति दाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

पदार्थत्वेन न गृह्यते । किंतु पंचापितेमिलिताः पञ्चत्वसंख्यापरिमिताः इति पञ्चपरिमिताः पञ्चमा इति युधिष्ठिरादयः पञ्चाप्यन्ये पदार्थतया गृह्यन्ते ॥ न तु सह-
 देव एव तस्मात्प्रागुक्त एव अष्टाविंशतिमेवाव्युत्पत्तिः ॥ पृषोदरादित्वेन सैव सभ्या अष्टाविंशतिमेयुगे द्वापारांते कलियुगादौ प्राप्ते ॥ यानां यंगे युगः पुंसियुगं युग्मे-
 रुतादिषु ॥ ३८ ॥ ततो हं नंदगोपस्य कुले गृहे ॥ कुलं वंशे गृहे पितृ ॥ जाता उत्पन्ना ॥ यशोदायानंदगोपस्त्रियाः गर्भात्संभवो जन्मयस्याः सा ॥ विंध्याचल-
 निवासिनी सती तौ शुम्भनिशुम्भाख्यावसुरौ नाशयिष्यामि ॥ ३९ ॥ अहं पुनरपि वैवस्वतमन्वंतर एवाष्टाविंशतिमेयुगे द्वापरेतीते कलौ युगे प्राप्ते विरुद्धा प्रजासु-
 चित्तिज्ञानं यस्य विप्रचित्तिर्नाम काश्चिद्दानवः तस्यापत्यानि वैप्रचित्ताः तानतिरौद्रेण रूपेण पृथ्वीतले अवतीर्य प्रादुर्भावं उपेत्य हनिष्यामि ॥ तु स्याद्देवे च धारणे ॥
 ॥ ४० ॥ तान्वैप्रचित्तान् महासुरान् उग्रान् वैप्रचित्तान् भक्षयंत्याः रक्तादंताः रक्ता आरका एव भविष्यंति अत एव दाडिमी पुष्पावदरुणवर्णाः भविष्यंति ॥ ४१ ॥

ततोहेतोः मांस्तुवंत्यः देवताः स्वर्गे सततं शश्वत् रक्तदंतिका संज्ञया व्याहरिष्यंतिकथयिष्यन्ति ॥ देवा एव देवताः ॥ स्वार्थं तत् ॥ तथा मानवाश्च मर्त्यलोके भुवि सततं स्तुवंतः रक्ताः दंता यस्यासार रक्तदंतिका तांस्तोष्यन्ति ॥ ४२ ॥ भूयश्च पुनरपि शतं वर्षाणि परिमाणं यस्याः शतवार्षिकी ॥ तदस्य परिणाममिति बुभू ॥ तद्विद्विदार्थं समासः ॥ वर्षस्याभविष्यतीत्युत्तरपदवृद्धिः ॥ वर्षा ल्लुकेति पाक्षिकोलुक् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ तस्यां अनावृष्टौ सत्यां अनंभसि नदी तडागादावपि जल शून्यायां भूमौ मुनिभिः संस्तुता ॥ अयोनिजा सम्भविष्यामि स्वयमेवाविर्भवविष्यामि ॥ न आसमन्ता दृष्टिरनावृष्टिः ॥ यद्वा ॥ नास्त्येवासमन्ता दृष्टिर्यस्यां ईदौ साऽनावृष्टिः तस्यां ॥ संस्तुता संस्मृतेति पाठद्वयं ॥ ४३ ॥ ततः प्रादुर्भावा नंतरं नेत्राणां शतेन स्तोतृन् मुनीन् निरीक्षिष्यामीति यत्ततो हेतोर्मां मनुजाः शतमक्षी णियस्याः शताक्षीतां इतीत्यमन्वर्थं संज्ञया कीर्तयिष्यन्ति ॥ ईक्षदर्शने अनुदात्तेच्छादसं परस्मैपदं ॥ निरीक्षिष्येतो मुनी निति वा पाठः ॥ ४४ ॥ हे सुराः ततः

ततो मां देवताः स्वर्गे मर्त्यलोके च मानवाः ॥ स्तुवंतो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्तदंतिकाम् ॥ ४२ ॥ भूयश्च शतवार्षिक्याम नावृष्ट्यामनंभसि ॥ मुनिभिः संस्तुता भूमौ संभविष्याम्ययोनिजा ॥ ४३ ॥ ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्यामि यन्मुनी न् ॥ कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ॥ ४४ ॥ ततो ह मखिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः ॥ भ्रूयिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टेः प्राणधारकैः ॥ ४५ ॥ शाकं भरीति विख्यातिं तदा यास्याम्यहं भुवि ॥ तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरं ४६

शताक्षीति संकीर्तनादनंतरं अहं आत्मदेहसमुद्भवैः मम शरीरादुत्पद्यमानैः शाकैः प्राणधारकैः हरितकैः पत्राद्यैः साधनैः आवृष्टेः आभविष्यतीं वृष्टिमवधिं कृत्वा यावद्वृष्टिर्भवति तावन्तं कालं अखिलं समस्तं लोकं भरिष्यामि पोषयिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरं ॥ अस्त्री शाकं हरितकं ॥ शाकाख्यं पत्रपुष्पादि ॥ यदाहुः ॥ पत्रमूलकरिग्रफलाकां डास्थिरूढकाः ॥ त्वक्पुष्पंकवकंचेति शाकं दशविधं स्मृतं ॥ ४५ ॥ तदा भुवि शाकं भरीति विख्यातिं संज्ञां च यास्यामि प्राप्स्यामि ॥ तत्रैव तदैव च दुर्गमाख्यं महासुरं दुर्गमं नाम महातमसुखं वधिष्यामि ॥ जनिवध्योश्चेति निर्देशाद्वधिः प्रकृत्यंतरमस्तीति विज्ञेयं ॥ वधर्हि सायां भ्वादिः परस्मैपदी ॥ हनिष्यामीति वा पाठः ॥ शाकमिति मां तमव्ययं चास्ति विभक्तिं इति भरिः सर्वधा तुभ्यद् ॥ रुदिकारादकिनेवाङ्गीष्वक्तव्यः सुपसुपेति समासः ॥ शाकं भरिः ॥ यद्वा ॥ फलेग्रहिरात्मं भरिश्चेति चकारोनुक्तसमुच्चयार्थः ॥ तेन लोकभरणार्थं स्वशरीरोद्भवानि शाकानि विभक्तिं शाकं भरिः ॥ इत्यर्थः ॥

उपपदस्यनुमागमश्च ॥ पाठाव्याख्याश्चधातूनां दृश्यन्ते स्वैरिणः क्वचित् ॥ तस्माद्दुर्गासुरवधाद्धेतोः विख्यातं प्रसिद्धं मेदुर्गादेवीति विख्यातं नाम धेयं भविष्यति ॥
 दुर्गासुरो हंतव्यत्वेन यस्याः सा दुर्गा ॥ अर्श आदित्वान्मत्वर्थीयोऽच्छ्रियां टाप् ॥ ४६ ॥ हे देवाः पुनश्च यदा हि माचले भीमं घोरं रूपं कृत्वारक्षोभ्यः त्रस्तानां मुनीनां
 त्राणकारणाद्धेतोः रक्षां सिराक्षसान् भक्षयिष्यामि ॥ क्षययिष्यामि पाठे क्षयं प्रापयिष्यामीति प्रातिपदिकाद्वा स्वर्थे बहुलमिष्ठवच्चेति णिच् अथवा क्षयप्रेरणे चुरा
 दिः प्रेरयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ तदामां देवी आनम्रमूर्तयः भक्तिप्रह्वकायाः संतः सर्वे विमुनयः वसिष्ठादयः स्तोष्यन्ति ॥ तत्ततः भीमरूपेण रक्षोभक्षणाद्धेतुतः विख्या
 तं प्रसिद्धं भीमादेवीति विश्रुतं नाम भविष्यति ॥ विभ्यत्यस्मादिति भीमं भीमादयो पादाने निपातिताः ॥ ४८ ॥ हे देवाः यदा त्रैलोक्ये अरुणो नाम महासुरः महाबा
 धां महतीं पीडां करिष्यति ॥ लोकान्बाधिष्यते अतितरांतदा अहं असंख्येयषट्पदं भ्रामररूपं भ्रमरसंबन्धिनीं मूर्तिरुत्वा त्रैलोक्यस्य हितार्थाय अरुणं महासुरं वाधि
 पुनश्चाहं यदा भीमं रूपं कृत्वा हि माचले ॥ रक्षां सिराक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् ॥ ४७ ॥ तदामां मुनयः सर्वे
 स्तोष्यन्त्यानम्रमूर्तयः ॥ भीमादेवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ॥ ४८ ॥ यदारुणाख्यस्यैलोक्ये महाबाधां क
 रिष्यति ॥ तदाहं भ्रामरं रूपं कृत्वा संख्येयषट्पदं ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरं ॥ भ्रामरीति
 च मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ॥ ५० ॥ इत्थं यदा यदा बाधादानवोत्था भविष्यति ॥ तदा तदा वतीर्या हं करिष्या
 म्यरिसंक्षयं ॥ ५१ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपु० सा० दे० नारायणीस्तुतिर्नामाष्टाशोतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

ष्यामि तदा लोकाः सर्वत्र मां भ्रामरीत्येव स्तोष्यन्ति भ्रमरस्येयं आकृत्या भ्रामरी देवी ॥ असंख्येयाः संख्यातुमशक्याः षट्पदाः भ्रमरमूर्तिर्भूत्वा अरुणासुरं हनिष्यति
 ततः सा भ्रामरीतिनाम्ना लोकैः संकीर्तयिष्यते सर्वत्रेत्यर्थः ॥ अरुणस्यापस्यं पुमानारुण इति च्छेदे अत इजं बाधित्वा शिवादित्वा दण्वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इदानीं
 देव्यावताराणां तत्कार्याणां चानंत्यात्सा कल्पेन वक्तुमशक्यत्वात् संक्षिप्य तत्कथामुपसंहरति ॥ हे देवाः इत्थमुक्तानुसारेण प्रकारेण यदा यदा दानवेभ्य उत्तिष्ठति उ
 त्थास्यति वा दानवोत्था दानवेभ्यः समुद्भवा बाधापीडा लोकानां भविष्यति उत्पत्स्यते ॥ तदा तदा अहं तत्कार्यानु रूपमवतीर्य प्रादुर्भावमवाप्य अरिसंक्षयं शत्रु
 विनाशं करिष्यामि ॥ दानवोत्थेति सुपिस्थः कः कर्तृशः ॥ ५१ ॥ इति मार्कण्डेयपु० सा० दे० नारायणीस्तुतिर्नामाष्टाशोतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

॥ देव्युवाच ॥ यद्यपि प्रागपि देवान् देव्येवोवाच तथाप्यध्यायाद्देवी वचनस्य प्राधान्यं ध्वनयितुं देवीमाहात्म्याध्ययनश्रवणादिकलप्राप्तिनामाप्त्वं च दर्शयितुं
 देव्येवोचितां वाचं देवानुक्तवती ॥ यः पुरुषः समाहितः भक्तिश्रद्धान्वितो भूत्वा एभिः प्रागुक्तैः स्तवैः स्तोत्रैः पुनः पुनः नित्यं अविकल्पितं यथा भवति तथा शश्वद्वा
 मादेर्वीं स्तोष्यते तस्य पुंसः सकलां बाधां शमयिष्यामि असंशयं संशयाभावः । अर्थाभावे व्ययीभावः ॥ यद्वा ॥ असंशयं यथा स्यात्तथा स्तोष्यते क्रियाफले कर्तृग
 ते जित्वा दात्मनेपदं ॥ एभिरिति ब्रह्मरुतैरिन्द्रादिदेवरुतैश्च ॥ हंसः सूर्यः परमात्मा । असावादित्यो ब्रह्मेति श्रुतेः । हंसस्य कला हंसकला ॥ बाध्यंते प्राणिनो न या
 बाधा संसृतिः अविद्यमाना हंसकला ब्रह्मविद्याय स्यांसा अहंसकला बाधामोहरूपाममता संसृतिः ॥ तां बाधां असंशयं शमयिष्यामीत्यपि मुक्तिकामैरवगंतव्यं ।
 रविश्चेतच्छदौ हंसौ ॥ यद्वा ॥ एभिः स्तवैः मां यः स्तोष्यते तस्या हंकाररुतां सकलां बाधां संसृतिं शमयिष्यामि ॥ १ ॥ त्रयाणामन्वयैक्यं ॥ येषु एका एकेतसः सं

॥ देव्युवाच ॥ ॥ एभिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः ॥ तस्या हंसकलां बाधां नाशयिष्याम्यसंशयं ॥ १ ॥
 मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनं ॥ कीर्तयिष्यंति ये तद्वद्वधं शुम्भनिशुम्भयोः ॥ २ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां
 चैकचेतसः ॥ स्तोष्यंति चैव ये भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमं ॥ ३ ॥ न तेषां दुःकृतं किंचिदुःकृतोत्थानचापदः ॥ न भ
 विष्यति दारिद्र्यं न चैवेष्टवियोजनं ॥ ४ ॥

तः सावधानाः संतः अष्टम्यां नवम्यां चतुर्दश्यां च पक्षद्वयेपि विशेषानुक्तिः

यथाक्रममनपेक्ष्य मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनं च तद्वच्छुम्भनिशुम्भयोर्वधं च भक्त्या कीर्तयिष्यंति पठिष्यंति तद्वदेव ये श्रोष्यंति भक्त्या मम माहात्म्यं उत्तमं
 पुण्यतमं सर्वकामदुग्धं तेषां दुःकृतं दुरितं सर्वसंचितं न किंचिदपि भविष्यति दुःकृतोत्था आपदश्च न भविष्यति विनश्यंतीत्यर्थः ॥ न तेषां दारिद्र्यं भविष्यति आढ्य
 तैव भविष्यतीत्यर्थः ॥ न च तेषां दृष्टैः सह चेतनैरचेतनैश्च पुत्रादिभिर्जनादिभिश्च वियोजनं वियोगो भविष्यति ॥ मधुकैटभयोर्नाशं यस्मिन् ग्रन्थे सतथोक्तः ॥ ह
 ननंघातः तस्य करणं घातनं पण्यं तात्पर्यमुट् ॥ महिषासुरस्य घातनं ॥ सूदनं इति वा पाठः ॥ वृद्धक्षणे हिंसायां च ॥ वधो यस्मिन् ग्रन्थे प्रतिपाद्यते सवधः ॥ अश
 आदित्वादचूतं ॥ शुम्भनिशुम्भयोरिति द्विवचनेन वधद्वयं सूच्यते ॥ तेन वधानां वैषम्यादष्टम्यादिदिनत्रयेण यथाक्रमकीर्तनशंकापि दूरीकृता ॥ एकमनन्यवृ
 त्तिचेतो येषां ते ॥ भजनं भक्तिरनन्यशरणतया श्रवणं ॥ महान्त आत्मनः अवताराय स्याः सामाहात्मा देवी तस्याभावः माहात्म्यं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ॥ ॥

येमममाहात्म्यं कीर्त्तयन्ति स्तोत्रं च तेषां कदाचिदपिशत्रुतोभयं न संभविष्यति ॥ दस्युतः तस्करतोपिवान ॥ राजतोपिनृपान्न न शस्त्रतः आयुधतः न अनल
तोयितः न तोयौघात् जलप्रवाहात् न सम्भविष्यतीत्यनेन सर्वत्र सम्भ्रमाति ॥ ५ ॥ तस्माद्वाञ्छितार्थसाधनत्वाद्धेतोः समाहितैः सावधानैः कृतप्रयत्नैः पुंभिः परं
प्रकष्टं महत्पूजनीयं ॥ स्वस्त्ययनं क्षेमकरं अयनं वर्त्मममदेव्या एतन्माहात्म्यं ग्रन्थसंदर्भरूपं पत्न्या पठितव्यं श्रोतव्यं च ॥ एतन्माहात्म्यमिति बहुव्रीहिः ॥
ग्रन्थसंदर्भरूपो न्यपदार्थः ॥ शब्दस्येव पठनश्रवणयोग्यत्वेन विषयभावात् ॥ एतदितितु पृथक्पदत्वे माहात्म्यं प्रतिपाद्यं तत्रास्ति ग्रन्थबंधोऽप्युपचारा
न्मत्वर्थीयेन अर्शआद्यचावामाहात्म्यशब्देनोच्यते इति पठनश्रवणयोग्यं द्रष्टव्यं ॥ स्वस्त्याशीः क्षेमपुण्येषु मंगले चाव्ययं स्मृतं ॥ ६ ॥ ममदेव्याः माहात्म्यं
कर्तुं भक्तिः पठतां भक्तिः शृण्वतां च पुंसां महामारीसमुद्भवान् सर्वानुपसर्गानुपद्रवान् शमयेद्दूरीकुर्यात् ॥ तथा तेषां पुंसां त्रिविधं उत्पातं आध्यात्मिकं आधि
शत्रुतो न भयं तेषां दस्युतो वानराजतः ॥ न शस्त्रानलतोयौघात् कदाचित् संभविष्यति ॥ ५ ॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं प
ठितव्यं समाहितैः ॥ श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्ययनं महत् ॥ ६ ॥ उपसर्गान् शेषांस्तु महामारीसमुद्भवान् ॥
तथा त्रिविधमुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ॥ ७ ॥ यत्रैतत्पठ्यते सम्यक् नित्यमायतने मम ॥ सदानतद्विमोक्ष्यामि
सान्निध्यं तत्र मे स्थितं ॥ ८ ॥

॥ ६ ॥

॥ ६ ॥

॥ ६ ॥

दैविकमाधिभौतिकं ॥ अध्यात्मिकं शरीरोत्पन्नं रागद्वेषादिकं व्याध्यादिकं च ॥ आधिभौतिकं भूतप्रेतादिकजनि तं भयभ्रमादिकं ॥ आधिदैविकं देवकृतं वज्र
पातादिकं दारिद्र्यादिकं च ॥ यद्वा ॥ भूर्भुवः स्वः सम्भवमुत्पातत्रयं शमयेत् ॥ भौमं भूकंपादिकं आंतरिक्षं अनन्तगर्जनादि ॥ स्वर्लोकजनि तं मसरुदने कोटुपत
नं ॥ महामारीति मूढप्राणत्यागे स्त्रियामिच्छादिभ्यः छांदसोगुणः ॥ यद्वा ॥ औणादिकः सर्वधातुभ्य इन् ॥ स्त्रियां रुदिकारादिकिनोवाङीप् ॥ महती म
रीमहामारी ॥ अन्येषामपि दृश्यते इति पूषवद्दीर्घः ॥ महामार्याः समुद्भवाः ॥ यद्वा ॥ मरणं मरः ऋदोरप् ॥ मरस्येयं प्रवृत्तिमारी ॥ यद्वा ॥ मारयति मारः कालः
मारस्यभावः मार्यभावेऽप्यञ् ॥ मार्यमेव मारी स्त्रियां पित्वात् ङीप् ॥ ७ ॥ यत्र ममायतने गृहे प्रतिमादि मंदिरं एतत्प्रागुक्तं चरितत्रयोपेतं माहात्म्यं नित्यं प्रतिदिनं सम्य
गर्थतः पठतश्च शुद्धं पठ्यते भक्तिः पुंभिः ॥ तदा पतेन सदा विमोक्ष्यामि नित्यं द्यामि ॥ तत्र गृहे च समुद्भवाः सान्निध्यं सानिधानं समवस्थानं स्थितं स्थितिमदभूत् ॥ ८ ॥

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यं महोत्सवे च सर्व एतन्मम चरितं उच्चार्य अवश्यं पठनीयं ॥ ऋहलोऽप्येतु ॥ श्राव्यं अवश्यं श्रोतव्यं च ओरावश्यं केचन मया ॥ ज्येतादचो
यत् ॥ श्राव्यं श्रावयितव्यं सर्वजपनीयं ॥ एकदेशजपेतु छिद्रता स्यात् ॥ महानवम्यादौ छागमेषमहापशुभिर्बलिदानं देवतोद्देशेन पशुसमर्पणं ॥ ददाते ल्युट् ॥ पूजा
पुष्पोपहारदीपादिसमर्पणं ॥ यद्वा ॥ अलंकारवल्लल कूचन्दनवाहनच्छत्रचामरादिभिः ॥ कुमारीसुवासिनीसमर्चनं पूजा ॥ अग्निकार्यं फाल्गुने मासि अग्निज्वाला
र्चनं देवीमाहात्म्यरूपमालामन्त्रपुरश्चरणांते विहितहोमोऽग्निकार्यं ॥ एतत्रयलक्षणो महोत्सवः ॥ यद्वा ॥ चैत्रे वसंतोत्सवः । वैशाखे वारणपुष्पप्रचायिकोत्सवः ॥
ज्येष्ठे जलक्रीडोत्सवः ॥ आषाढे इन्द्रध्वजोत्थानोत्सवः ॥ श्रावणे दोलोत्सवः ॥ भाद्रपदे इन्द्रपाणिधनुरर्चनोत्सवः ॥ आश्वयुजि शारदोत्सवः ॥ कार्तिके दोपोत्स
वः । मार्गशीर्षे मनुदयोत्सवः । पौषे निधिपूजोत्सवः ॥ माघे मेरूत्सवः । फाल्गुने गन्धर्वोत्सवः । एतेषु संपूर्णदेवीचरितं पठनीयं इति भावः ॥ यद्वा ॥ महो
बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यं महोत्सवे ॥ सर्वममैतच्चरितमुच्चार्य श्राव्यमेव च ॥ ९ ॥ जानता जानता वापि बलिपूजां
तथाकृतां ॥ प्रतीच्छिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं तथाकृतं ॥ १० ॥ शरत्काले महापूजा क्रियते याचवार्षिकी ॥ तस्यां
ममैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

त्सवः सर्वश्रुतिपारायणं ॥ यद्वा ॥ वदतेः कर्त्तरि क्तिप् । वदतीष्ट देवतां इति उत्तदेवीप्रणवः ॥ महानुत्तमन्त्रो यत्र समहोत्सचासौ सवश्चेति महोत्सवः ॥ मन्त्र
दीक्षाख्यो यज्ञः तस्मिन् ॥ यद्वा ॥ उन्दीक्रेदने । उन्दनं उत् । स्त्रियां भावे सम्पदादिभ्यः क्तिच्चावक्तव्यः उदः सवो दीक्षायज्ञः उत्सवः सुधोत्सवः सुधोत्स
वो यत्र मन्त्रग्रहे समहोत्सवः तस्मिन् ॥ ९ ॥ तथा तेन प्रकारेण इति कर्त्तव्यतां गुरूपदिष्टेष्टदेवताराधनसामग्रीभावनोपक्रमोपसंहृतिक्रियाक्रमं जानता
अजानता वापि भक्तिमतापुंसाकृतं बलिं बलिप्रदानं तथा तेन कृतां पूजां च ॥ तथा तेन कृतं वह्नौ होमं तिलमध्वादिहोमद्रव्यप्रक्षेपं च प्रीत्याहं प्रतीच्छिष्यामि स्वा
करिष्यामि ॥ पतच्छ्रुतं प्रतीच्छं स्यात् ॥ पतच्छ्रयणं प्रतीच्छा ॥ प्रतीच्छास्त्यस्य प्रतीच्छः कश्चित् ॥ अर्श आदित्वादच् ॥ ततः तद्वा चरतीत्याचारे कि
प् ॥ सनायंतत्वाद्वा तुत्वात् प्रतीच्छधातोर्भविष्यतिकाले लृट्स्यप्रत्ययः मिपृङ्गागमः । अतो लोपः । इण्कोः । आदेशप्रत्यययोः षत्वं ॥ प्रतीक्षिष्यामी
ति पाठे ईक्षदर्शने अनुदात्ते च निबंदनमात्मनेपदविधानमनित्यमिति च क्षिडोऽङ्कित्करणं ज्ञापकमित्युक्तत्वात्परस्मैपदं ॥ बलिपूजां इत्येकपदत्वे तु ॥ बलिना
पशुविशसनेन सह कृता पूजा बलिपूजा ॥ बलिरूपा वा पूजा सत्कारः तं ॥ १० ॥ युग्मं ॥ याचप्रसिद्धा वार्षिकी महापूजा शरत्काले क्रियते तस्यां विषये मम

मा० पु०
॥ २०३ ॥

एतन्माहात्म्यंचरित्रत्रयलक्षणं भक्तिसमन्वितः मनुष्यः पठित्वा श्रुत्वा च यथायोगं मत्प्रसादेन सर्वबाधाविनिर्मुक्तः धनधान्यसमन्वितः भविष्यति संशयो नात्र कर्तव्यः ॥ वर्षेण निर्वृत्ता वार्षिकी सांवत्सरिकी तेन निर्वृत्तमिति ठक् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ सर्वाबाधेति पाठे आसमंताद्वाधा आबाधा ॥ ११ ॥ १२ ॥ एतच्चरित्रत्रयलक्षणं मम माहात्म्यं भक्तितः श्रुत्वा गुरोर्गृहीत्वार्थावबोधपर्यंतमधीत्य च पुमान् युद्धे निर्भयोजायते ॥ तथाममशुभाः जगदभ्युदयकरीः पृथगुत्पत्तीः ब्रह्माण्यादिमहाशक्तिरूपप्रादुर्भूतीः श्रुत्वा हृद्या कलय्य युद्धे निर्भयोजायते तथा मम पराक्रमांश्च श्रीविरूपाक्षः श्रुत्वा ॥ यद्वा ॥ युद्धेषु मम पराक्रमांश्च श्रुत्वा निर्भयोजायते पुमान् ॥ तथा चोत्पत्तयः शुभा इति पाठे व्यत्ययो बहुलं इति शसः प्रसंगे जसः प्रयोगः छांदसः ॥ युद्धेष्विति बहुवचनमन्येष्वपि भयकारणेषु निर्भयत्वार्थं ॥ युमिश्रणे अदादिः । सम्पदादित्वाद्भावे स्त्रियां क्तिप् ॥ यवनं युत्तमिश्रणं पापसम्पर्कः तस्यां युति ॥ यद्वा ॥ युञ्जन्धनेन पादिः यवनं युद्धं धनं तस्यां युति ॥ ओहाड् ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यसमन्वितः ॥ मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति संशयः ॥ १२ ॥ श्रुत्वाममैतन्माहात्म्यं तथोत्पत्तीः पृथक् शुभाः ॥ पराक्रमांश्च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् ॥ १३ ॥ रिपवः संक्षयं यांतिकल्याणं चोपपद्यते नन्दते च कुलं पुंसां माहात्म्यं मम शृण्वतां ॥ १४ ॥ शांतिकर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥ ग्रहपीडासु चोग्रासु माहात्म्यं शृणुयान् मम ॥ १५ ॥ उपसर्गाः शमं यांति ग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥ दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुस्वप्नमुपजायते ॥ १६ ॥ गतौ सम्पदादित्वात् क्तिप् ॥ हीनं हाः निरयादि गतिः तस्यां ॥ इः कामः तत्र विषये ॥ युच्चहाश्च इश्च युद्धयः । तेषु युद्धेषु ॥ १३ ॥ भक्तितः मम माहात्म्यं शृण्वतां पुंसां रिपवः शत्रवः संक्षयं यांतिकल्याणं चर्मगलं उपपद्यते ॥ पदगतौ दिवादिः ॥ उपसमीपं गच्छति । उपजायते इति वा पाठः । कुलगोत्रं च नन्दते दुनदिसमृद्धौ परस्मैपदी । कर्तरि कर्मव्यतिहारे इत्यात्मनेपदं ॥ यद्वा ॥ प्यंतात्कर्मकर्त्तरि गतात्मनेपदं च । संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥ कुलगृहे च तालांके भूमिग्राहिणितुत्रिषु ॥ १४ ॥ उत्पातादिसूचितो पद्रवाणां सर्वत्र सर्वस्मिन् शांतिकर्मणितथा दुःस्वप्नदर्शने दुष्टफलस्वप्नदर्शने । उग्रासु अत्यनिष्टफलासु ग्रहपीडासु मम माहात्म्यं शृणुयात्पुरुषः ततः सर्वबाधोपशान्तिर्भवति सर्वेष्टार्थसिद्धिश्चेति भावः ॥ १५ ॥ पूर्वोक्तं पुनर्व्यनक्ति ॥ मम माहात्म्यं शृण्वतां उपसर्गाः बाधाः अतिवृष्ट्यादयः शमं यांति ॥ यद्वा ॥ उपसर्गास्तत्पाताश्च नृभिर्विद्वेत्त ॥ अजन्मं ङीप् ॥ उत्पात उपसर्गः समंत्रयं ॥ तथा तत्पदद्वारा

स.स.
अ.
६९

॥२०३॥

॥ नाःभयानकाःग्रहपीडाःशून्यादिरुतायाधाशमंशांतियाति ॥ नभिःदृष्टंदुःस्वप्नसुखस्वप्नमुपजायते ॥ दुःस्वप्नसुखितंयद्दृष्टंकथंनस्तत्स्वप्नसुखितमिवकथंन

गाःभयानकाःग्रहपीडाःशन्यादिकृताबाधाशमंशांतिंयाति ॥ नृभिःदृष्टदुःस्वप्नसुस्वप्नमुपजायते ॥ दुःस्वप्नसूचितंयदुष्टफलंतत्सुस्वप्नसूचितमिषफलं
पयतइतिभावः ॥ अतर्कितप्राप्यफलोहिमणिमंत्रौषधदेवताप्रभावः । दुःस्वप्नसुस्वप्नयोर्नियतेपुंल्लिङ्गत्वेपिबहुव्रीहौफलेन्यपदायैविवक्षितेनपुंसकतोपप
त्तिः ॥ अर्द्धर्चादौस्वप्नशब्दोनास्त्येव ॥ अन्यथास्यपुंनपुंसकतोपपद्येत ॥ दुःस्वप्नश्चेतिपाठोवा ॥ १६ ॥ बालानांशिशूनांग्रहाःपीडकाःपूतनादयःश्मशा
नादिवासिनोदृष्टिबंधिगलबंध्यंत्रबन्धनाभिवन्धिशुक्रबंध्युपस्थबंधिरुधिरशोषिपिशितशोषिमूत्रशोषिलालाशोषिप्रभृतयश्चैतैरभिभूतानामाक्रांतानांशांति
कारकंउपशमनकारणंमममाहात्म्यश्रवणाद्युत्तममाश्रयणीयं ॥ किंच ॥ नृणांएककार्यकारिणांकथांचित्परकृतोच्चाटनप्रयोगतःसंघातभेदेप्रसक्तैसतिम
न्माहात्म्यश्रवणमेवोत्तमंमैत्रीकरणंमित्रत्वकरणसाधनं ॥ १७ ॥ दुष्टवृत्तंचरितयेषांतेदुर्वृत्ताःतेषामशेषाणांपरंश्रेष्ठंबलहानिकरंबलनाशहेतुःमन्माहात्म्यं॥

बालग्रहाभिभूतानांबालानांशांतिकारकं ॥ संघातभेदेचनृणांमैत्रीकरणमुत्तमं ॥ १७ ॥ दुर्वृत्तानामशेषाणांबलहा
निकरंपरं ॥ रक्षोभूतपिशाचानांपठनादेवनाशनं ॥ १८ ॥ सर्वममैतन्माहात्म्यंममसंनिधिकारकं ॥ सर्वकृत्स्नमेतदा
दिमध्यावसानलक्षणं ॥ १९ ॥ पशुपुष्पाधूपैश्चगन्धदीपैस्तथोत्तमैः॥विप्राणांभोजनैर्होमैःप्रेक्षणीयैरहर्निशं ॥ २० ॥

रुजोहेतौटः ॥ किंचरक्षसांमायोपजीविनांभूतानांबालग्रहादीनांपिशाचानांपिशिताशनानांतामसानांचपीडकानामदृश्यरूपाणांमममाहात्म्यस्यपठनादेव
नाशनंदूरीकरणंभवति ॥ १८ ॥ ममसांनिध्यकारकंनैकचकारकं ॥ संनिधिकारकंइतिपाठेपिसंनिधिःसंनिधानं इतिव्याख्याश्रयणात्सएवार्थः॥यद्वा॥ संनि
धिःमहानिधिःमहापद्मादिःतस्यकारकंप्रापकंपठ्यमानंसदितिभावः ॥ १९ ॥ युग्मं ॥ पुंभिरेभिःप्रकारैर्वत्सरेणयाक्रियतेमेमहंप्रीतिःसास्मिन्सन्माहात्म्येस
रुदेकवारमेवउच्चरितेपठितेश्रुतेवाभक्तिमद्भिःसर्वकामदुघोर्पार्जितेवस्यात् ॥ पशुभिःचतुष्पाद्भिःछागमेषमहिषमातंगादिभिःदिपाद्भिर्महापशुभिश्चनरैःपु
ष्पैःसुरभिसंभृतैःअर्घैःपूजागैर्मधुघृतादिभिःधूपैःकर्पूरागरुमृगमदादिर्गर्भितैर्बहुरूपादिभिर्नानाकृतिगन्धादिभिः चशब्दात् श्रीवासादिधूपागृसंते॥तैर्गंधैः
गन्धसारघनसाररक्तचन्दनमृगमदकंकोलकालागरुकुंकुमादिभिः दीपैःकर्पूरघृतादिप्रवर्तितैर्माणिक्यमहोभिरुपकल्पितैःसूर्यमहोभिश्चन्द्रमहोभिरुदुमहो
भिःपरमात्मपरज्योतिर्भिश्चोपकल्पितैः । अतएवैवंविधैरुत्तमैःश्रेष्ठतमैःतथाउत्तमैर्विविधैर्विप्राणांकर्तव्यैर्भोजनैःषड्रूपैस्तैर्भोज्यैरन्नादिभिरुचितैः ॥ तथा

विविधैर्होमैः । तथाऽहर्निशं दिवानिशं विविधैः प्रेक्षणीयैर्दर्शनीयैर्नृत्यगीतवाद्यैः ॥ तथान्यैश्च विविधैः भोगैः तथा दानैर्मत्प्रीत्यर्थैर्विविधैः ॥ च शब्दाद्व्यालंकारपूजादिभिः साधनैः वत्सरेण यामे प्रीतिः सकलकामदुघाभक्तैः क्रियते सास्मिन् प्राक्प्रपञ्चिते मम माहात्म्ये सकृदेकवारं भक्त्या उच्चरिते पठिते श्रुते वा साधयितुं सुगमेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ सकृत्सहस्रत्रैः पुंभिः पञ्चषैः सप्ताष्टैरेकद्वित्रिचतुरैरेकतयोच्चरिते श्रुते वेत्यर्थः ॥ सहायैश्चैकवारं च सदायैर्वा व्ययं सकृत् ॥ सकृत्सुचरिते श्रुते इति पाठे श्रुतशब्दतः श्रवणप्राधान्यं सुचरितेशोभने चरिते प्रोक्षणीयैरहर्निशं इति पाठे तु कश्चिदाह ॥ मन्त्रपूतजलोक्षणसंस्कृतहृत्छागादिपशुबलिरितितन् ॥ पशुपुष्पार्घधूपैरिति पशुग्रहणेन पौनरुक्त्यप्रसंगात् ॥ तत इत्थं त्वर्थो ब्रवन्त्यः । उक्षसे चने प्रत्यहं पंचामृताभिषेकैरविच्छिन्नपीयूषधाराभिषेकैर्वेति ॥ २० ॥ २१ ॥ मम देव्या माहात्म्यस्य श्रुतं श्रवणं कर्तुं पापानि हरति अपनयति न पुंसके भावेक्तः ॥ तद्योगेष्वेव ॥ यद्वा ॥ मम माहात्म्यं श्रुतं सत्पापानि हरति ॥ तथा भज

अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेण या ॥ प्रीतिर्मे क्रियते सास्मिन् सकृदुच्चरितं श्रुते ॥ २१ ॥ श्रुतं हरति पापानि तथा रोग्यं प्रयच्छति ॥ रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम ॥ २२ ॥ युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्यनिबर्हणम् ॥ तस्मिञ् श्रुते वैरि कृतं भयं पुंसां न जायते ॥ २३ ॥ युष्माभिः स्तुतयो या श्रयाश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः ॥ ब्रह्मणा च कृता यास्ताः प्रयच्छन्ति शुभां गतिं ॥ २४ ॥

तां आरोग्यं प्रयच्छति दानप्रतिग्रहाभावात्षष्ठ्येव ॥ मम जन्मना उत्प

त्तीनां ब्रह्माण्यादिरूपतया प्रादुर्भावानां कीर्तनं कथनं भूतेभ्यः हिंसेभ्यः भूतप्रेतपिशाचसिंहव्याघ्रगृहादिभ्यः भक्तानां रक्षां करोति ॥ २२ ॥ युद्धेषु युद्धदैत्यनिबर्हणं मे देव्याः चरितं शस्त्रप्रयोगलक्षणं संग्रामकौशलमभूत्तस्मिन् श्रुते सति श्रुतवतां पुंसां युद्धेषु ततो न्यत्र च वैरि कृतं भयं न जायते । निबर्हयति निबर्हणं । न ब्यादित्वा ह्ययुः । दुष्टानां दैत्यानां निबर्हणं चरित्रं ॥ २३ ॥ सुमेधसामार्कड्येन च ततः पूर्वैश्च ब्रह्मर्षिभिः याः स्तुतयः कृताः तथापि ममावर्तमोहगते निपातिताः महामायाप्रभावेणेत्यादयः ताश्च शुभां गतिं प्रयच्छन्ति पञ्चमानाः पञ्चभ्यः पुंभ्यः याश्च ब्रह्मणा मधुकैटभभीतेन कृताः स्तुतयः विश्वेश्वरीजगद्धात्रीमित्यादयः । अथ च युष्माभिरेव कृताः स्तुतयः देव्या यया ततस्मिदं जगदस्मिन् शक्त्येत्यादयः ॥ नमो देव्यै इत्यादयश्च ॥ देवा प्रपन्नोति हरिप्रसीदित्यादयश्च । ताल्लिखिताः स्तुतयः ॥ २४ ॥

एकान्वयमिदं श्लोकचतुष्टयं ॥ अरण्ये विपिने वा वर्तमानः मम देव्या पृतञ्चरितं स्मरन् नरः संकटाद्दुःखघटनात्सु च्येत स्वयमेव । संकटनात्सु संवाधः कर्मकर्तारि सु
 चेर्लिङ् ॥ तथा प्रांतरे वापि दूरे जनशून्य मार्गे ॥ प्रांतरे दूरशून्यो ध्वा ॥ तथा दावाग्निपरिवारितः सन्नपि वा ॥ तथा दस्युभिः तस्कैर्वृतः वेष्टितो वा ॥ तथा शू
 न्ये निर्जन प्रदेशे शत्रुभिर्गृहीतो वा ॥ तथा सिंहेन व्याघ्रेण वानुयातो नुद्रुतः ॥ तथा वनहस्तिभिर्वृतो वा हंतुं अनुयातः ॥ तथा क्रुद्धेन राज्ञा वध्यो यं वधाहोयमित्याज्ञप्तः ॥
 हंतुमाज्ञापितो वा ॥ तथा बन्धगतोपि वा ॥ तथा वातेन घूर्णितः व्याकुलितः बाधितो पास्तो वा ॥ महार्णवे समुद्रे पोतेनौकाविशेषे सांघात्रिकाः पोतवणिजः
 कथ्यन्ते तत्र स्थितौ वा पानपात्रेशिशौपोतः ॥ तथा भृशदारुणे त्यर्थभीषणे संग्रामेशस्त्रेष्वायुधेषु पतत्सु । सर्वा बाधासु ॥ सर्वा आसमंताद्वाधाः महाबाधाः
 तासु ॥ सर्वबाधास्विति पाठे स एवार्थो भवत्यदूरविकर्षात् ॥ घोरासु व्रणपीडासु वर्तमानो वा ॥ तथा वेदनासु तत्तद्दुःखानुभवेषु अभ्यर्हितः वर्तमानः यद्वा ती
 अरण्ये प्रांतरे वापि दावाग्निपरिवारितः ॥ दस्युभिर्वा वृतः शून्ये गृहीतो वा पिशत्रुभिः ॥ २५ ॥ सिंहव्याघ्रानुयातो वा
 वने वा वनहस्तिभिः ॥ राज्ञा क्रुद्धेन चाज्ञप्तो वध्यो बन्धगतोपि वा ॥ २६ ॥ आघूर्णितो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे ॥
 पतत्सु चापिशस्त्रेषु संग्रामे भृशदारुणे ॥ २७ ॥ सर्वा बाधासु घोरासु वेदनाभ्यर्थितोपि वा ॥ स्मरन् ममैतञ्चरितं नरो मुच्ये
 तसंकटात् ॥ २८ ॥ मम प्रभावात्सिंहाद्यादस्य वो वैरिणस्तथा ॥ दूरादेव पलायन्ते स्मरतश्चरितं मम ॥ २९ ॥ ऋषिरु
 वाच ॥ इत्युक्त्वा सा भगवती चण्डिका चण्डविक्रमा ॥ पश्यतामेव देवानां तत्रैवांतरधीयत ॥ ३० ॥ ब्रवेदनयाऽभ्यर्दितः हिंसितोपि वा
 सर्वत्रैतन्मम चरितं स्मरन् नरः संकटा मुच्येत स्वयमेवेति योजनीयं ॥ इह अरण्ये प्रांतरे वा पीत्यतः श्लोकात्पूर्वसिंहव्याघ्रानुयातो वेति पठंतिकेचित् ॥ अतश्च मम प्र
 भावात्सिंहाद्या इत्युपपन्नं भवति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ मम प्रभावात्सामर्थ्यात्सिंहाद्याः तथा दस्यवः तस्कराः तथा वैरिणश्च शत्रवः चरितं स्म
 रतः पुरुषात्सकाशाद्दूरादेव पलायन्ते ॥ २९ ॥ इत्थं उक्त्वा सा भगवती चण्डविक्रमा प्रगल्भवीर्या चण्डिका देवी पश्यतामेव देवानां तत्रैव पुरोभाग एवांतरधीयत । अंत
 र्धानमगात् ॥ श्रदंतरोरुपसर्गवद्भूतिर्व्याख्येया ॥ अंतःपूर्वाद्वातेः कर्मकर्तारि लिङ् ॥ यद्वा ॥ तान् देवान् त्रायते इति तत्रापालयन्ती सत्येव स्वयमंतरधीय
 त ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ यद्वा ॥ तत्रैव देवशरीरेष्वेवांतरधीयत । स्वयमेव शरीरेष्वेवांतरधीयतेत्यर्थः ॥ पश्यतां इत्यनादरे पृष्टीतिपक्षे यथा जननी सुतान्व्या

_____

हरतिमारःमहांश्रासौमारश्चमहामारःरुद्रःतस्यस्त्रीमहामारीसास्वरूपंयस्याःसादेवीमहामारीस्वरूपातया ॥ यद्वा ॥ महोत्सवस्तपः ॥ महानलस्तपः ॥
 नासमंतान्मारयतिनाशयतिमहामारीमहाप्रलयानलज्वालातस्याइवरूपंयस्याःसातया ॥ मृत्युजिह्वामहामारीजगत्संहारकारिणी ॥ महारात्रिर्महानि
 द्रामहाकाल्यतितामसी ॥ सैवकालानलज्वालासैवाविद्यातमःप्रसूः ॥ सैवमोहप्रसूर्मृत्युःसैवसर्वाधिदेवता ॥ ३५ ॥ अजाजन्मरहितासनातनी
 नित्यादेवीकालेभूतानांप्रलयसमयेतमोगुणमयीसतीमहामारीतिकथ्यते ॥ तथाकालेउत्पत्तिसमयेसैवभूतानांसर्गसमयेरजःप्रधानास्थितिकरोति ॥
 ॥ ३६ ॥ भवकालेदेवीसांनिध्यभवकालेनृणांगृहेसैवलक्ष्मीवृद्धिप्रदा सम्पद्भवप्रदाभवति ॥ प्रेदाङ्गःकः ॥ तथासैवदेवीअभावेदेवीसांनिध्याभावेऽल
 क्ष्मीःसम्पदःविनाशायामवायउपजायते ॥ यत्रलक्ष्मीःतत्रदेव्याःसांनिध्यं ॥ यत्रदेव्याःसांनिध्यंनतत्रसम्पदपित्यन्वयव्यतिरेकौवेदितव्यौ ॥ ३७ ॥ नित्यंदे
 सैवकालेमहामारीसैवसृष्टिर्भवत्यजा ॥ स्थितिकरोतिभूतानांसैवकालेसनातनी ॥ ३६ ॥ भवकालेनृणांसैवल
 क्ष्मीवृद्धिप्रदागृहे ॥ सैवाभावेतथालक्ष्मीर्विनाशायोपजायते ॥ ३७ ॥ स्तुतासंपूजितापुष्पैर्गंधधूपादिभिस्त
 था ॥ ददातिवित्तंपुत्रांश्चमतिधर्मेगतिंशुभाम् ॥ ३८ ॥ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेसा० देवीमाहात्म्येशुंभनिशुंभव
 धोनामैकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एतत्तेकथितंभूपदेवीमाहात्म्य
 मुत्तमं ॥ एवंप्रभावासादेवीययेदंधार्यतेजगत् ॥ १ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

वीसांनिध्यकारणं तत्फलं चोपादिशतिसुमेधाऋषिः ॥ हेनृप सादेवीस्तुतास्तावकैःपदैःसंकीर्तिताचतथापुष्पैःसंपूजिताचतथागन्धैःकर्पूरचन्दनमृगमदादि
 भिर्वलितातथाधूपैर्बहुविधैर्धूपिता ॥ तथाआदिग्रहणाद्वालंकारतांबूलादिभिरानंदिताभक्तैःप्रणताचसतीअप्रार्थितैवभक्तेभ्यःवित्तंधनंपुत्रांश्चआयुरारोग्य
 मेश्वर्यचशब्दसूचितं ॥ धर्मेमार्तिचशुभांगतिंचददाति । यदुक्तं प्राक् ॥ साविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूतासनातनि । संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ३८ ॥
 ॥ इतिमार्कण्डेयराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायां देविमाहात्म्यटीकायां शुम्भनिशुम्भवधोनामैकोनवतितमोऽध्यायः ८९
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ सुमेधाभगवानृषिःसुरथं राजानमुचितांवाचमूचे हेसुरथ एतदुत्तमंश्रेष्ठतमंसर्वार्थसाधनैतदुभ्यंकथितं ॥ साचदेवीएवंप्रभावाईदृग्विध

सामर्थ्यावर्तते ॥ साका ययादेव्या सर्वजनन्या सर्वपोषिण्या सर्वसंहारिण्या इदं जगविश्वं धार्यते सृज्यते पाल्यते ॥ प्रत्यवसीयते च यथाकालं ॥ धृङ् अव
स्थानेणिच् ॥ कर्मणियक् ॥ आत्मनेपदं चलटः ॥ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकोत्रार्थः प्रदर्शितः ॥ प्रयोगतो नुसर्तव्या अनेकार्था हि धातवः ॥ महात्मनो महा
मूर्तेर्देव्या भावे कर्मणि ब्राह्मणादित्वात् प्यजिनस्तद्धितेति टिलोपेमाहात्स्यं इति सिद्धं ॥ १ ॥ भगवद्विष्णुमायया तथैव चंडिकैव विद्याज्ञानं क्रियते उत्पाद्यते ।
परमात्मज्ञानसाधनदेव्येवोपनिषद्रूपेति भावः ॥ विष्णोर्माया विष्णुमाया भगवती विष्णुमाया भगवद्विष्णुमाया तया ॥ यद्वा ॥ भगवान् विष्णुः भगवद्विष्णुः
तस्य मायया यदुक्तं सा विद्या परमा मुक्तेर्हेतुभूता इति ॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भगवत्तीरणा ॥ हेराजन्तयामो हरू
पयादेव्या त्वं विवेकी सन्नपि संप्रति मोहसे प्राक् मोहितो भूः ॥ भविष्यति च काले मोहमेष्यसि च ॥ तथा तथैव एष वैश्यश्च समाधिर्नाम मोह्यते मोहितश्च मोहमे
ष्यति च । तथैव तथैव युवाभ्यामन्येपि विवेकिनः पुमांसः अधिगतशास्त्राः संतोऽप्यपरे च तेभ्यश्चान्ये च सर्वे तथैव देव्या मोह्यते मोहिताश्च मोहमेष्यंति च ॥ यदुक्तं

विद्यातथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया ॥ तया त्वमेष वैश्यश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥ मोह्यंते मोहिताश्चैव मो
हमेष्यंति चापरे ॥ २ ॥ तामुपैहि महाराज शरणं परमेश्वरीम् ॥ आराधिता सैव नृणां भोगस्वर्गापवर्गदा ॥ ३ ॥

प्राक् ॥ तथापि मम तावत्ते मोहगते निपातिता इत्यादि ॥ २ ॥ प्राक् प्राज्ञा भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तदित्यद्रहस्यं पृष्ठहे महाराज सुरथत्वं तां परमे
श्वरीं देवीं शरणं उपेहि ॥ उपेहि आद्रुणः उपगच्छ शरणं व्रज ॥ सैव देवी भगवत्येव आराधिता तपसा तोषिता सती नृणां पुंसां भोगस्वर्गापवर्गदा भुवि भोगदा ॥
जन्मान्तरे स्वर्गदा ॥ ततः अपवर्गदामोक्षदा भवति यतो ज्ञानदा । तत एव मोक्षदा ॥ ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति सिद्धांततः ॥ संप्रदानाभावाद्भजकस्य वल्लदंदातीति
वत्संबंधे षष्ठ्येव नृणामिति ॥ उपपूर्व इण्गतौ ॥ सेर्हपिच्च । उपेहि इति स्थिते ॥ एत्येधत्सु इति वृद्धिर्न तद्विधावेचीत्यनुवर्तते ॥ तत आद्रुण एवं बाध
काभावात् ॥ आङ्पूर्वत्वेपि आइहि इति स्थिते ॥ वृद्धिर्बाधित्वा ओमाङोश्चेति पररूपत्वे सति उपेहीत्येव रूपं । उपेहीति वृद्धिरुतः पाठः छांदसः काचित्कः
सर्वविधयच्छंदसि विकल्पते इति वचनात् ॥ यद्वा ॥ एहीत्येतद्भिर्भक्तिप्रतिरूपकमव्ययं पृथोदरादित्वात्साधुः ॥ उपेहि उपेहि ॥ महाराज । राजाहः सखिम्य
ष्टच् ॥ न पूजनात् पूजायां स्वतिग्रहणं ॥ अत्रोत्तरांशु कर्मणि वस्त्वोच्चायाः परमाद्विपरी ॥ ३ ॥

युग्मं ॥ ऋषिरुवाच ॥ मार्कण्डेयो भगवान्मुनिः स्वशिष्यं कौष्टिकमुनिं वाचमुचितामूचे हे कौष्टिकमुने आकर्ण्य ॥ इति प्रागुक्तप्रकरणे तस्य सुमेधसो ब्रह्मर्षिः यचः
श्रुत्वा देवीमाराधयेति उपदेशावक्यमाकर्ण्य सुरथो नाम नराधिपः तं सुमेधसं महाभागं संशितव्रतं ऋषिं प्रणिपत्य प्रणामैराध्य ॥ पुत्रमित्रकलत्रादावतिममत्वे
न अतिमोहेन शत्रुभिः राज्यापहरणेन च हेतुनानिर्विण्णः दुःखितमानसः स नृसबः सपदितपसे जगाम ॥ तथा समाधिर्नाम वैश्यश्च तपसे जगाम ॥ भगस्य ऐश्वर्या
देरिदं भागं महद्भागं यस्य महाभागः तं ॥ संशितं यत्नेन प्रतिपादितं व्रतं यस्य येन स संशितव्रतः तं ॥ शोतनूकरणे ॥ कर्मणिक्तः ॥ शास्त्रोरन्यतरस्यां । शातेरि
त्वं व्रते नित्यमिति वक्तव्यं ॥ शंसितव्रतं इति पाठे शंसतेः कर्मणिक्तः ॥ शंसावासंजातायस्य शंसितं व्रतं शास्त्रोक्तं उपवासादियस्य तं शंसुस्तुतौ ॥ निर्विण्ण
स्योपसंख्यानमिति णत्वं ॥ विद्वलाभे विदविचारणे वाक्तः निष्ठानत्वं ॥ ४ ॥ ५ ॥ अंबायाः जगज्जनन्या देव्याः संदर्शनार्थं प्रत्यक्षीकरणाय ॥ नद्याः पुलिने द्वीपे

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः स नराधिपः ॥ प्रणिपत्य महाभागं तं ऋषिं संशितव्रतं ॥ ४ ॥
निर्विण्णोतिममत्वेन राज्यापहरणेन च ॥ जगाम सद्यस्तपसे स च वैश्यो महामुने ॥ ५ ॥ संदर्शनार्थं मंबाया नदी पुलि
नसंस्थितः ॥ स च वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ॥ ६ ॥ तौ तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयीं ॥ अर्हणां
चक्रतुस्तस्याः पुष्पधूपाग्नितर्पणैः ॥ ७ ॥

तटविशेषे वा संस्थितः सैकते देशे सम्यगवास्थितः सराजा च
सुरथः स वैश्यश्च समाधिर्नाम परं श्रेष्ठं सर्वार्थप्रदं केवलं देवीसूक्तं वैदिकमृग्विशेषं मंत्रं देव्यधिदैवतं देव्यां सुष्ठु शोभनमुक्तं प्रणीतं देव्यां वा विषये सूक्तमुपदिष्टमाचा
रैरागमीयं देवीप्रणवमग्निगर्भवा एतदेव वाचरित्रत्रयं जपन् तपःतेपे । केचित्तु वाग्रहणादं बामातामातृकेति मातृकामंत्ररूपं देवीसूक्तमाहुः । अपरे तु देवीसूक्तं पृथ
गस्तिरहस्ये तज्जपमित्याहुः । अन्ये त्वाहुः श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तानि देवीसूक्तानीति ॥ संस्थाधारे स्थितौ मृतौ ॥ तपस्तपः कर्म कस्यैवेति तपः कर्त्ता कर्म ब्रह्मव
ति । उपवासादीनि तपांसितापसंतपंतिदुःखयंति सतापसः त्वगस्थिभूतः स्ववाञ्छितस्वर्गावर्धतपःतप्यते ॥ तपसं तापेलिटितपःतेपेतपोर्जितवानित्यर्थः ॥
अन्यकर्मकत्वे तु उत्तपतिस्वर्णसुवर्णकारः ॥ ६ ॥ तौ द्वौ राजा सुरथः वैश्यश्च समाधिः तस्मिन् नद्याः पुलिने तटविशेषे । तौ यो स्थितं तत्पुलिनं ॥ तत्र देव्याः मूर्तिं आ
कृतिं महीमयीं मृन्मयीं प्रतिमां विधाय ॥ मयद्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोरिति विकारावयवायाः मद्याः मयट् ॥ तस्याः देव्याः अम्बिकायाः पुष्पधूपाग्नितर्प

गैःपुष्पैःधूपैःअग्निकायैर्होमैःतर्पणैश्चविहितैःतैरुचितैःअर्हणांपूजांआराधनंचक्राते ॥ पृथक्पृथक्विदधाते ॥ मूर्तिःकाठिन्यकाययोः।पूजानमस्यापचि-
तिःसपर्याच्चार्यणाःसमाः ॥ पुष्पाणिधूपाःअग्नयःतर्पणानिचतैः ॥ ७ ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निराहारौहविष्यादिनातावन्निश्चिताशनौ ॥ ततःक्रम-
शोमूलाशनौ ॥ यतात्मानौविषयेभ्योव्यावर्तितमनोनेत्रादिज्ञानेन्द्रियौनिर्जितेन्द्रियग्रामौ ॥ तावज्जितेन्द्रियोनस्यात् विजितान्येन्द्रियःपुमान् ॥ नजयेद्रसनं
यावज्जितंसर्वजितेरसे ॥ तन्मनस्कौ ॥ तस्यामेवाध्यातुंमनोययोस्तौ तथेकौदेवीध्यानपरौ । समाहितौ ॥ गुरुपदिष्टार्थसावधानौ ॥ निरस्तसंशयौ बहु-
विघ्नपरिहारपरौ ॥ तौसुरथवैश्यौ ॥ निजगात्रासृगुक्षितं ॥ तपश्चरणकारणकालेपरहिंसापराङ्मुखौर्षच्छरीरोद्भवरक्तसिक्तमेवान्नमयंबलिंचददतुः ॥
तुण्डजंबाहुजंवापिरक्तमांसमयंबलिं ॥ भक्त्यावेशान्महाशूरोमहामायायार्थमुत्सृजेत् ॥ चशब्दान्निजशरीरजरुधिरचन्दनविलेपनंचदेव्यैददाते ॥ एतेनश-
रीरंवापातयामिमंत्रंवासाधयामीतिहठयोगःसूचितः ॥ ८ ॥ एवंउक्तप्रकारेणसमाराधयतोःत्रिभिर्वैश्यैःयतात्मनोःदेव्यामवहितचेतसोःतयोःक्षत्रियवैश्ययोः

निराहारौयतात्मानौतन्मनस्कौसमाहितौ ॥ ददतुस्तौबलिंचैवनिजगात्रासृगुक्षितं ॥ ८ ॥ एवंसमाराधयतोस्त्रि-
भिर्वैश्यैर्यतात्मनोः ॥ परितुष्टाजगद्धात्रीप्रत्यक्षंप्राहचंडिका ॥ ९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यत्प्रार्थ्यतेत्वयाभूप-
त्वयाचकुलनन्दन ॥ मत्तस्तत्प्राप्यतांसर्वंपरितुष्टाददामितत् ॥ १० ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

परितुष्टा ॥ तत्कृतेनतपसाऽतिप्रीता ॥ जगतांघात्रीचण्डिकादेवीप्रत्यक्षंभूयःप्राहकथयामासप्राहेतिविभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं ॥ यतःचण्डिकाजगद्धात्री
ततःतयोःतापसयोःप्रत्यक्षीचभूव ॥ अन्यथातत्कृतेनघोरेणतपसाग्निनेवजगंतिदह्येरन्नेवेतिभावः ॥ जगंतिदधातिजगद्धा॥आतोनुपसर्गेकः ॥ अदभक्षणे
नृन्तृज्वा अत्री संहर्त्री ॥ यद्वा ॥ ओहाकृत्यागे ॥ अतोपिके जगंतिजहातिजगद्धा ॥ ततोत्रीभोक्त्री ॥ ९ ॥ देव्युवाच । देवीचंडिकाराजानंसुरथं
वैश्यंचसमाधिनामानंवाचमुचे यत्प्रार्थ्यतेइति हेभूप त्वयायत्प्रार्थ्यते हेकुलनन्दनकुलवर्द्धन वैश्यत्वयायत्प्रार्थ्यतेयाच्यते॥ तत्त्वसुसर्वमतःदेवीतःसका-
शात्प्राप्यतांलभतां ॥ अहंपरितुष्टास्मि ॥ तच्चतच्चतेचतेचददामिच ॥ कुलस्यनन्दनःवैश्यःयतोसौकुलात्सकाशाच्छर्मानंगृहीप्यतिमोक्षकामत्वाद्वैराग्यभा-
क्तादितिभावः ॥ द्वितीयादेप्रार्थ्यतामितिनुक्ताचित्पाठःसमुक्तः ॥ प्राप्यतामितिनुपपद्यते ॥ यद्वा ॥ वैश्यापेक्षायानपौनरुन्यं॥ त्वयाचप्रार्थ्यतामिति॥

वदामितददामितेचइतिपाठद्वयंकापिदृश्यते ॥ १० ॥ मार्कण्डेयमुनिःस्वशिष्यंवाचमूचे ततःदेवीतः ततःदेव्युत्पन्नान्तरंवा नृपःसुरयःअन्यजन्मनिपुतज-
न्मापेक्षयाअन्यदग्रिमंभावियज्जन्मतस्मिन् ॥ अविभ्रंशिअचलं राज्यं राज्ञोभावःकर्मवाराज्यं वव्रेप्रार्थयामास ॥ मन्वन्तरत्वरूपं ॥ अथच । अत्रअस्मिन्
पिजन्मन्यविभ्रंशि ॥ भ्रंशुअधःपतनेणिनिः ॥ नविभ्रंशःअविभ्रंशः तद्युक्तंवा ॥ अत्रैवनिजेनगरेहतशत्रुबलंनिजंआत्मीयंराज्यमेववव्रे प्रार्थयामास ॥
हतंशत्रुबलंयत्रतथोक्तं ॥ वृज्वरणेकर्तारिलिङात्मनेपदंवव्रे ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषुबलंनाकाकसीरिणोः ॥ ११ ॥ ततोन्तरं ॥ प्राज्ञःमोक्षकांक्षित्वाद-
तितरांबुद्धिमान् निर्विण्णमानसःसंसारदुःखोद्दिश्यचेतस्कः ससमाधिर्नामवैश्योप्यतिविरक्तःसन् ज्ञानंमोक्षबुद्धिवव्रे ॥ कीदृशं ॥ ममेत्यहमित्येवं
संगविच्युतिकारकं ॥ ममायंपुत्रोहंपिता ममेदंकुलमहंभर्ता ममेदंधनमहंस्वामीतस्येत्याद्यध्यासजनितः यःसंगःतस्यविच्युतिःविलयःतस्याःकारकं

॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततोवव्रेनृपोराज्यमविभ्रंश्यन्यजन्मनि ॥ अत्रैवचनिजंराज्यंहतशत्रुबलंबलात् ॥ ११ ॥

सोपि वैश्यस्ततोज्ञानंवव्रेनिर्विण्णमानसः ॥ ममेत्यहमितिप्राज्ञःसंगविच्युतिकारकं ॥ १२ ॥ ॥ देव्युवाच ॥

स्वल्पैरहोभिर्नृपतेस्वंराज्यंप्राप्स्यतेभवान् ॥ हत्वारिपूनस्खलितंतवतत्रभविष्यति ॥ १३ ॥ मृतश्चभूयःसंप्राप्यज-

न्मदेवाद्विवस्वतः ॥ सावर्णिकोनाममनुर्भवान्भुविभविष्यति ॥ १४ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

रणं ॥ ममत्वंनाममोहःसंसृतिःअहंताचसंसृतिःतद्विलयकारकंज्ञानमितिभावः ॥ अतस्मिन्स्तद्बुद्धिरध्यासः ॥ तेननिःसंगस्यैवात्मनोममत्वमहंत्वंसर्वदुः-
खावहःसंगःसर्वात्मनाभाव्यते ॥ तस्यसंगस्यपरमात्मरूपब्रह्मज्ञानंविच्युतिकारकंभवति ॥ ममताचाहंताचसंगःसंसर्गोपेक्षाबुद्धिःद्वैतज्ञानंभेदनिबन्धनं
स्यविच्युतिकारकंविच्छेदजनकंमोक्षोपयोगिज्ञानं ॥ १२ ॥ हेनृपतेहेसुरथ ॥ भवान्स्वल्पैरहोभिःदिवसैःकतिपयैर्वासरैःरिपूनहत्वास्थितवतःअस्खलितंअच-
लितंतवराज्यंभविष्यति ॥ तवराज्यं ॥ तच्च तत्रेतिपाठद्वयं ॥ तत्रांतरेराज्यांतरेच ॥ १३ ॥ देव्युवाचाहेभूपभवान्मृतःसन्नपिपुतच्छरीरंपरित्यक्तवानपि
भूयःपुनरपिविवस्वतःसूर्याद्विवात्सवर्णायाश्चतत्पत्न्याःजन्मउत्पत्तिसंप्राप्यसावर्णिकोनाममनुःराजाभुविभविष्यति ॥ सावर्णिकेवसावर्णिकःसंज्ञायांक-
नृ वर्णेनसहितःसवर्णःततःस्त्रीभ्योढकंबाधित्वाबाह्यादिपाठादित्रिसावर्णिःसूर्यतनयोमनुःकथ्यतेष्टमः ॥ १४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

हेवैश्यहेवर्य ॥ यद्वा ॥ हेवैश्येषुवर्यश्रेष्ठ त्वया अस्मत्तः देवीतः यः वरः अभिवाञ्छितः अस्तित्वं वरं संसिद्धयै परमात्मरूपसंगत्यै प्रयच्छामि ॥ ततश्च वरदानतः तव ज्ञानं भविष्यति ॥ मोक्षधीज्ञानमुच्यते ॥ अस्मत्तइति पञ्चमी बहुवचनं तस्मिन् ॥ अतश्चैकत्वाभावात् प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति मादेशाभावः ॥ ननु च अस्मत्तइति बहुवचनोपक्रमात्प्रयच्छामइति बहुवचनेन भाव्यं ॥ तत्कथं प्रयच्छामीत्येकवचनं स्यात् ॥ एवताहं अस्मत्तः इति चेदः ॥ असुक्षेपणे ॥ अस्मत्तइति क्षिप तिसंसारं निराकरोति । अस् ॥ क्षिपिरूपं वरस्य विशेषणं ॥ एकत्वात् मादेशः ॥ अयस्मयादित्वात् भत्वात्पदत्वाभावाद्भुत्वायभावः ॥ क्वचित्तु वैश्यवर्यत्वयाम तोवरोयश्चाभिवाञ्छितइति वापाठः ॥ यद्वा ॥ व्यत्ययो बहुलं इति एकवचनस्य बहुवचनं ॥ ततश्चास्मत्तइत्येव पाठः ॥ वरणार्होवर्यः ॥ क्वविप्रधानं प्रमुखप्रवे कानुत्तमोत्तमाः ॥ मुख्यवर्यवरेण्याश्च प्रवर्हो न वराद्वर्चवत् ॥ १५ ॥ मार्कण्डेयः मुनिः स्वशिष्यं वाचमूचिवान् हे क्रोष्टु किमहर्षे ॥ इति उक्तप्रकारेण तयोः क्षत्रि

वैश्यवर्यत्वयास्मत्तोवरोयश्चाभिवाञ्छितः ॥ तं प्रयच्छामि संसिद्धयै तव ज्ञानं भविष्यति ॥ १५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति दत्त्वा तयोर्देवीयथाभिलषितं वरं ॥ बभूवां तर्हि तासद्यो भक्त्या ताभ्यामभिष्टुता ॥ १६ ॥ एवं देव्या वरं लब्ध्वा सुरथः क्षत्रियर्षभः ॥ सूर्याज्जन्म समासाद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवीमाहात्म्येन वतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ संपूर्णं देवीमाहात्म्यम् ॥ ॥ ११ ॥

यवैश्ययोः सुरथस्य च समाधेश्च ॥ तथाभिलषितं अभिवाञ्छितं अनतिक्रम्य अभीष्टं वरं दत्त्वा ॥ भक्त्या ताभ्यां लब्ध्वा वराभ्यां अभिष्टुता त्वं जगतां लघ्वी रक्षित्री सं हर्त्री जननीत्यभिष्टुता संस्तुता सती सद्यः सा देवी भगवती चण्डिका स पद्यं तर्हि ता बभूव अदृश्या भूत् ॥ १६ ॥ हे क्रोष्टु किमहर्षे एवं प्रागुक्तप्रकारेण सुरथः क्षत्रियर्षभः श्रेष्ठः क्षत्रियः देव्याः भगवत्याः सकाशाद् वरं लब्ध्वा प्राप्य इह राज्यमनुभूय ततः तनुं त्यक्त्वा सवर्णायां सूर्यादेवाज्जन्म समासाद्य संप्राप्य सावर्णिर्नाम मनुराजा भुवि भविता ॥ कर्त्तरि भविष्यदन्वयतने लुट् ॥ भविष्यतीत्यर्थः ॥ मनुरित्ययं सप्तशतिकास्वरूपो महामालामन्त्रः सर्वेषामधीयतां सर्वकामधुगिति सूचयितुमवसाने प्रायोजि भगवता श्रीमार्कण्डेयेनेति सिद्धं ॥ १७ ॥ संतः संतु परप्रयोजनरुतः कल्पद्रुमाभाः सदा स्वस्मिन्नेव पथि प्रवर्त्तनपराः सत्कीर्त्यश्चापरे ॥ अन्ये निस्पृहणाश्चितश्रुतिपथादीव्यं तु भव्यं शरीरं को कर्तः कलहाप्रियाः खेलजना जायन्तु जीवन्तु ॥ १८ ॥ सत्कृतिबालादिवाकरा विंबं सज्जनमानसराज

सरोजं ॥ संविकसेदमिपश्यदवश्यं नश्यति दुर्जनवत्कुमुदं तत्र ॥ २ ॥ यावद्भूमिमुदित्वरयुतिमणिश्रणिस्फुरन्मुहं सु...
 त्सत्फलं ॥ धत्तेशेषमिवाहिमद्भुतवचास्वस्थीकृताशेषगीत्वावच्छांतनवीतदाजयतु च श्रीचण्डिकादीपिका ॥ ३ ॥ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे श्रीराजाधि
 राजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशान्तनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां देवीमाहात्म्यं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥
 समाप्तेयं शांतनवीटीका सप्तशतिकायाः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अपरंपुस्तकं वीक्ष्य शोधेनोपसदा बुधैः ॥ हीनाधिकैः स्वरैर्वर्णैरस्माकं दूषणं न हि ॥ १ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सावर्णिकमिदं सम्यक्प्रोक्तं मन्वन्तरं तव ॥ तथैव देवीमाहात्म्यं महिषासुरघातनम् ॥ १ ॥ उत्पत्तय
 श्रया देव्यामातृणां महाहवे ॥ तथैव संभवो देव्याश्चामुण्डाया यथाभवः ॥ २ ॥ शिवदूत्याश्च माहात्म्यं वधः शुंभनिशुंभ
 योः ॥ रक्तबीजवधश्चैव सर्वमेतत्तवोदितम् ॥ ३ ॥ श्रूयतां मुनिशार्दूल सावर्णिकमथापरम् ॥ दत्तपुत्रश्च सावर्णीभावी यो नवमो
 मनुः ॥ ४ ॥ कथयामि मनोस्तस्य ये देवामुनयो नृपाः ॥ पारामरोचिर्भर्गाश्च सुधर्माणस्तथासुराः ॥ ५ ॥ एते त्रिधा भविष्य
 न्ति सर्वे द्वादशकागणाः ॥ तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु सहस्राक्षो महाबलः ॥ ६ ॥ साम्प्रतं कार्तिकेयो यो वह्निपुत्रः षडाननः ॥ अद्भु
 तो नाम शक्रोऽसौ भावी तस्यान्तरे मनोः ॥ ७ ॥ मेधातिथिर्वसुः सत्यो ज्योतिष्मान् द्युतिमांस्तथा सप्तर्षयोऽन्यः सबलस्तथा
 न्यो हव्यवाहनः ॥ ८ ॥ धृष्टकेतुर्बर्हकेतुः खड्गहस्तो निरामयः ॥ पृथुश्च वास्तथार्चिष्मान् भूरिद्युम्नो बृहद्भयः ॥ ९ ॥ एते नृपसु
 तास्तस्य दत्तपुत्रस्यैव नृपाः ॥ मनोस्तु दशमस्यान्यच्छृणु मन्वन्तरं द्विज ॥ १० ॥ मन्वन्तरे च दशमे ब्रह्मपुत्रस्य धीमतः ॥ सु

पा० १ पंचहस्तो । २ बृहद्भयः

खासीनानिरुद्धाश्चद्विप्रकाराःसुराःस्मृताः ॥ ११ ॥ शतसंख्याहितेदेवाभविष्याभाविनोमनोः ॥ यत्पुत्राणांशतंभावितदे-
वानांतदाशतम् ॥ १२ ॥ शान्तिरिन्द्रस्तथाभावीसर्वैरिन्द्रगुणैर्युतः ॥ सप्तर्षीस्तान्निबोधत्वयेभविष्यन्तिवैतदा ॥ १३ ॥
आपोमूर्तिर्हविष्मांश्चसुकृतीसत्यएवच ॥ नाभागोऽप्रतिमश्चैववासिष्ठश्चैवसप्तमः ॥ १४ ॥ सुक्षेत्रश्चोत्तमौजाश्चभूरिषेण-
श्चवीर्यवान् ॥ शतानीकोऽथवृषभोत्थनमित्रोजयद्रथः ॥ १५ ॥ भूरिद्युम्नः सुपर्वाचतस्यैतेतनयामनोः ॥ भविष्याधर्मपु-
त्रस्यसावर्णस्यान्तरंशृणु ॥ १६ ॥ विहंगमाःकामगाश्चनिर्माणरतयस्तथा ॥ त्रिःप्रकाराभविष्यन्तिएकैकस्त्रिंशकोगणः ॥
॥ १७ ॥ मासर्तुदिवसायेतुनिर्माणपतयस्तुते ॥ विहङ्गमारात्रयोऽथमौहूर्त्ताःकामगागणाः ॥ १८ ॥ इन्द्रोवृषारूयोभवि-
तातेषांप्रख्यातविक्रमः ॥ हविष्मांश्चवरिष्ठश्चऋष्टिरन्यस्तथारुणिः ॥ १९ ॥ निश्चरश्चानघश्चैवविष्टिश्चान्योमहामुनिः ॥
सप्तर्षयोऽन्तरेतस्मिन्नग्नितेजाश्चसप्तमः ॥ २० ॥ सर्व्वत्रगः सुशर्माचदेवानीकः पुरुद्वहः ॥ हेमधन्वाद्दृढायुश्चभाविन-
स्तत्सुतानृपाः ॥ २१ ॥ द्वादशेरुद्रपुत्रस्यप्राप्तेमन्वन्तरेमनोः ॥ सावर्णाख्याश्चयेदेवामुनयश्चशृणुष्वतान् ॥ २२ ॥ सुध-
र्माणःसुमनसोहरितोरोहितास्तथा ॥ सुवर्णाश्चसुरास्तत्रपञ्चैतेदशकागणाः ॥ २३ ॥ तेषामिन्द्रस्तुविज्ञेयऋतधामामहा-
बलः ॥ सर्वैरिन्द्रगुणैर्युक्ताः सप्तर्षीनपिमेशृणु ॥ २४ ॥ द्युतिस्तपस्वीसुतपास्तपोमूर्तिस्तपोनिधिः ॥ तपोरतिस्त्वथैवा-
न्यः सप्तमस्तुतपोधृतिः ॥ २५ ॥ देववानुपदेवश्चदेवश्रेष्ठोविदूरथः ॥ मित्रवान्मित्रविन्दश्चभाविनस्तत्सुतानृपाः ॥ २६ ॥
त्रयोदशस्यपथ्यायिरौच्याख्यस्यमनोःसुरान् ॥ सप्तर्षीश्चनृपांश्चैवगदतोमेनिशामय ॥ २७ ॥ सुधर्माणःसुरास्तत्रसुक-

माणस्तथापरे ॥ सुशर्माणः सुराख्ये ते समस्ता मुनिसत्तम ॥ २८ ॥ महाबलो महावीर्यस्तेषामिन्द्रादिवस्पतिः ॥ अविष्या
 नथ सप्तर्षीन् गदतो मे निशामय ॥ २९ ॥ धृतिमानव्ययश्चैव तत्त्वदर्शी निरुत्सुकः ॥ निर्मोहः सुतपाश्चान्यो निष्प्रकम्पश्च स
 त्तमः ॥ ३० ॥ चित्रसेनो विचित्रश्च नयति निर्भयो दृढः ॥ सुनेत्रः क्षत्रबुद्धिश्च सुव्रतश्चैव तत्सुताः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्री
 मार्कण्डेयपुराणे रौच्यमन्वन्तरे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ रुचिः प्रजापतिः पूर्वं निर्ममो निरहंकृतः ॥ यत्रास्तमितशायी च चारुपृथिवीमिमाम् ॥ १ ॥ अन
 ग्निमनिकेतन्तमेकाहारमनाश्रमम् ॥ विमुक्तसङ्गतं दृष्ट्वा प्रोचुस्तत्पितरो मुनिम् ॥ २ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ ॥ वत्स कस्मात्त्वया पु
 ष्यो न कृतोदारसंग्रहः ॥ स्वर्गापवर्गहेतुत्वाद्बन्धस्तेनानिशं विना ॥ ३ ॥ गृहीसमस्तदेवानां पितृणाञ्च तथार्हणाम् ॥ ऋ
 षीणामतिथीनाञ्च कुर्वन् लोकानुपाश्रुते ॥ ४ ॥ स्वाहोच्चारणतो देवान् स्वधोच्चारणतः पितॄन् ॥ विभजत्यन्नदानेन भूताद्या
 नतिथीनपि ॥ ५ ॥ सत्त्वं दैवाद्यद्बन्धं बन्धमस्मदृणादपि ॥ अवाप्नोषि मनुष्यर्षिभूतेभ्यश्च दिने दिने ॥ ६ ॥ अनुत्पाद्य
 सुतान् देवानसन्तर्प्य पितॄस्तथा ॥ भूतादींश्च कथं मौढ्यात् सुगतिं गन्तुमिच्छसि ॥ ७ ॥ क्लेशमेवैहिकं पुत्रमन्यामोऽत्र भवेत्त
 व ॥ मृतस्य नरकं तद्वत् क्लेशमेवान्यजन्मनि ॥ ८ ॥ रुचिरुवाच ॥ परिग्रहोऽतिदुःखाय पापायाधोगतेस्तथा ॥ भवत्यतो
 मया पूर्वं न कृतोदारसंग्रहः ॥ ९ ॥ आत्मनः संयमो योऽयं क्रियते क्षनियन्त्रणात् ॥ समुक्तिहेतुर्न भवत्यसावपि परिग्रहात् ॥
 ॥ १० ॥ प्रक्षाल्यतेऽनुदिव संयदात्मानिष्परिग्रहैः ॥ ममत्वपङ्कदिग्धोऽपि चित्ताम्भो भिर्वरंहितत् ॥ ११ ॥ अनेकभव

१ एकाहावसथाश्रयमिति पाठान्तरं ।

संभूतकर्मपङ्काङ्कितोबुधैः ॥ आत्मासद्वासनातायैः प्रक्षाल्योनियतेन्द्रियैः ॥ १२ ॥ ॥ पितरञ्जुः ॥ ॥ युक्तं प्रक्षालनं
कर्तुमात्मनोनियतेन्द्रियैः ॥ किन्तुलेपायमार्गोऽयं यत्र त्वं पुत्रवर्तसे ॥ १३ ॥ पंचर्णदानैरशुभं नुद्यतेऽनभिसन्धितैः ॥ फलै
स्तथोपभोगैश्च पूर्वकर्मशुभाशुभैः ॥ १४ ॥ एवं बन्धो भवति कुर्वतः कारणात्मकः ॥ न च बन्धाय तत्कर्म भवत्यनभिसन्धित
म् ॥ १५ ॥ पूर्वकर्मकृतं भोगैः क्षीयतेऽहर्निशं तथा ॥ सुखदुःखात्मकैर्वत्सपुण्यापुण्यात्मकैर्नृणाम् ॥ १६ ॥ एवं प्रक्षाल्य
ते प्राज्ञैरात्मा बन्धाच्चरक्ष्यते ॥ न त्वेवमविवेकेन पापपङ्केन लिप्यते ॥ १७ ॥ ॥ रुचिरुवाच ॥ ॥ अविद्यापठ्यते वै
दैः कर्ममार्गः पितामहाः ॥ तत्कथं कर्मणो मार्गो भवन्तो योजयन्ति माम् ॥ १८ ॥ ॥ पितरञ्जुः ॥ ॥ अविद्यासत्यमेवै
त्कर्मनैतन्मृषावचः ॥ किन्तु विद्यापरिप्राप्तौ हेतुः कर्मन संशयः ॥ १९ ॥ विहिताकरणात् पुंभिरसद्भिः क्रियते तु यः ॥ संय
मो मुक्तये नासौ प्रत्युताऽधोगतिप्रदः ॥ २० ॥ प्रक्षालयामीति भवान् वत्सात्मानन्तु मन्यते ॥ विहिताकरणोऽद्वैतैः पापैस्त्व
न्तु विलिप्यसे ॥ २१ ॥ अविद्याप्युपकाराय विषवज्जायते नृणाम् ॥ अनुष्ठिताभ्युपायेन बन्धाया न्यायतो हि सा ॥ २२ ॥
तस्माद्वत्स कुरुष्व त्वं विधिवद्दारसंग्रहम् ॥ मा जन्मविफलं तेऽस्तु असम्प्राप्य तु लौकिकम् ॥ २३ ॥ ॥ रुचिरुवाच ॥ ॥
वृद्धोऽहं साम्प्रतं को मे पितरः सम्प्रदास्यति ॥ भाग्यां तथादरिद्रस्य दुष्करो दारसंग्रहः ॥ २४ ॥ ॥ पितरञ्जुः ॥ ॥ अ
स्माकं पतनं वत्स भवतश्चाप्यधोगतिः ॥ नूनं भावि भवित्री च नाभिनन्दसि नो वचः ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यु
क्त्वा पितरस्तस्य पश्यतो मुनिसत्तम ॥ बभूवुः सहसाऽदृश्यादीपावा ताहता इव ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे रुच्यु
पाख्याने द्विदशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सतेन पितृवाक्येन भृशमुद्विग्नमानसः ॥ कन्यामिललाषीविप्रर्षिः परिवध्नामनेदिनीम् ॥ १ ॥ क
 न्यामलभमानोऽसौ पितृवाक्याग्निदीपितः ॥ चिन्तामवापमहतीमतीवोद्विग्नमानसः ॥ २ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिकथ
 मेदारसंग्रहः ॥ क्षिप्रं भवेत्पितृणां यो ममाभ्युदयकारकः ॥ ३ ॥ इति चिन्तयतस्तस्य मतिर्जाता महात्मनः ॥ तपसाराध
 याम्येन ब्रह्माणं कमलोद्भवम् ॥ ४ ॥ ततो वर्षशतं दिव्यं तपस्तेपे सवेधसम् ॥ दिदृक्षुः सुचिरं कालं परं नियममास्थितः ॥ ५ ॥
 ततः स्वदर्शयामास ब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाच तं प्रसन्नोऽस्मीत्युच्यतामभिवाञ्छितम् ॥ ६ ॥ ततोऽसौ प्रणिपत्याह
 ब्रह्माणं जगतो गतिम् ॥ पितृणां वचनात्तेन यत्कर्तुमभिवाञ्छितम् ॥ ब्रह्माचा हरुचिं विप्रं श्रुत्वा तस्याभिवाञ्छितम् ॥ ७ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्रजापतिस्त्वं भविता स्त्रष्टव्या भवता प्रजाः ॥ सृष्ट्वा प्रजाः सुतान् विप्रसमुत्पाद्य क्रियास्तथा ॥ ८ ॥
 कृत्वा कृताधिकारस्त्वं ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ सत्त्वं यथोक्तं पितृभिः कुरुदारपरिग्रहम् ॥ ९ ॥ कामं चे मम भिध्याय क्रिय
 तां पितृपूजनम् ॥ त एव तुष्टाः पितरः प्रदास्यन्ति तवेप्सितान् ॥ पत्नीं सुतांश्च सन्तुष्टाः किं न दद्युः पितामहाः ॥ १० ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यृषेर्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ नद्या विविक्ते पुलिने च कारपितृ तर्पणम् ॥ ११ ॥
 तुष्टाव च पितृन् विप्रः स्तवैरेभिस्तथा दृतः ॥ एकाग्रः प्रयतो भूत्वा भक्तिनम्रात्मकन्धरः ॥ १२ ॥ ॥ रुचिरुवाच ॥ ॥
 नमस्येऽहं पितृन् श्राद्धे ये वसन्त्यधिदेवताः ॥ देवैरपि हितर्प्यन्ते ये च श्राद्धे स्वधोत्तरैः ॥ १३ ॥ नमस्येऽहं पितृन् स्वर्गये
 तर्प्यन्ते महर्षिभिः ॥ श्राद्धैर्मनोमयैर्भक्त्या भुक्तिमुक्तिमभीप्सुभिः ॥ १४ ॥ नमस्येऽहं पितृन् स्वर्गैः सिद्धाः सन्तर्पयन्ति
 यान् ॥ श्राद्धेषु दिव्यैः सकलैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ १५ ॥ नमस्येऽहं पितृन् भक्त्या येऽर्च्यन्ते गुह्यकैरपि ॥ तन्मयत्वेन वा

उद्धिर्ऋद्धिमात्यन्तिकीपराम् ॥ १६ ॥ नमस्येऽहंपितृन्मर्त्यैरर्च्यन्तेभुवियेसदा ॥ श्राद्धेषुश्रद्धयाभीष्टलोकप्राप्तिप्रदा
यिनः ॥ १७ ॥ नमस्येऽहंपितृन्विप्रैरर्च्यन्तेभुवियेसदा ॥ वाञ्छिताभीष्टलाभायप्राजापत्यप्रदायिनः ॥ १८ ॥ नमस्ये
ऽहंपितृन्येवैतर्प्यन्तेऽरण्यवासिभिः ॥ वन्यैःश्राद्धैर्यताहारैस्तपोनिर्धूतकिल्बिषैः ॥ १९ ॥ नमस्येऽहंपितृन्विप्रैर्नैष्ठिक
व्रतचारिभिः ॥ येसंयतात्मभिर्नित्यसंतर्प्यन्तेसमाधिभिः ॥ २० ॥ नमस्येऽहंपितृन्श्राद्धैराजन्यास्तर्पयन्तियान् ॥ क
व्यैरशेषैर्विधिवल्लोकत्रयफलप्रदान् ॥ २१ ॥ नमस्येऽहंपितृन्वैश्वैरर्च्यन्तेभुवियेसदा ॥ स्वकर्माभिरतैर्नित्यंपुष्पधूपा
न्नवारिभिः ॥ २२ ॥ नमस्येऽहंपितृन्श्राद्धैर्यशूद्रैरपिभक्तितः ॥ सन्तर्प्यन्तेजगत्पत्रनाम्नाख्याताःसुकालिनः ॥ २३ ॥
नमस्येऽहंपितृन्श्राद्धैःपातालेयेमहासुरैः ॥ सन्तर्प्यन्तेस्वधाहारास्त्यक्तदम्भमदैःसदा ॥ २४ ॥ नमस्येऽहंपितृन्श्राद्धै
रर्च्यन्तेयेरसातले ॥ भोगैरशेषैर्विधिवन्नागैःकामानभीप्सुभिः ॥ २५ ॥ नमस्येऽहंपितृन्श्राद्धैःसर्पैःसन्तर्पितान्सदा ॥
तत्रैवविधिवन्मन्त्रभोगसम्पत्समन्वितैः ॥ २६ ॥ पितृन्नमस्येनिवसन्तिसाक्षात् येदेवलोकेचतथान्तरिक्षे ॥ महीतले
येचसुरादिपूज्यास्तेमेप्रतीच्छन्तुमयोपनीतम् ॥ २७ ॥ पितृन्नमस्येपरमात्मभूता येवैविमानेनिवसन्तिमूर्त्ताः ॥ यजन्ति
यानस्तमलैर्मनोभिर्योगीश्वराःक्लेशविमुक्तिहेतून् ॥ २८ ॥ पितृन्नमस्येदिवियेचमूर्त्ताःस्वधाभुजःकाम्यफलाभिसन्धौ ॥
प्रदानशक्ताःसकलेप्सितानां विभुक्तिदायेऽनभिसंहितेषु ॥ २९ ॥ तृप्यन्तुतेऽस्मिन्पितरःसमस्ता इच्छावतांयेप्रदिशन्ति
कामान् ॥ सुरत्वमिन्द्रत्वमतोऽधिकंवा सुतान्पशान्स्वानिबलंगृहाणि ॥ ३० ॥ सोमस्ययेरश्मिषुयेऽर्कबिम्बे शुक्लेविमाने
चसदावसन्ति ॥ तृप्यन्तुतेऽस्मिन्पितरोऽन्नतोयैर्गन्धादिनापुष्टिमिताव्रजन्तु ॥ ३१ ॥ येषांहुतेऽग्नौहविषाचतुस्र्यैर्भुञ्ज

तेविप्रशरीरसंस्थाः ॥ येपिण्डदानेनमुदंप्रयान्ति तृप्यन्तुतेऽस्मिन्पितरोऽन्नतोयैः ॥ ३२ ॥ यस्वद्धिमासिनसुरभीष्टः क
 षौस्तिर्लौर्दिव्यमनोहरैश्च ॥ कालेनशाकेनमहर्षिवर्यैः संप्रीणितास्तेमुदमत्रयान्तु ॥ ३३ ॥ कव्यान्यशेषाणिचयान्यभी
 ष्टान्यतीवतेषाममरार्चितानाम् ॥ तेषांतुसान्निध्यमिहास्तुपुष्पगन्धान्नभोज्येषुमयाकृतेषु ॥ ३४ ॥ दिनेदिनेयेप्रतिगृह
 तेऽर्च्यं मासांतपूज्याभुवियेऽष्टकासु ॥ येवत्सरांतिऽभ्युदयेचपूज्याः प्रयान्तुतेमेपितरोऽन्नतृप्तिम् ॥ ३५ ॥ पूज्याद्विजानां
 कुमुदेन्दुभासो यैक्षत्रियाणांचनवार्कवर्णाः ॥ तथाविशांयेकनकावदाता नीलीनिभाःशूद्रजनस्ययेच ॥ ३६ ॥ तेऽस्मिन्
 समस्ताममपुष्पगंधधूपान्नतोयादिनिवेदनेन ॥ तथान्निहोमेनचयांतुतृप्तिं सदापितृभ्यःप्रणतोऽस्मितेभ्यः ॥ ३७ ॥ येदेव
 पूर्वाण्यतितृप्तिहेतोरश्नन्तिकव्यानिशुभाहुतानि ॥ तृप्ताश्रयेभूतिसृजोभवंति तृप्यन्तुतेऽस्मिन्प्रणतोऽस्मितेभ्यः ॥ ३८ ॥
 रक्षांसिभूतान्यसुरांस्तथोग्रान् निर्नाशयन्तस्त्वशिवंप्रजानाम् ॥ आद्याःसुराणाममरेशपूज्यास्तृप्यन्तुतेऽस्मिन्प्रणतोऽस्मि
 तेभ्यः ॥ ३९ ॥ अग्निष्वात्ताबर्हिषदआज्यपाःसोपमास्तथा ॥ व्रजंतुतृप्तिंश्राद्धेऽस्मिन्पितरस्तर्पितामया ॥ ४० ॥ अग्नि
 ष्वात्ताःपितृगणाःप्राचींरक्षन्तुमेदिशम् ॥ तथाबर्हिषदःपान्तुयाम्यांयेपितरःस्मृताः ॥ ४१ ॥ प्रतीचीमाज्यपास्तद्ब्रह्मदीची
 मपिसोमपाः ॥ रक्षोभूतपिशाचेभ्यस्तथैवासुरदोषतः ॥ ४२ ॥ सर्वतश्चाधिपस्तेषांयमोरक्षांकरोतुमे ॥ विश्वोविश्वभुगा
 राध्योधर्मोऽधन्यःशुभाननः ॥ ४३ ॥ भूतिदोभूतिकृद्भूतिःपितृणांयेगणानव ॥ कल्याणःकल्यतांकर्ताकल्यःकल्यतराश्र
 यः ॥ ४४ ॥ कल्यताहेतुरनघःषडिमेतेगणाःस्मृताः ॥ वरोवरेण्योवरदःपुष्टिदस्तुष्टिदस्तथा ॥ ४५ ॥ विश्वपातातथाधा
 तासप्तैवैतेतथागणाः ॥ महान्महात्मा महितोमहिमावान्महाबलः ॥ ४६ ॥ गणाःपञ्चतथैवैतेपितृणांपापनाशनाः ॥ सु

खदोधनदश्चान्योधर्मदोऽन्यश्चभूतिदः ॥ ४७ ॥ पितॄणांकथ्यतेचैतत्तथागणचतुष्टयम् ॥ एकत्रिंशत्पितृगणायैव्याप्तम
खिलंजगत् ॥ तेमेऽनुतृप्तास्तुष्यंतुयच्छन्तुचसदाहितम् ॥ ४८ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेरौच्यमन्वतरेरुच्युपाख्या
नेपितृस्तवनं नामत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवंतुस्तुवतस्तस्यतेजसोराशिरुच्छ्रितः ॥ प्रादुर्बभूवसहसागगनव्याप्तिकारकः ॥ १ ॥ तद्
दृष्ट्वासुमहत्तेजःसमासाद्यस्थितंजगत् ॥ जानुभ्यामवनिंगत्वारुचिःस्तोत्रमिदंजगौ ॥ २ ॥ ॥ रुचिरुवाच ॥ ॥ अमू
र्त्तानांचमूर्त्तानापितॄणांदीप्ततेजसाम् ॥ नमस्यामिसदातेषां ध्यानिनां दिव्यचक्षुषाम् ॥ ३ ॥ इन्द्रादीनांचनेतारोदक्षमारी
चयोस्तथा ॥ सप्तर्षीणांतथान्येषां तान्नमस्यामिकामदान् ॥ ४ ॥ मन्वादीनां मुनीन्द्राणां सूर्यांचन्द्रमसोस्तथा ॥ तान्नम
स्याम्यहंसर्वान्पितरश्चार्णवेषुये ॥ ५ ॥ नक्षत्राणां ग्रहाणांचवाय्वग्न्योर्नभसस्तथा ॥ द्यावापृथिव्योश्चतथानमस्यामिकृ
तांजलिः ॥ ६ ॥ देवर्षीणां ग्रहाणांचसर्वलोकनमस्कृतान् ॥ अक्षय्यस्य सदादातृन् नमस्येऽहंकृतांजलिः ॥ ७ ॥ प्रजाप
तेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च ॥ योगेश्वरेभ्यश्च सदानमस्यामिकृतांजलिः ॥ ८ ॥ नमोगणेभ्यः सप्तभ्यस्तथालोकेषु सप्त
सु ॥ स्वयंभुवेनमस्यामिब्रह्मणे योगचक्षुषे ॥ ९ ॥ सोमाधारान्पितृगणान् योगमूर्त्तिधरांस्तथा ॥ नमस्यामितथा सोमं पि
तरंजगतामहम् ॥ १० ॥ अग्निरूपांस्तथैवान्यान्नमस्यामिपितृनहम् ॥ अग्नीषोममयं विश्वं यत एतदशेषतः ॥ ११ ॥ येतु
तेजसि येचैते सोमसूर्याग्निमूर्त्तयः ॥ जगत्स्वरूपिणश्चैव तथा ब्रह्मस्वरूपिणः ॥ १२ ॥ तेभ्योऽखिलेभ्यो योगिभ्यः पितृ
भ्यो यतमानसः ॥ नमोनमोनमस्तेभिः प्रसीदतुस्वधाभुजः ॥ १३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवंस्तुतास्ततस्तेन ते

जसामुनिसत्तम ॥ निश्चक्रमुस्तेपितरोभासयन्तोदिशोदश ॥ १४ ॥ निवेदितचयत्तेनपुष्पगन्धानुलेपनम् ॥ तद्धूपितानव
सतान्ददृशेपुरतःस्थितान् ॥ १५ ॥ प्रणिपत्यपुनर्भक्त्यापुनरेवकृतांजलिः ॥ नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यमित्याहपृथगादृतः ॥
॥ १६ ॥ ततःप्रसन्नाःपितरस्तमूचुर्मुनिसत्तमम् ॥ वरंवृणीष्वेतिसतानुवाचानतकंधरः ॥ १७ ॥ ॥ रुचिरुवाच ॥ ॥ सा
म्प्रतंसर्गकर्तृत्वमादिष्टंब्रह्मणामम ॥ सोऽहंपुत्रीमभोप्सामिधन्यां दिव्यांप्रजावतीम् ॥ १८ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ ॥ अ
द्यैवसद्यःपत्नीतेभवत्वतिमनोरमा ॥ तस्यांचपुत्रोभविताभवतोमनुरुत्तमः ॥ १९ ॥ मन्वन्तराधिपोधीमांस्त्वन्नाम्नैवोपल
क्षितः ॥ रुचेरौच्यइतिख्यातियोयास्यतिजगत्त्रये ॥ २० ॥ तस्यापिबहवःपुत्रामहाबलपराक्रमाः ॥ भविष्यन्तिमहात्मानः
पृथिवीपरिपालकाः ॥ २१ ॥ त्वंचप्रजापतिर्भूत्वाप्रजाःसृष्ट्वाचतुर्विधाः ॥ क्षीणाधिकारोधर्मज्ञततःसिद्धिमवाप्स्यसि ॥
॥ २२ ॥ स्तोत्रेणानेनचनरोयोऽस्मांस्तोष्यतिभक्तिः ॥ तस्यतुष्टावयंभोगानात्मज्ञानंतथोत्तमम् ॥ २३ ॥ शरीरारोग्य
मर्थंचपुत्रपौत्रादिकन्तथा ॥ प्रदास्यामोनसंदेहोयच्चान्यदभिवाञ्छितम् ॥ २४ ॥ तस्मात्पुण्यफलंलोकेवाञ्छद्भिःसततंनरैः ॥
पितॄणांचाक्षयांतृप्तिस्तव्यास्तोत्रेणमानवैः ॥ २५ ॥ वाञ्छद्भिःसततंस्तव्याःस्तोत्रेणानेनवैयतः ॥ श्राद्धेचयइमंभक्त्याअस्म
त्प्रीतिकरंस्तवम् ॥ २६ ॥ पठिष्यन्तिद्विजाग्र्याणांभुंजतांपुरतःस्थितः ॥ स्तोत्रश्रवणसंप्रीत्यासन्निधानेपरेकृते ॥ २७ ॥
अस्माकमक्षयंश्राद्धंतद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ यद्यप्यश्रोत्रियंश्राद्धंयद्यप्युपहतंभवेत् ॥ २८ ॥ अन्यायोपात्तवित्तेनयदिवाकृ
तमन्यथा ॥ अश्राद्धार्हैरुपहतैरुपहारैस्तथाकृतम् ॥ २९ ॥ अकालेऽप्यथवाऽदेशेविधिहीनमथापिवा ॥ अश्रद्धयावापुरुषै
र्दम्भमाश्रित्यवाकृतम् ॥ ३० ॥ अस्माकंतृप्तयेश्राद्धंतथाप्येतद्गुदीरणात् ॥ यत्रैतत्पठ्यतेश्राद्धेस्तोत्रमस्मत्सुखावहम्

॥ ३१ ॥ अस्माकं जायते तृप्तिस्तत्र द्वादशवार्षिकी ॥ हेमन्ते द्वादशाब्दानि तृप्तिमेतत्प्रयच्छति ॥ ३२ ॥ शिशिरे द्विगुणाब्दां
श्वत्तृप्तिस्तोत्रमिदं शुभम् ॥ वसन्ते षोडशसमास्तृप्तये श्राद्धकर्मणि ॥ ३३ ॥ ग्रीष्मे च षोडशे वै तत्पठितं तृप्तिकारकम् ॥ विकलेऽपि
कृते श्राद्धेस्तोत्रेणानेन साधिते ॥ ३४ ॥ वर्षासु तृप्तिरस्माकमक्षया जायते रुचे ॥ शरत्कालेऽपि पठितं श्राद्धकाले प्रयच्छति ॥ ३५
अस्माकमेतत्पुरुषैस्तृप्तिं पंचदशाब्दिकीम् यस्मिन् गृहे च लिखितमेतत्तिष्ठति नित्यदा ॥ ३६ ॥ सन्निधानं कृते श्राद्धे
तत्रास्माकं भविष्यति ॥ तस्मादेतच्च या श्राद्धे विप्राणां भुंजतां पुरः ॥ ३७ ॥ श्रावणीयं महाभाग अस्माकं पुष्टिहेतुकम् ॥
इत्युक्त्वा पितरस्तस्य स्वर्गता मुनिसत्तम ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्री मार्कण्डेयपुराणे रौच्ये मन्वन्तरे पितृवरप्रदानं नाम चतुर्नव
तितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तस्मान्नदीमध्यात्समुत्तस्थौ मनोरमा ॥ प्रम्लोचानामतन्वद्भीतस्मीपे वराप्सराः ॥ १ ॥
सा चोवाच महात्मानं रुचिं सुमधुराक्षरम् ॥ प्रश्रया वनता सुभ्रूः प्रम्लोचो वै वराप्सराः ॥ २ ॥ अतीवरूपिणी कन्या मत्सुता
तपतांवर ॥ जाता वरुणपुत्रेण पुष्करेण महात्मना ॥ ३ ॥ तां गहाणमया दत्तां भार्ग्यार्थे वरवर्णिनीम् ॥ मनुर्महामतिस्तस्यां
समुत्पत्स्यति ते सुतः ॥ ४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तथेति तेन साऽप्युक्ता तस्मात्तोया द्वपुष्पतीम् ॥ उज्जहार ततः क
न्यां मालिनीं नाम नामतः ॥ ५ ॥ नद्याश्च पुलिने तस्मिन् सरुचिर्मुनिसत्तमः ॥ जग्राह पाणिं विधिवत्समानाय्य महामुनीन् ॥
॥ ६ ॥ तस्यां तस्य सुतो जज्ञे महावीर्यो महामतिः ॥ रौच्योऽभवत्पितुर्नाम्ना रूपातोऽत्र वसुधातले ॥ ७ ॥ तस्य मन्वन्तरे दे
वास्तथा सप्तर्षयश्च ये ॥ तनयाश्च नृपाश्चैव तस्यैककथितास्तव ॥ ८ ॥ धर्मद्विस्तयारोग्यं धनधान्यसुतोद्भवः ॥ नृणां भ

वत्यसन्दिग्धमस्मिन्मन्वंतरे श्रुते ॥ ९ ॥ पितृस्तवं तथा श्रुत्वा पितृणां च तथा गणान् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति तत्प्रसादा
 न्महामुने ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मालिनीपरिणयो नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ रौच्यमन्वन्तरं समाप्तं ॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः परंतु भौत्यस्य समुत्पत्तिं निशामय ॥ देवानृषींस्तथा पुत्रांस्तथैव वसुधाधिपान् ॥ १ ॥ बभू
 वाङ्गिरसः शिष्यो भूतिर्नाम्नातिकोपनः ॥ चण्डशापप्रदोऽल्पेऽर्थे मुनिरागस्य सौम्यवाक् ॥ २ ॥ तस्याश्रमे मातरि श्वान
 ववावति निष्ठुरम् ॥ नातितापं रविश्चक्रे पर्जन्यो नातिकर्दमम् ॥ ३ ॥ नातिशीतं च शीतांशुः परिपूर्णोऽपिरश्मिभिः ॥ नका
 रभीत्या वै तस्य कोपनस्याति तेजसः ॥ ४ ॥ ऋतवश्चक्रमंत्य क्त्वा वृक्षेष्वश्रमजन्मसु ॥ तस्य पुष्पफलं च कुराज्ञया सार्व
 कालिकम् ॥ ५ ॥ ऊहुरापश्च छन्देन तस्याश्रमसमीपगाः ॥ कमण्डलुगताश्चैव तस्य भीता महात्मनः ॥ ६ ॥ नातिक्लेश
 सहो विप्रः सोऽभवत्कोपनो भृशम् ॥ अपुत्रश्च महाभागः स तपस्य करोन्मनः ॥ ७ ॥ पुत्रकामो यताहारः शीतवातानलाह
 तः ॥ तपस्यामि विचिन्त्येति तपस्येव मनोदधे ॥ ८ ॥ तस्येन्दुर्नातिशीताय नातितापाय भास्करः ॥ अभवन् मातरि श्वा
 चववौ नातिमहामुने ॥ ९ ॥ आपीड्यमानो द्वन्द्वैश्च स भूतिर्मुनिसत्तमः ॥ अनवाप्याभिलाषं तं तपसः स न्यवर्त्तत ॥ १० ॥
 तस्य भ्राता सुवर्चाऽभूद्यज्ञे तेनाभिमन्त्रितः ॥ यियासुः शान्तिनामानं शिष्यमाहमहामतिम् ॥ ११ ॥ प्रशान्तमक्षप्रतिमं
 विनीतंगुरुकर्मणि ॥ सदोद्युक्तं शुभाचारमुदारं मुनिसत्तमम् ॥ १२ ॥ ॥ भूतिरुवाच ॥ ॥ अहं यज्ञंगमिष्यामि भ्रातुः
 शान्ते सुवर्चसः ॥ तेनाहूतस्त्वया चेह्यत्कर्त्तव्यं शृणुष्व तत् ॥ १३ ॥ अतिजागरणं वहेस्त्वया कायं ममाश्रमे ॥ तथा तथा
 प्रयत्नेन यथाग्निर्नशमंत्रजेत् ॥ १४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्याज्ञाप्य तथेत्युक्तो गुरुः शिष्येण शान्तिना ॥

जगामयज्ञतंभ्रातुराहूतःसयवीयसा ॥ १५ ॥ सचशान्तिर्वनाद्यावत्समित्पुष्पफलादिकम् ॥ उपानयतिभृत्यर्थं
 गुरोस्तस्यमहात्मनः ॥ १६ ॥ अन्यच्चकुरुतेकर्मगुरुभक्तिवशानुगः ॥ प्रशान्तस्तावदनलोयोऽसौभूतिपरिग्रहः ॥
 ॥ १७ ॥ तं दृष्ट्वासौऽनलंशान्तंशान्तिरत्यन्तदुःखितः ॥ भीतश्चभूतेर्बहुधाचिन्तामापमहामतिः ॥ १८ ॥ किंकरो
 मिकथंवात्रभवितागमनंगुरोः ॥ मयाद्यप्रतिपत्तव्यंकिंकृतेसुकृतंभवेत् ॥ १९ ॥ प्रशान्ताग्निमिमंधिष्ण्यंयदिपश्यतिमेगु
 रुः ॥ ततोमांविषमेत्यद्यव्यसनेसन्नियोक्ष्यति ॥ २० ॥ यद्यन्यमग्निमत्राहमग्निस्थानेकरोमि तत् ॥ सर्वप्रत्यक्षदृग्भस्म
 सोऽवश्यंमांकरिष्यति ॥ २१ ॥ सोऽहंपापोगुरोस्तस्यनिमित्तंकोपशापयोः ॥ तथात्मानंनशोचामियथापापंकृतंगुरोः
 ॥ २२ ॥ दृष्ट्वाप्रशान्तमनलंनूनंशप्स्यतिमांगुरुः ॥ यथावापावकःक्रुद्धस्तथावीर्योहिसद्विजः ॥ २३ ॥ यस्यप्रभावाद्भि
 भ्यन्तोदेवास्तिष्ठन्तिशासने ॥ कृतागसंसमायुक्त्याकयानाधर्षयिष्यति ॥ २४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ बहुधैवंविचि
 न्त्यासौभीतस्तस्यसदागुरोः ॥ ययौमतिमतांश्रेष्ठःशरणंजातवेदसम् ॥ २५ ॥ सचकारतदास्तोत्रं सप्तर्चैर्यतमानसः ॥ स
 चैकचित्तोमेदिन्यांन्यस्तजानुःकृताञ्जलिः ॥ २६ ॥ शान्तिरुवाच ॥ ॥ ओं नमःसर्वभूतानांसाधनायमहात्मने ॥ एक
 द्विपञ्चधिष्ण्यायराजसूयेषडात्मने ॥ २७ ॥ नमःसमस्तदेवानांवृत्तिदायसुवर्चसे ॥ शुक्ररूपायजगतामशेषाणांस्थितिप्र
 दः ॥ २८ ॥ त्वंमुखं सर्वदेवानांत्वयात्तंभगवन्हविः ॥ प्रीणयस्यखिलान्देवांस्त्वत्प्राणाःसर्वदेवताः ॥ २९ ॥ हुतहवि
 स्त्वय्यनलमेघत्वमुपगच्छति ॥ ततश्चजलरूपेणपरिणाममुपैतियत् ॥ ३० ॥ तेनाखिलौषधीजन्मभवत्यनिलसारथे ॥
 औषधीभिरशेषाभिःसुखंजीवन्तिजन्तवः ॥ ३१ ॥ विलम्बतेमयायज्ञांस्त्वत्सृष्टास्वोषधीषुच ॥ यज्ञैर्देवास्तथादैत्यास्त

द्रक्षांसिपावक ॥ ३२ ॥ आप्याय्यन्तेचतेयज्ञास्त्वदाधाराहुताशन ॥ अतःसर्वस्ययानिस्त्ववहेसर्वेनयस्तथा ॥ ३३ ॥
 देवतादानवायक्षादैत्यागन्धर्वराक्षसाः ॥ मानुषाःपशवोवृक्षामृगपक्षिसरीसृपाः ॥ ३४ ॥ अप्याय्यन्तेत्वयासर्वेसंवर्ध्य
 न्तेचपावक ॥ त्वत्तएवोद्भवंयान्तित्वय्यन्तेचतथालयम् ॥ ३५ ॥ अपःसृजसिदेवत्वंत्वमत्सिपुनरेवताः ॥ पच्यमानास्त्व
 याताश्चप्राणिनांपुष्टिकारणम् ॥ ३६ ॥ देवेषुतेजोरूपेणकान्त्यासिद्वेष्ववस्थितः ॥ विषरूपेण नागेषुवायुरूपःपतत्रिषु
 ॥ ३७ ॥ मनुजेषुभवान्क्रोधोमोहःपक्षिमृगादिषु ॥ अवष्टम्भोऽसितरुषुकाठिन्यंत्वंमहींप्रति ॥ ३८ ॥ जलेद्रवस्त्वंभगवान्जव
 रूपीतथाऽनिले ॥ व्यापित्वेनतथैवाग्नेनभसित्वंव्यवस्थितः ॥ ३९ ॥ त्वमग्नेसर्वभूतानामन्तश्चरसिपालयन् ॥ त्वामेकमाहुः
 कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधंपुनः ॥ ४० ॥ त्वामष्टधाकल्पयित्वायज्ञवाहमकल्पयन् ॥ त्वयासृष्टमिदंविश्वंवदन्तिपरमर्षयः ॥ ४१ ॥
 त्वामृतेहिजगत्सर्वसद्योनश्येदुताशन ॥ तुभ्यंकृत्वाद्विजःपूजांस्वकर्मविहितांगतिम् ॥ ४२ ॥ प्रयातिहव्यकव्याद्यैःस्वधा
 स्वाहाभ्युदीरणात् ॥ परिणामात्मवीर्याणिप्राणिनाममराचित ॥ ४३ ॥ दहन्ति सर्वभूतानिततोनिष्क्रम्यहेतयः ॥ जात
 वेदस्त्वयैवेदंविश्वंसृष्टमहाद्युते ॥ ४४ ॥ तवैववैदिकं कर्मसर्वभूतात्मकंजगत् ॥ नमस्तेऽनलपिङ्गाक्षनमस्तेऽस्तुहुताश
 न ॥ ४५ ॥ पावकाद्यनमस्तेऽस्तुनमस्तेहव्यवाहन ॥ त्वमेवसर्वभूतानांपावनाद्विश्वपावनः ॥ त्वमेवभुक्तपीतानांपाचनाद्वि
 श्वपावकः ॥ ४६ ॥ सस्यानांपाककर्तात्वंपोष्टात्वंजगतस्तथा ॥ त्वमेवमेघस्त्वंवायुस्त्वंबीजंसस्यहेतुकम् ॥ ४७ ॥ पो
 षायसर्वभूतानांभूतभव्यभवोह्यसि ॥ त्वंज्योतिःसर्वभूतेषुत्वमादित्योविभावसुः ॥ ४८ ॥ त्वमहस्त्वंतथारात्रिरुभेसन्ध्ये
 तथाभवान् ॥ हिरण्यरेतास्त्वंवहेहिरण्योद्भवकारणम् ॥ ४९ ॥ हिरण्यगर्भश्चभवान्हिरण्यसदृशप्रभः ॥ त्वंमुहूर्तक्षणश्चत्वं

त्वंत्रुटिस्त्वंतथालवः ॥ ५० ॥ कलाकाष्ठानिमेषादिरूपेणासिजगत्प्रभो ॥ त्वमेतदखिलंकालःपरिणामात्मकोभवान् ॥
 ॥ ५१ ॥ याजिह्वाभवतःकालीकालनिष्ठाकरीप्रभो ॥ तयानःपाहिपापेभ्यऐहिकाच्चमहाभयात् ॥ ५२ ॥ करालीनामया
 जिह्वामहाप्रलयकारणम् ॥ तयानःपाहिपापेभ्यऐहिकाच्चमहाभयात् ॥ ५३ ॥ मनोजवाचयाजिह्वालघिमागुणलक्षणा ॥
 तयानःपाहिपापेभ्यऐहिकाच्चमहाभयात् ॥ ५४ ॥ करोतिकामंभूतेभ्योयातेजिह्वासुलोहिता ॥ तयानःपाहिपापेभ्यःऐहि
 काच्चमहाभयात् ॥ ५५ ॥ सधूम्रवर्णयाजिह्वाप्राणिनारोगदायिका ॥ तयानःपाहिपापेभ्यऐहिकाच्चमहाभयात् ॥ ५६ ॥
 स्फुलिङ्गिनीचयाजिह्वायतःसकलपुद्गला ॥ तयानःपाहिपापेभ्यऐहिकाच्चमहाभयात् ॥ ५७ ॥ यातेविश्वसृजाजिह्वाप्रा
 णिनांशर्मदायिनी ॥ तयानःपाहिपापेभ्यऐहिकाच्चमहाभयात् ॥ ५८ ॥ पिङ्गाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्त्मन्हुताशन ॥ त्रा
 हिमांसर्वदोषेभ्यःसंसारादुद्धरेहमाम् ॥ ५९ ॥ प्रसीदवह्नेसप्तार्चिःकृशानोहव्यवाहन ॥ अग्निपावकशुक्रादिनामाष्टभि
 रुदीरितः ॥ ६० ॥ अग्नेऽग्रेसर्वभूतानांसमुत्पत्तिर्विभावसो ॥ प्रसीदहव्यवाहारुयअभिष्टुतमयाव्यय ॥ ६१ ॥ त्वमक्ष
 योवह्निरचिन्त्यरूपःसमृद्धिमान्दुष्प्रसहोऽतितीव्रः ॥ तवाव्ययंभीममशेषलोकसर्वधकंहन्त्यथवातिवीर्यम् ॥ ६२ ॥
 त्वमुत्तमंतत्त्वमशेषसत्त्वहृत्पुण्डरीकस्थमनन्तमीड्यम् ॥ त्वयाततंविश्वमिदंचराचरंहुताशनैकोबहुधात्वमत्र ॥ ६३ ॥
 त्वमक्षयःसगिरिवनावसुन्धरानभःससोमार्कमहर्दिवाखिलम् ॥ महोदधेर्जठरगतश्चवाडवोभवान्विभुःपिबतिपयांसिपा
 वक ॥ ६४ ॥ हुताशनस्त्वमिति सदाभिपूज्यसेमहाक्रतौनियमपरैर्महर्षिभिः ॥ अभिष्टुतःपिबसिचसोममध्वरेवषट्
 कृतान्यपिचहवींषिभूतये ॥ ६५ ॥ त्वविप्रैःसततमिहेज्यसेफलार्थंवेदाङ्गेष्वथसकलेषुगीयसेत्वम् ॥ त्वद्वेतोर्यजनप

रायणाद्विजेन्द्रावेदाङ्गान्यधिगमयन्ति सर्वकाले ॥ ६६ ॥ त्वं ब्रह्माय जनपरस्तथ वविष्णुभूतेशः सुरपतिर्यवमाजलशः ॥
 सूर्येन्दूसकलसुरासुराश्च हव्यैः सन्तोष्याभिमतफलान्यथाप्नुवन्ति ॥ ६७ ॥ अर्चिर्भिः परममहोपघातदुष्टं संस्पृष्टं तव शु-
 चिजायते समस्तम् ॥ स्नानानां परममतीव भस्मना सत्सन्ध्यायां मुनिभिरतीव सेव्यसेतत् ॥ ६८ ॥ (तत्कृत्वा त्रिदिवमवाप्नु-
 वन्ति लोकाः सद्भक्त्या सुखनियता समूहगीतम् ॥ ६९ ॥ प्रसीद वहेः शुचिर्नामधेय प्रसीद वायो विमलातिदीप्ते ॥ प्रसिद मे पाव-
 क वैद्युताभ प्रसीद हव्याशनपाहि मां त्वम् ॥ ७० ॥ यत्ते वहेः शिवं रूपं ये च ते सप्तहेतयः ॥ तैः पाहिनः स्तुतो देवपिता पुत्रमिवा-
 त्मजम् ॥ ७१ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे भौत्यमन्वंतरेऽग्निस्तोत्रं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ मार्कण्डेय-
 उवाच ॥ ॥ एवं स्तुतस्ततस्तेन भगवान् हव्यवाहनः ॥ ज्वालामालावृततनुस्तस्यासीदग्रतो मुने ॥ १ ॥ देवो विभावसुः
 प्रीतस्तोत्रेणानेन वै द्विज ॥ तं शान्तिमाह प्रणतं मे घग्न्भीरवा गथ ॥ २ ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ परितुष्टोऽस्मि ते विप्रभ-
 क्त्या याते स्तुतिः कृता ॥ वरं ददामि भवते प्रार्थ्यतां यत्तवेप्सितम् ॥ ३ ॥ ॥ शान्तिरुवाच ॥ ॥ भगवान् कृतकृत्योऽस्मि
 यत्त्वां पश्यामि रूपिणम् ॥ तथापि भक्तिनम्रस्य भवता श्रूयतां मम ॥ ४ ॥ भ्रातृयज्ञं गतो देवममाचार्यो निजाश्रमात् ॥ आग-
 तश्चाश्रमं धिष्ण्यं त्वत्सनाथं स पश्यतु ॥ ५ ॥ ममापराधात् सन्त्यक्तं धिष्ण्यं यत्ते विभावसो ॥ तत्त्वया धिष्ठितं सोऽद्य पूर्ववत् प-
 श्यतां द्विजः ॥ ६ ॥ तथान्यदपि मे देव प्रसादं कुरुषे यदि ॥ पुत्रो विशिष्टो भवतु तदपुत्रस्य मे गुरोः ॥ ७ ॥ तथा च मैत्रीतनये
 सकरिष्यति मे गुरुः ॥ तथा समस्तसत्त्वेषु भवत्वस्य मनो मृदु ॥ ८ ॥ यश्च त्वां स्तोष्यतेऽनेन प्रीतियातोऽसि मेऽव्यय ॥
 स्तोत्रेण तस्य वरदो भवेथामत्प्रसादितः ॥ ९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य तमाह द्विजसत्तमम्

॥ स्तोत्रेणाराधितस्तेनगुरुभक्त्याचपावकः ॥ १० ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ गुरोरर्थेयतोब्रह्मन्याचितंतेवरद्वयम् ॥
 नात्मार्यतेनमेप्रीतिस्त्वय्यतीवमहामुने ॥ ११ ॥ भविष्यत्येतदखिलंगुरोर्यत्प्रार्थितंत्वया ॥ मैत्रांसमस्तभूतेषुपुत्रश्चास्य
 भविष्यति ॥ १२ ॥ मन्वन्तराधिपःपुत्रोभौत्योनामभविष्यति ॥ महाबलोमहावीर्योमहाप्राज्ञोगुरुस्तव ॥ १३ ॥ अने
 नयश्चस्तोत्रेणस्तोष्यतेमांसमाहितः ॥ तस्याभिलषितंसर्वंपुण्यंचास्यभविष्यति ॥ १४ ॥ यज्ञेषुपर्वकालेषुतीर्थेज्या
 होमकर्मसु ॥ धर्मायपठतामेतन्ममपुष्टिकरंपरम् ॥ १५ ॥ अहोरात्रकृतंपापंश्रुतमेतत्सकृद्विज ॥ नाशयिष्यत्यसान्द
 ग्धंममतुष्टिकरंपरम् ॥ १६ ॥ अहोमकालदोषादीनयोग्यैरपितत्कृतैः ॥ येदोषास्तानिदंसद्यःशमयिष्यतिसंश्रुतम् ॥ १७ ॥
 पौर्णमास्याममावस्यांपर्वस्वन्येषुचस्तवः ॥ ममैषसंश्रुतोमर्त्यैर्भवितापापनाशनः ॥ १८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इत्युक्त्वाभगवानग्निःपश्यतस्तस्यवैमुने ॥ बभूवादर्शनःसद्योदीपस्थोनिर्वृतोयथा ॥ १९ ॥ सचशान्तिगतेवह्नौपरितुष्टेन
 चेतसा ॥ हर्षरोमाञ्चिततनुःप्रविवेशाश्रमंगुरोः ॥ २० ॥ जाज्वल्यमानंतत्रासौगुरुधिष्ण्येहुताशनम् ॥ ददर्शपूर्ववत्प्राप
 ततःसपरमांमुदम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नन्तरेसोऽपिगुरुस्तस्यमहात्मनः ॥ भ्रातुर्यवीयसोयज्ञादाजगामस्वमाश्रमम् ॥
 ॥ २२ ॥ तस्याग्रतश्चशिष्योऽसौचक्रेपादाभिवन्दनम् ॥ गृहीतासनपूजश्चतमाहसतदागुरुः ॥ २३ ॥ वत्सातिहार्दंत्वयि
 मेतथान्येषुचजन्तुषु ॥ नवेन्निकिमिदंत्वञ्चेद्वेत्स्येतत्कथयाशुमे ॥ २४ ॥ ततःसशान्तिस्तत्सर्वमाचार्यायमहामुने ॥ अ
 ग्निनाशादिकंविप्रःसमाचष्टेयथातथम् ॥ २५ ॥ तच्छ्रुत्वासपरिष्वज्यस्नेहार्द्रनयनोगुरुः ॥ शिष्यायप्रददौवेदान्साङ्गोपाङ्गान्
 नमहामुने ॥ २६ ॥ भौत्योनाममनुस्तस्यपुत्रोभूतेरजायत ॥ तस्यमन्वन्तरेदेवान्बभूवन्भूपांश्चमेशृणु ॥ २७ ॥ भविष्य

प्यस्य भविष्यांस्तु गदतो मम विस्तरात् ॥ देवेन्द्रो यश्च भविता तस्य विख्यातकर्मणः ॥ २८ ॥ चाक्षुषाश्च कनिष्ठाश्च पावित्राश्च
 जिरास्तथा ॥ धारावृकाश्च इत्येते पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ २९ ॥ शुचिरिन्द्रस्तदा तेषां त्रिदशानां भविष्यति ॥ महाबलो महा
 वीर्यः सर्वैरिन्द्रगुणैर्युतः ॥ ३० ॥ आग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च शुचिर्मुक्तोऽथ माधवः ॥ शुक्रोऽजितश्च सप्तैते तदा सप्तर्षयः स्मृताः
 ॥ ३१ ॥ गुरुर्गभीरो ब्रध्नश्च भरतोऽनुग्रहस्तथा ॥ श्रीमानी च प्रतीरश्च विष्णुः संक्रन्दनस्तथा ॥ ३२ ॥ तेजस्वो सुबलश्चैव
 भौत्यस्यैते मनोःसुताः ॥ चतुर्दशं मयैतत्ते मन्वन्तरमुदाहृतम् ॥ ३३ ॥ श्रुत्वामन्वन्तराणोत्थं क्रमेण मुनिसत्तम ॥ पुण्यमाप्नो
 तिमनुजस्तथाऽक्षीणां च सन्ततिम् ॥ ३४ ॥ श्रुत्वामन्वन्तरं पूर्वधर्ममाप्नोति मानवः ॥ स्वारोचिषस्य श्रवणात् सर्वकामानवा
 प्नुते ॥ ३५ ॥ औत्तमेधनमाप्नोति ज्ञानं चाप्नोति तामसे ॥ रैवते च श्रुते बुद्धिं सुरूपां विन्दते स्त्रियम् ॥ ३६ ॥ आरोग्यं चाक्षु
 षेपुंसां श्रुते वैवस्वते बलम् ॥ गुणवत्पुत्रपौत्रांस्तु सूर्यसावर्णिकेश्रुते ॥ ३७ ॥ माहात्म्यं ब्रह्मसावर्णे धर्मसावर्णिकेशुभाम्
 मतिमाप्नोति मनुजो रुद्रसावर्णिके जयम् ॥ ३८ ॥ ज्ञातिश्रेष्ठो गुणैर्युक्तो दक्षसावर्णिकेश्रुते ॥ निशातयत्यरिबलं रौच्यं श्रुत्वा
 नरोत्तम ॥ ३९ ॥ देवप्रसादमाप्नोति भौत्ये मन्वन्तरे श्रुते ॥ तथाग्निहोत्रं पुत्रांश्च गुणयुक्तानवाप्नुते ॥ ४० ॥ सर्वाण्यनुक्र
 माद्यश्च शृणोति मुनिसत्तम ॥ मन्वन्तराणितस्यापि श्रूयतां फलमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ तत्र देवानृषीनिन्द्रान्मनूस्तत्तनयानृपा
 न् ॥ वंशांश्च श्रुत्वा सर्वेभ्यः पापेभ्यो विप्रमुच्यते ॥ ४२ ॥ देवर्षीन्द्रनृपाश्चान्ये ये तन्मन्वन्तराधिपाः ॥ ते प्रीयन्ते तथा प्रीताः प्र
 यच्छन्ति शुभां मतिम् ॥ ४३ ॥ ततः शुभां मतिं प्राप्य कृत्वा कर्म तथा शुभम् ॥ शुभां गतिमवाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥
 ॥ ४४ ॥ सर्वे स्युर्ऋतवः क्षेम्याः सर्वे सौम्यास्तथा ग्रहाः ॥ भवन्त्यसंशयं श्रुत्वा क्रमान्मन्वन्तरस्थितिम् ॥ ४५ ॥ इति श्री

मार्कण्डेयपुराणेचतुर्दशमन्वन्तरवर्णसनमाप्तिर्नामसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ भगव
 न्कथितासम्यक्त्वयामन्वन्तरस्थितिः ॥ क्रमाद्विस्तरस्त्वत्तोमयाचैवावधारिता ॥ १ ॥ ब्रह्माद्यमखिलंवंशंभूभुजांद्भि
 जसत्तम ॥ श्रोतुंममेच्छतःसम्यग्भगवन्प्रब्रवीहिमे ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृणुवत्सन्तृपाणांत्वम
 शेषाणांसमुद्भवम् ॥ चरितंचजगन्मूलमादौकृत्वाप्रजापतिम् ॥ ३ ॥ अयंहिवंशोभूपालैरनेकक्रतुकर्तृभिः ॥ संग्रामजि
 द्विर्धर्मज्ञैःशतसंख्यैरलंकृतः ॥ ४ ॥ श्रुत्वाचैषानरेन्द्राणांचरितानिमहात्मनाम् ॥ उत्पत्तयश्चपुरुषःसर्वपापैःप्रमुच्यते
 ॥ ५ ॥ मनुयत्रतथेक्ष्वाकुरनरण्योभगीरथः ॥ अन्येचशतशोभूपाःसम्यक्पालितभूमयः ॥ ६ ॥ धर्मज्ञायज्विनः
 शूराःपरमार्थार्थवेदिनः ॥ श्रुतेतस्मिन्पुमान्वंशोपापौघाद्विप्रमुच्यते ॥ ७ ॥ तदयंश्रूयतांवंशोयतोवंशाःसहस्रशः ॥ भिद्यन्ते
 मनुजेन्द्राणामवरोहायथावटात् ॥ ८ ॥ ब्रह्माप्रजापतिःपूर्वसिसृक्षुर्विविधाःप्रजाः ॥ अङ्गुष्ठादक्षिणादक्षमसृजद्विजस
 त्तम ॥ ९ ॥ वामाङ्गुष्ठाच्चतत्पत्नींजगत्सूतिकरोविभुः ॥ ससर्जभगवान्ब्रह्माजगतांकारणंपरम् ॥ १० ॥ अदि
 तिस्तस्यदक्षस्यकन्याजायतशोभना ॥ तस्यांचकश्यपोदेवंमार्तण्डंसमजीजनत् ॥ ११ ॥ ब्रह्मास्वरूपंजगतामशे
 षाणांवरप्रदम् ॥ आदिमध्यान्तभूतंचसर्गस्थित्यन्तकर्मसु ॥ १२ ॥ यतोऽखिलमिदंयस्मिन्नशेषंचस्थितंद्विज ॥ य
 त्स्वरूपंजगच्चेदंसदेवासुरमानुषम् ॥ १३ ॥ यःसर्वभूतःसर्वात्मापरमात्मासनातनः ॥ अदित्यामभवद्भास्वानूप
 र्वमाराधितस्तया ॥ १४ ॥ ॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामियत्स्वरूपंविदस्वतः ॥ यत्कारणंचादिदेवः
 सोऽभवत्कश्यपात्मजः ॥ १५ ॥ यथाचाराधितोदिव्यासोऽदित्याकश्यपेनच ॥ आराधितेनचोक्तंयत्तेनदेवेनभास्वता ॥

॥ १६ ॥ प्रभावंचावतीर्णस्ययथावन्मुनिसत्तम ॥ भवताकथितंसम्यक्श्रोतुमिच्छाम्यशेषतः ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उ
 वाच ॥ ॥ विस्पष्टापरमाविद्याज्योतिर्भाशाश्वतीस्फुटा ॥ कैवल्यंज्ञानमाविर्भूः प्राकाम्यं संविदेव च ॥ १८ ॥ बोधश्चाव
 गतिश्चैव स्मृतिर्विज्ञानमेव च ॥ इत्येतानीह रूपाणि तस्या रूपस्य भास्वतः ॥ १९ ॥ श्रूयतां च महाभाग विस्तराद्ब्रह्मतोमम ॥
 यत्पृष्ठवानसिरवेराविर्भावो यथा भवत् ॥ २० ॥ निष्प्रभेऽस्मिन्निरालोके सर्वतस्तमसावृते ॥ बृहदण्डमभूदेकमक्षरं कारणं
 परम् ॥ २१ ॥ तद्विभेदतदन्तःस्थो भगवान्प्रपितामहः ॥ पद्मयोनिः स्वयं ब्रह्मायः स्रष्टा जगतां प्रभुः ॥ २२ ॥ तन्मुखा
 दोमिति महानभूच्छब्दो महामुने ॥ ततोभूस्तुभुवस्तस्मात्ततश्च स्वरनन्तरम् ॥ २३ ॥ एताव्याहृतयस्ति स्रः स्वरूपं
 तद्विवस्वतः ॥ ओमित्यस्मात्स्वरूपात्तु सूक्ष्मरूपं रवेः परम् ॥ २४ ॥ ततो महरिति स्थूलं जनं स्थूलतरंततः ॥ ततस्तपस्ततः
 सत्यमिति मूर्तानि सप्तधा ॥ २५ ॥ स्थितानि तस्य रूपाणि भवन्ति न भवन्ति च ॥ स्वभावभावयोर्भावं यतो गच्छन्ति संश
 यम् ॥ २६ ॥ आद्यन्तं यत्परं सूक्ष्ममरूपं परमं स्थितम् ॥ ओमित्युक्तं मया विप्रतत्परं ब्रह्मतद्वपुः ॥ २७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेय
 पुराणे वंशानुकीर्तनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तस्मादण्डाद्विभिन्नात्तु ब्रह्मणोऽ
 व्यक्तजन्मनः ॥ ऋचो बभूवुः प्रथमं प्रथमाद्ब्रह्मनाम्नुने ॥ १ ॥ जपापुष्पनिभाः सद्यस्तेजो रूपात्यसंहताः ॥ पृथक्पृथग्विभिन्ना
 श्रजोरूपवहास्ततः ॥ २ ॥ यजुषि दक्षिणाद्वक्रादिरुद्धानि कानिचित् ॥ यादृग्वर्णं तथा वर्णान्यसंहतिधराणि च ॥ ३ ॥ प
 श्विमं यद्विभोर्वक्रं ब्रह्मणः परमेष्विनः ॥ आविर्भूतानि सामानिततच्छन्दांसितान्यथ ॥ ४ ॥ अथर्वणामशेषचभृङ्गाञ्जनच
 यप्रभम् ॥ यावद्द्वोरस्वरूपं तदाभिचारिकशान्तिकम् ॥ ५ ॥ उत्तरात्प्रकटीभूतं वदनात्तस्य वेधसः ॥ सुखसत्त्वतमः प्रा

यंसौम्यासौम्यस्वरूपवत् ॥ ६ ॥ ऋचोरजोगुणाः सत्त्वं यजुषां च गुणामुने ॥ तमोगुणानि सामानितमः सत्त्वमथर्वसु ॥ ७ ॥
 एतानि ज्वलमानानि तेजसाऽप्रतिमेन वै ॥ पृथक् पृथगवस्थानं भास्त्रिपूर्वमिवाभवन् ॥ ततस्तदाद्यं तत्तेजोमित्युक्त्वा
 भिशब्ध्यते ॥ तस्य स्वभावाद्यत्तेजस्तत्समावृत्य संस्थितम् ॥ ९ ॥ यथा यजुर्मयं तेजस्तद्वत्साम्नां महामुने ॥ एकत्वमुप
 यातानि परे तेजसि संश्रये ॥ १० ॥ शान्तिकं पौष्टिकं चैव तथा चैवाभिचारिकम् ॥ ऋगादिषु लयं ब्रह्मं स्त्रितयं त्रिष्वथा गम
 त् ॥ ११ ॥ ततो विश्वमिदं सद्यस्तमोनाशात्सु निर्मलम् ॥ विभावनीयं विप्रर्षेति र्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ १२ ॥ ततस्तन्मण्ड
 लीभूतं छान्दसं तेज उत्तमम् ॥ परेण तेजसा ब्रह्मन्नेकत्वमुपगम्यतत् ॥ १३ ॥ आदित्यसंज्ञामगमदादावेव यतोऽभवत् ॥
 विश्वस्यास्य महाभाग कारणञ्चाव्ययात्मकम् ॥ १४ ॥ प्रातर्मध्यन्दिने चैव तथा चैवापराह्निके ॥ त्रयीतपतिसाकाले ऋग्यजुः
 सामसंज्ञिता ॥ १५ ॥ ऋचस्तपन्ति पूर्वाह्णे मध्याह्ने च यजुषि वै ॥ सामानि चापराह्णे वै तपन्ति मुनिसत्तम ॥ १६ ॥ शान्ति
 कं ऋक्षु पूर्वाह्णे यजुःष्वेव च पौष्टिकम् ॥ विन्यस्तं साम्नि सायाह्णे आभिचारिकमन्ततः ॥ १७ ॥ मध्यन्दिनेऽपराह्णे च समे चैवाभि
 चारिकम् ॥ अपराह्णे पितॄणामनु साम्नाकार्याणि तानि वै ॥ १८ ॥ विसृष्टौ ऋद्धमयो ब्रह्मास्थितौ विष्णुर्यजुर्मयः ॥ रुद्रः सा
 ममयोऽन्ते च तस्मात्तस्याशुचिर्ध्वनिः ॥ १९ ॥ तदेवं भगवान् भास्वान् वेदात्मा वेदसंस्थितः ॥ वेदविद्यात्मकश्चैव परः पुरु
 ष उच्यते ॥ २० ॥ सर्गस्थित्यन्तहेतुश्च रजः सत्त्वादिकान् गुणान् ॥ आश्रित्य ब्रह्मविष्णवादि संज्ञामभ्येति शाश्वतः ॥
 ॥ २१ ॥ देवैः स देव्यः स तु वेदमूर्तिरमूर्तिराद्योऽखिलमर्त्यमूर्तिः ॥ विश्वाश्रयं ज्योतिरवेद्यधमविदान्तगम्यः परमः परेशः ॥
 ॥ २२ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मार्कण्डेय महात्म्ये नववतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ त

स्यसन्ताप्यमानेतुतेजसोर्द्धमधस्तथा ॥ सिसृक्षुश्चिन्तयामासपद्मयोनिःपितामहः ॥ १ ॥ सृष्टिःकृतापिमेनाशत्रयास्य
 त्यभितेजसा ॥ भास्वतःसृष्टिसंहारस्थितिहेतोर्महात्मनः ॥ २ ॥ अप्राणाःप्राणिनःसर्वेआपःशुष्यन्तितेजसा ॥ नचा
 न्भसाविनासृष्टिर्विश्वस्यास्यभविष्यति ॥ ३ ॥ ॥ इतिसञ्चिन्त्यभगवान्स्तोत्रंभगवतोरवेः ॥ चकारतन्मयोभूत्वाब्रह्मा
 लोकपितामहः ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमस्येयन्मयंसर्वमेतत्सर्वमयश्चयः ॥ विश्वमूर्तिःपरंज्योतिर्यत्तद्व्यायन्ति
 योगिनः ॥ ५ ॥ यऋद्धमयोयोयजुषांनिधानंसाम्नांचयोयोनिरचिन्त्यशक्तिः ॥ त्रयीमयःस्थूलतयार्धमात्रापरस्वरूपो
 गुणपारयोग्यः ॥ ६ ॥ त्वांसर्वहेतुंपरमंचवेद्यमाद्यंपरंज्योतिरवेद्यरूपम् ॥ स्थूलञ्चदेवात्मतयानमस्येभास्वन्तमाद्यंपर
 मंपरेभ्यः ॥ ७ ॥ सृष्टिकरोमियदहंतवशक्तिराद्यातत्प्रेरितोजलमहीपवनाग्निरूपाम् ॥ तद्देवतादिविषयांप्रणवाद्यशेषांना
 त्मेच्छयास्थितिलयावपितद्वदेव ॥ ८ ॥ वह्निस्त्वमेवजलशोषणतःपृथिव्याःसृष्टिकरोषिजगतांचतथाद्यपाकम् ॥ व्यापी
 त्वमेवभगवनूगगनस्वरूपंत्वंपञ्चधाजगदिदंपरिपासिविश्वम् ॥ ९ ॥ यज्ञैर्यजन्तिपरमात्मविदोभवन्तंविष्णुस्वरूपमखिले
 ष्टिमयंविबस्वन् ॥ ध्यायन्तिचापियतयोनियतात्मचित्ताःसर्वेश्वरंपरममात्मविमुक्तिकामाः ॥ १० ॥ नमस्तेदेवरूपाययज्ञरूपा
 यतेनमः ॥ परब्रह्मस्वरूपायचिन्त्यमानाययोगिभिः ॥ ११ ॥ उपसंहरतेजोयत्तेजसःसंहतिस्तव ॥ सृष्टेर्विधातायविभोसृष्टौ
 चाहंसमुद्यतः १२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्येवंसंस्तुतोभास्वान्ब्रह्मणासर्गकर्तृणा ॥ उपसंहतवांस्तेजःपरंस्वलपमधारयत् १३
 चकारचततःसृष्टिंजगतःपद्मसम्भवः ॥ तथातेषुमहाभागःपूर्वकल्पान्तरेषुवै ॥ १४ ॥ देवासुरादीन्मर्त्यांश्चपश्वादीन्वृक्षवीरु
 धः ॥ ससर्जपूर्ववद्ब्रह्मानरकांश्चमहामुने ॥ १५ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेआदित्यस्तवोनामशततमोऽध्यायः १०० ॥ मार्कण्डे

यउवाच॥ सृष्ट्वा जगदिदं ब्रह्मा प्रविभागमथाकरात्॥ वर्णाश्रमसमुद्रां द्विद्वीपानां पूर्ववद्यथो॥ १॥ देवदैत्योरगादो नारूपस्थाना
 निपूर्ववत्॥ वेदेभ्य एव भगवानकरोत्कमलोद्भवः॥ २॥ ब्रह्मणस्तनयो योऽभून्मरीचिरिति विश्रुतः॥ कश्यपस्तस्य पुत्रोऽभूत्का
 श्यपो नामनामतः॥ ३॥ दक्षस्य तनया ब्रह्मन्तस्य भार्य्यास्त्रयोदश॥ बहवस्तत्सुताश्चासन् देवदैत्योरगादयः॥ ४॥ अदितिर्ज
 नयामास देवांस्त्रिभुवनेश्वरान्॥ दैत्यान् दितिर्दनुश्चोग्रा नृदानवानुरुविक्रमान्॥ ५॥ गरुडारुणौ च विनतायक्षरक्षांसिवैख
 सा॥ कद्रुः सुषावनागांश्च गन्धर्वान्सुषुवे मुनिः॥ ६॥ क्रोधायाजज्ञिरेकुल्यारिष्ठायाश्चाप्सरोगणाः॥ ऐरावतादीन्मातङ्गा
 निराचसुषुवे द्विज॥ ७॥ ताम्राचसुषुवेश्यनी प्रमुखाः कन्यका द्विज॥ यासां प्रसूताः खगमाः श्येनभासशुकादयः॥ ८॥ इला
 याः पादपाजाताः प्रधायायादसांगणाः॥ अदित्यांयासमुत्पन्ना कश्यपस्येति सन्ततिः॥ ९॥ तस्याश्च पुत्रदौहित्रैः पौत्रदौ
 हित्रिकादिभिः॥ व्याप्तमेतज्जगत्सूत्या तेषां तासां च वैमुने॥ १०॥ तेषां काश्यपपुत्राणां प्रधाना देवता गणाः॥ सात्त्विका
 रिजसास्त्वेतेतामसाश्चमुने गणोः॥ ११॥ देवान्यज्ञभुजश्चक्रे तथा त्रिभुवनेश्वरान्॥ ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठः परमेश्वी प्रजाप
 तः॥ १२॥ तानबाधन्तसहिताः सपत्ना दैत्यदानवाः॥ राक्षसाश्च तथा युद्धं तेषामासीत्सुदारुणम्॥ १३॥ दिव्यं वर्षसह
 स्रन्तु पराजीयन्त देवताः॥ जयिनश्चाभवन् विप्रबलिनो दैत्यदानवाः॥ १४॥ ततो निराकृतान् पुत्रान् दैतेयैर्दानवैस्तथा॥
 हतत्रिभुवनान् दृष्ट्वा अदितिर्मुनिसत्तम॥ १५॥ आच्छिन्नयज्ञभागांश्च शुचासं पीडिताभृशम्॥ आराधनाय सवितुः परं य
 त्नं प्रचक्रमे॥ १६॥ एकाग्रानियता हारा परं नियममास्थिता॥ तुष्टावतेजसां राशिं गगनस्थं दिवाकरम्॥ १७॥ अदि
 तिरुवाच॥ नमस्तुभ्यं परांसूक्ष्मांसौवर्णी बिभ्रते तनुम्॥ धाम धामवतामीशो धामाधारशाश्वत॥ १८॥ जगतामुप

कारायतथापस्तवगोपते ॥ आददानस्ययद्रूपतीव्रतस्मैनाम्यहम् ॥ १९ ॥ ग्रहीतुमष्टमासेनकालेनेन्दुमयंसम् ॥ वि
 धतस्तवयद्रूपमतितीव्रंनतास्मितत् ॥ २० ॥ तमेवमुञ्चतःसर्वैरसंवैवर्षणाययत् ॥ रूपमाप्यायकंभास्वंस्तस्मैमेघायतेन
 मः ॥ २१ ॥ वार्युत्सर्गविनिष्पन्नमशेषश्चौषधीगणम् ॥ पाकायतवयद्रूपंभास्करंतंनमाम्यहम् ॥ २२ ॥ यच्चरूपंतवा
 तीतंहिमोत्सर्गादिशीतलम् ॥ तत्कालसस्यपोषायतरणेतस्यतेनमः ॥ २३ ॥ नातितोव्रंचयद्रूपंनातिशीतंचयत्तव ॥ व
 सन्तत्तौरेवेसौम्यंतस्मैदेवनमोनमः ॥ २४ ॥ आप्यायनमशेषाणांदेवानांचतथापरम् ॥ पितॄणांचनमस्तस्मैसस्यानां
 पाकहेतवे ॥ २५ ॥ यद्रूपंजीवनार्थैकंवीरुधाममृतात्मकम् ॥ पीयतेदेवपितृभिस्तस्मैसोमात्मनेनमः ॥ २६ ॥ आप्या
 यदाहरूपाभ्यांरूपंविश्वमयन्तव ॥ समेतमग्नीषोमाभ्यांनमस्तस्मैगुणात्मने ॥ २७ ॥ यद्रूपंऋग्यजुःसाम्नामैक्येनत
 पतेतव ॥ विश्वमेतत्त्रयीसंज्ञानमस्तस्मैविभावसो ॥ २८ ॥ यत्तुतस्मात्परंरूपमोमित्युक्ताभिश्चिदितम् ॥ अस्थूला
 नन्तममलंनमस्तस्मैसदात्मने ॥ २९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवंसानियतादेवीचक्रेस्तोत्रमहर्निशम् ॥ निराहा
 राविवस्वन्तमारिराधयिषुर्मुने ॥ ३० ॥ ततःकालेनमहताभगवांस्तपनोऽम्बरे ॥ प्रत्यक्षतामगादस्यादाक्षायण्याद्विजोत्तम
 ॥ ३१ ॥ साददर्शमहाकूटेतजसोऽम्बरसंश्रितम् ॥ जगादमेप्रसीदेतिनत्वांपश्यामिगोपते ॥ ३२ ॥ यथादृष्टवतीपूर्वम
 म्बरस्थंसुदुर्दृशम् ॥ निराहाराविवस्वन्तंतपन्तंतदनन्तरम् ॥ ३३ ॥ संघातंतजसांतद्वदिहपश्यामिभूतले ॥ प्रसादंकुरु
 पश्येयंयद्रूपन्तेदिवाकर ॥ भक्तानुकम्पकविभोभक्ताहंपाहिमेसुतान् ॥ ३४ ॥ त्वंधाताविसृजसिविश्वमेतत्त्वंपासिस्थिति
 करणायसंप्रवृत्तः ॥ त्यय्यन्तेलयमखिलंप्रयातितत्त्वंत्वत्तोऽन्यानहिगतिरस्ति सर्वलोके ॥ ३५ ॥ त्वंब्रह्माहरिरजसंज्ञित

स्त्वमिन्द्रो वित्तेशः पितृपतिरप्पतिः समारः ॥ सोमोऽग्निर्गगनपतिर्महीधरोऽब्धिः किंस्तव्यंतव सकलात्मरूपधाम्नः ॥ ३७ ॥
यज्ञेशत्वामनुदिनमात्मकर्मसक्ताः स्तुन्वन्तो विविधपदैर्द्विजायजन्ति ॥ ध्यायन्तो विनियतचेतसो भवन्तं योगस्थाः परमपदं प्र
यान्ति मर्त्याः ॥ ३८ ॥ तपसि पचसि विश्वं पासि भस्मीकरोषि प्रकटयसि मयूखैर्हादयस्यम्बुगर्भैः ॥ सृजसि कमलजन्मापा
लयस्य च्युताख्यः क्षपयसि च युगांते रुद्ररूपस्त्वमेकः ॥ ३९ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे दिवाकरस्तुतिर्नामैकाधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः स्वतेजसस्तस्मादाविर्भूतो विभावसुः ॥ अदृश्यततदादित्यस्त
प्तताम्रोपमप्रभुः ॥ १ ॥ अथ तां प्रणतां दिवा तस्य सन्दर्शनान्मुने ॥ प्राह भास्वान् वृणुष्वेष्टवरं मत्तोयमिच्छसि ॥ २ ॥
प्रणता शिरसा सा च जानुपीडितमेदिनी ॥ प्रत्युवाच विवस्वन्तं वरदं समुपस्थितम् ॥ ३ ॥ देवप्रसीद पुत्राणां हतं त्रिभुवनं मम ॥
यज्ञभागाश्च दैत्यैश्च दानवैश्च बलाधिकैः ॥ ४ ॥ तन्निमित्तं प्रसादं त्वंकुरुष्व मम गोपते ॥ अंशेन तेषां भ्रातृत्वं गत्वानाशय तद्रिपू
न् ॥ ५ ॥ यथामेतनयाभूयो यज्ञभागभुजः प्रभो ॥ भवेयुरधिपाश्चैव त्रैलोक्यस्य दिवाकर ॥ ६ ॥ तथानुकम्पां पुत्राणां सुप्र
सन्नोरवे मम ॥ कुरु प्रपन्नार्तिहर स्थितिकर्ता त्वमुच्यते ॥ ७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तामाह भगवान् भास्क
रो वारितस्करः ॥ प्रणतामदितिं विप्रप्रसादसुमुखो विभुः ॥ ८ ॥ सहस्रांशेन ते गर्भे सम्भूयाहमशेषतः ॥ त्वत्पुत्रशत्रून् दि
तेनाशयाम्याशुनिर्वृतः ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् भास्वानन्तर्द्धान्मुपागमत् ॥ निवृत्तासापितपसः संप्राप्ताखिलवाञ्छि
ता ॥ १० ॥ ततोरश्मि सहस्रान्तुसौ सुम्राख्योरवे करः ॥ विप्रावतारं संचक्रे देवमातुरथोदरे ॥ ११ ॥ कृच्छ्रचान्द्रायणा
दीनि सा च चक्रे समाहिता ॥ शुचिः सधारयामास दिव्यगर्भमिति द्विज ॥ १२ ॥ ततस्तां कश्यपः प्राह किञ्चित्कोपप्लुताक्षरम् ॥

किम्मारयसिगर्भाण्डमिति नित्योपवासिनी ॥ १३ ॥ साचतं प्राह गर्भाण्डमेतत् पश्येति कोपन ॥ न मारितं विपक्षाणाम्
 त्यवेतद्भविष्यति ॥ १४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा तं तदा गर्भमुत्ससर्ज सुरारणिः ॥ जाज्वल्यमानं तेजो
 भिः पत्युर्वचनकोपिता ॥ १५ ॥ तं दृष्ट्वा कश्यपो गर्भमुद्यद्वा स्करवर्च्चसम् ॥ तुष्टावप्रणतो भूत्वा ऋग्भिराद्याभिरादरात् ॥
 ॥ १६ ॥ संस्तूयमानः स तदा गर्भाण्डात् प्रकटोऽभवत् ॥ पद्मपत्रसवर्णाभिस्तेजसा व्याप्तदिङ्मुखः ॥ १७ ॥ अथान्तरि
 भादाभाष्य कश्यपं मुनिसत्तमम् ॥ स तोयमेघगम्भीरवागुवाचा शरीरिणी ॥ १८ ॥ मारितं ते यतः प्रोक्तमेतदण्डं त्वयामुने ॥
 तस्मान्मुने सुतस्तेऽयं मार्तण्डारूपो भविष्यति ॥ १९ ॥ सूर्याधिकारं च विभुर्जगत्प्रेषकरिष्यति ॥ हनिष्यत्यसुरांश्चायं
 यज्ञभागहरानरीन् ॥ २० ॥ देवानि शम्येति वचो गगनात्समुपागमन् ॥ प्रहर्षमतुलं यातादानवाश्च हतौजसः ॥ २१ ॥
 ततो युद्धाय दैतेयानां जुहावशतक्रतुः ॥ सहदेवैर्मुदा युक्तो दानवाश्च समभ्ययुः ॥ २२ ॥ तेषां युद्धमभूद्धोरं देवानामसुरैः सह
 ॥ शस्त्रास्त्रदीप्तिसंदीप्तं समस्तभुवनान्तरम् ॥ २३ ॥ तस्मिन् युद्धे भगवता मार्तण्डेन निरीक्षिताः ॥ तेजसा दह्यमानास्ते
 भस्मीभूता महासुराः ॥ २४ ॥ ततः प्रहर्षमतुलं प्राप्ताः सर्वे दिवौकसः ॥ तुष्टुवुस्तेजसां यो निर्मार्तण्डमादति तथा ॥ २५ ॥
 स्वाधिकारांस्तथा प्राप्ता यज्ञभागांश्च पूर्ववत् ॥ भगवानपि मार्तण्डः स्वाधिकारमथाकरोत् ॥ २६ ॥ कदम्बपुष्पवद्भास्वानध
 श्रोर्ध्वचरश्मिभिः ॥ वृत्ताग्निपिण्डसदृशो दध्रेनातिस्फुरद्वपुः ॥ २७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मार्तण्डोत्पत्तिर्नाम द्वादश
 ततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ तस्मै ददौ कन्यां संज्ञानामविवस्वते ॥ प्रसाद्य प्रणतो भूत्वा विश्वकर्मा
 प्रजापतिः ॥ १ ॥ वैवस्वतस्तु सम्भूतो मनुस्तस्यां विवस्वतः ॥ पूर्वमेव तथाख्यातं तत्स्वरूपं विशेषतः ॥ (॥ कौष्ठिकिरुवाच ॥

भूयस्तच्छातुमिच्छोमिमार्तण्डस्यमहात्मनः ॥ चरितंहंतियत्पापंकलौसंशृण्वतानृणाम्) ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ त्री
 ण्यपत्यान्यसौतस्यांजनयामासगोपतिः ॥ द्वौपुत्रौसुमहाभागौकन्याश्चयमुनामुने ॥ ३ ॥ मनुर्वैवस्वतोज्येष्ठःश्राद्धदेवःप्र
 जापतिः ॥ ततोयमोयमीचैवयमलौसंबभूवतुः ॥ ४ ॥ यत्तेजोऽभ्यधिकंतस्यमार्तण्डस्यविवस्वतः ॥ तेनातितापयामासत्री
 न्लोकान्सचराचरान् ॥ ५ ॥ गोलाकारन्तुतद्दृष्ट्वासंज्ञारूपंविवस्वतः ॥ असहन्तीमहत्तेजःस्वांछायांप्रेक्ष्यसाऽब्रवीत् ॥ ६ ॥
 ॥ संज्ञोवाच ॥ ॥ अहंयास्यामिभद्रंतेस्वमेवभवनंपितुः ॥ निर्विकारत्वंयाप्यत्रस्थेयमच्छाशनाच्छुभे ॥ ७ ॥ इमौचबालकौ
 मत्स्यंकन्याचवरवर्णिनी ॥ संभाव्यौनैवचारुयेयमिदंभगवतेत्वया ॥ ८ ॥ ॥ छायोवाच ॥ ॥ आकेशग्रहणाद्देविआशापा
 न्नैवकर्हिंचित् ॥ आरुयास्यामिमतंतुभ्यंगम्यतांयत्रवाञ्छितम् ॥ ९ ॥ इत्युक्ताछाययासंज्ञाजगामपितृमन्दिरम् ॥ तत्रावस
 त्पितुर्गेहेकश्चित्कालंशुभेक्षणा ॥ १० ॥ भर्तुःसमीपंयाहीतिपित्रोक्तासापुनःपुनः ॥ अगच्छद्वड्वाभूत्वाकुरून्विप्रोत्तरांस्त
 तः ॥ ११ ॥ तत्रतेपेतपःसाध्वीनिराहारामहामुने ॥ पितुःसमीपंयातायाःसंज्ञायावाक्यतत्परा ॥ १२ ॥ तद्रूपधारिणी
 छायाभास्करंसमुपस्थिता ॥ तस्यांचभगवान्सूर्यःसंज्ञेयमितिचिन्तयन् ॥ १३ ॥ तथैवजनयामासद्वौसुतौकन्यकांत
 था ॥ पूर्वजस्यमनोस्तुल्यःसार्वर्णिस्तेनसोऽभवत् ॥ १४ ॥ यस्तयोःप्रथमंजातःपुत्रयोर्द्विजसत्तम ॥ द्वितीयोयोऽभव
 च्चान्यःसग्रहोऽभूच्छनैश्वरः ॥ १५ ॥ कन्याभूत्तपतीयातांवब्रेसंवरणोन्मृपः ॥ संज्ञातुपार्थिवीतेषामात्मजानांयथाऽकरोत्
 ॥ १६ ॥ स्नेहान्नपूर्वजातानांतथाकृतवतीसती ॥ मनुस्तत्क्षान्तवांस्तस्यायमश्रास्यानचक्षमे ॥ १७ ॥ बहुशोयाच्यमा
 नस्तुपितुःपत्यासुदुःखितः ॥ सर्वैकीपाञ्चबाल्याञ्चभाविनोऽर्थस्यैवबलात् ॥ १८ ॥ पदासन्तर्जयामासछायासंज्ञायमो

मुने ॥ ततःशशापचयमसंज्ञासामर्षिणीभृशम् ॥ १९ ॥ ॥ छायोवाच ॥ ॥ पदातर्जयसेयस्मात्पितृभार्य्यांग
 रीयसीम् ॥ तस्मात्तवैवचरणःपितृष्यतिनसंशयः ॥ २० ॥ यमस्तुतेनशापेनभृशंपीडितमानसः ॥ मनुनासहधर्मात्मा
 सर्वपित्रेन्यवेदयत् ॥ २१ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ स्नेहेनतुल्यमस्मासुमातादेवनवर्तते ॥ विसृज्यज्यायसोऽप्यस्मान्
 कनीयांसौबुभूषति ॥ २२ ॥ तस्यामयोद्यतःपादोनतुदेहेनिपातितः ॥ बाल्याद्वायदिवामोहात्तद्भवान्क्षन्तुमर्हति ॥ २३ ॥
 ॥ २३ ॥ शप्तोऽहंतातकोपेनजनन्यातनयोयतः ॥ ततोमन्येजननीमिमावैतपतांवर ॥ २४ ॥ विगुणेष्वपिपुत्रेषुनमाता
 विगुणापितः ॥ पादस्तेपततांपुत्रकथमेतत्प्रवक्ष्यति ॥ २५ ॥ तवप्रसादाच्चरणोनपतेद्भगवन्त्यथा ॥ मातृशापादयं
 मेऽद्यतथाचिन्तयगोपते ॥ २६ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ असंशयमिदंपुत्रभविष्यत्यत्रकारणम् ॥ येनत्वामावि
 शत्क्रोधोधर्मज्ञंसत्यवादिनम् ॥ २७ ॥ सर्वेषामेवशापानांप्रतिघातोहिविद्यते ॥ नतुमात्राभिशप्तानांकचिच्छाप
 निवर्तनम् ॥ २८ ॥ नशक्यमेतन्मिथ्यातुकर्तुमातुर्वचस्तव ॥ किञ्चित्तवविधास्यामिपुत्रस्नेहादनुग्रहम् ॥ २९ ॥
 कृमयोमांसमादायप्रयास्यन्तिमहीतलम् ॥ कृतंतस्यावचःसत्यंत्वंचत्रातोभविष्यसि ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 आदित्यस्त्वब्रवीच्छायांकिमर्थंतनयेषुवै ॥ तुल्येष्वप्यधिकःस्नेहएकत्रक्रियतेत्वया ॥ ३१ ॥ नूनंनैषांत्वंजननीसंज्ञाकापि
 त्वमागता ॥ विगुणेष्वप्यपत्येषुकथंमाताशपेत्सुतम् ॥ ३२ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सातत्परिहरन्तीचनाचच
 क्षेविवस्वतः ॥ सचात्मानंसमाधाययुक्तस्तत्त्वमपश्यत ॥ ३३ ॥ तंशत्रुमुद्यतंदृष्ट्वाछायासंज्ञादिवस्पतिम् ॥ भयेनकंपि
 तीब्रह्मन्यथावृत्तंन्यवेदयत् ॥ ३४ ॥ ॥ विस्वास्तुततःक्रुद्धःश्रुत्वाश्वशुरमाभ्यगात् ॥ सचापितंयथान्यायमर्चयित्वादिवा

करम् ॥ निर्दग्धुकामरोषेणसान्वयामाससुव्रतः ॥ ३५ ॥ ॥ विश्वकर्मावाच ॥ ॥ तवातितेजसाव्याप्तमिदंरूपं
 सुदुःसहम् ॥ असहन्तीततःसंज्ञावनेचरतिवैतपः ॥ ३६ ॥ द्रक्ष्यतेतांभवानद्यस्वभाय्यौशुभचारिणीम् ॥ रूपार्थंभवतो
 ऽरण्येचरन्तीसुमहत्तपः ॥ ३७ ॥ स्मृतंमेब्रह्मणोवाक्यंयदितेदेवरोचते ॥ रूपंनिवर्तयाम्येतत्तवकान्तंदिवस्पते ॥ ३८ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ यतोहिभास्वतोरूपंप्रागासीत्परिमण्डलम् ॥ ततस्तथेतितंप्राहत्वष्टारंभगवान्रविः ॥ ३९ ॥
 विश्वकर्मात्वनुज्ञातःशाकद्वीपेविवस्वतः ॥ भ्रमिमारोप्पतत्तेजःशातनायोपचक्रमे ॥ ४० ॥ भ्रमताऽशेषजगतांनाभिभू
 तेनभास्वता ॥ समुद्राद्रिवनोपेतासारुरोहमहीनभः ॥ ४१ ॥ गगनश्चाखिलंब्रह्मन्सचन्द्रग्रहतारकम् ॥ अधोगतंम
 हाभागबभूवाक्षिप्तमाकुलम् ॥ ४२ ॥ विक्षिप्तसलिलाःसर्वेबभूवुश्चतथाब्धितः ॥ व्यभिद्यन्तमहाशैलाःशीर्णसानुनिब
 न्धनाः ॥ ४३ ॥ ध्रुवाधाराण्यशेषाणिधिष्ण्यानिमुनिसत्तम ॥ त्रुट्यद्रश्मिनिबन्धानिअधोजग्मुःसहस्रशः ॥ ४४ ॥
 वेगभ्रमणसंजातवायुक्षिप्ताःसमन्ततः ॥ व्यशीर्यन्तमहामेघाघोररावविराविणः ॥ ४५ ॥ भास्वद्रमणविभ्रान्तंभूस्या
 काशरसातलम् ॥ जगादाकुलमत्यर्थंतदासीन्मुनिसत्तम ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्येसकलेविप्रभ्रममाणेसुरर्षयः ॥ देवाश्चब्रह्मणासा
 र्वंभास्वन्तमभितुष्टुवुः ॥ ४७ ॥ आदिदेवोऽसिदेवानांज्ञातमेतत्स्वरूपतः ॥ स्वर्गस्थित्यन्तकालेषुत्रिधाभेदेनतिष्ठसि ॥ ४८ ॥
 स्वस्तितेऽस्तुजगन्नाथघर्मवर्षाहिमाकर ॥ जुषस्वशान्तिलोकानांदेवदेवदिवाकर ॥ ४९ ॥ इन्द्रश्चागत्यतदेवंलिख्यमानंय
 थाऽस्तुवत् ॥ जयदेवजगद्व्यापिन्जयाशेषजगत्पते ॥ ५० ॥ ऋषयश्चततःसप्तवसिष्ठात्रिपुरोगमाः ॥ तुष्टुवुर्विविधैःस्तो
 त्रैःस्वस्तिस्वतीतिवादिनः ॥ ५१ ॥ वेदोक्ताभिरथात्र्याभिर्वालखिल्याश्चतुष्टुवुः ॥ भास्वन्तमृगिराद्याभिलिख्यमानं

मुदायुताः ॥ ५२ ॥ त्वं नाथ मोक्षिणां मोक्षोऽध्यैयस्त्वं ध्यानिनां परः ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानां कर्मकाण्डेऽपि वर्तताम् ॥ ५३ ॥
शंप्रजाभ्योऽस्तु देवेश शन्नोऽस्तु जगताम्पते ॥ शन्नोऽस्तु द्विपदे नित्यं शन्नश्चास्तु चतुष्पदे ॥ ५४ ॥ ततो विद्याधर गणाय क्षराक्ष
सपन्नगाः ॥ कृताञ्जलिपुटाः सर्वेशिरोभिः प्रणतारविम् ॥ ५५ ॥ ऊचुरेवं विधावाचो मनः श्रोत्रसुखावहाः ॥ सत्यं भवतु ते तेजो
भूतानां भूतभावन ॥ ५६ ॥ ततो हाहा हुहूश्चैव नारदस्तुम्बुरुस्तथा ॥ उपगायितुमारब्धा गान्धर्वकुशलारविम् ॥ ५७ ॥ ष
ड्जमध्यमगान्धारग्रामत्रयविशारदाः ॥ मूर्च्छानाभिश्च तानैश्च संप्रयोगैः सुखप्रदम् ॥ ५८ ॥ विश्वाची च घृताची च उर्वश्य
थतिलोत्तमा ॥ मेनका सहज न्याचरम्भा चाप्सरसां वरा ॥ ५९ ॥ न नृतुर्भगतामीशेलिख्यमाने विभावसौ ॥ ज्ञानभावविला
साढ्यान् कुर्वन्तोऽभिनयान् बहून् ॥ ६० ॥ प्रावाद्यन्ततस्तत्र वेणुवीणादि झञ्झराः ॥ पणवाः पुष्कराश्चैव मृदङ्गाः पटहानकाः
॥ ६१ ॥ देवदुन्दुभयः शङ्खाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ गायद्भिश्चैव गांधर्वैर्नृत्यद्भिश्चाप्सरोगणैः ॥ ६२ ॥ तूर्य्यवादित्रयो
पैश्च सर्वैर्कोलाहलीकृतम् ॥ ततः कृताञ्जलिपुटा भक्तिनद्यात्ममूर्तयः ॥ ६६ ॥ लिख्यमानं सहस्रांशुं प्रणमोः सर्वदेवताः ॥ त
तः कोलाहले तस्मिन् सर्वदेवसमागमे ॥ तेजसः शातनश्चक्रे विश्वकर्मा शनैः शनैः ॥ ६४ ॥ इति हिमजलधर्मकालहेतोर्हर
कमलासनविष्णुसंस्तुतस्य ॥ तनुपरिलिखनं निशम्य भानोर्ब्रजति दिवाकरलोकमायुषोऽन्ते ॥ ६५ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुरा
णे भानुतनुलेखनेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ लिख्यमाने ततो भानौ विश्वकर्मा प्र
जापतिः ॥ उद्धूतपुलकस्तोत्रमिदं चक्रे विवस्वतः ॥ १ ॥ विवस्वते प्रणतहितानु कम्पिने महात्मने समजवसत्तसत्तये ॥
सुतेजसे कमलकुलावबोधिने नमस्तमः पटलपटावपादिने ॥ २ ॥ पावनातिशयपुण्यकर्मणे नैककामविषयप्रदायिने ॥ भा

स्वरानलमयूखशायिने सर्वलोकहितकारिणेनमः ॥ ३ ॥ अजायलोकत्रयकारणाय भूतात्मने गोपतये वृषाय ॥ नमो महा
कारुणिकोत्तमाय सूर्याय चक्षुःप्रभवा लयाय ॥ ४ ॥ विवस्वते ज्ञानभृते तरात्मने जगत्प्रतिष्ठाय जगद्धितैषिणे ॥ स्वय
म्भुवेलोकसमस्तचक्षुषे सुरोत्तमायामिततेजसेनमः ॥ ५ ॥ क्षणमुदयाचलमौलिमणिः सुरगणमहितहितोजगतः ॥ त्व
मुरुमयूखसहस्रवपुर्जगतिविभासितमांसिनुदन् ॥ ६ ॥ भवतिमिरासवपानमदाद्भवति विलोहितविग्रहता ॥ मिहिरवि
भासियतः सुतरां त्रिभुवनभावनभानिकरैः ॥ ७ ॥ रथमधिरुह्य समावयवं चारुविकम्पितमुरुचिरम् ॥ सततमखिन्नह
यैर्भगवंश्चरसि जगद्धिताय विततम् ॥ ८ ॥ अमृतमयेन रसेन समं विबुधपितृनपितर्पयसे ॥ अरिगणसूदनतेन तव प्रणतिमुपे
त्यलिखामिव पुः ॥ ९ ॥ शुक्लसमवर्णहयप्रथितं तव पदपांसुपवित्रतमम् ॥ नतजनवत्सलमां प्रणतं त्रिभुवनपावनपाहिरवे ॥ १० ॥
इति सकलजगत्प्रसूतिभूतं त्रिभुवनभावनधाम हेतुमेकम् ॥ रविमखिलजगत्प्रदीपभूतं त्रिदशवरप्रणतोऽस्मि सर्वदा त्वाम् ॥
॥ ११ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सूर्यस्तवनं नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं सूर्य
स्तवं कुर्वन् विश्वकर्मा दिवस्पतेः ॥ तेजसः षोडशं भागं मण्डलस्थमधारयत् ॥ १ ॥ शातितैस्तेजसो भागैर्दशभिः पञ्चभिस्तथा ॥
अतीव कान्तिमच्चारुभानो रासीत्तदा वपुः ॥ २ ॥ शातितं चास्य यत्तेजस्तेन चक्रं विनिर्मितम् ॥ विष्णोः शूलं च शर्वस्य शि
बिकाधनदस्य च ॥ ३ ॥ दण्डः प्रेतपतेः शक्तिर्देवसेनापतेस्तथा ॥ अन्येषां चैव देवानामायुधानि सविश्वकृत् ॥ ४ ॥ चकार तेजसा
भानो भां सुराण्यरिशान्तये ॥ इति शातिततेजाः स शुशुभेनातितेजसा ॥ ५ ॥ वपुर्दधार मार्तण्डः सर्वाय वयवशो भनम् ॥ स
ददर्श समाधिस्थः स्वां भाव्यां विडवाकृतिम् ॥ ६ ॥ अधृष्ट्यां सर्वभूतानां तपसान्वितमेव च ॥ उत्तरांश्च कुरुन् गत्वा भूत्वाऽ

श्वोभानुरागमत् ॥ ७ ॥ साचदृष्टातमायान्तं परपुंसो विशङ्कया ॥ जगाम संमुखे तस्य पृष्ठरक्षणतत्परा ॥ ८ ॥ ततश्च नासि
 का योगंतयोस्तत्र समेतयोः ॥ बडवायांचतते जो नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ ९ ॥ देवौ तत्र समुत्पन्नावश्विनौ भिषजांवरौ ॥
 नासत्यदस्रौ तनयावश्विवक्त्राद्विनिर्गतौ ॥ १० ॥ मार्तण्डस्य सुतावेतावश्वरूपधरस्य हि ॥ रेतसोऽन्ते च रेवन्तः खड्गो धन्वी
 तनुत्रधृक् ॥ ११ ॥ अश्वारूढः समूद्रूतो बाणतूणसमन्वितः ॥ ततः स्वरूपममलं दर्शयामास भानुमान् ॥ १२ ॥ तस्य शान्तं
 सामालोक्य सारूपं मुदमाददे ॥ स्वरूपधारिणीं चेमांसनिनायनिजालयम् ॥ १३ ॥ संज्ञां भार्यां प्रीतिमती भास्करो वा
 रितस्करः ॥ ततः पूर्वसुतो योऽस्याः सोऽभूद्वैवस्वतो मनुः ॥ १४ ॥ द्वितीयश्च यमः शापात् धर्मदृष्टिरनुग्रहात् ॥ यमस्तु तेन
 शापेन भृशं पीडितमानसः ॥ १५ ॥ धर्मो भिरोचते यस्मात् धर्मराजस्ततः स्मृतः ॥ कृमयो मांसमादाय पादतस्ते महोत्तल
 म् ॥ १६ ॥ पतिष्यन्तीति शापान्तं तस्य च क्रेपिता स्वयम् ॥ धर्मदृष्टिर्यतश्चासौ समो मित्रे तथाऽहिते ॥ १७ ॥ ततो नियो
 गे तं याम्ये च कारतिमिरापाहः ॥ तस्मै ददौ पिता विप्रभगवान् लोकपालताम् ॥ १८ ॥ पितृणामाधिपत्यञ्च परितुष्टो दिवा
 करः ॥ यमुनांच नदींच क्रेकलिं दान्तरवाहिनीम् ॥ १९ ॥ अश्विनौ देवभिषजौ कृतौ पित्रामहात्मना ॥ गुह्यकाधिपति त्वे च
 रेवन्तो विनियोजितः ॥ २० ॥ एवमप्याह च ततो भगवांल्लोकभाविताः ॥ त्वमप्यशेषलोकस्य पूज्यो वत्स भविष्यसि ॥
 ॥ २१ ॥ अरण्यादिमहादावैरिदस्युभयेषु च ॥ त्वां स्मरिष्यन्ति ये मर्त्या मोक्ष्यन्ते ते महापदः ॥ २२ ॥ क्षेमं बुद्धिं सुखं रा
 ज्यमारोग्यं कीर्तिमुन्नतिम् ॥ नराणां परितुष्टस्त्वं पूजितः संप्रदास्यसि ॥ २३ ॥ छाया संज्ञा सुतश्चापि सावर्णिः सुमहायशाः ॥ भा
 व्यः सोऽनागते काले मनुः सावर्णिकोऽष्टमः ॥ २४ ॥ मेरुपृष्ठे तपोघोरमद्यापि चरति प्रभुः ॥ भ्राताशनैश्चरस्तस्य ग्रहोऽभूच्छास

नाद्रवेः ॥ २५ ॥ यवीयसीतुयाकन्याऽऽदित्यस्याभूद्विजोत्तम ॥ अभवत्सासरिच्छेषांतपतीलोकपावनी ॥ २६ ॥ य
स्तुज्येष्ठोमहाभागःसर्गोयस्येहसाम्प्रतम् ॥ विस्तरंतस्यवक्ष्यामिमनोर्वैवस्वतस्यह ॥ २७ ॥ इदंयोजन्मदेवानांशृणु
याद्वापठेतवा ॥ विवस्वतस्तनूजानांरवेर्माहात्म्यमेवच ॥ २८ ॥ आपदंप्राप्यमुच्येतप्राप्नुयाच्चमहायशः ॥ अहोरात्रकृतं
पापमेतच्छमयतेश्रुतम् ॥ माहात्म्यमादिदेवस्यमार्तण्डस्यमहात्मनः ॥ २९ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेरवेर्माहात्म्यं वर्णनं नाम
पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ ॥ भगवन्कथितःसम्यग्भानोःसन्ततिसंभवः ॥ मा
हात्म्यमादिदेवस्यस्वरूपञ्चातिविस्तरात् ॥ १ ॥ भूयोऽपिभास्वतः सम्यङ्माहात्म्यमुनिसत्तम ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहंत
न्मेप्रसन्नोवक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ श्रूयतामादिदेवस्यमाहात्म्यंकथयामिते ॥ विवस्वतोयच्चकार
पूर्वमाराधितोजनैः ॥ ३ ॥ दमस्यपुत्रोविख्यातोराजाऽभूद्राज्यवर्धनः ॥ ससम्यक्पालनंचक्रेपृथिव्याःपृथिवीपतिः ॥ ४ ॥ ध
र्मतःपाल्यमानंतुतेनराष्ट्रमहात्मना ॥ वष्टधेऽनुदिनंविप्रजनेनचधनेनच ॥ ५ ॥ हृष्टपुष्टमतीवासीत्तस्मिन् राजन्यशेषतः ॥
निर्भयःसकलश्चोर्व्यापौरजानपदोजनः ॥ ६ ॥ नोपसर्गो न च व्याधिर्न च व्यालोद्भवंभयम् ॥ नचावृष्टिभयन्तत्रदमपुत्रे
महीपतौ ॥ ७ ॥ सईजेचमहायज्ञैर्ददौदानानिचारिणाम् ॥ सुधर्मस्याविरोधेनबुभुजेविषयानपि ॥ ८ ॥ तस्यैवंकुर्वतोराज्यंस
म्यक्पालयतःप्रजाः ॥ सप्तवर्षसहस्राणिजग्मुरेकमहर्यथा ॥ ९ ॥ विदूरथस्यतनयादाक्षिणात्यस्यभूभृतः ॥ तस्यपत्नी
बभूवाथमानिनीनाममानिनी ॥ १० ॥ कदाचित्तस्यसासुभ्रूःशिरसोऽभ्यञ्जनादृता ॥ पश्यतोराजलोकस्यमुमोचाश्रूणिमा
निनी ॥ ११ ॥ तदश्रुबिन्दवोगात्रेयदातस्यमहीपतेः ॥ तदावीक्ष्याश्रुवदनांतामपुच्छतमाननीम् ॥ १२ ॥ निःशब्दम

श्रमोक्षेणरुदन्तींतांविलोक्यवै ॥ किमेतदितिप्रपच्छमानिनीराज्यवर्धनः ॥ १३ ॥ पद्मासातवतस्तेनभर्ताप्राहमनस्विनी ॥

श्रुमोक्षेणरुदन्तीतां विलोक्य वै ॥ किमेतदिति प्रपच्छमानिनी राज्यवर्धनः ॥ १३ ॥ पृष्ठासातुततस्तेन भर्त्रा ग्राहमनस्विनी ॥
 न किंचिदिति तां भूयः प्रपच्छ समही पतिः ॥ १४ ॥ बहुशः पृच्छतस्तस्य भूभृतः सा सुमध्यमा ॥ न किंचिदिति होवाच सा भूयो
 राज्यवर्धनं ॥ किमेतदिति प्रपच्छमानिनी पार्थिवः पुनः ॥ बहुशः प्रेरितो तेन सा भर्त्रा तत्र भामिनी ॥ (दर्शयामास पलितं केशमा
 रान्तरोद्भवम् ॥ १५ ॥ एतत्पश्येति भूपाल किमन्यन्मन्युकारणम् ॥ ममातिमन्दभाग्यायाजहासाथ नृपस्ततः ॥ १६ ॥
 सविहस्याहतां पत्नीं शृण्वतां सर्वभूभृताम् ॥ पौराणां च महीपाला ये तत्रासन् समावृताः ॥ १७ ॥ शोकेनालं विशालाक्षिरोदित
 व्यनतेशुभे ॥ जन्मर्द्धिपरिणामाद्या विकाराः सर्वजन्तुषु ॥ १८ ॥ अधीताः सकला वेदा इष्टायज्ञाः सहस्रशः ॥ दत्तं द्विजानां
 पुत्राश्च समुत्पन्ना वरातने ॥ १९ ॥ भुक्ता भोगास्त्वया साद्वैर्यैर्मर्त्यै रतिदुर्लभाः ॥ सम्यक् च पालिता पृथ्वी शौर्ययुद्धेष्वनुष्ठिता
 म् ॥ २० ॥ मिन्त्रैः सहेष्टैर्हसितं विहृतं च वनान्तरे ॥ किमन्यन्न कृतं भद्रे पलितेभ्यो बिभेषियत् ॥ २१ ॥ भवन्तु केशाः पालिता
 वलयः सन्तु मे शुभे ॥ शैथिल्यमेतु मे कायः कृतकृत्योऽस्मि मानिनि ॥ २२ ॥ मूर्ध्नि यद्दर्शितं भद्रे भवत्या पलितं मम ॥ चिकित्सा
 मेव तस्याहं करोमिव न संश्रयात् ॥ २३ ॥ बाल्ये बालक्रिया पूर्वतद्वत् कौमार्ये च यौवने चापि यायोग्या वार्द्धके वनसंश्र
 या ॥ २४ ॥ एवं मत्पूर्वजैर्भद्रे कृतं त्वत्पूर्वजैश्च यत् ॥ अतो न तेऽश्रुपातस्य किंचित्पश्यामि कारणम् ॥ २५ ॥ अलं न ते मन्युना
 भद्रे नन्वभ्युदयकारि मे ॥ दर्शनं पलितस्यास्य मारो दीर्घप्रयोजनम् ॥ २६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः प्रणम्य तं भू
 पाः पौराश्चैव समीपगाः ॥ साम्ना प्रोचुर्महीपालामहर्षे राज्यवर्धनम् ॥ २७ ॥ नरोदितव्यमनया तव पत्न्या नराधिप ॥ रोदितव्य
 मिहास्माभिरथ वा सर्वजन्तुभिः ॥ २८ ॥ त्वं ब्रवीषियथानाथ वनवासाश्रितं वचः ॥ पतन्ति ते ननः प्राणालालितानां त्वयानृप ॥

॥ २९ ॥ सर्वेयास्यामहेभूपयदियातिभवान्वनम् ॥ ततोऽशेषक्रियाहानिःसर्वपृथ्वीनिवासिनाम् ॥ ३० ॥ भविष्यतिनसन्देह
स्त्वयिनाथवनाश्रये ॥ साचधर्मोपघाताययदितत्प्रविमुच्यताम् ॥ ३१ ॥ सप्तवर्षसहस्राणित्वयेयंपालितामही ॥ तत्स
मुत्थंमहापुण्यमालोकयनराधिप ॥ ३२ ॥ वनेवसन्महाराजत्वंकरिष्यसियत्तपः ॥ तन्महीपालनस्यास्यकलानाहंतिषोड
शीम् ॥ ३३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सप्तवर्षसहस्राणिमयेयंपालितामही ॥ इदानींवनवासस्यममकालोऽयमागतः
॥ ३४ ॥ ममापत्यानिजातानिदृष्ट्वामेऽपत्यसन्ततीः ॥ स्वल्पैरेवमहोभिर्मेत्यन्तकोनसहिष्यति ॥ ३५ ॥ यदेतत्पलितंमूर्ध्नि
तद्विजानीतनागराः ॥ दूतभूतमनार्यस्यमृत्योरत्युग्रकर्मणः ॥ ३६ ॥ सोऽहंराज्येसुतंकृत्वाभोगांस्त्यक्त्वावाश्रयः ॥ तप
स्तप्स्येसमायान्तिनयावद्यमसैनिकाः ॥ ३७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोयियासुःसवनंदैवज्ञानवनीपतिः ॥ पुत्रराज्या
भिषेकायदिनलग्नान्यपृच्छत ॥ ३८ ॥ श्रुत्वाचतेतुनृपतेर्वचोव्याकुलचेतसः ॥ दिनंलग्नंचहोराश्वनविदुःशास्त्रदृष्टयः ॥ ३९ ॥
ऊचुश्चतमहीपालंदैवज्ञावाष्पगद्गदम् ॥ ज्ञानाग्निःप्रणष्टानिश्रुत्वैतत्तेवचोनृप ॥ ४० ॥ ततोऽन्यनगरेभ्यश्चभृत्यैराष्ट्रेभ्यए
वच ॥ ततस्तस्माच्चनगरात्प्राचुर्येणाभ्युपागमन् ॥ ४१ ॥ समुत्पत्यमहीपालंतंयियासुंमुनेवनम् ॥ प्रकम्पिशिरसोभूत्वा
प्रोचुर्ब्राह्मणसत्तमाः ॥ ४२ ॥ प्रसीदपाहिनोराजनपालिताःस्मयथापुरा ॥ सीदिष्यत्यखिललोकस्त्वयिभूपवनाश्रये ॥ ४३ ॥
त्वंकुरुष्वतथाराजन्यथानोसीदतेजगत् ॥ यावज्जीवामहेवीरस्वल्पकालमिवेवयम् ॥ नेच्छामश्चभवच्छून्यंद्रष्टुंसिंहासनं
विभो ॥ ४४ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्येवंतैस्तथान्यैश्चद्विजैःपौरपुरःसरैः ॥ भूपैर्भृत्यैरमात्यैश्चराजाप्रोक्तःपुनःपुनः ॥ ४५ ॥
वनवासविनिर्बन्धनोपसंहरतेयदा ॥ क्षमिष्यत्यन्तकोनेतिददौसचतदोत्तरम् ॥ ४६ ॥ ततोऽमात्याश्चभूपाश्चपौरवृद्धास्तथा

विजाः ॥ समेत्यसन्त्यामामः किमन्यथायिदि ॥ ४७ ॥ ततोऽमात्याश्चभूपाश्चपौरवृद्धास्तथा

द्विजाः ॥ समेत्यमन्त्रयामासुः किमत्रक्रियतामिति ॥ ४७ ॥ तेषांमन्त्रयतांविप्रनिश्चयोऽयमजायत ॥ अनुरागवतांतत्रमही
 पालेऽतिधार्मिके ॥ ४८ ॥ सम्यग्ध्यानपराभूत्वाप्रार्थयामः समाहिताः ॥ तपसाराध्यभास्वन्तमायुरस्यमहीपतेः ॥ ४९ ॥
 तत्रैकनिश्चयाः कार्य्येकेचिद्देहेचभास्करम् ॥ सम्यगर्घोपचाराद्यैरुपहारैरपूजयन् ॥ ५० ॥ अपरेमौनिनोभूत्वाऋगूजापेन
 तथाऽपरे ॥ यजुषामथसाम्नांचतोषयाञ्चक्रिरेरविम् ॥ ५१ ॥ अपरेचानराहारानदीपुलिनशायिनः ॥ तपांसिचक्रुरिच्छंतोभास्क
 राराधनंद्विजाः ॥ ५२ ॥ अग्निहोत्रपराश्चान्येरविसूक्तान्यहर्निशम् ॥ जेपुस्तत्रापरेतस्थुर्भास्करेन्यस्तदृष्टयः ॥ ५३ ॥ इत्येवम
 तिनिर्वन्धंभास्कराराधनंप्रति ॥ बहुप्रकारंचक्रुस्तेतंतंविधिमुपाश्रिताः ॥ ५४ ॥ तथातुयततांतेषांभास्कराराधनंप्रति ॥ सु
 दामानामगन्धर्वउपगम्येदमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ यद्याराधनमिष्टं वोभास्करस्यद्विजातयः ॥ तदेतत्क्रियतांयेनभानुःप्रीतिमुपै
 ष्यति ॥ ५६ ॥ तस्मादुरुविशालारख्यंवनंसिद्धनिषेवितम् ॥ कामरूपेमहाशैलेगम्यतांतत्रवैलघु ॥ ५७ ॥ तस्मिन्नाराधनं
 भानोः क्रियतांसुसमाहितैः ॥ सिद्धक्षेत्रंहितंतत्रसर्वकामानवाप्स्यथ ॥ ५८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितेतद्वचः
 श्रुत्वागत्वातत्काननंद्विजाः ॥ ददृशुर्भास्वतस्तत्रपुण्यमायतनंशुभम् ॥ ५९ ॥ तत्रतेनियताहारावर्णाविप्रादयोद्विज ॥ धूप
 पुष्पोपहाराढ्यांपूजांचक्रुरतन्द्रिताः ॥ ६० ॥ पुष्पानुलेपनाद्यैश्चधूपगन्धादिकैस्तथा ॥ जपहोमान्नदानाद्यैः पूजनंतेसमाहि
 ताः ॥ कुर्वन्तस्तुष्टुवुर्ब्रह्मन्विवस्वन्तंद्विजातयः ॥ ६१ ॥ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ ॥ देवदानवयक्षाणांग्रहाणांज्योतिषामपि ॥
 तेजसाभ्यधिकंदेवंब्रजामशरणंरविम् ॥ ६२ ॥ दिविस्थितंचदेवेशंद्योतयन्तंसमन्ततः ॥ वसुधामन्तरिक्षंचव्याप्तुवन्तं
 मरीचिभिः ॥ ६३ ॥ अदित्यंभास्करंभानुंसवितारंदिवाकरम् ॥ पूषाणमर्यमाणंचस्वर्भानुंदोस्तदीधितिम् ॥ ६४ ॥

चतुर्युगान्तकालाग्निदुष्प्रेक्ष्यप्रलयान्तगम् ॥ योगीश्वरमनन्तचरक्तं पीतं सितासितम् ॥ ६५ ॥ ऋषीणामग्निहोत्रेषु यज्ञ
देवेष्ववस्थितम् ॥ ब्रजामशरणं देवतेजोराशितमच्युतं ॥ अक्षरं परमं गुह्यं मोक्षद्वारमनुत्तमम् ॥ ६६ ॥ छन्दोभिरश्वरूपैश्च
सकृद्युक्तैर्विहङ्गमम् ॥ उदयास्तमने युक्तं सदा मेरोः प्रदक्षिणे ॥ ६७ ॥ अनृतंचक्रुतचैव पुण्यतीर्थं पृथग्विधम् ॥ विश्व
स्थितिमचिन्त्यंच प्रपन्नाः स्म प्रभाकरम् ॥ ६८ ॥ यो ब्रह्मायो महादेवो यो विष्णुर्यः प्रजापतिः ॥ वायुराकाशमापश्च पृथि
वी गिरिसागराः ॥ ६९ ॥ ग्रहनक्षत्रचन्द्राद्यावानस्पत्यं द्रुमौषधम् ॥ व्यक्ताव्यक्तेषु भूतेषु धर्माधर्मप्रवर्तकः ॥ ७० ॥ ब्रा
ह्मीमाहेश्वरीचैव वैष्णवीचैव ते तनुः ॥ त्रिधायस्य स्वरूपन्तु भानोर्भास्वान् प्रसीदतु ॥ ७१ ॥ यस्य सर्वमयस्येदमद्भुतं
तं जगत्प्रभोः ॥ स नः प्रसीदतां भास्वान् जगतां यश्च जीवनम् ॥ ७२ ॥ यस्यैकमक्षरं रूपं प्रभामण्डलदुर्दृशम् ॥ द्वितीयमै
न्दवं सौम्यं स नो भास्वान् प्रसीदतु ॥ ७३ ॥ ताभ्यांच यस्य रूपाभ्यामिदं विश्वं विनिर्मितम् ॥ अग्नीषोममयं भास्वान् स नो दे
वः प्रसीदतु ॥ ७४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्थं स्तुत्या तदा भक्त्या सम्यक् पूजयता तथा ॥ तु तोष भगवान् भास्वां
स्त्रिभिर्मसैर्द्विजोत्तम ॥ ७५ ॥ ततः समण्डलादुद्यन्निजबिंबसमप्रभः ॥ अवतीर्य ददौ तेभ्यो दुर्दृशो दर्शनं रविः ॥ ७६ ॥
ततस्ते स्पष्टरूपं तं सवितारमजं जनाः ॥ पुलकोत्कम्पिनो विप्राभक्तिनम्राः प्रणेमिरे ॥ ७७ ॥ नमोनमस्तेस्तु सहस्ररश्मे
सर्वस्य हेतुस्त्वमशेषकेतुः ॥ पातात्वमीळ्योऽखिलयज्ञधामध्ये यस्तथा योगविदां प्रसीद ॥ ७८ ॥ इति श्री मार्कण्डेयपुराणे
भानुस्तवो नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान् भानुराहा खिलं ज
नम् ॥ त्रियतां यदभिप्रेतं ततः प्राहुर्द्विजादयः ॥ १०७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्ते प्रणिपत्योचुर्विप्रविप्रादयोजनाः ॥

ससाध्वसमशीतांशुमवलोक्यपुरःस्थितम् ॥ २ ॥ ॥ प्रजाऊचुः ॥ ॥ भगवन् यदि नो भक्त्या प्रसन्नस्ति मिरापह
 ॥ ३ ॥ दशवर्षसहस्राणिततो नो जीवतां नृपः ॥ निरामयोजितारातिः सुकोशः स्थिरयौवनः ॥ ४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 तथेत्युक्त्वा जनान् भास्वानदृश्योऽभून्महामुने ॥ तेऽपिलब्धवरा हृष्टाः समाजग्मुर्जनेश्वरम् ॥ ५ ॥ यथावृत्तंच ते तस्मै नरे
 न्द्राय न्यवेदयन् ॥ वरं लब्ध्वासहस्रांशोः सकाशादखिलं द्विज ॥ ६ ॥ तच्छ्रुत्वा जह्वेतस्य सापत्नी मानिनी द्विज ॥ (प्रहर्षप
 रमं याता हर्षोद्धततनूरुहा) ॥ सच राजा चिरं दध्यौ नाह किंचिच्च तं जनम् ॥ ७ ॥ ततः सामानिनो भूपंहर्षा पूरितमानसा ॥
 दिष्ट्याऽऽयुषामहीपालवर्द्धस्वेत्याहतं पतिम् ॥ ८ ॥ तथा तयामुदाभर्त्ता मानिन्याथ सभाजितः ॥ नाह किंचिन्महीपालश्चि
 न्ताजडमना द्विज ॥ ९ ॥ सा पुनः प्राह भर्त्तारं चिन्तयानमधोमुखम् ॥ कस्मान्न हर्षमभ्येषि परमाभ्युदये नृप ॥ १० ॥ दशव
 र्षसहस्राणि निरुजः स्थिरयौवनः ॥ भावीत्वमद्य प्रभृति किं तथापि न हृष्यसे ॥ ११ ॥ किन्तु तत्कारणं ब्रूहि यच्चिन्ता कृष्टमा
 नसः ॥ परमाभ्युदयेऽपित्वं संप्राप्ते पृथिवीपते ॥ १२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कथमभ्युदयो भद्रे किं सभाजयसे च माम् ॥
 प्राप्तौ दुःखसहस्राणां किं सभाजनमिष्यते ॥ १३ ॥ दशवर्षसहस्राणि जीविष्याम्यहमेककः ॥ न त्वंतव विपत्तौ मे किन्न दुः
 खं भविष्यति ॥ १४ ॥ पुत्रान् पौत्रान् प्रपौत्रांश्च तथान्यानिष्टबान्धवान् ॥ पश्यतो मे मृतान् दुःखं किमल्पं हि भविष्यति ॥
 ॥ १५ ॥ भृत्येषु चातिभक्तेषु मित्रवर्गे तथा मृते ॥ भद्रे दुःखमपारं मे भविष्यति तु सन्ततम् ॥ १६ ॥ यैर्मदर्थं तपस्तप्तं कुरुष्व
 मनिसन्ततैः ॥ ते मरिष्यन्त्यहं भोगी जीविष्यामीति धिक्करम् ॥ १७ ॥ सेयमापद्वरारोहे प्राप्ता नाभ्युदयो मम ॥ कथं वा
 मन्यसे न त्वं यत्सभाजयसेऽद्य माम् ॥ १८ ॥ ॥ मानिन्युवाच ॥ ॥ महाराज यथा त्वत्वं तथैतन्नासंशयः ॥ मया पौरै

श्रद्धोषोऽयं प्रीत्यानालोकितस्तव ॥ १९ ॥ एवं गतेऽत्र किं कार्यं नरनाथ विचिन्त्यताम् ॥ नान्यथा भावित्वा प्राह प्रसन्नो भगवान् रविः ॥ २० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ उपकारः कृतः पौरैः प्रीत्या भृत्यैश्च यो मम ॥ कथं मोक्षयाम्यहं भोगान् गत्वा तेषाम् निष्कृतिम् ॥ २१ ॥ सोऽहमद्य प्रभृत्या द्रिगत्वा नियतमानसः ॥ (पौरलोकहितार्थं च तोषयिष्यामि भास्करम् ॥ यथा पौरा मम कृते बान्धवाश्च समन्ततः ॥ आराधनाय देवेशं तथाहमपि सांप्रतम्) ॥ तपस्तप्स्ये निराहारो भानो राराधनोद्यतः ॥ २२ ॥ दशवर्षसहस्राण्यथाहं स्थिरयौवनः ॥ तस्य प्रसादाद्देवस्य जीविष्यामि निरामयः ॥ २३ ॥ तथा यदि प्रजाः सर्वा भृत्यास्त्वं च सुताश्च मे ॥ पुत्राः पौत्राः प्रपौत्राश्च सुहृदश्च वरानने ॥ २४ ॥ जीवन्त्येतं प्रसादं च करोति भगवान् रविः । ततोऽहं भवितारज्ये भोक्ष्ये भोगांस्तथा मुदा ॥ २५ ॥ न चेदेवं करोत्यर्कस्तदा द्रौतत्र मानिनि ॥ तपस्तप्स्ये निराहारो यावज्जीवितसंक्षयः ॥ २६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्ता सा तदा तेन तथेत्याह नराधिपम् ॥ जगाम तेन च समं साऽपितं धरणीधरम् ॥ २७ ॥ स तदा यतनं गत्वा भार्यया सह पार्थिवः ॥ भानो राराधनं च क्रेषु श्रूषानिरतो द्विज ॥ २८ ॥ निराहारकृशः सा च यथा सौ पृथिवीपतिः ॥ तेपेतपस्तथैवोग्रं शीतवाता तपक्षमा ॥ २९ ॥ तस्य पूजयतो भानुं तप्यतश्च तपो महत् ॥ साग्रे संवत्सरे याते ततः प्रीतो दिवाकरः ॥ ३० ॥ समस्तभृत्यपौरादिपुत्राणां च कृते द्विज ॥ ददौ यथाभिलषितं वरं द्विजवरोत्तम ॥ ३१ ॥ लब्ध्वा वरं स नृपतिः समभ्येत्यात्मनः पुरम् ॥ चकार मुदितो राज्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ ३२ ॥ ईजेयज्ञानसचबहून् ददौ दानान्यहर्निशम् ॥ मानिन्या सहितो भोगान् बुभुजे च स धर्मवित् ॥ ३३ ॥ दशवर्षसहस्राणि पुत्रपौत्रादिभिः सह ॥ भृत्यैः पौत्रैः समुदितः सोऽभवत् स्थिरयौवनः ॥ ३४ ॥ तस्येति च स्तिष्ठष्टा प्रमतिर्नाम भार्गवः ॥ विस्म

याकृष्टहृदयोगाथामेतामगायत ॥ ३५ ॥ भानुभक्तेरहोशक्तिर्यद्राजाराज्यवर्द्धनः ॥ आयुषोवर्द्धनेजातःस्वजनस्यतथात्म
 नः ॥ ३६ ॥ इतितेकथितंविप्रयत्पृष्टोऽहंत्वयादितः ॥ आदिदेवस्यमाहात्म्यमादित्यस्यविवस्वतः ॥ ३७ ॥ अरोगी
 विप्रैतदखिलंश्रुत्वाभानोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ पठंश्चमुच्यतेपापैःसप्तरात्रकृतैर्नरः ॥ ३८ ॥ धनवानाढ्यःकुलेमहतिधीम
 ताम् ॥ जायतेचमहाप्राज्ञोयश्चैतद्धारयेद्बुधः ॥ ३९ ॥ (यजतेचमहायज्ञैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ श्रुत्वाचरितमेतद्विस
 मानंलभतेफलम्) ॥ मन्त्राश्रयेऽत्राभिहताभास्वतोमुनिसत्तम ॥ जपःप्रत्येकमेतेषांत्रिसंध्यंपातकापहः ॥ ४० ॥ स
 मस्तमेतन्माहात्म्यंयत्रचायतनेरवेः ॥ पठ्यतेतत्रभगवान्सान्निध्यंनविमुंचति ॥ ४१ ॥ तस्मादेतत्त्वयाब्रह्मन्भानोर्मा
 हात्म्यमुत्तमम् ॥ धार्यमनसिजाप्यंचमहत्पुण्यमभीप्सता ॥ ४२ ॥ सुवर्णशृङ्गीमतिशोभनाङ्गीपयस्विर्नीगांप्रददाति
 योहि ॥ शृणोतिचैतत्त्र्यहमात्मवान्नरःसमंतयोःपुण्यफलंद्विजाय ॥ ४३ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेभानोर्माहात्म्यं
 नामसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ एवंप्रभावोभगवाननादिनिधनोरविः ॥ यस्यत्वंकौष्ठकेभक्त्यामाहात्म्यंपरि
 पृच्छसि ॥ १ ॥ परमात्मासयोगीनांयुंजतांचेतसांलयम् ॥ क्षेत्रज्ञःसांख्ययोगानांयज्ञेशोयज्विनामपि ॥ २ ॥ सू
 र्याधिकारंवहतोविष्णोरीशस्यवेधसः ॥ मनुस्तस्याभवत्पुत्रश्छिन्नसर्वार्थसंशयः ॥ ३ ॥ मन्वन्तराधिपोविप्रयस्यस
 त्तममन्तरम् ॥ इक्ष्वाकुर्नाभगोरिष्टोमहाबलपराक्रमाः ॥ ४ ॥ नरिष्यन्तोऽथनाभागःपूषध्रोधृष्टएवच ॥ एतेपुत्रामनो
 स्तस्यपृथग्राज्यस्यपालकाः ॥ ५ ॥ विख्यातकीर्त्तयःसर्वेसर्वेशस्त्रास्त्रपारगाः ॥ विशिष्टतरमन्विच्छन्मनुःपुत्रंतथापुनः ॥ ६ ॥
 मित्रावरुणयोरिष्टिचकारकृतिनांवरः ॥ यत्रचापहुतेहोतुरपचारान्महामुने ॥ ७ ॥ इलानामसमुत्पन्नमनोःकन्यासुमध्य

मा ॥ तां दृष्ट्वा कन्यकां तत्र समुत्पन्नां ततो मनुः ॥ ८ ॥ तुष्टावमित्रावरुणौ वाक्यं चेदमुवाच ॥ भवत्प्रसादात्तनयो विशिष्टो मे
 भवेदिति ॥ ९ ॥ कृते मखे समुत्पन्ना तनयाममधीमतः ॥ यदि प्रसन्नौ वरदौ तदियं तनयामम ॥ १० ॥ प्रसादाद्भवतोः पुत्रो
 भवत्वतिगुणान्वितः ॥ तथेति चाभ्यामुक्ते तु देवाभ्यां सैव कन्यका ॥ ११ ॥ इला समभवत्सद्यः सुद्युम्न इति विश्रुतः ॥ पुन
 श्वेश्वरकोपेन मृगयामटतावने ॥ १२ ॥ स्त्रीत्वमासादितं तेन मनुपुत्रेण धीमता ॥ पुरुषत्वसनामानं च क्रवर्तिनमूर्जितम् ॥
 ॥ १३ ॥ जनयामास तनयं यत्र सोमसुतो बुधः ॥ जाते सुते पुनः कृत्वा सोऽश्वमेधं महाक्रतुम् ॥ १४ ॥ पुरुषत्वमनुप्राप्तः
 सुद्युम्नः पार्थिवोऽभवत् ॥ सुद्युम्नस्य त्रयः पुत्रा उत्कलो विनयोगयः ॥ १५ ॥ पुरुषत्वे महावीर्याय ज्विनः पृथुलौ जसः ॥
 पुरुषत्वे महाजातास्तस्य राज्ञस्त्रयः सुताः ॥ १६ ॥ बुभुजुस्ते महीमेतां धर्मे नियतचेतसः ॥ स्त्रीभूतस्य तु योजातस्त
 स्य राज्ञः पुरुषाः ॥ १७ ॥ न स लेभे महीभागं यतो बुधसुतो हि सः ॥ ततो वसिष्ठवचनात् प्रतिष्ठानं पुरोत्तमम् ॥ तस्मै
 दत्तं स राजा भूतत्रातीवममोहरे ॥ १८ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे वंशानुक्रमो नामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ पूषध्याख्यो मनोः पुत्रो मृगयामगमद्वनम् ॥ तत्र चंक्रममाणोऽसौ विपिने निर्जने वने ॥ १ ॥
 नाससादमृगं कञ्चिद्भानुदीधितितापितः ॥ क्षुत्तृतापपरीताङ्ग इतश्चेतश्चंक्रमन् ॥ २ ॥ सददर्शतदा तत्र होमधेनुं म
 नोहराम् ॥ लतान्तर्देह छिन्नार्धं ब्राह्मणस्याग्निहोत्रिणः ॥ ३ ॥ समन्यमाना गवयमिषुणा तमताडयत् ॥ पपात सा
 पितृणां विभिन्नहृदयाभुवि ॥ ४ ॥ ततोऽग्निहोत्रिणः पुत्रो ब्रह्मचारी तपोरतिः ॥ शप्तवान् स पितुर्दृष्ट्वा होमधेनुं निपाति
 ताम् ॥ ५ ॥ गोपालः प्रेषितः पुत्रो बाभ्रव्यो नामनामतः ॥ कोपामर्षपराधीनचित्तवृत्तिस्ततो मुने ॥ ६ ॥ चुकोपविग

लत्स्वेदजललोलाविलेक्षणः ॥ तंक्रुद्धं प्रेक्ष्य स नृपः पूषध्रो मुनिदारकम् ॥ ७ ॥ प्रसीदेति जगौ कस्माच्छूद्रवत् कुरुवेष
म् ॥ नक्षत्रियो न वा वैश्य एवं क्रोधमुपैति वै ॥ यथा त्वं शूद्रवज्जातो विशिष्टे ब्रह्मणः कुले ॥ ८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
इति निर्भर्त्सितस्तेन सराज्ञा मौलिनः सुतः ॥ शशाप तं दुरात्मानं शूद्र एव भविष्यसि ॥ ९ ॥ प्रयास्यति क्षयं ब्रह्म यत्तेऽधी
तंगुरोर्मुखात् ॥ होमधेनुर्मम गुरोर्यदियं हिंसा त्वया ॥ १० ॥ एवं शप्तो नृपः क्रुद्धस्तच्छापपरिपीडितः ॥ प्रतिशापपरो
विप्रतो यं जग्राह पाणिना ॥ ११ ॥ सोऽपिराज्ञो विनाशाय कोपं चक्रे द्विजोत्तमः ॥ तमभ्येत्य त्वरायुक्तो वारयामास वैपिता
॥ १२ ॥ वत्सालमलमत्यर्थं कोपेनातीव वैरिणा ॥ ऐहिकमुष्मि क हितः शम एव द्विजन्मनाम् ॥ १३ ॥ कोपस्तपो नाशय
तिक्रुद्धो भ्रश्यत्यथायुषः ॥ क्रुद्धस्य गलते ज्ञानं क्रुद्धश्चार्थाच्च हीयते ॥ १४ ॥ न धर्मः क्रोधशीलस्य नार्थं चाप्नोति रोषणः ॥
नालं सुखाय कामाप्तिः कोपेनाविष्टचेतसाम् ॥ १५ ॥ यदिराज्ञा हताधेनुरियं विज्ञानिना सता ॥ युक्तमत्र दयां कर्तुमात्मनो
हितबोधिना ॥ १६ ॥ अथवाऽजानताधेनुरियं व्यापादिता मम ॥ तत्कथं शापयोग्योऽयं दुष्टनास्य मनोयतः ॥ १७ ॥ आ
त्मनो हितमन्विच्छन् बाधते योऽपरं नरः ॥ कर्तव्यामूढविज्ञाने दया तत्र दया लुभिः ॥ १८ ॥ अज्ञानतः कृते दण्डं पातयन्ति
बुधायदि ॥ बुधेभ्यस्तमहं मन्येवरमज्ञानिनो नराः ॥ १९ ॥ नाद्यशापस्त्वया देयः पार्थिवस्यास्य पुत्रक ॥ स्वकर्मणैव प
तिता गौरिषा दुःखमृत्युना ॥ २० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ पूषध्रोऽपि मुनेः पुत्रं प्रणम्यानम्रकन्धरः ॥ प्रसीदेति ज
गादोच्चैरज्ञानाद्वा तितेति च ॥ २१ ॥ मया गवयबुद्ध्या गौरवध्याघातिता मुने ॥ अज्ञानाद्बोमधेनुस्ते प्रसीद त्वंच नो मुने ॥
॥ २२ ॥ ॥ ऋषिपुत्र उवाच ॥ ॥ आजन्मनो महीपालनमया व्याहृतं मृषा ॥ क्रोधश्चाद्यमहाभाग नान्यथामेकदा च

न ॥ २३ ॥ तन्नाहमेनं शक्रो मिशापंकर्तुं नृपान्यथा ॥ यस्ते समुद्यतः शापो द्वितीयः सनिवर्तितः ॥ २४ ॥ इत्युक्तवन्तं तं बालमादाय सपिता ततः ॥ जगाम स्वाश्रमं सोऽपि पूषध्रः शूद्रतामगात् ॥ २५ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे वंशानुचरिते पूषध्रोपाख्यानेनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ कारुषाः क्षत्रियाः शूराः करुषस्याभवन् सुताः ॥ ते तु सप्तशतं वीरास्तेभ्यश्चान्ये सहस्रशः ॥ १ ॥ दिष्टपुत्रस्तु नाभागः स्थितः प्रथमयौवने ॥ ददर्श वैश्यतनयाम तोवसुमनोहराम् ॥ २ ॥ तस्यासदृष्टमात्रायां मदनाक्षितमानसः ॥ बभूव भूपतनयो निःश्वासाक्षेपतत्परः ॥ ३ ॥ तस्याः स गत्वा जनकं वव्रेत वैश्यकन्यकाम् ॥ ततोऽनङ्गपराधीनमनोवृत्तिं नृपात्मजम् ॥ ४ ॥ तं चाह सपिता तस्याराजपुत्रं कृतांजलिः ॥ बिभ्यत्तस्य पितुर्विप्रप्रश्रयावनतं वचः ॥ ५ ॥ भवन्तो भूभुजो भृत्या वयं वः करदायकाः ॥ कथं सम्बन्धमसमैरस्माभिरभिवाञ्छसि ॥ ६ ॥ ॥ राजपुत्र उवाच ॥ ॥ साम्यं मानुषदेहस्य काममोहादिभिः कृतम् ॥ तथापि काले तैरेव योज्यते मानुषं वपुः ॥ ७ ॥ तथैव चोपकाराय जायन्ते तस्य तान्यपि ॥ अन्यानि चान्ये जीवन्ति भिन्नजातिमतां सताम् ॥ ८ ॥ तथान्यान्यप्ययोग्यानि योग्यतां यान्ति कालतः ॥ योग्यान्ययोग्यतां यान्ति कालवश्या हियोग्यता ॥ ९ ॥ आप्याय्यते यच्छरीरमाहारादिभिरीप्सितैः ॥ कालं ज्ञात्वा तथा भुक्तं तदेव परिशिष्यते ॥ १० ॥ इत्थं ममैषाभिमता तनया दीयतां त्वया ॥ अन्यथामच्छरीरस्य विपत्तिरुपलक्ष्यते ॥ ११ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ ॥ परतन्त्रावयं त्वंच परतन्त्रो महीभुजः ॥ पित्रा तेनाभ्यनुज्ञातस्त्वं गृहाण ददाम्यहम् ॥ १२ ॥ ॥ राजपुत्र उवाच ॥ ॥ प्रष्टव्याः सर्वकार्येषु गुरवो गुरुवर्तिभिः ॥ न त्वीदृशेष्वकार्येषु गुरुणां वाक्यगोचरः ॥ १३ ॥ कमन्मथ कथालापोगुरुणां श्रवणं क्वच ॥ विरुद्धमेतदन्यत्र प्रष्टव्या गुरुवो नृभिः ॥ १४ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ ॥ एवमेतत्स्मरालापस्तवायं पृच्छमा गुरुम् ॥ अहंपृच्छामि नालापो मम का

रवोन्मिः ॥ १४ ॥ ॥ वैश्यउवाच ॥ ॥ एवमेतत्स्मरालापस्तवायं पृच्छमागुरुम् ॥ अहंपृच्छामिनालापोममका
 मकथाश्रयः ॥ १५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तः सोऽभवन्मौनीराजपुत्रः सचापितत् ॥ तत्पित्रे सर्वमाच
 ष्टराजपुत्रस्य यन्मतम् ॥ १६ ॥ ततस्तस्य पिता विप्रानृचीकादीन् द्विजोत्तमान् ॥ प्रवेश्य राजपुत्रं च यथाख्यातं न्यवेदयत्
 ॥ १७ ॥ निवेद्य च ततः प्राहुर्मुनीनेवं व्यवस्थिते ॥ यत्कर्तव्यं तदा देष्टुमर्हन्ति द्विजसत्तमाः ॥ १८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥
 राजपुत्रानुरागस्ते यद्यस्यां वैश्यसन्ततौ ॥ तदस्तु धर्म एवैष किन्तु न्यायक्रमेण सः ॥ १९ ॥ मूर्ध्नाभिषिक्ततनयापाणिग्रा
 होऽभवत्पुरा ॥ भवत्वनन्तरं चेयं तव भार्या भविष्यति ॥ २० ॥ एवं न दोषो भवति तथे मामुपभुञ्जतः ॥ अन्यथाऽभ्येति
 ते जातिरुत्कृष्टा बालकानयात् ॥ २१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तदपास्यैव वचस्तेषां महात्मनाम् ॥ विनि
 ञ्क्रम्य गृहीत्वा तामुद्यतासिरथा ब्रवीत् ॥ २२ ॥ राक्षसेन विवाहेन मया वैश्यसुता हता ॥ यस्य सामर्थ्यमत्रास्ति स एतां मो
 चयत्विति ॥ २३ ॥ ततः सर्वैश्यस्तां दृष्ट्वा गृहीतां तनयां द्रुतम् ॥ त्राहीति पितरं तस्य प्रययौ शरणं द्विज ॥ २४ ॥ ततस्तस्य
 पिता क्रुद्धादिदेश बलं महत् ॥ हन्यतां हन्यतां दुष्टो नाभागो धर्मदूषकः ॥ २५ ॥ ततस्तद्युयुधे सैन्यं तेन भूभृत्सुतेन वै ॥
 कृतास्त्रेण तदास्त्रेण तत्प्राचुर्येण पातितम् ॥ २६ ॥ सश्रुत्वानिहतं सैन्यं राजपुत्रेण भूपतिः ॥ स्वयमेव ययौ योद्धुं स्वसैन्य
 परिवारितः ॥ २७ ॥ ततो युद्धमभूत्तस्य भूभुजः स्वसुतेन यत् ॥ राजपुत्रेण शस्त्रास्त्रैस्तत्रातिशयितः पिता ॥ २८ ॥
 ततोऽन्तरिक्षादागत्य परिव्राट्सहसामुनिः ॥ प्रत्युवाच महीपालं विरमस्वेति संयुगात् ॥ २९ ॥ त्वत्पुत्रस्य महाभागविध
 र्माऽयं महात्मनः ॥ तवापि वैश्येन सह न युद्धं धर्मवन्नृप ॥ ३० ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी पूर्वकुर्वन्दारपरिग्रहम् ॥ ब्राह्मण्यात्स

र्ववर्णेषु न हानिमुपगच्छति ॥ ३१ ॥ तथैव क्षत्रियसुतां क्षत्रियः पूर्वमुद्रहन् ॥ इतरे च ततो राजंश्च्यवतेन स्वधर्मतः ॥ ३२ ॥
 पूर्ववैश्यस्तथा वैश्यां पश्चाच्छूद्रकुलोद्भवाम् ॥ न हीयते वैश्यकुलादयं न्यायः क्रमोदितः ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः
 सवर्णापाणि संग्रहम् ॥ अकृत्वाऽन्यभवापाणेः पतन्ति नृपसंग्रहात् ॥ ३४ ॥ यस्यायस्या हि हीनायाः कुरुते पाणि संग्रहं ॥
 अकृत्वा वर्णसंयोगं सोऽपि तद्वर्णभाग भवेत् ॥ ३५ ॥ सोऽयं वैश्यत्वमुत्पन्नस्तव पुत्रः सुमन्दधीः ॥ नास्याधिकारो युद्धाय क्ष
 त्रियेण त्वया सह ॥ ३६ ॥ वयमेतन्न जानीमः कारणं नृपनन्दन ॥ यथा भविष्यतीदं च निवर्त्तरणकर्मतः ॥ ३७ ॥ इति श्री
 मार्कण्डेयपुराणे वंशानुचरितेनाभागाख्यानं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ निवृत्तोऽ
 सौ ततो भूपः संग्रामात् स्वसुतेन वै ॥ उपयेमे च तां वैश्यतनयां सोऽपि तत्सुतः ॥ १ ॥ ततः स वैश्यतां प्राप्तः समुपेत्याह पार्थिवम् ॥
 भूपालयन्मया कार्यं तत्समादिश्यतां मम ॥ २ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ धर्माधिकरणे युक्ता बाभ्रव्याद्यास्तपस्विनः ॥ यदस्य
 कर्म धर्माय तद्वदंतु तथा चर ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्ते मुनयस्तस्य पाशुपाल्यं तथा कृषिम् ॥ वाणिज्यं
 च परं धर्ममाचक्षुः सभासदः ॥ ४ ॥ तथा च चक्रे स सुतस्तस्य राज्ञो यथोदितम् ॥ तैर्धर्मवादिभिर्धर्मच्युतस्य निजधर्मतः ॥ ५ ॥
 यस्य पुत्रस्ततो जातो नाम्नाख्यातो भलन्दनः ॥ समात्रा प्रहितोऽगच्छद्गोपालो भवपुत्रक ॥ ६ ॥ मात्रा तथा नियुक्तोऽथ प्रणिप
 त्यस्वमातरम् ॥ राजर्षि मगमन्नीपं हिमवत्पर्वताश्रयम् ॥ ७ ॥ तं समेत्य च जग्राहतस्य पादौ यथाविधि ॥ प्रणिपत्याह चैवै
 नं राजर्षि स भलन्दनः ॥ ८ ॥ आदिष्टो भगवन्मात्रा गोपालस्त्वं भवेति वै ॥ मया च पालनीया क्षमा तस्याः स्वीकरणं कथम्
 ॥ ९ ॥ मया हि गौः पालनीया सा यदा स्वीकृता भवेत् ॥ आकान्ता बलवन्निःसादायादैः पृथिवी मम ॥ १० ॥ तां यथा प्राप्नु

यांपृथ्वीत्वित्रसाददहंविभो ॥ तथादिश्यकरिण्यामितवाज्ञांप्रणतोऽस्मिते ॥ ११ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः स
 नीपो राजर्षिस्तस्मै निरवशेषतः ॥ भलन्दाय ददौ ब्रह्मन्नस्त्रग्रामं महात्मने ॥ १२ ॥ प्राप्तास्त्रविद्यः स ययौ पितृव्यतनया
 नृद्विज ॥ वसुरातादिकान् पुत्रानादिष्टः समहात्मना ॥ १३ ॥ अयाचत सराज्यार्द्धं पितृपैतामहोचितम् ॥ ते चोचुर्वैश्यपुत्रस्त्वं क
 थं भोक्ष्यसि मे दिनीम् ॥ १४ ॥ ततस्तेर्युद्धमभवद्भलन्दस्यात्मवंशजैः ॥ वसुरातादिभिः क्रुद्धैः कृतास्त्रस्यास्त्रवर्षिभिः ॥ १५ ॥ स
 जित्वा तानशेषांस्तु शस्त्रविक्षतसैनिकान् ॥ जहार पृथिवीतेषां धर्मयुद्धेन धर्मवित् ॥ १६ ॥ स निर्जितारिः सकलां पृथ्वीं राज्यं त
 थापितुः ॥ निवेदयामास ततस्तत्पिता जगृहे न च ॥ प्रत्युवाच स तं पुत्रं भार्ययाः पुरतस्तदा ॥ १७ ॥ नाभागो वाच ॥ भलन्द
 राज्यमेतत्ते क्रियतां पूर्वजैः कृतम् ॥ १८ ॥ अहं न कृतवान् राज्यं नासामर्थ्ययुतः पुरा ॥ वैश्यतां तु पुरस्कृत्य तथैवाज्ञाकरः पितुः
 ॥ १९ ॥ कृत्वाऽप्रीतिं पितुरहं वैश्यकन्यापरिग्रहात् ॥ न पुण्यलोकभाग्राजायावदाभूतसंश्रवम् ॥ २० ॥ उल्लंघ्याज्ञां पुनस्तस्य
 षालयामि महीं यदि ॥ नास्ति मोक्षस्ततो नूनं मम कल्पशतैरपि ॥ २१ ॥ न चापियुक्तं त्वद्वाहुनिर्जितं मम मानिनाम् ॥ राज्यं भोक्तु
 मनीहस्य दुर्बलस्येह कस्यचित् ॥ २२ ॥ राज्यं कुरु स्वयं पुत्रदायादेभ्यो विमुंचवा ॥ ममाज्ञापालनं शस्तं पितुर्नक्षितिपालनम्
 ॥ २३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततः प्रहस्य तद्वाग्यासु प्रभानामभामिनी ॥ प्रत्युवाच पतिं भूपगृह्यतां राज्यमूर्जितम् ॥ २४ ॥ न त्व
 वैश्यो न चैवाहं जातौ वैश्यकुले नृप ॥ क्षत्रियस्त्वं तथैवाहं क्षत्रियाणां कुलोद्भवा ॥ २५ ॥ पूर्वमासीन्महीपालः सुदेव इति वि
 श्रुतः ॥ तस्याभूच्चसखाराज्ञो धूमाश्वस्य सुतो नलः ॥ २६ ॥ स तेन सख्या सहितो जगामाश्रयनं वनम् ॥ पत्नीभिः ससमं
 रन्तुं माधवे मासि पार्थिव ॥ २७ ॥ ततः पानान्यनेकानि भक्ष्याणि बुभुजे तदा ॥ भार्य्याभिः सहितास्तभिस्तेन सख्या सम

न्वितः ॥ २८ ॥ ततःपुष्करिणीतीरेददर्शातिमनोरमाम् ॥ पत्नींच्यवनपुत्रस्यप्रमतेःपार्थिवात्मजाम् ॥ २९ ॥ सखा
 तस्यनलोमतोजगृहेतांचदुर्मतिः ॥ पश्यतस्तस्यराज्ञश्चत्रातत्रातेतिवादिनीम् ॥ ३० ॥ आक्रन्दितंनिशम्यैवसतस्याः
 प्रमतिःपतिः ॥ आजगामत्वरायुक्तः किमेतदिति वैवदन् ॥ ३१ ॥ ततोददर्शराजनंसुदेवंतत्रसंस्थितम् ॥ गृहीतांचत
 थापत्नींनलेनसुदुरात्मना ॥ ३२ ॥ ततःसुदेवंप्रमतिःप्राहायंशास्यतामिति ॥ त्वंचशास्ताभवद्राज्येदुष्टश्रायंनलोनृप
 ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तस्यार्तस्यवचःश्रुत्वासुदेवोनलगौरवात् ॥ प्राहवैश्योऽस्मिगच्छान्यंक्षत्रियं
 त्राणकारणात् ॥ ३४ ॥ ततःसप्रमतिःक्रुद्धस्तेजसानिर्दहन्निव ॥ प्रत्युवाचाथराजानंवैश्योऽस्मीत्यभिभाषिणम् ॥ ३५ ॥
 ॥ ॥ प्रमतिरुवाच ॥ ॥ एवमस्तुभवान्वैश्यःक्षत्रियःक्षतरक्षणात् ॥ क्षत्रियैर्धार्म्यतेशखंनार्तशब्दोभवेदिति ॥ सत्त्वं
 नक्षत्रियोभावीवैश्यएवकुलाधमः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेनाभागचरितेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तस्मैदत्त्वाततःशापंनलंक्रद्धोऽब्रवीद्विज ॥ प्रमतिर्भार्गवःकोपात्त्रैलोक्यंनिर्दहन्निव ॥
 ॥ १ ॥ मदोन्मतोयतोभार्याभवानत्रममाश्रमे ॥ बलादृक्कातिभस्मत्त्वंतस्माद्व्रजतुमाचिरम् ॥ २ ॥ तेनोदाहृतमात्रेचवा
 क्येतस्मिंस्तदानलः ॥ देहजेनाग्निनासद्योभस्मपुञ्जस्तदाऽभवत् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वाप्रभावंतंतस्यसुदेवोविमदस्ततः ॥ प्रणा
 मनम्रःप्राहेदंक्षम्यतांक्षम्यतामिति ॥ ४ ॥ यदुक्तवांस्त्वांभगवन्सुरापानमदाकुलम् ॥ तत्क्षम्यतांप्रसीदत्वंशापोऽयंवि
 निवर्त्यताम् ॥ ५ ॥ एवंप्रसादितस्तेनप्रमतिःप्राहभार्गवः ॥ गतकोपोनलेदग्धेनावनीतेनचेतसा ॥ ६ ॥ नान्यथाभा
 वितद्वाक्यंयन्मयासमुदीरितम् ॥ तथापितेकरिष्यामिप्रसन्नोऽनुग्रहंपरम् ॥ ७ ॥ भवितावैश्यजातीयोभवान्नास्त्यत्रसं

शयः॥ भविताक्षत्रियो वैश्यस्तस्मिन्नेवाशुजन्मनि ॥ ८ ॥ ग्रहीष्यति बलात्कन्यां यदा ते क्षत्रसम्भवः ॥ तदा त्वं क्षत्रियो वैश्य
 स्वग्रहीतो भविष्यसि ॥ ९ ॥ एवं स वैश्यो भूपालसुदेवोऽस्मत्पिताऽभवत् ॥ अहं च यामहाभागतत्सर्वं श्रूयतां त्वया ॥ १० ॥
 सुरतो नाम राजर्षिः प्रागासीद्बन्धमादने ॥ तपस्वीनियताहारस्त्यक्तसङ्गो वनाश्रयः ॥ ११ ॥ ततः श्येनमुखधृष्टां
 द्वैकांशारिकां भुवि ॥ कृपाऽभूजनितामूर्च्छा तथा तस्य महात्मनः ॥ १२ ॥ ततो मूर्च्छावसानेऽहं तस्योत्पन्ना शरीरतः ॥ स
 मां दृष्ट्वा च जग्राह स्त्रित्यमानेन चेतसा ॥ १३ ॥ यस्मात्कृपाभिभूतस्य मम जातेयमात्मजा ॥ तस्मात्कृपावतीनाम्ना भवि
 ष्यत्याह स प्रभो ॥ १४ ॥ ततोऽहमाश्रमे तस्य वर्धमाना दिवानिशम् ॥ सखीभिः सह तुल्याभिर्विचरामिव नानि च ॥ १५ ॥
 ततो मुने रगस्त्यस्य भ्राता गस्त्य इति श्रुतः ॥ स चिन्वन् कानने वन्यं सखीभिः कोपितोऽशपत् ॥ १६ ॥ यस्मान्मां वैश्य इ
 त्याह भवती तेन तेशपे ॥ वैश्या भविष्यसीत्युक्ते प्रसाद्योक्तो मयामुनिः ॥ नापराधं कृतवती तवाहं द्विजसत्तम ॥ अन्यासामपरा
 धेन किमर्थं शप्तवानसि ॥ १७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ दुष्टतां दुष्टसंसर्गाद्दुष्टमपि गच्छति ॥ सुरा बिंदुनिपातेन पञ्चग
 व्यघटो यथा ॥ १८ ॥ प्रणिपत्य ह्यनिष्टोऽपि यत्त्वया हं प्रसादितः ॥ तस्मादनुग्रहं बाले शृणुष्व च करोम्यहम् ॥ १९ ॥ वैश्यो नौ य
 दाजाता त्वं पुत्रं बोधयिष्यसि ॥ राज्याय जातिस्मरतां तदा त्वं समवाप्स्यसि ॥ २० ॥ ततो भूयः क्षत्रजातिं प्राप्ता त्वं पतिना सह ॥
 दिव्या नवाप्स्यसे भोगान् गच्छ भीतिरपैतुते ॥ २१ ॥ एवं शप्तास्मिराजेन्द्रतेन पूर्वमहर्षिणा ॥ पिता च मे पूर्वमेवं शप्तः प्रमतिना
 ऽभवत् ॥ २२ ॥ एवं वैश्यो न राजंस्त्वं न च वैश्यः पिता मम ॥ न त्वं हि मय्यदुष्टायामदुष्टो दुष्यसे कथम् ॥ २३ ॥ इति श्रीमार्कण्डेय
 पुराणे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा पुत्रस्य स च पार्थिवः ॥ पुनः प्रोवाच

नितः ॥ २८ ॥ ततःपुष्करिणीतीरेददर्शातिमनोरमाम् ॥ पत्नीच्यवनपुत्रस्यप्रमतेःपार्थिवात्मजाम् ॥ २९ ॥ सखा
तस्यनलोमत्तोजगृहेतांचदुर्मतिः ॥ पश्यतस्तस्यराज्ञश्चत्रातत्रातेतिवादिनीम् ॥ ३० ॥ आक्रन्दितंनिशम्यैवसतस्याः
प्रमतिःपतिः ॥ आजगामत्वरायुक्तः किमेतदिति वैवदन् ॥ ३१ ॥ ततोददर्शराजनंसुदेवंतत्रसंस्थितम् ॥ गृहोतांचत
थापत्नींनलेनसुदुरात्मना ॥ ३२ ॥ ततःसुदेवंप्रमतिः प्राहायंशास्यतामिति ॥ त्वंचशास्ताभवद्राज्येदुष्टश्रायंनलोनृप
॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तस्यार्त्तस्यवचःश्रुत्वासुदेवोनलगौरवात् ॥ प्राहवैश्योऽस्मिगच्छान्यंक्षत्रियं
त्राणकारणात् ॥ ३४ ॥ ततःसप्रमतिःक्रुद्धस्तेजसानिर्दहन्निव ॥ प्रत्युवाचाथराजानंवैश्योऽस्मीत्यभिभाषिणम् ॥ ३५ ॥
॥ ॥ प्रमतिरुवाच ॥ ॥ एवमस्तुभवान्वैश्यःक्षत्रियः क्षतरक्षणात् ॥ क्षत्रियैर्धार्यतेशस्त्रंनार्त्तशब्दोभवेदिति ॥ सत्त्वं
नक्षत्रियोभावोवैश्यएवकुलाधमः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेनाभागचरितेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तस्मैदत्त्वाततःशापंनलंक्रुद्धोऽब्रवीद्विज ॥ प्रमतिर्भागवःकोपात्त्रैलोक्यंनिर्दहन्निव ॥
॥ १ ॥ मदोन्मत्तोयतोभाग्यांभवानत्रममाश्रमे ॥ बलाद्ब्रूह्मातिभस्मत्वंतस्माद्भजतुमाचिरम् ॥ २ ॥ तेनोदाहृतमात्रेचवा
क्येतस्मिंस्तदानलः ॥ देहजेनाग्निनासद्योभस्मपुञ्जस्तदाऽभवत् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वाप्रभावंतंतस्यसुदेवोविमदस्ततः ॥ प्रणा
मनस्रः प्राहेदंक्षम्यतांक्षम्यतामिति ॥ ४ ॥ यदुक्तवांस्त्वांभगवन्सुरापानमदाकुलम् ॥ तत्क्षम्यतांप्रसीदत्वंशापोऽयंवि
निवर्त्यताम् ॥ ५ ॥ एवंप्रसादितस्तेनप्रमतिः प्राहभागवः ॥ गतकोपोनलेदग्धेनावनीतेनचेतसा ॥ ६ ॥ नान्यथाभा
वितद्वाक्यंयन्मयासमुदीरितम् ॥ तथापिनेकरिष्यामिप्रसन्नोऽनुग्रहंपरम् ॥ ७ ॥ भवितावैश्यजातीयोभवान्नास्त्यत्रसं

शयः॥भविताक्षत्रियोवैश्यस्तस्मिन्नेवाशुजन्मनि ॥ ८ ॥ ग्रहीष्यतिबलात्कन्यांयदातेक्षत्रसम्भवः ॥ तदात्वंक्षत्रियोवैश्य
 स्वगृहीतोभविष्यसि ॥ ९ ॥ एवंसवैश्योभूपालसुदेवोऽस्मत्पिताऽभवत् ॥ अहंचयामहाभागतत्सर्वंश्रूयतांत्वया ॥ १० ॥
 सुरतोनामराजर्षिः प्रागासीद्गन्धमादने ॥ तपस्वीनियताहारस्त्यक्तसङ्गोवनाश्रयः ॥ ११ ॥ ततःश्येनमुखभ्रष्टांष्ट
 ष्ट्रैकांशारिकांभुवि ॥ कृपाऽभूजनितामूर्च्छातिथातस्यमहात्मनः ॥ १२ ॥ ततोमूर्च्छावसानेऽहंतस्योत्पन्नाशरीरतः ॥ स
 मांष्ट्र्याचजग्राहस्त्रित्यमानेनचेतसा ॥ १३ ॥ यस्मात्कृपाभिभूतस्यममजातेयमात्मजा ॥ तस्मात्कृपावतीनाम्नाभवि
 ष्यत्याहसप्रभो ॥ १४ ॥ ततोऽहमाश्रमेतस्यवर्धमानादिवानिशम् ॥ सखीभिःसहतुल्याभिर्विचरामिवनानिच ॥ १५ ॥
 ततोमुनेरगस्त्यस्यभ्रातागस्त्यइतिश्रुतः ॥ सचिन्वन्काननेवन्यंसखीभिःकोपितोऽशपत् ॥ १६ ॥ यस्मान्मांवैश्यइ
 त्याहभवतीतेनतेशपे ॥ वैश्याभविष्यसीत्युक्तेप्रसाद्योक्तोमयामुनिः॥नापराधंकृतवतीतवाहंद्विजसत्तम ॥ अन्यासामपरा
 धेनकिमर्थंशप्तवानसि ॥ १७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ दुष्टतांदुष्टसंसर्गाददुष्टमपिगच्छति ॥ सुराब्दिदुनिपातेनपञ्चग
 व्यघटोयथा ॥ १८ ॥ प्रणिपत्यत्यनिष्टोपियत्त्वयाहंप्रसादितः ॥ तस्मादनुग्रहंबालेशृणुष्वचकरोम्यहम् ॥ १९ ॥ वैश्योनौय
 दाजातात्वंपुत्रंबोधयिष्यसि ॥ राज्यायजातिस्मरतांतदात्वंसमवाप्स्यसि ॥ २० ॥ ततोभूयःक्षत्रजातिंप्राप्तात्वंपतिनासह ॥
 दिव्यानवाप्स्यसेभोगान्गच्छभीतिरपैतुते ॥ २१ ॥ एवंशप्तास्मिराजेन्द्रतेनपूर्वमहर्षिणा ॥ पिताचमेपूर्वमेवंशप्तःप्रमतिना
 ऽभवत् ॥ २२ ॥ एवंवैश्योनराजंस्त्वंनचवैश्यःपितामम ॥ नत्वंहिमध्यदुष्टायामदुष्टोदुष्यसेकथम् ॥ २३ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेय
 पुराणेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वापुत्रस्यसचपार्थिवः ॥ पुनःप्रोवाच

धर्मज्ञस्तां पत्नीं तनयं तथा ॥ १ ॥ यन्मया पितुरादेशात्त्यक्तं राज्यं न तत् पुनः ॥ ग्रहीष्यामि वृथो क्तेन किमात्मा क्लिश्यते त्वया ॥ २ ॥
अहं ते सम्प्रदास्यामि करं वैश्यव्रते स्थितः ॥ भुङ्क्ष्व राज्यमशेषं त्वमिच्छया वापरित्यज ॥ ३ ॥ इत्युक्तः स तदा पित्राराजपुत्रो
भलंदनः ॥ चकार राज्यं धर्मेण तद्वद्वारपरिग्रहम् ॥ ४ ॥ अव्याहतं तस्य चक्रं पृथिव्यामभवद्विज ॥ न चाधर्मे मनो भूपास्तस्य सर्वे
ऽभवन् वशे ॥ ५ ॥ तेनेष्टो विधिवद्यज्ञः सम्यक्शास्तिवसुन्धराम् ॥ स एवैकोऽभवद्भर्ता पृथिव्यामरिशासनः ॥ ६ ॥ अजायत सुत
स्तस्य वत्सप्रीतिस्तु नामतः ॥ पितातिशयितो येन गुणौघेन महात्मना ॥ ७ ॥ तस्यापि भार्या सौनन्दाविदूरथसुताऽभवत् ॥
पतिव्रता महाभागा सा प्राप्ता तेन शौर्यतः ॥ हत्वा पुरन्दरं पिंपुंकुजं भंदिति जेश्वरम् ॥ ८ ॥ ॥ क्रौष्टिकिरुवाच ॥ भगवंस्ते
न संप्राप्ता कुजं भनिधनात् कथम् ॥ एतदाख्यानमाख्याहि प्रसन्नेनान्तरात्मना ॥ ९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ वि
दूरथो नाम नृपः ख्यातकीर्तिरभूद्भुवि ॥ तस्य पुत्रद्वयं जातं सुनीतिः सुमतिस्तथा ॥ १० ॥ एकदा तु वनं यातो मृगयां स विदूर
थः ॥ ददर्श गतं सुमहद्भूमेर्मुखमिवोद्गतम् ॥ ११ ॥ तं दृष्ट्वा चिन्तयामास किमेतदिति भैरवम् ॥ पातालविवरं मन्येनैतद्
भूमेश्चिरन्तनम् ॥ १२ ॥ चिन्तयन्निति तत्रासौ ददर्श विजनेवने ॥ ब्राह्मणं सुव्रतं नाम तपस्विनमुपागतम् ॥ १३ ॥ स तं
पप्रच्छ च नृपः किमेतदिति विस्मितः ॥ अतिगम्भीरमवनेर्दर्शितान्तर्गतोदरम् ॥ १४ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ किन्नवेत्सिम
हीपालवागर्थस्त्वं हि मे मतः ॥ ज्ञेयं सर्वं न रेन्द्रेण वर्तते यन्महीतले ॥ १५ ॥ दानवः सुमहावीर्यो वसत्युग्रोरसातले ॥ स जृ
म्भयति यत्पृथ्वीकुजं मूढः प्रोच्यते ततः ॥ १६ ॥ क्रियते तेन यत्किञ्चिद्भूतं महीतले ॥ त्रिदिवेवानरपतेतं कथं वेत्ति नो भ
वान् ॥ १७ ॥ सुनन्दं नाम मुशलं त्वष्ट्रायन्निर्मितं पुरा ॥ तज्जहार स दुष्टात्मा तिनहन्ति रणरिपून् ॥ १८ ॥ पातालान्तर्गत

स्तेनभिनत्तिवसुधामिमाम् ॥ ततोऽसुराणां सर्वेषां द्वाराणिकुरुतेऽसुरः ॥ १९ ॥ तेन भिन्नात्रवसुधासुनन्दमुशलेन तु ॥
 भोक्ष्यते वसुधामेतां तमजित्वा कथं भवान् ॥ २० ॥ यज्ञान् विध्वंसयत्युग्रो देवानामुपरोधकः ॥ आप्याययति दैतेयान् सब
 लीमुशलायुधः ॥ २१ ॥ यद्यरिं घातयस्येनं पातालान्तरगोचरम् ॥ ततः समस्तवसुधापतिस्त्वं परमेश्वरः ॥ २२ ॥ मुश
 लन्तस्य बलिनः सौ नन्दं प्रोच्यते जनैः ॥ तथा बलाबलञ्चैव तं वदन्ति विचक्षणाः ॥ २३ ॥ तत्तु निर्वीर्य्यतां याति संस्पृष्टं योषि
 तानृप ॥ तस्मिन् दिने द्वितीयेऽह्नि वीर्य्यवत्तदुदीर्य्यते ॥ २४ ॥ न स वेत्ति दुराचारः प्रभावं मुशलस्य तं ॥ योषित्कराग्रसंस्प
 र्शे दोषं वीर्य्यविशातनम् ॥ २५ ॥ एवं तस्य बलं भूपदानवस्य दुरात्मनः ॥ मुशलस्य च ते प्रोक्तं यद्युक्तं तत्समाचर ॥ २६ ॥
 आसन्नमेतद्भवतः पुरस्य पृथिवीपते ॥ कृतं तेन महारंघं निश्चिन्तः किं भवान् वृथा ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वा तु गते तस्मिन् पुरंगत्वा म
 हीपतिः ॥ मन्त्रयामास मन्त्रज्ञैः पुरमध्ये तु मन्त्रिभिः ॥ २८ ॥ यथा श्रुतमशेषन्तत्कथयामास मन्त्रिणाम् ॥ मुशलस्य प्र
 भावञ्च वीर्य्यशातनमेव च ॥ २९ ॥ तं मन्त्रं क्रियमाणन्तु मन्त्रिभिस्तेन भूभृता ॥ तत्पार्श्ववर्तिनी कन्या शुश्रावाथ मुदा वती
 ॥ ३० ॥ ततः कतिपया हेतुतां कन्यां वयसान्विताम् ॥ जहारोपवनाद्दैत्यः कुजृम्भः स सखीवृताम् ॥ ३१ ॥ तत्श्रुत्वा सम
 हीपालः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ पुत्रावुवाच त्वरितं गच्छ तं वनकोविदौ ॥ ३२ ॥ निर्विन्ध्यायास्तटे गतस्तेन गत्वारसातलम्
 ॥ सहन्यतां योऽपहर्ता मुदा वत्याः सुदुर्मतिः ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तौ तत्सुतौ प्राप्य तंगर्तं तत्पदानु
 गौ ॥ युयुधाते कुजृम्भेण स्वसैन्येनातिकोपितौ ॥ ३४ ॥ ततः परिघनिर्लिखिशशक्तिशूलपरश्वधैः ॥ बाणैश्चाविरतं युद्धं तेषा
 मासीत् सुदारुणम् ॥ ३५ ॥ ततो मायाबलवता तेन दैत्येन तावभौ ॥ राजपुत्रौ रणे बद्धौ निहता शेषसैनिकौ ॥ ३६ ॥ तत्

श्रुत्वासमहीपालः प्राहेदं सर्वसैनिकान् ॥ बद्धपुत्रः परामार्तिमुपेतो मुनिसत्तम ॥ ३७ ॥ यस्तं निहत्य दैतेयं मोचयिष्यति मे सु-
ताम् ॥ तस्याहं संप्रदास्यामि तामेवायतलोचनाम् ॥ ३८ ॥ इत्येवं घोषयांचक्रे सराजा स्वपुरे तदा ॥ निराशः पुत्रतनयाव-
न्धमोक्षाय वैमुने ॥ ३९ ॥ ततः शुश्राव वत्सप्रोर्भलन्दनसुतो हितत् ॥ आघोष्यमाणं बलवान्कृतास्त्रः शौर्यसंयुतः ॥ ४० ॥
स चागम्याभिवाद्यैनं प्राह पार्थिव सत्तमम् ॥ विनयावनतो भूत्वा पितुर्मित्रमनुत्तमम् ॥ ४१ ॥ आज्ञापया शुमामेव तनयौ मो-
चयामिते ॥ तवैव तेजसा हत्वा तं दैत्यं तनयांचते ॥ ४२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ स तं मुदा परिष्वज्य प्रियसख्युरथा-
त्मजम् ॥ गम्यतामिति संसिद्धयै वत्सेत्याह स पार्थिवः ॥ ४३ ॥ स्थाने स्थास्यति मे वत्सो यद्येवं कुरुते विधिम् ॥ वत्सैतत्क्रि-
यतामाशु यद्युत्साहि मनस्तव ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततः स खड्गः स धनुर्बद्धगोधाङ्गुलित्रवान् ॥ जगाम वीरः-
पातालं तेन गर्त्तेन सत्वरः ॥ ४५ ॥ ततो ज्यास्वनमत्युग्रं स चक्रे पार्थिवात्मजः ॥ येन पातालमखिलमासीदापूरितान्तरम् ॥
॥ ४६ ॥ ततो ज्यास्वनमाकर्ण्य कुजृम्भोदानवेश्वरः ॥ आजगामातिकोपेन स्वसैन्यपरिवारितः ॥ ४७ ॥ ततो युद्धमभूत्-
स्य तेन पार्थिवसूनुना ॥ स सैन्यस्य स सैन्येन बलिनो बलशालिना ॥ ४८ ॥ दिनानि त्रीणिसयदा योधितस्तेन दानवः ॥
ततः कोपपरीतात्मा मुसलायाभ्यधावत ॥ ४९ ॥ गन्धैर्माल्यैस्तथा धूपैः पूज्यमानः स तिष्ठति ॥ अन्तःपुरे महाभाग प्रजापति-
विनिर्मितः ॥ ५० ॥ ततो विज्ञातमुसलप्रभावा सामुदावती ॥ परस्पर्शमुशलश्रेष्ठमतिनम्रशिरोऽधरा ॥ ५१ ॥ पुनर्यावत्सगृह्णा-
ति मुशलं तं महासुरः ॥ तावत्सावन्दनव्याजात् परस्पर्शानिकशः शुभा ॥ ५२ ॥ ततः स गत्वा युयुधे मुशलेनासुरेश्वरः ॥ व्यर्था मुश-
लपातास्ते संजग्मुस्तेषु शत्रुषु ॥ ५३ ॥ परमास्त्रे तु निर्भीक्यैः सौ नन्दे मुशले मुने ॥ अस्त्रैः शस्त्रैश्च दैतेयः सोऽयुध्यतरणेऽरिणा ॥ ५४ ॥

शस्त्रास्त्रैर्नसमस्तस्यराजपुत्रस्यसोऽसुरः ॥ मुशलेनबलन्तस्यतच्चतन्व्यानिराकृतम् ॥ ५५ ॥ ततःपराजित्यसभूपसूनुरस्त्रा
 णिशस्त्राणिचदानवस्य ॥ चकारसद्योविरथंततश्चसचर्मखड्गःपुनरप्यधावत् ॥ ५६ ॥ तमापतन्तंरभसाऽभ्युदीर्णंविस्पष्टकोपं
 त्रिदशेन्द्रशत्रुम् ॥ शस्त्रेणवह्नेर्भुविराजपुत्रोजघानकालानलसप्रभेण ॥ ५७ ॥ सपावकास्त्रेणहृदिक्षतोभृशंतत्याजदेहंत्रिदशा
 रिरात्मनः ॥ बभूवसद्यश्चमहोरगाणांरसातलान्तेषुमहानथोत्सवः ॥ ५८ ॥ ततोऽपतत्पुष्पवृष्टिर्महीपालसुतोपरि ॥ जगुर्गन्ध
 र्वपतयोदेववाद्यानिसस्वनुः ॥ ५९ ॥ सचापिराजपुत्रस्तंहत्वातौनृपतेःसुतौ ॥ मोचयामासतन्वर्द्धीताञ्चकन्यामुदावतीम्
 ॥ ६० ॥ तच्चापिमुसलंतस्मिन्कुजृम्भेविनिपातिते ॥ जग्राहनागाधिपतिरनन्तःशेषसंज्ञितः ॥ ६१ ॥ तस्याश्चपरितुष्टोऽसौ
 शेषःसर्वोरगेश्वरः ॥ मुदावत्यामुदाध्यातमनोवृत्तिस्तपोधनः ॥ ६२ ॥ सुनन्दमुशलस्पर्शयच्चकारपुनःपुनः ॥ योषित्करत
 लस्पर्शप्रभावज्ञातिशोभना ॥ ६३ ॥ मुदावत्यास्ततोनामनागराजस्तदाकरोत् ॥ सुनन्दामितिसानन्दंसौनन्दगुणजंद्विज
 ॥ ६४ ॥ सचापिराजपुत्रस्तांभ्रातृभ्यांसहितांपितुः ॥ समीपमानिनायाशुप्रणिपत्याहचैवतम् ॥ ६५ ॥ आनीतौतनयोताततथै
 वेयमुदावती ॥ तवाज्ञयामयान्यद्यत्कर्तव्यंतत्समादिश ॥ ६६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःप्रहर्षसंपूर्णहृदयःसमहीपतिः ॥
 साधुसाध्वित्यथाहोच्चैर्वत्सवत्सेतिशोभनम् ॥ ६७ ॥ सभाजितोऽस्मिन्त्रिदशैर्वत्साहंकारणैस्त्रिभिः ॥ त्वंजामाताचयत्प्राप्तो
 यच्चारिर्विनिपातितः ॥ ६८ ॥ आगतान्यक्षतान्यत्रयच्चापत्यानिमेपुनः ॥ तद्गृहाणाद्यशस्तेऽह्निपाणिमस्यामयोदितम् ॥ ६९ ॥
 त्वंराजपुत्रचार्वङ्ग्याःकन्यायादुहितुर्मम ॥ मुदावत्यामुदायुक्तःसत्यवाक्यंकुरुष्वमाम् ॥ ७० ॥ ॥ राजपुत्रउवाच ॥ ॥ तातस्या
 ज्ञामयाकाय्यायद्ब्रवीषिकरोमितत् ॥ त्वमेवतातजानीषेनैवात्राधिकृतावयम् ॥ ७१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततस्तयोः

सराजेन्द्रश्चक्रैवैवाहिकंक्रमम् ॥ मुदावत्याश्चदुहितुर्भलन्दनसुतस्यवै ॥ ७२ ॥ ततःसहतयारेमेवत्सप्रीर्नवयौवनः ॥ रमणी
 येषुदेशेषुप्रासादशिखरेषुच ॥ ७३ ॥ कालेनगच्छतावृद्धःपितातस्यभलन्दनः ॥ वनंजगामवत्सप्रीःसबभूवमहीपतिः
 ॥ ७४ ॥ इयाजयज्ञान्सततंप्रजाधर्मेणपालयन् ॥ पुत्रवत्पाल्यमानास्तुप्रजास्तेनमहात्मना ॥ ७५ ॥ वृद्धुर्विषयेतस्य
 नचाभूद्वर्णसङ्करः ॥ नदस्युव्यालदुर्वृत्तभयमासीच्चकस्यचित् ॥ नोपसर्गभयञ्चैवतस्मिन्शासतिभूपतौ ॥ ७६ ॥ इतिश्री
 मार्कण्डेयपुराणेभलन्दनवत्सप्रीचरितंनामत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तस्यतस्यां
 सुनन्दायांपुत्राद्वादशजज्ञिरे ॥ प्रांशुःप्रवीरःशूरश्चसुचक्रोविक्रमःक्रमः ॥ १ ॥ बलीबलाकश्चण्डश्चप्रचण्डश्चसुविक्रमः ॥ सुन
 यश्चमहाभागाःसर्वेसंग्रामजित्तमाः ॥ २ ॥ तेषांज्येष्ठोमहावीर्यःप्रांशुरासीन्नराधिपः ॥ इतरेभृत्यवत्तस्यबभूवुर्वशवर्त्तिनः
 ॥ ३ ॥ तस्ययज्ञेद्विजत्यक्तैरनेकैर्द्रव्यराशिभिः ॥ न्यूनवर्णविसृष्टैश्चसत्यनाभावसुन्धरा ॥ ४ ॥ सम्यक्पालयतस्तस्यप्रजाः
 पुत्रानिवौरसान् ॥ योऽभूद्वनचयःकोशेतेननिष्पादितास्तुये ॥ ५ ॥ क्रतवःशतंसाहस्रास्तेषांसंख्यानविद्यते ॥ अयुताद्येन
 कोटीभिर्नचपद्मादिभिर्मुने ॥ ६ ॥ प्रजातिस्तस्यपुत्रोऽभूद्यस्ययज्ञेशतक्रतुः ॥ अवाप्यतृप्तिमतुलांयज्ञभागैःसुरैःसह ॥
 ॥ ७ ॥ दानवानांसुवीर्याणांजघाननवतीर्नव ॥ बलंचबलिनांश्रेष्ठोजन्मंचासुरसत्तमम् ॥ ८ ॥ अन्यांश्चसुमहावीर्यानां
 जघानामरद्विषः ॥ प्रजातेस्तनयाःपंचखनित्रप्रमुखामुने ॥ ९ ॥ तेषांखनित्रोराजाभूत्प्रख्यातोनिजविक्रमैः ॥ सशान्तः
 सत्यवाक्शूरःसर्वप्राणिहितेरतः ॥ १० ॥ स्वधर्माभिरतो नित्यंवृद्धसेवीबहुश्रुतः ॥ वाग्मीविनयसंपन्नःकृतास्त्रोऽप्यवि
 कथनः ॥ ११ ॥ सर्वलोकप्रियो नित्यमुवाचैतदहर्निशम् ॥ नन्दन्तुसर्वभूतानिस्त्रिह्यन्तुविजनेष्वपि ॥ १२ ॥ स्वस्त्य

स्तुसर्वभूतेषु निरातङ्गानि सन्तु च ॥ माव्याधिरस्तु भूतानामाधयो न भवन्तु च ॥ १३ ॥ मैत्रीमशेषभूतानि पुण्यन्तु सकले ज
 ने ॥ शिवमस्तु द्विजातीनां प्रीतिरस्तु परस्परम् ॥ १४ ॥ समृद्धिः सर्ववर्णानां सिद्धिरस्तु च कर्मणाम् ॥ भोलोकाः सर्वभूतेषु
 शिवावोऽस्तु स दामतिः ॥ १५ ॥ यथात्मने यथापुत्रे हितमिच्छथ सर्वदा ॥ तथा समस्तभूतेषु वर्तध्वं हितबुद्धयः ॥ १६ ॥ ए
 तद्वो हितमत्यन्तं को वा कस्यापराध्यते ॥ यत्करोत्यहितं किञ्चित्कस्य चिन्मूढमानसः ॥ १७ ॥ तं समभ्येतितद्भयं न कर्तुं गामि फ
 लं यतः ॥ इति मत्वा समस्तेषु भोलोका हितबुद्धयः ॥ १८ ॥ सन्तु मालौकिकं पापं लोकाः प्राप्स्यथ वै बुधाः ॥ यामेऽद्य स्निह्यते
 तस्य शिवमस्तु सदा भुवि ॥ १९ ॥ यश्च मां द्वेष्टि लोकेऽस्मिन् सोऽपि भद्राणि पश्यतु ॥ एवं स्वरूपः पुत्रोऽभूत् खनित्रस्तस्य भूप
 तेः ॥ २० ॥ समस्तगुणसम्पन्नः श्रीमानब्जदलेक्षणः ॥ तेन ते भ्रातरः प्रीत्या पृथग्राज्येषु योजिताः ॥ २१ ॥ स्वयं च पृथिवी मे
 तां बुभुजे सागराम्बराम् ॥ प्राच्यां तेन कृतः शौरिर्दक्षिणाय मुदा वसुः ॥ २२ ॥ दिशि प्रतीच्यां मुनय उत्तरस्यां महारथाः ॥ ते
 षां तस्य च भूपस्य पृथग्गोत्राः पुरोहिताः ॥ २३ ॥ बभूवुर्मुनयश्चैव मन्त्रिवंशक्रमागताः ॥ शौरैरत्रिकुलोद्भूतः सुहोत्रो नाम वै
 द्विजः ॥ २४ ॥ उदावसोः कुशावर्तो गौतमान्वयजोऽभवत् ॥ काश्यपः प्रमतिर्नाम मुनयस्य पुरोहितः ॥ २५ ॥ महारथ
 स्य वासिष्ठः पुरोधाऽभून्महीभृतः ॥ बुभुजुस्ते स्वराज्यानि च त्वारोऽपि नराधिपाः ॥ २६ ॥ खनित्रश्चाधिपस्तेषामशेषव
 सुधाधिपः ॥ तेषु भ्रातृष्वशेषेषु खनित्रः समहीपतिः ॥ २७ ॥ प्रजासु च समस्ता सुपुत्रेष्विव सदा हितः ॥ एकदामन्त्रिणा शौ
 रिः स प्रोक्तो विश्ववेदिना ॥ २८ ॥ विविक्ते पृथिवीपाल किञ्चिद्वक्तव्यमस्ति नः ॥ यस्येयं पृथिवी कृत्स्ना यस्य भूपावशानु
 गाः ॥ २९ ॥ सराजा तस्य पुत्रश्च तत्पौत्राश्चान्वयस्ततः ॥ इतरे भ्रातरस्तस्य प्राक्स्वल्पविषयाधिपाः ॥ ३० ॥ तत्पुत्राश्चा

ल्पकास्तस्मात्तत्पौत्राश्चाल्पकाल्पकाः ॥ कालेन ह्यसमासाद्य पुरुषात्पुरुषान्तरम् ॥ ३१ ॥ कृष्योपजीविनोभूपभव
न्तीति तदन्वयाः ॥ नोद्वारं कुरुते भ्राता भ्रातृस्नेहवर्णः ॥ ३२ ॥ स्नेहः कः पृथिवीपालपरयो भ्रातृपुत्रयोः ॥ तत्पुत्रयोः
परतरामतिर्भवति पार्थिव ॥ ३३ ॥ तत्पुत्रः केन कार्येण प्रीतियुक्तो भविष्यति ॥ अथवा येन तेनैव संतोषं कुरुते नृपः ॥ ३४ ॥
क्रियते तत्किमर्थं नु भूपैर्मन्त्रिपरिग्रहः ॥ भुज्यते सकलं राज्यं मया ते मन्त्रिणासता ॥ ३५ ॥ तत्किं मुधाधारयसे संतोषं कुरुते य
दि ॥ कार्यनिष्पादकं राज्यं करणं कर्तुं रिष्यते ॥ ३६ ॥ राज्यलब्धुश्च ते कार्यं त्वं कर्त्ता करणं वयम् ॥ सोऽस्माभिः करणं राज्यं
पितृपैतामहं कुरु ॥ फलप्रदा भविष्यामः परलोकेन ते वयम् ॥ ३७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ ज्येष्ठो भ्राता महीपालो वयं तस्या
नुजायतः ॥ ततः स भुंक्ते पृथिवीं वयं चाल्पवसुंधराम् ॥ ३८ ॥ वयन्तु भ्रातरः पंच पृथ्वीचैकामहामते ॥ अतोऽस्याः पृथगैश्व
र्यं कथं कृत्स्नं भविष्यति ॥ ३९ ॥ ॥ विश्ववेद्युवाच ॥ ॥ एवमेतद्भवत्वत्रयद्येकावसुधानृप ॥ तां त्वमेवाभिपद्यस्व ज्ये
ष्ठः शास्तु यथा भवान् ॥ ४० ॥ सर्वाधिपत्यः सर्वेभ्यो भवत्वमखिलेश्वरः ॥ यतन्ते च यथाहं ते तेषामपि हिमन्त्रिणः ॥ ४१ ॥
॥ राजोवाच ॥ ॥ ज्येष्ठो राजायथाप्रीत्या भजतेऽस्मान्सुतानिव ॥ कथं तस्य करिष्यामि मम त्वं जगती गतम् ॥ ४२ ॥ ॥ वि
श्ववेद्युवाच ॥ ॥ राज्ये स्थितः पूजयेथा ज्येष्ठं भूपार्हणैर्धनैः ॥ कनिष्ठज्येष्ठता केयं राज्यं प्रार्थयतां नृणाम् ॥ ४३ ॥ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ ॥ तथेति च प्रतिज्ञाते भुभुजातेन सत्तम ॥ विश्ववेदी ततो मन्त्री तद्भातृनयद्वयम् ॥ ४४ ॥ तेषां पुरोहितांश्चैव आत्म
नः शांतिकादिषु ॥ नियोजयामास ततः खनित्रस्याभिचारके ॥ ४५ ॥ बिभेद तस्य निभृतान्सामदानादिभिस्तथा ॥ चक्रे च
परमोद्योगं निजदंडप्रभावे ॥ ४६ ॥ आभिचारिकमत्युग्रमहन्यहं नि कुर्वताम् ॥ पुरोधसां च तुर्णां च जज्ञे कृत्या च तुष्टयम् ॥

॥ ४७ ॥ विकरालमहावक्रमतिभीषणदर्शनम् ॥ समुद्यतमहाशूलप्रभूतमतिदारुणम् ॥ ४८ ॥ ततस्तदागतन्तत्रस्वनित्रो
 यत्रपार्थिवः ॥ निरस्तंचाप्यदुष्टस्यतस्यपुण्यचयेनतत् ॥ ४९ ॥ कृत्याचतुष्टयन्तेषुनिपपातदुरात्मसु ॥ पुरोहितेषुभूपानां
 तथावैविश्ववेदिनि ॥ ५० ॥ ततोनिहन्त्यानिर्दग्धाःकृत्ययातेपुरोहिताः ॥ विश्ववेदीतथामन्त्रीसशौरेर्दुष्टमन्त्रदः ॥ ५१ ॥
 इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेस्वनित्रचरित्रेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसमस्तलो
 कस्यविस्मयःसोऽभवन्महान् ॥ यदेककालंनेशुस्तेपृथक्पुरनिवासिनः ॥ १ ॥ ततःशुश्रावनिधनंयातान्भ्रातृपुरोहिता
 न् ॥ मन्त्रिणञ्चतथाभ्रातुर्दग्धंतंविश्ववेदिनम् ॥ २ ॥ किमेतदितिसोऽतीवविस्मितोमुनिसत्तम ॥ स्वनित्रोऽभून्महा
 राजोनाजानात्तच्चकारणम् ॥ ३ ॥ ततोवसिष्ठंप्रच्छसराजागृहमागतम् ॥ यत्कारणंविनेशुस्तेभ्रातृमन्त्रिपुरोहिताः
 ॥ ४ ॥ तेनपृष्ठस्तदाप्राहयथावृत्तंमहामुनिः ॥ यच्छौरिमन्त्रिणाप्रोक्तंयच्चशौरिरुवाचतम् ॥ ५ ॥ यथाचानुष्ठितन्तेनभ्रा
 तृणांभेदकारिवै ॥ मन्त्रिणातेनदुष्टेनयच्चक्रुश्चपुरोहिताः ॥ ६ ॥ यन्निमित्तंविनेशुस्तेअपापस्यापकारिणः ॥ पुरोहितास्त
 स्यराज्ञःशत्रावपिदयावतः ॥ ७ ॥ सतच्छ्रुत्वाततोराजाहाहतोऽस्मीतिवैवदन् ॥ निनिन्दात्मानमत्यर्थंवसिष्ठस्याग्रतोद्वि
 ज ॥ ८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ धिङ्मामपुण्यसंस्थानमल्पभाग्यमशोभनम् ॥ दैवदोषकृतंपापंसर्वलोकविगर्हितम्
 ॥ ९ ॥ मन्निमित्तंविनष्टंतद्ब्राह्मणचतुष्टयम् ॥ मत्तःकोऽन्यःपापतरोभविष्यतिपुमान्भुवि ॥ १० ॥ नाभविष्यंयदिपु
 मानहमत्रमहीतले ॥ ततस्तेनविनश्येयुर्ममभ्रातृपुरोहिताः ॥ ११ ॥ धिग्राज्यंधिक्चमेजन्मभूभुजांमहतांकुले ॥ कारण
 त्वंगतोयोऽहंविनाशस्यद्विजन्मनाम् ॥ १२ ॥ कुर्वन्तःस्वामिनतिऽर्थंभ्रातृणांममयाजकाः ॥ नाशययुर्नदुष्टास्तेदुष्टोऽहंनाश

मा०पु०
२३६॥

कारणे ॥ १३ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि नान्यो मत्तो हि पापकृत् ॥ पृथिव्यामस्ति हेतुत्वं द्विजनाशस्य योगतः ॥ १४ ॥ इत्थं
मुद्गिग्नहृदयः खनित्रः पृथिवीपतिः ॥ वनं यियासुः पुत्रस्य कृतवानभिषेचनम् ॥ १५ ॥ अभिषिच्य सुतं राज्ये क्षुपसंज्ञं मही
पतिः ॥ भार्याभिस्ति सृभिः सार्धं तपसे सवनं ययौ ॥ १६ ॥ तत्र गत्वा तपस्तेपेवानप्रस्थविधानवित् ॥ शतानि त्रीणि व
र्षाणां सार्धानि नृपसत्तमः ॥ १७ ॥ तपसा क्षीणदेहस्तुराजवर्यो द्विजोत्तम ॥ निगृह्य सर्वस्वो तांसि तत्याजासूनुवने चरः ॥ १८ ॥
ततः पुण्यानूय यौ लोकान् सर्वकामदुहोऽक्षयान् ॥ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैरवाप्यायेन राधिपैः ॥ १९ ॥ भार्याश्च तस्य ता
स्ति स्त्रः समन्ते नैव तत्पुत्रजुः ॥ प्राणानवापुः सालोक्यं ते नैव सुमहात्मना ॥ २० ॥ एतत् खनित्रचरितं श्रुतं कल्मषनाशन
म् ॥ पठताश्च महाभाग क्षुपस्यातो निशामय ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे खनित्रचरितसमाप्तिर्नाम पंचदशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ क्षुपः खनित्रपुत्रस्तु प्राप्य राज्यं यथापिता ॥ तथैव पालयामास प्र
जाधर्मेण रञ्जयन् ॥ १ ॥ सदानशीलो यष्टा च यज्ञानामवनीपतिः ॥ समः शत्रौ च मित्रे च व्यवहारादिवर्त्मनि ॥ २ ॥ एकदा
समहीपालो निजस्थानगतो मुने ॥ सूतैरुक्तो यथा पूर्वं क्षुपो राजा तथाऽभवत् ॥ ३ ॥ ब्रह्मणस्तनयः पूर्वं क्षुपोऽभूत् पृथिवीप
तिः ॥ यादृक् चरितमस्यासीत् तादृक् तस्यैव चेष्टितम् ॥ ४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामि चरितं क्षुपस्य सुमहात्मनः ॥
यदि तादृङ्मया शक्यं चेष्टितुं तत्करोम्यहम् ॥ ५ ॥ सूता उवाच ॥ सचकाराकरान् भूपराजा गोब्राह्मणान्पुरा ॥ षष्ठांशेन कृतां चो
र्व्यामिष्टिस्तेन महात्मना ॥ ६ ॥ राजोवाच ॥ तेषां महात्मनां राज्ञां कोऽनुयास्यति मद्भिः ॥ तथाप्युत्कृष्टचेष्टानां चेष्टासूद्यम
वान् भवेत् ॥ ७ ॥ तत् श्रूयतां प्रतिज्ञाया सांस्प्रतक्रियते मया ॥ क्षुपस्यानुकरिष्यामि महाराजस्य चेष्टितम् ॥ ८ ॥ त्रींस्त्रीनूयज्ञा

अ०
११६

॥२३६

न्करिष्यामिसस्यापातेगतागते ॥ पृथिव्यांचतुरन्तायांप्रतिज्ञेयंकृतामया ॥ ९ ॥ यच्चगोब्राह्मणाःपूर्वमददन्भूभृतेकरम् ॥ त
 मेवप्रतिदास्यामिब्राह्मणानांतथागवाम् ॥ १० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिप्रतिज्ञायवचःक्षुपस्तत्कृतवांस्तथा ॥ सस्यापातेस
 यज्ञांस्त्रीनयजद्यजतांवरः ॥ ११ ॥ गोब्राह्मणाःपुराराज्ञामददद्यंचवैकरम् ॥ तावत्संख्यमदाद्वित्तमन्यद्गोब्राह्मणायसः ॥ १२ ॥
 तस्यपुत्रोऽभवद्वीरःप्रमथायामनिन्दितः ॥ यस्यप्रतापशौर्याभ्यांकृतावश्यामहीभृतः ॥ १३ ॥ तस्यापिनन्दिनीनामवैद
 भीदयिताऽभवत् ॥ विविशंतनयंतस्यांजनयामाससप्रभुः ॥ १४ ॥ विविशेशासतिमर्हामहीपालेमहौजसि ॥ महीतलम
 भूद्व्याप्तनिरन्तरतयानरैः ॥ १५ ॥ ववर्षकालेपर्जन्योमहीसस्यवतीतथा ॥ सुफलानिचसस्यानिरसवन्तिफलानिच ॥ १६ ॥
 रसाःपुष्टिकराश्चासनपुष्टिर्नोन्मादकारिणी ॥ नवित्तनिचयानृणांप्रभूतामदहेतवः ॥ १७ ॥ तत्प्रतापेनरिपवोभयमापुर्महा
 मुने ॥ स्वास्थ्यंजनःसुहृद्गोमुदमापसुपूजितः ॥ १८ ॥ इष्ट्वासयज्ञान्सुबहून्सम्यक्सम्पाल्यमेदिनीम् ॥ संग्रामे
 निधनंप्राप्यशत्रुलोकमितोगतः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेविविशचरितंनामषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ ११६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तस्यपुत्रःखनीनेत्रोमहाबलपराक्रमः ॥ यस्ययज्ञेष्वगायन्तगन्धर्वाविस्मयान्वि
 ताः ॥ १ ॥ खनीनेत्रसमोनान्योभुवियज्वाभविष्यति ॥ तेनयज्ञायुतेपूर्णेदत्तापृथ्वीससागरा ॥ २ ॥ दत्त्वाचसकलांपृथ्वीं
 ब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ तपसाद्रव्यमासाद्यमोदयन्साधितेनयः ॥ ३ ॥ यतश्चप्राप्यवित्तर्द्धिमतुलांदातृसत्तमात् ॥ जग
 दुर्ब्राह्मणाविप्रनान्यराज्ञःप्रतिग्रहम् ॥ ४ ॥ सप्तषष्टिसहस्राणिसप्तषष्टिशतानिच ॥ सप्तषष्टिंचयोयज्ञानयजद्भूरिदक्षिणा
 न् ॥ ५ ॥ अपुत्रःसमहीपालोमृगयामुपचक्रमे ॥ पुत्रार्थंपितृयज्ञायमांसकामोमहामुने ॥ ६ ॥ अश्वारूढोविनासैन्यमेकए

वमहावने ॥ बद्धगोधाङ्गुलित्राणोबाणखड्गधनुर्धरः ॥ ७ ॥ तंवाहयन्तंतुरगमन्यतोगहनाद्वनात् ॥ विनिष्क्रम्यमृगःप्राहमांह
 त्वाभिमतंकुरु ॥ ८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अन्येमृगाःपलायन्तेमहाभीत्याविलोकयमाम् ॥ कथमात्मप्रदानंत्वंमृत्यवेक
 तुमिच्छसि ॥ ९ ॥ ॥ मृगउवाच ॥ ॥ अपुत्रोऽहंमहाराजवृथाजन्मप्रयोजनम् ॥ विचारयन्नपश्यामिप्राणानामिहधारणम्
 ॥ १० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अथाभ्येत्यमृगःप्राहतमन्योवसुधाधिपम् ॥ मृगस्यतस्यप्रत्यक्षमलमेतेनपार्थिव ॥ ११ ॥
 घातयस्वेतिमांमांसैर्ममकर्मसमाचर ॥ यथाकृतार्थतातेस्यान्ममचाप्युपकारितत् ॥ १२ ॥ पुत्रार्थंत्वंमहाराजस्वपितृन्
 यष्टुमिच्छसि ॥ अपुत्रस्यास्यमांसेनलप्स्यसेवांच्छितंकथम् ॥ १३ ॥ यादृक्कर्मविनिष्पाद्यंतादृग्द्रव्यमुपाहरेत् ॥ दुर्गन्धैर्न
 सुगन्धानांगन्धज्ञानविनिर्णयः ॥ १४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ वैराग्यकारणंप्रोक्तमनेनापुत्रतामम ॥ कथ्यतांप्राणसंत्या
 गेयत्तैर्वैराग्यकारणम् ॥ १५ ॥ ॥ मृगउवाच ॥ ॥ बहवोमेसुताभूपबह्व्योदुहितरस्तथा ॥ यच्चिन्तादुःखदावाग्निज्वा
 लामध्येवसाम्यहम् ॥ १६ ॥ सर्वसाध्यानरेन्द्रेयंमृगजातिःसुकातरा ॥ तेष्वपत्येषुमेचातिममत्वंतेनदुःखितः ॥ १७ ॥ म
 नुष्यसिंहशार्दूलवृकादिभ्योबिभेम्यहम् ॥ विहीनात्सर्वसत्त्वेभ्यःश्वशृगालादपिप्रभो ॥ १८ ॥ सोऽहंनिमित्तंबन्धूनामिमां
 शून्यांवसुन्धराम् ॥ नृसिंहादिभयात्सर्वामिच्छामिसूतृशंसकृत् ॥ १९ ॥ तृणान्यन्येऽपिखादन्तिगोऽजावितुरगादिकाः ॥
 तांस्तेषांपोषणायाहमिच्छामिनिधनंगतान् ॥ २० ॥ निष्क्रान्तेषुतस्तेषुममापत्येषुवैपृथक् ॥ भवन्तिचिन्ताःशतशोममत्वा
 दृतचेतसः ॥ २१ ॥ किंकटपाशंकिंवज्रंवागुरांकिंसुतोमम ॥ प्राप्तश्चरन्वनेकिंवानृसिंहादिवशंगतः ॥ २२ ॥ प्राप्तोऽयमेकः
 संप्राप्तास्तेऽवस्थांकीदृशीमम ॥ साम्प्रतंतैचिरयंतयोगताःसुमहावनम् ॥ २३ ॥ दृष्ट्वाप्राप्तान्ममाभ्याशमहन्तानात्मजान्

प ॥ ईषदुच्छसितःक्षेममिच्छामिरजनीपुनः ॥ २४ ॥ प्रभातेदिवसंक्षेममस्तगेऽर्केनिशामपि ॥ वाञ्छाम्यहंकदाक्षेमं सर्वका
 लं भविष्यति ॥ २५ ॥ एतत्ते कथितं भूपमहोद्वेगस्य कारणम् ॥ अतः प्रसादं कुरु मे बाणोऽयं पात्यतां मयि ॥ २६ ॥ इति दुःख
 शता विष्टः प्राणान्नाहं त्यजामियत् ॥ तत्कारणं निबोधत्वं ब्रुवतो मम पार्थिव ॥ २७ ॥ असूर्यानामते लोकायान् गच्छन्त्यात्म
 घातकाः ॥ यज्ञोपयुक्ताः पशवः सम्प्रयान्त्युच्छ्रितीः प्रभो ॥ २८ ॥ अग्निः पशुरभूत्पूर्वपशुरासीजलाधिपः ॥ भास्वानथो
 च्छ्रितीः प्राप्तायज्ञे निष्ठामुपागताः ॥ २९ ॥ तन्ममैतां कृपां कृत्वानय मामुच्छ्रितिं नृप ॥ आत्मनश्चेप्सितं कामं पुत्रलाभादवा
 प्स्यसि ॥ ३० ॥ ॥ पूर्वमृग उवाच ॥ ॥ राजेन्द्र नैष हन्तव्यो धन्योऽयं सुकृती मृगः ॥ बहवस्तनयायस्य हन्तव्योऽहम
 सन्ततिः ॥ ३१ ॥ ॥ उत्तरमृग उवाच ॥ ॥ एकदेहभवं यस्य दुःखं धन्यः सर्वे भवान् ॥ बहूनि यस्य देहानि तस्य दुःखान्यने
 कधा ॥ ३२ ॥ एको यदाहमासंतु प्राक्तदा देहजं मम ॥ दुःखमासीन्मम त्वेतुभार्य्यायास्तदभूद्विधा ॥ ३३ ॥ यदा जातान्य
 पत्यानि तदा यावन्ति तानिवै ॥ तावच्छरीरभूमीनि मम दुःखान्यथा भवन् ॥ ३४ ॥ न कृतार्थो भवान्यस्य नाति दुःखा यस
 म्भवः ॥ इह दुःखाय मत्सूतिः परत्र च विरोधिनी ॥ ३५ ॥ यतो रक्षणपोषार्थं मपत्यानां करोमि तत् ॥ चिन्तयामि च संभूतिस्ते
 न मे नरके ध्रुवा ॥ ३६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ न वेद्वि किं सन्ततिमान् धन्योऽपुत्रोऽत्र किं मृग ॥ पुत्रार्थं श्रायमारम्भो मम दोला
 यते मनः ॥ ३७ ॥ दुःखाय सन्ततिः सत्यमैहिकामुष्मिकाय तत् ॥ तथाप्यतनयान् यान्ति ऋणानीति श्रुतं मया ॥ ३८ ॥ सोऽहं य
 तिष्ये पुत्रार्थं मृते प्राणिवधं मृग ॥ तपसैव प्रचण्डेन यथा पूर्वमही पतिः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्री मार्कण्डेय पुराणे खनीनेत्रचरितेष्ठा
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः स नृपतिर्गन्वाभो मर्ती पापनाशिनीम् ॥ तत्र तुष्टावनि

यतोभूत्वादेवंपुरन्दरम् ॥ १ ॥ तप्यमानस्तपश्चोग्रयतवाक्कायमानसः ॥ तुष्टावप्रयतःशक्रमपत्यार्थमहीपतिः ॥ २ ॥ तस्य
स्तोत्रेणतपसाभक्त्याचापिसुरेश्वरः ॥ तुतोषभगवानिन्द्रःप्राहवैनंमहामुने ॥ ३ ॥ अनेनतपसाभक्त्यास्तोत्रेणोच्चारितेनच
॥ परितुष्टोऽस्मितेभूपत्रियतांभवतावरः ॥ ४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अपुत्रस्यसुतोमेऽस्तुसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ सदाचाव्या
हतैश्वर्योर्धर्मकृद्धर्मवित्कृती ॥ ५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तथेतिचोक्तःशक्रेणराजाप्राप्तमनोरथः ॥ प्रजाःपालयितुंभूप
आजगामनिजंपुरम् ॥ ६ ॥ तत्रास्यकुर्वतोयज्ञंसम्यक्पालयतःप्रजाः ॥ अजायतसुतोविप्रतदाशक्रप्रसादतः ॥ ७ ॥ तस्य
नामपिताचक्रेबलाश्वइतिभूपतिः ॥ अस्त्रग्राममशेषंचग्राहयामासतंसुतम् ॥ ८ ॥ पितर्युपरतेविप्रसोऽधिराज्येस्थितोनृपः
॥ सबलाश्वोवशंनित्येभुविसर्वमहीक्षितः ॥ ९ ॥ करंचदापयामाससारग्रहणपूर्वकम् ॥ ससर्वभूमिपानूराजापालयामास
चप्रजाः ॥ १० ॥ अथाखिलनरेन्द्रास्तेदायादास्तस्यदुर्मदाः ॥ नचाभ्युत्थायसततंतेचास्मैप्रददुःकरान् ॥ ११ ॥ व्युत्थिताः
स्वेषुराष्ट्रेषुनसन्तोषपरास्ततः ॥ भुवंतस्यनरेन्द्रस्यजगृहुस्तेनराधिपाः ॥ १२ ॥ सगृहीत्वास्वकंराज्यंपृथिवीशोबलान्मु
ने ॥ तस्थौस्वनगरेभूपैर्विशोधोबहुभिःकृतः ॥ १३ ॥ समेत्यसुमहावीर्याःससाधनधनास्ततः ॥ रुरुधुस्तंमहीपालंपुरेतत्र
नरेश्वराः ॥ १४ ॥ पुररोधेनतेनाथकुपितःसमहीपतिः ॥ स्वल्पकोशोऽल्पदण्डश्चैक्यंपरमंगतः ॥ १५ ॥ अपश्यमानः
शरणंसबलोद्विजसत्तम ॥ करौमुखाग्रतःकृत्वानिशश्वासार्तमानसः ॥ १६ ॥ ततोऽस्यहस्तद्विरवान्मुखानिलसमाहताः ॥
निर्जग्मुःशतशोयोधारथनागतुरङ्गमाः ॥ १७ ॥ ततःक्षणेनतत्सर्वंनगरंतस्यभूपतेः ॥ व्याप्तमासीद्बलौघेनसारेणातिब
लान्मुने ॥ १८ ॥ अथसोऽतिबलौघेनमहतातेनसंहृतः ॥ निर्मथ्यनगरात्तस्मात्तान्निजिग्येनराधिपः ॥ १९ ॥ जित्वाच

वशमानीयचकारकरदानपुनः ॥ यथापूर्वमहाभागमहाभाग्योनरेश्वरः ॥ २० ॥ धुतयोः करयोर्जज्ञेयतस्तस्यादिदाहदम् ॥
बलंकरन्धमस्तस्मात्सबलाश्वोऽभिधीयते ॥ २१ ॥ सधर्मात्मा महात्मा च समैत्रः सर्वजन्तुषु ॥ करन्धमोऽभवद्भूपस्त्रिषुलो
केषु विश्रुतः ॥ २२ ॥ सम्प्राप्तस्य परामार्तिददावरिविनाशनम् ॥ बलन्धर्मेण चाक्षिप्तमभ्युपेत्य स्वयं नृपं ॥ २३ ॥ इति
श्रीमार्कण्डेयपुराणे करन्धमचरितं नामो नविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ वीर्यं
चन्द्रसुता सुभ्रूर्वीरानामशुभ्रव्रता ॥ स्वयं वरेसा जगृहे महाराजं करन्धमम् ॥ १ ॥ तस्यां पुत्रं सराजेन्द्रो जनयामास वीर्यं
वान् ॥ अविक्षितमिति ख्यातिमुपेतं जगतीतले ॥ २ ॥ जाते तस्मिन् सुते राजा सदैव ज्ञानपृच्छत ॥ कच्चित्प्रशस्तं नक्षत्रेश
स्तलप्रे सुतो मम ॥ ३ ॥ कच्चिच्चा लोकितं जन्म मम पुत्रस्य शोभनैः ॥ ग्रहैः कच्चिन्नदुष्टानां ग्रहाणां दृक्पथं गतम् ॥ ४ ॥ इत्यु
क्तास्तेन दैवज्ञास्तमूचुर्नृपतिं ततः ॥ शस्ते मुहूर्ते नक्षत्रे लप्रे चैव सुतस्तव ॥ ५ ॥ समुत्पन्नो महावीर्यो महाभागो महाबलः ॥
भविष्यति महाराज महाराजस्तवात्मजः ॥ ६ ॥ अवैक्षते मं देवानां गुरुः शुक्रश्च सप्तमः ॥ सोमश्चतुर्थस्तनयं तवैनं समवैक्षत
॥ ७ ॥ उपान्तसंस्थितश्चैव सोमपुत्रोऽप्यवैक्षत ॥ नावैक्षते मंसवितानभौ मोनशनैश्चरः ॥ ८ ॥ तव पुत्रं महाराज धन्योऽयं तन
यस्तव ॥ सर्वकल्याणसम्पत्तिं समवेतो भविष्यति ॥ ९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति दैवज्ञवचनं निशम्य वसुधाधिपः ॥
हर्षपूर्णमनाः प्राह निजस्थानगतस्तदा ॥ १० ॥ अवैक्षते मं देवानां गुरुः सोमः सितो बुधः ॥ नावैक्षते न मादित्यो नार्कसूनुर्न भू
मिजः ॥ ११ ॥ अवैक्षते तियत्प्रोक्तं भवद्भिर्बहुशो वचः ॥ अविक्षिते तितेनास्य ख्यातं नाम भविष्यति ॥ १२ ॥ ॥ मार्कण्डे
य उवाच ॥ ॥ अविक्षितः सुतस्तस्य वेदे वेदाङ्गपारणः ॥ अस्त्रग्राममशेषं सकण्वपुत्रादथाग्रहोत् ॥ १३ ॥ सरूपेणातिभिष

जौदेवानां पार्थिवात्मजः ॥ बुद्ध्यावाचस्पतिकान्त्याशशाङ्कतेजसारविम् ॥ १४ ॥ धैर्येणाब्धितयोर्वीचसहिष्णुत्वेनवीर्य
 वान् ॥ शौर्येणनसमस्तस्यकश्चिदासीन्महात्मनः ॥ १५ ॥ स्वयंवरेतंजगृहेहेमधर्मात्मजावरा ॥ सुदेवतनयागौरीसुभद्रा
 बलिनःसुता ॥ १६ ॥ लीलावतीवीरसुतावीरभद्रसुतानिभा ॥ भीमात्मजामान्यवतीदम्भपुत्रीकुमुद्वती ॥ १७ ॥ याश्चैनं
 नाभिनंदंतिस्वयंवरकृतक्षणाः ॥ ताश्चापिसबलाद्वीरोजग्राहनृपतेःसुतः ॥ १८ ॥ निराकृत्यनृपान्सर्वास्तासांपितृकुलानिच
 ॥ स्वकंहिवीर्यमाश्रित्यबलवान्सबलोद्धतः ॥ १९ ॥ एकदातुविशालस्यविशालाधिपतेःसुताम् ॥ वैशालिनींसमुदतस्वि
 यंवरकृतक्षणाम् ॥ २० ॥ परिभूयाखिलान्भूपान्स्वेच्छयानवृतस्तया ॥ बलाज्जग्राहविप्रर्षेयथान्याबलगर्वितः ॥ २१ ॥
 ततस्तेभूभृतःसर्वेबहुशस्तेनमानिना ॥ निराकृताःसुनिर्विण्णाप्रोचुरन्योन्यमाकुलाः ॥ २२ ॥ क्षमतांवचनामेतामेकस्मा
 द्बलशालिनाम् ॥ बहूनामेकवर्णानांजन्मधिग्वोमहीभृताम् ॥ २३ ॥ क्षत्रियोयःक्षतात्राणंवध्यमानस्यदुर्मदैः ॥ करो
 तितस्यतन्नामवृथैवान्येहिबिभ्रति ॥ २४ ॥ आत्मनोऽपिक्षतत्राणंदुष्टादस्मादकुर्वताम् ॥ भवतांक्षत्रियकुलेजातानांकी
 दृशीमतिः ॥ २५ ॥ उच्चार्यतेस्तुतिर्यावःसूतमागधबन्दिभिः ॥ सासत्यामावृथावीराभवत्वरिविनाशनात् ॥ २६ ॥
 चरतांसातथैवैषाभूपाश्चरैर्दिगन्तरे ॥ पौरुषाश्रयिणःसर्वेविशिष्टकुलसम्भवा ॥ २७ ॥ विभेतिकोनमरणात्कोयुद्धेनविना
ऽमरः ॥ विचिन्त्यैतन्नहातव्यंपौरुषंशस्त्रवृत्तिभिः ॥ २८ ॥ एतन्निशम्यतेभूपाविस्पष्टामर्षपूरिताः ॥ ऊचुःपरस्परंसर्वेस
 मुत्तस्थुश्चसायुधाः ॥ केचिद्रथानारुरुहुःकेचिन्नागांस्तथाहयान् ॥ अन्येऽमर्षपराधीनास्तमुपेताःपदातयः ॥ ३० ॥ ॥
 इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेऽविक्षितचरितोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ मार्केण्डेय उवाच ॥ ॥ इति संग्रामसञ्ज्ञास्ते भूपाभूपसुतास्तथा ॥ निराकृताः सुबहुशस्तत्कालञ्चाप्यादाहतः ॥ १ ॥
 ततो बभूव संग्रामस्तस्य तैः सह दारुणः ॥ एकस्य बहुभिर्भूपैर्भूपपुत्रवरैर्मुने ॥ २ ॥ तेऽसि शक्तिगदाबाणपाणयस्तं सुदु-
 र्मदाः ॥ अभिघ्नन्तो युयुधिरेतैः समस्तैरसावपि ॥ ३ ॥ सतान् शरशतैरुग्रैर्बिभेद नृपनन्दनः ॥ कृतास्त्रो बलवान् बाणैस्ते-
 च तं बिभिदुः शितैः ॥ ३ ॥ कस्यचिच्चिच्छिदे बाहुमन्यस्य च शिरो धराम् ॥ हृदिविव्याध चैवान्यमन्यं वक्षस्य ताडयत् ॥ ५ ॥
 करञ्चिच्छेद करिणस्तुरगस्य तथा शिरः ॥ रथस्येषान्तथैवाश्वान् रथस्यान्यस्य सारथिम् ॥ बाणानापततश्च क्रेद्विधा बा-
 णैस्तथा द्विषाम् ॥ चिच्छेदान्यस्य खड्गञ्च धनुरन्यस्य लाघवात् ॥ ७ ॥ तनुत्रेऽपहते तेन ननाशान्यो नृपात्मजः ॥ अविक्षि-
 ताहतश्चान्यः पदातिः प्रजहौरणम् ॥ ८ ॥ इत्याकुलीकृते तस्मिन् समग्रे राजमण्डले ॥ तस्थुः सप्तशतं वीरामरणे कृत-
 निश्चयाः ॥ ९ ॥ आभिजात्य वयः शौर्य्यलज्जाभारसमन्विताः ॥ निर्जिते सकले सैन्ये पलायनपरायणे ॥ १० ॥
 तैः समेत्य महीपालैः सतु पुत्रो महीभूतः ॥ युयुधेधर्मयुद्धेन तेन तेनातिकोपितः ॥ ११ ॥ विच्छिन्नयन्त्रकवचान् सतानपि
 महाबलः ॥ कर्तुं व्यवस्थितस्ते च ततः क्रुद्धामहामुने ॥ १२ ॥ धर्ममुत्सृज्य युयुधुर्युध्यमानेन धर्मतः ॥ नरेन्द्रपुत्राः प्रस्वेद-
 जलक्लिन्नाननाः समम् ॥ १३ ॥ विव्याध कश्चिद्बाणैः कश्चिच्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ ध्वजमस्यापरो बाणैश्छित्त्वा भूमावपा-
 तयत् ॥ १४ ॥ जघ्नुरन्येतथैवाश्वान् बभञ्जुश्चापरे रथम् ॥ गदापातेनाथ चान्ये बाणैः पृष्ठमताडयन् ॥ १५ ॥ छिन्ने धनु-
 षि सक्रोधः सतदानृपतेः सुतः ॥ जग्राहासि तथा चर्मतदप्यन्यो न्वपातयत् ॥ १६ ॥ छिन्नासि चर्मा जग्राह स गदाङ्गदिनां-
 वरः ॥ तामप्यन्यः क्षुरप्रेण चिच्छेद कृतहस्तवत् ॥ १७ ॥ अन्येशरसहस्रेण शतेनान्येन राधिपाः ॥ विव्यधुः कोष्ठकीकृत्य ध-

मयुद्धपराङ्मुखाः ॥ १८ ॥ सविह्वलः पपातोर्व्यामेको बहुभिरर्दितः ॥ राजपुत्रामहाभागा बबन्धुस्ते च तंततः ॥ १९ ॥ तम
 धर्मेण ते सर्वे गृहीत्वान्तपतेः सुतम् ॥ विशालेन समं राज्ञा वैदिशं विविशुः पुरम् ॥ २० ॥ हृष्टाः प्रमुदिता बद्धं तमादाय नृपात्म
 जम् ॥ स्वयं वराचसा कन्या न्यस्ता तेन ततः पुरः ॥ २१ ॥ पुनः पुनश्च पित्रोक्ता तथापि च पुरोधसा ॥ आलम्ब्य तामिति व
 रोयस्ते राजसुरोचते ॥ २२ ॥ यदा सामानिनी कञ्चिन्नजग्राह वरं मुने ॥ तदा प्रच्छदैव ज्ञं विवाहार्थं नरेश्वरः ॥ २३ ॥ वि
 शिष्टतरमेतस्या विवाहाय दिनं वद ॥ अद्यैतदीदृक्संजातं युद्धं विघ्नोपपादकम् ॥ २४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति
 पृष्ठो नरेन्द्रेण सदैव ज्ञो विमृश्यतत् ॥ दुर्मनाः प्राह विज्ञात परमार्थो महीपतिम् ॥ २५ ॥ भविष्यन्त्यपराणीह दिनानि पृथिवीप
 ते ॥ प्रशस्तलघ्न युक्तानि शोभनान्यचिरेण ॥ २६ ॥ करिष्यसि विवाहत्वं तेषु प्राप्तेषु मानद ॥ अलमे तेन यत्रायं महाविघ्न उप
 स्थितः ॥ २७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेऽविक्षितचरिते एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ततः शुश्राव तं बद्धं तनयं सकरन्धमः ॥ तस्य पत्नी तथा वीरा अन्ये चापि महीभूतः ॥ १ ॥ तमधर्मेण तनयं बद्धं श्रुत्वामहोपतिः ॥
 समन्तैः पृथिवीपालैश्चिरन्दध्यौ महामुने ॥ २ ॥ केचिदूचुर्महीपाला वध्याः सर्वे महीभूतः ॥ यैरेकः संयुगे बद्धः समस्तैस्ते
 रधर्मतः ॥ ३ ॥ युज्यतां वाहिनी शीघ्रमूचुरन्ये किमास्यते ॥ विशालो बध्यतां दुष्टस्तत्र येऽन्ये समागताः ॥ ४ ॥ अन्ये तथोचुर्धर्मोऽत्र
 त्यक्तः पूर्वमहविक्षिता ॥ अन्यायेन बलाद्येन गृहीता तमवाञ्छती ॥ ५ ॥ स्वयं वरेष्वशेषेषु तेन राजसुतास्तदा ॥ खलीकृ
 तास्ततः सर्वे समेत्य सवशीकृतः ॥ ६ ॥ तेषामेतद्वचः श्रुत्वा वीरा वीरप्रजावती ॥ वीरगोत्रसमुद्भूता वीरपत्नी प्रहर्षिता ॥ ७ ॥
 उवाच भर्तुः प्रत्यक्षमन्येषां च महीक्षिताम् ॥ भद्रं कृतं भद्रभुजाममपुत्रेण पार्थिवाः ॥ ८ ॥ गृहीता यद्बलात् कन्या जित्वा सर्व

महीक्षितः ॥ तदर्थं युध्यमानोऽयंबद्धएकोनधर्मतः ॥ ९ ॥ तदप्यस्मत्सुतस्याजौमन्येनापचयप्रदम् ॥ एतदेवाहपोरु
प्ययंदमर्षवशान्नरः ॥ १० ॥ नोतिनगणयत्येवंजिघांसुरिवकेसरी ॥ स्वयंवरायविन्यस्ताममपुत्रेणकन्यका ॥ ११ ॥ बह्व्यो
गृहीताभूपानांपश्यतामतिमानिनाम् ॥ कक्षत्रियकुलेजन्मकयाञ्चाहीनसेविता ॥ १२ ॥ बलादेवसमादत्तेक्षत्रियोबलि
नांपुरः ॥ लोहशृङ्खलबद्धावानवशंयान्तिकातराः ॥ १३ ॥ प्रसह्यकारिणोयान्तिराजानोधर्मशालिनः ॥ तदलन्दौर्मनस्येनश्ला
घ्यमेवास्यबन्धनम् ॥ १४ ॥ युष्माकमपियेपूर्वेकृत्वारीणानिपातनम् ॥ हत्वैवपृथिवीशानांपृथ्वीपुत्रादिकंवसु ॥ १५ ॥
भार्यावीर्यानिमित्तानिततोयातातिगौरवम् ॥ तत्त्वय्यतांरणायाशुस्यन्दनान्यधिरोहत ॥ १६ ॥ सजीकुरुतनागाश्वमचि
रेणससारथिम् ॥ मन्यध्वंकिमहीपालैर्बहुभिःसहविग्रहम् ॥ १७ ॥ प्रभूताएवतोषायशूरस्यालपरणेक्रियाः ॥ कस्यना
लपेषुसामर्थ्येनरेन्द्रादिषुजायते ॥ १८ ॥ येभ्योनविद्यतेभीतिर्विक्रांतस्यापिशत्रुषु ॥ व्याप्यलोकान्समस्तान्यो
त्यभिभूययतो नरः ॥ व्यरोचतेतिशूरःसतमांसीवदिवाकरः ॥ १९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्थमुद्धर्षितोराजाऽनया
पत्न्याकरन्धमः ॥ चकारसबलोद्योगंहन्तुंपुत्राहितान्मुने ॥ २० ॥ ततस्तस्यसमंभूपौर्विशालेनचसङ्गरः ॥ बभूवबद्धपुत्र
स्यतैरशेषैर्महामुने ॥ २१ ॥ दिनत्रयमभूद्युद्धंतेनराज्ञासमंतदा ॥ करन्धमेनभूपानांविशालस्यानुकुर्वताम् ॥ २२ ॥ य
दापराजितप्रायंतत्सर्वभूपमण्डलम् ॥ तदाविशालोऽर्घ्यकरःकरन्धममपस्थितः ॥ २३ ॥ करंधमोऽपिसंप्रीत्यातेनराज्ञाभिपूजि
तः ॥ विमुक्तेतनयेतत्रनिशांतांसुखमावसत् ॥ २४ ॥ तांचकन्यामुपादायविशालंसमुपस्थितं ॥ अविक्षित्प्राहविप्रर्षे
विवाहार्थंपितुःपुरः ॥ २५ ॥ नाहमेतांग्रहीष्यामिनचान्यांयोषितंमृण ॥ परैर्यस्यानिरीक्षन्त्याःसंग्रामेऽहंपराजितः ॥ २६ ॥

मा० पु०
॥२४१॥

अन्यस्मैसंप्रयच्छेमामियञ्चान्यं वृणोतुतम् ॥ अखण्डितयशोवीर्य्योयः परैर्नापमानितः ॥२७॥ परैः पराजितोऽहं यत्कातरे
यं यथाऽबला ॥ किमत्र मानुषत्वं मे नैतस्याममचान्तरम् ॥२८॥ स्वतन्त्रतामनुष्याणां परतन्त्रासदाऽबला ॥ नरोऽपि परतन्त्रो
यस्तस्य कीदृग्मनुष्यता २९ ॥ सोऽहमस्यामुखं भूयो दृष्टं दर्शयिताकथम् ॥ योऽहमस्याः पुरोभूमौ परैर्भूपैः खिलीकृतः ॥३०॥
इत्युक्ते तेन तनयामुवाच जगतीपतिः ॥ श्रुतं ते वचनं वत्से वदतोऽस्य महात्मनः ॥ वरयान्यं पतिं यत्र मनस्ते रमते शुभे ॥३१॥
वयं वा संप्रयच्छामोयस्मिंस्तस्मिंस्तवावृत्तिः ॥ एतयोर्लोकमातिष्ठ मार्गयो रुचिरानने ॥३२॥ कन्योवाच ॥ पराजितोऽ
यं बहुभिर्न सम्यक्सम्यगाचरन् ॥ संग्रामे तद्यशोवीर्य्यहानिकारिणपार्थिव ॥३३॥ एको बहूनां युद्धाय गजानामिव केसरी ॥
यत्संस्थितः परं शौर्य्यं तेनास्य प्रकटीकृतम् ॥३४॥ न केवलमयं तस्थौ युद्धे तेऽप्यखिलाजिताः ॥ बहुशोऽनेन यत्नेन विक्रमोऽ
पि प्रकाशितः ॥३५॥ शौर्य्यविक्रमसंयुक्तमिमं सर्वमहीक्षितः ॥ धर्मयुद्धमधर्मेण जितवन्तोऽत्र कात्रपा ॥३६॥ न चापिरूपमात्रे
ऽहं लोभमस्य गतापितः ॥ शौर्य्यविक्रमधैर्य्याणि हरन्त्यस्य मनोमम ॥३७॥ तत्किमुक्तेन बहुनायाच्यतां मत्कृते नृपः ॥ त्वया
महानुभावोऽयं नान्यो मे भवितापतिः ॥३८॥ विशाल उवाच ॥ राजपुत्रसुता प्राहममैतच्छोभनं वचः ॥ एवं चैव त्वया तुल्यः कु
मारो न महीतले ॥३९॥ अविसंवादिते शौर्य्यमतीव च पराक्रमः ॥ पावयास्मत्कुलं वीरदुहितुर्मे परिग्रहात् ॥४०॥ राजपुत्र उवा
च ॥ नाहमेतां ग्रहीष्यामि न चान्यां योषितं नृप ॥ आत्मन्येव हि मे बुद्धिः स्त्रीमयी मनुजेश्वर ॥४१॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥
ततः करन्धमः प्राह पुत्रेयं गृह्यतां त्वया ॥ विशाल तनया सुभ्रूस्त्वयि हार्दवती दृढम् ॥४२॥ ॥ राजपुत्र उवाच ॥ ॥ ना
ज्ञा भङ्गः कदाचित्तेकृतः पूर्वो मया प्रभो ॥ तथाऽऽज्ञापय मां ततः यथाज्ञाकरवाणिने ॥४३॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अत्यन्त

अ०
१२२

॥२४१॥

निश्चितमतौ तस्मिन् राजसुते सुताम् ॥ तामुवाच विशालोऽपिव्याकुलीकृतमानसः ॥ ४४ ॥ निवर्त्यतां मनः पुत्रि एतस्माच्च
प्रयोजनात् ॥ अन्यं वरय भर्तारं सन्त्यनेके नृपात्मजाः ॥ ४५ ॥ ॥ कन्योवाच ॥ वरं वृणोम्यहं तात मामेष यदि नेच्छति ॥ त
पसोऽन्योनमे भर्ता जन्मन्यस्मिन् भविष्यति ॥ ४६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः करन्धमो राजा विशालेन समं मुदा ॥
स्थित्वा दिनत्रयं तत्र निजमभ्याययौ पुरम् ॥ ४७ ॥ अविक्षितोऽपिते नैव पित्राऽन्यैश्च नराधिपैः ॥ निदर्शनैः पुरावृत्तैः सान्त्व
तोऽभ्यागमत पुरम् ॥ ४८ ॥ सापि कन्यावनंगत्वा नि सृष्टानि जबान्धवैः ॥ तपस्ते पे निराहारा वैराग्यं परमास्थिता ॥ ४९ ॥
निराहाराय दासा तु मासत्रयमवस्थिता ॥ संप्राप परमा मार्तिकृशा धमनि सन्तता ॥ ५० ॥ मन्दोत्साहा तितन्वङ्गी मुमूर्षुरपि बा
लिका ॥ देहत्यागाय सा चक्रे तदा बुद्धिं नृपात्मजा ॥ ५१ ॥ आत्मत्यागाय तां ज्ञात्वा कृतबुद्धिं सुरास्ततः ॥ समेत्य प्रेषयामा
सुर्देवदूतन्तदन्तिकम् ॥ ५२ ॥ समुपेत्य सतां प्राह दूतोऽहं पार्थिवात्मजे ॥ प्रेषितस्त्रिदशैस्तुभ्यं यत्कार्यं तन्निशामय ॥
॥ ५३ ॥ न भवत्यापरित्याज्यं शरीरमतिदुर्लभम् ॥ त्वं भविष्यसि कल्याणि जननी चक्रवर्तिनः ॥ ५४ ॥ पुत्रेण च महाभागे
भोक्तव्यानि हतारिणा ॥ अव्याहता ज्ञेन चिरं सप्तद्वीपवती मही ॥ ५५ ॥ हन्तव्यस्तेन तरुजिह्वेवानां पुरतोरिपुः ॥ अयः शंकुस्त
था क्रूरो धर्मस्थाप्यास्ततः प्रजाः ॥ ५६ ॥ परिपालनीयमखिलं चातुर्वर्ण्यं स्वधर्मतः ॥ हन्तव्यादस्य वोम्लेच्छाये चान्ये दुष्ट
चेष्टिताः ॥ ५७ ॥ यष्टव्यं विविधैर्यज्ञैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ वाजिमेधादिभिर्भद्रैश्च सहस्रैश्च संख्यया ॥ ५८ ॥ ॥ मा
कण्डेय उवाच ॥ ॥ तं दृष्ट्वा साऽन्तरीक्षस्थं दिव्यस्त्रगनुलेपनम् ॥ देवदूतमुवाचे दं राजपुत्री ततो मृदु ॥ ५९ ॥ सत्यं त्वमागतः
स्वर्गादिव दूतो न संशयः ॥ किन्तु भर्ता विना पुत्रः सकथं मे भविष्यति ॥ ६० ॥ अविक्षितमृते भर्ता मम नान्योऽत्र जन्मनि ॥

मा०पु०
॥२४२॥

भवितेतिप्रतिज्ञातंमयैतत्सन्निधौपितुः ॥ ६१ ॥ सचनेच्छतिमांप्रोक्तोमत्पित्राजनकेनच ॥ करन्धमेनाथसम्यग्याचित
श्चमयातथा ॥ ६२ ॥ ॥ देवदूतउवाच ॥ ॥ किमनेनमहाभागेबहुनोक्तेनतेसुतः ॥ समुत्पत्स्यतिमात्याक्षीस्त्वमा
त्मानमधर्मतः ॥ ॥ ६३ ॥ अत्रैवकाननेतिष्ठतनुंक्षीणांचपोषय ॥ तपःप्रभावादेतत्तेसर्वसाधुभविष्यति ॥ ६४ ॥ ॥
॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वादेवदूतोऽसौयथागतमगच्छत ॥ चकारानुदिनंसुभूःसाप्यात्मतनुपोषणम् ॥ ६५ ॥ इ
तिश्रीमार्कण्डेयपुराणेऽविक्षितचरितेद्वाविंश्यत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अथसाऽ
विक्षितोमातावोरावीरप्रजावती ॥ पुण्येऽह्निसमाहूयप्राहपुत्रमविक्षितम् ॥ १ ॥ पुत्राहमभ्यनुज्ञातातवपित्रामहात्म
ना ॥ उपवासंकरिष्यामिदुष्करोऽयंकिमिच्छकः ॥ २ ॥ सचायत्तस्तवपितुस्त्वयासाध्योमयापिच ॥ प्रतिज्ञातेत्वयापु
त्रततस्तत्रयताम्यहम् ॥ ३ ॥ द्रव्यस्यार्द्धमहाकोशात्तवदास्याम्यहंपितुः ॥ धनंतेपितुरायत्तमनुज्ञाताऽस्मितेनच ॥
॥ ४ ॥ क्लेशसाध्योमदायत्तःसहिश्रेयोभविष्यति ॥ साध्योभवेद्वायदितेकश्चिद्बलपराक्रमैः ॥ ५ ॥ सतेऽसाध्योत्यन्य
थावादुःखसाध्योभविष्यति ॥ तत्त्वंप्रतिज्ञांकुरुषेयदिपुत्रात्रचैवते ॥ तदेतदहमावाप्स्येकथ्यतांयन्मतंतव ॥ ६ ॥ ॥
॥ अविक्षितउवाच ॥ ॥ वित्तंमेपितुरायत्तंमत्स्वामित्वंनतत्रवै ॥ यन्मच्छरीरनिष्पाद्यंतत्करिष्येत्वयोदितम् ॥ ७ ॥
किमिच्छकं व्रतंमातर्निश्चिन्ताभवनिर्यथा ॥ राज्ञापित्राऽभ्यनुज्ञातंयदिवित्तेश्वरेणमे ॥ ८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ त
तःसाराजमहिषीतद्व्रतंसमुपोषिता ॥ यथोक्तंसाऽकरोत्पूजांराजराजस्यसंयता ॥ ९ ॥ निधीनामप्यशेषाणांनिधिपा
लगणस्यच ॥ लक्ष्म्याश्चपरयाभक्त्यायतवाकायमानसा ॥ १० ॥ विविक्तेतुगृहस्थोऽयमथराजाकरन्धमः ॥ आसीनउक्तः

अ०
१२३

॥२४२॥

सचिवैर्नीतिशास्त्रविशारदैः ॥ ११ ॥ ॥ सचिवाञ्जुः ॥ ॥ राजनवयः परिणतन्तवैतच्छासतोमहीम् ॥ एकस्तेतनयोऽ
विक्षिप्यक्तदारपरिग्रहः ॥ १२ ॥ अपुत्रः सचतेनिष्ठांयदाभूपगमिष्यति ॥ तदारिपक्षं पृथिवीनिश्चितं तवयास्यति ॥ १३ ॥
वंशक्षयस्तेभवितापितृपिण्डोदकक्षयः ॥ एतन्महत्तेऽरिभयं क्रियाहान्याभविष्यति ॥ १४ ॥ तस्मात्कुरुतथाभूपयथातेतन
यः पुनः ॥ करोतिसततंबुद्धिपितृणामुपकारिणाम् ॥ १५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एतस्मिन्नन्तरेशब्दं शुश्रावजगतीपतिः ॥
पुरोहितस्य वीरायागदतोत्थार्थिनं प्रति ॥ १६ ॥ कः किमिच्छति दुःसाध्यं कस्य किं साध्यतामिति ॥ करन्धमस्य महिषी किमि
च्छकमुपोषिता ॥ १७ ॥ राजपुत्रोऽप्यविक्षितुश्रुत्वा पौरोहितं वचः ॥ प्रत्युवाचार्थिनः सर्वान् राजद्वारमुपागतान् ॥
॥ १८ ॥ मया साध्यं शरीरेण यस्य किंचिद्ब्रवीतु सः ॥ मम माता महाभागा किमिच्छकमुपोषिता ॥ १९ ॥ शृण्वन्तु मेऽर्थिनः
सर्वे प्रतिज्ञातं मया तदा ॥ किमिच्छथ ददाम्येषां क्रियमाणे किमिच्छके ॥ २० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततो राजानि शस्यैतद्वाक्यं
पुत्रमुखाच्छ्रुतम् ॥ समुत्पत्या ब्रवीत् पुत्रमहमर्थी प्रयच्छमे ॥ २१ ॥ ॥ अविक्षिदुवाच ॥ ॥ दातव्यं यन्मया तात भवतेत
द्ब्रवीहि माम् ॥ कर्तव्यं दुष्करं वा ते साध्यं दुःसाध्यमेव वा ॥ २२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यदिसत्यं प्रतिज्ञास्त्वं ददासि च की
मिच्छकम् ॥ पौत्रस्य दर्शय सुखं ममोत्सङ्गतस्य तत् ॥ २३ ॥ ॥ अविक्षिदुवाच ॥ ॥ अहन्तवैकस्तनयो ब्रह्मचर्य्यं च मे
नृप ॥ न मे पुत्रोऽस्ति पौत्रस्य दर्शयामि कथं मुखम् ॥ २४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ पापाय ब्रह्मचर्य्यन्ते यदि दंधार्य्यते त्वया ॥ त
स्मात्त्वं मोचयात्मानं मम पौत्रं च दर्शय ॥ २५ ॥ ॥ अविक्षिदुवाच ॥ ॥ विषमं स्यान्महाराज यदन्यत्तत्समादिश ॥ वैरा
ग्येण मया त्यक्तः स्त्रीसंभोगस्तथास्तु सः ॥ २६ ॥ राजोवाच ॥ बहुभिर्मुच्यमानां दृष्टो वै वैरिणां जयः ॥ तत्रापि यदिवैराग्यमु

पैषितदपण्डितः॥किंवानोबहुनोक्तेनब्रह्मचर्यंपरित्यज ॥ मातुस्त्वमिच्छयावक्रं पौत्रस्यममदर्शय॥२८॥ मार्कण्डेय उवाच॥
यदासबहुशस्तेनप्रोक्तःपुत्रेणपार्थिवः ॥ नान्यत्प्रार्थयतेकिंचित्तदापुत्रोऽब्रवीत् पुनः ॥ २९ ॥ दत्त्वाकिमिच्छकंतुभ्यं
प्राप्तोऽहंतातसङ्कटम् ॥ तत्करिष्यामिनिर्लज्जोभूयोदारपरिग्रहम् ॥ ३० ॥ स्त्रियःसमक्षंविजितःपतितोऽथरणीतले ॥ स्त्री
पतिर्भविताभूयस्तातैतदतिदुष्करम् ॥ ३१ ॥ तथापिकिंकरोम्येषसत्यपाशवशङ्गतः ॥ करिष्यामियथाऽऽस्थत्वंभुज्यतां
निजशासनम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेऽविक्षितचरिते त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ मार्क
ण्डेय उवाच ॥ ॥ कदाचिद्राजपुत्रोऽसौमृगयामचरद्वने ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्चशार्दूलादींश्चदंष्ट्रिणः ॥ १ ॥ शुश्राव
सहसाशब्दंत्राहित्राहीतियोषितः ॥ विक्रोशन्त्याःसुबहुशोभयगद्गदमुच्चकैः ॥ २ ॥ माभैर्माभैरिति वदन् राजपुत्रः सवे
गितः ॥ चोदयामासतुरगंयतः शब्दः समागतः ॥ ३ ॥ ततश्चसापिचुक्रोशकन्यकाविजनेवने ॥ गृहीतादनुपुत्रेणदृढके
शेनमानिनी ॥ ४ ॥ करन्धमसुतस्याहंभाय्याचाहमवीक्षितः ॥ हरत्यनार्योविपिनेपृथिवीशस्यधीमतः ॥ ५ ॥ यस्यस
र्वेमहीपालास्तथागन्धर्वगुह्यकाः ॥ नसमर्थाः पुरःस्थातुंतस्यभाय्याहतास्म्यहम् ॥ ६ ॥ यस्यमृत्योरिवक्रोधः शक्रस्ये
वपराक्रमः ॥ करन्धमसुतस्यैषातस्यभाय्याहतास्म्यहम् ॥ ७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्यमहीपालतनयः
सशरासनी ॥ चिन्तयामासकिमिदंममभाय्यात्रकानने ॥ मायेयंरक्षसांनूनंदुष्टानांकाननौकसाम् ॥ अथवागतएवाहंस
र्वेवेत्स्यामिकारणम् ॥ ९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ त्वरितः सततो गत्वा ददर्शातिमनोरमाम् ॥ कानने कन्यकामेकां स
र्वालङ्कारभूषिताम् ॥ १० ॥ गृहीतादनुपुत्रेणदृढकेशेनदण्डिना ॥ त्राहित्राहीतिकरुणं विक्रोशन्ती पुनः पुनः ॥ ११ ॥

माभैरितिसतामाहहतोऽसीतिचतंवदन् ॥ शासतीमांमहीदुष्टःकोदूयेतकरन्धमे ॥ १२ ॥ यस्यप्रतापावनताभुविस्
 र्वमहीक्षितः ॥ ततस्तमागतं दृष्ट्वा गृहीतवरकामुंकम् ॥ १३ ॥ मांत्राहीत्याहतन्वङ्गीहतास्म्येवेतिचासकृत् ॥ राज्ञः
 करन्धमस्याहंस्नुषाभार्याप्यविक्षितः ॥ हतास्म्येतेनदुष्टेनसनाथाऽनाथवद्वने ॥ १४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥
 ततोविममृषेवाक्यमविक्षित्सतथोदितम् ॥ कथमेषाहिमेभार्यास्नुषातातस्यवाकथम् ॥ १५ ॥ अथवामोचयाम्ये
 तांतन्वीवेत्स्यामितत्पुनः ॥ क्षत्रियैर्धार्यतेशस्त्रमार्त्तानांत्राणकारणात् ॥ १६ ॥ ततःक्रुद्धोऽब्रवीद्वीरोदानवंतंसुदुर्मतिम् ॥
 जीवनगच्छविमुच्यैनामन्यथानभविष्यसि ॥ १७ ॥ ततःसतांविहायोच्चैर्दण्डमुत्क्षिप्यदानवः ॥ तमप्यधावत्सोऽप्येनं
 शरवर्षैरवाकिरत् ॥ १८ ॥ सवार्यमाणोबाणौघैर्दानवोऽतिमदान्वितः ॥ राजपुत्रायचिक्षेपदण्डशंकुशतावृतम् ॥ १९ ॥
 तमापतन्तंचिच्छेदशरैर्भूपसुतस्ततः ॥ सोऽप्यासन्नगृहीत्वोच्चैर्द्रुममाजौव्यवस्थितः ॥ २० ॥ सृजतःशरवर्षाणितंचिक्षे
 पततोद्रुमम् ॥ सचतंतिलशश्चक्रेभल्लैःकामुकमोचितैः ॥ २१ ॥ ततश्चिक्षेपचशिलांराजपुत्रायदानवः ॥ सापिमोघाप
 पातोर्व्यामुज्झितातेनलाघवात् ॥ २२ ॥ राजपुत्रायकुपितोयद्यच्चिक्षेपदानवः ॥ ततश्चिच्छेदबाणौघैर्भूभृत्सूनुःसलोलया २३
 ततोविच्छिन्नदण्डोसौविच्छिन्नसकलायुधः ॥ मुष्टिमुद्यम्यसक्रोधोराजपुत्रमधावत ॥ २४ ॥ तस्यापततएवासौकरन्धमसु
 तःशिरः ॥ छित्त्वावेतसपत्रेणपातयामासवैभुवि ॥ २५ ॥ तस्मिन्विनिहतैर्देवैर्दानवेदुष्टचेष्टिते ॥ करन्धमसुतःसर्वैःसा
 धुसाध्वितिभाषितः ॥ २६ ॥ वरंवृणीष्वेतितदादेवैरुक्तो नृपात्मजः ॥ वत्रेपुत्रंमहावीर्यं पितुःप्रियचिकीर्षया ॥ २७ ॥ दे
 वाऊचुः ॥ भविष्यतिहितेपुत्रश्चक्रवर्तीमहाबलः ॥ अस्यामेवहिकन्यायांमोक्षितायांत्वयानघ ॥ २८ ॥ ॥ राजपुत्रउ

मा० पु०
॥२४४॥

वाच ॥ ॥ पित्राहंसत्यपाशेनबद्धइच्छाम्यहंसुतम् ॥ राजभिर्निर्जितेनाजौत्यक्तोमेदारसंग्रहः ॥ २९ ॥ साचमेयावता
त्यक्ताविशालनृपतेः सुता ॥ तथाचमत्कृतेत्यक्तोमामृतेनरसङ्गमः ॥ ३० ॥ तत्कथंतामपास्याद्यविशालतनयामहम् ॥
नृशंसात्माकरिष्यामिअन्यनारीपरिग्रहम् ॥ ३१ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ इयमेवहितेभार्य्याश्लाघ्यतेयात्वयासदा ॥ विशाल
स्यसुतासुभ्रूस्त्वत्कृतेयाऽऽश्रितातपः ॥ ३२ ॥ अस्यामुत्पत्स्यतेवीरः सप्तद्वीपप्रसाधकः ॥ यष्टायज्ञसहस्राणांचक्रवर्ती
सुतस्तव ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युच्चार्य्यययुर्देवाः करन्धमसुतं द्विज ॥ सोऽप्याहतांतदापत्नीकथ्यतांभीरु
किंत्विदम् ॥ ३४ ॥ साचारुमैकथयामासत्यक्ताहंभवतायदा ॥ त्यक्तबन्धुजनाऽऽरण्यंनिर्वेदात्समुपागता ॥ ३५ ॥ अ
त्राहंतपसावीरक्षीणप्रायंकलेवरम् ॥ त्यक्तुकामासमभ्येत्यदेवदूतेनवारिता ॥ ३६ ॥ भविष्यतिचपुत्रस्तेचक्रवर्तीमहा
बलः ॥ प्रीणयिष्यतियोदेवानसुरांश्चहनिष्यति ॥ ३७ ॥ इतिदेवाज्ञयातेनदेवदूतेनवारिता ॥ नसंत्यक्तवतीदेहंत्वत्सङ्ग
ममनोरथा ॥ ३८ ॥ परश्वश्चमहाभागस्नातुंगङ्गाह्रदंगता ॥ अवतीर्णाविकृष्टास्मिद्वद्वनागेनकेनचित् ॥ ३९ ॥ ततो
सातलं नीतातेनतत्रचमेपुरः ॥ नागाःसहस्रशस्तस्थुर्नागपत्न्यः कुमारकाः ॥ ४० ॥ तुष्टुवुर्मांसमभ्येत्यमामन्येऽपूजयं
स्तथा ॥ ययाचिरेसविनयं नागामामङ्गनास्तथा ॥ ४१ ॥ प्रसादंकुरुसर्वेषांत्वमस्माकंसुतस्त्वया ॥ अपराधमुपेतानां
संनिवार्य्योवधोन्मुखः ॥ ४२ ॥ अपराधंकरिष्यन्तित्वत्पुत्रस्यानिलाशनाः ॥ तन्निमित्तंनिवार्य्योऽसौप्रसादःक्रिय
तामिति ॥ ४३ ॥ तथेतिचमयाप्रोक्तेदिव्यैः पातालभूषणैः ॥ भूषिताहंतथापुष्पैर्गन्धवासोभिरुत्तमैः ॥ ४४ ॥ समा
नीतातथालोकमिमन्तेनानिलाशिना ॥ पुरायथाकान्तिमतीपूर्ववद्रूपशालिनी ॥ ४५ ॥ इतिरूपवतीदृष्ट्वा सर्वालङ्कारभू

अ०
१२३

॥२४४॥

षिताम् ॥ जग्राहदृढकेशोऽयंहतुंकामःसुदुर्मतिः ॥ ४६ ॥ युष्मद्बाहुबलेनाहंराजपुत्रविमोक्षितो ॥ तत्प्रसीदमहाबाहो
 मांप्रतीच्छत्वयासमः॥ भूलोकेराजपुत्रोऽन्योनास्ति सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेऽविक्षितचरिते त्रयो
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्यावचःश्रुत्वास्मृत्वापितृवचःशुभम् ॥ किमि
 च्छकप्रतिज्ञातेयदुक्तं तेन भूभृता ॥ १ ॥ प्रत्युवाच सतांकन्यामविक्षिन्नपतेः सुतः ॥ सानुरागमनाः कन्यां त्यक्तभोगाश्च
 तत्कृते ॥ २ ॥ यदाहं त्यक्तवांस्तन्वीत्वामरातिपराजितः ॥ विजित्य शत्रून्संप्राप्तात्वं मया त्रकरोमिकिम् ॥ ३ ॥ ॥ क
 न्योवाच ॥ ॥ मम पाणिं गृहाण त्वं रमणीयेऽत्र कानने ॥ सकामायाः सकामेन सङ्गमो गुणवान् भवेत् ॥ ४ ॥ ॥ राजपुत्र
 उवाच ॥ ॥ एवं भवतु भद्रन्तेविधिरेवात्र कारणम् ॥ अन्यथा कथमन्यत्र त्वामहश्च समागतः ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच
 ॥ ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्राप्तो गन्धर्वतनयो मुने ॥ वराप्सरोभिः सहितो गन्धर्वैरपरैर्वृतः ॥ ६ ॥ ॥ गन्धर्व उवाच ॥ ॥ राज
 पुत्र सुते यस्मै भामिनीनाममानिनी ॥ अभिशपादगस्त्यस्य विशालतनयाऽभवत् ॥ ७ ॥ बालभावेन योऽगस्त्यः कोपितः
 क्रीडमानया ॥ ततस्तेन तदाशप्तमानुषीत्वं भविष्यसि ॥ ८ ॥ प्रसादितः स चास्माभिर्बालेयमविवेकिनी ॥ तावपराद्वा
 विप्रर्षे प्रसादः क्रियतामिति ॥ ९ ॥ प्रसाद्यमानः सोऽस्माभिरिदमाहमहामुनिः ॥ बालेति मत्वा शापोऽल्पो दत्तोऽस्यानान्य
 थैव तत् ॥ १० ॥ इति शापादगस्त्यस्य विशालभवने शुभा ॥ जातेयं मतसुता सुभ्रूभिर्मानिनी नामनामतः ॥ ११ ॥ तद
 स्याहंकृते प्राप्तो गृहाणे मां नृपात्मजासु ॥ ममात्मजां सुतस्तेऽत्र चक्रवर्ती भविष्यति ॥ १२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ॥ तथेत्युक्तेति तस्याश्च स पाणिं पार्थिवात्मजः ॥ जग्राह विधिवद्दोमं चक्रे तत्र चतुर्मुखः ॥ १३ ॥ प्रजगुर्देवगन्धर्वानन्तु

श्वाप्सरोगणाः ॥ पुष्पाणिससृजुर्मैघादेववाद्यानिसस्वनुः ॥ १४ ॥ विवाहेराजपुत्रस्यतयातत्रसमेयुषः ॥ समस्त
वसुधात्राणकर्तृकारणभूतया ॥ १५ ॥ ततोगन्धर्वलोकन्तेसहतेनमहात्मना ॥ निःशेषेणययुःसाचसचराजसुतोमुने
॥ १६ ॥ भामिन्यामुमुदेसार्द्धमविक्षिन्नूपनन्दनः ॥ साचतेनसमंतत्रभोगसम्पत्समन्विता ॥ १७ ॥ कदाचिदतिर
म्येऽसौनगरोपवनेतया ॥ विक्रीडतिसमंतन्व्याकदाचिदुपपर्वते ॥ १८ ॥ कदाचित्पुलिनेनद्याहंससारसशोभिते ॥
कदाचिद्भवनस्यान्तेप्रासादेचातिशोभने ॥ १९ ॥ विहारदेशेष्वन्येषुरमणीयेष्वहर्निशम् ॥ सरेमेसहितस्तन्व्यासा
चतेनमहात्मना ॥ २० ॥ भक्ष्यानुलेपनं वस्त्रं कूपानादिकमुत्तमम् ॥ उपजह्रुस्तयोस्तत्रमुनिगन्धर्वकिन्नराः ॥ २१ ॥
तयाचरमतस्तस्यभामिन्यासहदुर्लभे ॥ गन्धर्वलोकेवीरस्यपुत्रंसासुषुवेशुभा ॥ २२ ॥ तस्मिन्जातेमहावीर्येग
न्धर्वाणांमहोत्सवः ॥ बभूवमनुजव्याघ्रेतेनकार्यमवेक्षताम् ॥ २३ ॥ जगुःकेचित्तथैवान्येमृदङ्गपटहानकान् ॥
अवाद्यन्तचैवान्येवेणुवीणादिकांस्तथा ॥ २४ ॥ ननृतुश्चतथातत्रबहवोऽप्ससांगणाः ॥ पुष्पवृष्टिमुचोमेघाजगर्जु
र्मृदुनिस्वनाः ॥ २५ ॥ तथाकोलाहलेतस्मिन्वर्तमानेऽथतुम्बुरुः ॥ प्रणयेनस्मृताभ्येत्यजातकर्माकरोन्मुनिः
॥ २६ ॥ देवाःसमाययुःसर्वेतथादेवर्षयोऽमलाः ॥ पातालात्पन्नगेन्द्राश्चशेषवासुकितक्षकाः ॥ २७ ॥ तथादेवासु
राणांचयेप्रधानाद्विजोत्तम ॥ यक्षाणांगुल्यकानांचवायवश्चतथाऽखिलाः ॥ २८ ॥ तदाऽऽगतैरशेषर्षिदेवदानवपन्नगैः ॥
मुनिभिश्चाकुलमभूद्गन्धर्वाणांमहत्पुरम् ॥ २९ ॥ ततःसतुम्बुरुःकृत्वाजातकर्मादिकाःक्रियाः ॥ चक्रेस्वस्त्ययनंतस्य
बालस्यस्तुतिपूर्वकम् ॥ ३० ॥ चक्रवर्तीमहावीर्योमहाबाहुर्महाबलः ॥ सहान्तंकालसीशित्वमशेषायाःक्षितेःकुरु ॥ ३१ ॥

इमेशक्रादयः सर्वेलोकपालास्तथर्षयः ॥ स्वस्तिकुर्वन्तुतेवीरवीर्यचारिविनाशनम् ॥ ३२ ॥ मरुत्तवशिवायास्तुवातिपू
 र्वेणयोऽरजः ॥ मरुत्तेविमलोऽक्षीणोऽवैषम्यायास्तुदक्षिणः ॥ ३३ ॥ पश्चिमस्तेमरुद्वीर्यमुत्तमंतेप्रयच्छतु ॥ बलंयच्छतु
 चोत्कृष्टंमरुत्तेचतथोत्तरः ॥ ३४ ॥ इतिस्वस्त्ययनस्यान्तेवागुवाचाशरीरिणी ॥ मरुत्तवेतिबहुशोयदिदंगुरुरब्रवीत् ॥ ३५ ॥
 मरुत्तइतितेनायंभुविख्यातोभविष्यति ॥ भुविचास्यमहीपालायास्यन्त्याज्ञावशायतः ॥ ३६ ॥ एषसर्वक्षितीशानांवी
 रःस्थास्यतिमूर्धनि ॥ चक्रवर्त्तीमहावीर्यःसप्तद्वीपवर्त्तामहीम् ॥ ३७ ॥ आक्रम्यपृथिवीपालानयंभोक्ष्यत्यवारितः ॥
 प्रधानःपृथिवीशानांभविष्यत्येषयज्विनाम् ॥ आधिक्यंशौर्यवीर्येणभविष्यत्यस्यराजसु ॥ ३८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच
 ॥ ॥ इत्याकर्ण्यवचःसर्वेकेनाप्युक्तंदिवौकसाम् ॥ तुतुषुर्विप्रगन्धर्वाश्चास्यमातातथापिता ॥ ३९ ॥ इतिश्रीमार्कण्डे
 यपुराणेऽविक्षितचरितेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसराजपुत्रस्तमादाय
 दयितंसुतम् ॥ पत्न्याञ्जानुगतोविप्रगन्धर्वैराययौपुरम् ॥ १ ॥ सपितुर्भवनंप्राप्यववन्देपितुरादरात् ॥ चरणौसाचत
 न्वङ्गीहीमतीनृपतेः सुता ॥ २ ॥ तथाहराजपुत्रोऽसौगृहीत्वाबालकंसुतम् ॥ धर्मासनगतंभूपंराज्ञांमध्येकरन्धमम् ॥ ३ ॥
 मुखंपौत्रस्यपश्यैतदुत्सङ्गस्थस्ययन्मया ॥ किमिच्छकेप्रतिज्ञातंतुभ्यंमातुःकृतेपुरा ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वापितुरुत्सङ्गेतंकृत्वात
 नयंततः ॥ यथावृत्तमशेषंसकथयामासतस्यतत् ॥ ५ ॥ सपरिष्वज्यतंपौत्रमानन्दास्त्राविलेक्षणः ॥ सभाग्योऽस्मीत्यथात्मा
 नंप्रशशंसपुनःपुनः ॥ ६ ॥ ततःसोऽर्ध्यादिनासम्यक्गन्धर्वान्समुपागतान् ॥ संमानयामासमुदाविस्मृतान्यप्रयोज
 नः ॥ ७ ॥ ततःपुरेमहानासीदानन्दःपौरवेश्मसु ॥ अस्माकसन्ततिर्जातानाथस्यैतिमहामुने ॥ ८ ॥ दृष्टपुष्टेपुरेतस्मि

नृगीतवाधैर्वराङ्गनाः ॥ विलासिन्योऽतिचार्वङ्ग्योनृतुल्यस्यमुत्तमम् ॥ ९ ॥ राजाचद्विजमुख्येभ्योरत्नानिचवसूनिच ॥
गावोवस्त्राप्यलङ्कारानदददृष्टमानसः ॥ १० ॥ ततःसबालोवदृष्टेशुक्लपक्षेयथाशशो ॥ पितृणांप्रीतिजनकोजनस्येष्टश्चसो
ऽभवत् ॥ ११ ॥ आचार्याणांसकाशात्सप्राग्वेदान्जगृहेमुने ॥ ततःशास्त्राप्यशेषाणिधनुर्वेदंततःपरम् ॥ १२ ॥ कृतो
द्योगोयदासोऽभूत्खड्गकार्मुककर्मणि ॥ अन्येषुचतथावीरःशस्त्रेषुविजितश्रमः ॥ १३ ॥ ततोऽस्त्राणिसजग्राहभार्गवाद्
भृगुसंभवात् ॥ विनयावनतोविप्रगुरोःप्रीतिपरायणः ॥ १४ ॥ गृहीतास्त्रःकृतीवेदधनुर्वेदस्यपारगः ॥ निष्णातःस
र्वविद्यासुनबभूवततःपरः ॥ १५ ॥ विशालोऽपिसुतावार्त्तामुपलभ्याखिलामिमाम् ॥ हर्षनिर्भरचित्तोऽभूद्बौद्धिप्रस्यचयो
ग्यताम् ॥ १६ ॥ अथराजासुतसुतं दृष्ट्वाप्राप्तमनोरथः ॥ यज्ञाननेकान्निष्पाद्यदत्त्वादानानिचार्थिनाम् ॥ १७ ॥ कृतशेषक्रियोयु
क्तःसवर्णेर्धर्मतोमहीम् ॥ परिपालयारिविजयीबलबुद्धिसमन्वितः ॥ १८ ॥ सयियासुर्वनंपुत्रमविक्षितमभाषत ॥ पुत्रवृ
द्धोऽस्मिगच्छामिवनंराज्यंगृहाणमे ॥ १९ ॥ कृतकृत्योऽस्मिनास्त्यन्यत्किञ्चित्त्वदभिषेचनात् ॥ सुनिष्पन्नमतोराज्यं
त्वंगृहाणमयार्पितम् ॥ २० ॥ इत्युक्तःपितरंप्राहसोऽविक्षिन्नपनन्दनः ॥ प्रश्रयावनतोभूत्वायियासुस्तपसेवनम् ॥ २१ ॥
नाहंतातकरिष्यामिपृथिव्याःपरिपालनम् ॥ नापैतिहीर्मेमनसिराज्येऽन्यत्वंनियोजय ॥ २२ ॥ तातेनमोक्षितोबद्धोनस्ववी
र्यादहंयतः ॥ ततःकियत्पौरुषंमपुरुषैःपाल्यतेमही ॥ २३ ॥ योऽहंनपालनायालमात्मनोऽपिवसुन्धराम् ॥ सकथंपाल
यिष्यामिराज्यमन्यत्रविक्षिप ॥ २४ ॥ सख्योसधर्मपुरुषोयश्चान्येनावद्बुध्यते ॥ आत्माऽमोहायभवताबन्धनाद्येनमोक्षितः
॥ २५ ॥ सोऽहंकथंभविष्यामिस्त्रीसधर्मासहीपतिः ॥ स्त्रियःपुमान्भवेद्दत्तायःशूरःसमहोपतिः ॥ २६ ॥ पितोवाच ॥ ॥

नभिन्नएवपुत्रस्यपितापुत्रस्तथापितुः ॥ नान्येनमोक्षितोवीरयस्त्वंपित्राविमोक्षितः ॥ २७ ॥ ॥ पुत्रउवाच ॥ ॥ हृदयंनान्यथानेतुंमयाशक्यंनरेश्वर ॥ हृदयेहीर्ममातीवयस्त्वहंमोक्षितस्त्वया ॥ २८ ॥ पित्रोपात्तांश्रियंभुङ्क्तेपित्राकृच्छात्समुद्धतः ॥ विज्ञायतेचयःपित्रामानवःसोस्तुनोकुले ॥ २९ ॥ स्वयमर्जितवित्तानांरूपातिस्वयमुपेयुषाम् ॥ स्वयंनिस्तीर्णकृच्छ्राणांयागतिःसाऽस्तुमेगतिः ॥ ३० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इत्याहबहुशःपित्रायदाप्युक्तोऽप्यसौमुने ॥ तदातस्यसुतंराज्येमरुत्तमकरोन्नृपः ॥ ३१ ॥ सपित्रासमनुज्ञातंराज्यंप्राप्नुपितामहात् ॥ चकारसम्यक्सुहृदामानन्दमुपपादयन् ॥ ३२ ॥ राजाकरन्धमश्रापिवीरामादायतान्तथा ॥ वनंजगामतपसेयतवाक्कायमानसः ॥ ३३ ॥ तत्रवर्षसहस्रंसतपस्तप्त्वासुदुश्चरम् ॥ विहायदेहंनृपतिःशक्रस्यापसलोकताम् ॥ ३४ ॥ सास्यपत्नीतदावीरावर्षाणामपरंशतम् ॥ तपश्चचारविप्रर्षेजटिलामलपंकिनी ॥ ३५ ॥ सालोक्यमिच्छतीभर्तुःस्वर्गतस्यमहात्मनः ॥ फलमूलकृताहाराभार्गवाश्रमसंश्रया ॥ द्विजातिपत्नीमध्यस्थाद्विजशुश्रूषणादृता ॥ ३६ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेमरुत्तचरितेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ क्रोष्टुकिरुवाच ॥ ॥ भगवन्विस्तरात्सर्वममैतत्कथितंत्वया ॥ करन्धमस्यचरितमविक्षिचचरितंचयत् ॥ १ ॥ आविक्षितस्यनृपतेर्मरुत्तस्यमहात्मनः ॥ श्रोतुमिच्छामिचरितंश्रूयतेसोऽतिचेष्टितः ॥ २ ॥ चक्रवर्तीमहाभागःशूरःकान्तोमहामतिः ॥ धर्मविद्धर्मकृच्चैवसम्यक्पालयिताभुवः ॥ ३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ सपित्रासमनुज्ञातंराज्यंप्राप्यपितामहात् ॥ धर्मतःपालयामासपितापुत्रानिवौरसान् ॥ ४ ॥ इयाजसुबहून्यज्ञान्यथावत्स्वाप्तदक्षिणान् ॥ ऋत्विक्पुरोहितादेशादनिर्विण्णोमहीपतिः ॥ ५ ॥ तस्याप्रतिहतंचक्रमासीत्द्वीपेषुसप्तसु ॥ गतिश्चाप्यनवच्छिन्नास्यःपातालजलादिषु ॥ ६ ॥ ततःप्राप्यधनंविप्रयथावत्स्वक्रिया

परः ॥ अयजत्समहायज्ञैर्देवानिन्द्रपुरे गमान् ॥ ७ ॥ इतरेचयथावर्णाःस्वेस्वेकर्मण्यतन्द्रिताः ॥ तदुपात्तधनाश्चक्रुरिष्टा
 पूर्तादिकाःक्रियाः ॥ ८ ॥ पाल्यमानामहीतेनमरुत्तेनमहात्मना ॥ योस्पृष्टत्रिदशावासवासिभिर्द्विजसत्तम ॥ ९ ॥ तेनाति
 शयिताःसर्वेकेवलंनमहीक्षितः ॥ यज्विनादेवराजोऽपिशतयज्ञाभिसन्धिना ॥ १० ॥ ऋत्विक्तस्यतुसंवर्त्तोबभूवाङ्गिरसः
 सुतः ॥ भ्रातावृहस्पतेर्विप्रमहात्मातपसांनिधिः ॥ ११ ॥ सौवर्णोमुञ्जवान्नामपर्वतःसुरसेवितः ॥ पातितंतेनतच्छृङ्गकृते
 तस्यमहीपतेः ॥ १२ ॥ तेनयस्याखिलंयज्ञेभूमिभागादिकंद्विज ॥ प्रासादश्चकृताःशुभ्रास्तपसासर्वकाञ्चनाः ॥ १३ ॥
 गाताश्चाप्यत्रगायन्तिमरुत्तचरिताश्रयाः ॥ सातत्येनर्षयःसर्वेकुर्वन्तोऽध्ययनंयथा ॥ १४ ॥ मरुत्तेनसमोनाभूद्यजमानोम
 हीतले ॥ सदःसमस्तंयद्यज्ञेप्रासादाश्चैवकांचानः ॥ १५ ॥ अमाद्यदिन्द्रःसोमेनदक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ विप्राणांपरिवे
 ष्टारःशक्राद्यास्त्रिदशोत्तमाः ॥ १६ ॥ यथायज्ञेमरुत्तस्यतृप्ताःसर्वेमहीपतेः ॥ सुवर्णमखिलंत्यक्तेरत्नपूर्णगृहेद्विजैः ॥ १७ ॥
 प्रासादादिसमस्तंचसौवर्णंतस्ययत्क्रतौ ॥ त्रयोवर्णात्यलभ्यन्ततस्मात्केचित्तथाददुः ॥ १८ ॥ (तेनत्यक्तेनशिष्टायेज
 नाःपूर्णमनोरथाः ॥ तेपियज्ञान्यजन्तेस्मदेशेदेशेपृथक्पृथक् ॥) तस्यैवंकुर्वतोराज्यंसम्यक्पालयतःप्रजाः ॥ तपस्वीकश्चि
 दभ्येत्यतमाहमुनिसत्तम ॥ १९ ॥ पितुर्मातातवाहेदंष्टृध्वातापसमण्डलम् ॥ विषाभिभूतमुरगैर्मदोन्मत्तैर्नरेश्वर ॥ २० ॥
 पितामहस्तेस्वर्यातःसम्यक्संपाल्यमेदिनीम् ॥ पितातवतथाशक्तोहित्वाग्रामंवनंगतः॥(तपश्चरणशक्ताऽहमिहचौर्वाश्रमे
 स्थिता ॥ २१ ॥ साऽहंपश्यामिवैकल्यंतवराज्यंप्रशासतः ॥ पितामहस्यतेनाभूद्यत्पूर्वेषांचतेनप ॥ २२ ॥ नूनंप्रमत्तोभो
 गेषुसक्तोवाऽविजितेन्द्रियः ॥ चारान्धसायतस्तेषांनुष्टादुष्टंनवेत्तिसयत् ॥ २३ ॥ पातालादभ्युपेतैस्तुभुजगैर्दशशालिभिः ॥

दष्टामुनिसुताःसप्तदूषिताश्चजलाशयाः ॥ २४ ॥ स्वेदमूत्रपूरीषेणदूषितं सुशृतं हविः ॥ अपराधं समुद्दिश्य दत्तो नागबलि
 श्रिरात् ॥ २५ ॥ एते समर्था मुनयो भस्मीकर्तुं भुजंगमान् ॥ किन्त्वेषां नाधिकारोऽत्र त्वमेवात्राधिकारवान् ॥ २६ ॥ तावत् सु
 खं भूपतिजैर्भोगं प्राप्य ते नृप ॥ अभिषेकजलं यावन्नमूर्ध्नि विनिपात्यते ॥ २७ ॥ कानि मित्राणिकः शत्रुर्मम शत्रोर्बलं किय
 त् ॥ कोऽहं के मन्त्रिणः पक्षे के वा भूपतयो मम ॥ २८ ॥ (कियान्कोशो बलं किं वा को नुरक्तो जनो मम) ॥ विरक्तो वा परैर्भिन्नः परे
 षामपि कीदृशः ॥ कः सम्यगत्र नगरे विषये वा जनो मम ॥ २९ ॥ धर्मकर्माश्रयो मूढः कः सम्यगपि वर्तते ॥ को दण्ड्यः परिपा
 ल्यः कः केचोपेक्ष्यान रामया ॥ ३० ॥ सामभेदतया दम्यादेशकालमवेक्षता ॥ चारांश्च चारयेदन्यै रज्ञातान् भूपतिश्चरैः ॥ ३१ ॥
सचिवादिषु सर्वेषु चरान्दद्यान्महीपतिः ॥ इत्यादौ भूपतिर्नित्यं कर्मण्यासक्तमानसः ॥ ३२ ॥ नयेद्दिनं तथा रात्रिं न तु भोगप
 रायणः ॥ राज्ञां शरीरग्रहणं न भोगाय महीपते ॥ ३३ ॥ क्लेशाय महते पृथ्वीस्वधर्मपरिपालने ॥ सम्यक्पालयतः पृथ्वीं स्वध
 र्मचमहीपतेः ॥ ३४ ॥ इह क्लेशो महान् स्वर्गे परमं सुखमक्षयम् ॥ तदेतदवबुध्यस्व हित्वा भोगान्नरेश्वर ॥ ३५ ॥ पालनाय
 क्षितेः क्लेशमङ्गीकर्तुमिहार्हसि ॥ इति वृत्तमृषीणां यद्व्यसनं त्वयि शासति ॥ ३६ ॥ भुजङ्गहेतुकं भूपचारान्धो नापिवेत्सितत् ॥
 बहुनात्र किमुक्तेन दुष्टे दण्डो निपात्यताम् ॥ ३७ ॥ शिष्टान्पालय राजंस्त्वं धर्मषड्भागमाप्स्यसि ॥ अरक्षन्पापमखिलं दुष्टै
 रविनयात्कृतम् ॥ ३८ ॥ समवाप्स्यस्य सन्दिग्धं यदिच्छसि कुरुष्व तत् ॥ एतन्मयोक्तं सकलं यत्तवाहं पितामहः ॥ कुरुष्वै
 वं स्थिते यत्तेरोचते वसुधाधिप ॥ ३९ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मरुत्तचरिते षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति तापसवाक्यं सश्रुत्वा लज्जापरो नृपः ॥ पिङ्गमाचारान्धमित्युक्तानिः श्वस्य जगृहे धनुः ॥ १ ॥

ततः सत्वरितंगत्वा तमौर्वस्याश्रमं प्रति ॥ ववन्देशिरसा वीरां मातरं पितुरात्मनः ॥ २ ॥ तापसां श्रयथान्यायं तैश्चाशीर्भिर
भिष्टुतः ॥ दृष्ट्वा च तापसान् सप्तनागैर्दृष्टान् मृतान् भुवि ॥ ३ ॥ निनिन्दात्मानमसकृत् पुरस्तेषां महीपतिः ॥ उवाच
चैतदद्याहं मदीयं मवमन्यताम् ॥ ४ ॥ यत्करोमि भुजङ्गानां दुष्टानां ब्राह्मणद्विषाम् ॥ तत्पश्यतु जगत्सर्वं स देवा सुरमानु
षम् ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा च गृहे कोपादस्त्रं संवर्तकं नृपः ॥ नाशाय शेषनागानां पातालोर्वो विचा
रणाम् ॥ ६ ॥ ततो ज्ज्वालसहस्रानागलोकः समन्ततः ॥ महास्रतेजसा विप्रदह्यमानो निवारितः ॥ ७ ॥ हाहा ताते
तिहामातर्हाहा वत्सेति संभ्रमे ॥ तस्मिन्नस्त्रकृते वाचः पन्नगानामथाभवन् ॥ ८ ॥ केचित्ज्वलद्भिः पुच्छाग्रैः फणैरन्ये
भुजङ्गमाः ॥ गृहीतपुत्रदाराश्च त्यक्ता भरणवाससः ॥ ९ ॥ पातालमुत्सृज्य ययुः शरणं भामिनीं तदा ॥ मरुत्तमातरं पू
र्वं ययादत्तं तदाऽभयम् ॥ १० ॥ तामुपेत्योरगाः सर्वे स प्रणामं भयातुराः ॥ सगद्गदमिदं प्रोचुः स्मर्यतां नः पुरोदितम् ॥ ११ ॥
प्रणम्याभ्यर्थितं पूर्वयदस्माभीरसातले ॥ तस्य कालोऽयमायातस्त्राहिवीरप्रजायिनि ॥ १२ ॥ पुत्रो निवार्यतां राज्ञि प्रा
णैः संयोज्यमस्तु नः ॥ दह्यते सकलोलोको नागानामस्त्रवह्निना ॥ १३ ॥ एवं संदह्यमानानामस्माकं तनयेन ते ॥ त्वा
मृतेशरणं नान्यत्कृपां कुरु यशस्विनि ॥ १४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां संस्मृत्या दौ च भाषितम् ॥
भर्तारमाह सा साध्वी स संभ्रममिदं वचः ॥ १५ ॥ पूर्वमेव तवाख्यातं पाताले यद्भुजङ्गमैः ॥ प्रोक्तमभ्यर्थना पूर्वममामी
त्तनयं प्रति ॥ १६ ॥ तद्वमेऽभ्यागता भीता दह्यन्ते तस्य तेजसा ॥ मामेते शरणं पूर्वं दत्तमेभ्यो मयाऽभयम् ॥ १७ ॥ ये मां
शरणमापन्नास्ते त्वां शरणमागताः ॥ अपृथग्धर्मचरणाय ताहं शरणं तव ॥ १८ ॥ तन्निवारय पुत्रं त्वं मरुत्तं वचनात्तव ॥ म

याचाभ्यर्थितोऽवश्यंशममभ्युपयास्यति ॥ १९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ महापराधेनियतंमरुतःक्रोधमागतः ॥ दुर्निर्वर्त्य
 महंमन्येतस्यक्रोधंसुतस्यते ॥ २० ॥ ॥ नागाऊचुः ॥ शरणागतास्तववयंप्रसादःक्रियतांनृप ॥ क्षत्रस्यार्तपरित्रा
 णेनिमित्तंशस्त्रधारणम् ॥ २१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ नागानांतद्वचःश्रुत्वाभूतानांशरणैषिणाम् ॥ तयाचाभ्यर्थि
 तःपत्न्याप्राहावीक्षिन्महायशाः ॥ २२ ॥ गत्वाब्रवीमितंभद्रेतनयंत्वरयातव ॥ परित्राणायनागानांनत्याज्याःशरणाग
 ताः ॥ २३ ॥ नोपसंहरतेसोख्यंदिमद्वचनान्नृपः ॥ तदस्त्रैर्वारयिष्यामितस्यास्त्रंनयस्यते ॥ २४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउ
 वाच ॥ ॥ ततोऽगृहीत्वासधनुरविक्षिप्तत्रियोत्तमः ॥ भार्ययासहितःप्रायात्त्वरवान्भार्गवाश्रमम् ॥ २५ ॥ इतिश्री
 मार्कण्डेयपुराणेमरुतचरितेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सतुतत्रसुतंदृष्ट्वागृही
 तवरकामुकम् ॥ धनुःशस्त्रं चतस्योग्रंज्वालाव्याप्तदिगन्तरम् ॥ १ ॥ उद्गिरन्तंमहावह्निंदीपिताखिलभूतलम् ॥ पाताला
 न्तर्गतंप्राप्तमसत्स्यंधोरभीषणम् ॥ २ ॥ सतंदृष्ट्वामहीपालंभृकुटीकुटिलाननम् ॥ माक्रुधस्त्वंमरुत्तास्त्रमुपसंह्रियतामिति
 ॥ ३ ॥ प्राहासकृच्चानुलुप्तवर्णक्रममुदारधीः ॥ सनिशम्यगुरोर्वाक्यंदृष्ट्वातंचपुनःपुनः ॥ ४ ॥ गृहीतकामुकःपित्रोःप्रणिपत्य
 सगौरवम् ॥ प्रत्युवाचापराधामेसुभृशंपन्नगाःपितः ॥ ५ ॥ शासतीमामयिमहींपरिभूयबलंमम ॥ सप्ताश्रममुपाग
 म्यदष्टामुनिकुमारकाः ॥ ६ ॥ ऋषीणामाश्रमस्थानाममीषामवनीपते ॥ मयिशासतिदुर्वृत्तैर्दूषितानिहवींषिच ॥ ७ ॥
 जलाशयास्तथाप्येतैःसर्वएवहिदूषिताः ॥ तदेतत्कारणंकिञ्चिन्नवक्तव्यंत्वयापितः ॥ ननिवारयितव्योऽहंब्रह्मघ्नान्प्रतिप
 न्नगान् ॥ ८ ॥ ॥ अविक्षिदुवाच ॥ ॥ यद्येभिर्निहताविप्रायास्यन्तिनरकमृताः ॥ ममेतत्क्रियतांवाक्यंविरमास्त्रप्रयो

गतः ॥ ९ ॥ ॥ मरुत्त उवाच ॥ ॥ नाहमेषां क्षमिष्यामि दुष्टानामपराधिनाम् ॥ अहमेव गमिष्यामि नरकं यदि पापिना
म् ॥ न निग्रहेयताम्येषां मां निवारय मापितः ॥ १० ॥ ॥ अविक्षिदुवाच ॥ ॥ मामेते शरणं प्राप्ताः पन्नगाममगौरवात् ॥
उपसंह्रियतामस्त्रमलं कोपेन तेनृप ॥ ११ ॥ मरुत्त उवाच ॥ ॥ नाहमेषां क्षमिष्यामि दुष्टानामपराधिनां ॥ स्वधर्ममुल्लंघ्य
कथं करिष्यामिव चस्तव ॥ १२ ॥ दण्ड्ये निपातयन् दण्डं भूपः शिष्टांश्च पालयन् ॥ पुण्यलोकानवाप्नोति नरकांश्चाप्युपेक्ष
॥ १३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवं सबहुशः पित्रा वार्यमाणो म्बया सह ॥ नोपसंहरते सोऽस्त्रं ततोऽसौ पुनरब्रवीत् ॥ १४ ॥
हिंससे पन्नगान् भीतान् ममैतान् शरणं गतान् ॥ वार्यमाणोऽपि तस्मात्ते करिष्यामि प्रतिक्रियाम् ॥ १५ ॥ मयाप्यस्त्राण्य
वाप्तानि न त्वमेकोऽस्त्रविद् भुवि ॥ ममाग्रतः सुदुर्लभं पौरुषं च कियत्तव ॥ १६ ॥ ततः कार्मुकमारोप्य कोपताम्रविलोचनः ॥
अविक्षिदस्त्रं जग्राह कालस्य मुनिपुङ्गवः ॥ १७ ॥ ततो ज्वालापरीवारमरिसंघं मुत्तमम् ॥ कालास्त्रं तु महावीर्यं योजयामास
कार्मुके ॥ १८ ॥ ततश्चुक्षो भजगतीं संवर्त्तास्त्रं प्रतापिता ॥ साब्धिशैलाऽखिला विप्रकालस्यास्त्रे समुद्यते ॥ १९ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ ॥ कालास्त्रमुद्यतं पित्रा मरुत्तः सोऽपि वीक्ष्य तत् ॥ प्राहो चैरस्त्रमेतन्मे दुष्टशास्ति समुद्यतम् ॥ २० ॥ न त्वद्वधा
य कालास्त्रं मयि मुंचति किं भवान् ॥ स्वधर्मचारिणिसुते सदैवाज्ञाकरेतव ॥ २१ ॥ मया कार्यं महाभाग प्रजानां परिपालनम् ॥
त्वयैवं क्रियते कस्मान्मद्वधायास्त्रमुद्यतम् ॥ २२ ॥ अविक्षिदुवाच ॥ ॥ शरणागतसंत्राणं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ तस्य
व्याघातकर्त्ता त्वं न मे जीवन् विमोक्ष्यसे ॥ २३ ॥ मां वाहत्वास्त्रवीर्येण जहि दुष्टानि होरगान् ॥ त्वां वाहत्वाऽहमस्त्रेण रक्षि
ष्यामि महोरगान् ॥ २४ ॥ धिक् तस्य जीवितं पुंसः शरणार्थिनमागतम् ॥ यो नार्तमनुगृह्णाति वैरिपक्षमपि ध्रुवम् ॥ २५ ॥ क्ष

त्रियोऽहामिमिभोताः शरणं मामुपागताः ॥ अपकर्त्तात्वमेवैषां यवध्योनमेभवान् ॥ २६ ॥ मरुत्त उवाच ॥ मित्रं वा बान्ध
 वो वाऽपि पिता वा यदि वा गुरुः ॥ प्रजापालनविघ्नाय यो हन्ते व्यःसभूभृता ॥ २७ ॥ सोऽहन्ते प्रहरिष्यामि न क्रोद्धव्यं त्वया पि
 तः ॥ स्वधर्मः परिपाल्यो मे न मे क्रोधस्तवोपरि ॥ २८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्तौ निश्चितौ दृष्ट्वा परस्परवधं प्र
 ति ॥ समुत्पत्यान्तरे तस्थुर्मुनयो भार्गवा दयः ॥ २९ ॥ ऊचुश्चैनं न मोक्तव्यं त्वया खं पितरं प्रति ॥ त्वया च नायं हन्ते व्यः पुत्रः
 प्रख्यातचेष्टितः ॥ ३० ॥ ॥ मरुत्त उवाच ॥ मया दुष्टानि हन्ते व्याः सन्तो रक्ष्यामहीक्षिता ॥ इमे च दुष्टा भुजगाः
 कोऽपराधोऽत्र मे द्विजाः ॥ ३१ ॥ ॥ अविक्षिडुवाच ॥ शरणागतसन्त्राणं मया कार्यमयश्च मे ॥ अपराध्यः सुतो
 विप्रा यो हन्ति शरणागतान् ॥ ३२ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ इमे वदन्ति भुजगास्त्रासलोलविलोचनाः ॥ संजीवया
 मस्तान् विप्रान् ये दष्टा दुष्टपन्नगैः ॥ ३३ ॥ तदलं विग्रहेणोभौराजवर्यो प्रसीदताम् ॥ उभावपि विनिर्मूढप्रतिज्ञौ धर्मको
 विदौ ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ सातु वीरासमभ्येत्य पुत्रमेतदभाषत ॥ मद्वाक्यादेष ते पुत्रो हन्तुं नागान् कृतो
 द्यमः ॥ ३५ ॥ तन्निष्पन्नं यदा विप्रास्ते जीवन्ति तथा मृताः ॥ स जीवन्तश्च मुच्यन्ते यद्युष्मच्छरणंगताः ॥ ३६ ॥ ॥ भामि
 न्युवाच ॥ अहमभ्यर्थिता पूर्वमेभिः पातालसंश्रयैः ॥ तन्निमित्तमयं भर्ता मया त्रविनियोजितः ॥ ३७ ॥ तदेतदा
 ये निर्वृत्तमुभयोरपि शोभनम् ॥ मम भर्तुश्च पुत्रस्य त्वत्पात्रैस्यात्मजस्य च ॥ ३८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततः
 संजीवयामासुस्तान् विप्रांस्ते भुजङ्माः ॥ दिव्यैरोषधिजातैश्च विषसंहरणेन च ॥ ३९ ॥ पित्रोर्न नाम चरणौ सततो ज
 गतीपतिः ॥ मरुत्तश्च सतं प्रीत्या परिष्वज्येदमब्रवीत् ॥ ४० ॥ मानहा भव शत्रूणां चिरं पालय मे दिनीम् ॥ पुत्रपौत्रैश्च मो

दस्वमाचते सन्तु विद्विषः ॥ ४१ ॥ ततो द्विजैरनुज्ञातो वीर्याचनरेश्वरौ ॥ समारूढौ रथं साचभामनीस्वपुरङ्गता ॥ ४२ ॥
वीराऽपि कृत्वा सुमहत्तपो धर्मभृतां वरा ॥ भर्तुः सलोकतां प्राप्ता महाभागा पतिव्रता ॥ ४३ ॥ मरुतोऽपि चकारो व्यर्धर्म
तः परिपालनम् ॥ विनिर्जितारिषड्वर्गो भोगांश्च बुभुजे नृपः ॥ ४४ ॥ तस्य पत्नी महाभागा विदर्भतनया तथा ॥ प्रभावती
सुवीरस्य सौवीरी चाभवत् सुता ॥ ४५ ॥ सुकेशी केतुवीर्यस्य मागधस्यात्मजाऽभवत् ॥ सुता च सिन्धुवीर्यस्य मद्राज
स्य केकयी ॥ ४६ ॥ केकयस्य च सैरन्ध्री सिन्धुभर्तुर्वपुष्मती ॥ चेदिराजसुता चाभूद्वाय्या तस्य सुशोभना ॥ ४७ ॥ ता
सां पुत्रास्तस्य चासन् भूभृतोऽष्टादश द्विज ॥ तेषां प्रधानो ज्येष्ठश्च नरिष्यंतः सुतोऽभवत् ॥ ४८ ॥ एवं वीर्यो मरुतोऽभून्म
हाराजो महाबलः ॥ तस्या प्रतिहतं च क्रमासीद् द्वीपेषु सप्तसु ॥ ४९ ॥ यस्य तुल्योऽपरो राजान भूतो न भविष्यति ॥ सत्त्व
विक्रमयुक्तस्य राजर्षेरमितौजसः ॥ ५० ॥ तस्यैतच्चरितं श्रुत्वा मरुत्तस्य महात्मनः ॥ जन्मचाग्र्यं द्विजश्रेष्ठमुच्यते सर्व
किल्बिषैः ॥ ५१ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मरुत्तचरिते ऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
क्रोष्टुकिरु० ॥ मरुत्तचरितं कृत्स्नं भगवन्कथितं त्वया ॥ तत्संततिमशेषमश्रोतुमिच्छाप्रवर्तते ॥ १ ॥ तत्संततौक्षितो शा
येराज्यार्हा वीर्यशालिनः ॥ तानहं श्रोतुमिच्छामि त्वया ख्यातान् महामुने ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ नरिष्यंत इति
ख्यातो मरुत्तस्याभवत्सुतः ॥ अष्टादशानां पुत्राणां सज्येष्ठः श्रेष्ठ एव च ॥ ३ ॥ वर्षाणां च सहस्राणि सप्ततिं दशपंच च ॥ बु
भुजे पृथिवीं कृत्स्नां मरुत्तः क्षत्रियर्षभः ॥ ४ ॥ कृत्वा राज्यं स्वधर्मेण इध्वायज्ञाननुत्तमान् ॥ नरिष्यंतसुतं ज्येष्ठमभिषिच्य
अग्र्यं ॥ ५ ॥ एकाग्रचित्तः स नृपस्तत्त्वात् तत्र तपो महत् ॥ अरुरोह दिवं विप्रयशसा वृत्त्यरोदसी ॥ ६ ॥ नरिष्यंतः सुतः

सोऽस्य चिंतयामास बुद्धिमान् ॥ पितुर्वृत्तं समालोक्य तथान्ये च भूभृतां ॥ ७ ॥ अत्र वंशे महात्मानो राजानो मम पूर्वजाः ॥
 यज्जिवनो धर्मतः पृथ्वीं पालयामासु रूर्जिताः ॥ ८ ॥ दातारश्चापि वित्तानां संग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ तेषां कश्चरितं शक्तस्त्व
 नुयातुं महात्मनां ॥ ९ ॥ किंतु तैर्यत्कृतं कर्म धर्म्यमाहवनादिभिः ॥ तदहं कर्तुमिच्छामि तच्च नास्तिकरोमि किं ॥ १० ॥ ध
 र्मात्पालयतः पृथ्वीं को गुणोऽत्र महीपतेः ॥ असम्यक्पालनात्पापी न रेंद्रो न रंकं व्रजेत् ॥ ११ ॥ सति वित्ते महायज्ञाः कर्तव्या ए
 व भूभृता ॥ दातव्यं चात्र किंचिन्नं सीदतामीश्वरोगतिः ॥ १२ ॥ आभिजात्यं तथा लज्जा कोपश्चारिजनाश्रयः ॥ कारयंति
 स्वधर्मश्च संग्रामादपलायनं ॥ १३ ॥ एतत्सर्वं यथा सम्यङ्मत्पूर्वैः पुरुषैः कृतं ॥ पित्रा च मे मरुत्तेन तथा तत्केन शक्यते ॥ १४ ॥
 तदहं किं करिष्यामि यत्तु तैः पूर्वजैः कृतं ॥ ये यज्जिवनो वरादांताः संग्रामाच्चानिवर्तिनः ॥ १५ ॥ महत्संग्रामसंमर्देष्वविसंवा
 दि पौरुषाः ॥ कर्मणे हं यतिष्यामि कस्मै तानभिसंधितुं ॥ १६ ॥ अथ वा तैः स्वयं यज्ञाः कृताः पूर्वजनेश्वरैः ॥ अविश्रमद्भिर्ना
 न्यैस्तु कारितास्तत्करोम्यहं ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति संचिंत्य यज्ञं सचकारैकं नरेश्वरः ॥ यादृशं न च कारान्यो
 वित्तोत्सर्गोऽपशोभितं ॥ १८ ॥ द्विजानां जीवनाया लंदत्वा तु सुमहाधनं ॥ ततः शतगुणं तेषां यज्ञार्थं मददन्नृपः ॥ १९ ॥ गा
 वो वस्त्राण्यलंकारं धान्यागारादिकं तथा ॥ प्रत्येकं मम दत्तेषां सर्वं पृथ्वीनिवासिनां ॥ २० ॥ ततस्तेन यदा यज्ञः प्रारब्धो भूभु
 जा पुनः ॥ प्रारब्धे समखेयं तु ततो नालभत द्विजान् ॥ २१ ॥ यान् यान् नृणो तिसृषु विप्रानां त्विज्य कर्मणि ॥ ते ते तमूचु
 र्यज्ञाय वयमप्यत्र दीक्षिताः ॥ २२ ॥ अन्यं वरय यद्वित्तं त्वया स्माकं विसर्जितं ॥ तस्यां तोनास्ति यज्ञेषु दद्यास्त्वं नृपते कथं
 ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ न चोपक्रुत्विजो विप्रास्तदोषक्षितीश्वरः ॥ बहिर्वेद्यां तदादानं सदा तुमुपचक्रमे ॥ २४ ॥

दस्वमाचते सन्तु विद्विषः ॥ ४१ ॥ ततो द्विजैरनुज्ञातो वीरयाचनरेश्वरौ ॥ समारूढौ रथं साचभामिनी स्वपुरङ्गता ॥ ४२ ॥
वीराऽपि कृत्वा सुमहत्तपो धर्मभृतां वरा ॥ भर्तुः सलोकतां प्राप्ता महाभागा पतिव्रता ॥ ४३ ॥ मरुतोऽपि चकारो व्यौ धर्म
तः परिपालनम् ॥ विनिर्जितारिषड्वर्गो भोगांश्च बुभुजे नृपः ॥ ४४ ॥ तस्य पत्नी महाभागा विदर्भतनया तथा ॥ प्रभावती
सुवीरस्य सौवीरी चाभवत् सुता ॥ ४५ ॥ सुकेशी केतुवीर्यस्य मागधस्यात्मजाऽभवत् ॥ सुता च सिन्धुवीर्यस्य मद्राज
स्य केकयी ॥ ४६ ॥ केकयस्य च सैरन्ध्री सिन्धुभर्तुर्वपुष्मती ॥ चेदिराजसुता चाभूद्भार्या तस्य सुशोभना ॥ ४७ ॥ ता
सां पुत्रास्तस्य चासन् भूभृतोऽष्टादश द्विज ॥ तेषां प्रधानो ज्येष्ठश्च नरिष्यन्तः सुतोऽभवत् ॥ ४८ ॥ एवं वीर्यो मरुतोऽभून्म
हाराजो महाबलः ॥ तस्या प्रतिहतं च क्रमासीद् द्वीपेषु सप्तसु ॥ ४९ ॥ यस्य तुल्योऽपरो राजान भूतो न भविष्यति ॥ सत्त्व
विक्रमयुक्तस्य राजर्षेरमितौजसः ॥ ५० ॥ तस्यैतच्चरितं श्रुत्वा मरुत्तस्य महात्मनः ॥ जन्मचाग्र्यं द्विजश्रेष्ठमुच्यते सर्व
किल्बिषैः ॥ ५१ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मरुत्तचरिते कुनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
क्रोष्टुकिरु० ॥ मरुत्तचरितं कृत्स्नं भगवन्कथितं तत्त्वया ॥ तत्संततिमशेषमश्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥ १ ॥ तत्संततौ क्षितीशा
ये राज्यार्हा वीर्यशालिनः ॥ तानहं श्रोतुमिच्छामि त्वया ख्यातान् महामुने ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ नरिष्यन्त इति
ख्यातो मरुत्तस्याभवत् सुतः ॥ अष्टादशानां पुत्राणां स ज्येष्ठः श्रेष्ठ एव च ॥ ३ ॥ वर्षाणां च सहस्राणि सप्ततिं दशपञ्च च ॥ बु
भुजे पृथिवीं कृत्स्नां मरुत्तः क्षत्रियर्षभः ॥ ४ ॥ कृत्वा राज्यं स्वधर्मेण इध्वाय ज्ञाननुत्तमान् ॥ नरिष्यन्तसु तं ज्येष्ठमभिषिच्य
अग्रौघम् ॥ ५ ॥ एकाग्रचित्तः स नृपस्तस्मात् तत्र तपो महत् ॥ अरुरोहं दिवं विप्रयशसा वृत्त्यरोदसी ॥ ६ ॥ नरिष्यन्तः सुतः

सोऽस्य चिंतयामास बुद्धिमान् ॥ पितुर्वृत्तं समालोक्य तथान्ये च भूभृतां ॥ ७ ॥ अत्र वंशे महात्मानो राजानो मम पूर्वजाः ॥
 यज्जिवनो धर्मतः पृथ्वीं पालयामासु रूर्जिताः ॥ ८ ॥ दातारश्चापि वित्तानां संग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ तेषां कश्चरितं शक्तस्त्व
 नुयातुं महात्मनां ॥ ९ ॥ किंतु तैर्यत्कृतं कर्म धर्म्यमाहवनादिभिः ॥ तदहं कर्तुमिच्छामि तच्च नास्तिकरोमि किं ॥ १० ॥ ध
 र्मात्पालयतः पृथ्वीं को गुणोऽत्र महीपतेः ॥ असम्यक्पालनात्पापी न रेंद्रो न रंकं व्रजेत् ॥ ११ ॥ सति वित्ते महायज्ञाः कर्तव्या ए
 व भूभृता ॥ दातव्यं चात्र किंचि त्रं सीदतामीश्वरोगतिः ॥ १२ ॥ आभिजात्यं तथा लज्जा कोपश्चारिजनाश्रयः ॥ कारयंति
 स्वधर्मश्च संग्रामादपलायनं ॥ १३ ॥ एतत्सर्वं यथा सम्यङ्मत्पूर्वैः पुरुषैः कृतं ॥ पित्रा च मे मरुत्तेन तथा तत्केन शक्यते ॥ १४ ॥
 तदहं किं करिष्यामि यत्तु तैः पूर्वजैः कृतं ॥ ये यज्जिवनो वरादांताः संग्रामाच्चानिवर्तिनः ॥ १५ ॥ महत्संग्रामसंमर्देष्वविसंवा
 दि पौरुषाः ॥ कर्मणे हं यतिष्यामि कस्मै तानभिसंधितुं ॥ १६ ॥ अथ वा तैः स्वयं यज्ञाः कृताः पूर्वजनेश्वरैः ॥ अविश्रमद्भिर्ना
 न्यैस्तु कारितास्तत्करोम्यहं ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति संचिंत्य यज्ञं सचकारैकं नरेश्वरः ॥ यादृशं न च कारान्यो
 वित्तोत्सर्गोऽपशोभितं ॥ १८ ॥ द्विजानां जीवनायालं दत्वा तु सुमहाधनं ॥ ततः शतगुणं तेषां यज्ञार्थं मददन्नृपः ॥ १९ ॥ गा
 वो वस्त्राण्यलंकारं धान्यागारादिकं तथा ॥ प्रत्येकं मम दत्तेषां सर्वं पृथ्वीनिवासिनां ॥ २० ॥ ततस्तेन यदा यज्ञः प्रारब्धो भूभु
 जा पुनः ॥ प्रारब्धे समखेयं तु ततो ना लभत द्विजान् ॥ २१ ॥ यान् यान् नृणो तिसृषु विप्रानां त्विज्य कर्मणि ॥ ते ते तमूचु
 र्यज्ञाय वयमप्यत्र दीक्षिताः ॥ २२ ॥ अन्यं वरय यद्वित्तं त्वया स्माकं विसर्जितं ॥ तस्यां तो नास्ति यज्ञेषु दद्यात्स्वं नृपते कथं
 ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ न चोपक्रुत्विजो विप्रास्तदा रोषक्षितीश्वरः ॥ बहिर्वेद्यां तदादानं सदा तु मुपचक्रमे ॥ २४ ॥

तथापि जगद्गुणैर्वधनसंपूर्णमंदिराः ॥ द्विजायदातुं भूयोऽसौ निर्विण्ण इदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ अहोतिशोभनं पृथ्व्याय द्विप्रोनाय
नः क्वचित् ॥ अशोभनं च यत्कोशो विफलो यमयज्विनः ॥ २६ ॥ नार्विज्यं कुरुते कश्चिद्यजमानो खिलोजनः ॥ द्विजानां
न च नोदानं ददतां संप्रतीच्छते ॥ २७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः कांश्चिद्विजान् भक्त्या प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ स्वयं
ज्ञेः ऋत्विजश्चक्रेते प्रचक्रुर्महामखं ॥ २८ ॥ अत्यद्भुतमिदं चासीद्यदा तस्य महीपतेः ॥ स यज्ञो भूतदा पृथ्व्याय जमानोऽखि
लोजनः ॥ २९ ॥ द्विजन्मनामभून्नासीत् सदस्यस्तत्र कश्चन ॥ यजमाना द्विजाः केचित् केचित्तेषां तु याजकाः ॥ ३० ॥ न
रिष्यंतो नरपतिरियाजस्यदा तदा ॥ तस्य दातुर्धनैर्यागं कुर्युः पृथ्वामशेषतः ॥ ३१ ॥ प्राच्यां कोट्यस्तु यज्ञानामासन्नष्टाद
शाधिकाः ॥ प्रतीच्यां सप्तवैकोट्यो दक्षिणायां चतुर्दश ॥ ३२ ॥ उत्तरस्यां च पंचाशदेककालं तदा भवन् ॥ मुने ब्राह्मणयज्ञा
नां न रिष्यंतो यदाऽयजत् ॥ ३३ ॥ एवं सराजाधर्मात्मानरिष्यंतोऽभवत्पुरा ॥ मरुत्ततनयो विप्रविख्यातबलपौरुषः ॥ ३४ ॥
इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेन रिष्यंतचरितं नाम त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ न रिष्यंतस्य त
नयो दुष्टारिदमनोदमः ॥ शक्रस्येव बलं तस्य दयाशीलं मुनेरिव ॥ १ ॥ बाभ्रव्यामिंद्रसेनायां स जज्ञेतस्य भूभृतः ॥ नववर्षा
णि जठरे स्थित्वा मातुर्महायशाः ॥ २ ॥ यद्वाहयामास दमं मातरं जठरे स्थितः ॥ दमशीलश्च भविता यतश्चायं नृपात्मजः ॥ ३ ॥
ततश्चिकालविज्ञानः सहितस्य पुरोहितः ॥ दम इत्यकरोन्नाम न रिष्यंतसु तस्य तु ॥ ४ ॥ सदत्तो राजपुत्रस्तु धनुर्वेदमशेषतः ॥
जगद्देसुरराजस्य सकाशाद्वृषपर्वणः ॥ ५ ॥ दुन्दुभेर्देव्यवर्गस्य तपोवननिवासिनः ॥ सकाशाज्जगद्देवकृत्स्नमस्रग्रामञ्च तत्त्व
तः ॥ ६ ॥ शक्तेः सकाशाद्वेदांश्च वेदाङ्गान्यखिलानि च ॥ तथार्णिणेणाद्राजर्षेर्जगद्देवयोगमात्मवान् ॥ ७ ॥ तं स्वरूपमहात्मनं

गृहीतास्त्रं महाबलम् ॥ स्वयं वरेकृतापित्रा जगृहे सुमनापतिम् ॥ ८ ॥ सुता दशार्णाधिपतेर्बलिनश्चारुवर्मणः ॥ पश्यतां सर्वभू-
 तानां ये तदर्थमुपागताः ॥ ९ ॥ तस्यांच सानुरागोऽभून्मद्राजस्य वै सुतः ॥ सुमनायां महानादो महाबलपराक्रमः ॥ १० ॥ त-
 था विदर्भाधिपतेः पुत्रः संक्रन्दनस्य च ॥ वपुष्मानुराजपुत्रश्च महाधनु रूदारधीः ॥ ११ ॥ ते तदा तं वृत्तं दृष्ट्वा दुष्टारिदमनंदमम् ॥
 मन्त्रयामासुरन्योऽन्यंतत्रानङ्गविमोहिताः ॥ १२ ॥ एतामस्य बलात् कन्यां गृहीत्वा रूपशालिनीम् ॥ गृहं प्रयामस्तस्येयम-
 स्माकं यं ग्रहीष्यति ॥ १३ ॥ भर्तृबुद्ध्या वरा रोहा स्वयं वरविधानतः ॥ तस्येच्छयानो भवित्री भाय्या धर्मोपपादिता ॥ १४ ॥
 अथ नेच्छति सा कश्चिदस्माकं मदिरक्षणा ॥ ततस्तस्य भवित्री सा योदमंघातयिष्यति ॥ १५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इ-
 तिते निश्चयं कृत्वा त्रयः पार्थिव नन्दनाः ॥ जगृहुस्तां सुचार्वङ्गीदमपार्श्वानुवर्तिनीम् ॥ १६ ॥ ततः केचिन्नृपास्तेषां ये तत्पक्षा-
 विचुक्रुशुः ॥ चुक्रुशुश्चापरेभूपाः केचिन्मध्यस्थतांगताः ॥ १७ ॥ ततो दमस्तान्भूपालानवलोक्य समन्ततः ॥ अनाकु-
 लमना वाक्यमिदमाह महामुने ॥ १८ ॥ ॥ दम उवाच ॥ ॥ भो भूपा धर्मकृत्येषु यद्वदन्ति स्वयं वरम् ॥ दशार्णपतिना भूपाः
 कृते धर्मे स्वयं वरे ॥ अधर्मो वाऽथ वा धर्मो यदेभिर्गृह्यते बलात् ॥ १९ ॥ यद्यधर्मो न मे कार्यमन्य भाय्या भविष्यति ॥ धर्मो वा त-
 दलंप्राणैर्यैरक्ष्यन्तेऽरिलंघने ॥ २० ॥ ततो दशार्णाधिपतिश्चारुवर्मानराधिपः ॥ निःशब्दं कारयित्वा तत्सदः प्राह महामुने ॥
 ॥ २१ ॥ दमेन यदिदं प्रोक्तं धर्माधर्माश्रितं नृपाः ॥ तद्वदध्वं यथा धर्मो ममास्य च न लुप्यते ॥ २२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥
 ततः केचिन्महोपालास्तमूर्चुर्वसुधाधिपम् ॥ परस्परानुरागेण गान्धर्वो विहितो विधिः ॥ २३ ॥ क्षत्रियाणां परमयं न विट-
 शूद्रद्विजन्मनाम् ॥ दममाश्रित्य निष्पन्नः स चास्या दुहितुस्तव ॥ २४ ॥ इति धर्मादमस्यैषा दुहिता तव पार्थिव ॥ योऽन्यथा

वर्त्तते मोहात्कामात्मासम्प्रवर्त्तते ॥ २५ ॥ तथाऽपरेतदाप्रोच हात्मानोहिभूभृताम् ॥ पक्षेयेभूभृतोविप्रदशार्णाधिपतिं
वचः ॥ २६ ॥ मोहात्किमाहुर्धर्मोऽयंगान्धर्वः क्षत्रजन्मनः ॥ न त्वेषशास्तानान्योहिराक्षसः शस्त्रजीविनाम् ॥ २७ ॥ बला
दिमांयोहरति हत्वा तु परिपन्थिनः ॥ तस्यैषास्याद्राक्षसेन विवाहेनाबनीश्वराः ॥ २८ ॥ प्रधानतरणोऽत्र विवाहद्वितये म
तः ॥ क्षत्रियाणामतो धर्मो महानन्दादिभिः कृतः ॥ २९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ प्रोचुः पुनर्भूपायैः पूर्वमुदितो नृपः ॥
परस्परानुरागेण जातिधर्माश्रितं वचः ॥ ३० ॥ सत्यं शस्तोराक्षसोऽपि क्षत्रियाणां परो विधिः ॥ किन्त्वसौ जनकस्वाम्येकु
मार्यानुमतो वरः ॥ ३१ ॥ हत्वा तु पितृसम्बन्धं बलेन ह्रियते हि या ॥ सराक्षसो विधिः प्रोक्तो नात्र भर्तृकरे स्थिता ॥ ३२ ॥
पश्यतां सर्वभूपानामनयाय द्रुतो दमः ॥ गान्धर्वस्येह निष्पत्तौ विवाहोराक्षसोऽत्र कः ॥ ३३ ॥ विवाहितायाः कन्यायाः क
न्यात्वं नैव विद्यते ॥ कन्यायाश्च विवाहेन सम्बन्धः पृथिवीश्वराः ॥ ३४ ॥ तद्भमेये बलादेनां दमादादा तु मुद्यताः ॥ बलिन
स्ते यदिततः कुर्वन्तु न तु साधुतत् ॥ ३५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वाऽसौ दमः कोपकषायी कृतलोचनः ॥ आरोप
यामास धनुर्वचनं चेदमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ ममापि भार्या बलिभिः पश्यतो ह्रियते यदि ॥ तत्कुलेन भुजाभ्यां वा को गुणः क्लीबज
न्मनः ॥ ३७ ॥ धिङ्ममास्त्राणि धिक्शौर्यं धिक्शरान् धिक्शरासनम् ॥ धिग्व्यर्थमेकुले जन्म मरुत्तस्य महात्मनः ॥ ३८ ॥
यदि भार्यामिममूढाः समादाय बलान्विताः ॥ प्रयान्ति जीवतो धिक्तां मम व्यर्थमनुष्यताम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वा तान् महीपा
लान् महानन्दमुखान् बली ॥ अथाब्रवीत्तदा सर्वान् महारिदमनो दमः ॥ ४० ॥ एषातिशोभना बालाचारवद्भीमदिरेक्षणा ॥
किन्तस्य जन्मना भार्या न यस्येयं कलोद्भवा ॥ ४१ ॥ इति सञ्चिन्त्य भूपालास्तथायततसंयुगे ॥ यथानिर्जित्य मामेतां प

तींकुरुतमानिनः ॥ ४२ ॥ इत्याभाष्यततस्तत्रशरवर्षममुंचत ॥ छादयन्पृथिवीपालांस्तमसेवमहीरुहान् ॥ ४३ ॥
 तेऽपिवीरामहीपालाःशरशक्त्यृष्टिमुद्रान् ॥ मुमुचुस्तत्प्रयुक्तांश्चदमश्चिच्छेदलीलया ॥ ४४ ॥ तेऽपितत्प्रहितान्बाणान्
 तेषांचासौशरोत्करान् ॥ चिच्छेदपृथिवीशानांनरिष्यन्तात्मजोमुने ॥ ४५ ॥ वर्तमानेतदायुद्धेदमस्यक्षितिपात्मजैः ॥ प्रवि-
 वेशमहानन्दःखड्गपाणिर्यतोदमः ॥ ४६ ॥ तमायान्तंदमोदृष्ट्वाखड्गपाणिमहामृधे ॥ मुमोचशरवर्षाणिवर्षाणीवपुरन्दरः
 ॥ ४७ ॥ तदस्त्राणिततस्तानिशरजालानितत्क्षणात् ॥ महानन्दःप्रचिच्छेदखड्गेनान्यानवंचयत् ॥ ४८ ॥ ततोरोषात्
 समारुह्यतंदमस्यतदारथम् ॥ महानन्दोमहावीर्योदमेनयुयुधेसह ॥ ४९ ॥ बहुधायुध्यमानस्यमहानन्दस्यलाघवा-
 त् ॥ दमोमुमोचहृदयेशरंकालानलप्रभम् ॥ ५० ॥ तंलग्नमात्मनोत्कृष्यविभिन्नेनततोहृदा ॥ दमंप्रतिविचिक्षेपमहान-
 न्दोऽसिमुज्ज्वलम् ॥ ५१ ॥ पतन्तंचैनमुल्काभंशक्त्याचिक्षेपतंदमः ॥ शिरोवेतसपत्रेणमहानन्दस्यचमच्छिनत् ॥
 ॥ ५२ ॥ तस्मिन्हृतेमहानन्देप्राचुर्येणपराङ्मुखाः ॥ बभूवुःपार्थिवास्तस्थौवपुष्मान्कुण्डिनाधिपः ॥ ५३ ॥ दमेन
 युयुधेचासौबलगर्वमदान्वितः ॥ दाक्षिणात्यमहीपालतनयोरणगोचरः ॥ ५४ ॥ युध्यमानस्यतस्योग्रंकरवालंसवै-
 लघु ॥ चिच्छेदसारथेश्चैवशिरःसंख्येतथाध्वजम् ॥ ५५ ॥ छिन्नखड्गो गदांसोऽथजग्राहबहुकण्टकाम् ॥ तामप्यस्यस-
 चिच्छेदकरस्थामेवसत्वरः ॥ ५६ ॥ यावदन्यत्समादत्तेसवपुष्मान् वरायुधम् ॥ तावच्छरेणतंविद्धादमोभूमावपातयत्
 ॥ ५७ ॥ सपातितस्ततोभूमौविहलाङ्गःसवेपथुः ॥ विनिरुत्सतिर्युद्धाद्भवक्षितिपात्मजः ॥ ५८ ॥ तमालोक्यतथाभू-
 तमयुद्धमतिमात्मवान् ॥ उत्सृज्यादायसुमनांसुमनाःप्रयत्नमः ॥ ५९ ॥ ततोदशार्णाधिपतिःप्रीतिमानकरोत्तयोः ॥

दमस्यसुमनायाश्चविवाहंविधिपूर्वकम् ॥ ६० ॥ कृतदारोऽस्तत्रदशार्णाधिपतेःपुरे ॥ स्थित्वाऽल्पकालंप्रययौसभा
योनिजमन्दिरम् ॥ ६१ ॥ दशार्णाधिपतिश्चासौदत्वानागास्तुरङ्गमान् ॥ रथगोऽश्वखरोष्ठांश्चदासीदासांस्तथाबहून्
॥ ६२ ॥ वस्त्रालङ्कारचापादिवरोपस्करमासनम् ॥ अन्यैस्तैश्चतथाभाण्डैःपरिपूर्णंव्यसर्जयत् ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमार्क
ण्डेयपुराणेदमचरितेएकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सतालब्ध्वातथापत्नींसुमनांसुम
हामुने ॥ प्रणम्यसपितुःपादौमातुश्चक्षितिपात्मजः ॥ १ ॥ साचतौश्वशुरौसुभ्रूर्ननामसुमनातदा ॥ ताभ्यांतौचतदावि
प्रआशीर्भिरभिनन्दितौ ॥ २ ॥ महोत्सवश्चसंजज्ञेनरिष्यन्तस्यवैपुरे ॥ कृतदारेचसंप्राप्तेदशार्णाधिपतेःपुरात् ॥ ३ ॥ स
म्बन्धिनंदशार्णेशंजितांश्चपृथिवीश्वरान् ॥ श्रुत्वापुत्रेणमुमुदेनरिष्यन्तोमहीपतिः ॥ ४ ॥ सोऽपिरेमेसुमनयामहाराजसुतो
दमः ॥ वरोद्यानवनोद्देशप्रासादगिरिसानुषु ॥ ५ ॥ अथकालेनमहतारममाणादमेनसा ॥ अवापगर्भंसुमनादशार्णाधि
पतेःसुता ॥ ६ ॥ सोऽपिराजानरिष्यन्तोभुक्तभोगोमहीपतिः ॥ वयःपरिणतिंप्राप्यदमंराज्येऽभिषिच्यच ॥ ७ ॥ वनं
जगामेंद्रसेनापत्नीचास्यतपस्विनी ॥ वानप्रस्थविधानेनसतत्रसमतिष्ठत ॥ ८ ॥ दाक्षिणात्यःसुदुर्वृत्तःसंक्रन्दनसुतो
वने ॥ वपुष्मान्समृगान्हन्तुंययावल्पपदानुगः ॥ ९ ॥ सतंदृश्वानरिष्यन्तंतापसंमलपङ्क्तिनम् ॥ इन्द्रसेनांचतत्पत्नींत
पसातिसुदुर्बलाम् ॥ १० ॥ पप्रच्छकस्त्वंभोविप्रःक्षत्रियोवावनेचरः ॥ वानप्रस्थमनुप्राप्तोवैश्योवाममकथ्यताम् ॥ ११ ॥
ततोमौनव्रतीभूपोनहितस्योत्तरंददौ ॥ इन्द्रसेनाचतत्सर्वमाचष्टास्मैयथातथम् ॥ १२ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ज्ञा
त्वातश्चनरिष्यन्तंवपुष्मान्पितरंरिपोः ॥ प्राप्तोऽस्मीतिवदन्कोपात्जटासुपरिगृह्यच ॥ १३ ॥ हाहेतिचन्द्रसेनायांरुद

न्त्यांवाष्पगद्गदम् ॥ चकर्षकोपात्खड्गं च वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ १४ ॥ नाजत... मेरेयेनयेनमेसुम्नाहता ॥ दमस्यतस्यपि
 तरंहनिष्येऽवतुतन्दमः ॥ १५ ॥ येनाखिलमहीपालपुत्राः कन्याः ॥ ॥ अवधूताहनिष्येऽहंपितरंतस्यदुर्मतेः ॥ १६ ॥
 यौवनप्यस्त्ररूपेषुमदोयस्यदुरात्मनः ॥ सदमोवारयत्वेषहन्मितस्यरिपोर्गुरुम् ॥ १७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्यु
 क्त्वासदुराचारोवपुष्मानवनीपतिः ॥ क्रन्दन्त्यामिन्द्रसेनायांशिरश्चिच्छेदतस्यच ॥ १८ ॥ ततोधिगिघिङ्मुनिजनाअन्ध
 चवनवासिनः ॥ तमूचुःसचतंहत्वाजगामस्वपुरंवनात् ॥ १९ ॥ गतेतस्मिन्विनिश्वस्यसेन्द्रसेनावपुष्मति ॥ प्रेषयामा
 सपुत्रस्यसमीपंशूद्रतापसम् ॥ २० ॥ गच्छेथाआशुमेपुत्रंदमंब्रूहिवचोमम ॥ अभिज्ञोत्यसिमद्भर्तृवृत्तान्तंप्रोच्यतेऽत्रकि
 म् ॥ २१ ॥ तथापिवाच्यःपुत्रोमेयद्ब्रवीम्यतिदुःखिता ॥ लंघनामीदृशींप्राप्तांविलोक्यैतांमहीपतेः ॥ २२ ॥ मद्भर्ताऽ
 धिकृतोराजाचतुर्णांपरिपालकः ॥ त्वमाश्रमाणांकिंयुक्तंतापसान्यन्नरक्षसि ॥ २३ ॥ भर्ताममनरिष्यन्तस्तापसस्तपसि
 स्थितः ॥ विलपन्त्यास्तथानाथोयथानास्तितथात्वयि ॥ २४ ॥ आकृष्यकेशेषुबलादपराधंविनाततः ॥ हतोवपुष्मता
 ख्यातिमितितेभूपतिर्गता ॥ २५ ॥ एवंस्थितेतत्क्रियतांयथाधर्मोनलुप्यते ॥ तथाचनैववक्तव्यंमाताहंतापसीयतः ॥ २६ ॥
 पितावृद्धस्तपस्वीचनापराधेनदूषितः ॥ निहतोयेनयत्तस्यकर्तव्यंतद्विचिन्त्यताम् ॥ २७ ॥ सन्तितेमन्त्रिणोवीराःसर्व
 शास्त्रार्थवेदिनः ॥ तैःसहालोच्ययत्कार्यमेवंभूतेकुरुष्वतत् ॥ २८ ॥ नास्माकमधिकारोऽत्रतापसानांनराधिप ॥ कुरुष्वै
 तदितीत्यंत्वमेवंभूपतिभाषितम् ॥ २९ ॥ विदरथस्यजनकोयवनेनयथाहतः ॥ तथायंतवपुत्रस्यकुलंतेनविनाशित
 म् ॥ ३० ॥ जन्मस्यासुरराजस्यपितादष्टोभुजद्रुमैः ॥ ॥ नाप्यखिलपातालवासिनःपन्नगाहताः ॥ ३१ ॥ पराश

रेणपितरंशक्तिंरक्षसाऽऽहतम् ॥ श्रुत्वाऽग्नौपातितंकृतस्त्रक्षसामभवत्कुलम् ॥ ३२ ॥ अन्यस्यापिस्ववंशस्य
लंघनाक्रियतेहिया ॥ तांनलक्षत्रियःसोढुंकिंपुनःपितृमारणम् ॥ ३३ ॥ नायंपितातेनिहतोनास्मिन्शस्त्रंनिपातितम् ॥
त्वामत्रनिहतंमन्येत्वयिशस्त्रंनिपातितम् ॥ ३४ ॥ बिभेत्यस्यहिकःशस्त्रंन्यस्तंयेनवनौकसाम् ॥ तवभूपस्यपुत्रस्यमाविभे
तुबिभेतुवा ॥ ३५ ॥ तवेयंलंघनायुक्तायदस्मिंस्तत्समाचर ॥ वपुष्मतिमहाराजसभृत्यज्ञातिबान्धवै ॥ ३६ ॥ ॥ मार्क
ण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसंक्रान्तसन्देशमिन्द्रसेनाविसृज्यतम् ॥ पतिदेहमुपाश्लिष्यविवेशार्गिनमनस्विनी ॥ ३७ ॥ ॥ इति
श्रीमार्कण्डेयपुराणेदमचरितेद्वास्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इन्द्रसेनासमाज्ञप्तःसगत्वाशूद्रता
पसः ॥ समाचष्टयथापूर्वंदमायनिधनंपितुः ॥ १ ॥ तापसेनसमारुयातेदमस्तेनपितुर्वधे ॥ क्रोधेनातीवजज्वालहविषे
वाग्निरुद्धतः ॥ २ ॥ सतुक्रोधाग्निनाधीरोदह्यमानोमेहामुने ॥ करंकरेणनिपिष्यवाक्यमेतदुवाचह ॥ ३ ॥ अना
थइवमेतातोमयिपुत्रेतुजीवति ॥ घातितःसुनृशंसेनपरिभूयकुलंमम ॥ ४ ॥ तापंकरोम्यहंकिंवाप्येषकैव्यात्क्षमा
म्यहम् ॥ दुर्वृत्तशान्तौशिष्टानांपालनेऽधिकृतावयम् ॥ ५ ॥ पित्रातंचापिनिहतंदृष्ट्वाजीवन्तिशत्रवः ॥ तत्किमेतेनबहु
नाहातातेतिचकिंपुनः ॥ ६ ॥ विलापेनात्रयत्कृत्यंतदेषोऽत्रकरोम्यहम् ॥ यद्यहंतस्यरक्तेनदेहोत्थेनवपुष्मतः ॥ नक
रोमिगुरोस्तृप्तिंतत्प्रवेक्ष्येहुताशनम् ॥ ७ ॥ तच्छोणितेनोदककर्मतस्यमांसेनसम्यग्द्विजभोजनंच ॥ कुर्यांपितुस्त
स्यचर्पिडदानंचेतत्प्रवेक्ष्यामिहुताशनंतत् ॥ ८ ॥ साहाय्यमस्यासुरदेवयक्षगन्धर्वविद्याधरसिद्धसंघाः ॥ कुर्वन्तिचेत्तानपि
चास्त्रपूगैर्भस्मीकरोम्येषरुषासमेतः ॥ ९ ॥ निःशूरमाधार्मिकमप्रशस्तंनृपक्षिणात्यंसमरेनिहत्य ॥ भोक्ष्येततोऽहंपृ

थिर्वीचकृत्स्नां वह्निं प्रवेक्ष्याम्यनिहत्यतंवा ॥ १० ॥ सुदुर्मतितापसवृद्धघातिनं वनस्थगं साधुविधिं विदग्धगम् ॥ हन्ताहम्
 द्याखिलबन्धुमित्रपदातिहस्त्यश्वबलैः समेतम् ॥ ११ ॥ एषोऽहमादाय धनुः सखद्गोरथीतथैवारिबलं समेत्य ॥ करोमिवै
 यत्कदनं समस्ताः पश्यन्तु मे देवगणाः समेताः ॥ १२ ॥ योयः सहायो भविताद्यतस्य मया समेतस्य रणाय भूयः ॥ तस्यै
 वनिः शेषकुलक्षयाय समुद्यतोऽहं निजबाहुसैन्यः ॥ १३ ॥ यदिकुलिशकरोऽस्मिन्संयुगे देवराजः पितृपतिरथ चोग्रदण्ड
 मुद्यम्य कोपात् ॥ धनपतिवरुणाकारक्षितुन्तं यतन्ते निशितशरवरो वैर्या तयिष्ये तथापि ॥ १४ ॥ नियतमतिरदोषः कान
 नाखण्डलौकानि पतितफलभक्षः सर्वभूतेषु मैत्रः ॥ प्रभवति मयि पुत्रो हिंसितो येन तातः पिशितरुधिरतृप्तास्तस्य सन्त्वद्य
 गृध्राः ॥ १५ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे दमचरिते त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति प्रतिज्ञाय तदानरिष्यंतं सुतोदमः ॥ कोपामर्षविवृत्ताक्षः शमश्रुमावृत्य पाणिना ॥ १ ॥ हा
 हतोऽस्मीति पितरंध्यात्वादैवं विनिन्द्य च ॥ प्रोवाच मंत्रिणः सर्वानानि नायपुरोहितं ॥ २ ॥ ॥ दम उवाच ॥ ॥ यदत्र कृत्यं
 तद्रूतताते प्राप्ते सुरालयं ॥ श्रुतं भवद्भिर्यत्प्रोक्तं तेन शूद्रतपस्विना ॥ ३ ॥ वृद्धस्तपस्वी स नृपो वानप्रस्थव्रते स्थितः ॥ मौ
 नव्रतधरोऽशस्त्रो मन्मात्राचेंद्रसेनया ॥ ४ ॥ प्रोक्तं संसृष्ट्या स्वात्म्याद्याथातथ्यं वपुष्मते ॥ तेनापि खड्गमाकृष्य जटां सव्ये
 न पाणिना ॥ ५ ॥ धृत्वा जघान दुष्टात्मा लोकनाथमनाथवत् ॥ माता च संदिश्य हि मां धिक्शब्दं ब्रुवती सती ॥ ६ ॥ मंदभा
 ग्यं च निःश्रीकं प्रविष्टा हव्यवाहनं ॥ तमालिङ्ग्य नरिष्यंतं प्रयाता त्रिदशालयं ॥ ७ ॥ सोऽहमद्य करिष्यामि यन्मे मातुरुदीरि
 तं ॥ हस्त्यश्वरथपादातसैन्यं च परिकल्प्यतां ॥ ८ ॥ अनिर्वापितुं वैरमहत्वा पितृघातकं ॥ अकृत्वा च वचो मातुर्जीवितुं

किमिहोत्सहे ॥ १ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मन्त्रिणस्तद्वत्तुत्वाहाहेत्युक्त्वा तथा च तत् ॥ कृतवन्तो विमनसः सभृत्य व
लवाहनाः ॥ १० ॥ निर्ययुः सपरीवाराः पुरस्कृत्य दमनं नृपं ॥ गृहीत्वा चाशिषो विप्रात्रिकालज्ञात्पुरोधसः ॥ ११ ॥ अहिराडिव
निःश्वस्य दमः प्रायाद्वपुष्मतां ॥ सीमापालादिसामन्ताग्निघ्नान्याभ्यां दिशं त्वरा ॥ १२ ॥ गिरीक्ष्यतं समायातं वपुष्मान्मर्षपू
रितः ॥ संक्रंदनसुतेनापि दमो ज्ञातो वपुष्मता ॥ आयातः सपरीवारः सामात्यः सपरिच्छदः ॥ १३ ॥ अकंपितेन मनसा ससै
न्यानि दिदेश ह ॥ दूतं च प्रेषयामास निर्गम्य नगराद्बहिः ॥ १४ ॥ त्वं शीघ्रतरमागच्छ न रिष्यंतः प्रतीक्षते ॥ सभार्यक्षत्रबन्धो त्वं समा
याहि ममांतिकं ॥ १५ ॥ इमे मद्बाहुनिर्मुक्ताः शिताबाणाः पिपासिताः ॥ भित्त्वा शरीरं संग्रामे पास्यंति रुधिरं तव ॥ १६ ॥ श्रुत्वा दम
स्तुतस्सर्वदूतप्रोक्तं ययौ त्वरन् ॥ स्मृत्वा प्रतिज्ञां पूर्वोक्तां निःश्वसन्नुरगो यथा ॥ १७ ॥ आदूतः समरैव पुमान्सेनावि
कथनः ॥ ततो युद्धमतीवासीदमस्य च वपुष्मतः ॥ १८ ॥ रथी च रथिना नागीना गिना हयिना हयी ॥ अयुध्यंत च वि
प्रर्षेत द्युद्धंतुमुलंध्यभूत ॥ १९ ॥ पश्यतां सर्वदेवानां सिद्धगंधर्वरक्षसां ॥ चकंपेव सुधाब्रह्मन्युध्यमाने दमे युधि ॥ २० ॥
नगजोनरथीनाश्चस्तस्य बाणसहस्तयः ॥ ततो दमेन युयुधेसेनाध्यक्षो वपुष्मतः ॥ २१ ॥ हृदिविव्याध च दम इषुणा गाद्य
मांतिकं ॥ तस्मिन्निपतिते सैन्यं पलायनपरं त्यभूत् ॥ २२ ॥ सस्वामिनंततः प्राह दमः शत्रुं दमस्तथा ॥ कया सिदुष्टपित
रं घतायित्वा तपस्विनं ॥ २३ ॥ अशक्तं च तपस्यंतं क्षत्रियोऽसि निवर्ततां ॥ ततो निवृत्य सदमं योधयामास सानुजः ॥ २४ ॥
सपुत्रसहसंबधिबांधवैर्युयुधेरथी ॥ ततः शरासनान्मुक्तबाणैर्व्याप्तास्ततो दिशः ॥ २५ ॥ दमं च सरथं चाशुशरजालैरपूर
यत् ॥ ततः पितृवधोत्थेन कोपेन सदमस्तथा ॥ २६ ॥ चिच्छेदतां श्छरास्तेषां विव्याधान्यैश्च तानपि ॥ एकेनैकेन बाणेन

ब्रजेत् ॥ अष्टादशपुराणानियानिप्राहपितामहः ॥ ७ ॥ तेषांतुसहस्रं यं मार्कण्डेयं सुविश्रुतं ॥ ब्राह्मपादं वैष्णवं च शैतं ॥ ८ ॥
 वतंतथा ॥ ८ ॥ तथान्यं नारदीयं च मार्कण्डेयं च सप्तमं ॥ आग्नेयमष्टप्रोक्तं भविष्यं नवमं तथा ॥ ९ ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्तलं गमेकं
 दशं स्मृतं ॥ वाराहं द्वादशं प्रोक्तं स्कांदमत्र त्रयोदशं ॥ १० ॥ चतुर्विंशतमं च कौर्मं पंचदशं तथा ॥ मात्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं
 च ततः परं ॥ ११ ॥ अष्टादशपुराणानां नाम धेयानियः पठेत् ॥ त्रिविधं जपते नित्यं सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ १२ ॥ सर्गश्च
 तिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च ॥ वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षं ॥ १३ ॥ चतुःप्रश्नसमोपेतं पुराणं त्येतदुत्तमं ॥
 पुनश्च ते पापं कल्पकोटिशतैः कृतं ॥ १४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिान्यन्यान्यशुभानि च ॥ तानि सर्वाणि नश्यंतितृणं
 यथा ॥ १५ ॥ पुष्करे दानजं पुण्यं श्रवणादस्य जायते ॥ सर्वैष अधिकफलं समाप्त्या चाधिगच्छति ॥ १६ ॥ यः श्रा
 येत्तं यथा देवपितामहं ॥ गंधपुष्पैस्तथा वस्त्रैर्ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ १७ ॥ यथा शक्त्या च दातव्यं नृपैर्ग्रा
 राणमखिलं वेदार्थैरुपबृंहितं ॥ धर्मशास्त्रैकनिलयं श्रुत्वा सर्वार्थमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ श्रुत्वा पुराणमस्मि
 धः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां यथोक्तफलहेतवे ॥ १९ ॥ दद्याद्भागुरवे स्वर्णवस्त्रालंकारसंयुतां ॥ श्रवणं
 नैः संतोषयेद्गुरुं ॥ २० ॥ अपूज्य पाठकर्तारं श्लोकमेकं शृणोति यः ॥ नासौ पुण्यमवाप्नोति शास्त्रचोरः
 न तस्य देवाः प्रीणंति पितरौ नैव पुत्रकान् ॥ दत्तं श्राद्धं तथेच्छंति तोर्यस्नानफलं न च ॥ २१ ॥ लभते शास्त्रचे
 दि ॥ अवज्ञायानश्रोतव्यं शास्त्रमेतद्विचक्षणैः ॥ २३ ॥ पठ्यमाने त्ववज्ञाते साधुभिः शास्त्रउत्तमे ॥
 तमूर्खः प्रजायते ॥ २४ ॥ श्रुत्वा तत्पूजयेद्यस्तु पुराणं सप्तमं पुनः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः पुनात्येव

किमिहोत्सहे ॥ १ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ मंत्रिणस्तद्वदन्तुत्वाहाहेत्युक्त्वा तथा च तत् ॥ कृतवन्तो विमनसः सभृत्य व
लवाहनाः ॥ १० ॥ निर्ययुः सपरीवाराः पुरस्कृत्य दमनृपं ॥ गृहीत्वा चाशिषो विप्रात्रिकालज्ञात्पुरोधसः ॥ ११ ॥ अहिरादिव
निःश्वस्य दमः प्रायाद्वपुष्मतं ॥ सीमापालादिसामन्तान्निघ्नान्याम्यादिशं त्वरा ॥ १२ ॥ गिरीक्ष्यतं समायातं वपुष्मान्मर्षपू
रितः ॥ संक्रंदनसुतेनापि दमो ज्ञातो वपुष्मता ॥ आयातः सपरीवारः सामात्यः सपरिच्छदः ॥ १३ ॥ अकंपितेन मनसा ससै
न्यानि दिदेश ह ॥ दूतं च प्रेषयामास निर्गम्य नगराद्बहिः ॥ १४ ॥ त्वं शीघ्रतरमागच्छ न रिष्यंतः प्रतीक्षते ॥ सभार्यक्षत्रबंधो त्वं समा
याहि ममांतिकं ॥ १५ ॥ इमे मद्बाहुनिर्मुक्ताः शिताबाणाः पिपासिताः ॥ भित्त्वा शरीरं संग्रामे पास्यंति रुधिरं तव ॥ १६ ॥ श्रुत्वा दम
स्तुतस्सर्वदूतप्रोक्तं ययौ त्वरन् ॥ स्मृत्वा प्रतिज्ञां पूर्वोक्तां निःश्वसन्नुरगो यथा ॥ १७ ॥ आदूतः समरे चैव पुमान्सेनावि
कथनः ॥ ततो युद्धमतीवासीद्दमस्य च वपुष्मतः ॥ १८ ॥ रथी च रथिनानागीनागिनाहयिनाहयी ॥ अयुध्यंत च वि
प्रर्षेत द्युद्धंतुमुलं त्यभूत् ॥ १९ ॥ पश्यतां सर्वदेवानां सिद्धगंधर्वरक्षसां ॥ चकंपेव सुधाब्रह्मन्युध्यमाने दमे युधि ॥ २० ॥
नगजोनरथीनाश्वस्तस्य बाणसहस्तुयः ॥ ततो दमेन युयुधे सेनाध्यक्षो वपुष्मतः ॥ २१ ॥ हृदिविव्याध च दम इषुणा गाद्य
मांतिकं ॥ तस्मिन्निपतिते सैन्यं पलायनपरं त्यभूत् ॥ २२ ॥ सस्वामिनं ततः प्राह दमः शत्रुं दमस्तथा ॥ कया सिदुष्टपित
रंघतायित्वा तपस्विनं ॥ २३ ॥ अश्वं च तपस्यंतं क्षत्रियोऽसि निवर्ततां ॥ ततो निवृत्त्य सदमं योधयामास सानुजः ॥ २४ ॥
सपुत्रसहसंबधिबांधवैर्युयुधेरथी ॥ ततः शरासनान्मुक्तबाणैर्व्याप्तास्ततो दिशः ॥ २५ ॥ दमं च सरथं चाशुशरजालैरपूर
यत् ॥ ततः पितृवधोत्थेन कोपेन सदमस्तथा ॥ २६ ॥ चिच्छेदतां श्वरास्तेषां विव्याधान्यैश्च तानपि ॥ एकेनैकेन बाणेन

ब्रजेत् ॥ अष्टादशपुराणानियानिप्राहपितामहः ॥ ७ ॥ तेषांतुसहस्रंज्ञेयंमार्कण्डेयंसुविश्रुतं ॥ ब्राह्मपाद्वैष्णवंचशैत्रं
 वतंतथा ॥ ८ ॥ तथान्यंनारदीयंचमार्कण्डेयंचसप्तमं ॥ आग्नेयमष्टप्रोक्तंभविष्यंनवमंतथा ॥ ९ ॥ दशमंब्रह्मवैवर्तलैंगमेक
 दशंस्मृतं ॥ वाराहंद्वादशंप्रोक्तंस्कांदमत्रत्रयोदशं ॥ १० ॥ चतुर्वेदामनंचकौर्मपंचदशंतथा ॥ मात्स्यंचगारुडंचैवब्रह्मांडं
 चततःपरं ॥ ११ ॥ अष्टादशपुराणानांनामधेयानियःपठेत् ॥ त्रिव्यंजपतेनित्यंसोऽश्वमेधफलंलभेत् ॥ १२ ॥ सर्गश्च
 तिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिच ॥ वंशानुचरितंचैवपुराणंपंचलक्षं ॥ १३ ॥ चतुःप्रश्नसमोपेतंपुराणंत्येतदुत्तमं ॥
 पुनश्चतेपापंकल्पकोटिशतैःकृतं ॥ १४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापाभ्यान्न्यान्यशुभानिच ॥ तानिसर्वाणिनश्यंतितृणं
 यथा ॥ १५ ॥ पुष्करेदानजंपुण्यंश्रवणादस्यजायते ॥ सर्ववैयधिकफलंसमाध्याचाधिगच्छति ॥ १६ ॥ यःश्र
 येत्तयथादेवपितामहं ॥ गंधपुष्पैस्तथावस्त्रैर्ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ १७ ॥ यथाशक्त्याचदातव्यंनृपैर्ग्रा
 राणमखिलंवेदार्थैरुपबृंहितं ॥ धर्मशास्त्रैकनिलयंश्रुत्वासर्वार्थमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ श्रुत्वापुराणमस्मि
 धः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांयथोक्तफलहेतवे ॥ १९ ॥ दद्याद्भागुरवेस्वर्णवस्त्रालंकारसंयुतां ॥ श्रवणं
 नैःसंतोषयेद्गुरुं ॥ २० ॥ अपूज्यपाठकर्तारंश्लोकमेकंशृणोतियः ॥ नासौपुण्यमवाप्नोतिशास्त्रचोरः
 नतस्यदेवाःप्रीणंतिपितरौनैवपुत्रकान् ॥ दत्तंश्राद्धंतथेच्छंतितोर्थस्नानफलंनच ॥ २१ ॥ लभतेशास्त्रचो
 दि ॥ अवज्ञयानश्रोतव्यंशास्त्रमेतद्विचक्षणैः ॥ २२ ॥ पठ्यमानेत्ववज्ञातेसाधुभिःशास्त्रउत्तमे ॥
 तमूर्खःप्रजायते ॥ २३ ॥ श्रुत्वातत्पूजयेद्यस्तुपुराणंसप्तमंपुनः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःपुनात्येवा

सप्तपुत्रांस्तथाद्विज ॥ २७ ॥ संबन्धिवांधवान्मित्रान्निनाययमसादनं ॥ वपुष्मांसरथीक्राधा... कृतवंतोविमनसःसभृत्यच
युयुधेचसतेनाजौशरैरांशोविषोपमैः ॥ चिच्छेदतस्यतान्बाणान्सदमश्महामुने ॥ २९ ॥ युधसः ॥ ११ ॥ अहिरादिव
जयैषिणौ ॥ परस्परशराघातविच्छिन्नधनुषौत्तरा ॥ ३० ॥ गृहीतखट्वावुत्तीर्यचिक्रीडातेमहा... तंसमायांतंवपुष्मान्मर्षपू
ध्यात्वापितरंनिहतंवने ॥ ३१ ॥ केशेष्वाकृष्यचाक्रम्यनिषात्यधरणोतले ॥ शिरोधरायांपादेन अकंपितेनमनसाससै
॥ ३२ ॥ पश्यंतुदेवताःसर्वामानुषाःपन्नगाःखगाः ॥ पात्यमानंचहृदसंक्षत्रबंधोर्वपुष्मतः ॥ ३३ ॥ भार्यक्षत्रबंधोत्वंसमा
दयंचव्यदारयत् ॥ पातुकामश्चससुरैःक्षतजेननिवारितः ॥ ३४ ॥ तंतश्चकारतातस्यरक्तेनैवोदकक्रि... तव ॥ १६ ॥ श्रुत्वादम
प्राप्यसपितुःपुनःप्रायात्स्वमंदिरं ॥ ३५ ॥ वपुष्मतश्चमांसेनपिबदानंचकारह ॥ ब्राह्मणान्भोजयामा... मदीवपुष्मान्सेनावि
वान् ॥ ३६ ॥ एवंविधाहिराजानोबभूवुःसूर्यवंशजाः ॥ अन्येपिसुप्रियःशूरायज्विनोधर्मकोविदाः ॥ ३७ ॥ वेदांतप... अयुध्यंतचवि
श्चनसंख्यातुमिहोत्सहे ॥ एतेषांचरितंश्रुत्वानरःपापैःप्रमुच्यते ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेदमचरितेवपुष्मद्वयोः ॥ २० ॥
स्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ पक्षिणऊचुः ॥ एवमुक्तामिनेयमार्कण्डेयोमहामुनिः ॥ विसृज्यक्रौष्टुकिमुनिं... चणागाद्य
ध्याह्निकर्त्तव्यां ॥ १ ॥ अस्माभिश्चश्रुतंतस्माद्यत्तेप्रोक्तंमहामुने ॥ आदिसिद्धसेतद्विपुराप्रोक्तंस्वयंभुवा ॥ २ ॥ मार्कण्डेय... अपित
मुनयेयत्तेस्माभिरुदाहृतं ॥ पुण्यंपवित्रमायुष्यंधर्मकामार्थसिद्धिः ॥ ३ ॥ अण्वतांसद्यःसर्वपापप्रमोचनं ॥ आदावेवक... ॥
तायेचप्रश्नाश्चत्वारएवहि ॥ ४ ॥ पितुःपुत्रस्यसंवादस्त... स्वभावः ॥ तथामनूनांस्थितयोराज्ञांचचरितंमुने ॥ ५ ॥ रथूर
अस्माभिरेतत्तेप्रोक्तंकिमद्यश्रोतुमिच्छसि ॥ एतान्त्सर्वान्नरःश्रुत्वापुष्मान्महामुच ॥ ६ ॥ विधूयसर्वपापानिब्रह्मणोर्वे... नबाणेन

अ०
१३४

॥२५

यातिनसंदेहो विष्णुलोकं सनातनं ॥ च्युतस्ततः पुनर्नैव स भ
त् ॥ नास्तिकायनदातव्यं चले वेदनिंदके ॥ २७ ॥ गुरुद्वि
स्त्रादिनिदिने ॥ २८ ॥ भिन्नमर्यादिने चैव तथा वैज्ञातिकोपि ॥ २९ ॥ एतेषां नैव दातव्यं प्राणैः कंठगतैर
दिवा मोहाद्वाद्यादपि विशेषतः ॥ पठेद्वा पाठयेद्वापि स गच्छेन्नरकं ध्रुवं ॥ ३० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एत
र्गापवर्गदं ॥ यः शृणोति पठेद्वापि सिद्धं तस्य समीहितं ॥ ३१ ॥ आधि व्याधिजदुःखेन कदाचिन्नाभियु
पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३२ ॥ संतः स्वजनमित्राणि भवन्ति हितबुद्धयः ॥ नारयः संभविष्यन्ति द
॥ ३३ ॥ सदर्थो मिष्टभोगी च दुर्भिक्षैर्नावसीदति ॥ परदारं परद्रव्यं परार्हिसादिकिल्बिषैः ॥ ३४ ॥ मुच्यते
त्यं चैव द्विजोत्तम ॥ ऋद्धिर्द्विः स्मृतिः शांतिः श्रीः पुष्टिस्तुष्टिरेव च ॥ नित्यं तस्य भवेद्विप्रयः शृणोति कथामिमां ॥
कण्डेयपुराणमेतदखिलं शृण्वन्न शोच्यः पुमान्यो वासस्य गृहीरयेद्रसमयं शोच्यो न सोऽपि द्विज ॥ योगज्ञानविशु
तः स्वर्गादिलोकेऽप्यसौ शक्राद्यैश्च सुरादिभिः परितृतः स्वर्गे सदा पूज्यते ॥ ३६ ॥ पुराणमेतच्छ्रुत्वा च ज्ञानविज्ञानस
विमानवरमारुह्य स्वर्गलोके महीयते ॥ ३७ ॥ पुराणं श्रुत्वा च प्रख्यातं तच्च बुद्धिना ॥ श्लोकानां षट्सहस्राणि तथा च
ष्टशतानि च ॥ ३८ ॥ श्लोकास्तत्र न वाशीति एकादशसमः हिताः ॥ कथिता मुनिना पूर्वमार्कण्डेयेन धीमता ॥ ३९ ॥ ज
मिनिरुवाच ॥ ॥ भारतेनामव्ययमेतस्य स्फोटोऽस्ति ॥ तद्वद्विः कृतं यत्तत्कश्चिद्वचः करिष्यति ॥ ४० ॥ यूयं दीर्घायुषः सं
तुष्टा बुद्धिविशारदाः ॥ मार्कण्डेयेनेत्युवाच ॥ ४१ ॥ पितृशपकृता हः स्वाहो मे नरस्यं व

०५
१७॥

एतावदुक्तावचनं जगाम स्वाश्रमं मुनिः ॥ चिंतयन् परबोधाय ॥
 माहात्म्यश्रवणपठनफलनामपंचत्रिंशदधिकशतसंख्यायः ॥ ३॥ सम्पूर्णमिदं वाक्यं कण्डेय महापुराणम् ॥ श्रीशः पायात् ॥

शुकसागर (अथवा) श्रीमद्भागवतभाषा

भारतारकन्य

यद्यपि भाषाभागवत कई एक सुकवियोंने बनाई है परंतु मूलसं मिलानेमें यथार्थ मिलती नहीं है इसलिये हमने वृजभाषा
 भागवतका भाषाश्लोकानुवाद कराके शुद्धता पूर्वक टैपमें उत्तम कागजपर छपा है और बिलायती कपड़ेकी उत्तम छिद्र ॥ ३६ ॥
 महाशय पाठकगण इसको एकवार मंगाकर देखना दूसरे इस हमारे शुकसागरमें यह अत्यंत विशेषता है कि जिसस्व
 भाषा लिखी है उसमें प्रतीककेलिये प्रथमका ओर अंतका श्लोक लिखदीना है और बाकोके श्लोकोंके अंक सर्व
 है यदि वाचनेवालेको भ्रम होयतो उसी अंकके श्लोकके अर्थ मूलसे मिलायके देखलेवे ॥ ३७ ॥

श्रीकृष्णदासात्मज-गंगावि

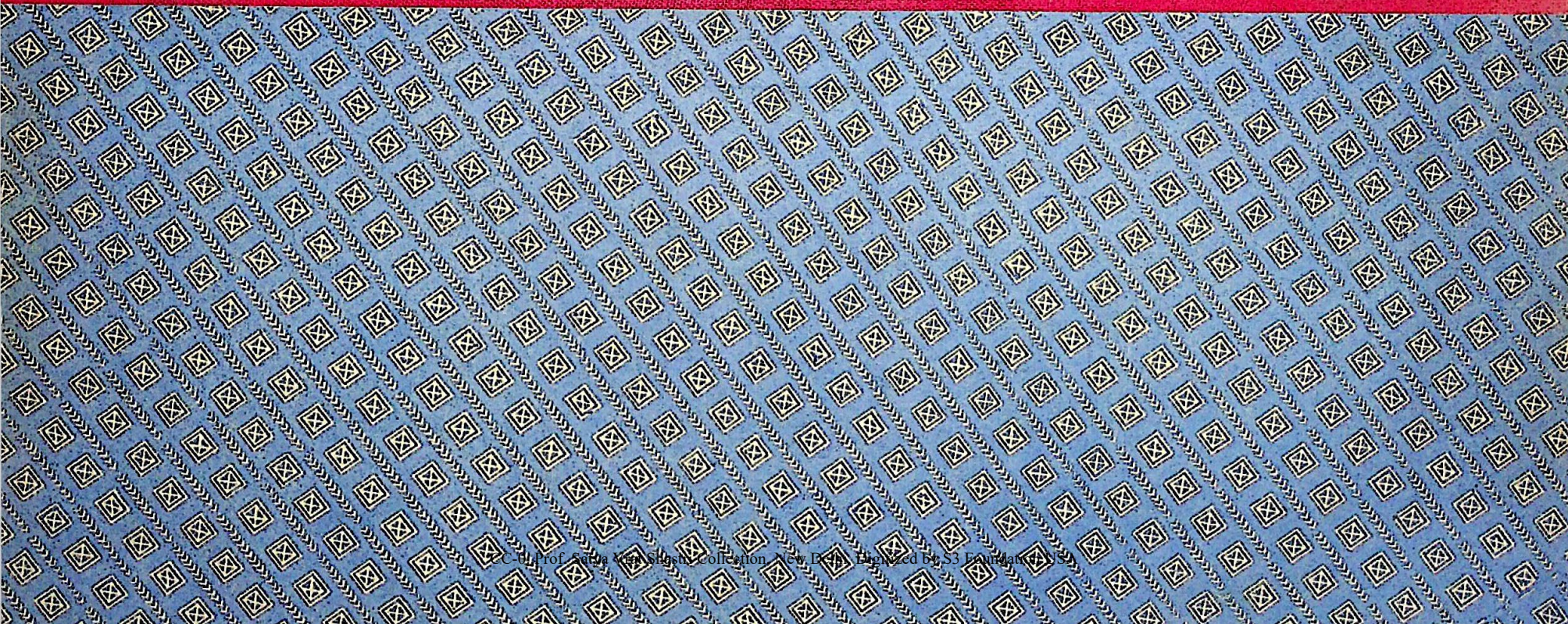

CC-0. Prof. Sarvepalli Radhakrishnan Collection. New Delhi. Digitized by S3 Foundation USA